GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA

Henry IN Baldwyn

Uſum Scholæ *Weſtmonaſterienſis.*

909

LONDINI,

Ex Officina *Eliz. Redmayne.* MDCLXXXIII.

CAMBRIDGE

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

68 - 19.

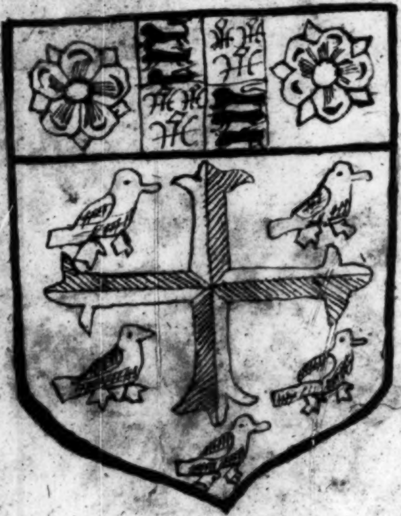

¶ LITERÆ γράμματα

Græcorum ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	a
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	b
Γ γ ʃ	γάμμα	*gamma*	g
Δ δ ẟ	δέλτα	*delta*	d
Ε ε	ε ψιλὸν	*e pſilon*	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta*	z
Η η	ἦτα	*eta*	e longum
Θ θ ϑ	θῆτα	*theta*	th
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	i
Κ κ	κάππα	*kappa*	k c
Λ λ	λάμβδα	*lambda*	l
Μ μ	μῦ	*mu*	m
Ν ν	νῦ	*nu*	n
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	x
Ο ο	ο μικρὸν	*o micron*	o parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	p
Ρ ρ ρ ϱ	ῥῶ	*rho*	r
Σ ʃ σ ς	σῖγμα	*ſigma*	ſ
Τ	ταῦ	*tau*	t
Υ υ	υ ψιλὸν	*u pſilon*	u
Φ φ	φῖ	*phi*	ph
Χ χ	χῖ	*chi*	ch
Ψ ψ	ψῖ	*pſi*	pſ
Ω ω	ω μέγα	*o mega*	o magnum

Ex Literis ſeptem ſunt Vocales φωνήεντα, α,ε,η,ι,ο,υ,ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt Conſonantes σύμφωνα.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

Vocales Analogæ.

Longæ μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Præpoſitivæ προτακτικὰ α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακτικὰ, ι, * υ.

** υ Præpoſitiva eſt ante ι.*

Ex Præpoſitiva & Subjunctiva fit Diphthongus.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

Sex impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres ſurdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ.
tres abſonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Conſonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ, †
Liquidæ ὑγρὰ, ſeu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, * ν, ρ.
σ litera ſolitaria, ſuæ poteſtatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

** Pro ν ſcribitur* { *γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem ubiq; ſonat ut ν*
μ ante β, μ, π, φ, ψ.
λ & plerumque ρ, σ, ante ſimilem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo ſunt: { Lenis ſive tenuis ψιλὸν (᾿).
Aſper ſive denſus δασὺ (῾).

Omnis vocalis vel diphthongus initialis ſpiritu tenu vel aſpero notatur, ut ὄρος *mons*, ὅρος *terminus*: υ, ſemper aſpero, ut ὗς *ſus*: ſic etiam ρ ſemivocalis, ut ῥὶν *naſus*. Quòd ſi ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut μύῤῥα *myrrha*.

Conſonæ mutæ tametſi nullo ſpiritu notentur, pro ratione tamen illius incluſi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias μέσα, β, γ, δ.
Aſpiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppoſitæ inter ſe, ἀντίστοιχα, { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Tenues eliſâ vocali aut diphthongo ſuâ migrant in aſpiratas, ſi ſequens vocalis aut diphthongus aſpiretur: π᾽, κ᾽, in ſuas aſpiratas φθ, χθ.

Ex literis ſyllabæ fiunt, ex ſyllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apoſtrophus.

Tempora

Tempora χρόνοι

Duo ſunt: Longum (-), Breve (ᴗ). Utrumq; vel Natura φύσει, ut χειμὼν *hyems*, θέρος *æſtas*. Poſitione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Uſu χρήσει, ut Τιτὰν, Πάρις.

Accentus προσῳδίαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (´). Gravis βαρεῖα (`), Circumflexus περισπωμένη (῀).

Acutus habet locum in ultima, penultima, antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεός *Deus*: penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus, in ultima & penultima; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor*: antecircumflexum προπερισπώμενον, ut σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultima ſignatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Chriſtus*: ſed in omni ſyllaba intelligitur in qua accentus non pingitur. In ultima verò ſi nullus ſit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apoſtrophus ἀπόστροφος (’)

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas eſſe propter vocalem vel diphthongum proximè ſequentem, ut οὔτ’ ὄναρ, *neq; ſomnium*: ſi ſequens illa aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut οὔθ’ ὕπαρ *neque viſio*, νύχθ’ ὅλην *totam noctem*, τίφθ’ οὕτω; *quid ita?*

DICTIONES λέξεις

Octo ſunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχὴ,* Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpoſitio πρόθεσις. Ex his priores quinq; ſunt declinabiles κλιταὶ, tres poſteriores ſunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

* *Sub Adverbio cōprehenditur Interjectio.*

Dictionum affectiones πάθη ſunt, 1°. Communes; Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, ſive Incompoſita ἀσύνθετον, Compoſita σύνθετον, Decompoſita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Perſona πρόσωπον 1ª, 2ª, 3ª, & Numerus; Vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Caſus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel ſoli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικὸς, Dualis δυϊκὸς, Pluralis πληθυντικός.

Caſus πτώσεις quinq; Nominativus ὀρθὴ, Genitivus γενικὴ, Dativus δοτικὴ, Accuſativus αἰτιατικὴ, Vocativus κλητικὴ.

Genera γένη quatuor: Maſculinum ἀρσενικὸν, Fœmininum θηλυκόν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

eſt duplex, { Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*
Subjunctivus, ὃς, ἣ, ὃ, *qui, quæ, quod.*

Articulus præpoſitivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	D.	A.
Maſc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τὼ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τὼ	τοῖν	τὰ	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus ſubjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	D.	A.
Maſc.	ὃς	οὗ	ᾧ	ὃν	ὣ	οἷν	οἳ	ὧν	οἷς	οὓς
Fœm.	ἣ	ἧς	ᾗ	ἣν	ἃ	αἷν	αἳ	ὧν	αἷς	ἃς
Neut.	ὃ	οὗ	ᾧ	ὅ.	ὣ	οἷν.	ἃ	ὧν	οἷς	ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

NOMEN.

Subſtantivum.

Declinationes κλίσεις ſunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores ſunt pariſyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non creſcentes genitivo; à ſe invicem diſtinctæ terminatione recti: Quinta verò eſt impariſyllabica περιττοσύλλαβος, genitivo creſcens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem eſt, ſimiliter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem eſt: Gen perpetuò deſinit in ων.

Per ſingulos numeros idem eſt Nom. Acc. Voc. Neutrorum, quæ pluraliter ſemper exeunt in α, niſi in quarta ſimplicium.

Decli-

Declinatio prima

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm maſculini, ut ὁ ταμίας *quæſtor*, ὁ τελώνης *publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίας, G. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus ſingularis in quatuor prioribus declinationibus ſimplicium, & quinta contractorum habet ι ſemper ſubſcriptum finalibus α, η, ω.

Subſcribitur plerumq; vel propter { *Diſtinctionem, ut* τῷ ταμίᾳ *in dativo ſingulari,* τὼ ταμία *in nominativo duali.*
Deperditionem, ut κέραϊ κέρᾳ. *Syllabæ enim ex qua deperditur* ι *ſubſcribitur.*

Nomina in πης, ut Σατράπης *Satrapa*, in της ut ἐπιστάτης *magiſter*; Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*, & compoſita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant vocativum in α, ut ὦ Σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα *muſa*, ἡ τιμὴ *honor*.

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν; V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμὴ, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμὴν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμά, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαί. G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμάς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, ut ἡμέρα -ας *dies*, φιλία -ας *amicitia*. Litera vel ſyllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *ſermo*; ἡ βίβλος *liber*; ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.
Dual. N. & A. τὼ λόγω, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.
Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.
Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.
Dual. N. & A. τὼ ξύλω, G. & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.
Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta declinatio * Atticorum propria

** Quinque ſunt Græcæ linguæ dialecti præcipuæ, quæ à communi forma in nonnullis variant: Attica* Ἀτθὶς, *Ionica* Ἰωνὶς, *Dorica* Δωρὶς, *Aeolica* Αἰολὶς, *Bœotica* Βοιωτὶς *(cæteris rarior) Præter quas ſuam habent Poetæ.*

Duas habet terminationes, ως & ων· ως maſculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεὼς *populus*; ἡ γάλως *glos*; ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν, V. ὦ λεώς.
Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεώ.
Plur. N. οἱ λεῴ, G. τῶν λεὼν, D. τοῖς λεῴς, A. τοὺς λεὼς, V. ὦ λεῴ.
Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D. τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.
Dual. N. & A. τὼ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.
Plural. N. τὰ ἀνώγεω, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς, A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

Ἕως *aurora* facit Acc. ſing. in ω, ſic frequenter λαγὼς *lepus*. Ἄθως *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Acc. plurali τοὺς ἅλως, 1 Sam. xxiii. 1.

Nomina 4æ oriuntur ut plurimùm ex nominibus 3æ, mutando omnes vocales & diphthongos finales in ω. *Item vertendo penultimam* α *longam vel* αι *ante* ος *purum in* ε, *ut* λαὸς λεώς.

Quinta declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ, neutrius; ω fœminini; & quinque conſonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing. N. ὁ πτὰν, G. τοῦ πτᾶνος, D. τῷ πτᾶνι, A. τὸν πτᾶνα, V. ὦ πτάν.
Dual. N. & A. τὼ πτᾶνε, G. & D. τοῖν πτάνοιν, V. ὦ πτᾶνε.
Plur. N. οἱ πτᾶνες, G. τῶν πτάνων, D. τοῖς πτᾶσι, A. τοὺς πτᾶνας, V. ὦ πτᾶνες.

Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.
Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.
Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ ſunt terminationes Nominativorum, ita variæ etiam vocales & conſonantes ſunt Genitivorum ante ος.

Termina- --tiones.

Nom.	*Gen.*		*Nom.*	*Gen.*	
α	ατος	τὸ σῆμα, *ſignum.*	ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturũ*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*		οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
ι	ιος, εως	τὸ σίνηπι, *ſinapi.*	υν	υνος	ὁ μόσσυν, *turris.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *ſpes bona.*		υντος	τὸ ζευγνὺν, *jungens.*
	ιθος	τὸ δύσορνι, *inauſpicatũ*	ων	ωνος	ὁ χλὼν, *ramus.*
	ινος	τὸ τὶ, *quid.*		ονος	ὁ κανὼν, *norma.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*		ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
υ	εος	τὸ ἄϛυ, *urbs.*		οντος	ὁ λέων, *leo.*
	υος	τὸ νάπυ, *ſinapi.*		νος	ὁ καὶ ἡ κύων *canis.*
ω	οος	ἡ ἠχὼ, *ſonus.*	αξ	αγος	ἡ λάταξ, *ſtrepitus.*
αν	ανος	ὁ Παιὰν, *Pæan.*		ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*		ακτος	ὁ ἄναξ, *rex.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*	εξ	εκος	ἡ κρὲξ, *crex, avis.*
	εντος	τὸ χαρίεν, *gratioſum.*	ηξ	ηγος	ὁ βουπλὴξ, *ſtimulus.*
ην	ηνος	ὁ μὴν, *menſis.*		ηκος	ὁ σφὴξ, *veſpa.*
	ενος	ἡ φρὴν, *mens.*		εκος	ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρὴν *agnus.*		ηχος	ὁ καὶ ἡ βὴξ, *tuſſis.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμὶν, *littus.*	ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*		ικος	ἡ φρὶξ, *maris fremitus*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans.*		ιχος	ἡ ϛὶξ, *ordo.*

Terminationes.

Nom.	Gen.	
οξ	ογος	ἡ φλὸξ, flamma.
	οκος	ἡ πρὸξ, hinnulus.
υξ	υγος	ἡ ἄντυξ, ambitus rotæ.
	υκος	ὁ v. ἡ ἄμπυξ, caliendrũ
	υχος	ὁ ὄνυξ, unguis.
	υκτος	ἡ νὺξ, nox.
ωξ	γος	ὁ ῥὼξ, rupes.
	κος	ἡ πρὼξ, roris gutta.
γξ	γγος	ἡ φόρμιγξ, cithara.
	γκος	ὁ ϗ ἡ Λύγξ, Lynx.
αιξ	γος	ὁ ϗ ἡ αἶξ, capra.
λξ	κος	ἡ ὦλξ, ſulcus.
ρξ	κος	ἡ σὰρξ, caro.
αρ	αρος	ὁ ψὰρ, ſturnus.
	αρτος	ἡ δάμαρ, uxor.
	ατος	τὸ ἧπαρ, jecur.
ειρ	ειρος	ὁ φθεὶρ, pediculus.
ηρ	ηρος	ὁ θὴρ, fera.
	ερος	ὁ ἀθὴρ, ariſta.
ορ	ορος	τὸ ἄορ, enſis.
υρ	υρος	ὁ ϗ ἡ μάρτυρ, teſtis.
ωρ	ωρος	ὁ φὼρ, fur.
	ορος	ὁ ἀλέκτωρ, gallus.
	ατος	τὸ σκὼρ, ſordes.
ας	αος	ὁ λᾶας, lapis.
	αδος	ἡ ἰκμὰς, vapor.
	ανος	ὁ μέλας, niger.
	αντος	ὁ γίγας, gigas.
	ατος	τὸ γῆρας, ſenectus.
αις	αιδος	ὁ ϗ ἡ παῖς puer.
	αιτος	ἡ δαὶς convivium.
αυς	αος	ἡ ναῦς, navis.
ες	εος	τὸ ἀληθὲς, verum.
εις	ειδος	ἡ κλεὶς, clavis.
	εινος	ὁ δεὶς, quidam.
	ενος	ὁ κτεὶς, pecten.
	εντος	ὁ χαρίεις, gratioſus.
ευς	εος, εως	ὁ βραβευς, arbiter.
ης	ηδος	ὁ σμινὴς, bipennis.
	ητος	ὁ σὴς, tinea.
	ετος	ὁ ἀργὴς, albus,
	εος	ὁ κόρσης, caput.
	ουτος	ὁ βουλῆς, ſenator.
	εντος	ὁ Κλήμης, Clemens.
ις	ιος, εως	ἡ μῆνις, ira.
	ιδος	ἡ ἀσπὶς, clypeus.
	ιθος	ὁ ϗ ἡ ὄρνις, avis.
	ινος	ἡ ἲς, fibra.
	ιστος	ἡ θέμις, Themis.
	ιτος	ἡ χάρις, gratia.
οις	οιος	ἡ ὄϊς, ovis.
ος	εος	τὸ βάθος, profunditas.
	οτος	τὸ τετυφὸς, verberans.
ους	οος	ὁ χροῦς, cutis.
	οδος	ὁ ποῦς, pes.
	οντος	ὁ ὀδοὺς, dens.
	ουντος	ὁ πλακοῦς, placenta.
	οεντος	ὁ τυροῦς, caſeoſus.
	ωτος	τὸ οὖς, auris.
υς	υος	ὁ μῦς, mus,
	εος, εως	ὁ πῆχυς, cubitus.
	υδος	ἡ χλαμὺς, chlamys.
	υθος	ἡ κόμυς, faſciculus.
	υνος	ὁ Φόρκυς, Phorcys.
	υντος	ὁ ζευγνὺς, jungens.
ως	ωος	ἡ ἥρως, heros.
	οος	ἡ αἰδὼς, pudor.
	ωδος	ἡ φῲς, macula ab igne inuſta.
	ωτος	ὁ ἔρως, amor.
	οτος	ὁ τετυφὼς, verberans.
λς	λος	ἡ ἅλς, mare.
νς	νθος	ἡ ἕλμινς, tinea.
ρς	ρτος	ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ μάκαρς felix.
	ρνος	ὁ ϗ ἡ ἄρς, agnus.
αψ	βος	ἡ φὰψ, avis nomen.
	[illegible]ος	ἡ λαῖλαψ, turbo.

Termina-			*-tiones.*		
Nom.	*Gen.*		*Nom.*	*Gen.*	
εψ	βος	ἡ φλὲψ, *vena.*	οψ	πος	ἡ ὂψ, *vox.*
ηψ	πος	κώληψ, *talus.*	υψ	πος	ὁ γὺψ, *vultur.*
ιψ	βος	ὁ Λὶψ, *Africus.*		φος	ὁ Κίνυψ, *Cinyps fluvi*
	πος	ὁ κνὶψ, *culex.*	ωψ	ωπος	ὁ θὼψ, *aſſentator.*
	φος	ἡ κατῆλιψ, *tabulatum.*		οπος	ὁ χέδροψ, *legumen.*

Nomina quædam in ηρ ερος amittunt ε per ſyncopen in genitivo & dativo ſing. ut *πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ, venter:* ſed *θυγάτηρ filia, Δημήτηρ Ceres*, in omnibus caſibꝰ impariſyllabicis.

S. N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τρὸς, D. θυγατέρι τρὶ, A. θυγατέρα θύγατρα, V. ὦ θύγατερ.

D. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν τροῖν.

P. N. θυγατέρες θύγατρες, G. θυγατέρων τρῶν, D. θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. ὦ θυγατέρες θύγατρες.

Similiter ὁ *ἀνὴρ vir*, niſi quod hæc vox pro ε eliſo accipit δ, ut *ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρός*. Huc refer *ἀρὴν ἀρνὸς, κύων κυνὸς*, &c. eliſâ mediâ vocali.

Accuſativus deſinit in α.

Nomina exeuntia in σ poſt ι vel υ (excepto εὺς) ſi genitivum efferunt per ος purum, in accuſativo vertunt σ in ν: ut *ἡ ὄϊς ὄϊν ovis, ἡ γραῦς γραῦν anus.*

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumq; accuſativum, α & ν, ut *ἡ ἔρις, lis*, Acc. *ιδα, ιν*, &c. *χάρις Dea*, Acc. *χάριτα: gratia* Acc. *χάριν. ἡ κόρυς, υθος.* Acc. *τὴν κόρυθα & κόρυν galea.* Sic *κλεὶς, κλεῖδα, κλεῖν.* Et compoſita à *ποῦς*, ut *Οἰδίπους, Οἰδιπόδα & Οἰδίπουν.*

ποῦς ποῦδα ποῦν, Steph.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Nomina in σ poſt ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vocativo, ut *Πάρις Paris, παῖς puer*, &c. *ὦ Πάρι, παῖ*, &c. *νέηλυς advena, βοῦς bos*, &c. *ὦ νέηλυ, βοῦ*, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut *ὦ ἐλπὶς ſpes, ὦ χλαμὺς chlamys*, item *ὦ ποῦς, & ὦ ὀδοὺς.*

Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.

Nomina, quæ declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto τος, ut *ὁ γέρων-οντος, ὦ γέρον ſenex.*

Nomina in εις εντος Vocativum habent in ει & εν, ut *ὁ πλακόεις, εντος, ὦ πλακόει-εν placenta.*

Gravitona in ας αντος, ην ενος, ων οντος, ωρ ορος, & pleraque in ηρ ερος abjiciunt ος, ut *ῥήτωρ-ορος, ὦ ῥῆτορ rhetor.* Similiter *Ποσειδῶν ῶνος & σωτὴρ ῆρος*, verſâ penultimâ in ſuam brevem, ut *ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ.*

No

Nomina in ης. εος abjiciunt ο, ut ὁ Σωκράτης εος, ες.
Nomina in ω, Vocativum habent ſimilem Dativo,

Dativus pluralis

Fit vel à dativo ſingulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & aſſumendo σ ante ι, ut παντὶ ᾶσι, σώματι ασι: Interdum aſſumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ουσι, ut λέοντι λέουσι, à λέων *leo*: ει fit ρασι in nominibus in ηρ ερος Syncopen paſſis, ut πατὴρ πατρὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab ἀρὴν*. υἱῒ etiam υἱάσι, ab υἱὸς *filius*. Et apud poetas in quibuſcunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμὼν όνι όνεσσι, *Dux*.

** γαστὴρ verò γαστῆρσι.*

Nomina in ξ, ψ, vel σ poſt diphthongum exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo ſingulari adjiciendo ι, ut κόραξ *corvus*, κόραξι. Ἄραψ *Arabs*, Ἄραψι. πλακόεις, όεισι· ſed κτεὶς κτεσὶ, ποῦς ποσὶ, οὖς ὠσί.

Dativis pluralibus in ι deſinentibus ν additur ſi vocalis vel diphthongus ſubſequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poetas ante conſonam, ut στήθεσσιν λασίοις *pectoribus hirſutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes caſus, ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta ſimplicium faciente genitivum in ος purum: inter ſe verò diſtinguuntur, terminatione recti, & vel diverſitate contractionis, vel numero caſuum contractorum. Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ ſyllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος, eſt vel
- Synæreſis, cùm duæ vocales in diphthongum coeuntes ſerventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Craſis, cùm vocalis utraq; mutatur in unã aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam ut τείχεος -ους; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων -ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης maſculini, ut ὁ * Δημοσθένης *Demoſthenes*: in ες & ος neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

** Appellativum in ης vix legitur.*

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὦ Δημόσθενες.

Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν, V. ὦ Δημοσθένεε η.

Plural. N. οἱ Δημοσθένεες εις, G. τῶν Δημοσθενέων ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας εις, V. ὦ Δημοσθένεες εις.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τείχεος ους, D. τῷ τείχεϊ τείχει, A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.

Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.

Plur. N. τὰ τείχεα, η, G. τῶν τειχέων ῶν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα τείχη, V. ὦ τείχεα χη.

Nomina in ης à κλέος compoſita contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus; ut, Ἡρακλέης-ῆς *Hercules*, Περικλέης-ῆς *Pericles*, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλέης ῆς, G. έεος έους, έος ους, D. έεϊ έει, έϊ ει, A. έεα * έη, έα ῆ, V. εες εις, ες.

Nomina propria in quibuſdam caſibus pariſyllabicè inflectuntur. ut ὁ Ἀριστοφάνης, A. τὸν Ἀριστοφάνην &c. *Ariſtophanes.*

** Vel Ἡρακλέα. Nomina enim deſinentia in ης ὁ purum Attice contrahunt accuſat. in α.*

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις maſculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις *ſerpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex*; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *ſinapi*.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.

Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G. & D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.

Plur. N. οἱ ὄφιες ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τοὺς ὄφιας ὄφις, V. ὦ ὄφιες ὄφις.

Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τοῦ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι, A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.

Dual. N. & A. τὸ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.

Plur. N. τὰ σινήπια-ήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια-ήπι, V. ὦ σινήπια-ήπι.

Genitivus ſingularis in εως uſitatior eſt, ut ὄφεως, σινήπεως. Maſculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam genitivum Dualem & Pluralem per εῳν, εων, ut ὄφεῳν, ὄφεων & caſus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφιες.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ευς & υς generis tantùm maſculini, ut ὁ βασιλεὺς *rex*, ὁ πρέσβυς *legatus*; & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing. N. ὁ βασιλεύς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.

Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.

Plur. N. οἱ βασιλέες-λεῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τοὺς βασιλέας-λεῖς, V. ὦ βασιλέες-λεῖς.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ βει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.

Plur. N. οἱ πρέσβεες βεις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας εις, V. ὦ πρέσβεες εις.

Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. τῷ ἄστεϊ ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.

Dual. N. A. τὼ ἄστεε, G. D. τοῖν ἀστέοιν, V. ὦ ἄστεε.

Plural. N. τὰ ἄστεα η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα η, V. ὦ ἄστεα η.

Genitivus ſingularis maſculinorum exit in εως ſæpiſſime.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera*.

Sing. N. ἡ λεχὼ, G. τῆς λεχόος -οῦς, D. τῇ λεχόϊ -οῖ, A. τὴν λεχόα -ῶ, V. ὦ λεχοῖ.

Dual. N. & A. τὰ λεχὼ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.

Plural. N. αἱ λεχοὶ, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχοὺς, V. ὦ λεχοί.

Duo ſunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam ſequuntur, ſed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius: ut τὸ κέρας *cornu*.

Sing. N. τὸ κέρας, G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.

Dual. N. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit prius tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος, κέρως.

Γέρα, & σέλα, & ſimilia apud Poetas, videntur Apocopen potius quàm contractionem pati.

GENERA NOMINVM.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, ſunt maſculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στὺξ *Styx*, &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέελον *Glycerium*) Regionum, Inſularum, Urbium, ſunt fœminina.

Omittuntur hic ea omnia quæ ſupra ex declinationibus conſtant, proinde & multa exempla diſcrepantia a ſequentibus regulis, non apponuntur.

Appellativa

Nomina virilium officiorum ſunt maſculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretioſorum ſunt fœminina.

Excipiuntur Nom.
- 1 Arborum & plantarum.
  - 1 Maſculina, ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus*: ὁ κότινος *oleaſter*, ὁ σκάνδιξ *ſcandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *ſuber*.
  - 2 Communis generis, ut ὁ ϗ ἡ ἄκανθος *acer*; ἄκανος, ἀνάγυρος *quædam arbuſculæ*, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narciſſus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*, ὁ rarius ἡ λωτὸς *lotus*.
- 2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ βήρυλλος *beryllus*.

In tertia declinatione

Nomina in ος plerumq; ſunt Maſculina. Excipiuntur 1. Fœminina, ut ἡ Αἴγυλος *abſceſſus inter nares*, ἄκολος *buccella*, ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμαθος, ψάμμος ψάμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἀτραπὸς & ἀτράπιτος *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byſſus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλανὸς *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypſum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *conſideratio*, δρόσος *ros*, εἴρεσος *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplaſtrum*, ἤπειρος *continens*, θόλος *locus ſcribarum*, ἶπος *muſcipula*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *ſtercus*, κράδος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *foſſa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*, λιθάργυρος *ſpuma argenti*, λόχος *puerpera*, λύγδος *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum ſpecies*, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *ſtercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *inſula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔννυος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compoſitis, παρθένος *virgo*, πλίνθος *later*, πρόχοος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *foſſa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *ſemita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum ſutorium*, ψῆφος *calculus*.

2. Communis generis, ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος *abyſſus*, ἀγωγὸς *dux via*, αἴγαγρος *caper-ra ſylveſtris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus*, ἀνάδοχος *fidejuſſor*, ἄρκτος *urſus-a*, ἀρτοκόπος *piſtor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus-a*, ἔνεδρος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator-trix*, ἔριθος *lanificus-a*, ἔφηβος *adoleſcens*, ἡμίονος *mulus-a*, ἵππος *equus-a*, κυνηγὸς *venator-trix*, λάγυνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μάστρωπος *leno-a*, μόσχος *vitulus-a*, οἶμος *ſemita*, πρόσπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum ſtercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *paſſer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, ἄγγελος *nuntius-a*, ἀλάβαστρος *alabaſter*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fuſus*, διάκονος *miniſter-tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus-a*, κόγχος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *membrum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *ſtridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Maſculina, δέλτος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *ſtorea*.

Omiſſa ſunt multa Adjectiva pro Subſtantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à verbis derivata, & compoſita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In quarta Declinatione

Omnia genus ſortiuntur à nominibus tertiæ unde dimanant: reliqua ſunt iſta, ὁ ταώς, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In quinta & ſequentibus

Maſculina

1. In αν ων.

2. In ην. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ σειρὴν ῆνος *Siren*, ἡ φρὴν ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν ηνὸς *anſer*.

3. In ων.
   1. in εδὼν, vel ηδὼν. Sed ὁ φλέδων *nugator.*
   2. pauca in ων ωνος. ut ἡ τρήρων *columba,* μυοπάρων *navigii* ſpecies, ἅλων *area.*
   3. Excipe:
      1. Fœminina: hæc in ὼν ὄνος· ut ἡ ἀκροχορδὼν *verruca,* ἀλκυὼν *halcyon,* εἰκὼν *imago,* ἠϊὼν *littus,* λαγὼν *ilia,* ὀλολυγὼν *ululatus,* πλαγγὼν *pupa cerea,* πυγὼν *cubitus,* σιαγὼν *maxilla,* σινδὼν *ſindon,* σταγὼν *ſtilla,* τρυγὼν *turtur,* χελιδὼν *hirundo,* χθὼν *terra,* χιὼν *nix.*
      2. Communis generis ſequentia:
         1. in ὼν ονος· ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν *auxiliator,* γνώμων *index,* ἡγεμὼν *dux,* θεάμων *ſpectator,* κίων *columna,* κύων *canis,* ὁ δαίμων *deus,* rariùs ἡ δαίμων *dea.*
         2. in ων ωνος· ut ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν ωνος *gallus,* ὁ (& rariùs ἡ) αἰὼν *ævum,* αὐλὼν *fretum,* κώδων *tintinnabulum.*

4. In ξ.
   1. in γξ pleraque: ſed ὁ στρόφιγξ *vertebra,* ὁ καὶ ἡ λάρυγξ *guttur,* ὁ καὶ ἡ λύγξ *lynx,* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ *frumen.*
   2. Excipe:
      1. Fœminina:
         2. quædam in ξ κος· ut ἡ ἀλώπηξ *vulpes,* ἄλοξ & αὖλαξ *ſulcus,* ἀῒξ *impetus,* βέμβηξ *turbo,* γλαὺξ *noctua,* δὸρξ *capra,* ἕλιξ *volumen,* χάμαξ *vitis pedamentum,* κλίμαξ *ſcala,* κύλιξ *calix,* λάρναξ *capſa,* πήληξ *galea,* πλὰξ *tabula,* πνὺξ locus *Athenis* ubi habebatur concio, σάνδυξ *ceruſſa uſta,* σὰρξ *caro,* σμώδηξ & σμῶδιξ *vibex,* σπίδιξ *termes,* στάλιξ *paxillus,* σχίδαξ *aſſula,* χοῖνιξ *chœnix,* χόλιξ *inteſtinum,* φρὶξ *fremitus maris*: item νὺξ νυκτὸς *nox.*
         3. quædam in ξ γος· ut ἡ ἄντυξ *ambitus rotæ,* διώρυξ *foſſa,* λάταξ *ſtrepitus,* μάστιξ *flagellum,* πέμφιξ *flatus,* πνὶξ *ſuffocatio,* πομφόλυξ *bulla,* πτέρυξ *ala,* ῥὰξ *acinus,* ῥὼξ *fiſſura,* τρὺξ *muſtum,* ὄρτυξ & τέτριξ *avis* quædam, ὕσπληξ *ſcutica,* φλὸξ *flamma.*
         4. quædam in ξ χος· ut ἡ ἄμυξ *vellicatio,* θρὶξ *capillus,* πτὺξ *plica,* στὶξ *ordo,* ὕστριξ *hyſtrix.*

2. Communia. 1. Rariùs Maſculina in *κος*, ut ἡ rariùs ὁ *ἄμπυξ caliendrum, λύγξ lynx, ὄμφαξ uva acerba:* in *γος*, ut ἡ rariùs ὁ *αἶξ caper-ea-pra, φάρυγξ* & *φάρυξ guttur :* in *χος*, ut *βήξ tuſſis*. 2. Rariùs Fœminina in *κος*, ut ὁ rariùs ἡ *δέλφαξ porcellus, μεῖραξ juvenis, πέρδιξ perdix, πίδαξ fons, σκύλαξ catulus, φύλαξ cuſtos.*

5 in *ηρ* :

excipe
- 1. Fœminina quædam in *ηρ ερος*, ut ἡ *ἀὴρ caligo, γαστὴρ, εἰνάτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ*, ἡ *κὴρ ῆρος fatum.*
- 2. Com. gen. ὁ rariùs ἡ *αἰθὴρ æther.*
- 3. Neutra, *τὸ ἦρ ver, τὸ κῆρ cor.*

6 In *υρ* : ſed ὁ καὶ ἡ *μάρτυρ teſtis, τὸ πῦρ ignis.*

7 In *ωρ* :

excipe pauca
- 1. Fœmin. in *ωρ ορος*, ut ἡ *ἀλέκτωρ conjux*, ἡ *μητρομήτωρ matris mater*, ἡ *οἰνομήτωρ vini mater.*
- 2. Com. gen. ut ὁ καὶ ἡ *ἀμύντωρ*, & *πράκτωρ ultor-trix.*
- 3. Neutra in *ωρ ωρος*, ut *τὸ ἕλωρ præda, τὸ πέλωρ monſtrum :* item in *ωρ ατος, τὸ σκῶρ ſordes, τὸ ὕδωρ aqua.*

8 In *ας* : ſed *ὰς άδος* fœminina : *ας ατος* neutra. Et paucula *ας αος, τὸ δέπας poculum, σέλας lumen :* ὁ vel *τὸ κρὰς caput.*

9 In *ης* : excipe fœminina omnia in *της τητος* : item *ἐσθὴς ῆτος veſtis.*

10 In *εις* : ſed ἡ *κλεὶς clavis.*

11 In *ως* : ſed ἡ *αἰδὼς, γέλως, ἠώς*· ἡ *φὼς macula*, & *τὸ φῶς lumen.*

12 In *ους* : ſed ὁ καὶ ἡ *βοῦς bos, τὸ οὖς auris.*

13 In *ψ* :

excipe fœmin.
- 1. in *πος*, ut *καλαύροψ* & *καλάβροψ pedum, λαῖλαψ turbo, ὂψ vox, σὴψ ſerpentis genus, ὢψ vultus.*
- 2. in *πος* & *φος*, ut *κατῆλιψ ſcala.*
- 3. in *βος*, ut *λὶψ petra, φλὲψ vena, χέρνιψ pollubrum.*

Fœmi-

Fœminina.

1 In ιν vel ις ινος: Excipe Maſculina, ut ὁ Δελφὶν-ῖς *delphinus*, ἑρμὶν-ῖς *fulcrum tori*, ἰκτὶν *milvus*, τελχὶν *faſcinator*: ὁ vel ἡ θὶν vel θὶς *acervus*.

2 In ειρ: ſed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3 In ις:

excipe

1 Maſc. quædam in ις ιος. ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (ſed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *teſticulus*, ὄφις *ſerpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, ὗις *filius*: item in ις ιδος, ut ἀῒς *orcus*, γυννὶς *ſemivir*: λῖς ιτὸς *pannus*.

2 Communia quædam in ις ιος, ut ὁ καὶ ἡ κάσις *frater* vel *ſoror*, κόρις *cimex*, κύπασσις *tunicæ ſpecies*, λάτρις *ſervus-a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*, ὄρνις ιθος *avis*.

4 In αις: ſed τὸ σταὶς τὸς *farina ſubacta*, ὁ καὶ ἡ παῖς.

5 In υς:

excipe

1 Maſc. quædam in υς υος, ut ὁ ἀπφὺς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *ſcabellum*, ἰχθὺς *piſcis*, κάνδυς *veſtis Perſica*, μῦς *mus*, ἐμὺς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, στάχυς & ἄσταχυς *ſpica*, φῖτυς *pater*.

2 Com. generis compoſita ab ἤλυθα, ut ὁ καὶ ἡ νέηλυς *advena*: item ὁ καὶ ἡ ὗς vel σῦς *ſus*, ὁ καὶ ἡ μάρτυς *teſtis*.

6 In νς & ρς: ſed ὁ καὶ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra

1 In ορ & αρ: ſed ὁ ἴξναρ αρος *pediculus*, ψὰρ *ſturnus*: item ἡ δάμαρ *uxor*.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE

HETEROCLITA

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt:

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri poſſunt. Ea autem ſunt, vel

1. Ὁλοπαθῆ. quæ contrahuntur in omnibus caſibus: hujuſmodi ſunt in declinatione ſimplicium
   - 1.
     - Ἑρμέας οῦς, έου οῦ, &c. *Mercurius.*
     - Ἀπελλέης ῆς, έου οῦ, &c. *Apelles.*
   - 2.
     - Μνάα ᾶ, άας ᾶς, &c. *Mina.*
     - Γαλέη ῆ, έης ῆς, &c. *Felis.*
   - 3.
     - Νόος οῦς, όου οῦ, &c. *Mens.*
     - Ἀδελφιδέος οῦς, έου οῦ, &c. *Sororis filius.*
     - Ὀστέον οῦν, έου οῦ, &c. *Os oſſis.*
   - 4.
     - Ἀλλάεις ᾶς, άεντος ᾶντος, &c. *botellus.*
     - Πλακόεις οῦς, όεντος οῦντος, &c. *placenta.*
     - Κενεὼν ῶν, εῶνος ῶνος, &c. *venter.*
     - Δαῒς δᾲς, δαΐδος δᾳδὸς, &c. *fax.*
     - Κέρας κρᾶς, κράατος κρατὸς, *caput.*
2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus caſibus, *viz.* Nom Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in
   - υς υος in υς, ut βότρυς *racemus*, υες, υας, υς.
   - αυς αος in αυς, ut ναυς *navis*, ναὲς, νάας ναῦς.
   - ους οος in ους, ut βοῦς *bos*, βόες, βόας, βοῦς.
   - Item ἔρις *lis*, ἔριδες, ἔριδας, ἔρεις· κάλπις *urna*, κάλπιδες, κάλπιδας, κάλπεις· Ὄρνις *avis*, ὄρνιθες, ὄρνιθας, ὄρνεις· κλεῖς *clavis*, κλεῖδες, κλεῖδας, κλεῖς.

Reliqua Heteroclita ſunt

1. *Variantia*, 2. *Deficientia*, 3. *Redundantia.*

Variantia 1°. Genus.

In ſingul. generis ſunt maſc. in plural.

- Neutrius, ὁ * ἐρετμὸς *remus*, τὰ ἐρετμά. Sic * ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ τάρταρος *tartarus*, ὁ χέδροψ *legumen*, τὰ χέδροπα.
- Maſculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ, τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μοχλὸς *vectis*, ὁ νῶτος *dorſum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σταθμὸς *ſtatio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum.*

* *Leguntur* τὰ ἐρετμὰ, *Hom.*

* τὸ ζυγὸν, *Plato.*

* τὰ δέσματα, *Hom.*

In singulari generis fœm.
In Nominativo & Accuſativo Duali Maſc. ut ἡ ὁδὸς *via*, cum compoſitis, τὼ ὁδὼ, &c. ἡ πόλις *civitas*, τὼ πόλιε. *
In plurali fœmin.& neutr. ἡ κέλευθος *via*, αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα.

* *Attice fœmin. omnia ſic inflectuntur.*

2°. *Caſum.*

Quædam neutra in αρ, à nominibus in ας, genitivum mutuantur, ut ἄλειαρ *farina*, ἄλειφαρ *unguentum*, δέλεαρ & εἶδαρ *eſca*, ἦμαρ *dies*, ἧπαρ *jecur*, κάρηαρ *caput*, κτέαρ *poſſeſſio*, ὄνειαρ *utilitas*, οὖθαρ *uber*, πεῖραρ *finis*, στέαρ *adeps*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi poteſt, γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, οὖς ὠτὸς *auris*, σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος.

Ζεὺς ſic inflectitur.

Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διῒ, A. Ζῆνα vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in ſoluta oratione, ad hunc modum:

Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηὶ, A. ναῦν.
Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς:

3°. *Genus & Caſum.*

ἡ γυνὴ *mulier*, & ἡ χεὶρ *manus*, ſic variantur:

Sing. N. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικος, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι;
Dual. N. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. τοῖν γυναικοῖν:
Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ; A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες:
Sing. N. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χείρ.
Dual. N. A. τὼ χεῖρε, G. D. τοῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε:
Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσί, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus caſibus impariſyllabicis; ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. *Caſibus.*

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοΐ non ſignificativa, ut βλίκτει materialiter ſive τεχνικῶς poſita, ut τὸ ἄνθρωπος *hæc vox* ἄνθρωπος.

Nomina peregrina, ut Δαβίδ.
Similiter τὸ ὄφελος *utilitas*, τὸ χρεὼν *fatum*, &c.

Monoptota : Nom. ἡ δῶς *donum*, Heſiod. &c. αἱ κατακλῶθες *fata*, Hom. &c.

Diptota : Nom. ὁ λᾶας *lapis*, Acc. τὸν λᾶαν. ὁ λῖς *leo*, Acc. τὸν λῖν, &c.

Triptota : 1°. Quoad terminationem & numerum caſûs: ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι *teſtis*.

2°. Quoad terminationem caſûs : Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Ἀρῆς & Διονῦς. Item ſanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ὦ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγρίππας, G. ᾶ, &c.

3°. Quoad numerum caſûs. Neutra ſequentia N. A. V. * βρέτας *ſtatua*, δέμας *corpus*, ἐέλδωρ *deſiderium*, ἧδος *voluptas*, ἦτορ *cor*, κλέτας *devexitas*, κῶας vel κῶς *vellus*, λέπας *promontorium*, μῆχος & μῆχαρ *artificium*, νῶχαρ *torpor*, σέβας *veneratio*, * σκέπας *tegumentum*, σκίναρ *fetus*, τέκμαρ & τέκμωρ *finis*, ὕπαρ *viſio*, χρέως *debitum*.

** Legitur* τῷ βρέταϊ.

*τὰ σκέπα.

2°. *Numero.*

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantum attribuuntur. Item * ὁ ἀὴρ *aer*, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*, &c.

** Leguntur alicubi* οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια. *item* γαιῶν.

Singulari & Duali carent Feſta, ut Διονύσια *Bacchanalia* : Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι *Athenæ*, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ *Achivi*, &c. Magiſtratuum, ut Ἔφοροι *Ephori*. Nomina quæ pluribus ſingularibus ſunt propria, ut Εὐμενίδες *Furiæ*, &c. Item ἐμβάδες *cothurni*, κτέρεα *exequiæ*, & plura hujuſmodi.

Redun-

Redundantia 1°. *in Nominativo.*

Maſc. multa in ὴρ & ωρ, ut κλητὴρ, κλήτωρ *vocator*, in ὴρ & ὴς, ut πλαστὴρ, πλαστὴς *fictor*, &c. Item, ὁ υἱὸς, υἱεὺς, υἷς *filius*, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἄχνα, η, *gluma*, in η & ις, ut ἀγκάλη, ἀγκαλὶς *ulna*, in η & ος, ut ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἀηδὼν & ἀηδὼ *luſcinia*, &c.

Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*, in ον & ιον, ut ἄεθλον, ιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*, &c.

Maſcul. & Fœmin. multa in ος & ια, ut στρατὸς, ιὰ *exercitus*, in ος & ὶς, ut βαθμὸς, ὶς *gradus*, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ *ſiccitas*, &c. Item ἀϋτμὴν, μὴ *halitus*, &c.

Maſc. vel Fœm. vel Com. quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφὶς, ὶν *delphin*, ἡ ἀκτὶς, ὶν *radius*; ὁ καὶ ἡ θὶς, ὶν *agger*, &c.

Maſc. & Neutr. multa in ος & ον, ut θύμος, ον *thymus, um*, in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἄσπασμα *ſalutatio*, in ος, ut ὁ σκότος & τὸ σκότος, *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *ciſta*, &c.

Fœm. & Neutr. multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον *habena*, in μα & μη, ut χάρμα, χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*, &c.

Maſc. Fœm. & Neutr. quædam in ος, η, ον, ut σίμβλος, η, ον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα, *hyems*, &c.

2°. *In Genitivo.*

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ ſimpl. ut ὁ νοῦς, οῦ, οὸς *mens*, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ ſimpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωος *Minos*; ὁ γέλως, ωτος & ω *riſus*. In ις ad formam quintæ ſimpl. & ſecundæ contract. ut ἡ τίγρις, ιδος & ιος *tigris*, &c. Item ἡ Θέμις, ιδος & ιστος *jus*, cum paucis aliis.

Diviſio Nominum.

Nomen dicitur.
- à re ſignificata
  - Subſtantivum ὑποστατικὸν: ut *βίος vita.*
  - Adjectivum ἐπίθετον: ut *ὅλος totus.*
- à flexione
  - Simplex ἁπλοῦν, ſive incontractum ἀπαθὲς: ut *ταμίας, καλός.*
  - Contractum συνῃρημένον: ut Δημοσθένης, ἀληθής.

Utrumque à modo ſignificandi
- Appellativum προσηγορικὸν: ut *κύριος dominus; ἅγιος ſanctus.*
- Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζαραῖος.

Rurſus utrumq; quoad
- ſpeciem eſt vel
  - Primitivum πρωτότυπον: ut *μέλι mel, γλυκὺς dulcis.*
  - Derivativum παράγωγον: ut *μέλισσα apis, γλυκερὸς dulcis.*
- figuram eſt vel
  - Simplex ſive incompoſitum ἀσύνθετον: ut *φωνὴ vox, καλὸς bonus.*
  - Compoſitum σύνθετον: ut *συμφωνία conſonantia, φιλόκαλος amans boni.*
  - Decompoſ. παρασύνθετον: ut *ἀσυμφωνία diſſonantia, ἀφιλόκαλος negligens boni.*

Derivativum eſt vel
- Denominativum παρώνυμον: ut *θεότης deitas, οὐράνιος cœleſtis.*
- Verbale ῥηματικὸν: ut *λόγος ſermo, ἐλλιπὴς imperfectus:* de quo poſt.
- Participiale μετοχικὸν: ut *εἱμαρμένη fatum, ἡγούμενος præfectus.*
- Pronominale ἀντωνυμικὸν: ut *ταυτότης identitas.*
- Adverbiale ἐπιρρηματικὸν: ut *ἁλία cœtus, παλαιὸς antiquus.*
- Præpoſitionale προθετικὸν: ut *ὕπατος Conſul, ἀντίος contrarius.*

Ex Denominativis præſertim notantur hæc ſubſtantiva:

1. Fœmineum. 2. Patronymicum. 3. Diminutivum. 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea ſimpliciter formata in α & η, ſequuntur accentum ſuorum Maſculinorum: ut θεὰ à θεὸς, ταμία à ταμίας, *diſpenſator*, βασιλὴ à βασιλεὺς, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδοῦς, κόρη à κόρος *puer*. Sic etiam in ις ex ης, ut εὑρέτις ab εὑρετὴς *inventor*, προστάτις à προστάτης *præſes*: ſed penultima longa circumflectitur, ut προφῆτις à προφήτης: ſæpe etiam ῖτις, ut ἀργυρῖτις, κορασῖτις: item νεᾶνις à νεανᾶνος. Compoſita a κοίτη ſunt propar. ut παράκοιτις a παρακοίτης *conjux*. Gentilia plerumq; ſunt oxyt. ut Περσὶς à Πέρσης *Perſa*, Σκυθὶς a Σκύθης *Scytha*.

Oxytonum
- 1 in ὰς, ut ὀρεστιὰς ab ὀρεστὴς *mõticola*, Σπαρτιὰς à Σπαρτιάτης *Spartanus.*
- 2 in ις, ut ἀμνὶς ab ἀμνὸς *agnus*, βασιλὶς a βασιλεὺς, ἑλληνὶς ab ἕλλην *Græcus*. 2. in αινὶς, ut θεραπαινὶς a θεράπων *famulus*, λυκαινὶς a λύκος *lupus*. 3. in τρὶς, ut ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς *ſaltator*, αὐλητρὶς ab αὐλητὴς *tibicen.*

Par.
- 1 in ίνη, ut ἰατρείνη ab ἰατρὸς *medicus*, ἡρωΐνη ab ἥρως *semideus*.
- 2 in νη, ut θεράπνη à θεράπων *famulus*.

Proparoxytonum
- 1 in ια, idq; 1. in εια, ut εὐπατέρεια ab εὐπάτηρ *bono patre natus*, βασίλεια à βασιλεύς. 2. in ίεια, ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος *nuntius*. 3. in τεια, ut ἰάτεια ab ἰατρὸς *medicus*, παιδολέτεια à παιδολέτης *liberorum interfector*, συμπαίστεια à συμπαίστωρ *simul nutritus*, ποιήτεια à ποιητὴς *poeta*.
- 2 in να, idq; 1. in ιδνα, ut ἔχιδνα ab ἔχις *serpens*. 2. in αινα, ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης *piscium venditor*, λύκαινα à λύκος *lupus*, λέαινα à λέων *leo*, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν *gallus*. 3. in οινα, ut δέσποινα à δεσπότης *herus*. 4. in ιννα, ut βασίλιννα à βασιλεύς.
- 3 in ειρα, ut Κάειρα à Κὰρ *Car*, δότειρα à δοτὴρ *dator*, δεσπότειρα à δεσπότης *herus*, πρέσβειρα à πρεσβὺς *senex*.
- 4 hyperdiſſyllabum in σσα, idq; 1. in ασσα, ut ἄνασσα, ab ἄναξ *rex*, ſed φάσσα à φὰψ *palumbus*, &c. 2. in ησσα, ut πένησσα à πένης *pauper*, ſed Κρῆσσα à Κρῆς *Cres*, &c. 3. in ισσα, ut βασίλισσα à βασιλεὺς *rex*, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ *Æthiops*, Κίλισσα à Κίλιξ *Cilix*. 4. in υσσα, ut Λίβυσσα à Λίβυς *Libys*.

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Subſtantivorum, ut πρόφρασσα à πρόφρων *propenſus*, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης *imprecationes pellens*, μάκαιρα à μάκαρ *felix*.

Patronymicum Πατρωνυμικὸν

Eſt nomen proprium perſonæ quod à nomine potiſſimùm patris, interdum avi & matris derivatur: Et eſt vel

1 Maſc. paroxyton. quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel
- In ίδης, cùm primitivum ſit vel
  - 3æ. ſimpl. in ος impurum, ut Πρίαμος-μου-μίδης.
  - 5æ. ſimpl. ut Νέστωρ-ορος-ίδης.
- In άδης, cùm primitivum ſit vel
  - 1æ. ſimpl. ut Βορέας-έου-εάδης.
  - 3æ. in ιος, ut ἥλιος-ίου *ſol*, ιάδης.
- In ιάδης, cùm primitivum in penultima genitivi ſit longum, cujuſcunq; declinat. ut Λαέρτης, Λαέρτου, Λαερτιάδης, Ἄτλας, Ἄτλαντος, Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς, Πηλῆος, Πηληιάδης.

Fœmin. Oxytonum
- In ὶς vel ὰς ex maſculinis removendo δη, ut Νεστορίδης, Νεστορὶς. Ἡλιάδης, Ἡλιάς.
- In νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam ſyllabam, ut Χρύσης, νίς. Κάδμος, νίς.

- Fœmininum
  - *Paroxyton.*
    - In ίνη vel ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
    - In ίνη, cùm primitivum ſit
      - vel 3æ. ſimpl. in ος impurum, ut Ἄδραστος-ίνη.
      - vel 3æ. contr. in ευς, ut Νηρεὺς-ίνη.
    - In ώνη, cùm primitivum ſit
      - vel 3æ. ſimpl. in ιος, ut Ἰκάριος-ιώνη.
      - vel 5æ. ſimpl. in ίων, ut Ἠετίων-ιώνη.

Ionica paroxytona in ίων, ut Κρονίων à Κρονίδης *Saturnius.*

Æolica proparoxyt. in διος, ut Ὑρράδιος ab Ὑρράδης *Hyrrhæ filius.*

Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμενίδης a ποιμὴν *paſtor:* ſic κοιρανίδης, ἀλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοριστικὸν

- Maſculinum
  - Oxytonum in ιδεὺς, ut λαγιδεὺς a λάγως *lepus.*
  - Paroxytonū in
    - ίας, ut παππίας a πάππας *pater.*
    - αξ, ut λίθαξ a λίθος *lapis:* Sed δέλφαξ *porcellus,* σκύλαξ *catulus,* quandoque ſunt Fœmin.
    - ίλας, ut Θευχαρίλας a Θεύχαρις pro Θεόχαρις.
    - ίδης, ut λαγίδης a λάγως.
    - ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφος.
    - ίσκος, ut νεανίσκος a νεανίας *juvenis.*
    - ων, ut Ἡφαιστίων ab Ἥφαιστος *Vulcanus.*
    - ις, ut ἄστρις ab ἀστράγαλος *talus.*
    - ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως: item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς *Hercules.*
  - Preparoxyton. in
    - ιχνος, ut κύλιχνος a κύλιξ *calix.*
    - ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας.
    - υλλος, ut Βάθυλλος a Βαθυκλῆς.
  - Circumflexum in
    - ᾶς, ut Ζηνᾶς a Ζηνόδωρος.
    - ῦς, ut Διονῦς a Διονύσιος.
  - Antecircumflexum in ῖνος, ut χαρῖνος a χάρις.
- Fœmininum
  - Oxyt. in
    - ὰς, ut χοιρὰς a χοῖρος *porcus.*
    - ὶς, ut κρηνὶς a κρήνη *fons.* Sic multa in
      - αυνὶς, ut ὑαυνὶς ab ὗς *ſus.*
      - αλὶς, ut φυσαλὶς a φύσα *veſica.*
      - υλὶς, ut ἀντεραστυλὶς ab ἀντεραστὴς *rivalis.*
      - υλλὶς, ut ἀκανθυλλὶς ab ἄκανθα *ſpina.*
      - αρὶς, ut Κοτυτταρὶς *parva Cotytto, a* Κοτυττὼ *dea turpitudinis.*
      - ακὶς, ut Ἐριθακὶς ab ἔριθος.
    - ὼ, ut Θεανὼ a Θεὰ *dea.*
    - ὼν, ut ἀρπεδὼν ab ἀρπεδόνη *funis.*
  - Paroxyto. in
    - ιγξ, ut λαΐγξ a λᾶς *lapis.*
    - ακνη, ut πιθάκνη a πίθος *dolium.*
    - ίσκη, ut παιδίσκη a παῖς *puer.*
    - ίχη, ut μητίχη a μῆτις *conſilium.*
    - ίχνη, ut πολίχνη a πόλις *urbs.*
    - ύλη, ut βομβύλη a βόμβος *ſonus apum.*
  - Preparoxytonum in
    - ιλλα, ut πράξιλλα a πρᾶξις *actio.*
    - ιννα, ut κόριννα a κόρη *puella.*
    - υλλα, ut νίκυλλα a νίκη *victoria.*

Neutrum
- In ιον
  - hyperdiſſ. propar. ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα. *ſpina:* ſic
    - multa in
      - διον, ut γνωμίδιον a γνώμη, *ſententia.*
      - λιον, ut κρεΐλλιον a κρέας *caro,* &c.
      - νιον, ut πιθάκνιον a πίθος *dolium,* &c.
      - ειον, ut ὀνάριον ab ὄνος *aſinus* &c.
    - pauca in
      - σιον, ut κοράσιον a κόρη *puella.*
      - πιον, ut θρανίπιον a θρᾶνος *ſella.*
      - φιον, ut χωράφιον a χῶρος *ager.*
  - triſſyllabum
    - proparoxytonum, ut γήδιον a γῆ *terra.* γύναιον a γυνὴ *mulier.*
    - paroxytonum etiam, ut χοιρίον a χοῖρος *porcus:* præcipuè ſi ſit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut στρουθίον a στρουθὸς *paſſer:* vel genitivis, ut παιδίον a παῖς παιδὸς
- In εῖον, antecircumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγος.

Ex Primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva naſcuntur, ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον à κόρη *puella.*

ExDiminutivis alia Diminutiva, ut πολίχνιον à πολίχνη *urbecula,*&c.

Diminutiva adjectiva perpauciſſima ſunt: ut δριμύλος a δριμὺς *acerbus,* μικκύλος a μικκὸς pro μικρὸς *parvus,* ὁσσίχος ab ὅσος *quantus,* παυρίδιος a παῦρος *paucus,* πύῤῥιχος a πύῤῥος *rufus.*

Amplificativum Αὐξητικόν.

1 Oxytona in ὸς, ut ἀρνειὸς *agnus adultior* ab ἄρς *agnus,* παιδνὸς *puer adultus* a παῖς *puer.* Sed πάππος a πάππας *pater.*

2 Paroxytona in ίας, ut μετωπίας *magnam habens frontem* a μέτωπον *frons;* πωγωνίας *magnam habens barbam,* a πώγων *barba;* στομίας *magnum habens os,* a στόμα *os;* ὠμίας ab ὦμος *humerus.* In αξ, ut πλούταξ *valde dives,* a πλοῦτος *divitiæ.* Item nomina propria in ων ωνος, ut Γνάθων *paraſitus Gnatho,* a γνάθος *maxilla.*

3 Proparoxytonum, ut χερμάδιον *lapis magnus,* a χερμὰς *lapis;* λόγιον *divinus ſermo,* a λόγος *ſermo.* Item δαῦτις *magna fax,* a δαῦς *fax.*

Nomen tam Subſtantivum quam Adjectivum, pro varia ſignificatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν, ut τριὰς *Trinitas,* εἷς *unus.* Collectivum περιληπτικὸν, ut ὄχλος *turba,* πολύς. Gentile ἐθνικὸν, ut Μακεδὼν *Macedo,* Ἀχαϊκὸς *Achaicus.* Fictitium πεποιημένον, ut βόμβος *ſonus apum,* βομβήεις *ſonorus.*

Porrò, Adjectivum eſt Poſſeſſivum κτητικὸν, idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς *herilis,* &c. vel Proprium, ut Ἑκτόρεος *Hectoreus:* Materiale μετουσιαστικὸν, ut λίθινος *lapideus:* Locale τοπικὸν, ut οὐράνιος *cæleſtis:* Temporale χρονικὸν, ut ἡμερινὸς *diurnus:* Indefinitum ἀόριστον, ut τὶς *quidam:* Interrogativum ἐρωτηματικὸν, ut ποῖος *qualis:* Redditivum ἀνταποδοτικὸν, ut τοῖος *talis:* Partitivum μεριστικὸν, ut ἕτερος *alius.*

Ad-

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Subſtantivorum.

Sunt autem trium generum, τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo	tres terminationes τρικατάληκτα.	
	duas δικατάληκτα,	Hæc flectuntur per tres articulos.
	unam μονοκατάληκτα,	

Omnis dictio trium generum habet Maſc. & Neut. ſim. in Gen. & Dat.

Adjectiva trium terminationum deſinunt in

ος	& faciunt fœmininũ per	η	neutrum per	ον	ad formam	3æ & 2æ ſimpl.
ας		α		αν		5æ & 2æ ſimpl.
εις		εσσα		εν		5æ & 2æ ſimpl.
ων		ȣσα		ον		5æ & 2æ ſimpl.
υς		εια		υ		3æ contr.& 2æ. ſim.

Sic adjectiva contracta in ȣ̃ς, *ut,* ἁπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, *&c. V.* ὦ ἁπλȣ̃, ῆ, ȣ̃ν,

* ος Sing. Nom. καλὸς, ὴ, * ὸν, Gen. ȣ̃, ῆς, ȣ̃, &c. Voc. ὲ, ὴ, ὸν, &c. *pulcher.* Sed adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α, ut ἅγιος, ἁγία, &c. *ſanctus,* ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, *floridus.* Excipe Materialia plurima in εος, ut χρύσεος-έη, &c. παρδάλεος-έη: & numeralia omnia in-ος, ut ὄγδοος-όη, &c. ἁπλόος-όη, &c.

* *Sed* ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, G. παντὸς, πάσης, παντὸς, &c. V. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, &c. Sed μέλας *niger,* & τάλας *miſer.* S.N. ας, αινα, αν, G. ανος, αίνης, ανος, &c. V. αν, αινα, αν, &c. Μέγας verò *magnus,* μεγάλη, μέγα, G. μεγάλȣ, ης, ȣ, &c. A. μέγαν, μεγάλην, μέγα, V. ὦ μέγα, μεγάλη, μέγα, &c.

εις Sing. N. χαρίεις, εσσα, εν, G. εντος, έσσης, εντος, &c. V. χαρίεν & ει, εσσα, εν *gratioſus.*

ων Sing. N. ἑκὼν, ȣ̃σα, ὸν, G. όντος, ȣσης, όντος, αἴθων, G. ωνος.

* έα *Poet.*
* *Leguntur contract.* ἡμίσȣς. Marc. 6. ἡμίση, Luc. 19.

υς Sing. N. ὀξὺς, εῖα, ὺ, G. έος, είας, έος, D. έϊ εῖ, είᾳ, έϊ εῖ, A. * ὺν, εῖαν, ὺ, V. ὺ, εῖα, ύ. D. N. A. V. έε, εία, έε, G. & D. έοιν, είαιν, έοιν. Plur. N. έες, εῖς, εῖαι, έα, G. έων, ειῶν έων, D. έσι, είαις, έσι, A. έας, εῖς, είας, έα, V. έες, εῖς, εῖαι, έα.

* *Apud Poetas* πολλὸς πολλόν.

Excipe πολὺς *multus,* Sing. N. * πολὺς, πολλὴ, πολὺ, G. πολλȣ̃, ῆς, ȣ̃, D. πολλῷ, ῇ, ῷ, A. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, V. πολὺ, πολλὴ, πολλὺ, &c. Poetæ ſic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. ὦ πολὺ. Plur. N. πολέες-εῖς, G. πολέων, D. πολέσι-έεσσι, A. πολέας, -εῖς, V. ὦ πολέες-εῖς.

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum deſinunt in

*ος, ως, ας, ις, ην, υς } et formant neutrum per { ον 3æ. ſimp. | ων 4æ. ſim. *quandoq;* 5æ. | αν, ιν, εν, υ } 5æ. ſimp.

ους, ων, ωρ, ης } et formant neutrum per { ουν, εν, ορ } 5æ. ſim. | ες 1æ. contr.

**Sic adjectiva contracta in* ους, *ut* εὔνους ουν. V. ὦ εὔνου ουν.

ος ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος ϗ τὸ ἔνδοξον, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε ϗ ὦ ἔνδοξον, *illuſtris.*

ως ὁ ϗ ἡ εὔγεως ϗ τὸ εὔγεων, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ εὔγεω, &c. V. ὦ εὔγεως & εὔγεω, *fertilis.* ὁ ϗ ἡ πολύκερως ϗ τὸ πολύκερων, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως ϗ ὦ πολύκερων, *habens multa cornua.*

ας ὁ ϗ ἡ ἀείνας ϗ τὸ ἀεῖναν, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuo fluens.*

ις ὁ ϗ ἡ εὔχαρις ϗ τὸ εὔχαρι, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ εὐχάριτος, &c. A. τὸν ϗ τὴν εὐχάριτα ϗ εὔχαριν, ϗ τὸ εὔχαρι, V. ὦ εὔχαρι, *gratioſus.*

ην ὁ ϗ ἡ ἄῤῥην ϗ τὸ ἄῤῥεν, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἄῤῥενος, &c. V. ὦ ἄῤῥεν, *maſculus* vel *mas.*

υς ὁ ϗ ἡ ἄδακρυς ϗ τὸ ἄδακρυ, G. υος, D. υϊ, A. υν, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε, G. D. ύοιν, Plur. N. υες, υς, υα, G. ύων, D. υσι, A. υας, υς, υα, V. υες, υς, υα, *ſine lachrymis.*

ους ὁ ϗ ἡ δίπους ϗ τὸ δίπουν, G. τοῦ οδος, D. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ οδι, A. οδα, ουν, ϗ ουν, V. ους, ου, ϗ ουν, *bipes.*

ων ὁ ϗ ἡ εὐδαίμων ϗ τὸ εὔδαιμον, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ εὐδαίμονος, &c. V. ὦ εὔδαιμον, *felix.*

ωρ ὁ ϗ ἡ μεγαλήτωρ, ϗ τὸ μεγαλῆτορ, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus.*

ης ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς ϗ τὸ ἀληθὲς, G. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἀληθέος οῦς, &c. V. ὦ ἀληθὲς, *verus.*

Pleraq; Adjectiva compoſita & derivata in ος, ſunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia ſic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à maſculino diverſum; nempe in ος, ut ἀθάνατος άτη, αἰώνιος ία, in ην ut τέρην εινα, in υς ut θῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & conſonantes ante ος Gen. In ις ιτος, ut prius: ιδος, ut φιλόπατρις *amans patriæ*: ιθος, ut φίλορνις *amans avium*: ιος, ut τρόφις *bene nutritus*: ινος, ut τὶς *quis.*

ην ενος, ut prius: ηνος ut ἀστὴν *infelix.*

υς υος, ut prius: εος ut θῆλυς *fœmineus.*

ους οδος, ut prius: οντος ut ἀνόδους *edentulus.*

ης εος, ut prius: ητος ut ἀκμὴς *indefeſſus.*

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis deſinunt in

ιν	5æ. ſim. ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ	τριγλώχιν	G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ	τριγλώχινος *tricuſpis.*
ξ		ἅρπαξ		ἅρπαγος *rapax.*
ρ		μάκαρ		μάκαρος *felix.*
σ		λευκόκερας		λευκόκρατος *album habens caput.*
αρς		μάκαρς		μάκαρτος *felix.*
ψ		αἴθοψ.		αἴθοπος *ſubfuſcus.*

Hujuſmodi Adjectiva varias habent terminationes in recto & genitivo.

In ρ· αρ, ut prius: ηρ ηρος, ut *μιξόθηρ ſemivir:* ερος, ut *πλατυγάστηρ latum habens ventrem:* ειρ ειρος, ut ἑξάχειρ *ſex habens manus:* υρ υρος, ut *ἐπιμάρτυρ teſtis.*

σ· ατος, ut prius*: αδος,* ut *πολυδειρὰς cacuminoſus: αις αιδος,* ut *φιλόπαις puerum amans: αιτος,* ut *ἀβρόδαις delicatus: αυς εως,* ut *μυριόναυς permultis navibus instructus: ευς εως,* ut *δονακεὺς arundinoſus.*

αρς· τος, ut prius*: υος,* ut *πολύαρς.*

ξ· αξ γος: ut prius*: κος,* ut *πτὰξ pavidus: κτος,* ut *χειρῶναξ qui manibus operatur: εξ κος,* ut *ἐπίτεξ parturiens: ηξ ηγος,* ut *αἰνοπλὴξ graviter feriens: ηκος,* ut *αἰολοθώρηξ variam habens thoracem: εκος,* ut *κυναλώπηξ cane & vulpe natus: ιξ κος,* ut *πολυάϊξ valde impetuoſus: χος,* ut *ὕσθριξ ſuis pilos habens: γος,* ut *ὁμηρομάστιξ,* &c. *οξ γος,* ut *ἔμφλοξ ignitus, & εὐφόρμιγξ pulchram habens citharam: κος,* ut *πάνδοξ hoſpes publicus: ωξ κος,* ut *πτὼξ pavidus: γος,* ut *ἀπορρὼξ abruptus: υξ γος,* ut *σύζυξ conjunctus,* & *δίπτυξ duplex: κος,* ut *χρυσάμπυξ aureum reticulum habens: αιξ αικος,* ut *καλλιγύναιξ pulchras habens mulieres.*

ψ· οψ, ut prius*: εψ πος,* ut *κατώβλεψ deorſum reſpiciens: ιψ πος,* ut *αἰγίλιψ relictus à capris: βὸς,* ut *χοιρόθλιψ libidinoſus: ωψ ωπος,* ut *γλαύκωψ cæſios habens oculos: οπος* & *ωπος,* ut *εὐρύοψ magnos habens oculos.*

Adjectiva in recto finita in Subſtantivum, illius terminationem in reliquis caſibus habitâ ratione generis, ut plurimùm ſequuntur, uti conſtat ex prioribus exemplis. Excipiuntur vero paucula, ut ἄπολις ιδος, &c. *qui ſine urbe eſt.*

Plurima Adjectiva, præcipuè compoſita & derivata, videntur eſſe tantùm duorum generum, διγενῆ; in neutro vix invenienda, ut *φιλέλλην Græcorum amans:* Paucula unius, μονογενῆ; ut *ἡ καμινὼ caminaria:* Præſertim Maſculina in ευς, ut *ὁ φιλοβασιλεὺς regis amans:* in ης etiam 1æ ſimpl. & ejus fœmininum in ις 5æ ſimpl. ut *ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις boves abigens:* G. *άτου άτιδος,* D. *άτῃ άτιδι,* A. *άτην άτιδα,* & *άτιν,* V. *άτα άτι,* &c.

Adjecti-

Adjectivum Numerale

Cardinale προκαταρκτικόν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita ſunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες.

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 2æ ſimpl.

Sing. N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς, D. ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ, A. ἕνα μίαν ἕν. Dual. & Plur. car. ſic compoſita, οὐδεὶς, μηδείς.

Δύο *duo* Tetraptoton, 3æ ſimpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A. δύο, Atticè δύω, G. δυοῖν, fœm. δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur extra Dativum.

Leguntur οὐδένες, οὐδένας, μηδένες, μηδένας, μηδέσι. δυεῖν Maſc. apud Lucianum.

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ ſimpl. per omnia genera: N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor*, Tetraptota 5æ ſimpl. Sing. & Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς τρισί, Ac. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τέσσαρσι, A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia ſunt quæ ad interrogationem, πόστος *quotus*, aptè reſpondent, ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *ſecundus*, τρίτος *tertius*, &c. Ex his manant dialia, ἐφήμερα, quæ reſpondent ad quæſtionem ποσταῖος *quoto die*, ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τριταῖος 1°. 2°. 3°. *die*, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικὰ, 1. in πλόος -οῦς, ut ἁπλόος οῦς *ſimplex*, διπλόος οῦς, *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in πλάσιος vel πλασίων, ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος -πλασίων *centuplus*, &c. ſic πολλαπλοῦς -πλάσιος -ίων *multiplex*.

Græci numeros his literis ſic exprimunt:

Μονάδες, α' 1. β' 2. γ' 3. δ' 4. ε' 5. ϛ' 6. ζ' 7. η' 8. θ' 9.

Δεκάδες, ι' 10. κ' 20. λ' 30. μ' 40. ν' 50. ξ' 60. ο' 70. π' 80. ϟ' 90.

Ἑκατοντάδες, ρ' 100. σ' 200. τ' 300. υ' 400. φ' 500. χ' 600. ψ' 700. ω' 800. πὶ 900.

Χιλιάδες, ͵α 1000. ͵β 2000. &c. ͵κ 20000. ͵ρ 100000.

Μιγάδες, ια 11. κβ 22. ργ 103. ͵αδ 1004. &c. 1670 ͵αχο

24 literis intermiſcentur tres notæ ἐπίσημα; βαῦ ϛ, κόππα ϟ, σαμπῖ ϡ.

Apud nonnullos literæ ſingulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum deſignant, α 1. κ 11. ρ 17. ω 24. quo pacto libri Homerici diſtinguuntur.

Ex Majuſculis Ι 2 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro Ἑκατὸν, Χ 1000 pro Χίλιοι, Μ 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut Ι Ι 2. Π Π 10, Δ Δ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τῷ Π inſcribere ſolebant, & ſignificabant numerum inſcriptum quinquies ſumendum eſſe: ut

|Δ̄| 50 |Η̄| 500 |Μ̄| 5000

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ ſunt tres; Poſitivus θετικὸς, Comparativus συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Poſitivus deſinit in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους, υς, ων.

Adjectiva in ος poſt longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & ſuperlativum in τατος, ut σέμνος, ότερος, ότατος *venerabilis*, φαῦλος, ότερος, ότατος *improbus*.

Poſt brevem mutant ο in ω, ut σοφὸς, ώτερος, ώτατος *ſapiens*. Poſt ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανος, ότερος, ότατος, vel ώτερος, ώτατος *idoneus*.

Adjectiva in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ους, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum aſſumendo τερος & τατος.

αρ	aſſumit τερος & τατος	Maſc.	S.	μάκαρ, άρτερος, άρτατος *felix.*
εις eliſo ι				χαρίεις, έστερος, έστατος *gratioſus.*
ις				γαστρὶς, ίστερος, ίστατος *guloſus.*
ους				ἁπλοῦς, ούστερος, ούστατος *ſimplex.*
ην			P.	τέρην, ενος, έστερος, έστατος *tener.*
ων				σώφρων, ονος, έστερος, έστατος.
ας		Neut. S.		μέλας, αν, άντερος, άντατος *niger.*
ης				εὐσεβὴς, ὲς, έστερος, έστατος *pius.*
υς				εὐρὺς, ὺ, ύτερος, ύτατος *latus.*

Sed υς ſæpe mutatur in ίων & ιστος, ut εὐρὺς, εὐρίων, εὔριστος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίστερος, & ίστατος, ut ἅρπαξ *rapax*, ἁρπαγίστερος, &c. βλὰξ *ſupinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

Comparatio anomala Adjectivorum

1°. in ος

Ἀγαθὸς	ἀμείνων ἀρείων κρείσσων * κρείττων † κάρρων	ἀγαθώτατος rarius. ἄριστος. κράτιστος. * Attice. * Dorice.
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
ἐσθλὸς bonus	λωΐων ‖ λῴων βελτίων & βέλτερος φέρτερος	λώϊστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος
κακὸς malus	κακώτερος & κακίων χείρων & χερείων	κάκιστος. χείριστος.
μικρὸς parvus	μικρότερος & μείων ἐλάσσων ἥσσων	μικρότατος & μεῖστος. ἐλάχιστος. ἥκιστος.
αἰσχρὸς	αἰσχρότερος & αἰσχίων	αἰσχρότατος & αἴσχιστος *turpis.*
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος *inimicus.*
ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος *paucus.*
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος *facilis.*

‖ *Per Synæresin.*

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comp. & Superl. ut Φίλος, φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος *amicus.* Γεραιὸς *senex,* παλαιὸς *antiquus,* σχολαῖος *otioſus*: γεραίτερος, &c.

Θέρειος *æſtivus,* θερείτερος: δεξιὸς *dexter,* δεξιτερός.

Τρίτος *tertius,* τρίτατος.

Attici formant
- multa in
  - ἕστερος ἕστατος, ut αἰδοῖος *venerabilis,* ἀνιηρὸς *triſtis,* ἄκρατος *incontinens,* ἄμορφος *deformis,* γενναῖος *generoſus,* σπουδαῖος *ſtudioſus,* ὡραῖος *ſpecioſus.*
  - αἴτερος αἴτατος, ut ἥσυχος *tranquillus,* μέσος *medius,* πρώϊος *matutinus.*
  - *Ἄσμενος *placidus,* ἕστερος & αἴτερος: ſic ὄψιος *ſerus.*
- pauca in ίστερος ίστατος, ut μονοφάγος *ſolus edens,* λάλος *loquax,* λάλιστος etiam in Supetlativo.

'Επιτήδειος *idoneus,* ότερος & έστερος, &c. πτωχὸς *pauper,* ότερος & ίστερος, &c. φιλοκτέανος *locuples,* ώτερος & έστερος, &c.

*Ἴδιος *proprius,* ώτερος & αίτερος, &c.

Legitur ἀνθρωπινέστερος ab ἀνθρώπινος *humanus.*

2°. in οῦς, ut διπλοῦς *duplex*, διπλότερος, πορφυροῦς *purpureus*, πορφυρώτερος.

3°. in ας, ut μέγα;* μέζων, & μείζων, μάσσων, μέγιστος *magnus*.

* *Ionice.*

4°. in ην, ut τέρην τερεινότερος, &c. *tener*.

5°. in ής, ut ψευδὴς -δίστερος δίστατος *mendax*.
ὑγιὴς *ſanus* ὑγιώτερος.

6°. in ων, ut πέπων πεπαίτερος, &c. *maturus*.
πίων πιότερος πιότατος *pinguis*.

7°. in υς, ut πολὺς πλείων vel πλέων πλεῖστος *multus*.

Comparativa in ων præſertim irregularia ſic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, Ac. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω, καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.

Dual. N. A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν, V. ὦ πλείονε.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες πλείους, καὶ τὰ πλείονα οα, ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, Ac. τοὺς καὶ τὰς πλείονας οας ους, καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οες ους, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ίων parturiunt alia Comparativa;
1°. ων vertitur in ότερος, ut χείρων χειρότερος *multo pejor*.
2°. ίων mutat ι & præcedentem conſonam in σσ, ut παχίων πάσσων *multo pinguior*, ταχίων, θάσσων *multo celerior*, ἐγγίων ἔσσων, *vel potius* ἄσσων *multo propior*.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa, ut ἐλάχιστος ἐλαχιστότερος *multo minimus*, κύδιστος κυδίστατος *longe glorioſiſſimus*.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ factâ comparatione migrant in Adjectiva.

Compa-
1°. Subſtantivum,
1 in ος: Neutrum per ίων & ιστος, ut κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucroſior*, κέρδιστος. Sed ὕψος *altitudo*, ὑψίτερος *altior*, ὕψιστος· κῦδος *gloria*, κυδίων & κυδότερος *glorioſior*, &c.
Maſculinum more adjectivorum in ος, ut θεὸς *deus*, θεώτερος *divinior*. Sed μυχὸς *penetrale*, μυχαίτατος μυχοίτατος μύχατος *intimus*.
2 α, η, ον, plerumque vertitur in ότερος ότατος, ut ἅμιλλα *certamen*, ἁμιλλότερος *pugnacior*.

ratur

3 υς aſſumit plerumque τερος, τατος, ut ἄρκυς rete, ἀρκύστατος retium tenſivus.

4 εὺς, & ωρ in genitivo, vertunt σ in τερος τατος, ut βασιλεὺς βασιλεύτερος, &c. φὼρ fur, φωρότερος furacior.

5 ης 1æ. ſimp. facit ſuperl. ίστατος, ut κλέπτης fur, κλεπτίστατος furaciſſimus.

2°. Verbum: vertendo ut plurimum ω in τερος, &c. ut δεύω relinquo, δεύτερος poſterior, δεύτατος poſtremus.

3°. Participium: verſo ος in έστερος, &c. ut ἐῤῥωμένος ἐῤῥωμενέστερος robuſtior, &c.

4°. Pronomen: αὐτὸς ipſe, αὐτότατος ipſiſſimus.

5°. Adverbium: in ω, aſſumpto τερος, &c. ut ἄνω ſupra, ἀνώτερος ſuperior, ἀνώτατος, &c. ſed ὀπίσω poſt, ὀπίστερος poſterior, abjecto ω, &c.

ἄφαρ cito, ἀφάρτερος celerior, &c. ἔνδον intus, ἐνδότερος interior, &c.

μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.

πέρα ultra, περαίτερος, περαίτατος.

ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος ἐγγίων, ἐγγύτατος ἔγγιστος.

6°. Præpoſitiones πρὸ ante, πρότερος, πρότατος πρώατος πρῶτος.

ὑπὲρ ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.

ὑπὸ ſub, ὕστερος, ὕστατος.

Pronomen

Simplex
- Primitivum
  - Ἐγὼ ego, σὺ tu, * οὗ ſui.
  - Demonſtrativum δεικτικὸν, οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.
  - Relativum ἀναφορικὸν, † αὐτὸς ipſe, ὃς qui.
  - Indefinitum δεῖνα quadam.
- Poſſeſſivum
  - ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς ſuus, νωίτερος noſter duorum, σφωίτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σφέτερος ſuus.

Compoſitum ἐμαυτοῦ mei ipſius, σεαυτοῦ tui ipſius, ἑαυτοῦ ſui ipſius. Adde mixtum cum alio nomine, ἡμεδαπὸς noſtras, ὑμεδαπὸς veſtras: item τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut οἷος, ποῖος, ποῖος, &c.

* οὗ eſt reciprocum αὐτοπαθὲς, ſic αὐτοῦ, ἐμαυτοῦ, &c.

† αὐτὸς, & ἑαυτοῦ pronomen τριπρόσωπον

Proprias Declinationum formas habent, ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

S. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D. N. A. νῶϊ & νὼ, G. D. νῶϊν & νῷν.
P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ. D. N. A. σφῶϊ & σφῶ, G. D. σφῶϊν & σφῷν. P. N. ὑμεῖς, N. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. Nom. caret, G. οὗ, D. οἷ, Ac. ἕ. D. N. A. σφωὲ & σφὲ, G. D. σφωῒν & σφίν. P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

*δεῖς *Poet.*

Masc. S. N. ὁ * δεῖνα, G. τοῦ δεῖνος, δείνατος, D. τῷ δείνατι, δείνα, δεῖνα, A. τὸν δεῖνα, δείνα.

Fœm. & Neutr. S. N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος, D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι, Ac. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in ος more Adjectivorum inflectuntur
ἐμὸς, ἡ, ὸν, &c.

* *Sic* τηλικοῦτος, αὕτη οῦτο, τοσοῦτος αὕτη οῦτο, τοιοῦτος αὕτη οῦτο.

Sed N. οὗτος αὕτη * τοῦτο, G. τούτου ταύτης τούτου, D. τούτῳ ταύτῃ τούτῳ, A. τοῦτον ταύτην τοῦτο, V. ὦ οὗτος αὕτη τοῦτο. D. N. A. τούτω ταύτα τούτω, G. D. τούτοιν ταύταιν τούτοιν. P. N. οὗτοι αὗται ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις ταύταις τούτοις. A. τούτους ταύτας ταῦτα, V. οὗτοι αὗται ταῦτα· Similiter, ἐκεῖνος η ο, &c. αὐτὸς ἡ ό.

Ἐμαυτοῦ & σεαυτοῦ, Sing. tantùm numerum habent: Ἑαυτοῦ Singularem & Pluralem: Nominativis carent omninò.

S. G. ἐμαυτοῦ ῆς οῦ, D. ἐμαυτῷ ῇ ῷ, A. ἐμαυτὸν ὴν ό.
S. G. σεαυτοῦ ῆς οῦ, D. σεαυτῷ ῇ ῷ, A. σεαυτὸν ὴν ό.
S. G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ ῆς οῦ, D. τῷ τῇ τῷ, A. τὸν τὴν τό.
P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς, A. τοὺς τὰς τά.

Pro quo legitur

P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum

1°. Quoad perſonam eſt vel
- Perſonale προσωπικὸν, ut συμφέρω *confero.*
- Impersonale ἀπρόσωπον, ut συμφέρει *confert.*

2°. Quoad regimen dicitur vel
- Tranſitivum μεταβατικὸν, ut λέγω *dico.*
- * Intranſitivum ἀμετάβατον, ut λήγω *deſino.*

** Ad Intranſitivum refertur Subſtantivum, ὑπαρκτικὸν, ut εἰμὶ* ſum.

Affectiones propriæ Verbi.

Voces ſive formæ διαθέσεις

Tres ſunt; Activa, Paſſiva, Media: à quibus Verba ſic appellantur:

1° * Activum ἐνεργητικὸν, quod plerúmque ſignificat actionem, &

Exit in
- ω
  - gravitonum
  - circumflexum
- μι

unde rurſus verbum dicitur
- gravitonum, ut τύπτω.
- circumflexum, ut ποιῶ.
- in μι, ut τίθημι.

** Ad Activum refertur Neutrum, οὐδέτερον, ut φαίνω.*

2° Paſſivum παθητικὸν, quod paſſionem potiſſimùm notat.

3° Medium μέσον ſive commune κοινὸν, quod mediam ſignificationem, & mediam conjugationem, partim activam partim paſſivam habet.

utrumq; exit in μαι, ut τύπτομαι.

† Ad Paſſivum & Medium refertur Deponens, ἀποθετικὸν, ut ἐργάζομαι.

Tempora χρόνοι

In voce Activa & Media octo ſunt, in Paſſiva novem.

Præſens ἐνεστώς *.

Præteritum παρῳχημένος
- Imperfectum παρατατικός. †
- Perfectum παρακείμενος. ||
- Pl. perfectum ὑπερσυντέλικος.

*(i) *inſtans.*
†(i) *extenſivum.*
|| (i) *adjacens.*

Futurum 1m. μέλλων α΄. Futurum 2m. μέλλων β΄. Paulo poſt Futurum μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1m. Ἀόριστος α΄. Indefin. 2m. Ἀόριστος β΄.

Indefinita ſunt tempora incertæ ſignificationis, ſumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præſ. & Fut. & cùm ſumuntur pro Præterito, incertum eſt an paulò ante, vel multò ante res præterierit.

Tempora ſunt vel
- Principalia ἀρκτικά. Præſens, Futurum, Præteritum: ſed in voce Paſſiva Præſens. Perf. Indef. 2.
- Cognata συγγενῆ
  - 1. Præſens, Imperfectum; Ind. 2. Futurum 2. Perf. Medium.
  - 2. Futurum 1. & Indefinit. 1.
  - 3. Perfectum & Pl. perfectum: & in Paſſiva voce Paulo poſt Futurum, Ind. 1. & Fut. 1.

Modi ἐγκλίσεις

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική,
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus * † Ἀπαρέμφατος.

* definitivus.

* non explanativus.

Conjugatio συζυγία

eſt vel
- Temporalis χρονική per tempora.
  - 1. per tria tempora principalia.
  - 2. per omnia tempora ejuſdem vocis.
  - 3. per ſimilia quæcunque trium vocum.
- Perſonalis προσωπική, per omnes perſonas ejuſdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτική, per omnes modos.

Conjugationes ſunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoſcitur per literam formativam ſive figurativam χαρακτηριστικόν.

Characteriſtica

Eſt triplex: Præſentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora ſuam characteriſticam accipiunt.

Cheracteriſtica
- Præſentis eſt litera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.
- Futuri & præteriti eſt aut litera eadem, aut alia ejus loco poſita, vel eam proximè ſequens. Sed perfecti exeuntis in ηκα ex μῶ & νῶ, κ eſt characteriſtica.

Characteriſtica præſentis indicat & diſtinguit conjugationes trium vocum, futuri characteriſtica conjugationes vocis Activæ, reliquæ omnes ſua tempora.

Characteristicæ

In Conjugatione	Præſ.		Fut.		Perf.		
prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	ſacrifico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	ſcribo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbero
ſecunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	plico
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dico
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rigo
	σσ	ὀρύσσω					
		vel		ὀρύξω		ὤρυχα	fodio
	ττ	ὀρύττω					
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	feſtino
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	impleo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dico
	ω purum,	τίω		τίσω		τέτικα	honoro
quarta	λ	ψάλλω	Ω	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	pſallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	diſtribuo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	oſtendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	ſero
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	ſcindo

Regulæ de Perſonis.

Cùm prima perſona pluralis exit in *μεν*, prima dualis deeſt: nempe in omnibus temporibus Activæ vocis, indefinitis paſſivis, perfecto & pluſq. perf. Med.

Cùm tertia pluralis exit in *σι* vel *ται*, tertia dualis eadem eſt cū ſecunda: *viz.* in præſenti, futuris, & perfect. Indicativi, & in omnib9 temporib9 Subjunctivi per omnes voces.

Tertiis perſonis verborum in *ι* vel *ε* deſinentibus, *ν* additur, ſi vocalis ſequatur: & apud Poetas ante conſonam.

Perſona 2ª. & 3ª. ſingularis in Subjunctivo Verbi cujuſvis Activi, & 2ª. ſingularis temporum in *μαι*, habent *ι* ſubſcriptum finalibus *α*, *η*, *ω*. Eædem vocales ante *μην*, ſub ſe habent *ι* in perfecto Optativi paſſivi, retinentque per omnes perſonas & numeros. In quacunq; demum perſona cujuſcunque temporis aut modi eliditur *ι*, per contractionem factam in has vocales, eiſdem ſubſcribitur. *vid. pag. 5.*

Verba omnia Barytona conjugantur ut τύπτω.
Compoſita ut ſua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præſ.	S. τύπτω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Indef. 1.	S. ἔτυψα ας ε,	D. ατον άτην,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. τέτυφα ας ε,	D. ατον ατον,	P. αμεν ατε ασι.
P. perf.	S. ἐτετύφειν εις ει,	D. ειτον είτην,	P. ειμεν ειτε εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ εῖς εῖ,	D. εῖτον εῖτον,	P. οῦμεν εῖτε οῦσι.
Indef. 2.	S. ἔτυπον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperf. S. τύπτε έτω, D. ετον έτων, P. ετε έτωσαν. Sic Perf. & Pl. Perf. τέτυφε, & Indef. 2. τύπε.
Indef. 1. S. τύψον άτω, D. ατον άτων, P. ατε άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε

Præſ. & Imp. S. τύπτοιμι οις οι, D. οιτον οίτην, P. οιμεν οιτε οιεν. Sic Futur. 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Indef. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τύψαιμι αις αι, D. αιτον αίτην, P. αιμεν αιτε αιεν.
Fut. 2. S. τυποῖμι οῖς οῖ, D. οῖτον οίτην, P. οῖμεν οῖτε οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐὰν

Præſ. & Imperf. S. τύπτω ῃς ῃ, D. ητον ητον, P. ωμεν ητε ωσι. Sic Indef. 1. τύψω, 2. τύπω. Perfect. & Pluſquam perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. τύπτειν. Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium

Sequitur declinationem Nominis. In fœminino genere ſemper eſt ſecundæ ſimplicium: In maſculino & neutro Participium activum ſemper eſt quintæ; Paſſivum & Medium plerumque tertiæ;

Sed Participium utriuſque Indefiniti Paſſivi, & perfecti Medii eſt quintæ.

Participium Activum

Præſens & Imperfectum τύπτων ουσα ον, G. τύπτοντος ούσης οντος, &c. V. ὦ τύπτων ουσα ον. Sic Fut. 1. τύψων, & Indef. 2. τυπών.

Indefinitum 1. τύψας ασα αν, G. αντος άσης αντος. &c. V. ὦ τύψας ασα αν.

Perf. & Pluſq. τετυφὼς υῖα ὸς, G. ότος υίας ότος, &c. V. ὦ τετυφὼς υῖα ὸς.

Futurum 2. τυπῶν οῦσα οῦν, G. οῦντος ούσης οῦντος, &c. V. ὦ τυπῶν οῦσα οῦν.

Conjugatio Verbi Barytoni per omnia tempora & modos vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Fut. primum in quarta conjugatione variatur ut futurum ſecundum.

Fut. 1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν.

Temporum formatio.

Præſens

Eſt thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum

Formatur à Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω ἔτυπτον.

Augmentum αὔξησις

Eſt duplex, Syllabicum συλλαβικὴ, Temporale χρονικὴ: utrúmq; præfigitur, ſimiliter Imperfect. Perfect. Pluſquam perfect. Indef. 1°. & 2°. in Indicativo, ſed in reliquis modis ſoli Perfecto.

Syllabicum augmentum eſt ε, præfixum verbo cùm incipiat à conſonante, augens ſyllabas.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ρ poſt ε in omnibus temporibus quæ augentur: ut *ῥίπτω, ἔῤῥιπτον, præcipito*, &c.

Temporale augmentum eſt η vel ω, præfixum verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles ſunt, α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α, ε in η, ο in ω mutatur; ι diphthongorum ſubſcripto: ut *ἀκούω ἤκουον audio. ἐρείδω ἤρειδον fulcio, ὀρύττω ὤρυττον, fodio, αἰκίζω ᾔκιζον verbero, αὐγάζω ηὔγαζον illuſtro, οἰκίζω ᾤκιζον ædifico.*

Si verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum:

Immutabiles ſunt η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου.

η, ἥκω ἧκον venio: ι, ἰάπτω ἴαπτον mitto: υ, ὑβρίζω ὕβριζον injuria afficio: ω, ὤθω ὦθον impello: ει, εἰκάζω εἴκαζον aſſimilo: ευ, εὐθύνω εὔθυνον dirigo: ου, οὐτάζω οὔταζον vulnero.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adſciſcunt ι poſt ε; ut, *ἔχω εἶχον habeo, εἷλον* ab inuſitat. *ἕλω capio, ἑλίσσω volvo, ἕλκω ἑλκύω ἑλκίζω traho, ἕρπω ἑρπίζω ſerpo, ἑστήκω ſto, ἕπομαι ſequor, ἐρέω dico, ἑστιάω convivio excipio, ἕζω ſedeo, ἐάω ſino, ἕω induo, ἐρύω traho, ἔθω ἐθίζω aſſuefacio, ἐργάζομαι operor, ἔπω εἶπον dico*, quod ſervat augmentum in omnibus modis: *ἑορτάζω feſtum celebro*, facit εἱόρταζον & ἑώρταζον.

Quatuor verba incipientia ab α, augmentum non admittunt: ut, *ἄω ἆον ſpiro, ἀΐω audio, ἀηθέσσω inſuetus ſum, ἀηδίζομαι tædio afficior.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ea ſunt derivata ab *οἴαξ temo, οἶνος vinum, οἰωνὸς volucris, οἶστρος œſtrum*: ut *οἰακίζω guberno, οἰνίζω vinum emo*, &c. Sic * *οἰδαίνω tumeo, οἰκουρέω domum cuſtodio, οἰμάω cum impetu ruo, οἰόομαι deſolor, οἰνοχοέω vinum fundo*, & *οἰμώζω ploro*, recipiunt vel omittunt augmentum.

* *ᾤδαινον raro legitur.*

Augmen-

Augmentum Compoſitorum

Verba compoſita augmentum habent in medio, ſi incipiant à Præpoſitione, vel δυς & εὐ ante mutabilem; ut, *καταγινώσκω condemno, κατεγίνωσκον· ἐγκαταλείπω derelinquo, ἐγκατέλειπον· δυσαρεστέω diſpliceo, δυσηρέστεον· εὐεργετέω benefacio, εὐηργέτεον.*

Excipe pauca quæ à Præpoſitione incipiunt; ut, *ἀμφισβητέω ambigo, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι induo, ἀνοίγω aperio, ἀντιβολέω occurro, ἀντιδικέω adverſor, ἀφεύω accendo, ἀφηνιάζω detrecto, ἀφίημι dimitto, ἐμμέλω curo, ἐνέπω dico, καθεύδω dormio, καθέζομαι* & *κάθημαι ſedeo, καθίζω ſedere facio, προοιμιάζω proœmior.*

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut, *φιλοσοφέω philoſophor, ἐφιλοσόφεον· πειθαρχέω pareo, ὁμολογέω confiteor, παλιλλογέω repeto, ἀφρονέω deſipio, δυστυχέω infelix ſum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut *ἀνορθόω ἠνώρθεον corrigo, ἀναλίσκω abſumo, ὀνοματοποιέω nomen fingo, παροινέω debacchor, προοδοποιέω viam patefacio, ἀναίνομαι abnuo, ἀνέχομαι ſuſtineo.* Item verbum ſimplex, *διαιτάω arbiter ſum*, cum ſuis compoſitis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur; ut *ἐγγυάω deſpondeo, ἠγγύησα* & *ἐγγεγύηκα· διακονέω miniſtro, ἐμπολάω verſor, μεθοδεύω methodo utor.*

Præpoſitiones in quibuſcunq; compoſitis præfixæ vocalibus finalem ſuam amittunt vocalem; ut, *ἐπέχω inhibeo:* excipe *περὶ* & *πρὸ*, ut *περιέχω contineo, προάγω praeo.* Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet ι: ut, *ἀμφελίσσω* & *ἀμφιελίσσω circumvolvo*, &c. Poſt eliſionem, relictâ conſonâ, lenem vel aſperum ſpiritum accipit à ſequente vocali; ut. *ἀμπέχω circundo*, ab *ἀμφὶ* & *ἔχω, ἀφορίζω ſeparo*, ab *ἀπὸ* & *ὁρίζω.*

Ante conſonam verbi ἐξ fit ἐκ; ut *ἐκλείπω deficio:* ἐν & *σὺν* mutant ſuam ν in γ, &c. (*vide pag. 2.*) ut *ἐγγράφω inſcribo, συγγράφω conſcribo*, &c. *σὺν* etiam amittit ν, ante ζ vel σ, ſequente conſonâ, ut *συζητέω diſputo, συσσείω* & *συστέλλω contraho*, &c. Hæ tamen tres reſumunt propriam conſonam ante vocalem; ut, *ἐξέλιπον, ἐνέγραφον, συνέστελλον*, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, ſi præponatur in compoſitione ante ρ, geminat ρ, ut *ἀναῤῥέω refluo:* περὶ verò ſæpiùs omittit, ut *περιρίπτω projicio.*

Futu-

Futurum primum

Formatur à præſenti, mutando ultimam ſyllabam in conjugatione	Prima	in	ψω, ut τύπτω τύψω.
	Secunda		ξω, ut λέγω λέξω.
	Tertia		σω, ut ᾄδω ᾄσω.
	Quarta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλῶ, &c.

Verba in ζω

Multa efferunt futurum per ξω: ut *αἰάζω ejulo, ἀβερτάζω aberro, ἀλαλάζω clamo, ἀλαπάζω populor, ἀτύζω conſterno, γρύζω grunnio, δαΐζω divido, ἐλελίζω torqueo, ἐναρίζω interficio, ἐπιμύζω labris compreſſis gemo,* θρυλλίζω vel θρυλίζω *contero, κλάζω crocito, κράζω clamo, κρίζω ſtrido, κρώζω crocito, λαπάζω evacuo, λύζω ſingultio, μαστίζω flagello, μερμηρίζω cogito, νυστάζω dormito, οἰμώζω ploro, ὀλολύζω ululo, πελεμίζω moveo, ῥέζω facio, στάζω ſtillo, στενάζω ſuſpiro, στηρίζω firmo, στίζω pungo, στυφελίζω percutio, σφάζω occido.*

Paucula per γξω ut *κλάζω clango, πλάζω ſeduco.*

Nonnulla per ξω & σω, ut *ἁρπάζω rapio, βάζω loquor, βαστάζω porto, βουκολιάζω carmen paſtorale canto, βρίζω poſt cibum dormio, θερίζω meto, διστάζω dubito, ἐγγυαλίζω præbeo, μάζω purgo, παίζω ludo, ποκίζω tondeo, φατίζω fingo.* Σαλπίζω autem, *tuba cano*, facit σω & γξω.

Quædam in σσω formant Futurum per σω: ut *ἀγρώσσω venor, βράσσω ferveo, ἐρέσσω remigo, ἱμάσσω loris cædo, λεύσσω video, πάσσω inſpergo, πλάσσω fingo, περάσσω vendo, πτίσσω pinſo.*

Penultima futuri primi ſemper longa, niſi in quarta conjugatione, ubi ſemper brevis eſt, vel elidendo ſecundam conſonantem, ut τέμνω τεμῶ *ſcindo:* vel ſecundam vocalem diphthongi, ut φαίνω * φανῶ *oſtendo:* vel breviando ancipitem, ut *κρίνω κρινῶ judico.*

* *Sic κερανῶ à κεραίνω miſceo.*

Quædam futura ſpiritum thematis retrahunt, ut θρέψω à *τρέφω nutrio,* θρέξω à *τρέχω curro,* θύψω à *τύφω fumum excito,* ἕξω ab *ἔχω habeo, ἀμπέχω ἀμφέξω.*

Καίω vel κάω, κλαίω vel κλάω mutant ι in υ, ut καύσω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima, futuri primi characteriſticam non aſſumunt, ut ἔθηκα *poſui*, ἔδωκα *dedi*, ἧκα *miſi*, εἶπα *dixi*, ἤνεγκα *tuli*.

Penultima Indefiniti primi ſemper longa, unde in quarta conjugatione α mutatur in η,* ut ψαλῶ ἔψηλα *cano*: ε in ει, ut σπερῶ ἔσπειρα *ſero*. ι poſt α in fut. deperditum ſubſcribitur, ut φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω ἀρῶ ᾖρα, quod per omnes modos retinet ι ſubſcriptum, ut ᾆρον, &c.

* *Sic* κρήηνον à κραιαίνω.

Præteritum perfectum

Formatur à futuro primo, mutando in conjugatione
Prima ψω in φα.
Secunda ξω in χα.
Tertia σω in κα.
Quarta ω in κα, ſed μῶ in μηκα.
Et præponendo augmentum, ut σκάψω ἔσκαφα *fodio*, ἀκούσω ἤκουκα. quòd ſi verbum incipiat à ſimplice conſonante vel mutâ ante liquidam, repetitur prima conſonans ante ε, ut τύψω τέτυφα, γράψω γέγραφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aſpirata ponitur, ut φράζω πέφρακα. Idem fit in omni ſyllaba cujuſcunque dictionis, quoties ſyllabam proximè ſequentem aſpirata inchoat; ut θάπτω *ſepelio*, θάψω, τέταφα, ἔταφον, &c. Imperativi verò deſinentes in ι habent τ in ultima, ſi θ ſit in penultima, ut τύφθητι; aliter habent θ in ultimâ, ut τύπηθι.

Diſſyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω στελῶ *mitto*, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ, ut νεμῶ νενέμηκα.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κρίνω κρινῶ κέκρικα *judico*. Cætera mutant ν in γ,* ut φαίνω *oſtendo*, πέφαγκα· μολύνω *contamino*, μεμόλυσκα, &c.

* *Pag.* 2.

Γν tantùm ε præponit, etſi à muta cum liquida incipiat, ut γνωρίζω ἐγνώρικα, *notum facio*.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε, ut μνάομαι *commemoro*, μέμνημαι. Sic κτάομαι *poſſideo*, κέκτημαι. Item πέπτωκα & πέπταμαι ab inuſitatis πτόω *cado*, πτάομαι *volo*, πέπτηκα à πτήσσω *paveo*.

Quædam verba præponunt vel negligunt primam conſonantem; ut βλαστέω *germino*, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα· βλακεύω *piger ſum*, γλωττίζω *deblatero*, γλύφω *inſculpo*, γνάμπτω *flecto*: ſequentia rariùs negligunt, βλάπτω *noceo*, θλάω *tundo*, κρύπτω *occulto*.

Φρίσσω *horreo* φρίξω facit πέφρικα, ἥκω *venio* ἥξω ἧκα.

Perfecta in ηκα non raró abjiciunt primam vocalem thematis, ut κάμνω *laboro*, καμῶ, κέκμηκα.

Pluſ-

Pluſquam perfectum

Formatur a præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi præteritum incipiat a conſonante, ut τέτυφα ἐτετύφειν.

Indefinitum ſecundum

Idem eſt cum imperfecto: ut ἔγραφον.

Penultima Indefiniti ſecundi hyperdiſſyllabi brevis eſt in ſequentibus.

Penultima poſitione longa ſic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter λλ, μν, πτ, abjiciunt poſteriorem conſonam, ut τύπτω ἔτυπον, &c.

2. Verba in ζω, σσω, vel ττω, ſi forment futurum primum in ξω, formant Indefinitum ſecundum in γον, ut τάττω *ordino*, τάξω, ἔταγον: σσω verò vertitur in δον, ut φράζω, φράσω, ἔφραδον.

Duo verba σμύχω *uro*, ψύχω *refrigero*, faciunt ἔσμυγον, ἔψυγον.

Penultima naturà longa ſic corripitur;

η, ω, αι, αυ, mutantur in α, ut λήθω ἔλαθον *lateo*, τρώγω *comedo* ἔτραγον, φαίνω *appareo* ἔφανον, παύω *ceſſare facio* ἔπαον Ad eundem modum ε mutatur, ut τρέπω *verto* ἔτραπον: niſi in his verbis, λέγω ἔλεγον *dico*, βλέπω *video*, φλέγω *uro*, & inuſitat: τέκω *pario*. Sed τέμνω *ſcindo*, facit ἔταμον & quandoq; ἔτεμον, πλήσσω *percutio*, ἔπληγον & ἔπλαγον.

ευ vertitur in υ, ut φεύγω *fugio* ἔφυγον: ου in ο, ut ἀκούω *audio* ἤκοον.

ει in ι, ut λείπω ἔλιπον, ſed in quarta conjugatione

Verba { diſſyllaba { vertunt { α, ut σπείρω ἔσπαρον *ſero*.
trisſyllaba { ει in { ε, ut ὀφείλω *debeo* ὤφελον.

Reliqua hyperdiſſyllaba retinent conſonas thematis, ut τέρπω *delecto* ἔταρπον. Circumflexa ſervant vocales & diphthongos, ut δουπέω *ſono* ἔδουπον, &c. Diſſyllaba quæcunq; propter augmentum longa ſunt; ut ἅδω ἧδον, &c.

Nonnulla Indefinita ſecunda pro π tenui thematis conſonâ ſumunt.

1. Mediam β, ut βλάπτω ἔβλαβον *noceo*, θρύπτω *frango*, καλύπτω *tego*, κρύπτω *abſcondo*.

2. Aſpiratam φ, ut ἅπτω ἧφον *necto*, βάπτω *tingo*, δρύπτω *lacero*, θάπτω *ſepelio*, ῥάπτω *ſuo*, ῥίπτω *jacto*, σκάπτω *fodio*.

Verba in ω purum exeuntia, carent plerumq; Indefinito ſecundo, & cognatis temporibus futuro ſecundo, & perfecto Med. Multa etiam alia, ut λήγω *deſino*, &c. præcipuè polyſyllaba in σσω, ut φυλάσσω *cuſtodio*: & in ζω, ut φροντίζω *curo*.

Futurum ſecundum

Formatur ab Indefinito ſecundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum: ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, per omnes voces: tempora ſimilia à ſimilibus.

Εἰμὶ *Sum.*

Indicativus

Præſ. S. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imperf. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἤτην. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. 1. S. ἔσομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ἔσονται.
Pluſ.p. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο. D. ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθον. P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus

Præſ. S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω. D. ἔστον, ἔστων. P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε

Præſ. S. εἴην, εἴης, εἴη. D. εἴητον, εἰήτην. P. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Fut. 1. S. ἐσοίμην, οιο, οιτο. D. οίμεθον, οισθον, οίσθην. P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus ἐὰν

Præſ. S. ὦ, ᾖς, ᾖ. D. ἦτον, ἦτον. P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Fut. 1. S. ἔσωμαι, ῃ, ηται. D. ώμεθον, ησθον, ησθον. P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Infinitivus

Præſ. εἶναι. Fut. 1. ἔσεσθαι.

Participium

Præſ. N. ὢν, οὖσα, ὂν, G. ὄντος, οὔσης, ὄντος, &c.
Fut. 1. N. ἐσόμενος, η, ον, G. ου, ης, ου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν.
Imperf.	ἦν					
Fut. 1.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος.
Pluſq.p.	ἤμην					

Vox Paſſiva.

Indicativus

Præſ. S. τύπτομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ονται.
Imperf. S. ἐτυπτόμην ου ετο. D. όμεθον εσθον έσθην. P. όμεθα εσθε οντο.
Perf. S. τέτυμμαι ψαι πται. D. μμεθον φθον φθον. P. μμεθα φθε μμένοι εἰσί.
Pluſq. p. S. ἐτετύμμην ψο πτο. D. μμεθον φθον φθην. P. μμεθα φθε μμένοι ἦσαν.
P. p. fut. S. τετύψομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Fut. 1. S. τυφθήσομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Indef. 1. S. ἐτύφθην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.
Fut. 2. S. τυπήσομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Indf. 2. S. ἐτύπην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.

Imperativus

Præſ. & Imperf. S. τύπτου έσθω. D. εσθον έσθων. P. εσθε έσθωσαν.
Perf. & Pluſq. S. τέτυψο φθω. D. φθον φθων. P. φθε φθωσαν.
Indef. 1. S τύφθητι ήτω. D. ητον ήτων. P. ητε ήτωσαν. Sic Indef. 2. τύπηθι.

Optativus εἴθε

Præſ. & Imperf. S. τυπτοίμην οιο οιτο. D. οίμεθον οισθον οίσθην. P. οίμεθα οισθε οιντο· ſic
Fut. 1. τυφθησοίμην & Fut. 2. τυπησοίμην & P. p. fut, τετυψοίμην.
Perf. & Pluſq. p. S. τετυμμένος εἴην εἴης εἴη. D. τετυμμένω εἴητον εἰήτην. P. τετυμμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Indef. 1. S. τυφθείην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν. Sic Indef. 2. τυπείην.

Subjunctivus ἐὰν

Præſ. S. τύπτωμαι ῃ ηται. D. ώμεθον ησθον ησθον. P. ώμεθα ησθε ωνται.
Sic Fut. 1. τυφθήσωμαι.
Perf. & pl. perf. S. τετυμμένος ὦ ῇς ᾖ. D. τετυμμένω ἦτον ἦτον. P. τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσι.
Indef. 1. S. τυφθῶ ῇς ῇ. D. ῆτον ῆτον. P. ῶμεν ῆτε ῶσι. Sic. Indef. 2. τυπῶ.

Participium

Præſ. & Imperf. N. τυπτόμενος η ον, G. ου ης ου, &c. ſic P. p. Fut. τετυψόμενος, & Fut. 1. τυφθησόμενος, & Fut. 2. τυπησόμενος.
Perf. & Pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ου ης ου.
Indef. 1. S. N. τυφθεὶς εῖσα έν, G. έντος είσης έντος. Sic Ind. 2. τυπείς.

Con-

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Paſſivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Per.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſ.	ἐτετύμμην					
P.p.f.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	—ψόμενος
In. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fu. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		συφθήσεσθαι	—σόμενος
In. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fu. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	—σόμενος

Formatio Temporum.

Præſens

Formatur à præſenti activo, ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à præſenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Indef. ſecundum

Formatur ab Indef. ſecund. activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον ἐτύπην.

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, vertendo ῶ in ήσομαι, ut τυπῶ. τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Primâ, φα { purum in μμαι, ut τέτυφα τέτυμμαι.
{ impurum in μαι, ut τέπερφα τέπερμαι.

Secundâ, χα { in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι.
{ poſt γ in μαι, ut ἤλεγκα ἤλεγμαι.

Tertiâ, κα { in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι.
{ μαι cum penultima perfecti activi ſit longa, & characteriſtica præſentis ſit ω purum, ut λέλουκα λέλουμαι, à λούω *lavo*.

Quartâ, κα in μαι, ut ἔψαλκα ἔψαλμαι.

Quædam Verba in ω purum formant perfectum

1°. in σμαι cum penultima perfecti activi ſit longa, ut ἤκουκα ἤκουσμαι ab ἀκούω *audio*: ſimiliter formatur θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κναίω *rado*, κρούω *pulſo*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πταίω *impingo*, ῥαίω *peſſundo*, σείω *moveo*, & inuſitat. γνόω *cognoſco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem duco*.

2°. in μαι cum penultima ſit brevis vel anceps, ut ἤροκα *aro*, ἤρομαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *ſedere facio*, λύω *ſolvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *ſano*, & inuſit. πτάω *volo*.

3°. in σμαι & μαι, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω *claudo*: Sic κολούω *amputo*, πάω *poſſideo*: inuſitata themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *miſceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω & περιέω *induo* formantur in εσμαι & ειμαι, ἠμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum; ut ἔκταμαι, rariùs ἔκταμμαι à κτείνω *occido*.

Diſſyllaba primæ conjugationis, quæ in penultima habent τρε, mutant ε in α, ut στρέφω *verto*, ἔστραμμαι.

In ſecunda & tertia conjugatione penultima ευ frequentiùs abjicit ε, ut πέφυγμαι à φεύγομαι *fugio*, πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minùs uſitat. τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in αίνω & ύνω ſæpe formant perfectum in σμαι, ut μιαίνω & μολύνω *contamino*, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Perſonæ perfecti.

Secunda ſingularis oritur à prima, mutando conſonas ante αι in characteriſticam fut. primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; Solam verò μ poſt liquidam thematis, ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι. In quarta μ ſemper vertitur in σ, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφαμμαι πέφανσαι.

Tertia ſingularis profluit à ſecunda, vertendo σ in τ, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia dualis, & ſecunda pluralis, formantur à tertia ſingulari, mutando tenues in ſuas aſpiratas, ut τέτυπται τέτυφθον, τέτυφθε· ἔσπαρται ἔσπαρθον, &c. ſumendo etiam σ ante θ purum, ut κέκριται κέκρισθον, &c.

Tertia pluralis fit à tertia ſingulari deſinente in ται purum, poſito ν ante ται, ut κέκριται κέκρινται: quod ſi tertia ſingularis deſinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium ſuum & tertiam pluralem verbi εἰμὶ, ut τέτυπται τετυμμένοι εἰσί· ſimiliter, ſi υ diphthongi præceſſerit ται, ut βεβούλευται βεβουλευμένοι εἰσί.

Pluſquàm-perfectum

[illegible]rmatur à perfecto, mutando μαι in μην & præfigendo ε, ſi verbum incipiat à conſonante, ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Perſonæ pluſq. perfecti formantur eâdem ratione quâ perſonæ perfecti.

Formatio perfecti & pluſq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Pluſq. perfect.

Imperativi deducit ſecundam perſonam ſingularem à ſecunda ſingulari perfecti Indicativi, ut τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο: reliquas à ſecunda plurali, ut τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκεισθε κεκείσθω. Ex qua etiam licet deducere perfectum Infinitivi, ut τετύφθαι, κεκεῖσθαι.

Optativi & Subjunctivi uſitatiſſimè formatur per participium & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, μαι verſo in μην, ut λέλυμαι λελυμένος εἴην & λελύμην· α, ε, ο aſſumunt ι ante μην, ut ἔκταμαι ἐκταίμην. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante μαι verſâ in ω, ut ἔκταμαι ἐκτῶμαι.

Paulò-poſt Futurum

Formatur à ſecunda perſona ſingul. perfecti, poſito ομ ante αι, ut τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia perſona ſingulari perfecti, mutando ται in θην, ut ἤκουσται ἠκούσθην: κ & π ante ται in ſuas aſpiratas, ut ὤρυκται, ὠρύχθην: repetita conſona abjicitur, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Indef. primū interdū

- aſſumit σ ut
  - ἐμνέσθην à μέμνηται recordatus eſt.
  - ἐρρώσθην ub ἔρρωται convaluit.
- amittit σ, ut ἐσώθην à σέσωσται ſervatus eſt.
- vertit η in ε, ut
  - εὑρέθην ab εὕρηται inventus eſt.
  - ἡρέθην ab ἥρηται ſublatus eſt.
  - ἐσχέθην ab ἔσχηται habitus eſt.
- habet η & ε, ut ἐρρήθην & ἐρρέθην ab inuſit. ἔρρηται *dictum eſt.*

Verba quæ in perfecto verterant ε in α, hic reſumunt ε, ut ἔστραπται ἐστρέφθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo, mutando ν in σομαι & amovendo augmentum, ut ἐτύφθην τυφθήσομαι.

Reperitur Futurum primum in Subjunctivo; ut καυθήσωμαι, 1 Cor. 13. 3. κερδηθήσωμαι, 1 Pet. 3. 1. βληθήσωμαι, Mat. 5. 25.

*Ἐσῶμαι, *Eph. 6.3. item* θήσω, *&* δώσω *vide ſuo loco.*

Vox Media.

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & paſſivæ, pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος.
Ind. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος.
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Ind. 1.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος.
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος.
Fut. 1. 4æ.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος

Formatio Temporum.

Præſens & Imperfectum

Sunt eadem cum præſenti & imperfecto paſſivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, ſed In quarta conjug. in οῦμαι, ut σπερῶ, οῦμαι.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo, addendo μην, ut ἔτυψα ἐτυψάμην, quod ſic variatur per perſonas.

Indicat. S. ἐτυψάμην ω ατο. D. άμεθον ασθον άσθην. P. άμεθα ασθε αντο.

Imperat. S. τύψαι άσθω. D. ασθον άσθων. P. ασθε άσθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην αιο αιτο. D. αίμεθον αισθον αίσθην. P. αίμεθα αισθε αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, aſſumendo characteriſticam Indef. ſecundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantùm κ, ut λέλυκα λέλυα, à λύω ſolvo.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ, ut τετέμηκα τέτομα.

In perfecto medio αι penultima præſentis activi mutatur in η, ut φαίνω πέφηνα· ſimiliter α in ε in his, θάλλω *germino*, τέθηλα, κλάζω *clango*, κέκληγα· ε penultima futuri diſſyllabi mutatur in ο, ut σπερῶ ἔσπορα, λέξω λέλογα· ει futuri cujuſcunque in οι, ut πείσω πέποιθα.

Pluſq. perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activa, ut τέτυπα ἐτετύπειν.

Indef. ſecundum

Formatur ab Indefinito ſecundo activo, vertendo ον in όμην, ut ἔτυπον ἐτυπόμην.

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, mutando ῶ in οῦμαι, ut τυπῶ τυποῦμαι.

S. τυποῦμαι ῇ εῖται, D. ούμεθον εῖσθον εῖσθον, P. ούμεθα εῖσθε οῦνται.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Conjugatio verbi Barytoni per omnia ſimilia Tempora & modos trium vocum.

	Activa	Paſſiva	Media
Præſ.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι
Imperfect.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην
Perfect.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα
Pluſq. perf.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν
Paulò-poſt Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι
Fut. prim. quartæ	σπερῶ	σπαρθήσομαι	σπεροῦμαι

Imperativus.

	Activa	Paſſiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου
Indef. primum	τύψον	τύφθητι	τύψαι
Perf. & pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. ſecundum	τύπε	τύπηθι	τυποῦ

Opta-

Optativus εἴθε.

	Activa	Passiva	Media.
Præſ. & Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην
Fut. Primum	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην
Indef. 1.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην
Perf. & pl. perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι
Paulò-poſt-fut.		τετυψοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην
Fut. 2.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην
Fut. prim. quartæ	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην

Subjunctivus ἐάν.

	Activa	Passiva	Media.
Præſ. & Imperf.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ	τύπωμαι

Infinitivus.

	Activa	Passiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι
Fut. primum	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι
Indef. primum	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι
Perf. & pl. perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι
Paulò-poſt-fut.		τετύψεσθαι	
Indef. ſecundum	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι
Fut. ſecundum	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι
Fut. prim. quartæ	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι

Participium.

Præſ. & Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος
Fut. primum	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος
Indef. primum	τύψας	τυφθεὶς	τυψάμενος
Perf. & pl. perf.	τετυφὼς	τετυμμένος	τετυπὼς
Paulò-poſt-fut.		τετυψόμενος	
Indef. ſecundum	τυπὼν	τυπεὶς	τυπόμενος
Fut. ſecundum	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος
Fut. prim. quartæ	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος

Ver-

Verbum Deponens

Sive Verbum carens activâ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam:

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος
Imp.	ἐδεχόμην					
Fu. 1.	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος
In. 1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξωμαι	δέξασθαι	δεξάμενος
Perf.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος εἴην	δεδεγμένος ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος
Pl. p.	ἐδεδέγμην					
P. p. f.	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος
In. 1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς
Fu. 1.	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος

Perpauca habent Indef. ſecundū; ut πύθομαι *interrogo*, ἐπυθόμην, &c.

Propoſitum verbum pro ratione vocis imprimis ſic conjugetur:

Activum	Præſ.	τύπτω,	Fut. 1. τύψω,	Perf. τέτυφα.
Paſſivum		τύπτομαι,	Perf. τέτυμμαι,	Ind. 2. ἐτύπην.
Medium		τύπτομαι,	Fut. 1. τύψομαι,	Perf. τέτυπα.
Deponens		δέχομαι,	Fut. 1. δέξομαι,	Yerf. δέδεγμαι

Tribus hujuſmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia, utpote cognata, facillime innoteſcunt.

Verba quædam ſignificant

Active per omnes voces, ut δύω ſubeo, ἴσημι ſcio, *&c.*

Nonnulla activa in quibuſdam temporibus neutraliter vel paſſive ſignificant: ut ἐρείπω everto, *Indef.* 2. ἤριπον lapſus ſum: τρέπω verto, ἔτραπον, &c. *Sic* ἵστημι ſtatuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω *capio*, &c.

Alia paſſiva & neutra ſignificant interdum active, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c.* ſic βαίνω aſcendo, βήσω, *&c.*

Verba Media ut plurimum capiuntur active, præcipue in Futuro 1. *& Indef.* 1. *Deponentia etiam in temporibus paſſivis, ut Perf.* δέδεγμαι accepi: *præterquam Indef.* 1. *quod frequentius exponitur paſſive,* ἐδέχθην acceptus ſum.

Perfecta quædam ſignificationem retinent præſentis: ut, ἔοικα *ſimilis ſum,* ἔῤῥωμαι *valeo,* πέποιθα *confido,* μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) *memini, novi,* &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in αω, εω, οω.

Characteriſticæ

In conj.	Præſ.		Fut.		Perſ.		
prima	αω	τιμάω	ήσω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα	honoro
ſecunda	εω	φιλέω		φιλήσω		πεφίληκα	amo
tertia	οω	χρυσόω	ώσω	χρυσώσω	ωκα	κεχρύσωκα	deauro

Præſens & Imperfectum contrahuntur: reliqua tempora ſequuntur formam & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjug.

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

In ſecunda Conjug.

εε contrahitur in ει; εο in ȣ.
Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

Diſſyllaba ſecundæ admittunt tantùm contractionem quæ fieri ſolet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ; ut πλέω, πλέεις πλεῖς, &c. Leguntur tamen compoſita quædam aliter contracta.

In tertia Conjug.

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ο vel ȣ ſequitur ο, fit contractio in ȣ.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι; ut χρυσόῃ οῖ; niſi quòd in Infinitivo όει contrahitur in ȣ̃; ut χρυσόειν χρυσȣ̃ν.

In quibuſcunque dictionibus terminationes contractæ uſitatiores ſunt incontractis.

Vox Activa.

Indicativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præſ.	1 τιμάω ῶ	άεις ᾷς	άει ᾷ	άε ᾶ		άο ῶ	άε ᾶ	άȣ ῶ
	2 φιλέω ῶ	έεις εῖς	έει εῖ	έε εῖ τον	τον	έο ȣ̃ μεν	έε εῖ τε	έȣ ȣ̃ σι
	3 χρυσόω ῶ	όεις οῖς	όει οῖ	όε ȣ̃		όο ȣ̃	όε ȣ̃	όȣ ȣ̃
Imperf.	1 ἐτίμαον ων	αες ας	αε α	άε ᾶ	αέ ά	άο ῶ	άε ᾶ	αον ων
	2 ἐφίλεον ȣν	εες εις	εε ει	έε εῖ τον	εέ εί την	έο ȣ̃ μεν	έε εῖ τε	εον ȣν
	3 ἐχρύσοον ȣν	οες ȣς	οε ȣ	όε ȣ̃	οέ ȣ́	όο ȣ̃	όε ȣ̃	οον ȣν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præſ. & Imperf.	1 τίμαε α	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά
	2 φίλεε ει	εέ εί τω	έε εῖ τον	εέ εί των	έε εῖ τε	εέ εί τωσαν
	3 χρύσοε ȣ	οέ ȣ́	όε ȣ̃	οέ ȣ́	όε ȣ̃	οέ ȣ́

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1 τιμάοιμι ῷμι	άοις ῷς	άοι ῷ	άοι ῷ	αοί ῴ	άοι ῷ		
	2 φιλέοιμι οῖμι	έοις οῖς	έοι οῖ	έοι οῖ τον	εοί οί την	έοι οῖ μεν	τε	εν
	3 χρυσόοιμι οῖμι	όοις οῖς	όοι οῖ	όοι οῖ	οοί οί	όοι οῖ		

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1 τιμάω ῶ	άῃς ᾷς	άῃ ᾷ	άη ᾶ		άω ῶ	άη ᾶ	άω ῶ
	2 φιλέω ῶ	έῃς ῇς	έῃ ῇ	έη ῆ τον	τον	έω ῶ μεν	έη ῆ τε	έω ῶ σι
	3 χρυσόω ῶ	όῃς οῖς	όῃ οῖ	όη ῶ		όω ῶ	όη ῶ	όω ῶ

Infinitivus.

Præſ. & Imperf. 1. τιμάειν ᾶν 2 φιλέειν εῖν 3 χρυσόειν ȣ̃ν.

Participium.

Præſ.	1 τιμάων ῶν· άȣσα ῶσα άον ῶν·	Gen.	άοντος ῶντος· αέσης ώσης. άοντος ῶντος·
	2 φιλέων ῶν· έȣσα ȣ̃σα έον ȣ̃ν·		έοντος ȣ̃ντος· εȣ́σης ȣ́σης· έοντος ȣ̃ντος·
	3 χρυσόων ῶν· όȣσα ȣ̃σα όον ȣ̃ν·		όοντος ȣ̃ντος· οȣ́σης ȣ́σης· όοντος ȣ̃ντος.

Perf. primæ Conjug. (eliſo κ) γεγαὼς γεγὼς, ſic inflectitur.

S. N. γεγαὼς ὼς, αυῖα ῶσα, αὸς ώς. G. γεγαότος ῶτος, αυίας ώσης, αότος ῶτος.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Participia.
Pr.	τιμάω, ῶ	τίμαε, α	τιμάοιμι, ῷμι	τιμάω, ῶ	τιμάειν, ᾷν	τιμάων, ῶν.
Imp.	ἐτίμαον, ων					
Fu. 1.	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων.
In. 1.	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμήσαι	τιμήσας.
Perf.	τετίμηκα	τετίμηκε	τετιμήκοιμι	τετιμήκω	τετιμηκέναι	τετιμηκώς.
Pl.q.	ἐτετιμήκειν					
In. 2.	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμών.
Fu. 2.	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν.
Pr.	φιλέω, ῶ	φίλεε, ει	φιλέοιμι, οῖμι	φιλέω, ῶ	φιλέειν, εῖν	φιλέων, ῶν.
Imp.	ἐφίλεον, ουν					
Fu. 1.	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων.
In. 1.	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	φιλήσω	φιλῆσαι	φιλήσας.
Perf.	πεφίληκα	πεφίληκε	πεφιλήκοιμι	πεφιλήκω	πεφιληκέναι	πεφιληκώς.
Pl.q.	ἐπεφιλήκειν					
In. 2.	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλών.
Fu. 2.	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν.
Pr.	χρυσόω, ῶ	χρύσοε, ου	χρυσόοιμι οῖμι	χρυσόω, ῶ	χρυσόειν οῦν	-σόων, ῶν.
Imp.	ἐχρύσοον, ουν					
Fu. 1.	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσειν	χρυσώσων
In. 1.	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	χρυσώσαιμι	χρυσώσω	χρυσῶσαι	χρυσώσας
Perf.	κεχρύσωκα	-σωκε	-σώκοιμι	-σώκω	-σωκέναι	-σωκώς.
Pl.q.	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes Voces eadem eſt quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω, τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, formant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, εἴακα: *κοπιάω, laboro: γελάω, rideo: ἐράω, amo.* His adde, *δικάω, judico: διφάω, quæro: δράω, facio: θλάω, tundo: κλάω, frango: μάω* & *μαιμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, poſſideo: σπάω, vello: τλάω, ſuffero: φθάω, pervenio: φλάω, tundo: ἀκροάομαι, audio: ἀγοράομαι concionor ἀγορήσομαι.* Item quæ faciunt verba in αννυω, vel ασκω, ut *πετάω αννύω expando: δράω διδράσκω fugio, &c.*

Paucula habent άσω & ήσω, &c. præcipuè apud Poetas; ut ἀλοάω, *trituro:* ἀνιάω, *contriſtor:* ἀφάω, *contracto:* ἱλάω, *propitius ſum:* κνάω, *ſcalpo:* κρεμάω, *ſuſpendo:* μυκάω, *mugio:* πελάω, *propinquo:* πεινάω, *eſurio:* πειράω, *tento:* περάω, *tranſeo:* ἀράομαι, *imprecor:* μοιράομαι, *ſortior.*

Nonnunquam ex perfecto tollitur κ, & penultima corripitur, ut γέγηκα, γέγαα, ex inuſitat. γάω *naſcor*; ἕστηκα, ἕσταα: unde participia magis uſitata, γεγαὼς, γεγώς· ἑσταὼς, ἑστὼς, &c.

In Conjugatione ſecunda

Quædam formant futurum in έσω, perfectum in εκα, ut αἰδέω, *erubeſcere facio,* αἰσχέω *dedecoro,* ἀλέω *molo,* ἀρκέω *ſufficio,* ἐμέω *vomo,* ἕω *induo,* ζέω *ferveo,* κέω *cubo,* νεικέω *rixor,* ξέω *rado,* ὀλέω *perdo,* τελέω *perficio,* τρέω *tremo.* Item quæ faciunt verba in εννύω, vel έσκω, ut inuſit. ἀμφιέω, εννύω *induo,* ἀρέω—έσκω *placeo.*

Nonnulla habent έσω εκα, & έσω ηκα, præcipuè apud poetas, ut αἰνέω *laudo,* βδέω *pedo,* κηδέω *curam gero,* κορέω *ſatio,* κοτέω *iraſcor,* ποθέω *deſidero,* στερέω *privo,* φορέω *geſto.* Sed γαμέω ήσω *uxorem duco,* -έσω *uxorem do,* πονέω-ήσω *laboro, cum ad animum refertur,* -έσω *cum ad corpus:* αἰδέομαι *veneror,* ἀκέομαι *ſano,* & inuſit. ὀζέω *oleo,* σβέω *extinguo,* ἀχθέομαι *gravor,* μαχέομαι *pugno,* quod tamen format Perfectum tantùm μεμάχημαι.

Δέω *ligo,* facit δήσω δέδεκα: καλέω *voco,* καλέσω κέκληκα.

Diſſyllaba quædam in εω formant futurum in εύσω, perfectum in ευκα, ut θέω *curro,* νέω *nato,* πνέω *ſpiro,* πλέω *navigo,* ῥέω *fluo,* χέω *fundo.*

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per ο, ut ἀρόω ἀρόσω ἤροκα: ἐννόω *quatio,* ὀμόω *juro,* ὀνόω *vitupero.* Sed βόω *paſco,* -όσω & -ώσω.

Indef. ſecundum

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante ον, ut ἐτίμαον ἔτιμον, ἐφίλεον ἔφιλον. Reperitur tantùm in Verbis quæ poſt contractionem deſinunt in ω impurum præcipuè 2æ. Conjug. & quorum præſens vix eſt in uſu, ut ἁμαρτέω *pecco,* ἥμαρτον, βλαστέω, *germino,* εὑρέω *invenio,* ὀλισθέω *cado,* σπέω *ſequor,* σχέω *habeo,* τυχέω *nanciſcor,* ληκέω *ſono,* ἔλακον· αἰσθέομαι *ſentio,* ᾐσθόμην· ὀλέομαι *perdo,* ὠλόμην. Apud poetas, μυκάω *mugio,* ἔμυκον, δουπέω *ſono.*

Futurum ſecundum primæ & ſecundæ conjugationis, ſi quod fuerit, idem eſt cum præſenti contracto, ut φιλῶ, τιμῶ, &c. legitur ἐκχεῶ *effundam,* Act. 2. 17.

Vox Paſ-

Indicati-

Singular. Du-

Præſ.	1	τιμάομαι, ῶ	άῃ, ᾶ	άε, ᾶ	αό, ώ
	2	φιλέομαι, ȣ̃ μαι	έῃ, ῇ	έε, εῖ	ε[illegible], μεθον
	3	χρσόομαι, ȣ̃	όῃ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό, ȣ́
Imperf.	1	ἐτιμαό, ώ	άȣ, ῶ	άε, ᾶ	αό, ώ
	2	ἐφιλεό, ȣ́ μην	έȣ, ȣ̃	έε, εῖ το	εό, ȣ́ μεθον
	3	ἐχρυσοό, ȣ́	όȣ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό, ȣ́

Imperati-

Singular. Du-

Præſ. & Imperf.	1	τιμάȣ, ῶ	αέ, ά		άε, ᾶ
	2	φιλέȣ, ȣ̃	εέ, εί σθω		έε, εῖ σθον
	3	χρυσόȣ, ȣ̃	οέ, ȣ́		όε, ȣ̃

Optati-

Singular. Du-

Præſ. & Imperf.	1	τιμαοί, ῷ	άοι, ῷ	άοι, ῷ	οοί, ῴ
	2	φιλεοί, οί μην	έοι, οῖ ο	έοι, οῖ το	εοί, οί μεθον
	3	χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί
Perf.	1	τετιμήμην	ῆο	ῆτο	ήμεθον
	2	πεφιλήμην	ῆο	ȣ̃το	ήμεθον
	3	κεχρυσώμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον

Subjun-

Singular. Du-

Præſ. & Imperf.	1	τιμάω, ῶ	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ	αώ, ώ
	2	φιλέω, ῶ μαι	έῃ, ῇ	έη, ῆ ται	εώ, ώ μεθόν
	3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ
Perſ.	1	τετιμῶμαι	ῇ	ῇται	ῴμεθον
	2	πεφιλῶμαι			
	3	κεχρυσῶμαι	ῷ	ῷται	ῴμεθον

Infi-

Præſ. & Imperf. τιμάεσθαι, ᾶσθαι, φιλέ-

Parti-

Præſ. & Imperf.	1	τιμαόμενος, ώ	
	2	φιλεόμενος, ȣ́	μενος,
	3	χρυσοόμενος, ȣ́	

ſiva.

-vus.

-al.			Plural.		
άε, ᾶ			αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον,	σθον		εό, ȣ́ μεθα	έε, εῖ σθε	έο, ȣ̃ νται
όε, ȣ̃			οό, ȣ́	όε, ȣ̃	όο, ȣ̃
άε, ᾶ	αέ, ά		αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	εέ, εί σθην		εό, ȣ́ μεθα	έε, εῖ σθε	έο, ȣ̃ ντο
όε, ȣ̃	οέ, ȣ́		οό, ȣ́	όε, ȣ̃	όο, ȣ̃

-vus.

-al.		Plural.	
αέ, ά		άε, ᾶ	αέ, ά
εέ, εί σθων		έε, εῖ σθε	εέ, εί σθωσαν
οέ, ȣ́		όε, ȣ̃	οέ, ȣ́

-vus.

-al.			Plural.		
άοι, ῷ	αοί, ῴ		αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ
έοι, οῖ σθον	εοί, οί σθην		εοί, οί μεθα	έοι, οῖ σθε	έοι, οῖ ντο
όοι, οῖ	οοί, οί		οοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ
ῇσθον	ῄσθην		ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῇσθον	ῄσθην		ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῷσθον	ῴσθην		ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο

-ctivus.

-al.			Plural.		
άη, ᾶ			ωώ, ώ	άη, ᾶ	άω, ῶ
έη, ῆ σθον	σθον		εώ, ώ μεθα	έη, ῆ σθε	έω, ῶ νται
όη, ῶ			οώ, ώ	όη, ῶ	όω, ῶ
ῆσθον	ῆσθον		ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
ῶσθον	ῶσθον		ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

-nitivus..

-εσθαι, εῖσθαι. χρυσόεσθαι, ȣ̃σθαι.

-cipium.

μένη, μενον, &c,

Vox Paſſiva.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	αοίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι, ᾶσθαι	-αόμενος, ώμενος
Imp.	ἐτιμαόμην ώμην					
Perf.	τετίμημαι	τίμησο	τετιμῄμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημένος
Pl.p.	ἐτετιμήμην					
P.p.f	τετιμήσομαι		μησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμενος
In.1.	ἐτιμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	τιμηθῆναι	τιμηθεὶς
Fu.1	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος
In.2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμεὶς
Fu.2	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	εοίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	εόμενος, ούμενος
Imp.	ἐφιλεόμην ούμην					
Perf.	πεφίλημαι	φίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	πεφιλῆσθαι	-λημένος
Pl.p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.f	πεφιλήσομαι		=φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμενος
In.1.	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	φιληθῆναι	φιληθεὶς
Fu.1.	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In.2.	ἐφίλην	φίληθι	φιλείην	φιλῶ	φιλῆναι	φιλεὶς
Fu.2.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	-σόμενος
Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	σόου, οῦ	σοίμην οίμην	σόωμαι, ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμενος, ούμενος
Imp.	ἐχρυσοόμην ούμην					
Perf.	κεχρύσωμαι	--σωσο	κεχρυσῴμην	κεχρυσῶμαι	—σῶσθαι	-σωμένος
Pl.p.	ἐκεχρυσώμην					
P.p.f	κεχρυσώσομαι		σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος
In.1.	ἐχρυσώθην	σώθητι	-σωθείην	—σωθῶ	-σωθῆναι	—σωθεὶς
Fu.1.	χρυσωθήσωμαι		—θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος

Vox

Vox Media.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	εσθαι, ᾶσθαι	—όμενος
Imp.	ἐτιμαόμην, ώμην					ώμενος
Fu. 1.	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	μησόμενος
In. 1.	ἐτιμησάμην	μησαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	μησάμενος
Perf.	τέτιμα	τέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμέναι	τετιμαὼς
Pl. p.	ἐτετιμήμην					
In. 2.	ἐτιμόμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	-μόμενος
Fu. 2.	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	-μούμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	εσθαι, εῖσθαι	—όμενος
Imp.	ἐφιλεόμην, ούμην					ούμενος
Fu. 1.	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
In. 1.	ἐφιλησάμην	λησαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	λησάμενος
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλὼς
Pl. p.	ἐπεφίλειν					
In. 2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
Fu. 2.	φιλοῦμαι		φιλοίμην		φιλεῖσθαι	φιλούμενος
Pr.	χρυσόομαι οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην, οίμην	σόωμαι, ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	—οόμενος,
Imp.	ἐχρυσοόμην					ούμενος,
Fu. 1.	χρυσώσομαι		—σωσοίμην		-σώσεσθαι	σόμενος
In. 1.	ἐχρυσωσάμην	-σωσαι	-σωσαίμην	-σώσωμαι	-σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ conjugationis contracta in ῶ impurum habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inveniendum; ut *τιμάω, μυκάω, νικάω vinco, φιλέω, δουπέω, φυζέω fugio.*

Verba in μι

Profluunt præcipuè à verbis * contractis quæ vix ſunt in uſu :
- 1. mutando vocalem
  - ultimam ω in μι.
  - penultimam
    - α & ε in η
    - ο in ω.
- 2. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio eſt duplex
- propria, cùm repetitur prima conſonans thematis cum ι *, ut δόω, δίδωμι, *do.*
- impropria, cùm ι tantùm præfigitur, ídque fit cùm verbum incipiat à
  - ς, vel duabus mutis, ut στάω ἵστημι *ſtatuo*, πτάω ἵπτημι *volo.*
  - vocali, ut ἕω ἵημι.

Poſt reduplicationem quandoq; litera interponitur, ut *πίμπλημι impleo, πίμπρημι uro.*

Quædam ſunt ſine reduplicatione, ut *φημὶ dico, σβῆμι extinguo, ἅλωμι capio,* &c.

** Verba etiam in ύω, parturiunt alia in υμι, de quibus poſthac.*

** Interdum cum ε, ut τέθνημι, τέτλημι, &c.*

Characteriſticæ trium. Conjug.

Primæ η ex α } ante μι, ut ἵστημι ex στάω *ſtatuo.*
Secundæ η ex ε } ante μι, ut τίθημι ex θέω *pono.*
Tertiæ ω ex ο } ante μι, ut δίδωμι ex δόω *do.*

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempora ſequuntur formam & regulas Barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur mediæ literæ irregulariter. Ea enim eſt imperfectio verborum omnium in μι, ut ne unum prorſus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectiſſima ſunt tria jam ſupra dicta, & ἵημι mitto.

Vox Activa.
Indicativus.

		Singul.			Dual.				Plural.			
Præſ.	1	ἵστημι	ης	ησι	α				α			ᾶσι
	2	τίθημι	ης	ησι	ε	τον		τον	ε	μεν	τε	* εῖσι
	3	δίδωμι	ως	ωσι	ο				ο			οῦσι
Imp.	1	ἵστην	ης	η	α		ά		α			
	2	ἐτίθην	ης	η	ε	τον	έ	την	ε	μεν	τε	σαν
	3	ἐδίδων	ως	ω	ο		ό		ο			
Ind. 2.	1	ἔστην	ης	η	ητον			ήτην	ημεν		ητε	ησαν
	2	ἔθην	ης	η	ετον			έτην	εμεν		ετε	εσαν
	3	ἔδων	ως	ω	οτον			ότην	ομεν		οτε	οσαν

** τιθεῖσι apud Poetas legitur, ſed pro eo τιθέασι apud Orat.*

Imperativus.

		Sing.			Dual.			Plural.		
	1	ἵσταθι	ά			ά			ά	
Preſ.	2	τίθετι	έ	τω	τον	έ	των	τε	έ	τωσαν
	3	δίδοθι	ό			ό			ό	

Ind. 2. 1 στῆθι στήτω, &c. 2. θὲς θέτω, &c. 3. δὸς δότω, &c.

Optativus.

		Singul.			Dual.		Plural.					
	1	ἱσταίην									αῖ	
Præſ.	2	τιθείην	ης	η	ήτον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν	&	εῖ	εν
	3	διδοίην									οῖ	

Ind. 2. 1 σταίην ης, &c. 2. θείην ης, &c. 3. δοίην ης, &c.

Subjunctivus.

		Singul.			Dual.			Plural.			
	1	ἱστῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶ				ᾶ		
Præſ.	2	τιθῶ	ῇς	ῇ	ῆ	τον	τον	ῶμεν	ῆ	τε	ῶσι
	3	διδῶ	ῷς	ῷ	ῶ				ῶ		

Ind. 2. 1 στῶ στῇς, &c. 2. θῶ θοῦς, &c. 3. δῶ δῷς, &c.

Infinitivus.

Præſ. 1. ἱστάναι 2 τιθέναι 3 διδόναι. Ind. 2. 1. στῆναι 2 θεῖναι 3 δοῦναι.

Participium.

	1	ἱστὰς	ᾶσα	άν.		άντος	άσης	άντος.
Præſ.	2	τιθεὶς	εῖσα	έν.	Gen.	έντος	είσης	έντος.
	3	διδοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.
	1	στὰς	ᾶσα	άν.		άντος	άσης	άντος.
Ind. 2.	2	θεὶς	εῖσα	έν.	Gen.	έντος	είσης	έντος.
	3	δοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.

Conjugatio per modos & tempora.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἵστημι	ἵσταθι	ἱσταίην	ἱστῶ	ἱστάναι	ἱστάς.
Imperf.	ἵστην					
Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	σταίην	στῶ	στῆναι	στάς.
1. Fut. 1.	στήσω		στήσοιμι		στήσειν	στήσων.
Ind. 1.	ἔστησα	στῆσον	στήσαιμι	στήσω	στῆσαι	στήσας.
Perf.	ἕστηκα	ἕστηκε	ἑστήκοιμι	ἑστήκω	ἑστηκέναι	ἑστηκώς.
Pl. per.	ἑστήκειν					

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τίθημι	τίθετι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
Imp.	ἐτίθην					
Ind.2.	ἔθην	θές	θείην	θήσω	θεῖναι	θείς.
2.Fut.1.	θήσω		θήσοιμι		θήσειν	θήσων.
Ind.1.	ἔθηκα					
Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
Pl. p.	ἐτεθείκειν					
Præſ.	δίδωμι	δίδωθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
Imp.	ἐδίδων					
Ind.2.	ἔδων	δός	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
3.Fut.1.	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
Ind.1.	ἔδωκα					
Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
Pl. p.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præſenti dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti, mutando μι in ν, & præponendo augmentum ſi verbum incipiat à conſonante; ut τίθημι ἐτίθην: ſed ἵστημι ἵστην.

Perſonæ Imperfecti vix ſunt in uſu: legitur tamen tertia ſingularis ἵστη, & ἐτίθη. Numerus ſingularis & tertia pluralis aliunde formantur, quaſi ex contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω, ut

1 ἵστων, ας α | ων. 2 ἐτίθουν, εις ει | ουν. 3 ἐδίδουν, ους ου | ουν.

Similiter ſecunda ſingularis Imperativi, ut ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum ſecundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem, ut ἐτίθην, ἔθην: ἵην, ἧν. Ante conſonam verò, reduplicatio impropria ι in ε vertitur, ut ἵστην ἔστην.

Si verbum careat reduplicatione, idem eſt Imperfectum & Indefin. 2. ut φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti ſecundi longa eſt in duali & plurali: corripitur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι *mitto.*

Indefinitum ſecundum in ſecunda conjugatione, imperativum finit in ες, ut θές. Reliqua formant Imperativum more Indef. 2. paſſivi Barytoni; ut ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι; unicum hoc ἔδων facit δός: Similiter formant Infinitivum, ut στῆναι, γνῶναι; at θεῖναι & δοῦναι irregularia ſunt.

Cætera tempora verbum in μι accipit à themate ſuo Barytono ſecundum analogiam, ut ἵστημι στήσω ἕστηκα à στάω, &c.

Futurum primum

θήσω δώσω leguntur in Subjunctivo: παραθήσωσι apud Iſocr. Areopag. δώσω apud Theocr. Idyll. 28. Joan. 17. 2.

Poetæ retinent reduplicationem in Fut. ut διδώσω, Od. ν. & ω.

Indefinitum primum

*Ἔθηκα & ἔδωκα non *ſervant characteriſticam futuri, nec ultra Indicativum leguntur: θήσαιμι tamen apud Apollin. Pſal.88.50. θῆσαι apud Nazian.poem.61.in Nemeſ.v.295.

* Pag. 43.

Perfectum

* Ἕστηκα (& ἕστην) ſteti, non retinent ſignificationem præſentis. Pro ἕστηκα Iones ponunt ἕσταα, unde Infinit. ἑσταέναι. Atticè ἑστᾶναι. Particip. ἑσταὼς ἑστὼς: uſurpatur à Poetis ἑστηκώς. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticé. τέθηκα verò apud Poetas. Theocr. Εἰδύλ. 15. v. 37. & Εἰδ. 27. v. 50.

* Ἕστακα *alicubi legitur pro* ἕστηκα.

Vox Paſſiva.

Indicativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præſ.	1 ἵσταμαι 2 τίθημαι 3 δίδομαι	σαι vel ῃ, ται σαι ται	ά έ μεθον ό	α ε σθον σθον ο	ά έ μεθα ό	α ε σθε νται
Imp.	1 ἱστάμην 2 ἐτιθέμην 3 ἐδιδόμην	ω σο vel ου το ου	ά έ μεθον ό	α ε σθον ο	ά έ σθην ό	ά έ μεθα ό · α ε σθε ντο ο

Imperativus.

	Singul.			Dual.		Plural.	
Præſ.	1 ἵστασο 2 τίθεσο 3 δίδοσο	vel ω vel ου	ά έ σθω ό	α ε σθον ο	ά έ σθων ό	α ε σθε ο	ά έ σθωσαν ό

Optativus.

	Singul.		Dual.			Plural.	
Præſ.	1 ἱσταίμην 2 τιθείμην 3 διδοίμην	αῖ εῖ ο το οῖ	αί εί μεθον οί	αῖ εῖ σθον οῖ	αί εί σθην οί	αί εί μεθα οί	αῖ εῖ σθε ντο οῖ
Perf.	1 ἑσταίμην 2 τεθείμην 3 δεδοίμην	αῖ εῖ ο το οῖ	αί εί μεθον οί	αῖ εῖ σθον οῖ	αί εί σθην οί	αί εί μεθα οί	αῖ εῖ σθε ντο οῖ

Subjunctivus.

	Singul.			Dual.		Plural.	
	1 ἱστῶ	ᾷ	ᾶ		ᾶ		ᾶ
Præſ.	2 τιθῶ μαι	ῇ	ῆ ται	ώμεθον	ῆ σθον σθον	ώμεθα	ῆ σθε ῶνται
	3 διδῶ	ῷ	ῶ		ῶ		ῶ
	1 ἑστῶ	ᾷ	ᾶ		ᾶ		ᾶ
Præſ.	2 τεθῶ μαι	ῇ	ῆ ται	ώμεθον	ῆ σθον σθον	ώμεθα	ῆ σθε ῶνται
	3 δεδῶ	ῷ	ῶ		ῶ		ῶ

Infinitivus.		Particip.	
1 ἵστασθαι		1 ἱστάμενος	
2 τίθεσθαι	Præſ. N.	2 τιθέμενος	η ον. G. ου ης ου, &c.
3 δίδοσθαι		3 διδόμενος	

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος.
Imp.	ἱστάμην					
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι	ἑστάμενος.
Pl. p.	ἑστάμην					
P.p.f.	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι	ἑστασόμενος.
Fu. 1.	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος.
In. 1.	ἐστάθην	στάθητι	σταθείην	σταθῶ	σταθῆναι	σταθείς.
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος.
Imp.	ἐτιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος.
Pl. p.	ἐτεθείμην					
P.p.f.	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος.
Fu. 1.	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος.
In. 1.	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος.
Pl. p.	ἐδεδόμην					
P.p.f.	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος.
Fu. 1.	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος.
In. 1.	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

For-

Formatio Temporum.

Præſens

Formatur à præſenti Activo, mutando μι in μαι, & penultimam longam in ſuam brevem; ut ἵστημι ἵσταμαι· τίθημι τίθεμαι· δίδωμι δίδομαι. Excipe ἄημαι ab ἄημι flo: δίζημαι quæro, ὄνημαι & ὄναμαι juvor. Item ἀκάχημαι triſtitia afficior, ἀλάλημαι vagor, ἀλαλύκτημαι inſanio, ἀποκτάμαι interficior.

Reliqua Tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum ſemper habet penultimam brevem, præter τέθειμαι Bœoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, ἐτέθην.

Vox Media.

Indicativus.

	Sing.					Dual.						Plural.				
1	ἐστά		α			ά		α		ά		ά		α		
Indef. 2.2	ἐθέ	μην	ε	σο	το	έ	μεθον	ε	σθον	έ	σθην	έ	μεθα	ε	σθε	ντο
3	ἐδό		ο			ό		ο		ό		ό		ο		

Imperativus.

	Sing.	Dual.				Plural.	
1	στάσο——	ά		ά		ά	
Indef. 2 2	θέσο vel θοῦ	έ	σθω	έ	σθον σθων	έ	σθε σθωσαν
3	δόσο vel δοῦ	ό		ό		ό	

Optativus.

	Sing.					Dual.						Plural.			
1	σταί		αῖ			αί		αῖ		αί		αί		αῖ	
Indef. 2.2	* θεί	μην	εῖ	ο	το	εί	μεθον	εῖ	σθον	εί	σθην	εί	μεθα	εῖ	σθε ντο
3	δοί		οῖ			οί		οῖ		οί		οί		οῖ	

* ϗ θοίμην, οῖο, &c.

Subjunctivus.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	στῶ	ᾷ	ᾶ			ᾶ			ᾶ	
Indef. 2.2	θῶ μαι	ῇ	ῆ	ται	ώμεθον	ῆ	σθον σθον	ώμεθα	ῆ	σθε ῶνται
3	δῶ	ῷ	ῶ			ῶ			ῶ	

Infinitivus		Particip.
1	θέσθαι.	
Indef. 2.2	στάσθαι.	Indef. 1. N. στά / θέ / δό μενος η ον. G. ου ης ου, &c.
3	δόσθαι,	

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστατο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp.	ἱστάμην					
In. 1.	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu. 1.	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
In. 2.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Pr.	τίθεμαι	τίθετο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
In. 2.	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu. 1.	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In. 1.	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp.	ἐδιδόμην					
In. 2.	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu. 1.	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
In. 1.	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum ſecundum

Formatur ab imperfect. quemadmodum in voce Activa; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum

ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur. θήσαντο apud Pind. Nem. Od. 5. καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud verbum 3æ.conj. præter δίδωμι reperitur in voce Mediâ.

Deponens

In omni conjug. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per modos in præſenti ad formam propriæ conjug. per cætera more Baryt. (pag. 53.) Deponens verò 1æ. in μι, format Optat. ut πριαίμην πρίαιο, non πριαῖο, &c. Sub. ut πρίωμαι non πριῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem ſibi formationem vendicant à communi diſtinctam; ea ſunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι

Quartam vulgo Conjugationem conſtituunt verborum in μι· quam tamen a cæteris diſcriminare ſatius viſum eſt: quia

Non formant Præſens à verbo circumflexo, non præponunt reduplicaplicationem, non habent Indef. 2. activum, non modum Optativum aut Subjunct. non vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia hyperdiſſyllaba, non deducunt tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius conjugationis, ſed pro diſpari illorum varietate ſequuntur formas trium circumflexorum, & penè omnium Barytonorum: *ita ut vere & imprimis heteroclita dici poſſint.*

Fiunt à verbis plerumque uſitatis in ύω, vertendo ſolùm ω in μι, ut ζευγνύω ζεύγνυμι: Characteriſtica eſt υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.			Dual.		Plural.		
Præſ.	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ύασι
Imperf.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præſ.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν

	Infinitivus	Particip.
Præſ.	ζευγνῦναι.	N. ζευγνὺς ῦσα ύν. G. ύντος ύσης ύντος.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Paſſiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.			Plural.		
Præſ.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	σθον	σθον	ύμεθα	υσθε	υνται
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	σθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præſ.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, η, ον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imper.	ἐζευγνύμην			

For-

Formatio Temporum.

Diſſyllabum in υμι formatur uti & aliud verbum in μι, ut δῦμι ἐκ δύω. Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo themate δύω.

Hyperdiſſyllabum verò accipit tempora ab inuſitato themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo μι in ω, & abjiciendo νυ vel ννυ, ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω: unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in μι, numero, origine, formatione.

Quatuor ſunt genera eorum, pro numero thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus circumflexis, & verbis in ίω, (α poſito ante ω;) ut γηράσκω à γηράω *ſeneſco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *paſco*, μεθύσκω *ebrium reddo* à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem, ut διδράσκω à δράω *fugio*.

Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur, ut θνήσκω *morior* à θνάω; ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: ο ſæpiſſimè in ω, ut βρώσκω à βρόω *comedo*. In ſequentibus ι pro ε ſumitur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω *invenio*; ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo matrimonio*, κυΐσκω *in utero geſto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο, ut ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω *abortivum pario*.

Formant tempora ex themate primitivo.

Futurum & præteritum per σω & κα, (σκ Præſentis diviſo) ut γηράσκω -άσω -άκα; εὑρίσκω -ήσω -ηκα; ἁλίσκω ώσω &c, reduplicationem plerumque abjiciunt, ut γιγνώσκω *cognoſco*, γνώσω: Διδάσκω autem facit διδάξω (σ & κ quaſi tranſpoſitis, ſic ἀλύσκω & θνήσκω.

Indefinitum ſecundum verbi ex όω deducti, ſi quod fuerit, formatur more tertiæ conjugationis in μι; ut ἁλίσκω, ἥλων; βρωσκω, ἔβρων; γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus ſequuntur analogiam ſui thematis. Ad hanc formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδάσκω, διδράσκω, πιπράσκω, εὑρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, βώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκωμαι.

Hete-

Heteroclita redundantia

In Præſenti.

Innumera penè ſunt verba ejuſdem originis, & diverſæ terminationis; iſoſyllaba verò frequentiora ſunt hæc:

1 Barytona
in ζω & νω, ut *κραυγάζω-άνω clamo.*
in ίω, vel ύω & ζω, ut *κονίω κονίζω pulvere impleo.*
κνύω κνύζω rodo.
νω, ut *φθίω φθίνω corrumpo.*
ἀρτύω ύνω apparo.
cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut
Ξυράω έω rado, &c.
Κνισσάω όω nidore inficio, &c.
Πιλέω όω conſtipo, &c.
Κεντάω έω όω ſtimulo, &c.

3 Barytona & circumflexa

Multa in ζω, νω habent cognata circumflexa, ut
πειράζω άω tento.
πολεμίζω έω bellum gero.
πικραίνω όω amarum reddo.
βαρύνω έω gravo.
cum multis aliis.

4 Barytona vel circumflexa, & verba in μι; ut *πιμπλάνω-ημι impleo, κινέω-υμι moveo:* cum multis aliis.

Poetæ alias efformant terminationes, præcipuè ex circumflexis; ut *αἴδομαι* ex *αἰδέομαι veneror, πλώω* ex *πλέω navigo:* interponunt literas, ut *ὀλέκω perdo* ab *ὀλέω* inuſit. vel abjiciunt, ut *ἄχομαι* pro *ἀχθέομαι*; & mutant vocales, *μίμνω* à *μένω maneo:* cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla verba formant duplex futurum.

1 Barytona, alterum minùs uſitatum, more* circumflexorum, ut *γράφω ſcribo, γράψω* & *γραφήσω*; *κλαίω fleo, παίω ferio, τύπτω verbero.* Sic *ἄλκω, βάλλω, βόσκω, εἴδω, εἴρω, διδάσκω, χαίρω,* &c. de quibus ſuis locis. Κτείνω facit *κτενῶ*, rariùs *κτήσω*.

*Hanc inflexionem aliqui Demoſthenicam eſſe annotant.

2 Circumflexa more Barytonorum, ut *στυγέω στύξω: δοκέω* communiter facit *δόξω, ὠθέω ὤσω*, &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim eſt vel
Perfectum *τέλειον*, quod habet tria principalia tempora ſuæ vocis; de quo dictum eſt.
Imperfectum *ἀτελές*, quod principali uno vel pluribus caret.

Imperfecta ſunt omnia irregularem habentia characteriſticam in ξω, ψω, σσω, non præcedente σ, & ημαι: ſimiliter deſinentia in ήω, ύω, άθω, έθω, ύθω, σθω, σγω, σπω, σχω, κτω, θω & ρω impur. pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum, Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in
- Defectiva, quæ mutila licet fuerint, contenta tamen ſunt ſuis temporibus.
- Anomala, quæ mutuantur aliunde tempora.

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè ſunt verba duorum temporum δίχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra imperfectum non formantur; nempe finita in ήω, ύω, άθω, ύθω, σθω, σγω, σπω, σχω, χθω, δω impurum, -λω purum. Hyperdiſſyllaba in αίω, είω, pleraque in μι, σκω, νω, ζω.

In ήω, ut δήω *invenio*: ſed νήω *glomero*, νήσω.

ύω, ut ἀγυίω *eo:* ſed ὀπυίω *ineo*, ὀπυίσω.

άθω, ut ἀμυνάθω *auxilior*; έθω, ut τελέθω *ſum*; ύθω, ut φθινύθω *corrumpo:* ſed ex μινύθω *minuo*, μεμινυθήκασι.

σθω, ut βιβάσθω *gradior:* σγω, ut μίσγω *miſceo:* σπω, ut ἔσπω *dico:* σχω, ut ἴσχω *habeo:* χθω, ut ἔχθω *odio proſequor.*

δω impurum, ut τένδω *rodo.* Sed ἄρδω *irrigo*, & μέρδω *privo*, habent Fut. 1. & Indef. 1.

λω purum, ut πέλω πέλομαι *ſum.*

αίω & είω, facta ex άω & έω, ut κεδαίω à κεδάω *diſpergo:* τελείω à τελέω *perficio:* Sed χείω *capax ſum*, F. χείσομαι. Deſiderativa etiam in είω ex futuro, ut γαμησείω *nupturio*, à γαμέω-ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva ſunt uſitata, ut αἴνημι ab αἰνέω *laudo:* πωλέσκω à πωλέω *verſor.* Item multa alia, ut κίρνημι *miſceo*, φάσκω *dico*, &c.

νω, ut μίμνω *maneo*, ἁνδάνω *placeo*, στένω *gemo*, &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κτείνω, κάμνω, τέμνω, μένω *maneo*, anom. & pauca alia de quibus poſthac.

ζω & ω purum derivativa, ex ſe invicem facta, ponendo vel auferendo ζ ante ω, ut ἀγαπάζω ab ἀγαπάω *amo:* σώω vel σόω ex σώζω *ſervo.* Pauca in άζω & άω diverſam habent futuri penultimam α & η, ut ἀτιμάζω άσω, ἀτιμάω ήσω, *aſpernor.*

βω poſt ε vel liquidam, ut σέβω *colo*, στίλβω *ſplendeo.*

σω & ξω (futuro migrante in præſens); ut ἄξω *duco*, ab ἄγω: βήσομαι *aſcendo*, δύσω & δύσομαι *ſubeo*, ἵξω *venio*, οἴσω *fero*, ὄρσω *concito* & ὄρσομαι *concitor*, quæ ultra Imperativum non formantur.

Pleraque ex Perfectis nata, ut κεκλήγω *clamo*, à κέκληγα: ſed κεκράγω *clamo*, habet Indef. 1. ἐκέκραξα: ἑστήκω *ſto*, P. Perf. ἑστήκειν, Fut. 1. ἑστήξω & ἑστήξομαι.

Certa ſingularia, ut ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *ſequor*, πέπνυμαι *ſapio*: cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla ſunt unius temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω *ſum*, &c. γέμω *plenus ſum*, part. γέμων. βέομαι βόομαι vel βείομαι, *eo, vivo*, Poetica ſunt, & vix leguntur niſi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro futuro: νέομαι νεῦμαι *eo* vel *ibo* per omnes modos. Infinitivi quidam poetici in ῆναι, ut φορῆναι *geſtare*, &c. ſic ἀρήμεναι *precari*, &c.

Unius etiam perſonæ μονοπρόσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, pl. κλῦτε, & κέκλυθι κέκλυτε, δεῖδιθι *time* δείδιτε: σχές, φρές: in comp. ut πρόσχες: ἐγκομβώσασθε *induite*, 1. Pet. 5.5. item Participia, ut κεχαριτωμένη, Luc. 1.28. & multa ejuſmodi.

Alia ſunt plurium temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo tempore extra Imperfectum leguntur. Verba deſinentia in

αίνω carent futuro, & leguntur potiſſimum in Ind. 1. ut διαίνω *rigo*: Ind. 1. ἔδιηνα: ſic δυσχεραίνω & χαλεπαίνω *infenſus ſum*: ἰαίνω *calefacio*, ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην *calefio*: ſic μαραίνω *marceſcere facio*, &c. τεκταίνω *fabricor*, ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minùs imperfecta ſunt μιαίνω *inquino*, μωραίνω *ſtulte ago*, σημαίνω *ſignifico*, ὑφαίνω *texo*. Perfectum unum φαίνω.

ύνω, ύω, εύω, ζω, hyperdiſſyllaba pleraque, carent Perfecto, ut εὐθύνω-νῶ *dirigo*, ζευγνύω-ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum activæ vocis, ut ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἔσπευκα (p.37.) à σπεύδω vix legitur.

ημαι carent perfecto, ut δίζημαι *quæro*, διζήμενος, fut. 1. διζήσομαι; part. διζησόμενος; ſic κίχημαι *aſſequor*: quæ vero geminant duas priores literas, vix reperiuntur niſi in Præſenti vel Perfecto, ut ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι.

Innumera deniq; ſunt defectiva cujuſlibet characteriſticæ; præſertim polyſyllaba, derivativa, compoſita, poetica, quorum defectum frequens authorum lectio, & formationis κακοφωνία optimè indicabit

Anomala ſive Heteroclita variantia

Sunt Verba Imperfecta quæ tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à Verbis quorum thema non eſt in uſu.

Ex his pleraque non formantur regularitèr ultrà Imperfectum, ut ἁνδάνω. Pauca admodum principale aliud obtinent tempus; vel futurum, ut ἔχω *habeo*: vel Perf. ut ὁράω *video*: rariſſima utrúmque, ut αἱρέω *capio*. Major pars etiam mutuatur tempora ab uno alio verbo, ut μανθάνω: nonnulla tamen à pluribus, ut φέρω *fero*.

Terminationes uſitatiores ſunt ω purum, μι, σκω, νω, λω, ρω, ζω, χω, δω. Rariores κω & γω purum, θω, ξω, μω, πω. Peculiares κτω, χνω, αὔνω, ρρω, ut τίκτω *pario*, δάκνω *mordeo*, ἐλαύνω *abigo*, ἔῤῥω *pereo*, exempla ſingularia. Cæteræ ſunt communes cum aliis verbis.

Porrò Verba alioquin Perfecta dici poſſunt Anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo tempore per figuram aut dialectum formâ regulari uſitatiorem; ut ἄγνυμι *frango*, ἐάξω, &c. aut propter adjectionem temporis extra Analogiam, ut βιόω *vivo*, ἐβίων, &c.

Omnia autem Anomala cujuſcunque generis, unà cum pauculis defectivis plurium temporum inſignioribus, in ſequenti catalogo ſubjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propoſitum Verbum ſi minùs Imperfectum fuerit, conjugetur per tria tempora vocis ejuſdem, juxta reg. p. 53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adſunt.

Activum fut. 1. vel perfecto carens, gaudet ſuppleri ex Voce Media, ut ὁράω fut. 1. Med. ὄψομαι; φεύγω ξω, Perf. Med. πέφευγα. Quod ſi fieri non poſſit, utitur Indefinito ſuo, 2°. potiùs, ut πέρθω πέρσω ἔπαρθον· vel 1°. ut σεύω σεύσω ἔσευσα· & ob defectum utriuſque, Imperfecto, ut ἶμι ἦϊν. Paſſivum & Medium à ſe mutuò accipiunt ea tempora quæ deſunt. Singulorum Verborum Tempora Principalia primo loco ponuntur. Ind. 2. tempus eſt ferè omnium uſitatiſſimum.

Derivativa in νω purum formant præſens à Verbis plerúmq; in ω purum, interſerendo ν ante ω, ut τίνω à τίω *luo*: ε ante ω verſo in α, ut ἁμαρτάνω ab ἁμαρτέω: ι poſt α nonnunquam aſſumpto, ut βαίνω à βάω. Derivativa verò in άνω interponunt ν penult. ante conſonam ſimplicem, ut μανθάνω à μαθέω. Fiunt etiam à Verbis in ω impurum, penult. η mutatâ in α, ut λανθάνω à λήθω. Ex his pleraque præcipuè in άνω deſumunt tempora extra Imperfectum à Primitivis, ut τίνω τίσω, βαίνω βήσω, ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω, λανθάνω λήσω.

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant fut. 1. in ήσω, ut ἀλέξω *arceo*, ἕψω *coquo*. Multa etiam in λω, ut μέλλω *futurus ſum*,

εἴλω

οὔλω ſanus ſum, ὀφείλω debeo, ὄφλω mulctor, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *volo, κέλομαι jubeo.* Ad quas formas ſequentia conjugantur perfectè, ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recenſione verò temporum, Præſens intelligitur habere ſuum Imperf. ejuſdem Vocis: Indef. ſecundum ſuum Fut. ſecundum, Ind. primum Paſ. ſuum fut. primum. Perf. ſuum Pl. Perf.

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes modos uſurpari cenſenda ſunt, niſi quoties obeliſcus affixus defectum notet.

Quod ſi extra Indicativum Modus quiſpiam (excepto Optat. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, deſunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum

1. Quæ carent tantùm Indef. ſecundo, Fut. ſecundo, aut perfecto Medio pag. 45.
2. Quæ carent unâ voce, ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 53.) vel duabus, ut neutra quædam, διψάω, πεινάω, &c.
3. Verba in ζω formantia fut. in ξω, (pag. 42.) ut στενάζω, στίζω, &c.
4. Quæ abjiciunt primam vocalem thematis (pag. 43.) in perf. ut δέμω vel δάμνω δέδμηκα· ſic κάμνω, &c. atque in Indef. 1. ut κεράννυμι ἔκρασα κέκραμαι, &c.
5. Quæ tantùm tenues aſſumunt pro aſpiratis, (pag. 43.) ut θάπτω, θρύπτω, &c.
6. Heteroclita conjugata perfectè, juxta formas priùs dictas in σκω, (p. 70.) ut βρώσκω: vel ανω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Poſtremo, perfecta omnia, ut ἀγορεύω, αἴρω, δράω, κείρω, κρύπτω, νέμω, *&c. compoſita non à ſuis ſimplicibus diſcrepantia, ut* ἀναμιμνήσκω, ἐσχέω, *&c. Imperſonalia, ut* Δεῖ, *&c. alibi conjugata, ut* ζεύγνυμι, *&c. Tempora à ſuo themate divulſa, ut* ἔδραμον *à* τρέχω, ᾔειν *ab* εἶμι, ἤκαχε *ab* ἀκάχω, ὦρσα *ab* ὄρω, *&c. vel bis poſita ſub diverſo themate, ut* εἴρηκα *ſub* ἀγορεύω & ἐρέω· ἔρξω *ſub* ἔρδω *&* ῥέζω, *&c. & alia hujuſmodi* ἄτοπα *quæ per incuriam in priorem tabellam irrepſerant, delentur. Reliqua ad examen revocata, modi & tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur ſingula diligentius inveſtigata, perſpecta, & ex Authorum probatiſſimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc, & perfectius deſiderant ſupplementum.*

Brevitatis cauſa, characteres nonnulli pro dictionibus pinguntur: Ċ. *ſignificat verbum vel tempus legi tantum in compoſitis.* R. *rarius uſitatum.* ‖. *inuſitatum.* P. *apud Poetas.* O. *apud Oratores. Voces, Modi, & Tempora literis initialibus ſignantur. Vox Media.* M. *Deponens* D. &c.

Verba Anomala, &c.

*Ἄγαμαι *miror*, D. ἀγάσομαι, ἤγασμαι, &c. Præſens deſideratur tantùm in Subjunctivo: reliqua tempora ſumuntur ab ἀγάζομαι, quod Oratoribus in præſenti uſitatum non eſt.

*Ἄγνυμι *frango*, ἄξω, ἔαχα, &c. regulare in υμι, in compoſitis uſitatiſſimum. Sæpiùs verò reſolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαξα pro ἦξα. Perf. ἔαχα pro ἦχα. Perf. M. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω † Atticè hæc omnia. *Καυάξεις apud Heſiodum pro κατάξεις valde abſonum eſt.*

*Ἄγω *ago*, ἄξω, ἦχα, &c. reg. præter hæc dialectica Perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bœot. pro inuſitato ἄγηχα & ἦχα Pl. perf. ἀγηόχειν. Part. ἀγηοχώς. I. 2. ἤγαγον Att. pro ἦγον. Fut. 2. ἀγαγῶ. I. 2. M. ἠγαγόμην. Legitur part. ἀγάγας tanquam ab ἄγημι.

'Ἀδέω *tædio afficior*, ήσω, ηκα. I. 1. Æol. ἀδήσεια. Inf. ἀδῆσαι. Perf. ἄδηκα. Part. ἀδηκώς, ſæpiùs neglecto augmento. Geminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκώς.

*Ἄδω *cano*, (pro ἀείδω quod magis poeticum eſt.) Fut. 1. M. ᾄσομαι. I. 1. Act. ᾖσα. Pr. Paſſ. ᾄδομαι. *Rarius ſequentia: Fut.* 1. Act. ᾄσω. Perf. ᾖκα †. Perf. paſſ. ᾖσμαι, Part. I. 1. ᾀσθείς *in C.*

*Ἄδω *placeo*, Fut. 2. ἀδῶ. Perf. M. ἔαδα (ἔυαδα P.) pro ἦδα, Part. ἑαδώς. I. 2. ἔαδον pro ἧδον. *Rarius ſequentia:* Fut. 1. ἀδήσω. Perf. ἄδηκα. I. 1. ἔασα pro ἦσα. Sub. ἄσω. Inf. ἀδῆσαι.

*Ἄδω *ſatio*, F. 1. ἄσω rariùs. I. 1. Inf. ἆσαι. Imperat. M. ἆσαι. Inf. ἄσασθαι.

. Αἱρέω *capio*, ήσω, ηκα, &c. reg. niſi quod mutuatur I. 2. εἷλον, & F. 2. ἑλῶ ab ἕλω. ‖. I. 2. M. εἱλόμην. F. 2. ἑλοῦμαι. ubique ſignificat activè. *Legitur ἀναῤῥαιρηκὼς pro ἀνῃρηκώς.* Pl. Perf. Paſſ. ἀραιρήμην pro ᾑρήμην, & Part. ἀπαραιρημένος, & ἐξαραιρημένος pro ἀφῃρημένος, & ἐξῃρημένος, *&c. Ion. γέντο pro εἵλετο rarum eſt.*

'Ἀκούω *audio*, reg. ſed perf. paſſ. ἤκουσμαι (p. 48.) perf. ἀκήκοα pro ἤκουα ‖.

'Ἀλφάνω *invenio*, F. 1. ἀλφήσω, & έσω. I. 2. ἦλφον. Opt. ἄλφοιμι.

'Ἀλέξω (ἀλεξέω R.) *arceo.* F. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξησα. I. Æol. ἀλεξήσεια. Eſt & Inf. ἀλέξαι. pr. M. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι. I. 1. ἠλεξησάμην & ἠλεξάμην. Inf. ἀλέξασθαι. Part. ἀλεξάμενος.

Ἄλημι, ἀλάλημι & ἀλάομαι. P. *vagor.* Inf. ἀλῆναι. part. ἀλείς. pr. paſſ. ἀλάλημαι, ἄλημαι R. Sub. ἀλαλῶμαι. Inf. ἀλάλησθαι, ἄλασθαι. part. ἀλαλήμενος. Perf. ἀλάλαμαι. & ἀλήλημαι. Pl. Perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. part. ἀληλαμένος Part. I. 1. ἀλαθείς.

Ἁλίσκω *capio*, ώσω, ωκα, &c. (pag. 70.) extra futurum ſignificat paſſivè, ſæpiùs verò reſolvit augmentum. I. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. part. ἁλώσας. perf. ἥλωκα & ἑάλωκα. Inf. ἡλωκέναι & ἑαλωκέναι. part. ἡλωκὼς & ἑαλωκώς. Pl. perf. ἡλώκειν & ἑαλώκειν. I. 2. ἧλων. pr. paſſ. ἁλίσκομαι. Perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι. I. 1. ἡλώθην. F. 1. M. ἁλώσομαι. I. 2. ἡλόμην.

Ἀναλίσκω *abſumo*, ώσω, ωκα, &c. formatur ut ἁλίσκω, niſi quod habeat etiam aliud Imperf. ἀνάλουν. Inf. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfectis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. I. 2. ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

Ἄλκω *propulſo.* F. 1. ἄλξω vel ἀλκήσω, item ἀλαλκήσω. I. 2. ἄλαλκον.

Ἁμαρτάνω *pecco*, ήσω, ηκα, &c. (p. 74.) ab ἁμαρτέω || Ind. 2. ἤμβροτον p. pro regulari ἥμαρτον.

Ἄμπνυμαι *reſpiro*, p. I. 1. paſſ. ἀμπνύνθην, & ἀμπνύθην. Legitur & Imperat. ἄμπνυε.

Ἀνοίγω. Vide Οἴγω.

Ἀνώγω p. *jubeo.* F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἤνωγα ſeu ἄνωγα. 12. pl. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. I. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνῶξαι. pr. paſſ. ἀνώγομαι. perf. ἤνωγμαι. Imperat. I. 1. ἄνωχθι *jube*, ἀνώχθω. pl. ἄνωχθε.

Ἀναίνομαι *recuſo*, Perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠνηνάμην. *Rariſſime ſeq.* ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, & ἀνήνηνα. Item αἰνεῖν pro ἀναίνεσθαι Heſiod.

Ἀπαυράω *aufero*, I. 2. ἀπηῦρον † rar. ſeq. I. 1. ἀπηῦρα pro ἀπηύρησα. part. ἀπαύρας & ἀπούρας. I. 1. M. ἀπηυράμην pro ἀπαυρησάμην. †.

Ἀπεχθάνομαι *odio ſum*, & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι. Perf. paſſ. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ||. I. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀποκρίνομαι *reſpondeo*, F. 1. ἀποκρινοῦμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I. 1. paſſ. ἀπεκρίθην. F. 1. ἀποκριθήσομαι.

Ἀπόλλυμι, Vide Ὄλλυμι.

Ἀρέσκω *placeo*, F. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ||. I. 1. ἤρεσα. Inf. ἀρέσαι. part. ἀρέσας.

ἀρέσαις. pr. M. ἀρέσκομαι *acquieſco*. F. 1. ἀρέσομαι *placebo*. I. 1. ἠρεσάμην.

Ἀτάω & ἄτω. P. *lædo*. I. 1. ἆσα. pr. paſſ. ἀτάομαι. part. ἀτώμενος. I. 1. ἄσθην †. I. 1. M. ἀσάμην: neglecto ſemper augmento: ſæpiùs præpoſito α. ut I. 1. ἄασα, ἀάσθην, ἀασάμην, (quod interdum ſignificat *dolui*). Inf. ἀάσαι. part. ἀάσας. uſurpatur ἀᾶται pro ἀτᾶται. ἀᾶσθαι pro ἀτᾶσθαι.

Ἀυξάνω & αὔξω *augeo*, (interdum *augeor*) ήσω, ηκα, &c. ab αὐξέω ||. (pag. 75.) rariùs F. 1. αὐξανῶ, & part. I. 1. αὔξας pro αὐξήσας.

Ἄχθομαι *gravor*, F. 1. M. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι ||. ἄχθω *gravor*, I. 1. Inf. ἀχθέσαι. Part. ἀχθήσας. I. 1. Paſſ. ἠχθέσθην. part. ἀχθεσθείς.

Ἀκάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι *dolore afficio*, ήσω, ηκα. I. 1. ἀκάχησα, Perf. ἠκάχηκα, ſæpiùs ἤκαχα. Verba poetica, quorum nullum tempus legitur extra Indicativum, niſi in participiis pr. ἀκάχων, ἀχέων, ἀχεύων.

Ἀκάχημαι, ἀκάχομαι, & ἀκήχεμαι *doleo*. Optat. ἀκαχοίμην. part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. Perf. ἤκαχμαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. Pl. perf. ἀκαχήμην. Inf. ἀκαχῆσθαι. part. ἀκαχμένος, & ἀκαχημένος, ἠκαχμένος, & ἠκαχημένος. R. Ἄχω & ἄχομαι inuſitata ſunt.

Ἄω & ἄημι *ſpiro*, F. 1. ήσω. præſ. format tertiam pl. ἄεισι pro ἀεῖσι. Inf. ἀῆναι pro ἀέναι. part. ἀείς. I. 1. Inf. ἀῆσαι & ἀέσαι. Perf. paſſ. ἄημαι ἤημαι & ἄωμαι. P. activè ſignificat. I. 1. ἀάσθην. R.

B.

Βαίνω *vado*, βήσομαι, ηκα, à βάω ||. F. 1. βήσω R. I. 1. ἔβησα (interdum *conſcendere feci.*) Inf. βῆσαι, part. βήσας. Perf. βέβηκα (non rarò *ſtabilitus ſum*) pro quo βέβαα, part. βεβηκὼς & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βῆμι || (extra Indicativum legitur tantùm in C.) Imperat. βῆθι, pro quo βᾶ & βάθι. Op. βαίην. Sub. βῶ & βήω. p. Inf. βῆναι. part. βάς. pr. paſſ. βαίνομαι. Perf. βέβημαι, βέβαμαι & βέβασμαι. Inf. βεβάσθαι. part. βεβαμένος, βεβασμένος in C. & ἐπιβήμενος, abjecto augmento. I. 1. ἐβάθην & ἐβήθην. R. part. βαθείς. I. 1. ἐβησάμην. Inf. βήσασθαι. part. βησάμενος.

Βιβάω & Βίβημι idem Poet. F. 1. βιβάσω, άσομαι. I. 1. ἐβίβασα non reperiuntur extra Indicativum niſi in ſequentibus participiis, pr. βιβῶς, βεβῶς, βιβῶν, & βιβᾶς apud Lucian. ſed I. 1. βιβάσαι. part. βιβάσας. pr. paſſ. βιβάζομαι ineor. I. 1. ἐβιβάσθην. F. 1. m. βιβάσομαι. I. 1. ἐβιβασάμην. Gerund. μεταβιβαςέος transferendus. I. 1. act. βιβάσας. paſſ. βιβασθείς. f. 1. βιβῶ in C. ut συμβιβῶ inſtruam, Pſal. 32. pro συμβιβάσω.

Βάλλω *jacio*, λῶ, ηκα, &c. a βαλέω. ||. F. 1. βαλῶ (βαλλήσω & βλήσω. r. I. 1. ἐβάλλησα †. poet.) Perf. βέβληκα. part. βεβληκώς. I. 2. ἔβαλον. pr. m. βάλλομαι. Reliqua tempora frequentiùs in C. Perf. paſſ. βέβλημαι. Legitur 3a. s. βλήεται. Od. ρ. quaſi à βέβληται. part. βεβλημένος. I. 1. ἐβλήθην. I. 2. m. ἐβαλόμην.

Βιόω *vivo*, ώσω, ωκα, &c. reg. niſi quòd habet. I. 2. act. ἐβίων. Op. βιῴην. Inf. βιῶναι. part. βιούς, à βίωμι. ||.

Βλαστάνω *germino*, ήσω, ηκα, &c. p. 75.

Βόσκω *paſco*. F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐβόσκησα. part. βοσκήσας. pr. paſſ. βόσκομαι. F. 1. m. βοσκήσομαι.

Βούλομαι *volo*, ήσομαι, ημαι, &c. a βουλέομαι. ||. 2. perſ. pr. βούλει (βούλεαι p.) pro βούλῃ. Imperf. ἐβουλόμην & ἠβουλόμην. I. 1. ἐβουλήθην & ἠβουλήθην. Perf. βέβουλα in C.

Βρώσκω *comedo*, σω, κα, &c. reg. (pag. 70.) Legitur tamen I. 1. κατέβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ

Γαμέω *uxorem duco*. ήσω, ηκα. reg. præter I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. Sub. γήμω. Inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. m. ἐγημάμην. Eurip. Med. quod percurrit omnes modos.

Γεννάω *gigno*. reg. niſi quòd caret mediâ voce.

Γείνομαι *gignor*. Præſens poeticum eſt; ſed apud oratores etiam. I. 1. m. ἐγεινάμην *genui*. Inf. γείνασθαι. Part. γεινάμενος.

Γίνομαι & γίγνομαι, *ſum, fio, naſcor*. D. ήσομαι, ημαι, à γενάομαι. ||. I. 1. paſſ. ἐγενήθην, ἐγενησάμην. perſ. γέγονα à γείνω. ||. & γέγαα à γάω. ||. unde 3a. pl. γεγάασιν pro γεγάασι. Hom. Inf. γεγονέναι & γεγαέναι. part. γεγονὼς & γεγαώς. I. 2. ἐγενόμην. Legitur ἐκγεγάονται naſcentur. Homer.

Γηθέω *gaudeo*, ήσω, ηκα. reg. in voce act. caret paſſ. habétque tantum in med. Perf. γέγηθα. part. γεγηθώς. Eſt & pr. γήθω. Inf. γήθειν. part. paſſ. γηθόμενος.

Γηράσκω *ſeneſco*, άσω, ακα, &c. (pag. 70.) uſitatius quàm γηράω (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. act. ἐγήρα. Inf. γηρᾶναι. part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognoſco*, σω, κα, &c. (pag. 70.) format verò Perf. M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. reperitur διαγνώσκω, Ariſtoph. in Veſp.

Δ

Δαέω *diſco*, F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. paſſ. δεδάημαι. Inf. δεδαάσθαι. Part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. 1. Part. δεδαώς. *Rarius ſequentia* F. 1. δαήσω, & δαίσω, I. 2. ἐδάησα, & ἔδαισα. Inf. δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω, & δαΐσω. I. 1. ἔδαισα. Pr. paſſ. δαίομαι. Perf. δέδαισμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδαισάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα. Pr. paſſ. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊσμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia Poetica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & uſitatius apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω *uro*, Pr. paſſ. δαίομαι. Perf. M. δέδηα *combuſtus ſum*. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*) I. 2. Sub. δάωμαι.

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω. R. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Per. δέδηχα. r. Part. δεδηχώς. Perf. paſſ. δέδηγμαι. Part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. Part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα. R. à δαρθέω || Part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. Part. δαρθών. Part. I. 1. Paſſ. δαρθεὶς in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M. δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω. Imperat. δέδιθι, δείδιθι p. à δέδιμι || I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα. p. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδεῖσαι. r. † Perf. paſſ. δέδειμαι. Inf. δεδεῖσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Item δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl.perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι. Part. δεδιὼς & δειδιὼς p. Legitur tertia pl. ἐδείδισαν pro ἐδεδίεισαν, vel pro ἔδεισαν.

Δέω *deſum* vel *careo*, F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quaſi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδδεύησα. Od. 1.) Pr. paſſ. δέομαι, δεύομαι p. Part. δεών, δεόμενος. I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι. p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †. tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα †. in C. pro δέδρακα ||. Orph. Argonaut. pr. paſſ. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen uſitatum niſi in C. format I. 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *exiſtimo, videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. paſſ. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Inf. δεδόχθαι. part. δεδογμένος. Sequentia ſunt poetica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. paſſ. δοκηθεὶς in C. Leguntur δοάσσεται p. *videtur*. δοάσσετο & δέατο *viſum eſt*.

Δύναμαι *poſſum*, D. ήσομαι, ημαι, à δυνάομαι ||. ſecunda perſ. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. paſſ. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην. item ἐδυνάσθην, ἠδυνάσθην, à δυνάζω, ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *ſubeo*, ύσω, υκα, &c. reg. Δύνω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίχρονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δύνειν & δῦναι. part. δύς.

E

Ἐάω *ſino*, F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. paſſ. Imperat. 3a. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. ſub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rarius perf.* εἴακα, & ἔακα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Ιλ. δ. v. 55.)

Ἐγγυάω *ſpondeo*, ήσω, &c. reg. niſi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα. r.) ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος. (ἠγγυημένος. r.) reliqua tempora in initio ut ἠγγύησα, &c.

Ἐγείρω *exercito*, ερῶ, ερκα. r. &c. reg. excepto quòd format perf. paſſ. uſitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρομαι. p. pro. ἐγείρομαι.

Ἐγρηγορέω *vigilo*, ήσω. r. ηκα. †. (γρηγορέω per Aphæreſin rariùs niſi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρήγορκα †. per ſync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. paſſ. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθα. p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Ἔδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἦκα. ||. part. ἐδηδοκώς. perf. paſſ. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι, part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι, quod uſurpatur ſæpiùs pro futuro ſecundo ἐδοῦμαι.

Rarius ſequ. Perf. m. ἔδηδα pro ἦδα. ||. part. ἐδηδώς. Inf. ἔδμεναι, p. pro ἔδειν.

Ἕζομαι *ſedeo*, part. ἑζόμενος. unde comp. καθέζομαι. F. 2. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. paſſ. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

Ἐθέλω *volo*, F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα. r. Inf. ἠθεληκέναι. Pr. paſſ. ἐθέλομαι. r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

Ἔθω *ſolitus ſum*. †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. part. εἰωθώς. *Rarius ſeq.* part. ἔθων. Ιλ. ι. F. 1. ἔσω. perf. εἶκα. ἐθώκατι. p. pro εἰώθασι.

Ἐθίζω *aſſuefacio*, ἐθίσω, εἴθισα. caret perf. Pr. paſſ. ἐθίζομαι. Perf. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. εἰθισθῆναι. part. εἰθισθείς.

Εἰδῶ *ſcio*, ήσω, ηκα. thema plerumque poeticum. (εἴδω. r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι. ||. F. 1. εἴσω. †. r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pr. perf. εἰδήκειν per ſync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν. p. Legitur ᾔδειν. 3a. s. pro ᾔδει. Att. & 3a. dual. ᾔστην pro ᾐδείτην. Ariſtoph. Inf. εἰδηκέναι, per ſync. εἰδέναι. Part. εἰδηκὼς & εἰδῶς & ἰδώς. Heſ. I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri ſolet ad ὁράω), in Indicativo rejicitur ε apud poetas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἴδε (& ἰδὲ) &c. occurrit εἶδα *vidi* Orph. Argonaut. Pr. paſſ. εἴδομαι (& ἴδομαι. p.) *aſſimulor*. Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος. p.) Perf. εἴδημαι & ᾔδημαι. †. (unde 3. pl. συνηδέαται Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video* & ἴσομαι. p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην & ἐεισάμην. p. *ſimulavi*. Opt, εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος. Perf. οἶδα. †. *novi*, (unde 2. s. οἶσθα, & οἶδασθα. r.) I. 2. εἰδόμην *vidi*, Imper. ἰδοῦ, &c. Uſurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδὼς & εἶδον per omnes modos. Uſurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Att. Legitur ἰστέον *ſciendum*, à perf. paſſ. εἶσται. ||.

Εἴκω *ſimilis ſum*, F. 1. εἴξω. †. perf. m. ἔοικα. (& οἶκα. Ion.) I. 1. εἶξα, ἔϊξα & ἤϊξα. †. Pr. paſſ. εἴκομαι. †. Perf. ἔϊγμαι. pl. Perf. ἐΐγμην. Ab Oratoribus uſurpatur tantùm ἔοικα, & pl. Perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκα. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικὼς, & εἰκὸς neutrum, ſed εἰκὼς. r. *Apud poetas* 2a. & 3a. *dual.* ἔικτον, ἐΐκτην *pro* εἴκετον, εἰκέτην. *per ſync. & dialyſ.* item 3a. pl. εἴξασι. Ariſtoph. pro ἐοίκασι.

Ἐλαύνω *ambigo*, άσω, ακα. †. ἐλάω præſens minimè uſitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾷν pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ᾷς, ᾷ, &c. per enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἔλσαι & ἐέλσαι. p. pro ἐλάσαι. Perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα. r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακὼς (I. 1. & perf. non rarò ſignificant, *progredior*)

gredior) Pr. paſſ. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum ſignificat activè.) perf. ἐλήλαμαι. & ἔλημαι. Il. ω. pro ἤλαμαι. ||. Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος, & ἐλημένος. Il. ν. 1. ἠλάθην. F. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, per ſync. ἠλσάμην.

Ἔλπομαι *ſpero*, ἐέλπομαι. p. perf. M. ἔολπα. pl.perf. ἐώλπειν,& ἐόλπειν. F. 1. M. ἔλψομαι. r. Ἔλπω potiùs *Sperare facio*. p. ἔλψω.†.r.

Ἐμβριμάομαι *infremo*, F. 1. M. ἐμβριμήσομαι. I. 1. ἐνεβριμησάμην.

Ἔπω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in ſolis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα caret tantùm Infinitivo; εἶπον percurrit omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην. in C. Inf. εἴπασθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην. †. Opt. εἰπαίην & εἴποια. *Legitur* 3a. pl. εἴποισαν pro εἴποιεν. *pſalm.* 35.

Compoſita hæc poetica ſunt. Præſens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπτω, ψω, perf. M. ἠνίπαπα pro ἤνιπα.||.
Ἐνίσπω (Ἐνισπέω.r.)Inf. ἐνισπεῖν. F.1.ἐνισπήσω.†. Ἐνίσπω,ειν,ων.

Ἐργάζομαι *operor*, F. 1. ἐργάσομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι.reg.D.Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾶ, &c. pro communi ἐργάσομαι, άσῃ, &c. per ſync. & craſin. Affertur & Imperat. ἔργα quaſi ab ἐργάω.||.

Εἴρω, ἐρέω, *dico*, *interrogo*, p. F. 1. ἐρῶ, ἐρήσω. r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. paſſ. εἴρημαι. Paulo-poſt. F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι, (εἴρομαι, & ἐρέομαι. p.) *interrogo*. F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠράμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην. p.

Ἔῤῥω *pereo*, F. 1. ἐῤῥήσω. †. (ἔρσω. r.) Perf. ἔῤῥηκα. r. Legitur pr.m. ἔῤῥομαι.

Ἔρχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. perf. m. ἐλήλυθα pro ἤλυθα. Att.& εἰλήλουθα. p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον, (quod etiam à poetis uſurpatur.) Legitur I. 1. m. Sub. ἐλεύσωμαι. *pſalm.* 132. I. 1. ἤλευσα *Æſch.* Περσ. Imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθάτω, ατε pro ἐλθέτω, ετε, &c. ſæpius in V. T. Gerundivum ἐλευστέον formatur ab ἤλευσται.||.

Εὕδω *dormio*, (*fere poeticum.*) F. 1. εὑδήσω. I. 1. εὕδησα. ſic καθεύδω cujus Imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

Εὑρίσκω *invenio*, ήσω, ηκα,&c. (pag.70.)ab εὑρέω inuſitato(ſed apud Plutarch. part. εὑρών.) I.2. εὗρον. Imperat. εὑρὲ,&c. I.2.M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part. εὑράμενος.

Εὔχομαι *precor*, interdum *glorior*. F.1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. προσεύχομαι *uſitatius apud Orat.* εὐχετάομαι *idem p. defect.* διχρονον. *Legitur* ἐξευχέω *precor Eurip. Med.* I. 1. ἐξηύχησα *Soph. Philoct*

Ἔχω *habeo*, F. 1. ἕξω vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part. ἐσχηκώς,

I. 2. ἔσχον uſitatius in C. Imperat. σχές. Opt. σχοῖμι. (& σχοίην. At.) σχῶ, σχεῖν, σχών. F. 2. σχῶ, εῖς, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενος. legitur ἐεχμένος. p.) Perf. ἔσχημαι. Part. ἐσχημένος I. 1. ἐσχέθην. r. Inf. σχεθῆναι. Part. σχεθείς. F. 1. M. ἕξομαι & σχήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & σχήσεσθαι. I. 2. ἐσχόμην. I. 1. Inf. σχήσασθαι. r. Ἔχω *non raro ſignificat poſſum*; ἔχομαι, *interdum proximus ſum, adhæreo*: τὸ ἐχόμενον, *contentum ſive Argumentum capitis. Eſt etiam poeticum* σχέθω *habeo.*

Εἶμι *eo* & *ibo.* Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσι vel ἶσι.

Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω, &c. Opt. εἴην. r. Sub. ἴω. p. Inf. ἴναι vel ἰὲν. vide ἵημι.

Εἴω, & ἐΐω vado. utrumque poeticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præſens parùm uſitatum. Imperf. ᾖον, εἶον & ἤϊον. Imperat. ἐέτω, εἴτω. I. 1. εἶσα ἦσα & ἤϊσα. p. perf. ᾔκειν uſitatiùs pro εἴκειν. F. 1. M. εἴσομαι. I. 2. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ᾔειν, quod in C. temporum omnium eſt uſitatiſſimum apud Orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, & ἴτον. p. in Comp.) *eundem eſt* ab εἶται, ||.

Ἐννύω, ἕννυμι *induo*, F. 1. ἕσω ab ἕω ||. I. 1. ἕσα & εἶσα. Inf. εἶσαι (ἕσσαι) part. ἕσας. Pr. paſſ. ἕννυμαι.

Perf. paſſ. εἷμαι, εἶσαι, (ἕσσαι. p.) εἶται, (εἷσται). 3a. pl. εἶνται. P. perf. εἵμην, εἶσο, εἶστο (ἕστο & ἕεστο p.) part. εἱμένος. F. 1. M. ἕσομαι. I. 1. εἰσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἑεσσάμην, & ἐεισάμην. p.) part. ἑσσάμενος, Pleraque hæc tempora apud Oratores in C. ἀμφιέννυμι, &c.

Z

Ζάω *vivo*, F. 1. ζήσω. I. 1. ἔζησα. (utrumque ſignificat interdum activè, *vivifico.*) Opt. Æol. ζήσεια. Præſens contrahit άει in η, ut ζάεις, ζῇς, &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι. ||. Imperat. ζῆ & ζῆθι. Opt. ζαίην, & ζῴην à ζῶμι. ||. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἥδω *delecto*, †. F. 1. ἥσω †. I 1. ἦσα †. I. 2. ἧδον †. pr. paſſ. ἥδομαι perf. ἧσμαι †. I. 1. ἥσθην in C. I. 1. M. ἡσάμην †. Vix occurrit in voce activâ extra Indicat. niſi in part. ἥδων & ἥσας.

Ἧμαι *ſedeo*, Pr. S. ἧμαι, ἧσαι, ἧται, (ἧσται p.) D. ἥμεθον, &c. 3a. pl. ἧνται, (ἕαται, ἕνται, εἵαται. p.)

Imp. S. ἥμην, ἧσο, ἧτο (& ἧστο. p.) D. ἥμεθον, &c. 3a. pl. ἧντο, (ἥατο, ἕατο, εἵατο. p.)
Imperat. ἧσο, ἥσθω, &c. Inf. ἧσθαι. part. ἥμενος.

Κάθημαι, eodem modo inflectitur per perſonas: variatur verò dialecticè 2a. ſing. pr. Indic. κάθησαι, (ηαι. I. η A.) & Imperat. κάθησο κάθεο. Ion. κάθου. A.) legitur fut. 1. m. καθήσομαι Judith. cap. 8. & Indef. 1. ἐκάθησα. 2 Sam. cap. 23.

Θ

Θέλω *volo*, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix uſurpatur ab Oratoribus: ſed* θέλησον *Æſchyl. Rarius ſeq. Opt. Æol.* ἐθελήσεια. perf. τεθέληκα. †. Præſ. paſſ. τεθέλημαι. †. I. 1. part. θεληθείς. Pro θέλω uſurpatur p. Λῶ, ῇς, ῇ, pl. λῶσι. reperitur. Opt. λεῷμι tanquam à λεάω.

Θνήσκω *morior*, Fu. 2. M. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμην, à θείνω *percutio*. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω, F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι. & perf. M. τέθναα. Sed Inf. τεθνᾶναι Att. frequens eſt O. pro quo τεθνάμεν & τεθνάμεναι. p. ſic part. τεθναώς, & τεθνεώς, item τεθνηκώς & τεθνειὼς p. mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι. ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίην. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι, Ariſtoph. Veſp. Ind. 2. ἔθνην. part. θνάς.

I

Ἴημι *vado*, I. 2. ἦν. Præſ. & Imperf. formantur ut τίθημι, niſi quòd Præſens format tertiam pl. ἴασι non ἰᾶσι. Caret Imperat. Optat. & Subjunct. I. 2. ἦν † & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ει in C. ut ἔξει exi. Legitur Pr. Inf. ἴμεναι, p. pro ἰέναι: vide Εἶμι.

Uſitatiſſima Oratoribus ſunt Compoſita; & præcipuè Pr. act. in 1a. vel 3a. plur. ut ἀνίεμεν, ἀνίασι. 3a. pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. ſic καθίεμεν, &c. ἀπίεμεν, &c. Legitur etiam. pr. M. ἴεμαι. O. part. ἰέμενος. Imperf. ἰέμην.

Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵουν. Perfectiùs conjugatur in C. Ἵημι. F. ἥσω. Perf. εἷκα. Verbum hoc ubique ſequitur formam τίθημι, tum communem, tum contractam, ut Imperf. ἵουν, &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum eſt) ſpecialem ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) ἕθην (pag. 49.) Perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum. (pag. 64. & 68.) I. 2. act. Imperat. ἕς. & Infin. εἷναι (pag. 64.) &c.

Proprias verò habet alias variationes in diverſis compoſitis: format enim 2am. ſing. præſ. ἱεῖς pro ἵης Ariſtoph. 3am. pl. uſitatiſſimam ἱᾶσι (*pro Ionico ἱεῖσι*) *Att.* (Stephanus dicit *Ion.*) 3am. ſing. Imperf. ἀνίησκε pro ἀνίει. Heſiod. *Theogn.* 3am. pl. ἵησαν pro ἵεσαν. Herodot. I. 1. ἧσα unde 3a. pl. Sub. παρήσωσι. Herodot. item εἷσα, unde 3a. pl. ἀνεῖσαν pro ἀνῆκαν. Steph. ex Thucyd. & part. εἵσας. Æmil. Portus ex Herod. Sed εἷσα rectiùs fortaſſe ſcribitur cum leni ſpiritu εἶσα & tum refertur ad εἶμι *vado*; format verò crebrius 3am. pl. perf. paſſ. ἀφέονται pro ἀφεῖνται. I. 1. paſſ. εἵθην ut ἀνείθην, &c. I. 2. act. ἷον ut συνίον. Il. α. v. 172. Subj. ἷω ut καθυφίω. Thucyd. Συνίημι facit (apud ſacros præcipuè ſcriptores) 3am. ſing. præſ. συνιεῖ pro συνίησι. 3am. pl. συνιοῦσι. Inf. συνιεῖν. part. συνιῶν tanquam à συνιέω. Tempora autem perfectè conjugantur per modos & perſonas excepto I. 1. quod (ut dictum eſt) vix excurrit Indicativum.

Ἵεμαι *concupiſco*, Imperf. ἱέμην. ſimplex poeticum eſt (tamen apud Philonem) Compoſitum ἐφίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

Ἱκνέομαι, οῦμαι *venio*, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. Perf. paſſ. ἷγμαι. Ἵκω *venio* p. F. 1. ἵξω. I. 1. ἷξα.

Ἱλάσκομαι *placo*, Ἱλάομαι. p. &c. ἵλαμαι, ἄπομαι, ασμαι, &c. (pag. 70) format verò aliud F. 1. M. ἱλάξομαι. Imper. ἵλαθι & ἵληθι. Hom. perf. ἵληκα per omnes modos.

Ἵπτημι *volo*, F. 1. πτήσω. I. 2. ἔπτην. Uſitatius eſt Pr. M. ἵπταμαι. F. 1. πτήσομαι. Perf. πέπταμαι. I. 2. ἐπτάμην & ἐπτόμην. Sub. πτῶμαι. Inf. πτάσθαι (vel πτᾶσθαι. r.) & πτέσθαι. part. πτάμενος & πτόμενος.

Ἴσημι *ſcio*, non omninò legitur in Opt. nec in Subjunctivo activæ vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, niſi quòd format 3am. pl. ἴσασι non ἰσᾶσι, part. ἴσας non ἰσάς.

Sæpe abjicitur α penult. per ſync. ut in præſenti ἴστον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. Imperf. 3a. pl. ἴσαν pro ἴσασαν. Imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a. pl. ἴστωσαν item ἴστων, pro ἴσαθι, &c. Præſ. paſſ. ἴσταμαι ſæpius pro ἴσαμαι ſcio; præcipuè in C. ἐπίσταμαι, cujus Imperf. ἐπιστάμην & ἠπιστάμην. Sub. ἐπιστῶμαι. Inf. ἐπίστασθαι. Part. ἐπιστάμενος. F. 1. M. ἐπιστήσομαι. Dialecticè variantur ſequentia: præſ. 3a. ſing. ἴσησι, ἴσατι. Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴδμεν, D. Imperf. 1a. ſing. ἴσην, ἤισην, & 3a. pl. ἴσαν, ἤισαν. *Att.* Inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι. D. ἰσάμεν. I. ἴσμεν, per ſync. ἴδμεν D. Præſ. paſſ. 2a. S. ἴσῃ pro ἴσασαι; & ἵστω pro ἵστασο.

Καίω

K

Καίω *uro*, f. 1. καύσω &c. pag. 42. perfectum eſt : format verò apud poetas imperf. ἔκηον. Od. 1. & I.1. ἔκηα & ἐκηάμην. part. κήας & κηάμενος. Similiter poeticum κέω, κείω, & κήω format. I.1. ἐκεῖα & ἔκεια. Part. κείας. I. 1. M. ἐκειάμην. Part. κειάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. Part. κείμενος. κέομαι p. unde κέονται, & κέοντο. Opt. κεοίμην. Sub. κέωμαι, (profertur 2a. perſ. διακέῃ. O.) F.1. act. κέσω. r. pro quo κέω vel κείω per enall. Inf. κέειν & κειέειν. Part. κέων & κείων. *ponitur* κέσκετο *pro* ἐκέετο. *Hom. Od.* φ.

Κέλομαι *hortor*, F.1. κελήσομαι à κελέομαι. ‖. I. 1. ἐκελησάμην. Pind, Iθ.

Κλάζω *clamo*, F.1. κλάγξω. Perf.M. κέκληγα. Part. κεκληγώς. Legitur F.1. κεκλάγξω. & F.1.M. κεκλάγξομαι. r. I.1. ἔκλαγξα. Part. κλάγξας & κλάξας. I.2. ἔκλαγον. *reperitur* κεκλάγκω *Ariſtoph. Veſp.*

Κράζω *clamo*, F. 1. κράξω. Perf.M. κέκραγα. I. 1. ἔκραξα & ἐκέκραξα (quod non raro ſignificationem habet præſentis.) I. 2. ἔκραγον. F. 1. m. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κέκραχθι *Ariſtoph. Veſp.*

Κραιαίνω *perficio*, I. 1. ἐκρήηνα. Imperat. κρήηνον. Perf. paſſ. κεκράαμαι. I. 1. ἐκραάνθην.

Κτείνω *occido*, reg. duplex verò habet Perf. act. ἔκτακα (& ἔκτασκα r.) perf. paſſ. ἔκταμαι & ἔκτασμαι (pag. 48.) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτῆμι. ‖. f.1. κτήσω. I.2. ἔκτην. Part. κτάς. κτάμενος pro ἐκταμένος.

Κτίζω *condo*, σω, κα, &c. reg. format verò Perf. paſſ. ἔκτισμαι & apud poetas ἔκτιμαι unde part. κτίμενος.

Κύρω *incido*, F. 1. κύρσω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Æol. κύρσεια. Inf. κύρσαι. Part. κύρσας. Pr. m. κύρομαι.

Λ

Λαγχάνω *ſortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω. ‖. reliqua magis poetica perf. εἴληχα & λέλογχα (pro λέληχα. ‖. Att.) pl.perf. ἐλελόγχειν. Part. εἰληχὼς & λελογχώς, item συνειληχώς. perf.paſſ. part. εἰληγμένος. I. 1. m. Inf. λήξασθαι. r. *Vix legitur. F.* 1. λήξω.

Λαμβάνω *capio*, F. 1. m. λήψομαι. Perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω. ‖. Inf. εἰληφέναι. Part. I. 2. εἰληφώς. I.2. ἔλαβον. Pr.m. λαμβάνομαι. Perf. paſſ. εἴλημμαι. Part. εἰλημμένος, & apud poetas λελημμένος. I.1. ἐλήφθην. Inf. ληφθῆναι. Part. ληφθείς. *ſequentia* ἐλάμφθην, λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, *Ionica ſunt.*

Λανθάνω *lateo*, F. 1. λήσω. Perf. m. λέληθα à λήθω quod in Præſ.&

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis eſt regulare: Caret autem Perf. act. & format paſſ. λέλησμαι. I. 1. ἐλήσθην. Pſalm. 31. & ἐλήσθην Pſalm. 137.

Λείχω *lingo*, ξω. r. item λιχμάω, ήσω. utriuſque Perf. vix occurrit; ſed part. λελειχμῶς (μ interpoſito) Heſiod. Theogon. Pr. paſſ. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr. m. λιχμάομαι, ήσομαι, ησάμην, &c.

Λίσσομαι, *precor & precabor*. p. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιποίμην. Od. ξ. Inf. λιτέσθαι. Il. π. Euſtathius effert fut. 1. λίσομαι per ſimplex σ. exemplum verò vix occurrit.

Λούω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce paſſ. abjicit ſæpiùs vocalem poſt ου; ut λοῦμαι pro λούομαι, λοῦσθαι pro λούεσθαι &c. (Atticè apud Xenoph.) Reſolvit verò ου in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λουσάμενος.

M

Μαίομαι. p. *vehementer cupio. Perf.* μέμαα pro μέμηκα à μάω. || Inf. μεμάμεν, Ion. part. μεμαώς. *cujus penult.* α *ante* ο *producitur; ut* μεμάοτες. Il. β. Hom. & Apollon.

Μαίνομαι *inſanio*. F. 1. μανοῦμαι. Perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. paſſ. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. *M.* ἐμηνάμην. p. †. *Rarius ſeq.* I. 1. *act.* ἔμηνα. †. *Perf. paſſ.* μεμάνημαι. † Theocr. μαίνω *inſanire facio.*

Μανθάνω *diſco*, F. 1. m. μαθήσομαι. Perf. paſſ. μεμάθηκα à μαθέω. ||. I. 2. ἔμαθον. Perf. paſſ. μεμάθημαι. r. †. I. 2. m. ἐμαθόμην.

Μάχομαι *pugno*, F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. Perf. paſſ. μεμάχημαι. I. 1. m. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχοῦμαι. Part. μαχεόμενος, & μαχειόμενος p. pro μαχούμενος. legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω &c.

Μέλω *curo*, hoc verbum rariùs legitur ſub forma perſonali; occurrunt tamen ſequentia: præſertim apud poet. Μέλω. Od. 1. Pr. paſſ. μέλομαι. 2a. pl. Perf. μέμβλεσθε pro μεμέλησθε. 2a. pl. Imperat. μέλεσθε. Plura in 3a. perſ. viz. Indic. Pr. μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. paſſ. μελέσθω. F. 1. m. μελήσεται, &c. Leguntur & Participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθείς, μελησόμενος, μεμηλώς. Compoſ. ἐπιμέλομαι-οῦμαι, & μεταμέλομαι-οῦμαι *pœnitentia ducor*, & ἀμελέω *negligo*, perſonaliter ſæpe uſurpantur. item. I. 1. paſs. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω *futurus ſum*. F. 1. μελλήσω, I. 1. ἐμέλλησα à μελλέω. ||. vix reperitur extra Indicat. niſi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας.

Μείρομαι *divido, or.* uſitatius in C. Perf. paſſ. εἵμαρμαι (pro quo εἵμβραμαι. p.) pl. Perf. εἱμάρμην. utraque rariſſimè perſonalia. Perf. m. poeticum ſed omnium uſitatiſſimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æſchylum.

Μένω *maneo.* F. 1. μενῶ. Perf. μεμένηκα. 1. Part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μείνεια. Perf. m. μέμονα. †.

Μιγνύω & μίγνυμι *miſceo.* F. 1. μίξω. I. 1. ἔμιξα. à μίγω. ‖. Pr. paſſ. μίγνυμαι & μιγνύομαι. Perf. μέμιγμαι. p. poſt. F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. m. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio.* F. 1. μνήσω. I. 1. ἔμνησα. duo hæc uſitatiùs in C. ut ὑπομνήσω. &c. Pr. m. μιμνήσκομαι *recordor.* F. 1. μνήσομαι. Perf. paſſ. μέμνημαι. &c. I. 1. m. ἐμνησάμην. paſſ. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάομαι (quod rariùs legitur ea ſignificatione, ſed pro eo μνώομαι. p.) Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) *puellam ambio.* Imper. μνάσθω. Inf. μνᾶσθαι. Part. μνώμενος.

Μόργνυμι vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito,* Pr. paſſ. ναίομαι. ſequentia ſignificant active. I. 1. ἐνάσθην quaſi à νάω. ‖. F. 1. m. Inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. Inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci.* Eſt etiam ναιετάω partic. ναιετάων.

Νεύω *nuo.* F. 1. νεύσω. Perf. νένευκα. r. I. 1. ἔνευσα. F. 1. m. νεύσομαι paſſivè ſignificat.

O

*Ὄζω *oleo.* F. 1. ὀζέσω, & ἥσω. r. Perf. ὤζηκα. r. Perf. m. ὄδωδα & ὤδωδα. p. ὦδα. r. Inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὠδειν. perfectum medium ſæpius pro præſenti capitur. *Rarius ſeq.* F. 1. ὄσω. Perf. act. ὦκα. paſſ. ὦσμαι. Perf. m. ὄζωζα; 3a. pl. προσοδώδεσαι.

*Οἴγω *aperio, p.* (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. m. ἔῳγα: †. I. 1. ὦιξα †. pr. paſſ. οἴγομαι & οἴγνυμαι. Imperf. ὠΐγνύμην. part. οἰγόμενος. I. 1. paſſ. ὠΐχθην. compoſita apud oratores uſitata ſunt, præſertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα, ἤνοιξα. perf. paſſ. ἀνέῳγμαι, &c. I. 1. ἀνεῴχθην, &c. I. 2. ἀνεῴγην, &c. Perf. m. ἀνέῳγα, &c. quod paſſivè ſignificat. Legitur part. ἀνοιγνύς. (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

Οἴχομαι *eo*. F. 1. οἰχήσομαι. Perf. paſſ. ᾤχημαι, οἴχημαι Ion. & ᾦγμαι. r. uſurpatur etiam Perf. act. ᾤχηκα & ᾤχωκα. Inf. ᾠχηκέναι. part. ᾠχηκὼς & οἰχωκώς. Herod. *Rarius* οἴχω & ᾦχα.

Οἶμαι *puto*, (οἴομαι r.) f. 1. m. οἰήσομαι †. I. 1. paſſ. ᾠήθην ab οἰῶ. 2a. perſ. pr. οἴῃ. Imperf. ᾤμην & ᾠόμην. frequenter ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. *Reliqua magis poetica ſunt & minus uſitata.* οἴω, ὀΐω, & οἰῶ. F. 1. οἴσω. Pr. paſſ. ὀΐομαι. 2a. perſ. ὀΐεαι. Imperf. ὠϊόμην. I. 1. ὠϊσάμην & οἰησάμην. Part. ὀϊσάμενος & οἰησάμενος, I. 1. paſſ. ὠΐσθην. †. ſæpius apud Hom.

Οἰκτείρω *miſereor*. f. 1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ||. οἰκτερῶ. r. (Soph. Philoct.) I. 1. ᾤκτείρησα, ᾤκτειρα. r. Pr. paſſ. οἰκτείρομαι ſum miſerabilis.

Ὀμόργνυμι (Μόργνυμι r.) *abſtergo*. ὀμόρξω, ὤμορχα. r. †. I. 1. ὤμορξα. †. Pr. paſſ. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι. r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθείς. I. 1. m. ὀμόρξομαι & μόρξομαι. I. 1. ὠμορξάμην & ἐμορξάμην. *Rarius Inf. act.* ὀμόργειν paſſ. ὀμόργνυσθαι.

Ὄλλυμι, & ὀλλύω r. *perdo*. f. 1. ὀλέσω. Perf. m. ὄλωλα, pro ὦλα ab ὀλέω. ||. I. 1. ὤλεσα. Opt. Æol. ὀλέσεια. Perf. ὀλώλεκα pro ὤλεκα. r. Inf. ὀλωλεκέναι. part. ὀλωλεκώς. I. 2. act. ὦλον. I. 2. m. ὠλόμην. Rarius I. 1. ὤλλυσα. Inf. ὀλλῦσαι. Ἀπόλλυμι, ύω ſimiliter formatur. habet etiam perf. paſſ. ἀπώλλυμαι. Ariſtoph. Veſp.

Ὄμνυμι *juro*, f. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. ab ὀμόω. ||. I. 1. ὤμοσα. Opt. Æol. ὀμόσεια. part. ὀμωμοκὼς, & ὠμοκώς. Pr. m. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per enallagen ſumitur pro futuro medio) Part. perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμνυμένος. I. 1. m. ὠμοσάμην. Rarius ὀμνύω, ύσω, υκα. perf. paſſ. ὤμνυμαι. Herodot.

Ὄνημι *juvo*, ſive ὀνίνημι f. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησα. Inf. ὀνινάναι (& per ſync. ὀνῖναι. r.) part. ὀνινὰς & ὀνινεὶς r. pr. paſſ. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνάμην & ὠνήμην. Inf. ὄνασθαι & ὀνίνασθαι. part. ὀνήμενος & ὀνάμενος. Perf. Imperat. ὤνησο. f. 1. m. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμην. Legitur præſ. Opt. 3a. ſing. ὀνίνοιεν.

Ὀνόω *vitupero*, †. f. 1. ὀνόσω. †. I. 1. Inf. ὀνόσαι. Pr. m. uſitatius. ὄνομαι. I. 1. ὠνόσθην. ſub ὀνοσθῶ. f. 1. ὀνέσομαι. Inf. ὀνόσεσθαι. I. 1. ὠνοσάμην, ubique ſignificat active.

Ὁράω *video*, f. 1. m. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. Imperf. ἑώρων. Ὄψομαι, ει. ab ὄπτω. ||. Inf. ὄψεσθαι. pl. perf. ἑωράκειν & ὤφθην. r.

part. ἑωρακώς. pr. paſſ. ὁράομαι. Imperf. ἑωρώμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι. r. Æſchyl. & κατῶμμαι Plato,) part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθείς. Perf. m. ὄπωπα pro ὦπα. part. ὀπωπώς, p. vide εἶδον.

Ὄρω. p. *concito*. f. 1. ὀρῶ (& ὄρσω Æol.) Perf. m. ὄρωρα & ὤρορα, *quod frequentius ſignificat paſſive*. I. 1. ὦρσα. Opt. ὄρσειε. Pr. paſſ. ὄρομαι (*legitur* 3a. pl. Imperf. ὀρέοντο. Il. β. pro ὤροντο.) Perf. ὦρμαι. Imperat. ὦρσο, & ὄρσο. Il. ω. Inf. ὦρθαι. f. 1. m. ὄρσομαι. I. 1. ὠρσόμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι concito, ὀρώρομαι concitor, &c. poetica ſunt & Defectiva δίχρονα.

Ὀσφραίνομαι *odoror*, ὀσφράομαι. r. f. 1.m. ὀσφρήσομαι, & ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I. 1. ὠσφράνθην. I. 1. m. ὠσφρησάμην & ὠσφράμην. Pr. ὄσφρομαι *poeticum eſt*. I. 2. act. ὤσφρον, & Inf. I. 2. m. ὀσφρέσθαι. *valde rarum.*

Οὔλω *bene valeo*. Imperat. οὖλε. f. 1. οὐλήσω. †. O.

Οὐτάω vel οὐτάζω *vulnero*, p. reg. Format aliud Inf. οὐτάναι. part. οὐτάμενος ab οὔτημι ||. οὖτα pro οὔτασε per apoc. ſæpe apud Homer.

Ὀφείλω *debeo*, ήσω. ηκα. Inf. f. 1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον. †. pr. paſſ. ὀφείλομαι. part. ὀφειλόμενος, *ſunt qui male addunt*. I. 1. ὤφελλα; *citantes* ὤφελλ'. Hom. Il. η. *ſub finem*; *cum revera ſit* 3a. perſ. ſing. Imperf. ὤφελλον *ab* ὀφέλλω.

Ὄφλω *mulctor*, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφλήσειν. I. 1. ὤφλησα perf. ὠφληκέναι. part. ὠφληκώς.

Π

Πέπαμαι. p. *poſſideo*, item πέπαμμαι. part. πεπαμμένος & πεπαμένος. r. In perfecto ſignificationem habet præſentis. I. 1. m. ἐπασάμην. priore α productâ. Inf. πάσασθαι. part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι ſignificat *guſto*: item I. 1. ἐπασάμην, ασθαι, άμενος, priore α correptâ, ut *Ammonius* tradit.

Πάσχω *patior*, f. 1. m. πείσομαι & πήσομαι (*utrumque apud Orat. a* πήθω. ||.) perf. m. πέπονθα pro πέπηθα. ||. Att. vel pro πέπονα à πονέω. Inf. πεπονθέναι. part. πεπονθώς (& πεπαθώς. r.) I. 2. ἔπαθον. *Legitur p.* 3a. *ſing.* πέποσχε pro πέπονθε, & 2a. pl. πέποσθε Il. γ. pro πεπόνθατε, *rectius forſan pro* πεπόνηθε *a verbo reg.* πονέω.

Πέρδω *pedo*, p. F. 2. paſſ. παρδήσομαι †. Perf. m. πέπορδα †. I. 2. act. ἔπαρδον. Pr. m. πέρδομαι.

Πέρθω *vaſto*, p. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον. p. pro ἔπαρθον. I. 1. ἔπερσα. Pr. paſſ. πέρθομαι. Inf. perf. πέρθαι pro πεπέρθαι. F. 1. m. πέρσομαι, quod paſſivè ſignificat.

Πέσσω, ττω, *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poeticum eſt. Pr. paſſ. πέσσομαι. Perf. πέπεμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πεταννύω *expando*, F. 1. πετάσω. r. †. I. 1. ἐπέτασα. Opt. Æol. πετάσεια. legitur F. 1. πετῶ in C. per Enal. Pr. paſſ. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. Perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι. r. Inf. πεπτάναι. Part. πεπταμένος, πεπετασμένος. r. I. 1. ἐπετάσθην.

Πέτομαι *volo*, Perf. πεπότημαι. item pr. πέταμαι, πετάομαι, πτάομαι, (& ποτάομαι. r.) hæc omnia poetis magis uſitata reperiuntur apud oratores (ſed ποτέομαι. p.) Pr. Inf. πέτεσθαι & πότασθαι. Part. πετόμενος & πετώμενος. I. 1. ἐπετάσθην. (Pſalm. 18.) &c. *quod plerumque ſignificationem ſervat præſentis.* vide ἵπτημι.

Πήγνυμι *figo*, F. 1. πήξω. Perf. m. πέπηγα *fixus ſum*. I. 1. ἔπηξα. Pr. paſſ. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι. utrumque defect. Δίχρονον. Πλήθω *idem*. reg. format verò Perf. paſſ. πέπλησμαι O. πέπλημαι interdum P. unde ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήσθην, Homer. *Legitur etiam* πιπλάω, πιπλάσω, ἐπίπλασα, *&c.*

Πίμπρημι. O. *incendo* (πίπρημι, p.r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα à πρήθω, πράω vel πράω. ||. eſt & aliud I. 1. ἐπίμπρασα. †. Pr. paſſ. πίμπραμαι, πίπραμαι r. Perf. πέπρησμαι uſitatiùs in C. I. 1. ἐπρήσθην. *Rariùs ſeq.* Pr. Inf. πιπρᾶσαι, πιμπρᾶν, πιμπρᾶναι. Part. πιμπρῶν. Perf. πέπρηκα. †.

Πίνω *bibo*, F. 2. m. πίομαι per enal. (2a. perſ. πίεται) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πεπωκώς. Perf. paſſ. πέπομαι (πέπωμαι, r.) Inf. πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs ſeq.* F. 2. m. πιοῦμαι. I. 1. I. 2. ἐπιόμην. *Imperat.* πῖθι à πῖμι. ||. *item* πῶθι *&* *per Apoc.* πῶ à πῶμι ||. Inf. πῖν *pro* πίνειν. *Steph. ex Epigr.* Item πινέμεναι & πινέμεν Homer. F. 1. πίσω & πόσω. Hæc autem F. 1. πίσομαι Antiph. πίσω Pind. Imperat. ἐμπίπιο Nicand. I. 1. ἔπισα Pind. & Eupol. ἐπισάμην ſignificat *potum præbeo : irrigo.* part. ἐμπισθεὶς *cui potus datur, irrigatus.*

Πιπράσκω *vendo.* F. 1. πράσω r. †. Perf. πέπρακα. Inf. πεπρακέναι.

Part. πεπερακώς. I. 1. ἐπέρασα †. (*vix legitur* ἔπερασα) Pr. paſſ. πεπεράσκομαι. perf. πεπέραμαι. I. 1. ἐπεράθην. Legitur 2a. perſ. p. poſt. Fut. πεπεράσει pro πεπεράσῃ (Ariſtoph.) *Omnia hæc formantur* à περάω vel περάω, περάσσω vel περάττω ||. *Aſſerunt nonnulli* περάσσω *uſitatum eſſe, & proferunt Imp.* περαττέσθω ſolvatur; *quod tamen deſcendit a* περάσσω facio *ſive* exigo. Huc refer Defect. δίχρονα περνάσκω & πέρνημι *idem*, oriunda ex eodem περάω ||. unde Part. περνάς. Pr. paſſ. πέρναμαι. Part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. Perf. πέπτωκα, à πέτω & πτόω ||. Inf. πεπτωκέναι. Part. πεπτωκώς. I. 2. ἔπεσον. I. 1. ἔπεσα. Imperat. πέσον. I. 1. m. ἐπεσάμην. Imperat. πέσαι. utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compoſitionem. *Legitur (Soph.)* πεπτώς pro πεπτωκώς *per ſync. Item* πεπτεώς Ιλ. φ. & πεπτηώς, *Odyſſ.* χ.

Πλήσσω, ττω *percutio*, F. 1. πλήξω. Perf. m. πέπληγα. reg. Caret verò Perf. act. & format uſitatiùs I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. m. πλεύσομαι. Perf. act. πέπλευκα. reg. Contrahit verò part. πλῶν, format Perf. paſſ. πέπλευσμαι, & caret f. 1. act. (πλεύσω.)

Πρίαμαι *emo*, Defect. δίχρονον. Legitur O. Inf. ἐκπριῶν. Part. ἐκπριῶν à πριόω. ||.

Πτάρνυμαι *ſternuto*. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantum in* C. *ut* ἐπιπταίρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ||.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*. I. 2. ἐπυθόμην à πεύθομαι p. unde illa poet. F. 1. πεύσομαι. Perf. paſſ. πέπυσμαι. legitur & 2a. perſ. πέπυσσαι. *Od.* λ.

Ρ

Ῥέζω *facio*, p. F. 1. ῥέξω & ἔρξω per metath. Perf. m. ἔοργα pro ἔῤῥογα ſeu ἔεργα ||. pl. Perf. ἐώργειν. I. 1. ἔῤῥεξα. O. per omnes modos. ἔρξα p. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. paſſ. ῥεχθείς. *Rariſſime perfect. act.* ἔῤῥεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. paſſ. ἐῤῥύην. I. 1. act. ἔῤῥευσα. Opt. Æol. ῥεύσεια. Eurip. Perf. ἐῤῥύηκα. Inf. ἐῤῥυηκέναι. Part. ἐῤῥυηκὼς à ῥυέω. ||. pr. paſſ. ῥέομαι. *valde rara ſunt*, F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*, neutrum occurrit niſi in I. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην per η & ε (pag. 49.) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι *frango*, (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. Perf. m. ἔῤῥωγα. Att. pro ἔῤῥηγα ‖. Inf. ἐῤῥωγέναι. Part. ἐῤῥωγώς. In cæteris regulare eſt.

Σ

Σβέννυμι *extinguo*, uſitatiùs in Compoſitis. F. 1. σβήσομαι, (σβέσω. r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ‖. Sequentia paſſivè ſignificant. I. 2. ἔσβην à σβῆμι ‖. Inf. σβῆναι. Perf. ἔσβηκα. †. Pr. paſſ. σβέννυμαι & σβεννύομαι. Perf. ἔσβεσμαι. *Steph. ex Piſide.* I. 1. ἐσβέσθην. Inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo*, valdè poet. I. 1. ἔσσευσα & ἔσσυα. Inf. σεῦσαι & σεῦαι. Part. σεύσας & σεύας. Pr. paſſ. σεύομαι. Perf. ἔσσυμαι. p. 48. I. 1. ἐσσύθην. Inf. συθῆναι. Part. συθείς. I. 1. m. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. *Rarius ſeq.* F. 1. σεύσω. Imperat. σῦθι. à σῦμι ‖. 3a. pl. præſ. Ind. σεῦνται pro σεύονται *Æſchy.* Imperat. σεύσθω pro σευέσθω. & I. 1. ἀπέσσουα pro ἀπέσσευα. *Dor.*

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. m. σήψομαι.

Σήπομαι *putreſco*, I. 1. ἐσάπην. Perf. m. σέσηπα. Part. σεσηπώς. *Rarius ſeq.* Inf. perf. paſſ. σεσῆφθαι. *Steph. t. 3. p. 606.* Part. σεσημμένος & σηφθείς. F. 1. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω. r. I. 1. ἔσπεισα à σπείδω ‖. Pr. paſſ. σπένδομαι. Perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. m. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην. part. perf. ἐσπεικώς rariſſime.

Στερίσκω *privo*, ήσω, ηκα, &c. (p. 70.)

T

Τανύω p. *extendo.* ύσω. caret Perf. act. in cæteris reg. Perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *ſcindo*, τεμῶ &c. I. 2. ἔταμον, & p. ἔτεμον (pag. 44.) regulare eſt (pag. 37.) format Perfectum uſitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι, (pag. 43.) tanquam à τμάω ‖; vel à τμήσσω ſive τμήγω; quæ duo apud poetas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσσω, γω: διατμήσσω, γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. Inf. τμῆξαι. Part. τμήξας: Inf. paſſ. τμήγεσθαι. I. 1. m. ἐτμηξάμην. I. 2. paſſ. 3a. pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor, ſtruo.* F. 1. τεύξω. I. 1. ἔτευξα. Opt. Æol. τεύξεια. I. 2. Inf. τετυκεῖν. pr. paſſ. τεύχομαι *ſtruor.* Perf. τέτυγμαι. Legitur. & Infin. τετευχῆσθαι. F. 1. m. τεύξομαι activè ſignificat. τετεύξομαι potiùs paſſivè. I. 2. τετυκόμην. Op. τετυκοίμην. *& hæc omnia fere poetica.*

Τίκτω *pario*, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτοκα. Part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. Præſ. paſſ. τίκτομαι. Perf. τέτεγμαι. Part. τετεγμένος. I. 1. ἐτέχθην. Part. τεχθείς. I. 2. m. ἐτεκόμην.

Τιτραίνω, τιτράω. r. *perforo*, I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσεια. Inf. τρῆσαι. Pr. paſſ. τιτράομαι uſitatiùs Inf. τιτρᾶσθαι. Perf. τέτρημαι. Part. τετρημένος. Uſurpantur Inf. τετρᾶναι & Part. τιτράνας. Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα. Il. χ΄. ἐτετρηνάμην. Ariſtoph. F. 1. τετρανέω & Opt. τετρανέοιμι; pro τετρανῶ, οῖμι ||. Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ||. Reliqua magis uſitata in C. F. 1. m. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. Perf. δεδράμηκα. Inf. δεδραμηκέναι. Part. δεδραμηκώς. Pr. m. τρέχομαι. Perf. paſſ. δεδράμημαι †. Perf. m. δέδρομα. p. Rariùs ſeq. F. 1. act. θρέξω. I. 1. ἔθρεξα. I. 1. m. ἐθρεξάμην. F. 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 2. m. (φαγοῦμαι r.) φάγομαι per Enal. I. 2. ἔφαγον à φάγω ||. ſed I. 2. ἔτραγον. perf. paſſ. τέτρωγμαι. part. φαγήσας F. 1. m. τρώξομαι poetica ſunt.

Τυγχάνω *adipiſcor, accido.* I. 2. ἔτυχον. Perf. τετύχηκα, έναι, ώς, à τυχέω ||. & τετευχὼς à τεύχω. ſed F. 1. m. τεύξομαι. & I. 1. act. ἐτύχησα magis poetica. Extra vocem activam leguntur in C. Pr. paſſ. τυγχάνομαι. Perf. τέτυγμαι. Part. τετυγμένος. Lucian. Part. F. 1. ἐντευχθεὶς *compellatus* Plut.

Τυγχάνω *ſum*, I. 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρατετεύχηκα. Polyb. & παρατετύχηκα. Plat. *interfui.* Apud poetas, τέτυγμαι, ἐτύχθην; item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ

Ὑπάρχω *ſum*, F. 1. ὑπάρξω, I. 1. ὑπῆρξα. Pr. paſſ. ὑπάρχομαι. I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. m. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. Præſ. Inf. ὑπισχνεῖσθαι. Part. ὑπισχνούμενος. Perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. I. 1. ὗσα. Pr. paſſ. ὕομαι. Inf. ὕεσθαι. part. ὑόμενος. Part. perf. ὑσμένος in C. I. 1. ὕσθην.

Φ

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (ſimplex p. compoſ. O.) ab οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα ab ἐνέγκω ||. & ἤνεικα verſo γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκεια. I. 2. ἤνεγκον. Pr. paſſ. φέρομαι (quod interdum activè ſignificat). Sequentia in C. Perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος Lucian. I. 1. ἠνέχθην & ἠνείχθην. F. 1. ἐνεχθήσομαι & οἰσθήσομαι. F. 1. M. οἴσομαι. I. 1. ἠνεγκάμην, & ἠνεικάμην r. perf. ἐνήνοχα Att. pro ἤνοχα ||. Inf. ἐνηνοχέναι. part. ἐνηνοχὼς tanquam ab ἐνέχω. Inf. I. 1. οἶσαι apud Philon. Imper. οἶσον Phal. ἀνῷσαι pro ἀνοῖσαι Herod. Legitur & gerundivum προοιστέον Nazianz.

Φεύγω *fugio*, F. 1. φεύξω, uſitatiùs φεύξομαι & φευξοῦμαι Plat. perf. m. πέφευγα. I. 2. act. ἔφυγον part. perf. paſſ. πεφυγμένος (*quod ſignificat nonnunquam active.*)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω. I. 2. ἔφην. verbum 1æ. conjug. in μι. reg. in voce activâ, niſi quod caret perfecto. perf. paſſ. Inf. πεφάσθαι & πεφᾶσθαι. part. πεφασμένος. pr. m. φάμαι r. Imperat. φάσο. Inf. φάσθαι & φᾶσθαι. part. φάμενος. Imperf. ἐφάμην uſitatiùs.

Dialecticè variantur ſequentia.

Pr. Ἠμὶ r. pro φημὶ 3a. s. φατὶ pro φησὶ D. 3a. pl. φατί, φαντὶ pro φασὶ D. κῆρα pro καὶ ἔφη D. hæc magis poetica.

Imperf. ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ *dixi ego*, ἦν δ' ὃς *inquit ille*, præcipuè in Dialogis.

Φθάνω *prævenio*, O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. Inf. ἐφθακέναι. part. ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret Imperat.) Opt. φθαίην r. Sub. φθῶ, φθέω. p. Inf. φθῆναι, & φθάναι paroxyt. & πεφθῆναι. part. φθάς, in C. à φθῆμι ||. F. 1. m. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd. l. 8.) I. 2. ἐφθάμην. part. φθάμενος in C. legitur φθαθῆναι apud Philonem.

Φθίω *corrumpo*, (Φθίνω. r.) valdè poeticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα. Op. Æol. φθίσεια. Pr. paſſ. φθίομαι & φθίνομαι. perf. ἔφθιμαι. Imperat. φθῖσο pro ἔφθισο, &c. Sic Inf. φθίσθαι & part. φθίμενος. F. 1. m. φθίσομαι. I. 1. ἐφθισάμην in C. Part. φθίνων O. ſignificat *conſumptus & decreſcens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decreſcente menſe*. Legitur etiam φθεῖται & φθεῖσθαι tanquam à φθέω ||.

Φύω O. *gigno, naſcor, ſum*, F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. Inf. φῦσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι (quod etiam in C. extat.) Inf. φῦναι & φυῖαι. Part. φύς. Pr. paſſ. φύομαι. Perf. πέφυμαι. part. πεφυμένος. I. 2. ἐφύην r. Sub. φυῶ. Part. φυείς. F. 1. m. φύσομαι. perf. m. πέφυα. p. part. πεφυὼς p.

Χάζο-

Χ

Χάζομαι *recedo*, (χάζω r.) ferè poeticum. F. 1. m. χάσομαι. Perf. κέχανδα. *capax fui*. Part. κεχανδώς. I. 2. act. ἔχαδον & κέκαδον cum duplici κ. (quod ſignificat etiam *capax fui*, *recedere feci*.) Inf. χαδεῖν, & κεκαδεῖν. Part. χαδών & κεκαδών. I. 2. m. ἐχαδόμην & κεκαδόμην. Inf. κεχαδέσθαι. F. 2. χαδοῦμαι. & κεκαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cum χ, Rariùs ſeq. F. 1. κεκαδήσω & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω & χάσκω. O. *debiſco*, F. 1. m. χανοῦμαι (χανῶ in C.) Perf. m. κέχανα. Ind. 2. ἔχανον. Inf. I. 1. χάναι. Pr. paſſ. χαίνομαι valdè rarum eſt.

Χαίρω *gaudeo*, F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) Ind. 2. paſſ. ἐχάρην. F. 1. χαρήσομαι. *reliqua magis poetica ſunt*. F. 1. χαρήσω. Inf. χαρήσειν pro quo κεχαρησέμεν. Perf. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηα. Part. κεχαρηκώς & κεχαρηώς. Perf. paſſ. κεχάρημαι & κέχαρμαι. Part. κεχαρημένος. P. poſt. F. κεχαρήσομαι. I. 2. m. ἐχαρόμην. Opt. χαροίμην. Χαῖρε & χαίρειν *uſurpantur in ſalutando vel valedicendo, & ſignificant Salve, Vale.*

Χέω *fundo*, uſitatiùs in C. apud Orat. F. 2. χεῶ (pag. 57.) I. 1. ἔχεα. (pro ἔχευσα ||.) I. 1. m. ἐχεάμην. Part. χεάμενος. Perf. κέχυκα †. pro κέχευκα ||. Pr. paſſ. χέομαι. perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. Inf. χυθῆναι & χεθῆναι. Part. uſitatiùs, χυθεὶς & χεθεὶς. *Sequentia apud poetas*. I. 1. ἔχευα. I. 1. m. ἐχευάμην. part. χευάμενος. pr. paſſ. χεύομαι. Perf. Æol. χύμαι. Pl. perf. ἐχύμην. Rariùs occurrunt. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω, & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. Imperat. χῦσον pro χεῦσον; 3a. pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à* χύω. *Themate prorſus inuſitato; legitur vero in N.T.* συνέχυνε. *Act. 9. 22. confudit*, ἐκχυνόμενος *effuſus. Matth. 26. 28.*

Ω

Ὠθέω *pello*, (ὤθω r.) uſitatiùs in C. F. 1. ὤσω, ὠθήσω r. I. 1. ὦσα & ὤθησα. Pr. paſſ. ὠθέομαι. Perf. ὦσμαι & ὤθημαι. r. Inf. ὦσθαι. Part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. Part. ὠσθείς. F. 1. m. ὤσομαι & ὠθήσομαι. r. I. 1. ὠσάμην & ὠθησάμην. *Sepiſſime* ε *præfigitur temporibus omnibus quæ augentur*, ut ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην, ἐωσάμην.

Ὠνέομαι *emo*, ήσομαι, ημαι, &c. Dep. Reg. *niſi quod præfigitur* ε, frequentiùs Perf. & Ind. 1. paſſ. ut ἐώνημαι, ἐωνήθην : interdum Imperf. ut ἐωνούμην. Rariùs I. 1. ut ἐωνησάμην.

Verbum Impersonale

Per tertiam perſonam formatur, ut apud Latinos.

Eſt vel

Purè impersonale, cujus thema perſonale parùm aut non omnino uſitatum eſt; ut Χρὴ oportet,* ἐνδέχεται fieri poteſt.

Factum ex perſonali; Ejuſmodi ſunt omnes tertiæ perſonæ ſine nominativo poſitæ, ut λέγεται dicitur, &c. mutatâ ſæpius ſignificatione vocis activæ, ut φιλεῖ ſolet à φιλέω amo.

* ἐνδέχονται poſſunt. apud Ariſt.

In formatione imperſonalium proferantur tria principalia tempora ſi extent, ut συμβαίνει, ήσεται, έβη; Loco perfecti (quod plerumque deeſt) vel futuri, Indef. 1. m. ob defectum illius, imperfectum; ut ἀρέσκει, έσει, εσε: ἀρκεῖ, εσε: ἀνήκει, ῆκε.

Infinitivus omittitur, niſi ubi thema perſonale aut minùs uſitatum eſt, aut aliam habet ſignificationē: Participium adjicitur, quoties abſq; ſubſtantivo, verbo, vel nomine abſolutè ſumitur; ſignificat verò idem quod & tempus Indicativi vel Subjunctivi cum Particulâ, *cum, dum, ſi.*

Ἀπέχει *ſufficit*, ab ἀπέχω *abſtineo.*

Ἀνήκει *decet*, Imperf. ἀνῆκε. Part. ἀνῆκον ab ἀνήκω *pervenio.*

Ἀρέσκει *placet*, Imperf. ἤρεσκε. Opt. ἀρέσκοι. Fut. 1. ἀρέσει. Ind. 1. ἤρεσε ab ἀρέσκω *placeo.* Compoſ. ἀπαρέσκει *diſplicet.* Imperf. ἀπήρεσκε. Ind. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet.*

Ἄραρε *decretum eſt*, ab ἄρω *congruo.*

Ἀρκεῖ *ſufficit.* Imperat. ἀρκείτω. Ind. 1. ἤρκεσε ab ἀρκέω *ſufficio.*

Διαφέρει *intereſt.* Im. διέφερε. O. διαφέροι. P. διαφέρων à διαφέρω *differo.*

Δεῖ *oportet*, Imperf. ἔδει. Opt. δέοι. F. 1. δεήσει. Ind. 1. ἐδέησε. Inf. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. Part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. à δέω *deſum.* Compoſ. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deeſt* vel *opus eſt.* F. 1. προσδεήσει. Inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, Imperf. ἐδόκει. F. 1. δόξει. Ind. 1. ἔδοξε. Subjunct. δόξῃ. Part. δοκοῦν, δόξαν. Perf. paſſ. δέδοκται à δοκέω *videor.* Compoſ. ἀπέδοξε *non viſum eſt.* Μεταδοκεῖ *mutata ſententia videtur.* Ind. 1. μετέδοξε. Subj. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται *prius decernitur*, pl. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ *ſimul videtur.* Part. Συνδόξαντα *conventa.*

Ἐγχωρεῖ *licet, locus eſt.* Imperf. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ. Part ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω *concedo.* Rariùs χωρεῖ *idem.* Subj. χωρῇ.

Εἵμαρται *in fatis eſt*, Pl. perf. εἵμαρτο à μείρομαι ||. *dividor.*

Εἴρηται *dictum eſt.* ab ἐρέομαι *dicor.* Compoſ. διείρηται *diſcuſſum eſt.* ἀπείρηται *vetitum eſt.* ||. pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *ante dictum eſt.*

Ἐκπέλει *licet*, minùs uſitatum.

Ἐνδέχεται *fieri poteſt.* Subj. ἐνδέχηται. Inf. ἐνδέχεσθαι. part. ἐνδεχόμενον ab ἐνδέχομαι *admitto.*

Ἔοικε *par eſt, videtur*, ab εἴκω *ſimilis ſum.* Com. ἐπέοικε. προσέοικε *idem*; ἀπέοικε *non par eſt.*

Ἔστι *cum compoſitis* ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, *Licet.*

Ἔστι, Imperf. ἦν. *compoſita leguntur in Præſ. Imperf. Imperat. Infinit. Particip.* ut ἔξεστι. Imperf. ἐξῆν. Imperat. ἐξέστω. Infinit. ἐξεῖναι. part. ἐξόν. eodem modo formatur μέτεστι *intereſt.*

Κατέλαβε *acidit*, à verbo καταλαμβάνω *evenio*, ſic ἐπέλαβε ab ἐπιλαμβάνω *attingo*, ἔτυχε à τυγχάνω *accido*. P. παρατυχόν. Λυσιτελεῖ *confert.*

Μέλει *curæ eſt*. Imperf. ἔμελε. F. 1. μελήσει Ind. 1. ἐμέλησε. Op. Æol. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε. perf. M. μέμηλε. pl. perf. ἐμεμήλει. Imperat, μελέτω. Inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλον. pr. paſſ. μέλεται. Imperf. ἐμέλετο. Subj. μέληται. perf. μεμέληται. pl. perf. ἐμεμέλητο. r. pro quibus ſæpiùs μέμβλεται & μέμβλετο apud poet. Imperat. μελέσθω. part, μεμελημένος. Compoſita Μεταμέλει *pœnitet*. Imperf. μετέμελε. F. 1. μεταμελήσει. Inf. μεταμελήσειν. Ind. 1. μετεμέλησε. Opt. Æol. μεταμελήσειε. Inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla eſt*. perf. ἠμέληται. ab ἀμελοῦμαι *negligor.*

Ὀφείλει & ὀφείλεται *oportet*, Ind. 2. ὤφελε ab ὀφείλω *debeo.*

Ὄψεται *viſum fuerit*, ab ὄπτομαι *video*. ||.

Παρείκει *facile*, vel *integrum eſt*. Opt. παρείκοι. Sub. παρείκῃ.

Παρέχει *licet*, part. παρεχόν.

Πέπρωται *fato deſtinatum eſt*, pl. perf. πέπρωτο. part. πεπρωμένον per ſync. à πρωτόω *finio, parum uſitat.*

Πέφραται *dictum eſt*, Imperat. πεφράσθω, *dictum ſit* à πέφραται. ||.

Πρέπει *decet*. Imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον à πρέπω *decorus ſum.*

Προσήκει *convenit*. Imperf. προσῆκε, à προσήκω *attineo.*

Σημαίνει *ſignum datur*. Ind. 1. ἐσήμηνε. Subjunct. σημήνῃ à σημαίνω *ſignum do*. Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει *confert*, Imperf. συνέφερε. part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. paſſ. συμφεροίατο à συμφέρω *comporto.*

Συμβαίνει *contigit*, F. 1. συμβήσεται & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. part. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, à συμβαίνω *contingo.*

Ὑπάρχει *licet*, vel *neceſſe eſt*. Imperf. ὑπῆρχε. Inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. Ind. 1. ὑπῆρξε. part. ὑπάρχον ab ὑπάρχω *ſum.*

Ὕει *pluit*, Comp. ἐρύει *impluit.*

Φιλεῖ *ſolet*, Imperf. ἐφίλει à φιλέω *amo.*

Χρὴ *oportet*, Imperf. ἐχρῆν vel χρῆν. F. 1. χρήσει. Inf. χρῆναι. pro quo etiam χρῆν. ||. Compoſ. ἀπόχρη *ſufficit*. Imperf. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. Inf. ἀποχρῆναι & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ & καταχρᾷ *ſufficit*, F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. hæc tria à χράω *commodo.*

Deniq; Perſonalia ferè omnia paſſiva & paſſivè ſignificantia formam Imperſonalium induere poſſunt, ut φαίνεται *apparet*, γέγραπται *ſcriptum eſt*, βροντᾷ *tonat*, ἀστράπτει *fulgurat*, νίφει *ningit*, &c. ||. Similiter & Participia neutra verborum perſonalium; ut ἐπελθόν μοι, ἐπιὸν *μοι venit mihi in mentem.*

*(pag.22.)

* Verbalia

Oriuntur à temporibus (ſæpè inuſitatis) Indicativi abjecto augmento, & terminatione poſt characteriſticam mutatâ. Fiunt ex tribus perſonis ſingularibus perfecti paſſivi, primâ tantum reliquorum.

Ex Perfecto paſſivo

Derivativa terminationes habent peculiares; *propter certam characteriſticam, quam a perſonis accipiunt, a ſingulis unam: nempe a 1â, μ· 2â, σ (ξ etiam & ψ, in quibus σ includitur)· 3â, τ· per quas tres facile inter ſe diſtinguuntur: & per eaſdem, utpote aſcititias, ab omnibus aliorum temporum.*

A Primâ perſonâ

Parturiuntur ferè innumera; in μα, μὴ, μὸς, μων, μονὴ, &c. pauciſſima in μὶν & μὸν, &c.

Maſc. Oxyt. 1°. in * μὸς ut ψαλμὸς *pſalmus*; 2°. in μεὺς ut κεραμεὺς *figulus*.
Paroxyt. 1°. in μων ut πνεύμων *pulmo*; 2°. in μαξ ut κλίμαξ *climax*.

Fœm. Oxyt. 1°. in † μὴ (præcipuè impurum) ut γραμμὴ *linea*; 2°. in μὶν ut στημὶν *ſtamen*; 3°. in μονὴ ut πλησμονὴ *ſatietas*.

Neutra. * Baryt. in μα ut σφάλμα *erratum*; βρῶμα *cibus*; ποίημα *poema*.
Oxyt. in μὸν r. ut ἐρετμὸν *remus*.

Active ſignificant fere omnia in μὸς μος, & Adject. in μων, reliqua potius paſſive.

**Sed δεῖμος timor, ὅρμος monile.*

† Accentu diſcrepantia ab his & aliis verbalium formis alibi quærantur in tractatu accentuum.

** Barytona dicuntur quæ in priore ſyllaba pictum habent accentum; diſſyllaba in penult. hyperdiſſ. in antepenult.*

A Secundâ perſonâ

Nonnulla in σ, ξ, ψ, plurima in α, ια, ις, ος, ιος, ιμος, pauca etiam in ιων, ιας, όσυνος, ανον, αρ poſt σ, ξ, ψ.

Maſc. Paroxyt. 1°. in ίων ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in ίας ut ταραξίας *turbulentus*.

Fœm. Baryt. 1°. in α ut δόξα *opinio*; 2°. in ις εως ut ποίησις *poeſis*, λῆξις *ceſſatio*, σκέψις *contemplatio*: ſed * Oxyt. in ὶς ίδος ut ἁψὶς *connexio*.
Paroxyt. 1°. in ία ut δοκιμασία *probatio*: 2°. in η ut ἄση *nauſea*: 3°. in ίνη ut ἀξίνη *aſcia*.

Neutra. Proparoxyt. in ανον ut λείψανον *reliquia*; Baryt. in αρ ut κνῖσαρ *cultellus*.

** Eadem differentia accentus obſervanda eſt in verbalibus quibuſcunque in ις, aliorum temporum.*

- Varii generis;
  - Oxyt.
    - in σ, ξ, ψ, monoſyllaba ut χρὼς *color,* κλεὶς *clavis,* &c. δὴξ *vermis,* φρὶξ *ſpuma maris,* &c. σὴψ *ſeps,* ῥὶψ *vimen flexile,* &c.
    - in ὴς & ὼς, compoſita præcipuè ab α, ut ἀκμὴς *indefeſſus,* ἀγνὼς *ignarus.*
  - Paroxyt. polyſyllaba in ξ vel ψ, ut κήρυξ *præco,* ἕλιξ *volumen.*
  - Proparoxyt. in ιος, ιμος, όσυνος, &c. ut καθάρσιος *purgatorius,* ὁράσιμος *viſibilis,* δεσπόσυνος *herilis,* &c.
- Varii accentûs in ος ut πέτασος *galerus,* ἅψος *compages,* καμψὸς *curvus.*

Hæc verò poſſunt deduci à futuro 1°. activo, quoniam utriuſque characteriſtica eſt eadem.

Active, pleraque in α, ία, ις, ίας, ιος, ίων *: paſſive potius reliqua.*

A Tertiâ perſonâ

Penè innumera in τὴρ, τωρ, της, τὸς, τρὸς, τέος, τὺς, multa in τὴ, τὼ, τρα, θρα, τις, τὶν, στρον, θρον, τήριον.

- Maſc.
  - Oxyt. 1°. in τὴρ ut δοτὴρ *dator,* 2°. in τὸς ut χριστὸς *unctus,* 3°. in τρὸς ut ἰατρὸς *medicus,* 4°. in τὴς Oxyt. hyperdiſſyllaba ut ποιητὴς *poeta,* paroxyt. diſſyllaba ut δείκτης *demonſtrator.*
  - Paroxyt. 1°. in τωρ ut ῥήτωρ *orator,* 2°. in τέος ut γραπτέος *ſcribendus.*
- Fœm.
  - Oxyt. 1°. in τὺς ut ὀρχηστὺς *ſaltandi ars.* 2°. in τὴ ut γενετὴ *ortus,* (ε pro η pag. 104.) 3°. in τὼ ut Ἐρατὼ *Erato.*
  - Paroxyt. 1°. in τρα ut ὀρχήστρα *orcheſtra,* 2°. in θρα ut κολυμβήθρα *piſcina.*
  - Baryt. in τις τεως ut λῆστις *oblivio·* ſed τὶς & τρὶς, ίδος, ut ῥυτὶς *ruga.*
- Neutra.
  - Oxyt. in τὸν, φυτὸν *planta.*
  - Baryt. 1°. in τρον ut δίδακτρον *minerval,* &c. 2°. in θρον ut βάθρον *ſcala,* 3°. in θλον ut γενέθλον *ortus,* 4°. in τήριον ut ποτήριον *poculum.*

Active pleraque in τὴρ, τωρ, της, στρος, τις, *cætera potius paſſive. In* τρα *finita locum, in* τυς *poetica artem denotant.*

A cæteris temporibus

Derivata non conſtituunt diſtinctas claſſes, quia vel numero pauca ſunt, vel terminatione certa non diſtinguuntur.

Ex perfect. act. & Indef. 1. manantium numerus perexiguus eſt, terminatio diſtincta propter characteriſticas χ, φ, κ, θ, *&c. literas aſcititias.*

Ex perf. activo Oriunda, ante terminationem habent

K, *φρίκη, ία, horror, &c.* *λευκὸς, ὰς, albus, a, &c.* κ ſæpiſſimè pro χ ut *φυλακὴ cuſtodia, μαλακὸς mollis, &c.*

* *pag.* 106.

X, ut *διδαχὴ doctrina, μαλάχη malva.*

Φ, ut *βλέφαρον palpebra, βλέφαρις cilium, κρύφιος, αῖος occultus, κυφὸς incurvus, κύφων cataſta, κόλαφος colaphus,* &c.

Ex Indef. 1°.

Pauciora; ex act. *θήκη repoſitorium.* paſſ. *σταθερὸς ſtabilis, ἑφθὸς coctus.*

Ex Præſ. Indef. 2°. act. Perf. med.

Ingens exoritur multitudo verbalium: quorum terminatio & characteriſtica minus inter ſe diſcrepant. Quædam tamen orta ex Indef. & perf. medios vocales habent inter ſe diverſas; conſonas vero & vocales diverſas à verbalibus præſentis; juxta reg. pag. 44. 51.

Maſculina Oxyt. in εὺς (*fiunt potiſſimum*) à * p. m. ut *τομεὺς ſector.* Rariùs à p. ut ἐπειγεὺς qui rem ſummo ſtudio urget, & ab I. 2. ut *ταφεὺς pollinctor.*

* P. *ſignificat præſens.* P. m. *perfect. medium.*

Paroxyt. 1°. in *ίας, ου.* à P. ut *θλιβίας Eunuchus.* ab In. 2. ut *ταμίας promus.* à P. m. ut *τροφίας altilis.* 2°. in *ης, ου.* à P. ut *κλέπτης fur,* &c 3°. *ης, ητος,* à P. ut *ἕρπης bulcus.* ab I. 2. ut *φαύνης ſol.*

Fœminina; Oxyt. in *ὼ,* à P. ut *πειθὼ ſuadela.* in *εδὼν* vel *ηδὼν,* ā P. ut *σηπεδὼν putredo. τερηδων teredo.*

Paroxyt. 1°. in *έα,* à P. ut *θέα ſpectaculum,* ab I. 1. ut *ἰδέα idea.* 2°. in *ία,* à P. ut *φιλία amicitia,* ab I. 2. ut *ἁμαρτία peccatum.*

Baryt. in *ις,* à P. ut *δύναμις poteſtas,* ab I. 2. ut *χάρις gratia,* à P. m. ut *μῆνις ira.*

Varii accentûs;

In α:
- Baryt. à P. ut *σχίζα aſſula, &c.*
- Oxyt. à P. m. (præcedente * ρ thematis) ut *φθορὰ corruptio.*
- Paroxyt. in *εία,* à P. in *εύω,* ut *βασιλεία regnum,* reliqua ſunt proparoxyt. ab I. 2. ut *ὠφέλεια utilitas, &c.*

* Sed ἕδρα *ſedes.*

Oxyt.

In η
- Oxyt. (præeunte characteriſticâ temporis) à P. *ut ἀπειλὴ minæ.* à P. m. *ut τομὴ ſectio*, ab I. 2. *ut φυγὴ fuga.*
- Paroxyt. reliqua 1°. in ανη à P. ut θηγάνη *cos.* ab I. 2. ut κοπάνη*. 2°. in λη (non præcedente ω) à P. ut ζεύγλη *jugum*, αἰθάλη *fuligo*, * ξυήλη *radula.* Sed oxyt. in ωλὴ, *ut εὐχωλὴ preces.*

* Sed ζοαγή.

* Sed θυηλὴ *ſacrificium.*

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον, eaque 1°. in ανον à P. *ut δρέπανον falx.* ab I. 2. *ut κόπανον piſtillum*, à P. m. ut χόανον *vas fuſorium.* 2°. in ιον à P. ἐρείπιον *rudera &c.* 3° in λον præcedente α, ε, ω; à P. *ut πτύαλον ſputum, &c. δείκελον imago, &c. εἴδωλον idolum*, & λιον ab Ind. 2. *ut ἑδώλιον ſedes.*

Antecircumflexa in εῖον, à P. *ut μαντεῖον vaticinium.*

Barytona in υ, à P. *ut γλάφυ antrum*; à P. m. *ut δόρυ haſta.*

Varii generis & accentûs

In ος
- *Præcedente characteriſtica temporis:* a P. *ut βοηθὸς auxiliator, πλῆθος multitudo*, &c. ab I. 2. *ut ζυγὸς jugum, ἄγγελος nuntius*, &c. a P. m. Baryt. ſubſtant. ſi paſſivè ſignificent ut λόγος *ſermo.* Oxyt. ſi ſignificent activè ut σκοπὸς *ſpeculator.* item adject. *ut λοιπὸς reliquus.*
- 2. Præcedente quâvis alia litera.
  - Oxyt. 1°. in λὸς a P. *ut ἀπατηλὸς fallax*, ab I. 2. *ut ἁμαρτωλὸς peccator.* 2°. in νὸς a P. *ut τερπνὸς jucundus.* ab I. 2. *ut πιθανὸς perſuaſorius.* 3°. in ρὸς a P. *ut λαμπρὸς ſplendidus.* 4°. in τὸς, * ab I. 2. *ut κοπετὸς planctus.* a P. m. *ut τοκετὸς puerperium.*
  - Paroxyt. in λέος a P. *ut θηγαλέος acutus.* ab I. 2. *ut χαμπαλέος incurvus.*
  - Propar. innumera in ιος, ιμος &c. a P. *ut ἄρκιος ſufficiens, δόκιμος probatus*, &c. pauca in αλος, a P. *ut διδάσκαλος præceptor.*

* Sed κάματος *labor.*

Pauciora ſequentia:

In ων Paroxyt. a P. *ut εἴρων qui fari cœpit.*

In ξ Oxyt. monoſyllaba; præcipuè a P. m. *ut φλὸξ flamma*, ſic

Comp. ut ἀποῤῥὼξ *abruptus*. Paroxyt. reliqua; à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In ρ Oxyt. 1°. in ηρ, à P. ut αἰθὴρ *æther* vel *caligo*. 2°. in ειρ, ut φθεὶρ *pediculus*. Paroxyt. in ωρ, à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *deſiderium*, ab I. 2. ut ἕλωρ *præda*. Baryt. in αρ, à P. ut ἄλειφαρ *unguentum*, &c.

In ας, ης, υς, ως, ους. Impariſyllabica. 1°. in ας. Oxyt. Fœm. à P. ut βοσκὰς *paſcens*. ab I. 2. ut φυγὰς *profugus*. à P. m. ut ἀμοιβὰς *alterna*. Baryt. neutra à P. ut δέρας *pellis*, &c. 2°. in ης Oxyt. Adj. à P. ut συνεχὴς *continuus*. ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus*. 3°. in ὺς Oxyt. Adject. à P. ut βριθὺς *ponderoſus*, &c. Paroxyt. Subſtant. à P. ut ἄλυς *oberratio*. 4°. in ως Paroxyt. à P. ut γέλως *riſus*: ſed αἰδὼς *verecundia*. 5°. in ους Oxyt. à P. m. ut ὀδοὺς *dens*.

Verbalia Anomala.

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕω. ῥέεθρον, & ῥεῖθρον *fluentum* à ῥέεται ῥεῖται. ἴδμων *ſciens* ab ἴδμεν (pag. 86.)

Nonnulla retinent augmentum, ut εἷμα *veſtis* ab εἷμαι. Alia dialectum, ut φάσμα *ſpectrum* à πέφασμαι. ὀδμὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibuſdam auferuntur, aliis inſeruntur, in nonnullis mutantur vocales vel conſonæ.

1°. Auferuntur; ς ut πίστις *fides* à πέπεισται. η, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται. μ ut * ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι. σ ut γνώμη *ſententia* ab ἔγνωσμαι. υ & σ ut κρότος *pulſus* à κέκρουσται.

* Vide infrà.

2°. Inſeruntur; υ ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα. κουρὰ *tonſura* à κέκορα. γ ut βρόγχος *guttur*, à βέβροχα. ſic σπεῖγξ *fulorum*, &c. θ ut σταθμὸς *ſtatio* ab ἔσταμαι. ν ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον. σ ut μνῆσις *memoria* à μέμνηται. τ ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus*, ab inuſit. perf. verborum ἄω, ἀΰω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἤγαγον. ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω. ε in ο vel ι, ut οἴκτειρμα, οἰκτιρμὸς *miſericordia* ab ᾤκτειρμαι. η in ε, ω, ut γένεσις *generatio*, à γεγένηται. ἀρωγὸς *auxiliator* ab ἀρήγω. ω in ο ut βίοτος *vita* à βεβίωται. ο in ω ut δωτὴρ *dator* à δέδοται. ει in οι ut ἀλοιμὸς *tectorium*, ab ἤλειμμαι. ευ in ου ut σπουδὴ *feſtinatio*, à σπεύδω. γ in χ ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι. μ in ν ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαισμαι. χ in κ ut ῥάκος *lacera veſtis*, ab ἔρρηχα, (*verſo* etiam η in α,) β in π, ut σκαπάνη *foſſio* ab ἔσκαβον.

In verbalibus 1æ. perſonæ Perf. paſſ. reſumitur quandoque ε *pro* α; *ut* θρέμμα, σπέρμα à τέθραμμαι, ἔσπαρμαι. & conſona thematis interponitur ante μος, ut ὀρδμὸς *irrigatio*, ab ἦρμαι.

Interdum mutatur ſpiritus, ut ἁρμὸς *coagmentatio* ab ἄρω· ὅρμος *monile*, & ἕρμα *fulcrum* ab εἴρω· tranſponuntur etiam literæ ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex verbalibus orta

1°. Oxytona Maſcul. in ικὸς, ὼν, &c. Fœmin. in υλὶς, τρὶς &c.
2°. Paroxyt. Maſc. in τίας, ώδης, εις *purum*, &c. Fœm. in ϑα, ϑρα, ινδα, ότης, ία, ύτης, οσύνη, ήλη, &c.
3°. Proparoxyt. Maſc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum) & όσυνος, όσυνον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in αῖος, εῖον, &c. Barytona in αιος.

Derivantur hæc ex recto vel ex genitivo.

Ex recto

Verbalia in { της | της vel τηρ | ής, έος | ος | ις vel ος } parturiunt alia in { τις, ϑις (pag. 22.) τεια, οινα (pag. 23.) υλις (pag. 24.) &c. | τειρα (pag. 23.) | εια ut ἀμέλεια *negligentia* ab ἀμελής. quædam in ια, ut δυσπραγία *infelicitas* a δυσπραγής. | ότης ut τερπνότης *jucunditas* a τερπνός. | ια ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 23) ab ἄγγελος· προδοσία *proditio* a προδότης· *præcipue compoſita ab α δυς & εὖ*, ut ἀπιστία incredulitas, εὐταξία ordo ratus.

Finita in ανσις, activæ ſignificationis parturiunt alia in ασια ſignificantia paſſive, ut ϑέρμανσις calefactio, ϑερμασία calor.

Ex genitivo

Verbalia in { τηρ | τωρ | μα } parturiunt alia { pauca in τέρεια (pag. 23.) in τηρὶς ut βλυστηρὶς *ſcaturiens*, quaſi à βλυστήρ. Multa in τηριος, ια, ιον, ut σωτήριος, ιον *ſalutaris*, e; σωτηρία *ſalus*, à σωτὴρ, ῆρος. | quædam in τορία τόριον, ut ἱστορία *hiſtoria*, ἱστόριον *argumentum*, ab ἵστωρ, ορος. | in τίας ut τραυματίας *ſaucius*, à τραῦμα, ατος. in τεὺς ut γραμματεὺς *ſcriba*, à γράμμα, ατος. }

Localia in ῶν fiunt ex genit. pl. *ut* κλαυθμῶν *locus flentium*, a κλαυθμὸς, ῶν.

E recto vel genitivo derivantur multa.

In ικος *præcipue ex recto* in ης vel ος *ut* κριτικὸς *criticus*, a κριτής. λογικὸς *rationalis* a λόγος. plura *ex genit.* a μων, μονος *ut* ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν, μόνος. & ab ωρ ορος, *ut* ῥητορικὸς *rhetoricus*, a ῥήτωρ, ορος, &c.

Derivativa quæcunque in ικος, *præpoſito* α, abjiciunt ικ, & retrahunt accentum *ut* ἄλογος *irrationalis* a λογικός. Itaq; voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) ὑπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος & apud Laertium (lib. 7. Cleanthes) ἀφύσικος *ineptus, obtuſæ indolis*, videntur depravatæ.

In όσυνος, οσύνη, όσυνον: *ex recto* in ος *ut* γηθόσυνος *lætus* à γῆθος. plura *ex genit.* à μων, μονος, *ut* μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων, ονος, &c.

In εις purum, ώδης, ώτης, &c. *ex recto, ut* τιμήεις *honorabilis* à τιμή· καματώδης *laborioſus* à κάματος· ἀγγελιώτης *nuntius*, ab ἄγγελος. *ex genit. ut* φλογόεις *flammeus* à φλὸξ, γός. αἱματώδης *ſanguinolentus* ab αἷμα, τος, &c.

In α, η, ις, (pag. 22.)

Innumera denique alia diverſimode variata in ος *&* ον (*præcipue purum*) *juxta has formas: ut* δέσμιος vinctus, κηδειὸς charus, ἀμοιβαῖος mutatorius, κραταιὸς fortis, γελοῖος ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλος pulvis, τρόπαιον trophæum, μνημεῖον monumentum, ῥησίδιον dictiuncula *&c.*

* (pag. 22.) * Participialia

Ex participiis oriuntur.

1°. Abſque omni mutatione, *ut* ἄρχων *princeps*, παραστὰς *poſtis*, εἱμαρμένη *ſatum*, &c.

2°. Mutato

Accentu: ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione: *ut* αἴθων, ωνος *ardens*, κύων *canis*, καύσων *æſtus*, σταγὼν *ſtilla*, &c.

Accentu & Inflexione: *ut* ἀρηγὼν όνος *auxiliator*, χλὼν, ωνὸς *ſurculus*, κλύδων ωνος *fluctus*, &c.

Intermediis etiam literis, *ut* ἀηδὼν *luſcinia*.

Terminatione: *Oxyt.* in ις paragog. *ut* ἀλαλκομενηὶς *propulſatrix*. in τὴς, τὶς, *ut* ἐθελοντὴς, τὶς, *voluntarius, ria. paroxyt.* in ία, *ut* οὐσία *ſubſtantia. proparox.* in ιος, *ut* ἐθελούσιος *voluntarius*.

His adde, ἀπατεὼν *deceptor*, ἄσμενος *gaudens*, ἀλέξαντος *defenſorius* a genit. ἀλέξας, αντος, &c.

ADVERBIA

ADVERBIA.

Primitiva

Oxyt. ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἑκὰς, ἐπεὶ, λὰξ, μὰ, μὴ, νὰ, νὴ, ναὶ, οἲ, ὀψὲ, πρὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωρὶς, ὥς, οὐαὶ, ἰοὺ, &c.

Item poſtpoſitiva; γὲ, δὴ, μὲν, μὴν· Poetica ἂψ, δὴν, θὴν, ἐτὸς, ἠΰ, ἰὴ, ἰὼ, &c. δὴ præpoſit.

Paroxyt. ἄγαν, ἅλις, ἅμα, ἄνευ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄσσον, ἄχρι, ἔστε, ἔτι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θαμά, ἵνα, ἴκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχρι, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας. Poet. ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μέσφα, νόσφι, ὄφρα, πρόκα.

Proparoxyt. αὔριον, ἕνεκα, πέρυσι.

Circumflexa; αὖ, εὖ, εἰκῆ, ἐκεῖ, μῶν, νῦν, οἷ, οὗ, φεῦ, ὦ, ἰοῦ, &c. ὦν, *Ion.* Poet. ἦ, αἶ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa; ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα. Poet. αἶψα, εἶθαρ, εὖτε, ἦκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.

Carentia accentu, ὡς, τοι, &c.

Poterant ex his quædam aliunde deduci, niſi quod minus utile fuerit eorum origines curioſius perſcrutari.

Particulæ in compoſitione præfixæ.

Ἀρι, * βου, ἐρι, ζα, λα; item δα, λι (*cæteris rariores*) adaugent ſignificationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora ſunt apud oratores, ut ἀρίδακρυς *valde lacrymoſus*, βούπαις *grandis puer*, λάβρος *nimium vorax*; cætera apud Poetas, ut ζαφοινὸς *valde cruentus*, ἐριαύχην *altæ cervicis*, ζάθεος *admodum divinus*, λιλαίομαι *valde volo*. Ἡμι ſignificat *ſemi*, ut ἡμιθανὴς *ſemi-mortuus*.

* *Affertur & ἱππο, ut ἱππογνώμων qui magnifice de ſe ſentit.*

Νὴ & νε (*particulæ poeticæ*) privant, ut νηκερδὴς *non lucroſus*, νέφος *nubes*; rariſſimè augent, ut νήδυμος *valde dulcis*, νήχυτος *late fluens*.

Particula δυς, *difficultatem* ſeu *malignitatem*; adverbium εὖ, ſignificat *facilitatem* ſeu *benignitatem*: ut δυσάλωτος *captu difficilis*, εὐάλωτος *captu facilis*; δυσμενὴς *malevolus*, εὐμενὴς *benevolus*.

Particula α eſt vel
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ; ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens*; ὁρατὸς *viſibilis*, ἀόρατος *inviſibilis*.
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα; ut ἄκοιτις *conſors lecti*, ab α & κοίτη *lectus*.
- Intenſiva ἐπιτατικὴ pro ἄγαν; ut ἀτενὴς *valde intentus*.
- Redundans πλεοναστικὴ, ut στάχυς, ἄσταχυς *ſpica*.

Particula α ſæpe aſciſcit ν ante vocalem, ut ἄξιος *dignus*, ἀνάξιος *indignus*, &c. ante conſonam, interdum γ vel μ pro ν, ut ἀγνοέω *ignoro*, ἄμβροτος *immortalis*: ἐρι etiam aſſumit γ, ut ἐρίγδουπος *valde ſonorus*: ἄγαν retinet vel abjicit ν, ut ἀγάννιφος *valde nivoſus*, ἀγάκλυτος *percelebris*, ἠγάθεος (η pro α) *admodum divinus*.

Derivativa.

1. Nullâ factâ mutatione:

Imperativi verborum & caſus nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: ἄγε, εἶα, ἔα, ἀμέλει, &c.

2°. Nomina in recto vel obliquo utriuſque numeri:

In recto: Adjectiva neutralia non rarò fiunt adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄριστα, μεῖζον; duo etiam maſculina εὐθὺς, ἰθύς. Subſtantiva admodum pauca, ut ἦμαρ *Heſiod*; μέγαθος *Herodot*.

In obliquis: Subſtantiva vel Adjectiva præſertim fœminina, adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut ἐπιπολῆς, ὀλίγου. Dat. ut σπουδῇ, ἰδίᾳ. Accuſ. (præpoſito ſæpius articulo) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

Adjectivis accenſeri poſſunt articuli, pronomina, & participia, in caſu crebriùs obliquo; ut τῇ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ mutatione.

Oriuntur derivativa tum ex adverbiis, tum ex aliis quibuſcunque dictionibus.

Mutantur accentus, vel ſpiritus: ἄληθες, ἑκοντὶ, σφόδρα, σῖγα; ἡσυχῇ, ἑλεὸν *Heſiod*.

Adduntur in initio.

1. Literæ, π, τ, ut ποῦ, πότε, πῆ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα: poet. τῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπου, ὅπως, ὅποι, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri poſſunt compoſita; ut ἔνεγγυς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, τανῦν, προέπειτα, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur ſyllabæ in medio; cujuſmodi pleraque ſunt poetica; ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκόντι; ῥίμφα (ab ἔῤῥιφα;) μίνυνθα (à μεμίνυθα||;) πρόχνυ (à πρὸ & γόνυ) item ἄφνω (quaſi à φαίνω, *per metath.*)

In fine: per ablationem fiunt nonnulla: ut ἄνευ ab ἄνεως, ἀναμὶξ ab ἀναμέμιξαι. Per adjectionem aut variationem longè frequentiſſima.

Oxyt.in ὶ,ut νυνὶ, πρωΐ·(pleraq; ex ος facta,ut) ἀωρὶ, ἀκονιτί· in τι,ut νεωστί· in στι,ut ἑλληνιστί· in ει ut πανδημεί· in δὸν ut ὁμοθυμαδόν· in ξ ut ὀδάξ· in δὶς ut ἀμοιβαδίς· in τὴν,ut ἐθελοντήν· Rariora in δὴ,ut δηλαδή· in ξὺ ut μεταξύ· in κρὺ ut ἀντικρύ· in τὸς ut ἐκτός· in ὺς ut μεσηγύς· in ρὸν ut δηρόν diu.

Accentu discrepantia ab his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu accentuum.

Paroxyt exeuntia in περ, που, πῃ, πω, τοι· ut ὥσπερ, δήπου, ἀμηγέπῃ, οὔπω, ἤτοι· in ην ut βύζην· in δην ut ἄρδην· in ω ut ἄνω· in άκις, ut ἑπτάκις· in ίκα, ut αὐτίκα· Pauciora in ίνδην ut πλουτίνδην· in δρα ut ὑπόδρα· in θρα ut λάθρα· in υ ut πάνυ (& πάγχυ p.) in ος ut πάρος· in ωρ ut νύκτωρ· in ρω & σω ut πόρρω per metaph. & πρόσω (à πρό)· in ης ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω,) pro quo ἐξαπίνης (quod magis poeticum est) per dialys. & metath.

Proparoxyt. in ον ut ἐνώπιον, σήμερον· in ε ut ἑκατέρωσε, ἔκτοσε p. (*mutata etiam litera præeunte in τ ut*) πάντοτε, ἐνίοτε· in αχα ut πένταχα· in ερθε ut ἔνερθε· Poetica in υδις ut ἄμυδις. huc refer ἄντικους.

Circumflexa: in οῦ, αχοῦ, αχῆ, αχῶς, ut ἀγχοῦ, πανταχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς.

Antecircumflexa: compoſita ab αὖ exeuntia in ις, ut αὖτις, αὖθις· ab ἦμαρ, ut ἐννῆμαρ, &c. item εἶτα, τῆτα, τῆτες, &c.

Varii accentûs: in ως ex genit. pl. in ων, (*ſervantia accentum primitivi*)· ut ἀκριβῶς, ἡδέως· in δα ut κρύβδα, ἀναφανδά· in ας ut ἀνδρακάς, ἀτρέμας· in ις ut ἀμφὶς, μόγις· in η ut ἐπειὴ, πάντῃ· in οι ut ἁρμοῖ, οἴκοι.

Barytona finita in Δε, γε, θα, * θεν, θι, ζε, τε· & poet.in κε, φι, plerumq; ſequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut οἴκαδε, εὖγε, ἔνθα *, ἄνωθεν, οἴκοθι, ἀθήναζε, οὐρανόσε, ἄλλοτε, εἰσόκε, ἐωῆφι, α præcipuè ex neutris in έα (abjecto ε) ut τάχα, ὦκα, ἄμμιγα &c.

* Significantia *de, ex.*

* Sed ἐνθά.

Nonnulla ſunt dicatalecta, finita plerumque in conſonam ante vocalem, & in vocalem ante conſonam.

Ante conſonam	ante vocalem
οὐ interdum οὐχί;	οὐκ, *ante aſpiratam* οὐχ,
οὔπω	οὔπως, *ſed* οὔπωσι *ante utramque.*
ἄχρι, μέχρι (interdum ἄχρι ante οὗ, ἧς, &c.)	ἄχρις, μέχρις.
Poetica in θε, κε, φι, ὄπιθε, εἰσόκε, νόσφι	in θεν, κεν, φιν; *ut* ὄπιθεν, εἰσόκεν, νόσφιν.

Legitur ου *ante vocalem.* Ιλ. β. *v.* 392.

Ante utrâmque πέραν, ἰθὺς, ἀτρέμας, & poet. μεσηγὺς, μεσσηγὺς, ante conſonam frequentiùs πέρα, ἰθὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγὺ. Apud Poetas ſæpe σ finale abjicitur ex άκις ante conſonam ut πολλάκι, ὁσσάκι: negligitur etiam σ ante θεν vel θε, ut ὄπισθεν, ε, ὄπιθεν, ε, ab ὄπις: ἔκτοσθεν, ε, ἔκτοθεν, ε, ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in ὶ & εὶ, ut ἀναιμωτὶ & ἀναιμωτεί.

Adverbia Quædam ſpecialem habent comparationem: formant enim

- Comparat.
  - Paroxyt. in τέρω.
  - Antecircumflex. in ον præcedente duplici ττ, σσ, λλ.
- Superlat.
  - Parox. in τάτω
    - ἄνω, ἀνωτέρω, τάτω.
    - πέρα, αιτέρω, τάτω.
    - πόῤῥω, οτέρω, τάτω.
  - Proparoxyt. in ιστα; *ut* ταχὺ, θᾶττον; θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλον, μάλιστα.

☞ *Pro Varietate* ſignificationis claſſes adverbiorum conſtitui poſſunt penè innumeræ, quarum inſigniores brevitatis cauſâ reduci poſſunt ad duo ſumma genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότητος. Primit. *ut* εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter*, εἰκῆ, μάτην, μάψ, *fruſtra*, ἠρέμα *quiete*, ἐτὸς *temere*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris ut ὀξὺ *acute*, ἄριστα *optime*, ὁποῖα *qualiter*, &c. in ως *ut* ἀκριβῶς *accurate*, παραβόλως *temere*, ἀῤῥάτως *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo modo*; Pleraque in ι (non paragogico) *ut* ἑκοντὶ (ἕκητι vel ἕκατι. p.) *ſponte*, ἀκονιτὶ *ſine pulvere*, ἀκροποδητὶ *ſuſpenſo gradu*: in ισι *ut* ἀνδρειστὶ *viriliter*, in ει, *ut* ἀναιμωτεὶ *ſine ſanguine*. in δὸν *ut* ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*. in δην *ut* ἄρδην *alte*. in την *ut* ἐθελοντὴν *ultro*. in ξ *ut* ὀδὰξ *mordicus*, ἀναμὶξ *mixtim*. in δις *ut* ἀμοιβαδὶς *viciſſim*. in δα, δρα, α, *ex verbo præcipue oriunda, ut* κρύβδα *occulte*, ἀναφανδὰ *manifeſto*, ὑπόδρα *torve* (*ab* ὑφορέω) κρύφα *occulte*, σῖγα *tacite*.

Innumera item alia incertæ terminationis qualia ſunt δωρεὰν *gratis*, ἡσυχῆ *quiete*, αὐτοποδία *pedibus tantum utendo*: ἁρμοῖ *congruenter*, πῆ *quodammodo*, ὅπη *quoquo modo*, Poet. ἐλεὸν *miſerabiliter*, ἄνεω *mute*.

Compoſita ἐξεπιτηδὲς *data opera*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temere*, ἐπαυτοφώρῳ *in ipſo facto, manifeſto*, ἐκποδὼν *e via*, ἐμποδὼν *impedimento*, προὔργου *e re*, ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν *e contrario*, ἀμῆγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέπως, ἀμωσγέπως *quodammodo*· ἁμογέπῃ *uno modo*· ὁπηδηοῦν, ὁπηδήποτε, ὁπηδηποτοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν (vel ὅ πως οὖν) ὁπωστιοῦν, ὁποιδήποτε *quomodocunque, utcunque*, ἀτρέμας *intrepide*, Poet. πρόχνυ *in genua*, κὰδ δύναμιν pro virili.

His adde formulas propter ſignificationem adverbiales, ὅπη οὖν, ὅπη ἄν, ὅπη ποτέ, ὅπως ἄν, ὅπως ποτὲ *quomodocunque*, ἔσθ᾽ ὅπη, ἔστιν ὡς *quodammodo*, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος, ἐκ τοῦ παραβόλου *temere*, ὃν τρόπον *quomodo*, ὄντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον *quomodocunque*, ἐς τὸ φανερὸν, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανοῦς, vel φανεροῦ, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τοὐμφανὲς *manifeſto*, ἐκ τοῦ ἀνήπτου, ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinato*, ἐκ ταὐτομάτου *fortuito*, ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος *confidenter*, ἐξ ἐπίμου *ſponte*, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλόν, ἐν καλῷ, πρὸ ὁδοῦ *commode*, πρὸς κακοῦ *incommode*, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον *decenter*, ἀπὸ τρόπου *indecenter*, πρὸς ὀργὴν *iracunde*, ἐν δίκῃ *juſte*, κατὰ σπουδὴν, κατ᾽ ἀκρίβειαν *diligenter*, παρ᾽ ἀξίαν *indigne*, ἐκ τοῦ σπουδαίου *ſerio*, περὶ ἀλλήλων *mutuo*, ἐπὶ ματαίῳ *fruſtra*, περὶ πόδα *congruenter*, &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ claſſes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς *ut*, interdùm *ſic*. Derivat. οἷον, οἷα, οἵως *quaſi, ut*, (interdum *ſic*) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ *ſic*, ὁμοίως *ſimiliter*. Compoſ. ὡσεί, οἱονεί, ὥσπερ, ὡσπερεί, ὥσγε, καθό, καθά, καθάπερ, καθαπερεί, καθώς, καθότι, ὥσδε *ſicut, veluti*, ὡσαύτως, τῷ δὲ *ſimiliter*, ἧπερ, *prout*, Poet. ἠΰτε, ἠΰτε, ἠΰτεπερ *ſicut*, τῷ καὶ *hoc modo*, ὁμῶς *ſimiliter*.

Ὡς ἂν, ὥσπερ ἄν, ὡς δή, καθάπερ δή, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς οὖν δὴ, ὥσπερ οὖν δή, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ, (rariùs conjunctim ὡσανεί, ὡσπερανεί, καθαπερανεί,) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδή, ὡς ἂν δήπου, ὡς ἂν δήπουθεν, *acſi, quaſi, uti*, (& in initiis ſententiæ) *quaſi vero*, οἷά περ *ſicut*, οὕτω δή, κατὰ ταῦτα, ἐφ᾽ ἶν *ſic pariter*.

Cauſæ αἰτίας. ἕνεκα, χάριν, (Poet. ἕκητι) *gratia*, κατὰ πολλὰ *multis de cauſis*.

QUANTITATIS ποσότητος ſive Menſuræ μέτρου. Prim. ἅλις *ſatis*, ἄχρι, μέχρι, ἰς, *uſque*. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσάκις *equaliter*, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ *tantum*, ὅσον, ὅσῳ, πόσον, πόσῳ *quantum*, μέγα, πολὺ *multùm*, πολλῷ, & Poet. πολλὸν *multo*.

Μέχρις οὗ *uſque*, κατὰ πόσον, ἐπὶ ποσὸν *aliquanto*, παρὰ τοσοῦτον *tanto*, ἐπὶ ἴσης (& conjunctim ἐπίσης.) ἐπὶ ἴσῃ, ἐπὶ ἴσοις *æqualiter*.

Huic generi ſubjiciuntur claſſes omnes ſequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄγαν, μάλα, λίαν, *valde*, καὶ *etiam*. Deriv. μέγα, πολύ, πολλῷ *multum, multo*, πλέον, μεῖζον *magis*, πλεῖστα *plurimum*, μακρῷ *longe*, σφόδρα, σφοδρῶς, πάνυ *valde*, ἀκμὴν *ad ſummum*, νεανικῶς *vehementer*, ὑπερφυῶς *ſupra modum*, ἐνδεχομένως, ἐπιεικῶς, ῥᾳδίως *admodum*, ἄρδην, διαμπερὲς *penitus*, ἄδην, ἐπίβλυξ *abunde*, παντελῶς, πανσυδὶ, παντάπασι, -ιν (ante conſ.

&c. p. 109.) *omnino.* Compoſ. ὑπεράγαν, ὑπερλίαν *multo magis,* παράπαν *omnino.* Ionic. μέγαθος *valde.* Poet. κάρτα *valde,* ὄχα & ἔξοχα *præcipue,* πανσυδίῃ *toto impetu,* πάμπαν *omnino.* Interdum πρόχνυ *funditus,* ἀντικρὺ *penitus,* ἔμπης *vehementer,* περιπρό, διαπρὸ *penitus.* Οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potiſſimum,* οὐδ' ὀλίγου *multum,* πολύ τι *vehementer,* ὡς καί, (interdum ἐπεί, ἐπειδή) ὥστε, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόν τε, ὅσον, ᾗ δυνατόν, ὡς δυνατόν, ὅπως, ſequente ſuperlativo, ſaltem quoad ſignificationem) *quam, perquam,* ut ὡς vel καὶ μάλα vel μάλιστα, ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quam maxime,* ᾗ δυνατὸν βέλτιστα *quam optime,* ἐπεί, ἐπειδή, vel ὅπως τάχιστα *quam citiſſime:* ὡς ὅσον, ὡς σφόδρα, poſt quædam poſitiva; viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστόν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immane quantum:* ὅτι, ὅσον ſequente accuſativo neutro, ut ὅτι τάχος *quam cito,* ὅσον σθένος *pro virili.* Πρὸς ὑπερβολήν, καθ' ὑπερβολήν, εἰς ὑπερβολήν, ὑπὲρ ἐκ τοῦ περιττοῦ *ſupra modum excellenter,* ὡς πολύ, ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ πολύ, τὰ πολλά, ὡς τὰ πολλά, ἐς τὰ πολλὰ *plerumque,* μακρῷ τὰ πάντα *longe omnium,* ἐπὶ πολύ, εἰς μέγα *valde,* κατὰ πολύ, παρὰ πολύ, (rariùs κατὰ πολύ, ἐπὶ πολύ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον,) ἐπὶ μᾶλλον, ἐκ περιττοῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεί, παντὸς μᾶλλον, ἐκ προσαγωγῆς *multo magis, magis magiſque,* περὶ πολλοῦ *magni,* περὶ πλείονος, ἐπὶ πρόσθεν *pluris,* περὶ πλείστου *plurimi,* τὸ μὲν σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰς ἅπαν, ἐκ παντός, περὶ παντός, ἀντὶ παντός, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino, imprimis,* τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (ſæpiùs ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut plurimum, quam maxime,* κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρούντων, ὡς ἐκ τῶν ἀφορμῶν, *pro virili, quam optime,* πρὸς ἀφθονίαν *abunde,* εἰς τὰ ἔσχατα *ſumme,* μικρόν τι πρός, καὶ πρός *paulo amplius,* ἐκ χειρός, ὁσαχῇ περ ἂν ἦν δυνατόν, ἔστι δύναμίς γε παρῆν *pro virili,* πολλοῦ vel πολλοῦ γε δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, οὐδ' ἐγγὺς *multum abeſt.*

Diminutionis *μειώσεως.* Prim. ἦκα *ſenſim,* σχεδὸν *fere,* μόλις *vix,* γε *ſaltem.* Derivat. σπουδῇ, σχολῇ, μόγις *vix,* μικρόν, μικροῦ, μικρῷ, ὀλίγου, ὀλίγῳ, *parum, paulo,* λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς, ἀφοσιουμένως *ſtrictim, perfunctorie,* ὅσον interdum *fere,* ἔλαττον, ἐλάσσονι, ἐλαττόνως, ἐλαττονάκις *minus,* ἐλάχιστον, ἐλάχιστα, &c. *minime.* Poet. μίνυνθα *paululum,* &c. Comp. οὔτι, μήτι, μήτιγε, οὔτοιγε, μήτοιγε *nedum,* Μονονού, μονονοὺχ, μονονουχὶ *tantum non,* ὁμοῦ τι *fere,* γοῦν *ſaltem.*

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη *tantum non*, μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δή, μήτοιγε δή, μήτιδή, μήτιγε δή, οὔτοιγε δή, μήτι δή, μήτιγε δή, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως, *nedum, quo minus, ſaltem non*, σχεδὸν ὅσον *fere*, οὐχ ὅτι *nedum, tantum abeſt*, κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν, παρὰ πολύ, διὰ μικρόν, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, καθ' ὀλίγον, (παραμικρόν, παρολίγον, &c. rarius) παρὰ βραχύ, ἐπ' ἔλαττον, *ſenſim, tantillum*, περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενός, διὰ οὐδενός, εἰς οὐδέν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν, *parvi, nihili*, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρόν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, *perparum*, εἰς ἐλάχιστον *minimum, pro minimo*, περὶ ἐλάττονος *minoris*, περὶ ἐλαχίστου *minimi*, παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδόν, ἐν ὀλίγῳ, *propemodum, fere*, παρὰ μίαν, παρ' ἕνα *uno minus*, ἥπουγε, ἥπου σχολῆ γε *multo minus*, οὐδ' ἀρχήν, οὐδὲ γρῦ *ne tantillum quidem*, πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα, *quam minime*, ὁδοῦ πάρεργον *obiter*. Poet. βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον *pauxillum*.

Numeri ἀριθμοῦ. Prim. ἅπαξ *ſemel*, δὶς *bis*. Deriv. ex cardinalibus orta, ut τρὶς *ter*, τετραποδισὶ *quatuor pedibus*: in άκις, ut ἑπτάκις *ſepties*, ὁσάκις *quoties*, πολλάκις *multoties*: in χα, χῆ, χοῦ, χῶς, πλῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ, πενταχῶς *quinquies*, διπλῶς, διπλασίως *dupliciter*: in χθα, ut δίχθα *dupliciter*. Comp. ἐφάπαξ, εἰσάπαξ *ſemel*, &c. ἐπὶ τρὶς *ter*.

Temporis χρόνου. Primit. νῦν *nunc*, πρὶν *priuſquam*, χθὲς *heri*, ἀεὶ *ſemper*, αὖ, πάλιν *rurſus*, ἔτι *adhuc, poſtquam*, ἅμα *ut primum*, ἔς τε *donec*, ἄρτι *nuper*, ἕως *quamdiu*, ἤδη *jam*, θαμὰ *crebro*, ὀψὲ *ſero*, πάλαι *olim*, ὅτε, εὖτε, ἡνίκα *quando*, αὔριον *cras*, πέρυσι *anno ſuperiore*. Poet. δὴν *diu*, ἦμος *quando*, ὄφρα *quamdiu*, μέσφα *donec*, αἶψα, εἶθαρ, πρόκα *ſtatim*. Deriv. εὐθὺς *ſtatim*, διηνεκὲς *continuo*, πάντοτε, ἑκάστοτε *ſemper*, σπουδῆ *feſtinanter*, ἀρχὴν *ab initio*, τότε, τηνίκα *tunc*, πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε *quando*, ὅπου *quouſque dum*, νυνὶ *nunc*, πρωΐ, πρωΐην *mane*, νύκτωρ *noctu*, αὖτις, αὖθις *rurſus*, ἄφνω, αὐτίκα *repente*, πρότερον *prius*, ὕστερον *poſterius*, ἐνίοτε *interdum*, αὐτόθεν *extempore*, σήμερον *hodie*, ἀρμοῖ, νεωστί, ἀωρὶ, *intempeſtive*. Poet. ἦμαρ *interdiu*, cum compoſitis ἐννῆμαρ *novem diebus*, &c. ῥίμφα, ὦκα *celeriter*, τόφρα *tamdiu*, τῆμος *tunc*, πρῷ vel πρῴ *mane*, δηθά, δηρὸν *diu*, πάρος *prius*, ἀρχῆθεν *ab initio*, τῆτες. Att. σῆτες. Ion. σάτες Dor. *hoc anno*. Compoſ. οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὔτι πω, μήπω γε, οὐδέ τι πω, οὐδειύπω *necdum*, πώποτε *unquam*, δήποτε, δήποτ' οὖν *tandem*, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε *nunquam*, ὅταν, ὁπόταν, ἐπάν, ἐπειδὰν (rarius ὅτ' ἄν, &c.) ὁποτεοῦν *quando, quandocunque*, νῦν δή, τανῦν, τονυνέχον *nunc*, πριν ἢ *priuſquam*, πρὸ τοῦ, πρό τουγε *antea*, τοπρωῒ *mane*, ἔκπαλαι, πρόπαλαι *olim*, εἰσαῦτις, ἐξαῦτις *poſthæc*, ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης *repente*, ἔναγχος *nuper*, μηκέτι *nondum*, πηνικάδη, πηνικαῦτα *tum*, διαπαντὸς *ſemper*, ὁσημέραι *quotidie*, πρότριτα *tribus ante diebus*, ἐξαυτῆς *eodem momento*, ἐπιπολὺ *diu*, ἐξαρχῆς, ἀπαρχῆς, καταρχῆς, καταρχὰς *ab initio*, παραχρῆμα *ex tempore*, ἐκποδῶν *e veſtigio*, διατάχους, διαταχέων *celeriter*, &c. Poet. ἐπειὴ *poſtquam*, εἰσότε *donec*, νῦν περ, νῦν δὲ, νυνμενὶ *nunc*, ἒι δύο *dicto citius*.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ *jam jam*, ἔτι μὴν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι καὶ νῦν *hucuſque*, ὅτε τε, ὅτε περ *quando*, ἔσθ᾽ ὅτε, ἔς τ᾽ ἂν, ἔστε περ *donec*, αὐτίκα τε *ſimulac*, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶσσον *quamprimum*, δὴ τότε, τότ᾽ ἤδη, τότε δή, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ *tum demum*, οὐ γὰρ ἄν ποτε *nunquam*, ἔστιν ὅτε vel ὅπου *aliquando*, τὴν ἀρχὴν, τὰς κατ᾽ ἀρχὰς *ab initio*, ἐν βραχεῖ, περὶ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι᾽ ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδὸς, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρὰ ποσί, παρ᾽ ἄσσον *celeriter, e veſtigio*, τὴν ταχίστην *quam celerrime*, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου περ, ἀφ᾽ οὗ *unde, ex quo*, ἔναγχος τοῦ χρόνου *nunc*, μέχρι πόῤῥω *diu*, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ χρέος *extempore*, ὅσον οὐ, ὅπου οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον οὐκ ἤδη *pene jam*, ἐκ δευτέρου *iterum*, ἐκ πολλοῦ, περὶ πολλοῦ *jamdiu*, ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον *longiſſime*, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτα, τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετ᾽ ἐκεῖνον *poſthac, poſtea*, εἰς ἐπιοῦσαν *in poſterum*, ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, ἀντὶ καιροῦ, παρ᾽ ὥραν *intempeſtive*, πρὸς καιρὸν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρὸν δὲ, ἐπὶ καιροῦ, εἰς δέον, ἐν τῷ δέοντι *tempeſtive*, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκὲς, εἰς ἀεὶ *ſemper*, μετὰ σχεδὸν, μετὰ μικρὸν, μετ᾽ ὀλίγον *paulo poſt*, κατὰ βραχὺ, παρ᾽ ὀλίγον, κατ᾽ ὀλίγον, κατ᾽ ὀλίγους *paulatim*, οὐ δή γε πω *nondum*, οὐκ εἰς μακρὸν *brevi*, εἰς τανῦν, πρὸς τὸ παρὸν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκα, παρ᾽ αὐτὸν τὸν καιρὸν *impræſentiarum*, εἰς τόδε χρόνου *adhuc*, τὸ κατ᾽ ἀρχὰς *ab initio*, σὺν χρόνῳ *tandem*, ἐν τόσῳ γε χρόνῳ *tantillo tempore*, πρὸς βραχὺ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μικρὸν, ἐς vel πρὸς ὀλίγον *parumper*, μικρὸν ὅσον ὅσον *tantillum*, ἐν ᾧ *dum*, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ *uſque dum*, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου (ἀκαρῆ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου, κατ᾽ αὐτὸ *ipſo momento*, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ *interea*, κατὰ πολλὰ *frequenter*, μεθ᾽ ὃ *poſtquam*, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον, ἐφ᾽ ὅσον, ἐφ᾽ ἴσα *quamdiu*, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον *tamdiu*, ἐφ᾽ ἑκάστης, καθ᾽ ἑκάστην, ἐφ᾽ ἡμέραν *quotidie*, μεθ᾽ ἡμέραν *interdiu*, πρὸ μιᾶς, τῇ προτεραίᾳ, μιᾷ πρότερον ἡμέρᾳ *pridie*, τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραίαν, μιᾷ ὕστερον ἡμέρᾳ *poſtridie*, εἰς τρίτην ἡμέραν *perendie*, ἅμα τῷ πρωῒ *ſummo diluculo*, &c. Poet. ἔς τ᾽ ἐπὶ *donec*, ἐπὶ δηρὸν *diu*, τὰ ποθέσπερα *veſperi*.

Loci τόπου. Prim. οἷ *quo*, οὗ, ἵνα *ubi*, ἑκὰς *longe*, ἐκεῖ *illic*, ἐγγύς, πέλας *prope*, πέρας *ultra*, ἴκταρ *juxta*, χαμαὶ *humi*, δεῦρο (Attice δευρί, *huc*. Poet. ἄψ *retro*, ἄντα *coram*, ἄσσον, ἄγχι *prope*, τῆλε *procul*. Derivat. ἀμφίς, πέριξ *circum*, πάντη, ἑκάστοτε *ubique*, ἄλλοτε *alibi*, δημοσίᾳ, πανδημεὶ *publice*, μεταξὺ *inter*, πλησίον *prope*, ἀντικρύ, ἄντικρυς *coram*, *e regione*, ὀπίσω cum compoſitis *a tergo*, ἐκποδὼν *procul*, πόῤῥω, μακρὰν *longe*, ἐπιπολῆς (rariùs ἐξεπιπολῆς) *in ſummitate*. Poet. ᾗχι *qua parte*, ἄντην *coram*, τηνεὶ *illic*, μεσσηγὺς *inter*, ἄλλυδις *alibi*, μεγαλωστὶ *late*. Compoſ. ἔνεγγυς *prope*, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντιπέραν, ἀπαντικρύ, ύς, καταντικρύ, ύς *e regione*, ἁμηγέπου, ἁμηγέποι *quocunq;* οὗπερ, ἐνθάπερ *ubi*, περίπου *circiter*, οἷπερ, οἷγε *quo*, εἴπη, εἴποτε *ſicubi*, ἀλλοθίπου, ὁπήποτε, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ, ὁπουοῦν *ubicunq;* ἀνόπιν, ἔμπαλιν *retro*, κατόπιν, μετόπιν *a tergo*, ἀνέκας *ſurſum*, ἁμοιγέπου *ubique*, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα *trans*, ἐνώπιον, κατενώπιον *coram*, προποδὼν, ἐμποδὼν *obviam*. Poet. διαμφὶς *utrinque*, ἀποπρό, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, —*e procul*, ἔμπλην *prope*, ᾗχί περ *ubi*.

Pleraque finita in

θι, οι (ex ὅθι per ſync. & craſ.) σι, χοῦ, τός, θα, ſignificant *in loco*: ut οἴκοθι οἴκοι *domi*, Ἰσθμόθι Ἰσθμοῖ *in Iſthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχοῦ *ubique*, ἐκτὸς extra, ἔνθα *ibi*: quædam in ου, pauciora in χῆ, δον, ut αὐτοῦ *ibi*, οὐδαμοῦ *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intus*, Orta ex Dat. fœmin. in η, ſignificant potius *in via*, ut τῇ, ταύτῃ, ἐκείνῃ *hac via* vel *ibi*.

θεν (θε Poet. pag. 109.) *de* vel à *loco*, ut οὐρανόθεν *de cœlo*, ἄνωθεν *deſuper*, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήπουθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex propinquo*, μακρόθεν *e longinquo*: ſed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intus* vel *ab intra*, ἐγγύθεν *prope*, κυκλόθεν *in circuitu*, πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coram*, ὄπισθεν à *tergo*.

δε, ζε, σε, *ad locum*, us οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in humum*, θύραζε *foras*, οὐρανόσε *in cœlum*, ἀλλόσε *alias*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nuſquam*, ὁμόσε *in eundem locum*. Quædam ante θι, θεν, σε habent ω, ut ἑτέρωθι *alibi*, ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.

ω *in loco* & *ad locum*: ut ἄνω *ſupra*, *ſurſum*, κάτω *infra*, *deorſum*: ſic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hic*, *huc*, ἐκεῖ *illic*, *illuc*, οἷ *quo*, *ubi*, οὗ, ὅπου, ὅποι *ubi*, *quo*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *alio*.

Ποῦ δῆτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δή, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*, ὅπῃ ἄν, ὅπου δή, ὁπουπερ ἄν, ὅπῃ ποτέ, ἔστιν ὅπου, ὁπουδή οὗ, ὅπου, ὅπῃ (ſequente) ἂν τύχοι vel τύχῃ *ubicunque*, ὅπου ποτ' οὖν *ubinam*, μέχρι πόῤῥω *longe*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultro*, *citroque*, ἔνθεν κἀκεῖθεν *hinc illinc*, ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ *alicubi*, εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς cominus, εἰς τοὔπισθεν retro, ἐπὶ τάδε cis, ἐπὶ θάτερα, καθ᾽ vel ἐφ᾽ vel παρ᾽ ἑκάτερα, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα utrinque, διὰ πολλοῦ, διὰ μακροῦ *longo intervallo*, διὰ πλείστου *longiſſime*, ἐπὶ τοῦτο *huc*, ἐπ᾽ εὐθείας, πρὸς ὀρθὴν, καθ᾽ ὁδὸν *recta*, παρ᾽ ἐλάχιστον *prope*. Poet. ἀμφὶ περὶ *circumcirca*, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ *hinc illinc*, ἄλλυδις ἄλλῃ *alio atque alio.*

Sub Loco comprehendi poſſunt tres aliæ claſſes.

Congregandi ἀθροίσεως. Prim. ἅμα, ὁμοῦ *ſimul*. Derivat. in ίνδην (quæ ſignificant *delectum*), ut πλουτίνδην *divites quoſque eligendo*: nonnulla in δὸν & δην, ut ἀγεληδὸν *gregatim*, συλλήβδην *comprehenſim*: in ι, ut πανοικὶ *cum tota familia*, αὐτανδρεὶ *cum ipſis viris*: ex collectivis orta, ut ἀθρόως *confertim*. Compoſ. καθόλου *univerſim*. Poet. ἄμμιγα *una cum*. Æol. ἄμυδις *ſimul*.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ *eodem*, σὺν δὲ, σὺν καί, ἐπὶ γε ὁμοῦ *ſimul*.

Separandi χωρισμοῦ. Primit. ἄνευ, ἄτερ *abſque*, νόσφι, χωρὶς *ſeorſim*. Derivat. μόνον, καταμόνας *ſolum*, ἰδίᾳ *privatim*, ἀνδρακὰς *viritim*, λάθρα *clam*, &c. Poet. ἄνευθε, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε *ſeorſim, abſque*, ἄνδιχα, διάνδιχα *diviſim*.

Ordinis τάξεως. Primitiv. εἶτε *deinde*. Derivat. ex Ordinalibus, ut πρῶτον, πρώτως *primo*, δεύτερον, δευτέρως *ſecundo*, &c. τέλος, τελευταῖον, ὅλως *denique*, μεταστοιχεὶ *in ordines*, αὐτόθεν *ipſo ſtatim initio*. Comp. ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα *deinde*, ἑξῆς (ab ἐξ ἧς retracto ſpiritu, Stephanus vult eſſe primitivum; alii deducunt ab ἔξομαι *adhærebo*) ἐφεξῆς, καθεξῆς *deinceps*.

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν *initio*, τὸ τέλος, τέλος δ᾽, τὸ δὲ τέλος, ὥστε τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel τοτελευταῖον & τατελευταῖα), τὸ σύνολον, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ *poſtremo, denique*, ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου, &c. *ſecundo, tertio*, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γέτοι, αὐτίκα δήπου *ac primum quidem*, αὐτίκα γὰρ *primum enim*, ταύτῃ καὶ ταύτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο *hactenus*.

Orationis λόγου. Derivat. in ιστὶ quæ gentis idioma plerumque denotant, ut Ῥωμαϊστὶ *Romane*, Βαρβαριστὶ *Barbare*, αὐτολεξεὶ *verbatim*, ῥητῶς *certis verbis, nominatim*, ἀῤῥήτως *infande*, παῤῥησίᾳ, παῤῥησιαστικῶς *aperte, cum libertate loquendi*: διαῤῥήδην, ἐπιῤῥήδην *explicate*, συνελόντι, συντόμως *breviter*, ἄνωθεν, πόῤῥωθεν *longius*.

Διὰ βραχέων, δι᾽ ὀλίγων, ἐν βραχεῖ, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις *paucis*, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων *prolixius*, μακρὸν ἄνωθεν *longius*, ὡς ἐν ἐλαχίστῳ, ὡς οἷόν τε *quam breviſſime*, ἐπὶ *vel* κατ᾽ ἐπιτομήν, τὸ δὲ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥστε ὅλον, καθόλου δέ, ὡσδὲ τὶ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων *ſummatim.*

Sub Oratione cadunt adverbia

Affirmandi καταφάσεως. Prim. ναὶ *næ*, ἦ *ita:* poſtpoſit. γέ, δή, μήν, τοι, ὦν (Herodot.) *quidem.* Derivat. ἀμὴν *amen*, μάλιστα *maxime*, ἀμέλει *certe*, ὀρθῶς *recte*, καλῶς *bene*, ἀληθές, ἀληθῶς, ὄντως *revera*, οὕτω *ita*, κομιδῆ, πάντη, πάντως *omnino.* Compoſ. ἔγωγε *equidem*, δηλαδή, ἦπου (antecircumflexum) ἤτοι, καίτοι, *ſane*, *profecto*, παντάπασι, πάνυ τοι, πάνυ γε, οὕτω τοι *omnino*, αὐτόχρημα *reipsa*, γε μήν, γοῦν, γ᾽ οὖν, γέ τοι, γέ τοίπου, μὴν δή, μέντοι, μέντοιγε, μὴν τοίπου, τοίνυν, μεντοίνυν, δήπου, & apud Herod. μέν ὦν, μενῶν *quidem.*

Ἦ γὰρ, ἦ δή, ἦ καί, ἦ μήν, ἦ μέν, καὶ μέν, καὶ δή, ἦ μήν γε, ἤτοι μέν, ἤτοίπου, οὕτω δή, *certe*, πάντη πάντως, πάνυ μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὕτως, παντάπασι μὲν οὖν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῆ, μὲν οὖν *omnino*, καὶ μάλα (& poſtpoſit. γὲ μάλα, δὴ μάλα) *maxime*, ἀλλὰ δὴ καί, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ *tum vel maxime*, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν *revera*, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ *omnimodo.*

Negandi ἀποφάσεως. Primit. οὐ, οὐκ, οὐχί, μὴ *non.* Deriv. ἥκιστα, ἐλάχιστα *minime.* Com. οὐδέ, μηδὲ *ne*, μήτοι, μήτοιγε, οὔτι, οὔτοιγε, οὐ μὴν, οὔκουν *non ſane*, οὐδαμῆ, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐδήπου, οὔτίπου, οὐδενύπω, οὐδετίπως, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε, οὐδέπη, πώμαλα *nequaquam.* Poet. οὔτι *non*, στειβιλεκίγξ, &c.

Οὐ δῆτα, οὐ μὴν, οὐ μέν, οὐ μέν δή, οὐ μέντοι, οὐ τοίνυν, οὔτοιγε, *non ſane*, μὴ οὐ, μι [illegible], οὐ μὰν δή, οὐ γάρ, οὐ γὰρ οὖν, οὐ γὰρ ἄν που, οὐ μένπως, οὐδ᾽ ἄρα πω, οὐδ᾽ ἄν πω, οὐδ᾽ ὅλως, οὐδ᾽ ἄν, μηδ᾽ ἄν, οὐδ᾽ ἂν ὅτι οὖν, οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ *nequaquam*, μηδαμῆ μηδαμῶς, οὐδαμῆ οὐδαμῶς, οὐ τοίνυν οὐδαμοῦ, οὐδ᾽ ὁπωσοῦν, οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, οὐ μέν γε *nullo pacto.* Poet. οὐ θήν, μή νύ τοι οὐ, οὔτε τι *nequaquam.*

Hortandi παρακελεύσεως. Derivat. ἄγε, ἴθι, φέρε *age*, ἄγετε ἴτε *agite*, ἄπαγε *apage*, εἶα *eia*, εὖγε *euge*, δεῦρο *adeſdum*, δεῦτε *adeſto*, εἶεν *eſto.*

Hæc omnia poſt ſe adſciſcunt δή, ut ἄγε δή, pleraque ante ſe admittunt ᾽ἀλλ᾽, ut ἀλλ᾽ ἴτε: item φέρε γὰρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νῦν *age vero vel agite*, ἀλλὰ δὴ καὶ *eſto tamen.* Poet. βάσκ᾽ ἴθι, *age*, εἰ δ᾽ ἄγε *age vero*, δεῦρ᾽ ἴθι *adeſdum.*

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primit. μή, interdum εἰ *ne.*

Compoſ. μήτοι, μήτοιγε, μήποτε *nequaquam.*

Οὐ μή, μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δή, μὴ δῆτα, οὐ γὰρ δή, οὐ γὰρ ἄν που, μὴ τοιποτέ, μὴ γένοιτο *nequaquam, abſit*, ἀλλὰ μήτοι *vide ne*, ἀλλ᾽ ὅπως, καὶ ὅπως, ὅρα ὅπως, item ὅπως ſequente γε, δὴ, δέ, ἄρα, τοίνυν, ἄν *at vide, ac vide*; eodem modo uſurpatur ἀτὰρ apud Poetas. ἢ ἤ, ἃ ἄ, *tace*, Ariſtoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primit. νὴ μὰ *per*, μὰ interdum *non per*; ἢ μὴν frequentiſſima in jure jurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujuſmodi ſunt interjectiones omnes. Primit. ὦ *o*, ὢ *oh*, ἆ *ah*, (poet. ſæpiùs ſequente δείλ' apud Homer.) αἲ *heu*, ἆ ἆ *hau hau*, ἃ ἃ ἃ *ha ha he*, αἲ αἲ *heu heu*, ἒ ἒ *eheu*, ὖ ὖ vox olfacientis; βρῦ vox infantuli poſcentis *potum*, κοὶ vox porcelli; βαβαί, παπαί *papæ*, φεῦ *heu*, *papæ*, ὡς *quam*. Derivat. πῶς *quam*, ἔα *vah*, οὐαὶ *væ*, σαβοῖ, εὐοῖ *euohe*, εὐὰν *euan*, βαβαιάξ, παπαιάξ *papæ*, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis *patrem*, μάμμα, μαμμαία compellantis *matrem*, ἄττα, τέττα compellantis *ſuperiorem*. Compoſ. οἴμοι, αἰβοῖ *hei*, ὦ 'τὰν *o amice* vel *amici*.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς *utinam*. Derivat. εἴθε, εἴη, ὤφελον ſeu ὄφελον. αἴβαλε *utinam*, ἐπεὰν *ſodes*.

Ὥς γε, ὡς εἴθε γε, καὶ εἴθε γε κἄν, ὡς εἴη γε, εἴθ' ὡς, εἰ γάρ, ὡς ὄφελον, ὡς ὄφελον γε, εἰ γὰρ ὄφελον *utinam*.

Demonſtrandi δείξεως. ἰδὲ (vel ἴδε,) ἰδοὺ *en, ecce*. Poet. ἠνὶ *en*, ἤν' ἰδοὺ, (vel ἠνίδου,) ἤν' ἴδε (vel ἠνίδε.) *ecce*.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. καὶ *etiam*, δῆτα, ἅτε *videlicet*. Derivat. ᾗ *quatenus*, ταύτῃ *catenus*, οἷον *nempe*. Compoſ. ἤγουν, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι δηλαδὴ *ſcilicet*, καθὸ, παρὸ, ἐφό, ἐφ' ὅτι, καθά, καθότι *quatenus*, ὅσον γε, ὅσα γε, ὁπόσα γε *in quantum*.

Ἅτε καί, ἅτε δή, ἀλλ' ἅτε *videlicet*, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ, ἐπὶ τοῦτο *quatenus*, τοῦτ' ἐστι (vel τουτέστι,) ὅ ἐστι *id eſt*, φέρε εἰπεῖν interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) *ſcilicet*, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *verbi gratia*, ἐπ' ὀνόματος *nominatim*.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primit. ἢ *an*, ἄρα (præcipuè poſt conditionalem εἰ, ἄν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν *fortaſſe*, ὅσον, ἐπιεικῶς *circiter*. Poet. αἴκεν, -ε *ſi forte*.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἄν, τάχα που ἴσως που *fortaſſe*, που μάλιστα *circiter*, ἀπὸ αὐτομάτου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου *fortuito*, κατὰ συγκυρίαν, εἰ τύχοι *forſan*. Poet. αἴκεν πως, αἴκε ποθι *an quo modo, an quidem*.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἆρα, μῶν *nunquid?* interdum εἰ, καὶ *an?* Derivat. πότερον *utrum?* πῶς *qui?* Poet. πῇ *qua?* ποῖ *quo?*

Adverbia etiam aliarum ſpecierum, & conjunctiones, ubi in quæſtionibus adhibentur, interrogativis accenſeri debent, μὴ, ἦ (vel ἤ) οὐχί, οὐκ *nonne?* εἶτα (rariùs ἔπειτα) *quid ergo?* μήτι, ἤτι, ἤπου, οὐκοῦν *utrum, quamobrem?* ἦ που *an?* ἄλλο τι *numquid?*

Τί μήν, τί δὴ *quidnam?* τί δέ, τί δήποτε, τί δῆτα *quid tandem?* τί μήν, τί γὰρ οὐ, πῶς δὴ οὐ, πῶς γὰρ οὐ vel οὐχὶ *quidni, quippini?* ἆρα γε, ἆρα οὖν, ἆρ' οὖν, ἆρά ποτε, μῶν ἄρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλο τι ἤ, οὐ δή που *nunquid?* καὶ ſequente γε, δή; ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐκ, ἆρα μή, ἆρ' οὖν οὐ μῶν μή, οὐ γάρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχί, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴ οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γάρ (ἦ circumflexo) οὐ γάρ, οὐκοῦν, πῶς οὐ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ *nonne, annon?* πῶς ἄν, πῶς δή, πῶς γάρ, πῶς γὰρ ἄν, πῶς ποτε *quomodo?* διά τί, τί ὅτι, ὅτι δή τι, ὅτι τί δή, ἵνα τί, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὲ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος *quamobrem?* ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δή, ἦ καὶ *an vero?* πρὸς τί, ἐπὶ τί, πρὸς οὖν τί, παρὰ τί ποτε, ἐφ' ᾧ *quamobrem?* μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος *quouſque.* Poet. τίπτε (pro τί ποτε) *curnam?* ἠὲ καὶ οὐχί, ἆρ' οὐκ *annon?* ἦ ἄρα, ἦ ῥα *utrum?*

Cognata quædam adverbia incipientia à præfixo π, frequentiùs ſunt interrogativa; eadem ſi a τ incipiant, redditiva; ſin à vocali, indefinita.

Ad eandem etiam claſſem tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ᾗ, ὅπῃ quâ viâ *vel* quâ ratione.	πῇ quâ viâ? vel quâ ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hàc viâ *vel* hâc ratione.
ᾧ quatenus *vel* quapropter.	πῷ quatenus? *vel* quapropter?	τῷ eatenus *vel* ea propter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter.	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου, ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quó.	ποῖ ubi?	
ὡς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quotmodis.	ποσαχῶς quotmodis?	
ὁπότερον utrúm.	πότερον utrúm;	ὁτιή ὁτιὴ τί } ea de re.
	τιή τιὴ τί } quare?	τέως τόφρα } tamdiu.
ἕως ὄφρα } quamdiu.		τῆμος tum.
ἦμος ὁπῆμος } quando.		

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

CONJUNCTIONES

Primit. Oxyt. ἄν, ἐάν, ἤν, γάρ, γέ, δέ, ἤ, καί, μέν, μήν, πλήν, ἐπεί. Poet. ἀτάρ, αὐτάρ. Paroxyt. ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poet. ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflex. οὖν. Carentes accentu, εἰ, περ, ποι, που, πω, πως, τε, τοι. Poet. θὴν, κε, κεν, νυ, νυν, ῥα.

Derivat. Oxyt. ἀλλά (ex primit. plurali paroxyt. ἄλλα.) Poet. ἠέ. Paroxyt. ὅπως, ὅτι.

Compoſ. longè plurimæ ſunt.

Finales particulæ γὲ, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur; ut ὅτιγε, ἐάντε, τοιγάρτοι, γάρνυτοι, τοίνυν, γάῤῥα, ἤκεν.

Oxyt. exeuntes in γάρ, δέ, δή, μήν, ό, ί; ut τοιγάρ, οὐδέ, ἐπειδή, δημήν, διό, τοιγαρεί, ὁπητί. Poeticæ in ή, ut ἠή, ἐπειή, ὁπή.

Paroxyt. exeuntes in έτι, ότι, περ, που, πως; ut προσέτι, διότι, διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γέλοιπου, ἤνπως.

Circumfl. οὖν in compoſitis retinet accentum ſuum; ut τοιγαροῦν, μενοῦνγε.

Conjunctionem claſſes.

Copulativæ σύνδεσμοι συμπλεκτικοί. Primit. καὶ *&*, τε *que.*

Καὶ δή, καὶ δὴ καί, καὶ μὲν δὴ καί, καὶ μὴν που καί, καὶ μὲν καί, καὶ μέν τοι, καί τοι καί, καὶ μέν τοι καὶ *atque*, ἀλλὰ δὴ καὶ *atque adeo, atque etiam.* Poet. καίνυ *&c.*

Connexivæ μεταβατικοί. Primit. ἔτι. Compoſ. προσέτι *præterea*, μενοῦνγε *quinetiam*, πρόσγε *præterea.*

Ἔτι δέ, προσέτι δέ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γὰρ οὖν, πρὸς δέ, χωρὶς δέ, χωρὶς τοίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μενοῦνγε, καὶ μήν, καὶ μὴν καί, καὶ μήν που, καὶ μήν που καὶ, ἅμα δή, καὶ δῆτα καί, ἀλλὰ δὴ καί, τὰ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν, ἔτι τοίνυν ὡς καὶ *quinetiam, quinimo*, καὶ γὰρ αὖ, *rurſus etiam*, μετὰ δέ, ἐπὶ δέ, ἐπί τε, πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ καί, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρός, τὸ περισσόν, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τάδε, καί τοι καὶ τοῦτο, γε μήν, δέ γε μὴν πῶς *præterea*, ἢ δή, *porro autem.*

Disjunctivæ διαζευκτικοί. Prim. ἢ *vel.* Compoſ. ἐάν περ, ἐάντε, εἴτε, ἤπου, ἤτοι *ſive*, μηδέ, μήτε, οὐδέ, οὔτε *nec.* Poet. ἠέ, ἤτε, ἠή, ἤκεν, ἠκέ περ *vel*, οὐδέτι *neque.*

Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ *ſive*, καὶ οὐ *nec*, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐδὲ μήν, οὔτε μήν, οὐδὲ δή, [illegible], ἀλλὰ μὴν οὐδὲ *nec vero, ſed nec.*

Diſcretivæ διακριτικοί. Prim. πλὴν *præterquam*, ἢ *quam*, interdum καὶ (in initio clauſulæ præcipuè) *ſed*, γὲ, δὴ *ſaltem.* Poet. ἄφαρ, ἀτάρ, αὐτάρ *ſed.* Der. ἀλλὰ *ſed.* Comp. ἤπου, ἤπερ, ἤτοι, (Poet. ἠέπερ) *quam*, ἀλλά γε,

ἀλλά

ἀλλάτι, οὐκοῦν *atqui*, καίτοι, καίτοιγε, γεδή, γέτοι, γεμήν, γετοίνυν, γοῦν, οὖν γε, γ' οὖν, μέντοι *at vero, ſaltem*, δέγε, δέπου, δέτοι *porro autem*.

Μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχί, μὴ οὐχὶ καὶ, ὅτι ἐπειδή, ὅτι μὴ *quin*, ἀλλὰ καὶ, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλὰ μέντοι *atqui*, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλάγε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐ, οὐ μέν τοι ἀλλά, οὐ μέν τοι ἀλλάγε, οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσωσγε, οὐκοῦν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καί, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ *verum enimvero*, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἄν, τὰ δ' ἀλλά, τἄλλα δέ, ἄλλως δὲ *alioqui*, οὐ γὰρ ἂν *alioqui non*, οὐ μέν τοι, οὐ μὴν οὖν, οὐ μήν, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ *enimvero non*, πλὴν ἀλλά, πλὴν καί, ἐπεὶ δὲ *veruntamen*, παρ' ὅσον *præterquam*, ἀλλὰ ſequente γε, οὖν, γε οὖν, οὖνγε, γοῦν, ἀλλ' ἤ, ὅτι ἀλλά, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλά, καὶ μήν, καὶ μήν γε, μέν τ' ἄν, μὲν δὴ *at vero, ſaltem*, ἄλλως τε ἐάν, ἄλλως τε κἄν, ἄλλως τε καὶ εἰ, ἄλλως τε καὶ ἐπειδή, *præſertim vero*.

Cauſales αἰτιολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς *ut*, ἐπεὶ *quoniam*, γὰρ *enim*. Poet. ὄφρα *ut*. Deriv. ὅπως, ὥστε *ut*, ὅτι *quia*. Comp. διό, διόπερ, διότι, καθότι *quia, propterea quod*, εἴπερ *quoniam*, ἅτε *quippe*, ὥσγε *ut*, γάρπου, γάρτε, γάρτοι *etenim*. Poet. ἐπειή, οὕνεκα *quoniam*, ὅτιή, ὁτιητὶ *propterea quod*, γάρνυ, γάρνυτοι *etenim*.

Ὅτι δῆτα, διὸ δή, διὸ καί, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δή, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅτου, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων *propterea quod, quia*, ἅτε δέ, ἅτε δή, ἅτε καί, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, οἷα δή, ὅτι τοι, ἆρα πότε *quippe*, καὶ γάρ, καὶ γὰρ δή, καὶ γὰρ καί, καὶ γάρ τοι, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλάγε, ἐπεί τοι γε, ἢ γὰρ ἂν *etenim*, ὡς ἄν, ὅπως ἂν *ut*, οἷάγε, οἷα δὴ *utpote*, μέχρι που, ἄχρι που *ut etiam*, γὰρ αὖ, μὲν γάρ, γὰρ δή, γὰρ δή που, γάρ τ[illegible] ἄν. Poet. ὅθ' οὕνεκα, οὕνεκά κεν, τοὕνεκά κεν *quoniam*, δὴ γάῤῥα *etenim*.

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἐάν, ἄν, ἢν *ſi*: interdum ἐπεί *ſin minus*, & ὅπου *ſi*. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ, ἤνπερ, κἂν *ſi modo, quod ſi*, εἴπως, ἤνπως *ſi forte*, ἐπάν, ἐπειδή, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅτιγε *ſiquidem, quandoquidem*. Poet. εἴκε *ſi*, εἴποθι *ſiquando*, ἐπείκε *quandoquidem*.

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δή, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρα, ἐπεὶ ἄν, ἐπεὶ οὖν, ἤνπερ γε *ſi, ſiquidem, quandoquidem*, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέν τοι καὶ ἂν *ſin, ſin vero*, εἰ γοῦν *ſi ſaltem*, εἰ οὐ, εἰ δ' οὐ, εἰ μή, εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μήγε, εἰ μὴ πέργε, ἢν μή, ἐὰν δὲ μή, ὅτι μή, ὅτι γὰρ μή, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μή, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μή, πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἀλλ' ἤ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ *niſi, ſin minus*, καίτοι εἰ, καίτοι ἄν, ἐὰν δὲ δή, κἂν εἰ, καὶ μὴν εἰ *quod ſi*, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἂν *ſecus, ſin aliter*. Poet. εἰ μέν κε *ſiquidem*.

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, οὖν *igitur*, Comp. ἄραγε, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, οὐκοῦν *igitur*, οὔκουν *non igitur*, τοίνυν & Poet. τοιγάρ, τοιγαεί, τόδε, item τῷ, τῷ τοι *igitur*.

Ἄρα οὖν, & ἄρ' οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δῆτα τοίνυν, μὲν δὲ *igitur*, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα *proinde*.

Adverſativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι *quamvis*. Comp. κἄν, κἤν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καί, (rariùs καὶ εἰ) καὶ γε εἰ *etſi*, *licet*.

Κἂν εἰ, ἢν καί, ὅτι μὴ καί, καὶ γε εἰ, rariùs καὶ εἰ *etſi*. Poet. περ ἔμπης *quamvis*, ἔμπης καίπερ *etiamſi*.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅμως, μήν, & Poet. ἔμπης, ἔμπας, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δή που, γε δή που, μέν τοι, μέν τοί γε, μέν τοί που *tamen*.

Ὅμως δέ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μήν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καί, πλὴν καί, ἀλλὰ δή, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ οὖν *attamen*, *tamen*.

Expletivæ συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θην, κεν, κε, νυ, νυν, περ, ποι, που, πω, τοι, quæ interdum nihil ſignificant, ſed orationem explent; addunt tamen emphaſin quandam & venuſtatem contextui.

Uſitatiſſimæ ſunt poetis θην, νυ & νυν frequentiùs poſt imperativos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè poſt δ', ὡς, vel articulum poſtpoſit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demoſthene poſt ὡς; ex Xenophonte poſt οἷος, ὁπόσος, πότερος. Apud Oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, που, πω, πως, præſertim poſt adverbia, interdum γε cum οὖν, τε præcipuè apud Iones, ν̀ apud Atticos.

Potentiales δυνητικοὶ *ſunt*, ἄν, & Poet. κεν, κε.

Poſtpoſitivæ Primit. γάρ, γε, δέ, μέν, μήν, οὖν, περ, τε, τοι, ἄν, κεν, κε: compoſitæ itidem & formulæ ab his incipientes frequentiſſimè in oratione poſtponuntur, ideóque fere poſtremum in ſingulis claſſium ordinibus locum ſortiuntur.

Eadem vox propter varietatem ſignificationis ſpectat ad diverſas claſſes tum adverbiorum tum conjunctionum: ſi enim afficiat unam dictionem, præcipuè verbum, potiùs adverbium eſt; Si plures dictiones, clauſulam, vel ſententiam, conjunctio eſt: viz. μὲν *quidem*. ὡς *ut*, γὲ *quidem*, *vero*, μηδὲ *neque*, *ne*, &c.

Loco ultimo addi poſſunt

Dictiones Correſpondentes: adverbia vel conjunctiones, aut formulæ ex utriſque conflatæ.

Μὲν-δὲ, *quidem-vero*, τε-καὶ *cum-tum*, τε-τε *que-que*, τε καὶ, καὶ καὶ-καὶ, καὶ, &c. τὸ μὲν-τὸ δέ, τὰ μὲν-τὰ δέ, τὸ μὲν τι, τὸ δέ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δέ, τῇ μὲν τῇ δέ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δέ, πῇ μὲν-πῇ δέ, ἅμα μὲν, ἅμα δέ, ὡς μὲν-ὡς δέ, πῶς μέν-πῶς δέ, τοτὲ μὲν-τότε δέ, & variato accentu, ὁτὲ μέν-ὁτὲ δέ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ *partim-partim*, *tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδάν, ἡνίκα *tum-cum*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνίκα vel τηνικαῦτα *cum-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δέ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε-ἄλλοτε, ἐναλλὰξ-τοτὲ δὲ *modo-modo*.

Εἰ μὲν-εἰ δέ, (εἰ μέν κε-εἰ δέ κε Poet.) ἤ-ἤ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, ἐάντ' οὖν-ἐάντ' οὖν, εἰ μέν τοι-εἰ μέντοι *ſive-ſive*, εἴτε καὶ εἰ μὴ *ſive-ſive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrum-necne*, οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε, οὐδὲ-οὐδέ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*.

Ἐπὶ τάδε μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ, *citra ultra*.

Μᾶλλον-ἢ *potius-quam*, πρὶν vel πρότερον-ἢ *prius-quam*.

Ἐπεὶ-καὶ *poſtquam-tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν, *inde-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅπου-ἧπου, *quandoquidem-multo magis* vel *minus*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεί, ὡσπερεί, καθάπερ, &c.) -οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel οὕτως, ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθώς-καί, ὡς-ὣς (poet.) *ut-ſic*, οὕτως, ὁμοίως-ὥσπερ *ità-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem-fere-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καί-ὅμως δὲ, εἰ καί-ὅμως δὲ interdum δήπου, εἰ δὲ καί, ἢν καί-ἀλλ' οὖν γε *quamvis-tamen*, εἰ μή-γε δήπου *ſi non-tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *non ſolum-ſed etiam*, μὴ vel οὐχ ὅτι, μὴ vel οὐχ ὅπως·μονονού-ἀλλὰ καί, vel ἀλλ' οὐδὲ *non-ſolum non-ſed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quo-eo*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quanto-tanto*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τοσοῦτον *quatenus-eatenus*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (ſequente καὶ) *ea lege-ut*, τοσοῦτον ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ ταὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως) καὶ *æque-ac*. Negligitur quandoq; correſpondentis formulæ membrum vel dictio.

PRÆPOSITIONES

Monoſyllabæ ſex: ἐκ ante conſonam, ἐξ ante vocalem *ex*; ἐν *in*; εἰς *ad*; πρὸ *ante*; πρὸς *ad*; σὺν *cum*.

Diſſyllabæ duodecim; ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀντὶ *pro*; ἀπὸ *à*; διὰ *propter*; ἐπὶ *in*; κατὰ *ſecundum*; μετὰ *poſt*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *ſub*; ὑπὲρ *ſuper*.

Tres ſunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς: reliquæ oxyt.

Præpoſitiones inter ſe compoſitæ migrant in adverbia; ut παρέξ, &c.

SYNTAXIS

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque ſpectat Ordo ſive Diſpoſitio dictionum in Oratione.

Concordantia triplex.

1a. Nominativi & Verbi.

OMne Verbum Perſonale, & finitum, habet precedentem Nominativum * Subſtantivi, cum quo concordat numero & perſonâ; ut, ὄρος ὠδίνει *mons parturit*, ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες *ſero ſapiunt Phryges.*

* *Ad Subſtantivum refertur pronomen Primit.*

Cùm Verbi 1a. dual. deeſt, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νὼ ἔξιμεν *nos duo eximus.* Soph.

Neutrum Plurale gaudet verbo ſingulari; ut οὐκ ἀρετᾷ κακὰ *non bene ſuccedunt mala.* Od. θ. Jungitur etiam Plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι, Jacob. 2. 19. Utriſque adjunctum reperitur in eadem ſententia; ut ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' οὗ λέγονται. Ariſtot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. perſonæ rariſſimè exprimitur, niſi emphaſeos vel diſtinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις.

Nominativus 3æ. ſæpe omittitur in verbis hujuſmodi, λέγουσι, φασί, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὥς φασι ſubaudi ἄνθρωποι. *Plut.*

Tertia perſona ἐστὶ vel εἰσὶ ſæpiſſimè ſubauditur, ut πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος· οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum uſitatiùs claudit ſententiam vel membrum.

In diſponendis dictionibus præcipuè ſolutæ orationis, cura non levis adhibenda eſt; ità tamen ut varietas ſummoperè obſervetur, unde venuſtior ſtructura, & ſuavior harmonia conſurgat.

2a. Adjectivi & Subſtantivi.

ADjectivum cum Subſtantivo concordat Genere, Caſu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius.*

Adjectivum plurale cujuſcunq; generis ſæpe permutat ſuum ſubſtantivum in genitivum, cum articulo; ut ἀγαθοὶ τῶν γονέων *boni parentes.*

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus præpoſitivus, pronomen poſſeſſivum, participium.*

Iſocrat. φαῦλαι

τῶν γυναικῶν. Baſil. καλὸν τῶν ζώων, Iſoc. Singulare itidem, ſi neglecto genere ſubſtantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς *immenſum gaudium.* Heſiod.

Adjectivum *ſubaudito* ἄνθρωπος, in maſculino genere; *ſubaudito* χρῆμα, in neutro, ponitur abſolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Pſal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χρήσιμον καὶ αἱ ψευδενέδραι. Xenoph.

Adjectivum abſolutè poſitum locum ſubſtantivi ſupplet alteri adjectivo; ut μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo veſtitum, exprimitur per ſubſtantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβὲς, *ubi emolumentum ibi religio.* Epictet.

Sæpe Subſtantivum uſurpatur pro Adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua.* Lucian. Apud ſacros ſcriptores crebriùs in Genitivo; ut οἰκονόμος ἀδικίας *diſpenſator injuſtus.* Luc. 16. 8.

Adjectivum Verbo poſtpoſitum & concordans cum Subſtantivo præcedente Verbum, ſæpiſſimè Adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo.* Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant.* Heſiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur Subſtantivo Plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. χίλια, μύρια, quandoq; collectivo ſingulari, etiam diverſi generis; ut χίλια ἵππος. *Xenoph.*

Adjectivum frequentiùs præmittitur ſubſtantivo.

In numeralibus mixtis numerus minor majorem ſæpiùs præcedit uſque ad centenarium, ſi copula καὶ interceſſerit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: abſque copula, vel poſt centenarium, plerumq; minor ſequitur majorem; ut τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

32. Antecedentis & Relativi.

RElativū cum antecedente concordat genere numero & perſonâ: Quoties nullus Nominativus interſeritur inter Relativum & Verbum, Relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui ſperat.* Pſal. 34. 8.

At ſi Nominativus Relativo & Verbo interponatur, Relativum regetur à Verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ κύριος ὁ θεός ἐστι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Pſalm. 33. 12.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem caſu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα. Pſal. 119. 47.

Pronomen Antecedens ſæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non raro præcedit, præcipuè in eodem caſu poſitum;

ut ἀπολαύω τῶν ἔχω ἀγαθῶν: vel ſi antecedens pronomen tertiæ perſonæ ſubintelligatur in verbo; ut ὃς ἀσεβεῖς, ἀμῇ.

Οὗτος hic, ἐκεῖνος ille, ὅσος, ἡλίκος quantus, οἷος qualis, iter πόσοι quot, ποσὸς quotus, ποταπὸς cujas, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος quotuplex, &c. indefinitè hæc ſumpta, non rarò conſtruuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *elephantorum Embryo quantus vitulus.* Ariſtot. χαριζόμενος οἵῳ σοὶ ἀνδρὶ *gratificans vi qualis es Tu.* Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Subſtantiva, vel Antecedentia cujuſcunq; numeri poſtulant Verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι *semen & fructus differunt.* Ariſtot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris perſonæ; Adjectivum cum Subſtantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, conſentit: Dignior autem perſona prima quàm ſecunda a tertia, & ſecunda quàm tertia; Dignius maſculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus *naturam rationalem* aut *animalem* ſignificantibus; in aliis vero digniſſimum eſt neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί. Jac. 2. 15. λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχήν. Philo. ὄνυχες καὶ σμάραγδοι ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoq; admittitur ſingulare, quod ad plura licet ſit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & perſona; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἔλεγεν. Ariſtot. ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum ſingulare cum proximiore conſentit, Adjectivū verò plurale neutrum ſequitur conſentiens cum utriſque; ut αἱ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμήν ἐστιν αἱρετά. Ariſtot.

Duo maſculina cum neutro, etiamſi ſignificent *naturam rationalem*, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πιστεύομεν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὁμοούσιά τε καὶ ὁμόδοξα. Nazianz. Inuſitatiùs Maſcul. & Fœmin. ut περὶ πλείστου ποιούμεθα τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι. Iſocr.

Duo fœminina non reſpuunt fœmininum; ut θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι. Ariſtot.

Maſculina & Fœminina *rem inanimatam* ſignificantia quandoque admittunt maſculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω πετόμενοι. Lucian.

Cùm duabus de rebus ſit ſermo, uſitatiùs effertur in plurali; *ut* κυρίοις δυσί· quod ſi res naturâ vel arte ſint binæ, potiùs in duali; *ut* δυοῖν ποδοῖν.

Duo ſingularia cum duali non incongruè nectuntur; ut διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Il. *α.*

Ἄμφω & δύω cum plurali ſæpius junguntur; ut ἄμφω ἐξέπνευσαν. Euripid. δυοῖν ὀφθαλμῶν. Ariſtot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diverſorum numerorum poſitum, cum alterutro convenire poteſt; ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες. Phil. πόλεις εἰσὶν οὓς φωλεοὺς νομίζεις. Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clauſulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in neutro genere ponuntur; ut ξυρεῖν τὸν λέοντα οὐκ ἔστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clauſulas, & frequentius in numero plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Subſtantivo, Relativum cum Antecedente, quod non exprimitur ſed intelligitur in Pronomine Poſſeſſivo; ut ἐμὰ τοῦ κακοδαίμονος (ſubaudito ἐμοῦ in ἐμὰ) Lucian. τὸ σὸν μόνης δώρημα (ſubaudito σοῦ in σὸν) Sophocl. φόβον ὁρῶ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου Ὃν μήποτ᾽ ὀκνεῖτε. idem.

Interrogativum & ejus Redditivum caſu ac tempore concordant; ut τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; ὅσῳ οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων. Laert. Non obſervatur genus aut numerus; *ut* τί οἱ ἄνθρωποι; θεοὶ θνητοί. Lucian.

Cum Redditivum ſit Pronomen Poſſeſſivum, ponitur in caſu nominis à quo regitur; ut τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμός.

Reſpondetur interdum ad ſenſum, non ad vocem; *ut* τίνος εἶ; ὁ πατὴρ Τελαμών. Euripid. præſertim ſi interrogatio fiat per dictionem variæ ſyntaxeos; *ut* θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον. Eurip. quia dicimus θνήσκειν θάνατον, vel θανάτῳ.

Dictio interrogativa plerumque inchoat ſententiam.

Articulus & Pronomen ſequuntur concordantiarum regulas: utrumque tamen peculiarem habet uſum, diſpoſitionem & elegantiam.

Articulus.

Articuli præpoſitivi uſus eſt

1°. Propter emphaſin, ſive excellentiam rei; ut τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. i.e. *Spiritum Deum.* Luc. 3.22. πνεῦμα ἅγιον. i.e. *Spiritum donum,* Joh. 20. 22. τὸ ἀγαθὸν *ſummum bonum,* ἀγαθὸν *quodvis bonum.* Ariſtot.

2°. Propter demonſtrationem rei certæ; ut οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν. 1. Joh. 5.8.

3°. Propter expoſitionem ſive diſtinctionem, tunc crebrius poſtponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστής. Matth. 3. 1.

4°. Propter elegantiorem texturam vel modulationem ſuaviorem; ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις. 1 Joh. 5. 4. πολὺ διεστώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας. Iſocrat.

Addi poſſunt aliæ rationes, quas utpote magis incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo articulo certa vix dari poteſt regula: Sæpe enim utuntur vel reſpuunt Autores pro arbitrio vel euphonia: Non tamen abs re erit ſequentes de illis obſervationes apponere.

Articulus cujuſcunq; generis cum adverbio pro nomine ſumitur in omni caſu; ut τῷ πλησίον *vicino*. Deut. 5. 21. τὸν πλησίον *vicinum*. Matth. 22. 36. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης. Marc. 5. 1. διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Marc. 10. 1. In neutro genere ſic poſitus quandoq; adverbiaſcit, ut τὸ πάλαι *olim* Thucyd. τὰ νῦν *nunc* Act. 27. 22.

Similiter articulus neuter cum Infinitivo fit nomen; ut ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίνεται τὸ ἐρᾷν, *ex aſpectu naſcitur amor.*

Præponitur etiam neuter qualicunq; dictioni vel clauſulæ *materialiter* (quod aiunt) ſive τεχνικῶς acceptæ; ut τόδ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω. Demoſth.

Articulus neuter cum genitivo ſequente ſignificat *poſſeſſionem*, *proprietatem* vel *relationem*, ſubaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος, vel hujuſmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι. Matth. 22. 21. i.e. χρήματα. τὰ τῆς σαρκὸς, i.e. ἔργα. Rom. 8. 5. τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω. Lucian. i.e. ἔπος. Quandoq; ponitur pro ſolo Subſtantivo; ut τὸ τῆς ἀληθείας, pro ἀλήθεια. Plutarch.

Articulus pluralis (obſervato genere nominis proprii) cum præpoſitione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ &c. & Accuſativo, accipitur pro ipſo nomine; ut οἱ ἀμφὶ Κορινθίους *Corinthii*. Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, *venerunt ad Martham & Mariam*. Joh. 11. 19. τὰ κατ' εὐχὰς, *preces*. Heliod. l. 4. Interdum (neglecto genere) ſignificat *comitatum*, *officium*, *facultatem*, *ſectam*, *relationem*, cum iiſdem vel aliis præpoſitione & caſu; ut οἱ περὶ τὸν Παῦλον. i.e. *ſocii Pauli*. Actor. 13. οἱ περὶ τὴν γῆν, *agricolæ*. Xenoph. οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους, *Poetæ & Oratores*. Iſocr. οἱ ἀπὸ στοᾶς, *Stoici*. Athen. οἱ πρὸς αἵματος, *conſanguinei*. Sophocl. οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *Socii Achillis*. Lucian. οἱ κατ' ἀγορὰν, *cauſidici*. Demoſth. οἱ ἀπὸ βήματος *concionatores*. Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι *Mathematici*. Laert. οἱ ἀπὸ vel μετὰ Πλάτωνος, *Platonici*. Syneſ.

Ponitur articulus præpoſitivus quandoq; pro ſubjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, Demoſth. οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις.

Marc. 14.68. Apud Poetas ὅττις pro ὅστις, ſervato ο per omnia genera, caſus, & numeros, ὅττινα, ὅττινας, ὅττινα, &c. ut ὅττις κ᾽ ἐπίορκον ὀμόσσῃ, Il. τ. ὅττινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει, Od. θ. ὅττινας μινυθῇ, Il. ο. ὅττιν᾽ ἔργα τέτυκται, Iliad. χ.

Articulus præpoſitivus vel ſubjunctivus pro αὐτὸς ſumitur ſequente ſæpiùs δὲ, γε, &c. ut ὁ δ᾽ ἔφη. Matth. 13.28. ἦ δ᾽ ὅς *dixit ille.* Plat. Item pro οὗτος & ἐκεῖνος, præcipuè in diviſionibus cum μὲν-δὲ, γὰρ-δὲ, &c. ut τὰ μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ φθαρτά. Ariſtot. δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μή. Demoſth. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. 1 Cor. 11.21. ἃς μὲν κατείληφε πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ. Demoſth. Interdum pro τίς *interrogativo*; ut τοῦ vel οὗ χαίρειν λέγω; Demoſth. pro τὶς *indefinito*; ut ἀγνοῶ τὸ χρὴ πιστεῦσαι. Lucian. σύ μ᾽, ὃς εἰμ᾽, εἰρηκώς. Soph.

Τὸ ὂν vel τὸ τι ſignificat *partem*; ut τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν. Ariſtid. ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες. Plat.

Articulus non raro ſubinnuit participium ὢν, potiſſimùm ante præpoſitionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Matth. 6.9. τοὺς πρὸ ὑμῶν. Matth. 5.12. τὰ ἄνω φρονεῖτε. Coloſſ. 3.2.

Omittitur ſæpiſſimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος, &c. Indefinita; ut τις, ὁποῖος, &c. Univerſalia ſigna; ut πᾶς, μηδεὶς, &c. Numeralia cardinalia; ut εἷς, δύο, &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo; ut τῆς ποίας μερίδος. Demoſth. item Cardinalia; cùm referuntur ad id quod præceſſit; ut λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους. Luc. 9.16. ὁ εἷς. Luc. 18.10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epiſtolarum inſcriptionibus; ut Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ, χαίρειν. Iſocr. in quibus tamen appellativa deſiderant articulum; *ut* Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ-χαίρειν. Demoſth. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; *ut* περὶ Ἑλένης, περὶ νόμου. Laert. Antiſth. Pronomina Subſtantiva ἐγὼ, &c. compoſita ἐμαυτοῦ, &c. *ut* ἐγώ εἰμι. Joh. 15.1. ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ. 2 Cor. 2.1.

Pronomen ὁ δεῖνα ſemper articulum poſtulat; *ut* ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε. Demoſth.

Genitivus poſt Partitivum exigit articulum; ut εἷς τῶν στρατιωτῶν. Joh. 19.34. crebrò etiam poſt ſubſtantivum regens; ut ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας. Joh. 17.12. εἰθισμένον τοῦ νόμου. Luc. 2.27. Sic Vocativus pro Nominativo poſitus; *ut* ἡ παῖς, ἐγείρου. Luc. 8.54. σὺ ὁ βορέας πνεῦσον. Lucian.

Duo vel plures Articuli diverſorum nominum genere, numero, vel caſu diſcrepantium, elegantiùs ſe immediate conſequuntur, quorum prior ad remotius ſemper nomen refertur; ut τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, Rom. 10. 3. πῶς τὴν τοῦ ῥήματος σεμνότητα ληψόμεθα; Demoſth. Communiter tamen in ſacrâ Scripurâ articulus adhæret ſuo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ibid. Rom. 10. 3. Inepta verò repetitio eſt ſi omnimodo conſentiant; ut αἴτιος τῆς πόλεως ἐρημώσεως. Zonaras.

Parum imitanda etiam diſpoſitio eſt, ſi nominum ordo perturbetur; ut οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων. Theophylact. ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος. Damaſcen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpoſitio cum ſuo caſu interveniunt; ut ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος, Act. 23. 22. ἀκούσατε τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας, Act. 22. 1. Participium aut Verbum regens; ut τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιθυμίαν. Demoſth. τοῦ μόνον ὀρεγόντος πιθανοῦ. Ariſtot. Aliquando poſtponitur articulus; ut ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων ἢ τῶν τυραννευόντων. Iſocr.

Collocatur articulus ante & poſt nomen frequentiſſimè; ut τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων. Ariſtot.

Repetitur ante nomen in demonſtrando, intercedente δὲ vel δή; ut ὅδε ὁ ἄνθρωπος, τοῦδε τοῦ λόγου, καὶ τῆσδε τῆς ὕλης. Ariſtot.

Cum duo ſubſtantiva, alterum vel utrumque appellativum, apponuntur; vel cùm adjectivum immediatè poſtponitur ſubſtantivo; utrique vel poſteriori ſæpiſſime articulus additur; ut Ματθαῖος ὁ τελώνης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες, Luc. 2. 15. τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, Luc. 8. 29. Si adjectivum præceſſerit, articulus ipſi ſoli præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitùs; ut πνεῦμα ἀκάθαρτον, Marc. 3. 30.

Cum plura ſint ſubſtantiva, illud ſenſu præcedit verbum cui articulus præfigitur; ut θεὸς ἦν ὁ λόγος, *ſermo erat Deus*, Joh. 1. πνεῦμα ὁ θεὸς, *Deus eſt ſpiritus*, Joh. 4. 44. Sic. τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, Joh. 17. 10. At pronomen articulo viduum poteſt loco & ſenſu præire; ut ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός, Joh. 14. 6.

Adjectivum poſtpoſitum ſi non habeat articulum, dividitur plerumque à Subſtantivo, & ſequitur verbum ſenſu; ut ἔστιν ἄνθρωπος δίκαιος. Ariſtot. *homo eſt juſtus*. Sin habeat, à Subſtantivo non dividitur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ἐστι, *ille bonus Plato eſt*.

Poſt αὐτός, ἐκεῖνος, ὅλος, οὗτος, πᾶς, articulus additur ſubſtantivo ſequenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, Luc. 13. 31. ἐκεῖνον τὸν λίθον, Luc. 20. 18. ὅλην τὴν γῆν, Act. 17. 11. οὗτοι οἱ λόγοι, Luc. 24. 44. πᾶν τὸ σῶμα, Eph. 4. 16. rarò præponitur hiſce adjectivis; ut τὸν αὐτὸν τρόπον, Dem. &c.

Adjectiva ſine ſubſtantivo poſita, ſæpiſſimè veſtiuntur articulo; ut εἰς τὰ ἴδια, Joan. 1. 11. τὴν ταχίστην, Demoſth. &c.

Metri causâ apud Poetas articulus negligitur vel redundat.

Prono-

Pronomen.

Genitivus Pronominis poſſeſſivi uſurpatur quando ſignificatur *perſona*; ut εἰκών σου, *imago tui*. Herodian. Sic πρὸς βίαν μου, *ad coactionem mei*. Sophocl. i. e. *me invito*.

Quoties *poſſeſſio*, *relatio*, *circumſtantia* vel *actio* perſonæ connotatur, poſſeſſivo uti licet; ut ἐπὶ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου. Prov. 3. 5.

Ponitur Genitivus Primitivi loco Poſſeſſivi; ut ὁ πατήρ μου. Joh. 15. 1. (rariſſimè ἐμοῦ, Rom. 1. 12.) adhibetur quandoque Dativus, ut χαίρει μοι ἦτορ. Ιλ. ψ. Frequenter poſſeſſiva ἡμέτερος & ὑμέτερος uſitata ſunt Oratoribus; ut κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον, Act. 24. τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, 2 Cor. 8. 8. & in eodem contextu, περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων, &c. Joh. 1. 2. 2. Inuſitatius ἐμὸς, σὸς, σφέτερος; ut ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς. Athen. εἰς τὰ σφέτερα ἤδη διεξερπύσει. Ariſtot. ἐμὸς & σὸς paſſim in SS. ut ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Poſſeſſivum pro Primitivo rarius accipitur; ut τῷ ἐμῷ πόθῳ κατέφθιτο, pro ἐμοῦ Sophocl.

Pronomina reciproca ſunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ vel σαυτοῦ, referuntur enim ad perſonam præcedentis verbi, aut ſi quando præceſſerint, reſpiciunt caſum verbo poſtpoſitum; ut Εὔφραιος ἀπέσφαξεν ἑαυτόν. Demoſth. ἕκαστος αὑτῷ φίλος. Ariſtot. δεῖταί οἱ τὴν νύκτα. Lucian. οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτόν. Plat. Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν, Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Hom.

Ἑὸς, σφέτερος, magis familiaria ſunt Poetis; ut ἡγεμόνευεν ἑὸν πρὸς δώματα. Hom. εἴ τινες ἴδοιεν σφετέρους ἐπικρατοῦντας ἀνεθάρρησαν. Thucyd. Ἑὸν proprie ſignificat *quod unus poſſidet*, σφέτερον *quod plures*.

Ἡμέτερος & ἡμέτερος addito genitivo αὐτῶν, uſurpantur reciproce; ut τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττωμεν. Demoſt. διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύειν. Iſocr. ſic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν: ut αἱ μὲν ἀρεταὶ οὐ σφετέρας αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσι. Iſocr. οἱ πλεῖστοι τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι. Demoſt. Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτῶν: ut πάλαι ᾐσχύνοντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. Iſocrat.

Reſolvuntur interdum compoſita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorum ſimplicia adhibentur per omnes caſus; ut οἱ δ᾽ αὐτῷ κα-

καὶ τεύχει ἀνήρ.Hesiod.πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι.Iſocr.Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ caſus omnes duales & plurales à ſimplicibus neceſſariò ſupplentur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν. Rom.8.23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, 1 Corin.11.13.

Simplicia primativa 1æ. & 2æ. perſonæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compoſitorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι.Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι.Plat. pro ἐμαυτόν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἑαυτοῦ, Pſal.103. ἐπ' αὐτὴν pro ἐφ' ἑαυτήν.Ariſtot. præcipuè cùm nomen aliud 3æ.perſonæ inciderit inter αὐτὸς & perſonam verbi; ut ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potius quàm ἐφ' ἑαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς ſenſu præceſſerit verbum; ut πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἑαυτοῦ υἱός.) E contra profertur ἑαυτοῦ, οὗ, vel ἑὸς pro relativo αὐτὸς, ut ἐπειδὴ οὗ ἐκβῆναι τὴν ψυχήν. Plat. præſertim apud Poetas; ut, οἷ ἔκπεσε δάκρυ.Il. β'. τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο φάσγανον Il. ι.

Pronomina quædam ſunt trium perſonarum, αὐτός; ut αὐτὸς ἔφην, ης, η. Ἑαυτοῦ in plurali; ut, μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς. 2 Cor.1.9. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε Phil.2.12. ſed in ſingulari uſurpatur pro genitivo ſolo, σεαυτοῦ, ῆς; ut οὕτω παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους Xenoph.

Σφέτερος junctum verbis 1æ & 2æ perſonæ ſignificat *noſter*, *veſter* apud Poetas; ut ἐννέπετε σφέτερον πατέρ'. Heſiod. Σφωΐτερος apud Apollonium ſignificat interdum *ſuus*; ut ἀλκῇ σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπε. jungitur etiam verbo 2æ perſonæ pro *tuus*; ut λιλαίεαι Δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.idem.

Paucula Adjectiva ſunt reciproca & trium perſonarum, ἴδιος, ἀλλήλων, &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς, Luc. 6.41. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν, 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε, 1 Pet. 1. 22. μισήσουσιν, Matth. 24. 10.

Αὐτὸς redundat paſſim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ, Matth. 8. 1. alibi rariùs.

Duo cùm fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad propius, ἐκεῖνος ad remotius; ut ἔθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν. δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. Iſocra. Pari modo articuli pro iiſdem poſiti, ὁ μὲν ad remotius, ὁ δὲ ad propinquius ſpectat: qui tamen ordo ſæpè negligitur.

Regimen Subſtantivorum.

Duo vel plura Subſtantiva ad eandem rem ſpectantia in eodem caſu apponuntur; ut Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τιμοθέῳ τέκνῳ, 1 Tim.1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα, Philem. v. 19.

Nomen verò proprium *loci*, præſertim *urbis*, poſt Appellativum ſuum effertur nonnunquam in genitivo; ut Ἀθῆναι vel Ἀθηνῶν πόλις, Demoſt.

Aliquando ſubintelligitur ſubſtantivum in poſſeſſivo, quocum ſequens ſubſtantivum caſu conſentit, ut, Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυληγενέος βασιλῆος. Hom. Il. β′.

Genitivus poſt Subſtantivum.

Cùm duo Subſtantiva diverſæ ſignificationis concurrunt, quod ſenſu poſterius eſt in genitivo ponitur; ut κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

Adjectivum in neutro genere abſolutè & Subſtantivè poſitum genitivum regit; ut τὸ τοῦ θεοῦ εὐμενὲς, *Dei benevolentia*. Demoſth. εἰς πλέον πίπτειν τοῦ θέλοντος, i. e. εἰς πλέον θέλημα Soph. τὰ τοῦ θεοῦ Matth. 22. nonnunquam in alio genere; ut τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ, *Deum mortuum*. Lucian. Alex. & Phil.

Sæpiſſime ponitur iſte genitivus vel relativè; ut πῶς τῆς τύχης, Sophocl. vel poſſeſſive; ut τὸ σῶμα ναὸς τοῦ πνεύματος. 1 Cor. 7. activè; ut θάνατον Ἀργείων φεύγω. Euripid. i.e, *mortem quam Argivi inferunt.* paſſivè; ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία Thucyd. i. e. *qua Platæenſes cincti erant.*

Pro Genitivo interdum uſurpatur adjectivum poſſeſſivum; ut δουλείη κεφαλὴ pro δούλου. Theogn.

Genitivus vel Dativus poſt Subſtantivum.

Genitivus quandoque in dativum vertitur, præſertim poſt nomen Subſtantivum adjectivè acceptum, & ſignificans *relationem*, *affectionem* vel *contrarietatem*; ut κοινωνὸς τῷ Σίμωνι. Luc. 5. 10. ἀντιβίοισι τύραννε, *violentis tyranne* vel *infenſiſſime*. Herodot.

Genitivus vel Accuſativus poſt Subſtantivum.

Nomina *laudis*, aut *vituperii* (ſubſtantivum cum ſuo adjectivo) poſt aliud ſubſtantivum efferuntur in genitivo; ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. γυνὴ ἀχαλίνου στόματος. Rariùs in Accuſat. ut κόρη ἀμήχανόν τι κάλλος. Heliodor.

Nomen etiam *menſuræ* poſt ſubſtantivum in genitivo ponitur; ut ἀνδρειὰς δυώδεκα πηχέων. Herod. addito ſæpius accuſativo hujuſmodi, βάθος, εὖρος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος, &c. ut λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατόν. Diodor.

Subſtantivum regens uſitatiſſimè præponitur ſubſtantivo quod regitur; ut ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, Mat. 8. 20. articulis verò utrique præfixis elegantiùs ſequitur regens; ut ὁ τοῦ τέκτονος υἱός, Matth. 13. 55.

Apud Oratores τὶς, ἕκαστος, ὅσος ponuntur poſt πᾶς; ut πᾶς τὶς, πᾶς ἕκαστος *unuſquiſque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque.*

Regimen Adjectivi.

Genitivus poſt Adjectivorum.

ADjectiva quæ *deſiderium, fugam, curam, negligentiam, contemptum, memoriam, oblivionem, notitiam, ignorantiam, prodigalitatem, parſimoniam, accuſationem, damnationem, abſolutionem, dignitatem, potentiam, impotentiam, ſeparationem, differentiam, excellentiam, participationem, immunitatem, vacuitatem, privationem* denique ſignificant, genitivum adſciſcunt; ut δυσέρως τῶν ἀφροδισίων. Xenoph. φυγὰς τῆς πατρίδος, idem. ἐπιμελὴς τῶν φίλων, idem. ἀμελὴς τῶν μουσῶν. Lucian. ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων. Iſocrat. μνήμων φόρτου. Homer. ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμί. Syneſ. ἔμπειρος τοῦ πολέμου. Thucyd. ἄπειρος πράξεων ὁ νέος. Ariſtot. δάπανος ὑγρῶν. Athen. φειδωλὸς τῆς δαπάνης. Plutarch. κατήγορος μορφῆς. Plat. καταδίκος φόνου. Demoſt. καθαρὸς φόνου. Plutarch. ἄξιος ἐργάτης τῆς τροφῆς, Matth. 10. 10. ἐγκρατὴς vel ἀκρατὴς θυμοῦ. Ariſt. ἀπόκοιτός μου. Lucian. ἕτερον τοῦ ἀληθοῦς. Plat. Ἔξοχος Ἀργείων. Il. γ. μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ. Heb. 3. 14. ἐλεύθερος τῶν τυράννων. Demoſt. κενὸς νοῦ. Plutarch. ἔρημος συμμάχων. Xenoph.

Ad privationem referuntur compoſita ab α privativo; ut ἄπαις παίδων. Xenoph. ἄχαλκος ἀσπίδων. Sophocl. Quædam ex νη, ut νῆστις βορᾶς. Eurip. niſi quæ vi ſignificationis juxta alias regulas alios caſus poſtulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva, indefinita, interrogativa, numeralia, ponderalia, comparativa,* & *ſuperlativa*, ſi partitive accipiantur, genitivo gaudent; ut θάτερος δυοῖν. Plat. ἕκαστος ὑμῶν. Luc. 13. 15. τὶς τῶν νομικῶν. Luc. 11. 45. τὶς οἶδεν ἀνθρώπων, 1 Cor. 2. ἓν τῶν πλοίων. Luc. 5. μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου. Ariſtot. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, Matth. 23. 11. ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων, 1 Cor. 15. 6.

Similiter ſignificantia comparativè; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρατερός. Ælian. πρᾶος θριγκίνης. Apollon. Superlativè; ut ἔσχατοι ἀνδρῶν. Od. ά. τάλαινα παρθένων. Eurip. δῖα θεάων. Homer. aut quoquo modo partitivè; ut μέσος ὑμῶν, 1 Joh. 26. φόβου καὶ χαρᾶς μεστόειος. Andr. Hier. μόνος τῶν ἀνθρώπων. Demoſth. item articuli; ut τῶν καλῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, αἱ δὲ μή. Ariſtot. τῶν ἀνθρώπων οἱ συφέρουσιν οὐ δυσχεραίνουσιν. Iſocr.

Interdum mutatur genus partitivi; ut ὅσον Αἰγυπτίων λῃστρικόν, Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam genitivus omiſſo partitivo; ut ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, i. e. τι, Demoſth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur genitivus pluralis adjectivi cum articulo poſt ſubſtantivum diverſi caſus; ut σὺν γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων, & ἄλλα σκεύη τῶν ἐντελῶν. Heliod. l.4. frequentius etiam numeri diverſi; ut Φάβιος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων. Plutarch. φέρω στολὴν τῶν καλλίστων. Xen. Utrobiq; ſubauditur caſus partitivi τις.

Idem quandoq; eſt caſus partitivi, & nominis; ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί. οἱ μὲν οὐδεὶς αὐτῷ προσεῖχον. Ælian.

Comparativa ſubaudito ἢ *quam* genitivum poſtulant; ut ὀργιλώτεροι κυνῶν, δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακευτικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων. Lucian.

Genitivus iſte interdum per ablativum exponi non poteſt; ut κάλλιον ἐστὶν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων. *Satius eſt benefacere amicis quam alienis.* Ariſtot. Eth.

Poſitivum, Comparativum, vel Superlativum pro ſe invicem uſurpantur; ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως. Menand. i.e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολή. Mat.22.38. i.e. μεγίστη. τοὺς προδότας χείρους ἡγοῦνται. Thucyd. χείρους. i.e. κακούς. μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις. idem. i.e. δεινός. πάντων χαλιπώτερον ἄρχειν ψυχῶν. Nilus. i.e χαλεπώτατον. πρῶτός μου ἦν. Joh. 1. 30. i.e. πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo comparativa, ut ποιητικώτερα ἢ ἀληθινώτερα. Halicarn.

Poſt comparativum ponitur quandoq; καὶ μὴ pro ἢ: ut βέλτιον ὀψιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ. Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis * particulæ amplificativæ vel diminutivæ, ut πάνυ πολὺ ἐλάσσων. Xenoph. πάνυ πολὺ σωφρονέστατος. Plat.

* Pag. 112.

Comparativo adjungitur quandoq; μᾶλλον, ut ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας. Thucyd. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον. Philip. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum, ut μείζονα τῶν μηκίστων. Soph. ἔσχατα ἐσχάτων κακά. idem.

Multa verbalia præcipuè in ικὸς & τήριος, quæ *actionem*, aliáq; quæ *capacitatem* connotant, in genitivum feruntur, ut Ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία. Ariſtot. εὐχαὶ λυτήριαι δειμάτων. idem. ſimiliter τομαῖος πημάτων. Æſchyl. συκῆ φόρος σύκων. Bud. λιμένες νηῶν ὄχοι. Hom. Ἐπίστροφος ἀνθρώπων. idem. ἐπίκλοπος δογμάτων. Plutar. ἐπαγωγοὶ μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ δὲ τῆς λύπης. Plat. πολυστεφὴς vel περιστεφὴς δάφνης. Soph. περίφοβος τῆς καταφρονήσεως. Plat. ὕποπτος τῆς ἁλώσεως. Euripid..

His adde alia particularia, ut ἀηθὴς *inſuetus*, ψυχροῦ πόματος. Galen. ἐθὰς vel ἠθὰς *aſſuetus*, ἐθάδες ἀγώνων. Plutar. ἠθὰς μύθων. Soph. εὔελπις *bona ſpe fretus*, τῆς δίκης. Areth. ὡραῖος *maturus*, γάμου. Heliod.

Dativus poſt Adjectiva.

Adjectiva ſignificantia *bonitatem, malitiam, commodum, incommodum, jucunditatem, diſplicentiam, decorum, indecorum, facillitatem, difficultatem, amicitiam, inimicitiam, manſuetudinem, crudelitatem, fiduciam, diffidentiam, obedientiam, inobedientiam, æqualitatem, inæqualitatem, manifeſtationem, obſcuritatem, ſufficientiam, apparatum, propinquitatem,* Dativum poſtulant; ut καλὸν ἀνθρώπῳ 1. Cor. 7. 1. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ. Rom. 14. 20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Tit. 3. 8. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν. Heb. 13. 17. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου. Pſ. 119. 103. ἀτερπές τινι. Thucyd. πρεπῶδες τῷ διδασκάλῳ. Ariſtoph. ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον. Herodian. ῥᾴδια πάντα θεῷ. Linus. τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπά. Plutarch. εἰ τῷ θεῷ φίλον. Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει. Demoſth. πρᾶος τοῖς πρεσβῦσι. Herodian. ἀνηλεὴς πᾶσι. Plato. ἠνορέῃ πίσυνος. Il. λ. ἄπιστος καὶ σαυτῷ. Plar. ἐπιπειθὴς λόγῳ. Ariſtot. γονεῦσιν ἀπειθεῖς. Rom. 1. 30. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα vel ἄνισα. Euclid. δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς. Lucian. ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ. Alex. Aphrod. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. Matth. 6. 34. τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος. Demoſt. παραπλήσιος μανίᾳ. Ariſtot.

Quibuſlibet Adjectivis adjungitur Dativus inſtrumenti; ut πρόχειρος ξίφει Ariſtot. Dativus etiam rei vel perſonæ ad quam aliquid ſpectat; ut τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια. Demoſth. ἅγιον τῷ Κυρίῳ.) Luc. 2. 23. Et cum alio caſu; ut ὡς ὑμῖν ἀμείνον τῆς βασιλείας. Julian.

VARII CASUS poſt Adjectiva.

Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ ſignificant *ſimilitudinem, diſſimilitudinem, contrarietatem, proprietatem, vel communitatem,* Dativum adſciſcunt, rariùs Genitivum; ut ὅμοιος ἀνθρώπῳ. Luc. 6. ὅμοιος ὑμῶν. Joh. 8. ἀνόμοιός σοι vel σου. Ariſtot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι. Heſiod. ἐναντία τοῦ συμφέροντος. Xenoph. ἴδιον φίλων. Eurip. ἴδιον ἀνθρώποις. Ariſtot. κοινὸς Ἑλλήνων Athen. κοινὸν ἅπασι. Plat.

Ejuſmodi etiam ſunt ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων. Iſocr. ἀδελφὰ τούτοις ἐφιλοσόφησε. Baſil. ἀκόλουθα ἀλλήλων. Xenoph. τοῖς προειρημένοις. Nazian. σύμμορφος τῷ σώματι. Philip. 3. σύμμορφος τῆς εἰκόνος. Rom. 8. σύστοιχα τούτοις & ἀλλήλων. Ariſtot. item ἀλλότριος τῆς πατρίδος Demoſth. ἀλλότριος τῶν πόλεων idem.

Quædam adjectiva *ſimilitudinis* gaudent ſolo dativo, præcipuè poetica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & verbalia εἴκελος, ἴκελος; ut ἀλίγκιος ἀστέρι Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγκιος Od. α. εἴκελος αὐγῇ Il. χ. ἴκελος Διΐ Il. β.

Quæ ſignificant *reatum* regunt genitivum, rariùs dativum rei; ut ἔνοχος ἱεροσυλίας. Ariſtot. ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ. Plutar. ὑπεύθυνος φωνῆς. Lucian. ὑπεύθυνος τιμωρίᾳ. Chryſoſt. Ἄιτιος ſolum genit. ut αἴτιον τοῦ θανάτου. Luc. 23. 22.

Nomen *pretii* apponitur Adjectivis in genitivo, quandoq; dativo; ut πάντα ὤνια πλούτου. Ariſtot. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια. idem.

Quæ paſſivè etiam ſignificant, præcipuè Verbalia in τος, dativum deſiderant; ut τίμιος παντὶ τῷ λαῷ. Act. 5.34. πᾶσι ποθεινὴ μέλισσα. Proverb. 6. ἅπασιν ἐκλιπές. Thucyd. ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν. Iſocrat. interdum genitivum ſubaudito ὑπὸ, &c. ut κακῶν δυσάλωτος, i. e. ὑπὸ κακῶν Sophocl. (ſic ὁ θεὸς ἀπείραστος κακῶν. Jacob. 1. 13.) ἀλιτήριος θεοῦ. Thucyd. i.e. κατὰ θεοῦ.

Certa Adjectiva regunt genitivum vel dativum, ἐντριβὴς *verſatus*, πειθήμων *moriger*; ut ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν. Euſtath. τῆς τέχνης Plat. πειθήμων λυσσῇ. Epigr. rariùs gen. βουλῆς Nonn.

Regentia etiam dativum, ſi Subſtantivè accipiantur, adſciſcunt genitivum; ut ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adverſarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *neceſſarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *aſſidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *conſiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, συνεργὸς *particeps operis*, φίλος *amicus*; ut ἄγχιστος πατρὸς. Euripid. ἀγαπητοί μου. Philip. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης. Plutarch. γνώριμός τινος. Iſocrat. ὄθιν δηλήμονα φωτῶν Nonn. ἐγγενὴς τῆς χώρας. Diodor. ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων. Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων. Plutarch. ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης. Act. 13. 10. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Rom. 1. 6. ξυνώνυμος Λακεδαίμονος. Euripid. ὁμώνυμος τοῦ θεοῦ. Plutarch. οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου. Herodian. πάρεδρος τῆς θεοῦ. Ariſtid. πολέμιος τοῦ δήμου idem. συγγενὴς Γανυμήδους. Lucian. σύζυγός εἰμι τοκῆος. Nonn. σύμβουλος αὐτοῦ. Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος. Xenoph. συνεργὸς κοινοῦ ἀγαθοῦ idem. φίλος τοῦ Καίσαρος. Joh. 19. 12. Atq; alia conſimilia; ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ. Joh. 18. 15. αὐτοῦ. Luc. 23. 19. δοῦλος θεοῦ. Tit. 1. 11. τῇ δικαιοσύνῃ. Rom. 6. 19.

Genit. Dat. vel Accuſ.

Adjectiva ſignificantia *copiam* vel *inopiam* regunt genitivum; ut μεστοὺς φθόνου, φόνου, &c. Rom. 1. 29. ἐνδεὴς φρενῶν. Proverb. 7. 6. Interdum dativus, rarò accuſativus additur poſt adjectiva *copiæ*; ut ἀφνειὴ μήλοισι. Heſiod. ἄφθονος ὕδασι. Ariſtot. εὔπορος πᾶσι. Thucyd. πλήρεις στρατιώταις. idem. πλούσιος χρυσῷ. Plat. περιττὸς τὰς ἐργασίας. Hermog. τὴν σοφίαν. Syneſ. Quandóque poſt adjectiva *inopiæ* dativus; ut ἄπορος τῇ γνώμῃ. Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ. Euripid.

Quodvis Adjectivum admittit Dativum ſignificantem *cauſam*; ut οἴνῳ καὶ θύμῳ κάτοχος. Heliodor. quandoq; etiam genitivum, ſubaudito ἕνεκα. ut μακάριος τῆς τύχης. Ariſtoph. & accuſativum ſubaudito διά. ut θαυμαστὸς τὴν εὐστάθειαν. Steph.

Plurima Nomina uſitatius poſt ſe habent accuſativum, præcipuè Subſtantivi ſignificantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *menſuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, ſubauditâ Præpoſitione κατὰ, διὰ, περὶ, &c. ut, ψυχὴν γενναῖος. Plutar. σπουδαῖος τὸν τρόπον. Iſocr. πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος. Herodot. γυναῖκα ὄνομα Κρισπῖναν. Herodian. τὴν τέχνην καὶ τὰ θαλάττια σοφός. Lucian. ποταμὸς τὸ εὖρος πλεθριαῖος. Xen. τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. Joh. 6. 10. τυφλὸς τὰ ὦτα. Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονος. Iſocrat. Interdum dativum; ut ἐπιεικὴς ἤθεσι. Plato. Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει. Act. 18. 24. ὀνόματι Τιμόθεος. Act. 16. 1. χῶμα δίπλεθρον τῷ πλάτει. Diodor. χροιαῖς μέλανες. idem. πολλοὶ ἀριθμῷ, &c. Rariùs genitivum: ut αὐθάδης φρενῶν. Æſchyl. Similiter Subſtantiva quandóq; conſtruuntur: ut πατήρ σοι τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον δὲ τὴν εὔνοιαν. Heliodor. l. 4. &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* ſignificantibus: ut τηλικοῦτος τὸ μέγεθος. Lucian. ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος. Iſocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί. idem.

Idem Adjectivum pro diverſâ ſignificatione diverſos caſus poſtulat juxta diverſas regulas: multa propter *privativam* vel *activam* ſignificationem regunt genitivum, propter *paſſivam* verò dativum: ut ἀθέατος *non videns* G. γυναικὸς Heliodor. *inviſibilis* D. ἄλλοις Lucian. ἄπορος *indigus* G. πάντων Lucian. *impervius* D. διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ. Herodot. ἀπείρατος *imperitus* G. ὕβρεως. Chryſoſt. *intentatus* D. ut οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις. Demoſth. Sic ἐπιμελὴς φίλων. Xenoph. ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ. Polyb. atque his ſimilia.

Multa etiam alia ob diverſas ſignificationes: ut διάφορος *excellens* G. διάφορος ἑτέρων. Plat. *diſſidens* D. ἀλλήλοις. Xenoph. vel propter alias rationes: ut ἐπιστήμων *peritus* τῆς ἰατρικῆς. Plat. G. poſt Adjectiva notitiæ (p. 134.) τὰ προσήκοντα. Xen. accuſ. objecti ſuprà αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν ἀνδρὶ. Homer. Dat. poſt adject. commodi (p. 134.) βοὴν ἀγαθός. Il. 9. Accuſat. modi ſuprà, ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσου. Theoph. ſubaudi κατὰ. Plures etiam caſus diverſæ rationis ſimul apponi poſſunt: ut ὅμοιος ὁράσει λίθῳ. Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt caſus Verborum & Adverbiorum unde profluunt, de quibus poſthac.

Comparativa niſi partitivè poſita vel ſubaudito ἢ: ſuperlativa etiam niſi partitivè accepta regunt caſus poſitivorum ſuorum: ut ὀδυ-

νηράὑπέρτερος τῷ ἐχθρῷ. Baſil. τῷ βουλεύσαντι κακίστη. Heſiod. χρημάτων ἀδωρότατος. Thucyd. οἴκτου ἀξιώτερος ἢ φθόνου. idem.

Adjectivum compoſitum quandoq; regit caſum ſimplicis incluſi; ut λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν, &c. Heſiod. i. e. λύων μελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος. Herodian.

Uſurpantur non rarò Adjectiva priorum quarumcunque claſſium ſino ullo caſu; ut οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Mat. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς. Tit. 3. 10.

Caſus regi poteſt à caſu, qui aliunde regitur: ſimilis etiam à ſimili, ſi varietur genus aut nnmerus, aut ſaltem terminatio; ut ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας. Luc. 15. 15. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν. Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpoſitionibus.

INterdum nomina regunt caſus interventu Præpoſitionum:

1. Subſtantiva.

Genitivus poſterioris Subſtantivi admittit Præpoſitionem παρὰ, ἐκ, &c. ἡ παρὰ τῶν θεῶν εὔνοια. Demoſt. ἡ ἐκ τῶν θεῶν οἰκονομία. Heliodor. l. 4. τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν. ibid.

Variatur per ſequentes, ἐν, παρὰ, &c. cum dat. ut ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία. Demoſt. i. e. κινδύνων· (ſic διάκονος ἐν Κυρίῳ, i.e. Κυρίου. Eph. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακίᾳ. Demoſt. i. e. τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum accuſ. ut λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς. Ariſtot. i. e. τῶν ὀφρύων· τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα. idem. i. e. ψυχῆς. οὐκ ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς τυράννους ὁμιλίαι. Iſocrat. i. e. τυράννων.

Non rarò genitivus iſte ſubintelligit Præpoſitionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω. Euripid. i. e. ἀπὸ δαιμόνων. ἡ καταποντιστῶν ἅλωσις. Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντιστῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ᾽ ἐξεύρηκέ πω κακῆς. Euripid. i.e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν τῶν φίλων ὀρρωδίαν, idē. i.e. ὑπὲρ τῶν φίλων (ſic στίγματα Ἰησοῦ. Gal. 6. i.e. ὑπὲρ Ἰησοῦ.) τούτου ἀνταγωνιστής. Dem. i.e. περὶ τούτου.

Quandoque ponitur pro alio caſu cum Præpoſitione; ut πίστις Ἰησοῦ. Gal. 3. 22. i.e. εἰς Ἰησοῦν. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. Luc. 6. 12. i.e. πρὸς τὸν θεόν. ſic ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο Iſocr. Paneg. i.e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen menſuræ vel ſpatii ponitur cum ἀπὸ in gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accuſ. ut κατεστρατοπέδευσαν ἀλλήλων ἀπὸ σταδίων τριῶν. Diodor. l. 19. σκυφὰς κισσοῦ εἰς εὖρος τριῶν πηχέων. Euripid. τοῦ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σταδίους. Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες. Diodor. l. 2.

2°. Adjectiva.

Inſigniores quædam omittuntur claſſes adjectivorum & præpoſitiones; quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manū non erant.

Adjectiva quæ communiter poſtulant genitivum adſciſcunt varias præpoſitiones cum variis caſibus; præcipuè ἀπὸ, ἐκ, &c. Significantia

Deſiderium; ut φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ. Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου. Plat. φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως. Thucyd.

Curam; ut φροντιστικὸς περὶ τὴν τροφήν. Theophraſt

Negligentiam; ut ἀμελὴς περὶ αὐτόν. Iſocrat.

Notitiam; ut δεινὸς περὶ ταῦτα. Plutarch. πρὸς τοῦτο. Iſocrat. εἰς τοῦτο. Ariſtoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς. Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων. Plat.

Parſimoniam; ut γλισχρότατος περὶ τὰς δωρεάς. Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις. Plutarch.

Damnationem; ut κατάκριτος ἐπὶ θανάτῳ. Steph.

Abſolutionem; ut ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος. Mat. 27. 24. ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις. Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πονηρίαν. Phalar.

Dignitatem; ut ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν. Rom. 8. 18. πρὸς τὴν παιδείαν. Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως. Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ. Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονάς. Ariſtot. ἀσθενὴς πρὸς Μήδους. Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, *vel* ἀντὶ ἐμοῦ. Sophocl.

Excellentiam; ut ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικά. Xenoph. περιωσὸς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν. Ariſtot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ. Plutarch.

Participationem; ut περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνός. Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων. Steph.

Privationem; ut ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας. Demoſt. ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων. Plutarch. ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος idem.

Partitivum admittit præpoſitiones ἐξ, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante genitivum; ut τίς ἐξ ὑμῶν. Joh. 8. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν. Thucyd. ἐπὶ γυναικῶν ἀθλιωτάτη Liban, ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθατε. Heliodor. l. 1. κρατερὸς περὶ πάντων. Homer. Item ἐν, & apud Poetas μετὰ cum Dat. ut πρῶτος ἐν ποιηταῖς. Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις. Cruſ. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη. Il. α'.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accuſ. ut Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμόν. Scholiaſtes

Æſchyl. ἱππέας εἰς ὀκτακισχιλίους. Xenoph. ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους. Dioſcor. ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα. Lucian. Item σὺν in compoſitione, ut σύνδυο ἡμῖν τριήραρχοι. Diodor. τριήραρχοι συνεκκαίδεκα. Demoſth.

Inter minorem numerum & majorem ſequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ, &c. loco copulæ καὶ; ut στάδια τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν. Xenoph. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβίωκε. Lucian.

Poſt comparativum ponitur quandoque præpoſitio περὶ, &c. cum gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ, &c. cum Acc. omiſſo ἢ (ut) τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαστότερον. Herodot. l. 1. (i.e.) ἐλευθερίης. πλείονος δόξης παρὰ Μωσῆν ἠξίωται. Heb. 3. 3. (i.e.) Μωσέως. ὕστερα τἄλλα πρὸς τὴν ἀρετήν. Thucyd. (i.e.) τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός. Luc. 16. 8. (i. e.) τῶν υἱῶν. Poſt poſitivum itidem; ut σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα. Dion. (i.e.) σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum poſt ἢ & comparativum eleganter additur præpoſitio κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum Acc. ut μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτόν. Demoſt. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει αἰτιᾶσθαι. Thucyd. ἐνδεέστερος ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν οὐσίαν. idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὑπὲρ, ſequente accuſativo; ut Ἀλκαμένους ἐρᾷν ἢ πάντα χρήματα. Heliodor. l. 4.

Verbalia in ικὸς, &c. (pag. 135.) adſciſcunt πρὸς, &c. cum Acc. ut ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν. Plutarch. δεκτικωτέρα πρὸς ἀπόρροιας γίνεται ἡ ὄψις. Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia dativum poſtulant πρὸς vel εἰς, &c. cum Ac. alias etiam præpoſitiones cum aliis caſibus. Significantia

Bonitatem; πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους. Plato. εἰς ἀλλήλους χρηστοί. Epheſ. 4. 32. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεός. Luc. 6. 35.

Malitiam; ἀχάριστος πρὸς τοὺς γονεῖς. Xenoph. κακὸς εἰς δῆμον. Æſchin. περὶ αὐτόν. Iſocrat.

Commodum; ut χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν. Ariſtot. εἴς τι. Plutar. ſic προὔργου πρὸς vel εἰς τοῦτο. Plat.

Incommodum; ut ἄχρηστος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην. Chryſoſt.

Diſplicentiam; ut πρός τινας ἀηδές τι. Iſocrat. ἀτερπὴς εἰς ἀκρόασιν. Thucyd. ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν. Od. θ'.

Decorum; ut εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους. Thucyd.

Facilitatem; ut εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις. Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους. Plato.

Crudelitatem; ut ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας. Ephor.

Diffidentiam; ut ἄπιστος πρὸς τοῦτον. Demoſth.

Obedientiam; ut εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετήν. Plat. ὅλη εἰς ἅπαν εὐπειθής. Galen.

Inobedientiam; ut ἀπίθανος πρὸς τὸν Δία. Lucian.

Æqualitatem; ut ἴσον πρὸς ὑμᾶς. Demoſth.

Inequalitatem; ut ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη. Xenoph.

Manifeſtationem; ut διαφανὴς εἰς ἅπαντας. Plato. παρὰ πᾶσι φανερόν. Demoſt.

Sufficientiam: ut τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός. 2. Cor. .2 16. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις. Theoph.

Apparatum, vel *Promptitudinem*: ut εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην. Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην. Herodian. κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος. Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγχιστῖναι ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι. Hom.

Multa adjectiva præcedentium Claſſium, ea potiſſimùm quæ *impotentiam*, *ſufficientiam*, *promptitudinem* ſignificant, uſitatiſſimè conſtruuntur cum præpoſitionibus.

Adjectiva paſſivè ſignificantia gaudent præpoſitionibus ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut ἄφαντος ἀπ᾽ αὐτῶν. Luc. 24. 31. θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι. Dem. ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων. Herodot.

Regentia Gen. vel. Dat. adſciſcunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum G. εἰς, &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς. Dioſcorid.

Communionem; κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστίν. Ariſtot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γέενναν. Matt. 5.22. ἀπὸ τούτου τοῦ φόνου ἐναγής. Thucyd.

Copiam; ut εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας. Gaza. πλούσιος ἐν ἐλέει. Eph. 2. 4.

Inopiam; ut ἄμοιρος ἐπὶ τὸ φρόνημα. Euripid.

Nomen *formæ*, *modi*, &c. (pag. 138.) effertur per præpoſitiones κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν, κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα. Ariſtot. ὅμοιος εἰς φύσιν. Homer. ἀσεβὴς πρὸς φύσιν. Æſop. ſic διπλοῦς κατὰ μέγεθος. Exod. 25.

Nomen *cauſæ*, διὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ, &c. A. ut εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ τοῦτο. Iſocrat.

Nomen Subſtantivum, interdum Adjectivum, cum Præpoſitione ſumitur pro Adjectivo, rariùs pro Subſtantivo, præcedente ut plurimum articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα. Xenoph. (i) πολεμικά. τὰ ἐπὶ γῆς (i) ἐπίγεια. Eph. 1. 10. εἰς σάρκα μίαν (i) σὰρξ μία. Eph. 5. 31. ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. Luc. 5. 36. (i) τὸ καινόν ἐπ᾽ ἀγαθῷ pro ἀγαθόν. ſimiléſque regit caſus; ut ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῦ Κύρου. Xenoph. ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῖς πολίταις. Ariſtoph.

Regimen Verbi.

Accuſativus poſt Verbum.

VErba tranſitiva [i.e. activa & eorum ſignificationem habentia] accuſativum regunt; ut γνῶθι σεαυτόν. Solon. τὸν θεὸν φοβεῖσθε. 1 Pet. 2. 17. ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε. Matth. 20. 30.

Duo Accuſativi poſt Verbum.

*Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, veſtiendi, exiſtimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, conſtituendi, teſtandi, adjurandi* duplicem regunt accuſativum; ut ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεόν, Joh. 11. 22. ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον, Luc. 20. 3. διδάξει ὑμᾶς πάντα, Joh. 14. 26. πολλὰ παρεκάλεσα αὐτόν, 1 Cor. 16. 12. Σωκράτης οὐδένα ἀργύριον πράττεται. Xenoph. τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός. Lys. ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια, Marc. 15. 20. ταῦτα ἥγημαι ζημίαν, Phil. 3. 7. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου, Rom. 9. 25. ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας. Xenoph. ἠσπάζοντο αὐτὸν αὐτοκράτορα. Plut. θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τεθνηκότα. Lucian. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα, Act. 7. 27. ταῦτα ἀνθρώπους ὑβρίζομαι. Syneſ. ὁρκίζω σε τὸν θεόν, Marc. 5. 7.

* *Si qua verba hujus vel ſequentium claſſium alios regant quam quos regula exigit caſus, reponuntur alibi ſub diſtinctis eorundem quos regunt duorum pluriumve caſuum capitibus.*

Alia ſimiliter, ſubaudito ὡς vel εἰς ante poſteriorem accuſativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον (i.e.) ὡς vel εἰς τύπον, Philip. 3. 17. παρεῖχεν ἑαυτὸν βασιλέα. Herodian. τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο. Thucyd. αὐτὸν ἔδωκε κεφαλήν. Epheſ. 1. 22.

Quibuslibet verbis ſubjicitur accuſativus (potiſſimùm rei) ſubaudito κατὰ, διὰ, &c. ut ἀσκῶ σε τὰ πολεμικά. Xenoph. τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, 1 Tim. 5. 4. ἐνηγγυησάμην τὸν Παρμένοντα. Demoſt. Sic ἐὰν ἐγγυήσω τὸν φίλον, Proverb. 6. 1.

Uſitatiſſimè accuſativo neutri τό, τί, τοῦτο, οὐδὲν, μηδὲν, τάδε, ταῦτα, πάντα, πολλά, &c. ut χαίρω τὸ ἐφ᾽ ὑμῖν, Rom. 16. 19. μικρόν τι κἀγὼ καυχήσομαι, 2 Cor. 11. 16. εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα. Iſocr. τοὺς ἀσθενοῦντας οἷα ὑβρίζει. Xenoph.

Nominativus poſt Verbum.

Omnia fere verba admittunt poſt ſe nominativum, qui cum caſu verbum præcedente conſentit; ut ἐλάκησε μέσος, Act. 1. 18.

Genitivus poſt Verbum.

Verba *incipiendi, deſinendi, appetendi, abſtinendi, egendi, excellendi, diſtandi, differendi, aberrandi* genitivum poſtulant; ut ἄρχομαι λόγου. Demoſt. πέπαυται ἁμαρτίας, 1 Pet. 4. 2. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, &c. 1 Tim. 3. 1. ἀπέχεσθαι βρωμάτων, 1 Tim. 4. 3. ἀντίζω [illegible]. Thucyd.

περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων idem. διέχει τῆς ἠπείρου idem. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει, 1 Corin. 15. 41. διαφέρ πάντων τῶν ὅλων. Thucyd.

Ad verba *appetendi* referuntur *deſiderativa* in είω; ut ὀψείω ἀϋτῆς. Il. ξ. aliáque connotantia *deſiderium*; ut πεινῶσι χρημάτων. Xenoph.

Quædam ex his ſolum Accuſativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω, &c. ut ποθῶ γὰρ αὐτόν. Lucian. ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, 1 Pet. 2. 2.

Excellendi, παρευδοκιμῶ, ὑπεράγω: ut παρευδοκιμῶ τοὺς ἄλλους. Diodor. ὑπεράγειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος idem.

Verba *naſcendi* admittunt genitivum *parentis*; ut Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας. Iſocr.

Quædam verba regunt Genitivum.

Ἀηθέσσω *inſuetus ſum*; ut ἀηθέσσον γὰρ ἔτ᾽ αὐτῶν. Il. κ'.
Ἐπιδικάζομαι *hæreditatem peto*; ut ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων. Iſocr.
Ἐράω (ἔραμαι poet.) *amo*; ut ἐρᾶν φλαύρων. Ariſt. ὃς πολέμου ἔραται. Il. ί.
Ἔχομαι *adhæreo*; ut ἔχεται τῆς πέτρας. Lucian.
Προξενῶ *hoſpitio excipio*; ὑμῶν. Xenoph.
Σπλαγχνίζομαι *miſericordia commoveor*; ut ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου, Mat. 18
Στοχάζομαι *collimo*; ut στοχάζομαι σκοποῦ. Polyb.
Ὑπολείπομαι *relinquo*; ut ὑπολείπονται Θετταλῶν. Heliod. l. 4.
Φείδομαι *parco*; ut πλούτου μὴ φείδου. Phocylid.
Ἐπείγομαι *feſtino*, gen. rei (*quæ* ſeu *ad quam properatur* Steph.); ut ὁδοῖο. Od. ά. ἄρεος. Il. τ'.

Accuſativus cum Genitivo.

Verba *implendi*, *privandi*, *æſtimandi*, *ſedendi* exigunt accuſativum proximioris ſubſtantivi cum genitivo remotioris; ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Luc. 1. 53. γυμνῶ σε τῶν ὅπλων. Herodian. τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως. Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως. Dem.

Verbis *privandi* accenſentur verba *exonerandi*, *liberandi*, *ſeparandi*, *fruſtrandi*, *arcendi*, *prohibendi*, *inhibendi*; ut ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν. Plutarch. τὴν πόλιν πράγματος ἠλευθέρωσε. Iſocrat. Εὐρώπης Ἀσίαν Τάναϊς ὁρίζει. Dionyſ. πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς. Plutarch. διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως. Joſeph. εἴργω σε πυρὸς καὶ ὕδατος. Plutarch. ἴργω σῆς συγγόνου ξίφος. Euripid.

Verbis *æſtimandi*, verba *dignandi*, *præferendi*; ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεός. 2 Theſſ. 1. 11. τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν. Diodor.

Verba *accuſandi*, *damnandi*, adſciſcunt accuſat. *ſubjecti* cum genit. *criminis*; ut Αἰσχίνην ξενίας αἰτιῶμαι. Dem. τὸν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας. Lycurg.

Verba *abſolvendi* regunt accuſat. cum genitivo *criminis* vel *pœnæ*; ut ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων. Lucian.

Dativus poſt Verbum.

VErba *commodandi, fidendi, diffidendi, obſequendi, repugnandi, invidendi, gaudendi, ſequendi, appropinquandi, innitendi, ſufficiendi, vacandi*, dativum poſtulant; ut δικαιότῃ λυσιτελεῖν. Xen. οὔτε πᾶσι πιστεύειν, οὔτε πᾶσιν ἀπιστεῖν. Ariſtot. πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Act. 5.29. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ. Jacob. 4.7. ἀλλήλοις φθονεῖν. Galat. 5.26. χαίρω φίλοις. Xen. τοῖς τερπνοῖς ἕπεσθαι εἴωθε τὰ λυπηρά. Moſch. ἐγγίσατε τῷ θεῷ. Jac. 4.8. βάκτρῳ σκήπτεσθαι. Apollon. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. 2 Cor. 12.9. σχολάζητε τῇ νηστείᾳ. 1 Corinth. 7.5.

Sub verbis *commodandi* comprehenduntur verba *auxiliandi, proſpiciendi, conveniendi, benevolendi*, ; ut κύριε, βοήθει μοι, Matth. 15.25. ἔπεχε σεαυτῷ, 1 Tim. 4.16. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, Heb. 7.26. οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις. Xenophon. Ὄνημι & ὀνίνημι *proſum* accuſat. ut τί τὴν πόλιν ὤνησεν. Æſchin. τί με κωκυτὸς ὀνίνησι. Lucian.

Sub verbis *obſequendi*, verba *annuendi, ſerviendi*; ut νεύει τούτῳ Σίμων, Joan. 13.24. δουλεύειν τῷ θεῷ, 1 Theſſal. 1.9.

Sub verbis *repugnandi*, verba *certandi, diſcrepandi, renuendi, iraſcendi, indignandi*; item compoſita ex δυς: ut γυναικὶ μὴ μάχου. Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις. Ariſtot. ἀνάνδανον ἑκάστῳ. Od. ά. ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι. Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ. Plat. δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ. Plutarch. Huc ſpectant verba *inſurgendi, contraveniendi, peccandi*, & alia quædam, potiſſimum ex SS. quæ dativum admittunt perſonæ *adverſus quam*; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες, Pſalm. 35. 11. μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς, Pſalm. 36.11. ἥμαρτόν σοι, Pſalm. 41. 4.

Sub verbis *appropinquandi*, verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*; ut ἀπήντησεν αὐτῷ, Marc. 5. 2. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, 1 Corinth. 10.11. πίπτειν ταῖς δυσπραξίαις. Sophocl. προσέκοψαν τῷ λίθῳ, Rom. 9.32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdùm dat. adſciſcunt; ut ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις. Thucyd.

Sub verbis *vacandi*, verba *aſſueſcendi*; ut εἴθισται αὐτῷ. Alex. Aphrod. εἴωθέ μοι μαντική. Plato.

Multa verba, fere compoſita ex σὺν & ὁμοῦ, exigunt dativum *perſonæ*, vel *rei ſociæ*; cujuſmodi ſunt verba *converſandi, conſentiendi, compatiendi*, &c. ut ὡμίλει αὐτῷ. Actor. 24. 26. ὁμογνωμονῶ σοι. Xen. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, Heb. 10.34. συνελθεῖν αὐτοῖς, Act. 11.12. (i.) ἐλθεῖν σὺν. ibidem.

Quædam verba exigunt dativum:

Ἀγρυπνέω *invigilo*; ut τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ. Lucian.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*; ut ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ. Alex. Aphrod.
Ἀντέχω *ſuſtineo*; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ. Herodian.

Ἀτενίζω *intente aſpicio*; ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε, Act. 3. 12. ἐπέχω idem; ut ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, Act. 3. 5.

Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ, Matth. 18. 12.

Δολόω *inſidior*; ut δολῶσαι γάμοις. Steph.

Ἐγχειρέω *aggredior*; ut ἐγχειρεῖν ἔργῳ. idem.

Ἐπιπολάζω *in ſummitate feror*; ut ἐπιπολάζω τοῖς στοιχείοις. Ariſtot.

Προσέχω *auſculto*; ut προσέχειν τοῖς λαλουμένοις, Act. 16. 14.

Πτύω *conſpuo*; ut πτύσαι τῷ προσώπῳ. Sophocl.

Accuſativus cum Dativo.

Verba *dandi*, *dicendi*, *monſtrandi*, *comparandi*, *conjungendi*, *paciſcendi*, *machinandi*, regunt accuſativum ſubſtantivi propioris cum dativo remotioris; ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ, Epheſ. 4. 27. μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, Matth. 17. 9. ὁδὸν δείκνυμι ὑμῖν, 1 Cor. 12. 31. ἐν ἑνὶ παραβαλεῖν. Lucian. Πομπηΐῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα. Appian. σπένδομαί σοι εἰρήνην. Demoſt. γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο. Herodian.

Ad verba *dandi* ſpectant verba *accommodandi*, *fœnerandi*, *ſolvendi*, *parandi*, *ferendi*, *ponendi*, *ſacrificandi*, *propitiandi*, *mittendi*, *permittendi*, *committendi*; ut χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11. 5. δανείζεσθαι ἀργύριόν τινι. Demoſth. τίνειν αὐτοῖς μισθόν. Xenoph. ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαόν, Luc. 1. 17. φέρετέ μοι αὐτόν, Matth. 17. 17. τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, Rom. 14. 13. θύειν εὐαγγέλια τῇ θεῷ. Ariſtoph. ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι. Il. α'. ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, 1 Cor. 4. 17. Θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω. Herodian. οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, Joh. 2. 24.

Ad verba *dicendi*, verba *affirmandi*, *negandi*, *objiciendi*, *colloquendi*, *reſpondendi*, *teſtificandi*, *ſuffragandi*, *mentiendi*, *nuntiandi*, *mandandi*, *conſulendi*, *minandi*, *imprecandi*, *confitendi*, *promittendi*; ut ἀληθεύω σοι τοῦτο. Xenoph. τῷ δ' ἕτερον ἀνένευσε. Il. π'. μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε. Il. γ'. μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός. Il. λ'. ἀπόκειταί μοι τοῦτο. Lucian. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα, Apocal. 22, 16. ψηφίζομαί σοι τὴν ἐξουσίαν. Herodian. ψεύδομαί σοι τοῦτο. Demoſth. κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, Luc. 4. 18. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, Joh. 15. 17. βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα. Thucyd. (ſic ἔκρινα ἐμαυτῷ τοῦτο, 2 Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι θάνατον. Herodot. ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ. Dem. ὁμολογῶ τοῦτό σοι, Act. 24. 14. ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν. Iſocr.

Ad verba *comparandi*, verba *æquandi*, *aſſimilandi*, *opponendi*; ut ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς. Xenoph. τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, Marc. 4, 30. ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι θέλημα. Nazianz.

Ad verba *conjungendi*, verba *aptandi*, *miſcendi*, *reconciliandi*; ut τοὺς νόμους ἁρμόζεται τοῖς πολίταις. Plutarch. κεράσαι οἴνῳ τὴν πηγήν. Idem. διαλλάττειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ. Thucyd.

Verba *jurandi* regunt dativum perſonæ *cui*, & accuſativum rei vel perſonæ *per quam* juratur; ut ὄμνυμί σοι τὸν κύνα. Lucian. His adde

Ἀπαγορεύω *veto*; ut ἀπαγορεύω σοι φόνον. Iſocrat.

Ἐγγυάω *ſpondeo*; ut ἐγγυῶ παῖδα σοι. Herodot.

Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; ut τοὺς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ. Demoſt.

Τιμωρῶ *ulciſcor* ſive *vindico*; ut τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τὸν φόνον. Plato.

Σύνοιδα *conſcius ſum*; ut οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, 1 Cor. 4. 4.

Συγγινώσκω *idem*; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακά. Gregor.

Sic χάριν σοι οἶδα. Lucian. ἔγνων. idem. ἔχω. Xenoph. ὀφείλω. idem. ἐκτίνω. Plato. κατατίθημι. Demoſt. φέρω. Eurip. ἵστημι. Iſocr. ἀπομνάομαι Heſiod. cum multis aliis quæ ſignificant *gratiam tibi habeo*, *ago*, *refero*.

Denique omnia verba cujuſcunque generis adſciſcunt dativum *rei* vel *perſonæ* cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel ſine alio caſu; ut γράφω ὑμῖν, 1 Joh. 2.12. & ἐντολὴν γράφω σοι, 2 Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐποιήσατε, Matth. 25.40. & δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσι, Marc. 6. 21. Φιλίππῳ ζῶν καὶ οὐ τῇ πατρίδι. Demoſt. μὴ ζηλοῖς σύ μοι, Num. 11.28. τῷ θεῷ, Num. 25.13. διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ, 1 Reg. 8. 53. φοβοῦμαί σοι *metuo tibi*, &c. Legitur geminus dativus ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ, Pſalmo. 47. v. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt Dativum perſonæ cum Genitivo rei; ut εἴκω γέρουσιν ἕδρης. Steph. Sic

Ἄρχω *initium ſum*; ut ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἄρξει. Thucyd.

ὑπάρχω, idem; ut ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι. Andocid.

Δικάζομαι *in jus voco*; ut δικάζομαι τῇ ψυχῇ τῆς κακώσεως. Plutarch.

VARII CASUS poſt Verbum.

Genitivus vel Accuſativus.

Verba *ſenſuum*, *auditus*, *olfactus*, *guſtus* gentivo gaudent, interdum & accuſativo rei; ut αἰσθάνομαι ψόφου. Ariſtoph. ᾔσθετο τὸ πρᾶγμα. Dem. ἤκουσα φωνῆς, Act. 22. 7. ἤκουσα φωνήν, Act. 26. 14. ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου. Epigr. ὀσφραίνεται κρέας. Ariſtoph. (ſic ὄζω μύρου & μύρον. Ariſtoph.) ἰχθύων μὴ γεύεσθαι. Proverb. θανάτου, Matth. 16. 28. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ, Joh. 2. 9.

Genitivo etiam perſonæ; ut οὐκ αἰσθάνῃ σαυτοῦ. Xenoph. ἀκούετέ μου πάντες, Marc. 7. 14. &c.

Similes caſus amant προνοέομαι *provideo*, πυνθάνομαι *ſciſcitor*, *audio*, συνίημι *intelligo*; ut προνοοῦμαί σου. Thucyd. τῆς οὐσίας. idem. προνοούμενοι καλά. Rom. 12. πυθέσθαι τῆς πύλου. Thucyd. πατρός. Æſchin. τὸ πεπραγμένον. Plutar. συνίησι τοῦ χρησμοῦ. Pauſan. τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξυνίετο. Od. δ. συνιέναι τὰς γραφάς. Luc. 24. 45. Ἐνωτίζομαι *audio* exigit accuſativum; ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα. Act. 2. 14. rariùs genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Pſ. 39. 12.

Raro hæc junguntur accuſativo perſonæ; ut ἤσθετό με. Ariſtoph. πυνθάνομαί σε. Plato.

Verba *tactus* ut plurimum exigunt genitivum rei vel perſonæ; ut ἥψατο τοῦ ἱματίου. Marc. 5. 27. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι. 1 Cor. 7. 1. rariùs accuſativum; ut καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα. Il. ό. Sed ἀφάω, ψηλαφάω frequentiùs accuſativum: ut τόξ' ἀφάειν. Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με. Luc. 24. 39.

Cum ſignificatur *pars* ponitur uſitatiſſimè in genitivo poſt verba connotantia *guſtum* vel *tactum*; ut πίω τῆς ἀθανασίας. Lucian. φάγω ἐχίδνης. idem. λαγοῦ ἔφαγες. Proverb. vel πάσασθαι. Od. ά. ἐπιῤῥοφεῖν τοῦ ὕδατος. Plutar. ſic ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν. Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν. Lucian.

Audiendi verba ſimul regunt genitivum perſonæ & accuſativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκούω. Xenoph. ſic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι. Ariſtoph. μάθε μου τάδε. Xenoph.

Legitur εἶδον *vidi* cum genitivo perſonæ propter verbum affine: ut οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε. Xen.

Verba *recordandi*, *obliviſcendi*, *admirandi*, *tentandi*, *conſequendi*, *ſortiendi*, *fruendi*, *curandi*, *negligendi*, *contemnendi*, *apprehendendi* regunt frequentiùs genitivum, interdum accuſativum: ut μνήσθητί μου, κύριε. Luc. 23. 42. σε. Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε. Heb. 13. 2. ἐπιλαθόντα τὸ πρᾶγμα. Ceb. θαυμάζω τῶν δυναστευόντων. Iſocrat. ἐθαύμασεν αὐτόν. Luc. 7. 9. πειρᾶσθαι τῶν φίλων. Iſocrat. τί με πειράζετε. Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι. 2 Tim. 2. 10. οὔποτ' ἂν τύχοις τάδε. Euripid. ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου. Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε. Ariſt. ἀπέλαυε τῶν παρόντων. Iſocr. ἀπολαύεις τὴν προσαλέξησιν. Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ. Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπιμελεῖται. Xenoph. ἠμέλησα αὐτῶν. Hebr. 8. 9. οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς. 2 Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου. Hebr. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν. Ariſtot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς. 1 Tim. 6. 12. τὸν Παῦλον. Act. 16. 19.

Quædam ex hiſce verbis gaudent ſolo accuſativo:

Conſequendi, κερδαίνω; ut ἵνα Χριστὸν κερδήσω. Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχάς. Iſocr.

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι; ut καρποῦσθαι δωρεὰς μεγάλας. Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι. Proverb. 8. 19.

Curandi, κομέω vel κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, τημελέω; ut κύνα κομεῖν. Heſiod. ἔργα κόμιζε. Il. ζ΄. πολυωρήσεις με. Pſalm. 138. v. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τημελεῖ. Plutar.

Negligendi, vel *contemnendi*, ὀξωρειάζω; ut ὀξωρειάζειν τοὺς λόγους. Æſchyl. παροράω, περιοράω, περιϊδεῖν, περιόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω; ut παρορώμεθα συγγενεῖς. Athen. τὴν πατρίδα περιορᾶν. Xen. περιϊδεῖν τοὺς πολεμίους. Thucyd. ξυμμάχους οὐ περιοψόμεθα. idem. φαυλίζεις τὴν δίαιτάν μου. Xen. φλαυρίζει τὸν Σωκράτην. Plutar.

Alia Genitivo ſolo:

Obliviſcendi, ἀμνημονέω; ut ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν. Thucyd.

Conſequendi, ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς. Iſocrat.

Sortiendi, ἔμμορα; ut ἔμμορε τιμῆς. Heſiod.

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω; ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος. Lucian. ψόγου ἀφροντιστεῖν. Plato.

Verba *fruendi* interdum adſciſcunt accuſativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut καλὸν ἀπολαύσομεν τῆς φλυαρίας. Lucian.

Verba *communicandi* ſive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rariùs accuſativum *rei participatæ*; ut τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ. Xenoph. τῷ φίλῳ πρᾶγμα. Ariſtot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. Plato. οὐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγάς. Ariſtoph. ſed κοινόω, οῦμαι (cum compoſitis) *communico* regit frequentius accuſativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον. Ariſtoph. Σωκράτει ἀνακοινωσώμεθα τὸν λόγον. Plato. Huc ſpectant hujuſmodi verba, συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo, partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τοῦ ἄθλου. Philoſtrat. ἄνδρες συνήραντο τοῦ δὲ τοῦ κινδύνου vel τὸν κίνδυνον. Thucyd.

Verba *invidendi*, cum ſignificant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo perſonæ adſciſcunt accuſativum vel genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω. Xenoph. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τῆς σωτηρίας. Polyb. Sic βασκαίνω σοι τοῦτο. Philoſtrat. σοι τούτου. Lucian.

Verba *ignoſcendi* cum dativo perſonæ adſciſcunt accuſativum interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα. Demoſt. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος. Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi, implendi, fruſtrandi, accuſandi, damnandi, prohibendi* admittunt accuſativum pro genitivo ſubſtantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα. Iſocrat. ὄψιν πλήσαιμι ἡδονήν. Sophocl. (ſic στέαρ σε. Pſalm. 147. v. 14.) οὐδὲν ἔσυλας τὴν πόλιν. Thucyd. οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσομαι. Steph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος. Dem. εἴργω σε ταῦτα. Ariſtoph. ſic Πάτροκλον λύσειαν ἀπόβροτον. Il. σ΄.

Verba duos caſus adſciſcentia ſeorſim poſſunt utrúmvis eorum regere;ut ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον. Matth.21.24. ἐρωτῶ σε. Luc.14.19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην. v.32. ἔπαυσαν σε τῆς ὕβρεως. Iſocrat. παύσωσι. idem. παύσησι μελαινάων ὀδυνάων. Il. π'. κοινωνῶ σοι τῆς ὁμολογίας. Lucian. κοινωνῶ γυναικὶ. Plato. κεκοινώνηκε σαρκὸς. Heb. 2. 14. Non rarò etiam ſine ullo caſu abſolutè ponuntur; ut ἐὰν ἐρωτήσω. Luc.22.68.

Omiſſo caſu propinquioris Subſtantivi in ipſum quandoq; vertitur genitivus remotioris; ut παύω ὕβρειν. Demoſth. ſive ὀδύνας. Il. π'. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις. 1 Timoth. 5. 22. ſubaudito autem, manet; ut priús.

Verba tranſitiva quarumcunque claſſium duos ſi regunt caſus, eundem cum illis caſum remotioris Subſtantivi exigunt intranſitiva cognata; ſed caſus propioris, qui regitur à tranſitivo, migrat plerumq; in Nominativum intranſitivi: ut πλήθω *impleo*, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαί. Phocyl. *impleor* βιότου πλήθουσι καλιαί. Heſiod. εἰκάζω *aſſimilo*, Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκαζόμενον. Lucian. εἴκω *ſimilis ſum*, τῷ λοιδορουμένῳ ἔοικας. Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accuſativum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & ſequentibus catalogis particularia nonnulla duos vel tres caſus regentia vi præpoſitionum: quæ in propriam ſedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι *tolero* ψύχος καὶ θάλπος. Xenoph. ὄμβρων τε καὶ ἡλίου. Herodian. (Sic ἀφρόνων. 2 Cor. 11. 19.

Ἀντιλαμβάνομαι *ſuſcipio, adjuvo*; ut ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων. Act. 20. 35. τὴν πόλιν. Plutar.

Ἀπελπίζω *deſpero* τὸ νόσημα. Galen. τῆς κολλήσεως. idem.

Ἀπογινώσκω *deſpero* τὴν σωτηρίαν. Ariſtot. ἐμαυτοῦ. Nazianz.

Ἀποψηφίζομαι *abſolvo* τὴν γραφήν. Æſchin. ἐκείνων. Ariſtot.

Ἀφίημι *dimitto* τὴν γυναῖκα. Plutar. τέκνων. Soph.

Ἐλασσόω *minuo* τὴν πόλιν. Iſocrat. τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. Thucyd.

Ἐξάρχω *incipio* παιᾶνος. Plutar. παιᾶνα. Xenoph. ſic

Κατάρχω *incipio* τοῦ λόγου. Plutar. λόγον. Plato.

Ἐξικνέομαι *attingo* Ὄλυμπον. Heſiod. ἀλλήλων. Xenoph.

Ἐπικρατέω *vinco* τὰς ἁμαρτίας. Dem. τῶν ἐχθρῶν. Iſocrat.

Ζηλόω *laudo* vel *æmulor* σε. Euripid. σοῦ. Iſocrat.

Κατορχέομαι *ſaltationibus demulceo* φῦλον μάχιμον. Luc. θεατῶν. Greg.

Κληρονομέω *hæres ſum* τὰ χρήματα. Iſocrat. τῶν χρημάτων. Dem.

Κρατέω { *vinco* τοὺς Σικανούς. Thucyd. τῶν ἐπιθυμιῶν. Iſocrat.
{ *retineo* τὴν παράδοσιν. Marc.7.3. ἐλπίδος. Heb.6.18.

Μεθίημι *miſſum facio* ἀλάστορας. Soph. δεξιᾶς. Euripid.

Πνέω *ſpiro* ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν. Proverb. πνεῖν σράσου. Proverb. ſimiliter compoſita, ἀποπνέω *efflo* πυρὸς μένος. Heſiod. τῆς εὐωδίας. Euſeb. ἐμπνέω *anhelo* τί. Xen. ἀπειλῆς. Act.9.1.

Πρήσσω *tranſeo* ὁδὸν. Apollon. ὁδοῖο. Od. ό. ſic διαπρήσσω idem κέλευθον. Il. ά. πεδίοιο. Il. γ.

Προσποιέομαι *vendico* τὴν δόξαν. Plutarch. ὀνόματος. Iſæus.

Ὑπεραίρω *excedo* τοὺς ἄλλους. Dem. τῶν πανταχοῦ. Pauſan.

Ὑπερέχω *excello* τὸν Πέλωρον. Heliod. ὑπερέχει τὰ τρία τοῖν δυοῖν. Ariſt.

Ὑπονοέω ſuſpicor τὴν διάνοιαν. Thucyd. τῶν λεγόντων. idem.

Φεύγω *reus ſum* φόνου. Lycurg. δίκην. Plutarch.

Regentia Genit. rariùs Accuſat.

Γλίχομαι *cupio* τῶν ἐναντίων. Ariſtot. τὴν διαμονήν. Philo.

Διαφέρω *præſto* τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Plato. τὰς ἄλλας. Diodor.

Διψάω *ſitio* ὑδάτων. Herodot. τὴν δικαιοσύνην. Matth. 5.

Ἐέλδομαι *cupio* πλούτου. Heſiod. χρεῖος. Od. ά.

Ἐλλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας. Xen. τὰς ἐπιβολάς. Polyb. Sic interdum λείπω.

Ἐπιδεύομαι *egeo* χρυσοῦ. Il. β'. ἀλκήν. Apollon.

Ἐπιθυμέω *deſidero* τῶν δημοσίων. Dem. τὰ κρίματα. Pſ. 119. v. 20.

Ἐφίεμαι *cupio* πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ. Ariſtot. βάξιν. Euripid.

Ἱμείρω *cupio* ψύχεος. Homer. ἄγνωτα. Sophocl. ſic ἱμείρεσθαι τῆς θέας & θάνατον. Theodor.

Ὀργάω *vehementer appeto* αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι. Plutarch. τοῦτο ὤργων μανιωδῶς. Thucyd.

Πλεονεκτέω *ſupero, excello,* οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι. Syneſ. ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ. Heliod.

Ὑπερφέρω *antecello* ἀνθρώπων. Xen. πάντας. Plutarch.

Χρήζω *egeo* χρήζετε τούτων πάντων. Matth. 6. 32. ἄλλα καλά. Sophocl.

Regentia Accuſat. rariùs Genitivum.

Ἅζομαι *veneror* Θεόν. Il. έ. Θεοῦ. Nazianz.

Ἀκοντίζω *jaculis peto* τὸν φεύγοντα. Xen. Αἴαντος. Il. ρ'.

Ἀλύσκω *vito* ὄλεθρον. Od. γ'. μόρου. Sophocl.

Ἀλυσκάζω *vito* ὕβριν. Od. ρ'. πολέμοιο. Il. ζ'.

Ἀμύνομαι *defendo* τὴν Ἑλλάδα. Plato. νηῶν. Il. μ'.

Διαλείπω *interjicio* μίαν ἡμέραν. Theophraſt. μιᾶς ἡμέρας. Herodian.

Ἐνθυμέομαι *cogito* τὰ πράγματα. Thucyd. τούτων. Xen.

Ἐπιταχύνω *accelero* τὴν ὁδὸν. Herodot. τῆς ὁδοῦ. Thucyd.

Ἐπιτροπεύω *procuro,* τῆς Αἰγύπτου. Herodot. τὴν πόλιν. idem.

Καταπτήσσω *exhorreſco* τὰς λῃστῶν ἐφόδους. Philo. τοῦ θανάτου. idem.

Κατέχω *tempero* ἑαυτὸν & ἑαυτοῦ. Herodian.

Ξαίνω *carpo* ἔρια. Lucian. τῶν ἐρίων. Ariſtoph.

Ὀπτάω *aſſo* πάντα. Od. ξ. κρεῶν. Od. ό.

Προσλαμβάνομαι *ſumo cibum* μηδέν. Act. 27. 33. τῆς τροφῆς. c. 27. 36.

Τελευτάω *finio* τὸν βίον. Lucian. τοῦ βίου. Xenoph.

Χαλάω *remitto* ὀργὴν & ὀργῆς. Ariſtoph.

Accu.

Accuſativus vel Dativus.

Verba *precandi, blandiendi, convitiandi* exigunt accuſativum perſonæ; ut ἱκετεύειν τοὺς θεούς. Xenoph. (Sic ἀντιβολῶ σε. Ariſtot. λιτάνευόν σε τοκῆας. Heſiod.) θωπεύει τὸν δῆμον. Æſchin. πάντας προπηλακίσαι. Demoſt.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum:

Precandi; εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀράομαι, uſitatiùs Dativum, λίσσομαι rarius dativum; ut εὔχομαι τῷ θεῷ. Demoſt. τὸν θεόν. Chryſoſt. πρόσευξαι τῷ πατρί. Matth. 6. 6. τὸν θεόν. Chryſoſtom. μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο. Il. ά. μ' ἀρᾶται. Od. τ'. ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Il. ά. Ἀχιλλῆϊ. ibidem. *Blandiendi*, αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω rarius dativum; ut αἰκάλλειν κύνα vel κυνί. Euripid. κολακεύουσιν τοὺς οἰκοτρίβας ἀνθρώπους. Plutar. τοῖς πλουσίοις. ibidem. μειλίσσω τὸν ἄνδρα. Euſtath. Od. γ. τῇ τραπέζῃ. Herodot. σαίνουσί με. Lucian. τῷ χειρῶ. Gregor.

Nonnulla *convitiandi*, διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδοροῦμαι, σκώπτω, dativum infrequentiùs; ut τὸν ἱερὸν διαβάλλουσι. Lucian. τῷ Τισσαφέρνει. Thucyd. ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφήν. 1 Pet. 3. 16. ταῖς πράξεσι. Demoſth. ὀνειδίζειν ἕνα ἕκαστον. Plato. ὑμῖν. idem. μὴ κύδαζε τὸν πρεσβύτερον. Scholiaſtes Soph. γυναιξί. Sophocl. λοιδορῆσαι τοὺς πονηρούς. Ariſtoph. τί μοι λοιδορῇ. Lucian. σκώπτεις τοὺς δειλούς. Demoſt. αὐτῷ. Plutar.

Quædam ex his regunt ſolum dativum: *Precandi*, ἐπεύχομαι, εὐχετάομαι; ut ἐπεύξεται τοῖς θεοῖς. Plutar. Διῒ εὐχετόωντο. Il. λ'. *Blandiendi* παρασιτῶ; ut ὑμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ. Plato.

Verba *placendi, diſplicendi, acquieſcendi, utendi* poſtulant dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accuſativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἁνδάνω; ut δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ. 1 Theſ. 4. 1. τί σε ἀρέσκει. Thucyd. Ἀγαμέμνονι ἥνδανε. Il. ά. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει. Theogn.

Diſplicendi, ἀπαρέσκω; ut σοφοῖς ἀπαρέσκειν. Plutar. ἔν με ἀπαρέσκει. Plato.

Acquieſcendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω; ut ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι. Lyſ. τοὺς ἀρχαίους ὅρους. Iſocr. στέργω τὰ παρόντα & τοῖς παροῦσι. idem. εὐδοκῶ τῷ ξένῳ. Diodor. οὐκ εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα. Hebr. 10. 6. εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ. Plutar. τὴν ἡδονήν. Epicur.

Utendi, χράομαι; ut χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι. Dem. τὰ προσπειζόμενα. Ariſt. Sic καταχράομαι *abutor*, ταύταις πράξεσι. Iſocr. φιλοτιμίαν. Plutar.

Verba *habitandi* deſiderant accuſativum; ut Ἦλιδα ναῖον. Il. β'. interdum dativum; ut αἰθέρι ναῖον. Heſiod.

Verba *dicendi* cum adverbiis vel accuſativo adjectivorum quæ ſignificant *bene* vel *male*, ſæpius poſtulant ſibi accuſativum perſonæ *de qua dicitur*; ut μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα. Solon. μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς. Ariſtoph. Adhibetur interdum dativus adjectivi cum accuſativo perſonæ; ut κακοῖσι βάζει Τυδέα. Æſchyl. nec non dativus perſonæ cum accuſativo adjectivi; ut εἶπον κακά μοι. Pſalm. 41. 5.

Verba *faciendi* cum adverbiis vel adjectivis ejuſmodi regunt accuſativum perſonæ *cui bene vel male fit*; ut καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς. Matth. 5. 44. κακὰ εἴργασμαι τὸν οἶκον. Thucyd. Quandoque dativum perſonæ; ut καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει. Iſocr. Accuſativum interdum omiſſo adverbio vel adjectivo; ut τί ποιήσω Ἰησοῦν. Matth. 27. 22. Sic ἃ περὶ ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο. Herodian. l. 2. Huc refer διατίθημι, μύδομαι *afficio*; ut κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην. Heliodor. οἷα Ἀντιόπην ἐμήσατο. Apollon.

Verba autem compoſita ex hiſce exigunt ſolum accuſativum perſonæ; ut εὐλόγησε τὸν Θεόν. Luc. 2. 28. ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας. Luc. 6, 33. κακολογῆσαί με. Marc. 9. 39. τοὺς ἄλλους κακοποιεῖν. Ceb. Theb.

Veſtiendi verba è contra recipiunt quandoque dativum *veſtiti* pro accuſativo; ut χροῒ εἵματα εἷμαι. Od. τ'. Verba *docendi* dativum *rei quæ docetur*; ut τοὺς νεωτέρους τοῖς ἤθεσι παιδεύειν. Iſocrat.

Quibuſlibet verbis additur dativus cognatæ originis vel ſignificationis; ut πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς. Act. 28. 10. Sæpe etiam accuſativus cum vel ſine alio caſu; ut ἐχάρησαν χαρὰν. Matth. 2. 10. ἐρᾶν ἔρωτα. Plato. ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν. Act. 8. 39. αὐτὴ λυπεῖ με λύπην. Heliodor. φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία. Luc. 11. 46. τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγάς. Ariſtoph. εἱστίασε τοὺς νέους ὄψον. Heliodor.

Particularia regentia Accuſat. vel Dativum.

Ἀθυμέω *deſpero* τὴν τελευτήν. Thucyd. τοῖς νεκροῖς. Plutar.
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν. Ariſtot. τοῖς παροῦσι πράγμασι. Iſocr.
Γονυπετέω *adoro* αὐτόν. Marc. 1. 40. αὐτῷ. Matth. 17. 14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις. Iſocr. τοῖς ἀκούουσιν. idem. Sic παρενοχλέω. idem; ut τοὺς Λυπέρκους. Plutar. τοῖς ἐπιστρέφουσι. Act. 15. 19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν. Herodian. ἀλλήλοις. Ariſtot. σοὶ τὴν θέαν. Plutar.
Κλέπτω *fallo* νόον. Ιλ. ξ'. νόῳ. Il. α'.
Λυμαίνομαι *noceo* τοὺς πολεμίους. Xen. τοῖς ὅπλοις τῶν ἵππων. idem.
Προσκυνέω *adoro* προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου. Mat. 4. 10. αὐτῷ. Mat. 28. 17.
Ὑπερτείνω *ſupero* φύσιν & ἐκείνῳ. Ariſtot.
Ὑποπτήσσω *revereor* αὐτοὺς & αὐτῷ. Xenoph.
Ὠφελέω *proſum* πάντας. Xenoph. τοῖς φίλοις. Euripid.

Regentia Accuſativum, rariùs Dativum.

Αἰνέω *laudo, approbo*; ut μὲ μάλ' αἴνεε. Il. κ. Ἀγκαίῳ ἢ πολεῖς ᾔνησαν. Apollon. ſic ἐπαινέω *idem*, ὑμᾶς. 1 Cor. 11. 12. Ἕκτορι. Il. δ'. παραινέω *idem*, ὑμᾶς. Act. 27. 22. σοι Crates. Epiſt. 10.

Ἀλιτέομαι *offendo* Ἀθηναίην. Od. ε. θεοῖς. Od. δ'.

Ἀνακρίνω *interrogo* τὸν υἱόν. Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν. Demoſth.

Ἀφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρήν. Il. σ'. ὑμῖν. Ælian.

Ἐκδικέω *ulciſcor* αὐτήν. Luc. 18. 5. σοι. Conſtant.

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην. Thucyd. τῇ κενώσει. Galen.

Ἱλάσκομαι *placo* τὸν θεόν. Lucian. τῷ ᾅδῃ. Plutarch,

Κελεύω *jubeo* σε. Heſiod. σοι. Plutarch.

Κρούω *pulſo* γῆν. Arrian. κρεμβάλοις. Athen,

Λοχάω *inſidior*, ἡμᾶς & αὐτῷ. Plutarch.

Περιμένω *expecto*, φιληκοΐαν. Plutarch. αὐτῷ. idem.

Ὑπομένω *patienter expecto*, τὸν κύριον. Pſ. 37. 35. τῷ κυρίῳ. Pſ. 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accuſativum.

Ἀγαθύνω *beneficus ſum*, αὐτῷ. Pſalm. 49. 18. τὴν Σιών. Pſal. 51. 18.

Ἀδυνατέω *non potis* vel *impoſſibilis ſum*, σοι. Job. 42. 2. σε Daniel. 4. 6.

Ἀμφισβητέω *dubito*, τοῖς φαινομένοις & τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα, Ariſtot.

Δυσχεραίνω *ægre fero*, ὀλιγαρχίᾳ. Plutarch. τὸ πρᾶγμα. Demoſth.

Ἐπιβουλεύω { *inſidior*, Κορινθίοις. Plutarch. ἐμέ. Demoſt.
{ *molior*, πράγμασι. Herodot. ἐπανάστασιν. idem.

Ἐπιλείπω *deficio*, οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ. Syneſ. ἐπιλείποι ἡμᾶς ὁ χρόνος. Demoſt.

Ἐπιπλήττω *objurgo*, τοῖς ἁμαρτανομένοις. Iſoc. τὰ ἐν τῇ πόλει. Dem.

Ἐπιτιμάω *idem*, τοῖς προσφέρουσι. Marc. 10. 13. οὓς ἐπιτιμᾶν δέον. Iſocrat.

Εὐαγγελίζω *bonum nuntium fero*, τοῖς δούλοις. Apocl. 10. 7. τοὺς κατοικοῦντας. c. 14. v. 6. Εὐαγγελίζομαι *idem*, ὑμῖν. Galat. 1. 8, ὑμᾶς. verſ. 9.

Θαμίζω *frequento*, Ἀθηναίῃ. Epigr. & accuſat. teſte Stephano.

Κηδεύω *affinitatem contraho*, αὐτῷ. Ariſtot. τινά. Euripid.

Πηδάω *inſilio*, πηδᾶν ἵππῳ. Herodian. πεδία. Soph. utrumq; rariùs. Sic Ἐπιπηδάω *invado*, ταῖς νήσοις. Plutar. τὴν ἐξουσίαν. Suidas.

Πολεμέω *bellum gero* ſive *oppugno*, τοῖς αὐτοῖς. Thucyd. τοὺς ἀπίστους. Plutarch. καταπολεμέω *idem* τοὺς Ἀθηναίους. Thucyd. τοῖς ἄλλοις. Plut.

Συγχωρέω *aſſentior*, τοῖς τοῦ Πλάτωνος δόγμασι. Philopon. τοὺς τύπους. Plath.

Φοβοῦμαι *ſollicitus ſum*, ὑμῖν (pag. 147.) ὑμᾶς. Galat. 4. 11,

Ψεύδομαι *mentior*, ἀνθρώποις. Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα. v. 3.

Genitivus vel Dativus.

Verba *permutandi* exigunt genitivum *rei acceptæ* cum accuſativo *rei datæ*, ut ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων. Il. ζ. Interdum vice versâ: ut ὁ σοφὸς οὐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν. Plutarch. dativum perſonæ *quacum fit commutatio:* ut ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια. idem. Rariſſimè dativum *rei acceptæ*; ut ἀλλάξεις ὄνον προβάτῳ. Exod. 13. 13.

Nomen *materiæ* poſt verba affertur interdum in genitivo; ut ἅρπην ἀδάμαντος ἔτευξε. Heſiod. infrequentius dativo; ut αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι. Od. τ'.

Verba *auferendi*, *propulſandi* exigunt accuſativum ſubſtantivi prioris cum genitivo vel dativo remotioris; ut ἁρπάζειν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων. Ariſtoph. ἁρπάζω σοι τήνδε. Sophocl. Τρῶας ἄμυνε νεῶν. Il. ο. τεκέεσσιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ. Od. τ'.

Particularia regentia Genitivum, *rarius Dativum.*

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρός. Euripid. ταῖς ἐλπίσι. Diodor.
Δευτερεύω *ſecundus ſum* τούτου. Dioſcor. αὐτῷ. Plutarch.
Διαπρέπω *excello* πάντων. Euripid. τούτοις. Conſtant.
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ. Marc. 5. 40. Πέρσῃσι. Herodot.
Ψεύδομαι *fruſtror* δείπνου. Iſocr. δώρεσις. Steph.

Regentia Dativum, *rarius Genitivum.*

Ἀντάω *occurro* σοι. Sophocl. τοῦδ' ἀνέρος. Il. π'.
Ἐνέχομαι *obnoxius ſum* ὀνείδει. Plato. τῆς φλυαρίας. Galen.
Ἐπακούω *auſculto* βασιλῆος. Herodot. τοῖς ἐπιταττομένοις. Demoſt.
Πείθομαι *obedio* τῷ θεῷ. Plato. ὡς ἡδὺ τῶν φυσάντων πείθεσθαι τέκνα. Agath.
Σημαίνω *impero* πᾶσι. Il. α'. στρατοῦ. Il. ξ'.
Ὑπακούω *obedio* αὐτῷ. Matth. 8. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς. Gen. 22. 18.
Φείδομαι *ignoſco*, παίδων φείδεσθαι πατρικόν. Nazianz. φείδονται τοῖς τῇ σωφροσύνῃ τετελεσμένοις. Xenoph.

Genit. Dat. vel Accuſ.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud Poëtas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶν ἐθνῶν. March. 10. 42. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι. Il. π'. Quædam tum in proſâ tum in carmine accuſativum; ut ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχήν. Chryſoſt. πόλιν ἡνιοχεύει. Epigr. ἀνάσσω & ἡγεμονεύω Poëtis regunt caſus; ut Καδμείων ἤνασσε. Od. λ. Μυρμιδόνεσσι. Il. α'. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει. Euripid. στόλου ἡγεμονεύει. Apollon. Τρωσί. Il. β'. πλόον. Apollon. Ἐπιστατέω Oratoribus; ut τῶν ἔργων. Xenoph. ταῖς τεχνίταις & τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Plutarch. Sic ἡγέομαι *dux ſum*; ὑμῶν Heb. 13. 7. τοι. Æſchin. τὰς τιμάς. Demoſt. στρατηγέω *idem* genitivum vel accuſativum; ut στρατηγῶ Ἀθηναίων. Thucyd. πάντα vel τὸν πόλεμον. Demoſt.

Verba *abundandi* gaudent genitivo & interdum dativo; ut γέμω φορτίων. Xenoph. ἔργεσι. Diodor. χάριτος πέπληθε. Nonn. δάκρυσιν ἔπλησαν. Thucyd. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων. Philoſtrat. τοῖς χρήμασι. Plato. Quædam reperiuntur in tribus caſibus; ut πλουτῶ ῥημάτων. Liban. χαλκῷ. Xen. ἀνάπαυσιν. Gregor. πληροῦμαι χαρᾶς. Act. 13. 52. τῇ παρακλήσει. 2 Corinth. 7. 4. τὴν ἐπίγνωσιν. Coloſſ. 1. 9. πλεονάζειν πιασάνης. Galen. εὐτυχίᾳ. Thucyd. εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τὰ ἄρθρα. Bud. (Sic τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπλεόνασε κακίαν. Pſalm. 50. 19.) εὐπορῶ μήλων. Lucian. τὰ χρήματα. Demoſt. δυστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν. Syneſ. Sic μεθύω *ebrius ſum*, τῶν ἡδονῶν. Theophil. ἀλοιφῇ. Il. ρ'. τὸ φίλημα. Epigram.

Quædam Verba regunt tres caſus.

Ἀντιάω, ζω *occurro*: ut ἀντιάσαι πυρὸς ἠὲ θεοῖο. Nazianz. ἀνδράσι ξείνοις. Apollon. ἀντιάζω τὴν τῶν Ἀραβίων στρατιήν. Herodot.

Ἀπολείπω *deficio* adſciſcit accuſat. vel dativum perſonæ, & genit. vel dat. rei; ut τόλμα αὐτοὺς ἄρχεται ἀπολείπειν. Æſchin. μόνῳ αὐτῷ. Plutar. ἀπελείπετο ταύτης παιδείας. idem. πάσαις ταῖς δυνάμεσι. Iſocr.

Ἀτακτέω *ordinem non ſervo*: ut ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς. Plutar. ἀτακτεῖ ἥλιος τοῖς κινήμασι. idem. τὰς μάχας. Philoſtr.

Ἀφικνέομαι *pervenio*: ἀφίξεται Ἴλιον. Il. σ'. interdum dativum; ut ἀφίξομαι ὑμῖν. Ælian. rarius genitivum; ut ἀφίκηται τοῦ ἡλίου. Theophraſt.

Ἀκούω *audio* præter genitivum (pag. 148.) regit dativum & accuſativum perſonæ apud Poetas; ut ἀκούειν ἀνέρι κηδομένῳ. Il. π'. Λέανδρον ἀκούω. Muſæus. Κλύω dativum: ut εὐχομένῳ μοι κλῦθι. Theogn.

Βασκαίνω *invideo*: ut ἐβάσκαινε γὰρ αὐτοῦ. Lucian. τοῖς σοφισταῖς. Philoſtrat. τὰ προσήκοντα. Liban.

Ἐπιβάλλομαι *aggredior*: ut τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπεβάλλετο. Polyb. τὸ ἔργον. Plato. rarius genitivum: ut ἐνάρων ἐπιβάλλεται. Il. ζ.

Κινδυνεύω *periclitor*: ut κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς. Thucyd. τῇ πόλει. Herodot. τὴν ἀπ' αὐτοῦ διάστασιν. Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι *incuſo*: ut τινά. Xenoph. ἡμῖν. Thucyd. κασιγνήτοις. Od. ω'.

Μετέχω *participo*: ut ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι. 1 Cor. 9. 12. τὰς πληγάς. Ariſtoph. rarius dativum: ut μετεῖχον τῇ οἰκίσει. Thucyd.

Προβαίνω *progredior*: ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας. Plato. τῇ ἡλικίᾳ. Demoſt. τὴν ἡλικίαν. Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω *ignoſco* adſciſcit tres caſus rei: ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας. Lucian. συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα. Gregor. rariſſimè dativum: ut συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις. Euripid.

Ὑπερβάλλω *excedo*: ut ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους. Xenoph. rarius genit. vel dativum: ut τῆς συμμετρίας. Ariſtot. τοῖς πᾶσι. Thucyd.

Nomina ſequentium ſignificationum adduntur verbis in tribus caſibus.

NOmen *cauſæ* adjicitur verbis plerumque intranſitivis in dativo; ut τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ. Herodian. ἀπολώλει τῷ φόβῳ. Xenoph. αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις. Xenoph. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ. Epheſ. 5. 18. Verbis ut plurimùm ſignificantibus *paſſionem animi* apponitur in genitivo, ſubaudito ἕνεκα: ut τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν. Xenoph. Ἑλλάδος στένω. Euripid. ἄγαμαί σου vel σε τῆς ἀρετῆς. Demoſt. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας. Plato. ἀπάτης κοτέει. Il. δ'. ἀμύνομαί σε τοῦ γέλωτος. Lucian. Item *laudem*, *vituperium*, *contentionem*: ut ἐπαινῶ τὸ ἄστυ τῶν τε δρόμων ϗ κρηνῶν, &c. Heliodor. ἐπικερτόμησεν αὐτοὺς ἀβουλίας. Agath. τοῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν. Demoſt. Interdum ſubintelligitur ἐκ, ἀπὸ, ὑπὸ, &c. ut κάμηλοι κατέλαμπον χρυσοῦ. Ariſtid. ἐμεθύσθη νέκταρος. Lucian. In accuſativo etiam, ſubaudito διά: ut ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με ϗ τοὺς ἐμοὺς λόγους. Luc. 9. 26. τεταράχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην. Demoſt. ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν. Phalaris.

Plurima verba indifferenter poſt ſe aſſumunt tres hoſce caſus: ut ἀλγῶ παιδός. Euripid. κακοῖς. Iſocrat. θάνατον. Julian. ἐξεπέπληκτο τῆς ὥρας. Heliodor. l. 5. τῷ πλήθει. Thucyd. τὴν τόλμαν. idem.

Nomen *inſtrumenti* vel *modi* quibuſlibet additur verbis in dativo: ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, &c. Oraculi reſponſum. ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορείαν τάχει. Herodian. Interdum accuſativo, ſubaudito κατὰ: ut διαβαίνω τὴν σχεδίαν. Plutar. (Sic κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς. Apocal. 3. 18.) βίαν ἢ δράσῃς μηδέν. Euripid. Rariſſime genitivo: ut λόγου δὶς τόσον μ' ἐκούφισας. Euripid. περιττεύειν τῆς ἀρετῆς. Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in genitivo, præcipuè iis quæ ſignificant *prehendo*, *lavo*, &c: ut πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρός. Actor. 3. 7. λύκον ὤτων κρατῶ. Proverb. κόμης ἕλε Πηλείωνα. Il. α'. τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας. Lucian. item ἕλκω σε ῥινός. Lucian. κατεαγῶ, κρεμῶ, εἵλκω σε ποδός. idem. ἔτιλλον αὐτοῦ γένειον. Dion. τοῦ τείχους καθεῖλε. Diodor. νίπτω χεῖρας ἁλός. Od. β'. σπένδουσιν οἴνου. Herodian. γαίας ἐρύττειν. Soph. τῆς γῆς ἔταμον. Thucyd. καταπλάσσομαι τῶν διδύμων. Galen. Ponitur etiam in accuſativo: ut ἔβλαψέ με πόδας. Il. ψ'. τῷ σε πόδας νίψω. Od. ψ'. τέμνετε ἵππους φόβην. Euripid. παίει με τὸ νῶτον. Ariſtoph. rariùs dativo: ut καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ. Dioſcor. παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας. Plutarch. niſi *pars* pro *inſtrumento* capiatur: ut βοηθεῖν ϗ χειρὶ ϗ ποδὶ, &c. Æſchyl. κατέσεισε τῇ χειρί. Act. 13. 16. (& τὴν χεῖρα. Act. 19. 33.)

Nomen *pretii* apponitur verbis potiſſimùm *emendi* in genitivo;

ut ἀγοράζομεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους. Marc. 6. 37. πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐξώνηνται. Heliodor. δηναρίου συνεφώνησάς μοι. Matth. 20. 13. Nonnunquam in dativo: ut χρυσῷ ὠνήσατο τὴν νίκην. Theophraſt. οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε. 1 Pet. 1. 18. In utroque ſimul caſu: ut ὃς μὴ χρημάτων ἀλλ' ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποιμνίον ἐπρίατο. Chryſoſt. Affertur etiam in accuſativo poſt verba *valoris* & *ponderis*: ut τάλαντον δύναται μνᾶς ξ'. Suidas. ἡ μνᾶ ἕλκει παρ' Ἰουδαίοις λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν. Zonaras.

Nomen *temporis* reſpondens ad quæſtionem πότε, adjicitur verbis in genitivo vel dativo: ut ἦλθε νυκτὸς. Joh. 3. 2. (Sic ἀλύειν σκότους *tenebris errare* i.e. νυκτὸς. Heliodor. l. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστῆσαι. Luc. 24. 46. Rariùs in accuſativo: ut τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπολέμησαν. Iſocrat. ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν. Joh. 4. 52. Reſpondens verò ad quæſtionem πόσον χρόνον, effertur in accuſativo vel dativo, rariùs in genitivo: ut ἔμεινε μῆνας τρεῖς. Luc. 1. 56. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημῆσαι. Juſtin. δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθαι. Herodian. (προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας. 1 Tim. 5. 5.) Sic εἰμὶ ἐτῶν τεσσαράκοντα. Lucian. ἦν γὰρ ἔτη ὀγδοήκοντα. Plutarch. ſic ἔτη δώδεκα. Marc. 5. 25.

Nomen *ſpatii* adjungitur verbis in accuſativo: ut ποταμὸς ἀπεῖχε τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα. Herodian. (σταδίους ἑξήκοντα. Luc. 24. 13.) Interdum in dativo: ut Πενταπόλεως Τρίπολις διέχει ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι. Procop. Rariùs genitivo: ut Βηθανίη ἑκὰς ἦεν ἀπ' ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τρισσῶν σταδίων καὶ δώδεκα. Nonn. in Joh. c. 11.

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud Poetas præcipuè & Hiſtoricos verbis ſubjicitur ſignificantibus.

1°. *Motum ad locum*, in accuſativo: ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο. Homer. ἦλθον τάφον. Sophocl. Oratoribus uſitatiùs ſequente δε: ut ἦλθες Μέγαράδε. Plato.

2°. *In loco*, dativo: ut στήλας στῆσαι Ὀλυμπιᾶσι καὶ Πυθοῖ. Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo: ut τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἤραμεν. Heliodor. l. 5.

Frequentiùs verò efferuntur hujuſmodi nomina vel per adverbia loci ζε, θι, θεν, &c. ut ἦλθε Θήβαζε. Plato. οἴκοθι κεῖται. Od. φ. Ἀθήνηθεν πλεῖ. Liban. vel per præpoſitiones; de quibus infra.

Quibuſlibet verbis additur genitivus Subſtantivi cum participio abſolutè ſumptus: ut ἐτράπεν ὧραι μηνῶν φθινόντων. Heſiod. Omiſſo interdum Subſtantivo: ut προϊόντος id eſt χρόνου. Theocr. Idyll. 14. verſ. 18. ὕοντος. Xenophon. & ὕσαντος. Ariſtot. id eſt ὑετοῦ. interdum etiam participio: ut ἐμοῦ μόνης πέλας. Sophocl. ſubauditur οὔσης. Uſurpatur quandoque accuſativus præcedente utplurimum ὡς, vel ὥσπερ; ut ὥσπερ οὐκ αὐτῷ χώραν τινὰ ἔχον. Ariſtot. Interdum dativus vel nominativus; ut παρεῖσιν ἑαυτῷ φαίνουσι. Xenoph. ἀνοίξαντες τοῦ σώματος πόρους πάλιν γίνεται τὸ πῦρ. Ariſtot. nominativus vel accuſativus; ut ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. Il. γ'.

Verba variæ Conſtructionis.

NOnnulla verba, præcipuè *accuſandi*, *condemnandi*, *abſolvendi*, *privandi*, *participandi*, *communicandi*, caſum rei & perſonæ variis modis regunt vel ſubmutant.

Σοῦ, σοὶ, σὲ indicant caſum perſonæ: τούτου, τούτῳ, τοῦτο caſum rei.

Ἄγαμαι & ἀγάζομαι *miror*, σοῦ. Xenoph. σέ. Od. ζ, τούτου. Xenoph. τοῦτο. Plato, σὲ τούτου; ut Δαίδαλον τῆς γνώμης οὐκ ἄγαμαι. Julian. σοῦ τοῦτο; ut ἄλλα τε σοῦ πολλὰ ἄγαμαι. Xenoph. σοῦ τούτου; ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς. Demoſt. Sic θαυμάζω & omnia ferè verbu *admirndi*.

Αἱρέω *damno*, σὲ τούτου; ut Κλέωνα δώρων ἑλεῖν. Ariſtoph. σὲ τοῦτο; ut δίκας εἷλεν Εὔπολιν. Iſæus.

Ἀπογινώσκω *abſolvo*, σοῦ. Gregor. σὲ τούτου; ut ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματος. Steph. σὲ τοῦτο; ut ἀπογινώσκειν σε γραφὴν vel τὴν ἔνδειξιν, Demoſt.

Ἀποφεύγω *abſolvor*, σέ; ut ἀποπέφευγα τὸν Μέλιτον, i.e. τὴν ἀπὸ Μελίτου δίκην. Plato. τοῦτο; ut ἀποφεύγω δίκην. Ariſtot. θάνατον & ὀρθωίας, & αἰτίαν. Pluta. γραφήν. Steph. σὲ τοῦτο; ut δίκας ἀπέφυγον τουτονὶ παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα, *judiciis, illo præſente & contra me orante, abſolutus ſum*. Demoſt.

Ἀραιρέω vel ἀφαιροῦμαι *aufero*, σοῦ vel σοὶ τοῦτο; ut ἀφαιρεῖσθαι τοῦ δήμου τὴν ψῆφον. Plutar. πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελέσθαι. Iſocrat. τοῦτο τούτου; ut ἢν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας. Lucian. σὲ τοῦτο; ut τὸν παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχήν. Xenoph. σὲ τούτου; ut Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον. Herodian. l. 3.

Ἀποψηφίζομαι *abſolvo*, σοῦ. Demoſt. σοῦ τοῦτο; ut Λεωκράτους ἀποψηφίζεσθαι θάνατον. Antiphon. σὲ τοῦτο; ut ἀποψηφίζεσθαί σε γραφήν, & (omiſſo σε) γραφήν. Æſchin. vel σὲ θάνατον. Antiph.

Γράφομαι *accuſo*, σέ; ut γράφομαι τὸν ἀντιδικοῦντα. Plutar. τοῦτο; ut γράφεσθαι ἀπόλειψιν. Lucian. γραφάς. Plutar. σὲ τοῦτο; ut γράφεται ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας. Xenoph. σὲ τούτου; ut γράφομαί σε προδοσίας. Plutar. rariùs σὲ γραφῇ. Chryſoſtom.

Διώκω *accuſo*, τοῦτο; ut φόνον. Ariſtot. σὲ τούτου; ut διώκω σε φόνου. Demoſth. & (omiſſo σε) διώκω τῆς τυραννίδος. Conſtant. σὲ τοῦτο, ut διώκω σε δίκην vel γραφήν. Iſocrat. γραφὴν & σὲ γραφὴν κλοπῆς. Demoſth. Sic διωκάθω.

Δωρέομαι *dono*, τοῦτο; ut ἵππον ἐδωρήσατο. Plutar. τούτῳ; ut δωροῦνται χρυσέοισι. Epigram. σοὶ τοῦτο; ut Ὑρκανίῳ ἵππον ἐδωρήσατο. Xenoph. σὲ τούτῳ; ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς. Plutar. rariùs σὲ τούτου; ut δωρέομαί σε τοῦδε. Euripid.

Ἐγκαλέω *accuſo*, σοὶ; ut ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις. Gregor. τούτου; ut ἐγκαλεῖν μισθώσεως. Demoſth. τοῦτο; ut τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσε. Iſocrat. σοὶ τούτου; ut ἐγκαλῶ σοι τῆς ἀγνωμοσύνης. Bud. in Epiſt. σοὶ τοῦτο; ut προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ. Plutar. τοῦτο τούτῳ; ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις. Plutar.

Εἴργω *cohibeo*, σὲ; ut οἱ πατέρες εἴργουσι τοὺς υἱεῖς. Xen. σὲ τούτου; ut εἴργω τινὰ ἱερῶν. Demoſth. & (omiſſo σε) οἴνου. Galen. σὲ ταῦτα. Ariſtoph. σοὶ τοῦτο; ut εἴργω σοὶ τὸ ἐγχείρημα. Zonaras.

Ἐπικαλέω *objicio*, σοὶ; ut ἀλλήλοις ἐπεκάλουν. Plato. σὲ τοῦτο; ut ἐπικαλεῖν τὴν ὑπόστασιν. Thucyd. σοὶ τοῦτο; ut οὐδεὶς βίαιον ἐπεκάλει μοι. Lucian. σὲ τούτῳ; ut ἐπεκάλει ἀμφοτέρους φιλίᾳ. Herodi. l. 3.

Ζημιόω *damno afficio*, σὲ; ut σαυτὸν ζημιώσεις. Plato. σὲ τούτῳ; ut βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσε. Plutar. σὲ τοῦτο; ut ἐζημίωσε αὐτὸν τὰ μέγιστα. Ariſtot. σὲ τούτου; ut ζημιῶ σε χρημάτων. Conſtant. ζημιοῦμαι *damnum patior*, τοῦτο; ut ψυχὴν ζημιωθῇ. Nazianz. τούτῳ; ut ζημιοῦσθαι δέκα δραχμαῖς. Æſchin.

Καλέω *voco*, σὲ ὀνόματι & σὲ ὄνομα. Steph. item σοὶ ὄνομα; ut πᾶσιν ἄστροις ὀνόματα καλεῖ, Pſalm. 147. v. 4.

Καταγινώσκω *condemno*, σοῦ; ut ἑαυτοῦ καταγνωκέναι. Demoſth. σὲ τούτου; ut καταγινώσκω σε φόνου. Lyſias. σοῦ τοῦτο; ut Κλεανδρείδου θάνατον κατέγνωσαν. Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτοῦ. Plutar. σοῦ τούτου; ut οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός. Dem. τούτου; ut τοῦ πράγματος (ſubaudi σοῦ) κατέγνωσαν. Judith. σοῦ τούτου θάνατον; ut πολλῶν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν. Iſocrat.

Καταδικάζω *condemno*, σοῦ. Syneſ. σὲ; ut τοὺς ἀναιτίους κατεδικάσατε, Matth. 12. 7. σοῦ τοῦτο; ut καταδικάζω σου ἀδικίαν vel ἀμαθίαν. Syneſ. σοῦ τούτῳ; ut καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ. Diodor. σε θανάτῳ. Chryſoſtom.

Κατακρίνω *condemno*, σοῦ. Iſocrat. σὲ; ut κατακρινεῖ αὐτούς, Luc. 11. 31. σοῦ θανάτου. Iſocrat. σὲ τούτῳ; ut κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10. 13. σὲ τοῦτο; ut κατακρίνειν σε πενίαν. Gregor.

Καταχειροτονέω *ſuffragio condemno*, σοῦ; ut ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ. Demoſth. σὲ; ut ὃν ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε. idem. σοῦ τοῦτο; ut τῶν ἀνδρῶν θάνατον. Plato.

Καταψηφίζομαι *condemno*, σοῦ. Plato. σὲ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθε. Demoſth. σὲ τούτου, ut τοῦτον τῆς ἑορτῆς οὐ καταψηφιεῖσθε. idem. θανάτου. Xenoph. σοῦ τοῦτο, ut κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. Plato. vel ἐμοῦ θάνατον. Xen.

Κατηγορέω *accuſo*, σοῦ. Iſocrat. σὲ, ut ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ. Chryſoſtom. τούτου, ut κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων. Xen. τοῦτο, ut μωρίαν κατηγορεῖ. idem. σοῦ τούτου, ut Βουσίριδος ξενοκτονίας κατηγοροῦσι. Iſocr. σοῦ τοῦτο, ut τοῦτο Ἀγησιλάου κατηγοροῦσι. Plutar. σὲ τοῦτο, ut τινὰ ψευδὸς κατηγορεῖν. Demoſth. αὐτὸν φόνου. Steph.

Κοινωνέω *communico* vel *participio*, σοί; ut ἐκοινώνησέ μοι, Phil. 4. 15. τούτου, ut κεκοινώνηκε σαρκός, Heb. 2. 14. τούτῳ, ut κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις, Joan. 2. 11. σοὶ τούτου & σοὶ τοῦτο, ut μὴ πυρὸς μὴ λύχνου τινὶ κοινωνεῖν. Dem. κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι, Galat. 6. 6. σοῦ τούτῳ, ut μου τῇ θλίψει, Philip. 4. 14. Sic omnia verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quod μεταδίδωμι non regit dativum *rei*, neque ſolùm neque cum caſu perſonæ.

Μαρτύρομαι *in teſtem voco*, σέ; ut μαρτύρομαι τὰς θεάς. Dinarch. τοῦτο; ut ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι. Ariſtoph. σὲ τούτου, ut Ὅμηρον τῆς τῶν θεῶν παραγωγῆς μαρτύρεται. Plutar. σὲ τοῦτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι. Syneſ.

Μέμφομαι *incuſo, vitupero*, σέ. Xenoph. σοί. Demoſth. τοῦτο, ut μέμφεσθαι τὰ ἐπαινετά. Gorg. Leont. τούτου, ut ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο. Thucyd. σοῦ τοῦτο, ut ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν. idem. σοὶ τοῦτο, ut ὅ, τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς. Epicur. σοὶ τούτου, ut μέμφεταί σοι ἀχαριστίας. Ramus.

Μνησικακέω *memor ſum injuria*, σοί; ut τοῖς ἄλλοις. Thucyd. σέ; ut τὸν Λαῖτον. Herodian. τούτου, ut τῆς ἀποκηρύξεως. Lucian. σοὶ τούτου; ut τοῖς Κορινθίοις τῶν πραχθέντων μνησικακῆσαι. Demoſth.

Τιμάω vel τιμῶμαι *condemno* ſive *mulcto*, σὲ τούτου, ut πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτόν. Dinarch. σὲ τούτῳ, ut Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτίμησε. Lucian. σοὶ τούτου, ut τῷ πατρίδα παραδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσαντο. Theophil. vel θανάτου αὐτῷ. Dem. σοὶ τούτῳ, ut θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτῷ. Æſchin.

Τιμωρέω *punio*, αὐτούς, Act. 26. 11. σὲ τούτου, ut σὲ φόνου τιμωρεῖ. Euripid. σὲ τοῦτο, ut σὲ τῶν ἑταίρων φόνον. idem.

Τίομαι *punio*, ἐτισάμην σε. Steph. τοῦτο, ut τίσασθαι πατρὸς φόνον. Soph. σὲ τούτου, ut τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος. Il. η. σὲ τοῦτο, ut τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα. Od. ο. vel σὲ δίκην. Euripid,

Φιλοφρονέω, οῦμαι *comiter excipio*, σέ, ut τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο. Plutar. σὲ τούτῳ, ut φιλοφρονήσομαί σε τῇ δικέλλῃ. Lucian. σοὶ τοῦτο, ut ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ. Xenophon.

Eidem verbo diverſi caſus diverſæ rationis ſimul apponi poſſunt juxta diverſas regulas, ut Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί. Sophocl.

Multa verba pro variâ ſignificatione variam habent conſtructionem.

Genit. vel Accuſat. Βασιλεύω *impero.* G. ut *βασιλεύω τῆς Ἀσίας.* Iſocr. *regem conſtituo.* A. *βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα,* 1 Regum. 8. 22. Κατισχύω *prævaleo.* G. ut *κατισχύσουσιν αὐτῆς,* Matth. 16. 18. *corroboro* A. ut *κατίσχυσον αὐτόν.* Deuteronom. 1. 38. Μισθοφορέω *quæſtum facio.* G. ut *κόλακες τούτων μισθοφοροῦσιν.* Ariſtoph. *ſtipendia perſolvo.* A. ut *στρατιὰν μισθοφορεῖς.* Phalar. Συκοφαντέω *accuſo.* A. perſ. cum G. rei, ut *ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρίας.* Ælian. *aufero.* G. perſ. cum A. rei, ut *εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα,* Luc. 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accuſat. Ἀντέχω *ſuſtineo.* D. ut *ἀντέχειν τῷ πόνῳ.* Xen. *retineo.* A. ut *ἀντέχειν τὴν χεῖρα.* Lucian. Ἐλπίζω *ſpero.* A. ut *πάντα ἐλπίζει,* 1 Cor. 13. 7. *confido.* D. ut *τῇ τύχῃ ἐλπίσαι.* Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener ſum.* D. ut *ἐπιγαμβρεύσω σοι,* 1 Maccab. 10. 54. *affinitatis jure duco.* A. ut *ἐπιγαμβρεύσει τὴν γυναῖκα,* Matth. 22. 24. Μαθητεύω *diſcipulus ſum.* D. ut *ἐμαθήτευσεν αὐτῷ.* Plutar. *doceo.* A. ut *μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,* Matth. 28. 16. Φωνέω *loquor.* D. ut *ἔφη τινὶ φώνει.* Soph. *compello, voco.* A. ut *ἐφώνησεν αὐτούς,* Matth. 20. 32. ſic *προσφωνέω;* ut *προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις,* Matth. 11. 16. *προσεφώνησε τοὺς μαθητάς,* Luc. 6. 13. *μεταφωνέω;* ut *Ἰφινόην μετεφώνεεν.* Apollon. l. 2. *μετεφώνεεν ἱεμένοισιν.* ibidem. & plura hujuſmodi.

Gen. vel Dat. Κυρέω *nanciſcor.* G. ut *μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρησατε.* Euripid. *incido.* D. ut *πήματι κύρσαι.* Heſiod. Sic *ἐπιτυγχάνω τοῦ ἀνδρός.* Ariſtoph. *τοῖς θεαταῖς.* idem. &c.

Gen. Dat. vel Accuſat. Ἀγάζομαι *miror.* G. vel A. (pag. 148.) *iraſcor* vel *invideo.* Dat. ut *ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν.* Xenoph. Ἀπορέω *dubito.* D. vel A. (pag. 153.) *indigeo.* G. ut *ἀπορῶ ἔργων.* Xen. Ἐμπνέω *anhelo.* G. vel A. (pag. 150.) *inſpiro.* D. p. & A. r. ut *ἐνέπνευσε δέ μοι αὐδήν.* Heſiod. Παραχωρέω *cedo.* D. p. & G. rei (pag. 147.) *porrigo.* D. p. & A. r. ut *παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον.* Plutar. Ἀνίημι *deſiſto.* G. ut *ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας.* Thucyd. *dimitto.* A. ut *ἐμὲ ἀνίει.* Il. ό. *libero.* A. p. & G. r. ut *ἄνες τὸν πενθερὰν τῆς ζημίας.* Syneſ. *ignoſco.* D. p. & A. r. ut *τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει.* Dem. &c.

Derivativa ferè exigunt caſus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, ſi paſſivè capiuntur, caſum ſolummodo regunt primitivi incluſi; ſin activè, adſciſcunt accuſativum cum caſu primitivi: Gen. ὑστερίζω *poſterior ſum* vel *venio,* ἀριστεύω *præſtantiſſimus*

mus ſum, ἡττάομαι *inferior evado*; ut μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν τοῦ βασιλέως. Steph. ἀριστεύειν τῶν βαρβάρων. Plutarch. ἡττᾶσθαι τῆς ἡδονῆς. Xenoph. quia ὕστερος, ἄριστος, ἥττων genitivum regunt: μακρύνω *ſummoveo*, σὲ τῆς πόλεως. Budæus. πελάζω *prope ſum*, τῶν νεῶν. Soph. quia μακρὰν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθρεύω *inimicus ſum*, ut ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς, 2 Maccab. 10. 26. γλυκαίνω *edulco*, ut ἐγλύκηνας μοι ἐδέσματα, Pſal. 55. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt Dativum. Gen. vel Dat. ἀλλοτριοῦμαι *abalienor*, ὑμῶν. Demoſth. τοῖς Ἀθηναίοις. Thucyd. quia ἀλλότριος regit genitivum vel dativum, atque alia hujuſmodi.

Huc referuntur verba connotantia *incitamentum* vel *occaſionem agendi*, quæ regunt accuſativum perſonæ cum caſu verbi incluſi, qualia ſunt ποτίζω, παραπλάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκουτίζω, *facio potare*, *errare*, *guſtare*, *recordari*, *audire*, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπότισα, 1 Cor. 3. 2. πιπίσκει με τοῦ φαρμάκου. Lucian. παρέπλαγξεν αὐτὸν τοῦ λόγου. Philoſtrat. ἐγεύσας με εὐδαιμονίας. Lucian. σὲ γεύω ἄκρατον μέθυ. Euripid. ἀναμνῆσαί τινα τῶν συγγραμμάτων. Lucian. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα. Plato. ἀκούτισόν με τὴν φωνήν, Cant. 2. 14. Legitur dativ. perſonæ vi verbi paſſivi incluſi; ut ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν, Pſal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Subſtantiva caſus deſiderant primitivorum: ἀκολουθητικὸς *ſequax*, διανέμησις *diſtributio*, &c. ut πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὁ νέος. Ariſtot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως. idem. quia ἀκολουθέω, διανέμομαι, regunt Dativum, Gen. & Dat. συγγνώμων *facilis in danda venia*, ut οἱ θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων. Xenoph. quia dicitur συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina alios quàm primitivorum caſus adſciſcunt, juxta regulas ſuprà traditas: v. g. πελάζω Dat. propter reg. pag. 145. l. 3. ut ὅς κε Βέβρυξι πελάσῃ. Apollon. παρεκτικός. Gen. pag. 135. l. 31. ut ὁ θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκτικός. Baſil. δοτήρ. Gen. pag. 133. l. 11. ut πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ ὁρᾷς Προμηθέα. Æſchyl.

Verbum derivativum quandoque regit caſum ſuæ periphraſis. Gen. Ἀφηνιάζω *aſpernor*, ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων. Herodian. i.e. ἀποφεύγω ἡνίον, ὑπερασπίζω σου. Nazianz. i.e. προΐσχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σου. Dat. Ὁμοιοπαθῶ *ſimilia patior*, ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ. Ariſtot. i.e. ὅμοια παθεῖν. Accuſ. ἐπίκειμαι, ut ὅλον ὄρος ἐπίκειμαι. Lucian. quia dicitur ὄρος ἐπικείμενον ἔχω. (ſic ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι. Actor. 28. 20.) Gen. & Accuſat. Αἰτιῶμαι *cauſam eſſe dico*, τοῦ σπέρματος τὴν φύσιν. Theophraſt. i.e. αἴτιον εἶναι λέγω. Gen. & Dat. Ταμιεύω *quæſtor ſum*, τῆς παράλου. Demoſth. & τῷ Φιλίππῳ. idem. quia dicimus ταμίας ὁ πνεύμων ἐστὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων. Plato.

Sæpè negligitur casus periphrasis; ut μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας. Dem. pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut ἔξαρνός εἰμι vel γίνομαι τοῦτο. Dem. quia dicitur ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò ἔξαρνός εἰμι τούτου. Isocrat.

Certa verba cùm certis nominibus novam induunt significationem; ut ὁδὸν ἐλθέμεναι *insidiari*. Il. ά. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

Verba Substantiva εἰμὶ, ὑπάρχω, &c. item. τυγχάνω *sum*, utrinque nominativum expetunt; ut ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία, 1 Joan. 3.4.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur participium ὢν cum alio nomine; ut φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις. Lucian. ἔτυχε γυμνὴ οὖσα. idem. τίς ὢν τυγχάνεις. idem. Interdum verbis aliis substantivis ὑπάρχω, εἰμὶ, &c. ut ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ἄν. Dem. φανερὸς ἦν δημοτικός. Xenoph.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verbo vel participio; ut χάριν ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. Sophocl. φανεροῦ γινομένου αὐτοῦ καταβάντος. Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè εἰμὶ, cùm connotat *formam*, *modum*, *dignitatem*, *consuetudinem*, *officium*, *indicium*, *possessionem*, vel *ad aliquid pertinere*, genitivum postulat; ut ψυχῆς ἐστὶν ἐρρωμένης. Herodian. (Sic γνώμης ἦν. Zonar.) μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος. Heliod. Φρούειος ἦν ἀξιώματος μεγάλου. Plutarch. πλούτου ἐστὶν ὑβρίζειν. Aristot. οὐχ ὑμῶν ἐστίν, Actor. 1.7. ἔστι καλλωπιστοῦ τὸ περίεργον. Isocr. πάντα θεῶν ἐστί. Laert. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Æschyl. & εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε. Plato.

Dativus.

Verbum εἰμὶ, & composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρόσειμι, σύνειμι, utì & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur; ut οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, Luc. 1.7. (Sic χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, Act. 3.6.) οὐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία. Xenoph. κάρη ὤμοισιν ἐπείη. Il. β'. κουροτέροισι μετεῖναι. Il. δ'. παρεῖναι τῷ στρατοπέδῳ. Dem. ἡγεμόνι τέτταρα δεῖ προσεῖναι. Xen. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Luc. 9. 18. Sic ἄπειμι, πρόσειμι; ut ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρὶ σοφῷ. Heliodor. ὑμῖν πρόσεστι μῖσος. Demosth. quæ tamen duo genitivum regunt vi præpositionis; ut ὕπνος ἀπέστω ὀμμάτων. Aristoph. προσέσται τῶν πολιορκουμένων. Dem. Eleganter dativo nominis adsciscitur dativus participii; ut βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστί. Dem.

Ut in ſuperiore regulâ verbum ſubſtantivum pro ἔχω poſitum, ſic ἔχω poſitum pro ſubſtantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει. Demoſth.

Additur quandoque verbo ſubſtantivo duplex dativus, intercedente καὶ pro σὺν; ut οὐδέν ἐστιν ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα. Dem. Sæpè omiſſo ἐστὶ; ut τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι, Joan. 2. 4.

Dativus *rei* poſt verbum *eſt* poſitus pro nominativo apud Latinos effertur à Græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχος. Sophocl.

Occurrit etiam ejuſmodi locutio τί ἐγένετο ὁ Πέτρος: i.e. τῷ Πέτρῳ. Actor. 12. 18.

Regimen Paſſivorum.

Verba paſſiva, paſſivè etiam ſive neutraliter ſignificantia, præcipuè *vocandi, apparendi,* &c. admittunt nominativum poſt ſe; ut οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, Matth. 20. 13, ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. Theocrit. ἐσθλὸς ἀκούω. idem. στῆ δ' ὀρθός. Il. ώ. ὄρθιοι εἶσιν. Oppian.

Paſſiva exigunt genitivum *agentis* cum præpoſitionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ, &c. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται. Iſocrat. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς, Matth. 11. 19. παρεσκεύασται παρὰ θεῶν βίος. Plato. ἐθηλυώθην πρὸς τῆς γυναικός. Sophocl. Similiter paſſivè ſignificantia; ut τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν. Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν. Iſocrat. παρὰ πάντων. Chryſoſt. ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε. Herodian. ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν. Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ, &c. ut ὑπὸ Σατράπαις διοικεῖσθαι. Herodian. l. 6. γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς. Philo. accuſativum cum πρὸς, &c. ut ἀπιστεῖσθαι πρὸς τοὺς δεσπότας. Bud.

Adſciſcunt dativum ſine præpoſitione; ut πάντα μοι πέπρακται. Demoſth. quandoque genitivum ſubauditâ præpoſitione; ut γυναικῶν πολλαὶ πράξεις ἐτελέσθησαν. Diodor. φίλων νικῶνται φίλοι. Sophocl.

Cæteros caſus paſſiva poſt ſe regunt more activorum ſuorum; ut παιδεύομαι ἱππικήν. Ariſtot. ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως. Lucian. ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν. Ariſtoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι. Dem.

Caſus immediatè ſequens activum communiter fit nominativus paſſivi, juxta regulam (pag. 150.) ut δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν. Apocal. 2. 28. ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία. Apoc. 60. Interdum remotior caſus fit nominativus, proximiore manente eodem; ut πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ χρήματα. Plutarch. πεπίστευμαι τὴν οἰκονομίαν, 1 Cor. 9. 17. τὴν δ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι. Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἁρπάζει μοι vel μου τήνδε. Huc refer εὐαγγελίζομαι πτωχοῖς, Luc. 4. 18. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione ſignificationis activæ vel paſſivæ imitatur regimen utriuſque vocis; ut βιάζομαι παῖδα. Lucian. βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων. Thucyd. ἀγωνίζομαί σοι. Zenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων. Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

Nonnulla Verba præcedentium claſſium regunt caſus cum Adverbiis.

Ἄγχι: ut πελάσαι ἄγχι τινός. Epigr.

Ἅμα: ut σοὶ ἅμ' ἑσπόμεθα. Il. α.

Ὀπίσω: ut ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, Matth. 10. 38. Atque alia hujuſmodi.

Verba Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus ſum*, gaudent adverbiis qualitatis καλῶς, κακῶς, &c. ſequente caſu *objecti*, quem regunt eadem adverbia; ut φιληκόως ἔχεις τῶν πραγμάτων. Heliodor. ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν. Plato. εὖ διάκειμαί σοι. Iſæus. δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι. Iſocrat. ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς vel τινί. Demoſt. rariùs accuſativum; ut ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ. Herodian. Poſt eadem verba cum adverbiis ſimilibus ponitur genit. *ſubjecti*; ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως. Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως. Lucian. τῶν ὄψεων διεστραμμένως ἔχουσι. Heliodor. l. 2. & cum ſequentibus adverbiis ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως: ut ὡς ἔχω γνώμης. Demoſth. (Sic ὡς εἶχε τάχους. Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε. Steph.) οὕτως εἶχε τοῦ θυμοῦ. Herodian. πῶς ἔχεις δόξης. Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης idem. non rarò etiam ponitur accuſativus; ut οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην. Iſocrat. ὡς vel οὕτως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην. Demoſth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt caſus: ἥκω genitivum *rei*, *partis*, &c. ut εὖ ἥκω χρημάτων. Herodot. εὖ ἥκεις μορφῆς. Lucian.

Permulta eleganter cum aliis adverbiis; ut πόῤῥω σοφίας ἥκεις. Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpoſitionibus.

Verba compoſita cum præpoſitionibus regunt caſus vi illarum: Si fuerint tranſitiva, caſum remotioris ſubſtantivi cum accuſativo propinquioris; ſin intranſitiva, caſum tantùm proximioris.

Genitivum regunt compoſita cum ἀπό, ἐκ, περὶ, ἀνὰ *ab*, κατὰ *contra*, *de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *ſuper*, *pro*, cum aliis ſignificantibus *ab*, *de*, *pro*; ut ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας, Luc. 13. 12. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, Act. 16. 39. προτρέχει γλῶσσα διανοίας. Iſocr. ἀνέθορε τοῦ σκίμποδος. Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων. Rom. 11. 18. καταβέβληται τῆς ἄνω δόξης. Gregor. ὑπέρκειται τῶν πόλεων. Nazianz. ὑπερίσταμαί σου. Sophocl.

Dativo gaudent compoſita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *ſub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *ſupra*, aliiſque quæ ſignificant *ad*, *in*, *ſub*; ut ἐμμένειν τῇ πίστει. Act. 14. 22. εἰσοικίζειν ἑαυτῷ τῶν χειρῶν. Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ. Matth. 27. 60. συζήσομεν αὐτῷ. Rom. 6. 8. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε. Act. 7. 51. σοὶ μετοίχομαι. Od. τ'. αἱ λῦπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς. Iſocr. ὑπέχω τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις. Philoſtrat. ἐπέβαλλον αὐτοῖς χεῖρας. Act. 4. 3. ἐπέστη αὐτῷ ὁ Κύριος. Act. 23. 11. τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται. Alex. Aphrod. Sic ἀνατρέχω τοῖς χρόνοις. Polyb.

Accuſativo junguntur compoſita à παρὰ, μετὰ, διὰ aliiſque ſignificantibus *præter*, *trans*; ut παραβαίνετε τὴν ἐντολήν. Matth. 15. 3. μεταφυτεύειν χώραν. Conſtant. διαπερᾶν τὰ πελάγη. Iſocr. (Sic ὑπερενεγκεῖν τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς. Thucyd.) item διὰ *per*, μετὰ *ad*; ut διαπορεύομαι τὴν πόλιν. Plutarch. μέτειμί γ' αὐτόν. Ariſtoph.

Dativum vel accuſativum adſciſcunt compoſita ab ἀμφὶ, περὶ *circum*; ut ἀμφιβαίνει μοι θράσος. Euripid. πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε. Il. ζ. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι. Ariſtot. τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι. idem.

Hæ præpoſitiones in compoſitis interdum alium regunt caſum.

Ἀνὰ *ab*, ἀναδύομαι *emergo* gen. & accuſ. ut ἀνεδύσατο κρήνης. Apollon. κῦμα θαλάσσης. Il. α.

Διὰ *per*, διαδέρκομαι *perſpicio* genit. ut νεφέλης διαδέρκεται. Epigr. διάημι *perflo* gen. & accuſ. ut Πώεα δ' οὐ διάησι. Heſiod. διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων. idem.

Εἰς *in*, εἴσειμι & εἰσδύω *ingredior* dat. & accuſ. ut εἴσειμι τὴν εὐθυδικίαν & τῇ εὐθυδικίᾳ. Steph. εἰσδύω σφίσι. Herodot. εἰσδύειν τοὺς πόρους. Alex. Aphrod.

Ἐν *in*, ἐμβαίνω *ingredior* dat. & gen. ut ἅρμασιν. Il. ε. ὄρων. Soph.

Ἐπὶ *ſuper*, ἐπισταλάω *deſtillo ſuper* accuſ. ut ἱδρὼς στῆθος ἐπισταλάει. Epigr. *in*, ἐπιβατεύω *innitor*, gen. vel dat. ut ἐπιβατεύειν τῆς ὅλης οὐσίας. Dem. τῆς ἐκείνου θεολογίας. Gregor. ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum infero*, ἐπιτρέχω *incurro*, ἐφιζάνω *inſideo* dat. & accuſ. ut ἔπεισιν αὐτοῖς. Herodian. μίν. Il. α. ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους. Plutarch. ἐπιστρατεύω ὑμῖν. Thucyd. πόλιν. Euripid. ἐπιτρέχει ὀφθαλμοῖς. Chryſoſt. Ἀραβίαν. Herodian. αἰθούσῃσιν ἐφίζανον. Apollon. θῶκον. Iliad. ι.

Περὶ

Παρὰ *juxta*, *παρακάθημαι aſſideo* dat. & accuſ. ut παρακάθημαι τῷ Σωκράτει. Ariſtot. τὸ βαλάντιον. Syneſ.

Περὶ *pro*, *περιβαίνω circumeundo protego* gen.& dat. ut περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο. Il. ε΄. Πατρόκλῳ. Il. ρ΄.

Πρὸς *ad*, *πρόσειμι adeo*, *προσπτύω inſpuo* dat. & accuſat. ut πρόσειμι Σωκράτει. Xenoph. τὸ δικαστήριον. Æſchin. προσπτύω τῷ καλῷ. Athen. τὸν ὀφθαλμόν. Hippocrat.

Ὑπὲρ *ſuper*, *ὑπερβαίνω ſupergredior* gen. & accuſat. ut ὑπερβαίνειν τοῦ πύργου. Herodot. τὸν οὐρανόν. Chryſoſt.

Ὑπὸ *ſub*, *ὑποβάλλω ſubjicio* gen.& dat. ut τὰ δὲ ὑποβάλλειν τοῦ φυτευτηρίου. Thophr. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις. Æſchin. *ὑποδύομαι ſubeo*, *ὑποτρέχω ſubcurro* dat. & accuſ. ut ὑποδῦναι τῷ ζυγῷ. Plutar. κίνδυνον. Herodot. ὑποτρέχειν πλατάνῳ. Plutar. νησίον. Act. 27. 16.

Eadem compoſita modò regunt caſum vi ſignificationis: ut παροικοῦσι τὴν Ἀσίαν. Iſocrat. modò vi præpoſitionis: ut παροικεῖ πόλει, Thucyd. cujuſmodi etiam ſunt:

Ἀποφεύγω *effugio*, νόσον. Demoſt. τῆς φθορᾶς. 2 Pet. 1. 4.

Διαστείχω *tranſeo*, πόλιν. Euripid. θαλάσσης. Nonnus.

Διασεύομαι *cum impetu tranſeo*, λαὸν & τάφρου. Il. β΄.

Ἐκδύω *effugio*, ὄλεθρον. Euripid. κακῶν. idem.

Ἐξαλέασθαι *vitare*, Διὸς νόον. Heſiod. τὴν ἐξαλέασθαι. Apoll.

Καταλαλέω *obloquor*, τὸν Φάβιον. Plutar. ὑμῶν. 1 Pet. 2. 12.

Κατερῶ *idem*, οὐ γάρ με κατερεῖτε. Plato. κατερῶ σοῦ τῷ πάππῳ. Xen.

Κατειρωνεύομαι *idem*, πράγματα & αὐτῶν. Plutar.

Εἰσέρχομαι *inceſſo*, ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλούς. Lucian. εἰσέρχεται αὐτῷ δέος. Plato.

Ἐπισκιάζω *obumbro*, αὐτούς. Matth. 17. 5. σοί. Luc. 1. 35.

Ἐπισκοτέω *obtenebro*, τὰς κόρας. Dioſcor. ταῖς κόραις. idem.

Ἐμβλέπω *intueor*, ἅπαντας. Marc. 8. 25. Πέτρῳ. Luc. 22. 61.

Ἐπέρχομαι *inceſſo*, ἐπέρχεταί μοι δέος. Lucian. με. Bud.

Ἐπιψαύω *attingo*, τῆς γῆς. Dioſcor. πραπίδεσσι. Od. θ΄.

Προσψαύω *tango*, genit. (pag. 148.) τοῖς φορτίοις. Luc. 11. 46.

Ἀντίκειμαι *opponor*, τοῦ γιγνομένου. Ariſtot. ἀλλήλοις. Idem.

Verba ſingularum ferè Claſſium regunt Caſus cum Præpoſitionibus.

Quædam regentia communiter accuſativum trahunt quandoq; poſt ſe præpoſitiones πρὸς, εἰς &c.

V*Idendi*, δέρκονται ἐς ἥλιον. Plutar.

Commiſerandi, οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτούς. 1 Regum 8. 51.

Maledicendi, βλασφημῶ frequentius cum præpoſitione: εἰς θεούς. Plato. περὶ Ἑλένης. Iſocr. κατά τινος. idem.

Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς παῖδα. Demoſt.

Tranſeundi, περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον. Hom. διὰ γήρως. Xenophon. περαιοῦμαι κατὰ θάλασσαν. Thucyd. Similiter ſequentia:

Ἀκριβῶ *accurate ſcio*, περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ. Ariſtot.

Διώκω *perſequor*, κατὰ σκοπὸν διώκω. Philip. 3. 14.

Ἐνεδρεύω *inſidior*, ἐπ' αὐτόν. Jud. 16. 2.

Κατοικέω *habito*, ἐπὶ τῆς γῆς. Apoc. 13. 14. εἰς Αἴγιναν. Iſocr.

Λακτίζω *calco*, πρὸς κέντρα λακτίζειν. Act. 9. 5.

Μοιχεύω *mæchor*, μετ' αὐτῆς. Apoc. 2. 24.

Ὁμολογέω *confiteor*, ἐν ἐμοὶ pro ἐμέ. Matth. 10. 32.

Παίζω *illudo*, εἰς τοὺς ἀπαντῶντας. Plutar. πρός τινα. idem. καθ' ἑαυτοῦ. Nazianz.

Συνίημι *intelligo*, εἰς πάντα συνιέναι. Pſalm. 33. 4.

Τηροῦ πρὸς ταῦτα *cave hæc*. Ariſtoph.

Regentia duplicem accuſativum.

Rogandi, Αἰτεῖσθαι τἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Xen. (Sic Matth. 20. 20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας. Xenoph.

Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετήν. Iſocr. εἰς τέχνην. Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις. idem.

Exigendi, Εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν παρὰ τῶν ἐξυβρισάντων. Heliod. l. 4.

Admonendi, προτρέπω *hortor* crebrius cum præp. εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι. Demoſt. πρὸς φιλίαν. Plutar. ἐπὶ τὰς ἀδικίας. Iſocr.

Celandi, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλούς. Plutar. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ. 1 Regum 3. 18.

Veſtiendi, Ἐνδῦσαι εἰς δέρμα. Dioſcor. ἐπὶ τοῖς θώραξι. Plutar. Item. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις. Apocal. 3. 5.

Conſtituendi, Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολήν. Pſ. 44. 15.

Adjurandi, Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ. Matth. 26. 63.

Regentia Genitivum adſciſcunt præpoſitiones
ἀπὸ, ἐκ, &c.

Deſinendi, παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς. Pſ. 37. 8. ἀναπαύεσθαι ἐκ μακροῦ καμάτου. Lucian.

Appetendi, Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν. Ariſtot. γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης. Herodot. ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρός σε. Pſ. 42. 1.

Excellendi, ἐν πᾶσι πρωτεύω. Plutar, τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος. Eccleſiaſt.

Diſtandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων. Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)

Differendi, διαλλάττειν πρὸς ἄλλο. Porphyr.

Aberrandi, τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν. Il. ρ'. Similiter: Στοχάζομαι *collimo*, πρὸς τοῦτο. Plato. Σπλαγχνίζομαι *miſereor*, περὶ αὐτῶν. Matth. 9. 36. ἐπὶ τὸν ὄχλον. Matth. 15.32. & ἐπ' αὐτοῖς. Marc. 6. 34.

Naſcendi, uſitatiùs cum præpoſitione, ἀφ' Ἡρακλέους πέφυκε. Iſocr. ἐξ Ἡφαίστου ἔφυ. idem.

Regentia accuſativum cum genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων. Luc. 15. 16. ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς. Joan. 12. 3.

Privandi, *Liberandi*, ῥῦσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Matth. 6. τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτου. Rom. 7. 24.

Separandi, ὁ θάνατος χωρίζει ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν. Ariſt. ἀπηλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον. Iſocrat.

Arcendi, τοὺς υἱεῖς εἴργουσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν. Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Iſocrat.

Prohibendi, ſive *inhibendi*, ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὸ ἱμάτιόν σου μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά σου.

Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ. Pſalm. 34. 12.

Accuſandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας. Joan. 8.46. ἐπ' ἀδικήματι. Plutar. εἰς ὑπεροπλίαν αἰτιῶμαί σε. Chryſoſtom. κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. Luc. 23. 14.

Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε. Rom. 8. 3.

Abſolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου. Iſocr. εἰς τὰς δίκας. Apthon. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Pſalm. 51. 2. Sic καθαρεύω περὶ ταῦτα. Polyb. ἐν τούτῳ. Plutar.

Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τὸν Κύριον. Act. 8. 24. δέομαί σου ὑπὲρ τούτου. Iſocrat.

Regentia dativum admittunt Præpoſitiones εἰς, πρὸς, &c.

Commodandi, χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν. Cyrill.

Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπέρ σου. Ariſtot.

Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπε. Epigr.

Fidendi, πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι. Luc. 24. 25. *fiduciam collocandi*, ſæpius cum præpoſitione; ut πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα. Joan. 1. 12. ἐπὶ τὸν Κύριον. Act. 9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκί. Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur ſine præpoſitione; ut τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ. 1 Joan. 3.23. τῷ Κυρίῳ. Act. 18. 8.

Diffidendi, περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι. Plutar.

Obſequendi, *annuendi*, κατανεύω ἐπὶ τούτοις. Herodot.

Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ. Lucian.

Repugnandi, ἀπεχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν. Plutar.

Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι. Plutar. ἐπὶ τὰ θηρία. idem. ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος. Apocal. 12. 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ. Apocal. 13. 4. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν. Demoſth.

Diſcrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι. Phalar.

Renuendi, ἀνένευε πρὸς εὐχὴν. Homer.

Iraſcendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε. Syneſ. εἰς νόμους χαλεπαίνω. Plutar. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις. Lucian. ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν. idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Matth. 20. 24. ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι. Nazianz.

Peccandi, ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς. Thucyd. περὶ σὲ ἐξαμαρτάνω. idem. μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι. Heſiod.

Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων. Demoſt. (Sic μεθ' ἡμῶν. Luc. 9. 49.) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι. Iſocrat.

Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτόν. Pſalm. 32. 6. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις. Proverb. 5. 8. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς. Luc. 10. 9. ἐν μεγάροις *domum*. Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν. Euripid.

Occurrendi, ἀπαντῶ πρός σε. Xenoph.

Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον. Act. 27. 41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται. Pſalm. 35. 8.

Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον. Matth. 4.

Veniendi, crebriùs cum præpoſitione; σὺ ἔρχῃ πρός με. Matth. 3. 14: & ἐπ' αὐτὸν. ibid. v. 16.

Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας. Polyb. εἰς τὸν βουβῶνα. Syneſ. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι. Heliodor.

Sufficiendi, ſæpiùs cum præpoſitione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον. Chryſoſt. ἐπὶ τὴν παρασκευήν. Plato.

Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ. Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν. Chryſ. Affertur ex Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον *rei militari vacant.*

Aſſueſcendi, ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους. Lucian. σὺν τοιούτῳ ἔθει ἐθισθῆναι. Xenoph.

Converſandi, ὁμιλῶ πρός σε. Steph. παρ' ἀνδράσιν ἐωνηθῆναι. Heſiod.

Item ſequentia.

Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρός τι τῶν βρωμάτων. Gregor

Ἀτενίζω *intente aſpicio*, εἰς τὸν οὐρανὸν. Act. 7. 55.

Ἀντέχω *ſuſtineo*, πρὸς τοὺς καμάτους. Herodian.

Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη. Lucian.

Ἐμπτύω *conſpuo*, εἰς τὰ ὄμματα. Marc. 8. 23.

Regentia accuſativum cum dativo.

Dandi, εἰς ἡμᾶς διέδωκαν τὸν θησαυρόν. Chryſoſt. ſic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκτίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον. Plutar.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με. Marc. 9. 19.
Apparandi, ſæpiùs cum præp. εἰς πόλεμον ἡτοιμάσθαι. Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς. Philip. 2. 25. εἰς Πέρσας. Xenoph. παρὰ Φορμίωνα ἔπεμπον. Thucyd. Sic ἔγραψα πρός σε. Julian.
Committendi, παραδοῦναι εἰς μνήμην. Gaza. ἐπιστεύθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον. 2 Theſ. 1. 10.
Dicendi, εἴρητε πρὸς ἐμέ. Heliodor. l. 4. (Sic uſitatiſſimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν. Luc. 4. 36. μετ' αὐτοῦ. Matth. 17. 3.
Reſpondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι. Heliodor. l. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους. Coloſ. 3. 9. πρός τινας. Dem.
Nuntiandi, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς. 1 Theſ. 2. 9. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι. Epheſ. 3. 8.
Minandi, ζημίας ἀπειλῶ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος. Plutar.
Confitendi, ἀνομολογοῦνται πρὸς ἀλλήλους. Plato.
Monſtrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας. Herodot. φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται. Chryſoſt.
Paciſcendi, συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν. Matth. 20. 2.
Conjungendi, τοὺς περιδρόμους καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν. Iſocrat.
Aptandi, ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρόν. Conſtant.
Miſcendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι. Heliodor. l. 5. εἰς ὕδωρ. Ariſtot. vel ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο. Il. σ'. μιγνύναι μετ' οὐσίας. Plato.
Reconciliandi, διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας. Iſocrat.
Machinandi, μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ φίλον κακά. Prov. 3. 29. ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται. Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνου περὶ βουλεύσωμεν. Od. π'.
Jurandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε. Thucyd. εἰς Οὐϊτέλλιον. Plutar. ἐν τῷ ναῷ. Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτοῦ. Heb. 6. 13. Sic
*Ἔχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Act. 2. 47.
Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; πρὸς ἀλλήλους. Thucyd.
Dativus acquiſitivè poſitus variatur per præpoſitiones; ut ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. Luc. 9. 13. Φοβοῦμαι *metuo*, περὶ σοῦ. Xenoph. περὶ τῷ Θεαγένει δέδια. Heliodor. l. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως. Iſocrat. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ.

Regentia genitivum vel accuſativum.

Sentiendi, περὶ ὧν αἰσθάνεσθε δοκεῖτε. Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo *loquentis* deſiderant præpoſitionem; ut παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν. Demoſth. πρὸς δούλου. Sophocl.

phocl. ἐξ ἐμοῦ. 2 Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα. Act. 9. 13. ſic μανθάνω παρὰ πολλῶν. Plato.

Guſtandi verba poſtulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo *partis*: ut ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν. Marc. 7. 28. ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. 1 Cor. 11. 28. Item ἐπὶ τῷ σίτῳ ἐσθίειν. Xen.

Recordandi, ſive *mentionem faciendi*, περὶ τῆς ἐξόδου ἐμνημόνευσε. Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι. Hom. hymn. in Bacchum.

Curandi, περὶ γραμμάτων ἐμέλησαν. Iſocrat. περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν. Alex. Aphrod. ἐπί σοι. Heliodor. l. 2. ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν. Demoſth. εἰς τὰ σὰ σπουδάζω. idem. πρὸς ὑμᾶς. idem.

Negligendi, περὶ τούτου ἀμελῶ. Demoſt. πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδιάσωμεν. Baſil.

Contemnendi, περὶ τῆς ἐξουσίας σμικρολογούμεθα. Lucian.

Fruendi, accuſat. & genit. cum præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων. Steph.

Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοινωτόν. Euripid. ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγήν. Pauſan. κοινοῦσθαι πάντα μετ' ἐκείνου. Thucyd. σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Steph.

Participandi; ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. 1 Cor. 10. 17. Similiter:

Ἀκοντίζω *jaculis peto*, εἰς τοὺς ναύτας. Thucyd.

Ἀμύνομαι *defendo*, περὶ τῆς ἀδελφῆς & πρὸς τῆς πατρίδος. Demoſt. ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Plutar.

Ὑπερβαίνω *aſcendo*, κατὰ τὰ τείχη. Arrian.

Ὑπονοέω *ſuſpicor*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρός. Epictet.

Regentia accuſativum vel dativum.

Precandi, εὔχομαι πρὸς τὸν θεόν. Thucyd. (ſic. 2 Cor. 13.7.)

Blandiendi, ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι. Lucian.

Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον. Suidas.

Acquieſcendi, ἐπὶ τῇ δωρεᾷ στέργειν. Iſocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾷν. idem. εἰς ὃν ηὐδόκησεν. Matth. 12. 18. Item

Λοχάω *inſidior*, πρὸς τῇ πόλει. Thucyd.

Regentia genitivum vel dativum.

Permutandi, ἀλλάττεσθαι τροφὰς ἀντὶ νομίσματος. Ariſtot. ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου οὐδενός. Iſocrat. διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια. Plutar.

Auferendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκέτας ἀφαιρεῖσθαι. Iſocr. μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. Plutar.

Propulſandi, λώβην ἀπὸ μητρὸς ἄμυνον. Apollon.

Regentia genitivum, dativum, vel accuſativum.

Imperandi, ἐν ταῖς ἕλλησιν ἐδυνάστευε. Iſocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει. Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. Luc. 1. 33.

Abundandi, εὐπορῶ περὶ τὴν γνῶσιν. Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον. 2 Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι. Rom. 15. 13. πλουτῶ πρὸς τὴν ὕλην. Alex. Aphrod.

Nomen cauſæ, ἀπὸ τρόπων στοχάζομαι. Phalar. ἐκπλήττεσθαι πρός τι. Steph. ἐκ πονηρίας ἴσχυσε Φίλιππος. Demoſt. αἰσχύνομαι ὑπὸ πραγμάτων. Iſocrat. ἐν τοῖς ἔργοις. Thucyd. διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνεῖν. idem. φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας. Eph. 4. 22. ἐξίστανται πρὸς τὴν ὀσμήν. Ariſtot. ἐπὶ τίνι μάλιστα ἀγάλλῃ; Xenoph.

Nomen inſtrumenti, δι' ὅπλων νικῆσαι. Herodian. σὺν τῷ ἐφιππίῳ κενεῶνα τοῦ ἵππου σκεπάσαι. Xenoph. πρὸς πρηνῆ καταμύξατο χεῖρα. Iliad. ε. τὸν δ' ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ. Sophocl. ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Pſalm. 66. 15. ἁλῶναι εἰς πάγην. Æſop. ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται. Matth. 4. 4. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ ἄγξαις. Pſal. 32. 10. λέγει διὰ στόμα. Sophocl. ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. Od. ξ'.

Nomen modi, παίζουσι διὰ σκωμμάτων. Plutar. κατὰ ζῆλον διώκω. Philip. 3. 6. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας. Thucyd. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ. Xenoph. ζημιοῖ εἰς τὰ κεφάλαιον. Greg. πρὸς βίαν χειροῦσι. Ariſtoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὴν ἀρετήν. Plato. πρωτεύειν περὶ σοφίαν. Æſchin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικλασθῆναι. Heliodor. l. 4. ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ. Rom. 9. 22.

Nomen partis, ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι. Lucian. Κλέωνα ἔπαισεν εἰς τὴν γαστέρα. Ariſtoph. κατὰ τοῦ κρανίου. Hetodian. πατάσσω ἐπὶ κόρρης. Demoſt. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. 2 Cor. 11. 20.

Nomen pretii, κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου. Joel. 3. 3. ἐκ δηναρίου συνεφώνησας. Matth. 20. 13. ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν. Lucian. ἐν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν. Demoſt. (ſic ἠγόρασας ἐν τῷ αἵματι. Apoc. 5. 9.) πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. Scholiaſt. Thucyd. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. Act. 8. 20.

Nomen temporis, ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. Demoſt. ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τεθνᾶσι. Lucian. παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες. idem. κατὰ μεσονύκτιον ὑμνεῖν. Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαι. Luc. 5. 5. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι. Act. 9. 33. ἐν ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευσε. Herodian. ἀνὰ πᾶσαν νύκτα. Pauſan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι. Act. 18. 20.

Nomen ſpatii, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα. Apocal. 14. 20. ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν. Apoc. 21. 16.

Nomen *loci*, præpoſitionem exigit cum verbis ſignificantibus motum.

A loco, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Act.11. 27. χωρισθῆναι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, Act. 18. 1. &c.

In loco, ἠσθένει ἐν τῇ Καπυρναοῦμ, Joan.4.46. κατ' ἄστυ πολλέω. Od. χ'. κατῴκησεν εἰς Καπερναούμ, Matth. 4. 13. &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν, Act. 12. 12. εἰς Πέργην, Act. 13.13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος, Marc.11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου. Xenoph. ἐπὶ Κέρκυραν. Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι. idem. παρὰ Χαρίκλειαν ἧκον. Heliodor. l. 4. ἐν μεγάροις πελάζειν. Epigr. cum adverbiis etiam; ut ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, Act.17. 15. &c.

Verba compoſita cum Præpoſitionibus

Interdum repetunt poſt ſe Præpoſitiones vel ſuas vel alias ejuſdem ſignificationis. Suas; ut ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, Matth. 28. 2. εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, Act. 14. 14. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, Epheſ. 5. 31. προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τούτοις. Ariſtoph. Alias; nempe

Ἀπὸ, ἐξ; ut ἐξ ἵππων ἀποβῆναι. Il. ά.

Ἐξ, ἀπὸ; ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, 1 Pet.3.11. item ἔξω; ut ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, Matth. 21. 39.

Σὺν, πρὸς; ut συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, Marc. 1. 27. μετὰ; ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, 2 Cor. 8. 18.

Πρὸς, ἐπὶ; ut προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν, Matth. 6. 27. εἰς; ut προσαπίπλειν εἰς Τάραντα. Polyb.

Ἀνὰ *ab*, ἀπὸ; ut ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας. Demoſt. ἐκ; ut Θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως. Gregor. *ad* εἰς; ut ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, Marc.5.14. πρὸς; ut ἀνήνεγκε πρὸς τὴν σύγκλητον. Plutar. ἐπὶ; ut ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς; ut ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, Rom. 11. 24.

Ἀντὶ *contra*, πρὸς; ut τί δ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν. Ariſtoph. Sic ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινόν. Heliod. l. 3.

Quædam verba proximum, alia remotiorem caſum regunt ſemper cum Præpoſitionibus.

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ. Plutar. συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομενόν. idem.

Accipiendi, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ, Marc. 12. 2.

Extendendi, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. Xenoph. & εἰς τὸν οὐρανόν. Ariſtot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαόν, Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν. Xen. παρ' ἣν τὸ ὄρος τείνει. Herodot.

Αἱροῦμαι *præfero*, ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλόν. Ariſt. τὸν δὲ περὶ δικανικῶν ἑλοίμην. Xenoph. ταύτην ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προειλόμην. Iſocrat. Et multa his conſimilia.

Plurima intranſitiva, paſſivè ſive naturaliter ſignificantia exigunt plerumque præpoſitionem cum caſu.

Ἀσχημονῶ *indecenter me gero*; ἐπὶ τὴν παρθένον, 1 Cor. 7. 36.

Ἀχαριστέω *ingratus ſum*; πρὸς τοὺς φίλους. Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus ſum*; πρὸς αὐτούς. Dem. cum innumeris aliis.

Verba quædam regentia caſus nominum cum præpoſitionibus elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur: ejuſmodi ſunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι, &c. item. γίνομαι, εἰμί; ut ἄγειν διὰ μνήμης. Syneſ. i.e. μνημονεῦσαι. ἄγειν διὰ τιμῆς. idem. & ἐν τιμῇ. Pauſan. i.e. τιμᾶν. ἔχω δι' ἐλπίδος. Herodian. i.e. ἐλπίζω, ἔχω σε δι' ὀργῆς. Steph. i.e. ὀργίζομαι. (Omiſsâ interdum præpoſitione διά; ut ἔχω σπουδῆς *feſtino*, & ἔχω μνήμης *reminiſcor*, Conſtant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν. Euripid. i.e. αἰσχύνομαι. περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον. Herodian. i.e. ἔσπευδον, &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι. Ariſtot. i.e. ἐπαινεῖν. καταστῆσαι εἰς ἔχθραν. Iſocr. i.e. ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον. Thucyd. ἐν φόβῳ. Steph. i.e. φοβεῖσθαι. ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν. Demoſth. i.e. ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει. Iſocr. i.e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ ταῖς πράξεσι. Iſocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι. Demoſth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν. Iſocrat. i.e. πραγματεύεσθαι.

Caſus rei, poſt verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpoſitione; ut τοῦτό μοι ἐστὶν ἐν βλάβῃ. Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ. Dem. πρὸς ἡδονήν. id. καθ' ἡδονήν. Heliod. l. 4. (i.e.) *hoc eſt mihi damno, honori, ornamento, voluptati.* γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat menſa* (illi) *ſcandalo*, Rom. 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere*. Halicarn. Similiter genitivus *æqui, boni*; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι. Polyb. σὺν καλῷ. Bud. (i.e.) *boni conſulere*. ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε. Themiſt. τίθεμαί σε. Lucian. (i.e.) *magni te facio.*

Rariores ſunt hujuſmodi formulæ αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc ſignifico aerem.* Ariſtot. εἰμὶ κατὰ τὸν Αἰνείαν ἐν ταῖς μάχαις *ſum par Æneæ in præliis.* Philoſtrat. καταθεῖναι ταῖς μούσαις εἰς ἀγῶνα *provocare muſis in certamen.* Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere cauſam.* Demoſth. atque his conſimiles.

Regimen Infinitivi.

CUm duo verba immediatè concurrunt, poſterius ponitur in Infinitivo; ut βουλόμεθα γνῶναι, Act. 17. 19. Quibuſdam adjectivis ſubjiciuntur infinitivi; ut ἄξιος κληθῆναι, Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accuſativo articuli neutro; ut ἐκεῖνα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν, 1 Cor. 2. 2. item genitivo, ſubaudito ἕνεκα; ut μετέβη τοῦ διδάσκειν, Matth. 11. 1. vel poſt dictionem, quæ adſciſcit genitivum; ut κατάρχοιμι τοῦ καλεῖν. Xen. ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, Luc. 1:9. βραδεῖς τοῦ πιστεύειν, Luc. 24. 25. rariùs poſt alias; ut ἐκεῖνα τοῦ εἰδέναι τὶ, 1 Cor. 2. 2. ἕτοιμοι τοῦ ἀνελεῖν, Act. 23. 15.

Infinitivus quandoque reſolvi poteſt per ἵνα, *ut* & Subjunctivum (quoties ſignificat τελικῶς, i.e. *finem* vel *cauſam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν, Matth. 14. 16. i.e. ἵνα φάγωσι: interdum per ὅτι *quod* & indicativum (quoties ſignificat εἰδικῶς, i.e. *ſpeciem* vel *eventum actionis*); ut λέγω γεγονέναι. Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita poſitus pro indicativo vel ſubjunctivo plerumq; ante ſe habet accuſativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι, Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι, 2 Cor. 10. 2. afferuntur ſimul nominativus & accuſativus; ut οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν. Thucyd. *non dixit ſe, ſed illum imperare.* Accuſativus verò adjectivi non raro conſentit cum caſu, qui ſubauditur in Subſtantivo præcedente; ut οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι. Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρῆσαι, &c. Lucian. νεκυομαντεία.

Accuſativus pronominis reciproci ſæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (ſubaudi ἑαυτὸν) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & poſt ſe nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eoſdem caſus deſiderant; ut ὀρέγονται τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίνεσθαι. Thucyd. πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν. Iſocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι. Ariſtot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευε καλεῖσθαι. Herodian. l. 1. Reperiuntur iidem caſus poſt infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς προεστηκόσι προΐτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἡττῆσθαι. Dem.

Omiſſo pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit poſt ſe nominativum pro accuſativo; ut λέγω εἶναι φίλος. Plutar. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Lucian.

Aliquando ſequitur accuſativus à caſu præcedente diſcrepans; ut σοὶ συνεξαμβλώω ἔδωκα νέον εἶναι. Lucian.

Infinitivus cum præpoſitione & articulo, ſequente accuſativo nominis, ſæpè uſurpatur loco ſubjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν, Luc. 14. 1. i.e. ὅταν ἔλθῃ αὐτός. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα, Luc. 8. 6. i.e. ὅτι μὴ

Extendendi, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. Xenoph. & εἰς τὸν οὐρανόν. Ariſtot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαόν, Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν. Xen. παρ' ἣν τὸ ὄρος τείνει. Herodot.

Αἱροῦμαι *præfero*, ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλόν. Ariſt. τὸν δὲ πρὸ δυναμικῶν ἑλοίμην. Xenoph. ταύτην δὲ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προειλόμην. Iſocrat. Et multa his conſimilia.

Plurima intranſitiva, paſſivè ſive naturaliter ſignificantia exigunt plerumque præpoſitionem cum caſu.

Ἀσχημονῶ *indecenter me gero*; ἐπὶ τὴν παρθένον, 1 Cor. 7. 36.

Ἀχαριστέω *ingratus ſum*; πρὸς τοὺς φίλους. Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus ſum*; πρὸς αὐτούς. Dem. cum innumeris aliis.

Verba quædam regentia caſus nominum cum præpoſitionibus elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur: ejuſmodi ſunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι, &c. item. γίνομαι, εἰμί; ut ἄγειν διὰ μνήμης. Syneſ. i.e. μνημονεῦσαι. ἄγειν διὰ τιμῆς. idem. & ἐν τιμῇ. Pauſan. i.e. τιμᾶν. ἔχω δι' ἐλπίδος. Herodian. i.e. ἐλπίζω, ἔχω σε δι' ὀργῆς. Steph. i.e. ὀργίζομαι. (Omiſsâ interdum præpoſitione διά; ut ἔχω σπουδῆς *feſtino*, & ἔχω μνήμης *reminiſcor*, Conſtant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν. Euripid. i.e. αἰσχύνομαι. περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον. Herodian. i.e. ἔσπευδον, &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι. Ariſtot. i.e. ἐπαινεῖν. καταστῆσαι εἰς ἔχθραν. Iſocr. i.e. ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον. Thucyd. ἐν φόβῳ. Steph. i.e. φοβεῖσθαι· ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν. Demoſth. i.e. ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει. Iſocr. i.e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ ταῖς πράξεσι. Iſocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι. Demoſth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν. Iſocrat. i.e. πραγματεύεσθαι.

Caſus rei, poſt verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpoſitione; ut τοῦτό μοι ἐστὶν ἐν βλάβῃ. Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ. Dem. πρὸς ἡδονήν. id. καθ' ἡδονήν. Heliod. l. 4. (i.e.) *hoc eſt mihi damno, honori, ornamento, voluptati.* γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat menſa* (illi) *ſcandalo*, Rom. 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere*. Halicarn. Similiter genitivus *æqui, boni*; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι. Polyb. σιωὶ καλῷ. Bud. (i.e.) *boni conſulere*. ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε. Themiſt. τίθεμαί σε. Lucian. (i.e.) *magni te facio.*

Rariores ſunt hujuſmodi formulæ αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc ſignifico aerem.* Ariſtot. εἰμὶ κατὰ τὸν Αἰνείαν ἐν ταῖς μάχαις *ſum par Æneæ in præliis* Philoſtrat. καταθεῖναι ταῖς μούσαις εἰς ἀγῶνα *provocare muſas in certamen.* Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere cauſam.* Demoſth. atque his conſimiles.

Regimen Infinitivi.

Cum duo verba immediatè concurrunt, poſterius ponitur in Infinitivo; ut βουλόμεθα γνῶναι, Act. 17. 19. Quibuſdam adjectivis ſubjiciuntur infinitivi; ut ἄξιος κληθῆναι, Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accuſativo articuli neutro; ut ἔκεινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν, 1 Cor. 2. 2. item genitivo, ſubaudito ἕνεκα; ut μετέβη τοῦ διδάσκειν, Matth. 11. 1. vel poſt dictionem, quæ adſciſcit genitivum; ut κατάρχοιμι τοῦ καλεῖν. Xen. ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι, Luc. 1:9. βραδεῖς τοῦ πιστεύειν, Luc. 24. 25. rariùs poſt alias; ut ἔκεινα τοῦ εἰδέναι τι, 1 Cor. 2. 2. ἕτοιμοι τοῦ ἀνελεῖν, Act. 23. 15.

Infinitivus quandoque reſolvi poteſt per ἵνα, *ut* & Subjunctivum (quoties ſignificat τελικῶς, i.e. *finem* vel *cauſam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν, Matth. 14. 16. i.e. ἵνα φάγωσι: interdum per ὅτι *quod* & indicativum (quoties ſignificat εἰδικῶς, i.e. *ſpeciem* vel *eventum actionis*); ut λέγω γεγονέναι. Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita poſitus pro indicativo vel ſubjunctivo plerumq; ante ſe habet accuſativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι, Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι, 2 Cor. 10. 2. afferuntur ſimul nominativus & accuſativus; ut οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν. Thucyd. *non dixit ſe, ſed illum imperare.* Accuſativus verò adjectivi non raró conſentit cum caſu, qui ſubauditur in Subſtantivo præcedente; ut οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι. Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρῆσαι, &c. Lucian. νεκυομαντεία.

Accuſativus pronominis reciproci ſæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (ſubaudi ἑαυτὸν) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & poſt ſe nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eoſdem caſus deſiderant; ut ὀρέγονται τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίνεσθαι. Thucyd. πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν. Iſocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι. Ariſtot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι. Herodian. l. 1. Reperiuntur iidem caſus poſt infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς προεστηκόσι προΐτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἠδῆσθαι. Dem.

Omiſſo pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit poſt ſe nominativum pro accuſativo; ut λέγω εἶναι φίλος. Plutar. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Lucian.

Aliquando ſequitur accuſativus à caſu præcedente diſcrepans; ut σοὶ εὐξαμένῳ ἔδωκα νέον εἶναι. Lucian.

Infinitivus cum præpoſitione & articulo, ſequente accuſativo nominis, ſæpè uſurpatur loco ſubjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν, Luc. 14. 1. i.e. ὅταν ἔλθῃ αὐτός. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα, Luc. 8. 6. i.e. ὅτι μὴ εἶχεν.

εἶχεν· reddi etiam poteſt per genitivum participii & nominis abſolutè ſumpti, viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Uſurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum; ut μέλλει ζητεῖν, Matth. 2. 13. μέλλει βάλλειν, Apocal. 2. 10. μέλλει παραδίδοσθαι, Luc. 9. 44. ἔσεσθαι, Act. 23. 30. i.e. ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται), &c.

Infinitivus poſt οἷος, &c. adhibetur pro modo finito; ut οἱ θεοὶ εἰσὶν οἷοι μὴ μεταβάλλειν. Plato.

Non raro abſolutè ponitur infinitivus αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω. Lucian Contempl. Sæpiùs ſubaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ, &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναι. Theodoret. δοκεῖν ἐμοί. Dem. &c.

Frequens eſt uſus infinitivi pro imperativo, potiſſimùm apud poetas, præeunte accuſativo aut etiam nominativo; ut ἄκουε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησαμένους ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς. Lucian. Σὺ δὲ Κλεαρίδα, ἀφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπελθεῖν. Thucyd. l. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν, Luc. 9. 3. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι μήτε προσέχειν αὐτῷ. Lucian. Rhetor. præcept. μήτε σύγ᾽ ἀθανάτοισι μάχεσθαι, Il. ε. ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι. Hesiod. μὴ πλουτεῖν ἀδίκως & multa hujuſmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & ſupinis uſurpantur Infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli poſt ſubſtantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα; ut καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι, 1 Pet. 4. 17. σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι. Gregor. οὐδὲν ἄπιστον παρέντες τοῦ νικᾶν ἕνεκα. Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpoſitionibus ſignificantibus *a, de, e, ex, in, pro*; ἐκ, περὶ, &c. ſequente genitivo articuli; ἐν, ἐπὶ, &c. ſequente dativo; ut ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ᾽ ὑπεμείναμεν. Demoſth. 2. Philip. περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς κακοὺς βουλεύεσθαι δεῖ. idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστος βίος. Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpoſitiones quæ ſignificant *ad, ob, propter, inter, ante*; πρὸς, εἰς, ἐπὶ, &c. plerumque cum accuſativo articuli; ut πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με, Matth. 26. 12. χρὴ τὸν δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα δεσπότου. Lucian. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι ὁδὸς ὄζει. Xenoph. rariùs cum dativo; ut σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς Εὕδουσιν αἱ μέριμναι. Anacreon. item, ἅμα τῷ λέγειν. Moq.

Poſt adjectivum ſæpiſſimè negligitur præpoſitio vel articulus; ut ἄριστος ἀκοντίζειν. Herodian. θέειν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Il. κ. ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα, Rom. 3. 15. Interdum poſt aliam dictionem; ut ὥρα ἀπιέναι. Lucian. οὐκ εὖ πέφυκε πλεονεκτῆσαι. Demoſth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivâ voce, præſertim poſt verba *dandi*; ut δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν. Xen. ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν, Matth. 27. 34.

Cum ſignificatur *neceſſitas*, uſurpatur verbale neutrum in τέον, quod vulgò vocatur *adverbium poſitionis*; ut οὕτω δὴ ποιητέον. Lucian. interdum in plurali; ut οὐκέτι πιστευτέα. Lucian. Quandoque additur verbum ἐστὶ; ut ἀντιληπτέον ἐστι. Demoſth.

Hujuſmodi verbalia poſtulant dativum *agentis*; ut βαδιστέον μοι. Plutar. reliquos caſus more ſuorum verborum; ut νέοις ζηλωτητέον τοὺς γέροντας. Simonid. συνεκποτέα σοι ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα. Ariſtoph.

Interdum verbale in τὸς ponitur pro τέον; ut ζητητὸν ἀνθρώποις. Soph. οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. Od. λ'. οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς. Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbiis vel præpoſitionibus uſurpantur pro gerundiis in *dum*; ut μεταξὺ λέγοντος. Lucian. Somn. & μεταξὺ τῶν λόγων. Idem. Judic. *inter dicendum*, οἷα ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν. Idem in Dial. Menipp. & Charon. (i.e.) *inter navigandum.*

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore ſupino, poſt verba ſignificantia *motum ad locum*; ut τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Matth. 11.

Pro poſteriore, poſt adjectivum; ut λέγειν αἰσχρόν, Epheſ. 5. 12. affertur poſt ſubſtantivum adjectivè ſumptum; ut τοὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. Herodot. pro φοβερόν.

Infinitivus regi poteſt ab infinitivo; ut προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν. Iſocrat. Interdum duo infinitivi proximè collocantur, quoquo modo diſcrepantes; ut ὥστε βραχὲ ἐμοὶ δεῖσθαι, φράσαι. Demoſt. plerumque vel terminatione vel numero ſyllabarum; ut ποιῆσαι νηστεύειν, Luc. 5. 34. περὶ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν. Demoſt. διορίζουσι σαφῶς ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννύναι. idem. φημὶ δὲ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας. idem. de Rhod.

Regimen participii.

PArticipia ſervant regimen ſuorum verborum; ut οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν. Chryſoſt. πεπραγμένον αὐτῷ, Luc. 23. 15. θέλων ἀποκτεῖναι, Matth. 14. 5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεχόμενος φωτός. Lucian. in Ψευδομ. τόξων εὖ εἰδώς. Il. ε.

Non ſemper poſſunt participia græca participiis latinis commodè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, ſubſtantivo, &c.

Pro Infinitivo crebriùs uſurpatur participium, conſentiens plerumque cùm nominativo verbi præcedentis; ut Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ. Xen. pro ἐσθίειν & πίνειν. Potiſſimum verò poſt verba *ſentiendi*, *cognoſcendi*, *recordandi*, *exiſtimandi*, *perſeverandi, deſiſtendi, monſtrandi, deprehendendi,* aliáque *affectionem* ſignificantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν. Xen. οἶδα ἰδών. Lucian. ἴσθι δύσποτμος γεγώς. Soph. μέμνημαι ποιήσας. Lucian. νόμιζε ἀποκλειῶν. Xen. διατελῶν εὐνοῶν Βυζαντίοις. Dem. de Corona. ἐπαύσατο λαλῶν, Luc. 5.4. μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες. Thucyd. δείξω vel φαίνεται πεποιηκώς. Dem. σκοπούμενος εὕρισκον τοῦτο διαπραξάμενος. Iſocrat. ſæpiſſimè verò participium ὢν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὤν. Dem. μέμνησο ἄνθρωπος ὤν Plutarch.

Participium pro infinitivo poſitum quandoque conſentit cum ſubſtantivo ſequente verbum; ut ᾔσθοντο πεφευγότος Ἀντωνίου. Plutar. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα. Plato. Accuſativus ejuſmodi poſt verba ipſum non regentia videtur vel regi à præpoſitione διά, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Soph. i.e. διά σε, vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba σύνοιδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adſciſcunt participium vel in recto vel potiùs in dativo; ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν. Plato. συνῄδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι. Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψευδῶς λέγοντι. Lucian. ver. hiſt. & αὐτῷ πονηρὰ δράσοντι. Idem in Tyranno. συγγινώσκομεν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς. Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ. Appian.

Vicem infinitivi ſupplet participium poſt aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων, i.e. ἀποδώσειν. Thucyd. ἀκούσας μὲν ἡρημένος, i.e. ἡρῆσθαι. idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν. Demoſth.

Pro verbo finito frequens eſt participii uſus; ut τίς ἐμὲ πατάξας. Soph. ὅπως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας. Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujuſvis temporis cum articulo præpoſitivo uſitatiſſimè ponitur pro ſubjunctivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, Mat. 7.8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες, Philip. 3.19. interdum ſolus articulus omiſſo participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς εἶ, Mat. 6.6.

Reſolvitur ſæpiſſimè verbum in participium ſui temporis & verbum ſubſtantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες. Luc. 5.17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων, i.e. ὑπαρχέτω. Soph. præcipuè ἔχω pro εἰμι; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας. Heliodor. l. 5. i.e. ἐθαύμασα. εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡ πονηρία καταστήσασα ἔχει. Dem. pro κατέστησε. item. φθάνω, οἴχομαι; ut ἔφθην διαδραμών. Dem. i.e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας, i.e. οὐκ ἔβρεξα. Lucian. Menipp. & Tant. ᾤχετ' ἄγων, ᾤχετ' ἔχων. Dem. Phil. 1. i.e. ἀπήγαγε.

Uſitatiſſimè fit hæc reſolutio in verbis perfecti temporis; ut εἰ κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσται, &c. Dem. εἰρηκὼς κυρεῖς. Soph.

Participium perfecti vel indefiniti, ſignificantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis eſt homo qui dixit tibi?* præterquam ubi reſpondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exſpiravit*, Act. 7. 60.

Perſpicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs ſæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *ſi*, *niſi*, *etſi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἔπραττες ξυλουργικά. Proverb. *cum ſis faber*, &c. πληγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποιμνίον. Lucian. *ſi deſeruero*, &c. Nonnunquam redditur per gerundium; ut αἱρεῖσθαι ἀπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ. Xenoph. *aggrediendo quam ſuſtinendo*, &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ uſurpatur pro verbo & copula καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *inſurrexerunt & conſultarunt ut caperent & vincirent illum.* Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum reſurrexiſſet & ſuſtuliſſet*, &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, utì & nomen adjectivum loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε, Marc. 15. 43. τελευτῶντες ἐπείσθησαν. Demoſt. i.e. τὸ τελευταῖον. interdum participium cognatæ ſignificationis; ut ᾤχετ' ἀπιών. Dem. in SS. paſſim emphaſeos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα, i.e. *vehementer expectavi*, Pſalm. 40. 1. Reſoluto verbo in ſuum participium & verbum ſubſtantivum adduntur δῆλος, φανερὸς, & ſimilia pro adverbio *palam*, &c. ut δῆλος εἶ συκοφαντῶν. Lucian. ποιῶν φανερὸς ἦν. Ariſtot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clam* vel *imprudenter*, τυγχάνω *forte*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clam enavigavit*, Bruti epiſt. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hoſtes incidit*. Thucyd. ſic ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους, Heb. 13. 2. Reperitur etiam hujuſmodi conſtructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν *clam interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαινεῖ ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν. Xen. & cum infinitivo, ſequente ſæpiùs particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτήσας πρὶν ἀπολαβεῖν. Plutar. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν κατηγόρει φθάσας. Lucian. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος. Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id plane futurum, quod participio ſignificatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *plane morietur, mortem non effugiet*. Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν Ἑλλάδα μεμαθηκὼς *nunquam græcam linguam diſces*. idem.

Pro Subſtantivo reperitur participium; ut μεστὸς ἦν θυμούμενος. Soph. i.e. θυμοῦ. μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν, i.e. ἀγανακτήσεως. Dem.

Regimen Imperſonalium.

Imperſonalia, manente ſignificatione, imitantur perſonalium conſtructionem.

Genitivum regit

Ἐστὶ *officium eſt*; ut οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, Act. 1. 7.

Dativum adſciſcunt

Ἐστὶ, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, conceſſum eſt*; ut ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἐστὶν εἶναι. Demoſth. ἔνεστί σοι πρίασθαι. Lucian. ἔξεστί σοι ἔχειν, Marc. 6.18. παρῆν τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα. Demoſth. μηκέτι χωρεῖ αὐτῶν ἐργαζομέναις. Ariſtot. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράσσειν. Demoſth. παρέχει μοι ἄρχειν. Herodot. ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾶν. Demoſth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν. idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compoſitis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε; ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις, Act. 15. 22. μετέδοξέ σοι. Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ. Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι. Xenoph.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par eſt*: ut ἔοικε νέῳ πληγέντι ὑποφέρειν. Plato. προσέοικε τῷ παρόντι. Greg. Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε Ἑστάμεν. Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*: ut καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι. Syneſ. προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. Ariſtoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις, Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut ποδαγρικοῖς ἀρήγει. Dioſcor. συμφέρει αὐτῷ, Matth. 18. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum eſt*: ut εἵμαρταί σοι. Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ. Athen.

Ἀρέσκει *placet*: ut ἀρέσκει μοι παίζειν. Steph.

Ἀπαρέσκει *diſplicet*: ut ἀπήρεσκεν αὐτῷ. Laert.

Ἀρκεῖ *ſufficit*: ut ἀρκεῖ ἡμῖν, Joan. 14. 8.

Ἡβᾷ *vigor eſt*: ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Æſchyl.

Εὐημερεῖ *proſpere ſuccedit*: ut Θήβαις εὐημερεῖ. Soph.

Παρείκει *facile eſt*: ut ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ. Steph.

Σημαίνει *ſignum datur*: ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε. Herodot.

Συμβαίνει *contingit*: ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς, 2 Pet. 2. 22.

Omnia denique imperſonalia ex paſſivis & paſſivè ſignificantibus facta dativum adſciſcunt *agentis* vel *acquiſitive* poſitum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαστο. Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐπιμεμέληται. Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, Matth. 7. ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Euripid.

Dativum

Dativum perſonæ cum Genitivo rei.

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ *opus eſt*; ut δεῖ μοι πολέμου. Lucian. δεῖταί μοι τούτου. Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πόρου. Dem. προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοί. Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει. Demoſth. χρή σοι φίλων. Euripid.

Ἀμελεῖται *negligitur*; ut ἠμέληται τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ. Æſchin.

Διαφέρει *intereſt*; ut διαφέρει μοι τούτου. Demoſth.

Μέλει *curæ eſt*; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ. 1 Cor. 9. 9.

Μεταμέλει *pœnitet*; ut μετέμελεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων. Iſocrat.

Μέτεστι *intereſt*; ut τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι. Demoſth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου, *cenſes ad ſe pertinere bona ejus*. Dem.

Δεῖ & χρὴ *opus eſt* junguntur interdum accuſativo perſonæ apud poetas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ. Euripid. οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς. Od. γ΄. ἀποδεῖ *deeſt* reperitur junctum accuſat. rei (ſubaudito κατὰ Steph.) & genit. perſonæ; ut ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδενός. Thucyd.

Δεῖν *deeſſe* abſolute ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν. Lucian. ſequente etiam alio Infinitivo; ut μικροῦ δεῖν ξένον εἶναι. idem.

Accuſativum.

Δεῖ, χρή, ὀφείλει *oportet*; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν. Matth. 16. 21. χρὴ τὸν δοῦλον περιμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου. Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι. Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt dativum apud poetas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν. Sophocl. (Sic ἐμοὶ δεῖται φέρεσθαι. idem.) ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν. idem.

Imperſonalia pleraq; vi ſequentis infinitivi poſt ſe recipiunt accuſat. loco ſui dativi, præſertim vero ſequentia: ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἐπέοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει; ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι. Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι. Od. ε΄. Λαοὺς οὐκ ἐπέοικ' ἐπιγείρειν. Il. α΄. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει. Demoſth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα. Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι. Act. 21. 35. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι. Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβάς. Chryſoſt. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς. Luc. 5. Accuſativi τι, τοῦτο, μηδὲν, &c. quibuſlibet imperſonalibus ſubjiciuntur; ut ᾤμην τι ἐνδεῖν τῷ Θεῷ. Lucian. οὐδέ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης. Homer. οἶμαί δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν Ariſtoph.

Nonnulla imperſonalia caſum regunt cum præpoſitione, ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων. Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου. Dem. &c.

Regimen Imperſonalium.

Imperſonalia, manente ſignificatione, imitantur perſonalium conſtructionem.

Genitivum regit

'Εστὶ *officium eſt*; ut οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, Act. 1. 7.

Dativum adſciſcunt

'Εστὶ, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, conceſſum eſt*; ut ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἐστὶν εἶναι. Demoſth. ἔνεστί σοι πρίασθαι. Lucian. ἔξεστί σοι ἔχειν, Marc. 6.18. παρῆν τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα. Demoſth. μηκέτι χωρεῖ αὐτοῦ ἐργαζομέναις. Ariſtot. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράσσειν. Demoſth. παρέχει μοι ἄρχειν. Herodot. ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾶν. Demoſth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν. idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compoſitis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε; ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις, Act. 15. 22. μετέδοξέ σοι. Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ. Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι. Xenoph.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par eſt*: ut ἔοικε νέῳ πληγῇ τι ὑποφέρειν. Plato. προσέοικε τῷ παρόντι. Greg. Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε Ἑστάμεν. Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*: ut καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι. Syneſ. προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. Ariſtoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις, Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut ποδαγρικοῖς ἀρήγει. Dioſcor. συμφέρει αὐτῷ, Matth. 18. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum eſt*: ut εἵμαρταί σοι. Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ. Athen.

Ἀρέσκει *placet*: ut ἀρέσκει μοι παίζειν. Steph.

Ἀπαρέσκει *diſplicet*: ut ἀπήρεσκεν αὐτῷ. Laert.

Ἀρκεῖ *ſufficit*: ut ἀρκεῖ ἡμῖν, Joan. 14. 8.

Ἡβᾷ *vigor eſt*: ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Æſchyl.

Εὐημερεῖ *proſpere ſuccedit*: ut Θήβαις εὐημερεῖ. Soph.

Παρείκει *facile eſt*: ut ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ. Steph.

Σημαίνει *ſignum datur*: ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε. Herodot.

Συμβαίνει *contingit*: ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς, 2 Pet. 2. 22.

Omnia denique imperſonalia ex paſſivis & paſſivè ſignificantibus facta dativum adſciſcunt *agentis* vel *acquiſitive* poſitum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαστο. Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐπημιέρητο. Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, Matth. 7. ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Euripid.

Dativum

Dativum perſonæ cum Genitivo rei.

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει. χρὴ *opus eſt*; ut δεῖ μοι πολέμου. Lucian. δεῖταί μοι τούτου. Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πόρου. Dem. προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοί. Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει. Demoſth. χρή σοι φίλων. Euripid.

Ἀμελεῖται *negligitur*; ut ἠμέληται τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ. Æſchin.

Διαφέρει *intereſt*; ut διαφέρει μοι τούτου. Demoſth.

Μέλει *curæ eſt*; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ. 1 Cor. 9. 9.

Μεταμέλει *pœnitet*; ut μετέμελεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων. Iſocrat.

Μέτεστι *intereſt*; ut τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι. Demoſth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου, *cenſes ad ſe pertinere bona ejus*. Dem.

Δεῖ & χρὴ *opus eſt* junguntur interdum accuſativo perſonæ apud poetas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ. Euripid. οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς. Od. γ'. ἀποδεῖ *deeſt* reperitur junctum accuſat. rei (ſubaudito κατὰ Steph.) & genit. perſonæ; ut ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδεκός. Thucyd.

Δεῖν *deeſſe* abſolutè ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν. Lucian. ſequente etiam alio Infinitivo; ut μικροῦ δεῖν ξηρὸν εἶναι. idem.

Accuſativum.

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει *oportet*; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν. Matth. 16. 21. χρὴ τὸν δοῦλον περιμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου. Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι. Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt dativum apud poetas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν. Sophocl. (Sic ἐμοὶ δεῖται φράσαι. idem.) ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν. idem.

Imperſonalia pleraq; vi ſequentis infinitivi poſt ſe recipiunt accuſat. loco ſui dativi, præſertim vero ſequentia: ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἐπέοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει; ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι. Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι. Od. ε. Λαοὺς οὐκ ἐπέοικ' ἐπαγείρειν. Il. α. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει. Demoſth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα. Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι. Act. 21. 35. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι. Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβάς. Chryſoſt. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς. Luc. 5. Accuſativi τι, τοῦτο, μηδὲν, &c. quibuſlibet imperſonalibus ſubjiciuntur; ut ὤμην τι ἐνδεῖν τῷ Θεῷ. Lucian. οὐδέ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης. Homer. οἶμαί δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν Ariſtoph.

Nonnulla imperſonalia caſum regunt cum præpoſitione, ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων. Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου. Dem. &c.

Participia

Participia

Verborum imperſonalium eodem cum ipſis regimine potiuntur; ut ἐξὸν αὐτοῖς σώζεσθαι καὶ σώζειν. Herodian. l.8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν. Matth. 12. 4. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι. 1 Cor. 11. 13.

Hujuſmodi participium uſitatiſſimè ponitur loco genitivi abſolutè ſumpti: ut ἐξέφυγον, ὀλίγου δεῆσαν ἁλῶναι. Plutar. (legitur ὀλίγου δεήσαντος. Xenoph. ἀναβ. ί.) δόξαν δὲ ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα. Plato.

Impeiſonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκὸς, δυνατὸν &c. ut ἐμπείροις μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν. Soph. οὐκ εἰκός μοι πράττειν. Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum caſibus. Genitivus poſt Adverbia.

ADverbia multa *quantitatis*, *loci*, *temporis*, *numeri*, *ſeparandi*, *ordinis*, *cauſæ*, genitivum poſt ſe recipiunt.

Quantitatis: Ἄδην *abunde*: ut τοιούτων ἄδην ἔχομεν. Plato. Ἅλις *ſatis*: ut ἅλις δρυός. Proverb.

Loci: Ἄλλῃ, ἀλλόθι, *alibi*: ut ἄλλῃ δωμάτων φρουρουμένη. Soph. ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας. Xenoph. ἀλλόθι πάτρης ὤλετο. Od. ρ′.

Ἀνάμεσον, poet. ἄμμεσον, καταμέσον *inter, una, cum*: ut πολλοί γε μὲν ἄμμεσον αὐτοῦ. Heſiod. ὕδωρ καταμέσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος. Achill. Tatius.

Ἄντα *coram*: ut ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα. Od. ύ. Ἔναντα *contra*: ut ἔναντα Ποσειδάωνος ἵστατο. Il. ύ.

Ἀντικρὺ, ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ *ex adverſo*: ut ἀντικρὺ Χίου. Act. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς. Dem. καταντικρὺ τῆς ὄψεως. Thucyd.

Ἄνω *ſupra*: ut ἄνω τῆς γῆς. Conſtant. item ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπάνωθι, ὑπεράνω, &c. ut ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου. Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων. Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθι. Epigr. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς. Epheſ. 1. 21.

Ἄποθεν vel ἄπωθεν *procul ab*: ut ἄποθεν Ἀλεῆς. Plutar. ἄπωθεν ὄλπης. Thucyd. item ἀποπρὸ, ἀποπρόθε, θεν, θι *idem*: ut τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν. Il. ή. κηδείων γὰρ ἀποπρόθε νήπιον ἦτορ. Calab. ἀποπρόθεν ἵκετο μήλων. Apollon. ἀπόπροθι φωτός. Heſiod.

Ἆσσον *prope*: ut τείχεος ἆσσον ἴτω. Il. χ′.

Ἑκὰς *longe*: ut νηῶν ἑκὰς ἔλθομεν. Od. σ′.

Ἑκατέρω, ἑκατέρωθεν *ex utraque parte*: ut ἑκατέρω τοῦ μεγάρου. Herodot. ἥρητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν. Parthen. ἑκάτερθεν ὅμιλον θωρήχθησαν. Il. γ.

Ἐκεῖσε *illuc, eo*: ut ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἄνειμι. Herodot.

Ἐκτὸς *extra*: ut ἐκτὸς τοῦ σώματος. 1 Cor. 6. 18. παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. Act. 26. 29. Ἔκτοσε, ἔκτοσθε, σθεν, ἔκτοθεν, θι *idem*: ut δόρυ ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός. Od. ξ΄. κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων. Hesiod. ἔκτοθεν ἄτης εἶναι. Apollon. ἔκτοθι τύμβου. Nonn.

Ἔμπλην *prope*: ut Βοιωτῶν ἔμπλην. Il. β΄.

Ἔναγχος *nuper*: ut ἔναγχος τοῦ χρόνου. Halicarn.

Ἔναντι, ἀπέναντι, κατέναντι *coram*: ut ἔναντι τοῦ θεοῦ. Luc. 1. 8. ἀπέναντι ὑμῶν. Matth. 21. 2. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ. Marc. 13. 3.

Ἔνθεν *hinc, illinc*: ut ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης. Aristot.

Ἐνιαχοῦ *alicubi*: ut ἐνιαχοῦ τῶν λόγων. Plutar.

Ἐνταῦθα *ibi, eo*: ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ vel ἦλθον. Plato.

Ἐντὸς *intus*, ut ἐντὸς τοῦ ποτηρίου. Matth. 23. 26. ἔνδοθεν, θι, ἔντοσθε, &c. *idem*: ut ἔνδοθεν στέγης. Soph. ἔνδοθι παστῆς. Parthen. ἔντοσθι δόμων. Hesiod.

Ἔξω *extra*: ut ἔξω βελῶν. Proverb. ἔξωθεν *idem*: ut ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου. Marc. 7. 15.

Ἐνώπιον & κατενώπιον *coram*: ut ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Act. 10. 4. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ. 2 Cor. 12. 19. κατενῶπα & κατένωπα *idem*: ut κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων. Il. ό.

Ἐπέκεινα *trans*: ut ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. Act. 7. 43.

Ἐπιπολὺ, παραπολὺ *longe, procul*: ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης. Thucyd. παραπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται. Bud.

Ἔσω *intus*: ut ἔσω τῆς αὐλῆς. Marc. 15. 16.

Ἑτέρωθι *ex alia parte*: ut ἑτέρωθι τῆς εἰκόνος ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι. Lucian. ἑτέρωθεν *idem*; ut ἑτέρωθεν ἑταίρου. Od. λ. v. 83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωσε *utrinque*: ut ὤμων ἀμφοτέρωθεν. Il. ψ΄. v. 628. ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε. Il. μ΄. v. 207.

Εὐθὺς, ὺ *recta ad*: ut ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος. Xenoph. εὐθὺς ἔτεινε τοῦ ἀγροῦ. Lucian. item εὐθὺς τοῦ δράματος *statim ab initio fabulæ*. Aristoph.

Ἰθὺ, ὺς *recta ad*: ut ἰθὺ τοῦ Ἴστρου ἔπλεον. Herodot. ἰθὺς μνηστῆρος ἴεν. Od. ό.

Ἴκταρ *prope*: ut ἴκταρ Διὸς ἥμενοι. Æschyl.

Ἵνα *ubi*: ut οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ. Soph.

Κάτω *infra*: ut κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέῤῥει. Tatius. ὑποκάτω τῆς συκῆς. Joan. 1. 51.

Κρύβδα vel κρύφα *clam*: ut κρύβδα Διός. Il. σ΄. κρύφα τῶν θεραπαινίδων. Parthen. ſic κρύβδην τινός. Budæus.

Λάθρα vel λάθρῃ *clam*: ut ᾤχετο λάθρῃ ἐμεῦ. Od. ρ΄.

Μακρὰν *longe*: ut μακρὰν ἀνθρώπων. Lucian.

Μεσηγὺ, ὺς, vel μεσσηγὺ, ὺς *inter, in medio*: ut Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν. Apollon. ὤμων μεσσηγύς. Il. έ.

Μεσσόθι *in medio*: ut μεσσόθι νηός. Apollon.

Μεταξὺ *inter, intra, in medio:* ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. Proverb. μεταξὺ τοῦ ναοῦ. Matth. 23. 35.

Νειόθι *in ima parte:* ut νειόθι λίμνης κείσεται. Il. φ'.

Νέρθε, εν *infra:* ut νέρθεν γῆς. Od. λ'. ſic ἔνερθε, εν, ὑπένερθε, εν: ut θώρηκος ἔνερθε νύξεν. Il. λ'. ποδῶν ὑπένερθε. Heſiod.

Ὁπήποτε *ubicunque:* ut ὁπήποτε κατοικοῦντες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Plutar.

Ὀπίσω *pone, poſt:* ut ὀπίσω μου. Luc. 4. 8. ſic ὄπιθεν, ἐξόπιθεν, κατόπιθεν, κατόπιν, &c. ut ὄπιθεν Ἰησοῦ. Luc. 8. 44. ἐξόπιθέν μου. Ariſtoph. κατόπιθεν ἐὼν κυνοσουρίδος ἄρκτου. Aratus. κατόπιν ἑορτῆς ἥκειν. Plato.

Οἷ, οἷπερ, οὗ *ubi, quo:* ut οἷ ἀσελγείας προελήλυθε. Dem. οἷπερ ὁδοῦ. Sophocl. οὗ γῆς εἰσίδου. Euripid. item ποῖ, ὅποι, ποῦ, ὅπου: ut ποῖ γῆς. Ariſtoph. ὅποι γῆς. Suidas. ποῦ τύχης ἕστηκε. Sophocl. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης. Syneſ.

Οὐδαμοῦ & οὐδαμόθι *nullibi:* ut οὐδαμοῦ γῆς. Ariſtides. οὐδαμόθι τῆς γῆς. Lucian.

Πάντῃ *undequaque:* ut πάντῃ τοῦ σώματος. Galen. πάντοθι, πάντοσε, πανταχοῦ, πανταχόσε, ἁπανταχόσε, ἁπανταχόθι, όθεν: ut πάντοθι ποίης. Arat. πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. Lucian. πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης. Chryſo. ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τοῦ σώματος. Alex. Aphrod. ἁπανταχόσε τοῦ πεδίου. Plutar. ἁπανταχόθι, όθεν τῆς γῆς. Steph.

Πάρος *præ, ante:* ut στεῖχε δωμάτων πάρος. Sophocl. πάροιθε, προπάροιθε, πρόπαρ *idem:* ut θῆκε πάροιθε ποδῶν. Apollon. τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. Heſiod. πρόπαρ Ἑσπερίδων. Heſiod. Theog.

Πέλας *prope:* ut Τηλεμάχου πέλας ἵστατ. Od. ό.

Πέραν *ultra:* ut πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Matth. 4. 15. item ἀντιπέραν *ex adverſo:* ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. Luc. 8. 26.

Πῆχος *quo?* ut πῆχος γῆς. Lucian.

Πόθεν *unde?* ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν. Od. ό.

Πολλαχοῦ, πολλαχῇ *multis in locis:* ut πολλαχοῦ γῆς. Ariſtot. πολλαχῇ τοῦ μαστοῦ. idem.

Πρόσθε, εν *coram:* ut πρόσθε φίλων τοκέων. Il. φ'. Item ἔμπροσθεν, ἐπίπροσθεν: ut ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. Matth. 5. 16. ἐπίπροσθεν αὐτῶν. Plato.

Πόρρω *procul,* interdum *prope:* ut πόρρω τοῦ παρόντος. Demoſt. πόρρω σοφίας ἥκει. Plato.

Πρόσω *longe:* ut Αἰγύπτου οὐ πρόσω. Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτός. Xenoph.

Προτέρω, ωσε *ultra, ulterius:* ut προτέρω χωροῦ. Steph. ἴεναι προτέρωσε κελεύθου. Apollon.

Σιγῇ *clam:* ut σιγῇ φίλων *inſcii amicis.* Euripid.

Τῆλε *procul ab*; ut τῆλε φίλων. Homer. τηλοῦ, τηλόθι, ὅθεν, ἀπότηλε, &c. τηλοῦ Ἀχαιΐδος. Od. γ΄. τηλόθι πάτρης. Il. α΄. τηλόθεν Αἱμονίης. Apollon. ἀπότηλε θεοῦ. Epigram.

Ὕπερθε, εν *ſupra*, cum comp. ἐφύπερθε, καθύπερθεν: ut ὕπερθεν αὐτοῦ. Ariſtot. κεφαλῆς ἐφύπερθε. Epigr. καθύπερθεν ἀϋτμῆς. Nicand.

Ὑψόθι vel ὑψόθεν *ſupra:* ut ὑψόθι θώκων. Nonn. ὑψόθεν ἀκτοῦς. Apollon. Ὧδε *hic:* ut ὧδε τοῦ λόγου. Sym. Paraphr.

Temporis Αὐτίκα *ſtatim:* ut αὐτίκα νυκτός. Steph. παραυτὰ *idem:* ut παραυτὰ τῶν συμβαινόντων. Gregor.

Ἀωρεὶ *intempeſtive:* ut ἀωρεὶ τῶν νυκτῶν. Lucian.

Ἐξέτι *abuſque:* ut ἐξέτι νηπυτίης. Apollon.

Εὐθὺς *ſtatim:* ut εὐθὺς ἡμέρας *à prima luce.* Steph. vel δείπνου. Scot.

Ἕως *quamdiu?* ut ἕως τῆς ἡμέρας. Matth. 26. 29. τέως *tamdiu:* τέως τοῦ παρόντος. Phalar. Ἕωθεν *mane:* ut ἕωθεν ἅπαντος τοῦ ἔτους. Lucian.

Ὀψὲ *ſero, poſt:* ut ὀψὲ τῶν σαββάτων. Matth. 28. 1. ὀψὲ τῶν τρωϊκῶν Philoſtrat.

Πηνίκα *quando:* ut πηνίκα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. Ariſtoph.

Πολλάκις *ſæpe:* ut πολλάκις τοῦ μηνός. Xenoph.

Πότε, ὁπότε *quando:* ut πότε τοῦ χρόνου. Scot. vel ἔτους. Rhen. ὁπότε τοῦ ἔτους. Lucian. de merc. cond.

Πρωῒ *mane:* ut πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων. Marc. 16. 2.

Τηνικαῦτα *tunc:* ut τηνικαῦτα τοῦ ἔτους. Lucian. in Ætione.

Numeri, Ἅπαξ *ſemel:* ut ἅπαξ ἐνιαυτοῦ. Heb. 9. 7. Δὶς *bis:* ut δὶς τοῦ σαββάτου. Luc. 18. 12. Τρίχα *tripliciter:* ut τρίχα νυκτὸς ἔην. Od. ξ΄. Μυριαχοῦ *millies:* ut μυριαχοῦ τῆς ποιήσεως. Euſtath. &c.

Separandi, Ἀμφὶς *ſeorſim ab:* ut ἀμφὶς ἔσεσθον φυλόπιδος. Od. π΄.

Ἄνευ ſeu ἄνις *ſine, ſeorſim ab:* ut ἄνευ τοῦ πατρός. Matth. 10. 29. ἄνις μηγερέοιο πηθήνης. Nicand. ἄνευθε, εν, ἀπάνευθε &c. ut οἶος ἄνευθ' ἄλλων. Il. χ΄. ἀπάνευθε θεῶν. Il. α΄.

Ἄτερ *idem:* ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων. Proverb. item ἄτερθε, ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τοῦδε. Sophocl. ἀπάτερθεν ὁμίλου. Il. ε΄.

Δίχα *idem:* ut δίχα κείνων. Sophocl. cum compoſ. ἄνδιχα *idem:* ut κώμων ἄνδιχα. Epigram.

Ἰδίᾳ *ſeorſim ab:* ut ἰδίᾳ τῶν ἄλλων. Rhen. & Conſtant.

Νόσφι, ιν *idem:* ut νόσφι δόμου. Nonn.

Πλὴν *præter:* ut πλὴν τῆς γυναικός. Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ: ut πλὴν εἰ φελλοῦ. Theophraſt.

Χωρὶς *ſine, ſeorſim ab:* ut χωρὶς γυναικῶν. Matth. 14. 21.

Cauſæ, Ἕκητι, ἕκατι vel ἥκατι *gratia, cauſa:* ut λέκτρων ἕκητι. Lycophr. γάμων ἕκατι. Euripid. εἵκατι Κλαγγιότης. Epigram. item ἀέκητι *contra voluntatem*: ut ἀέκητι Θεῶν. Od. γ'.

Ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, εἵνεκεν, οὕνεκα *cauſa, gratia*: ut ἕνεκά σου θανατούμεθα. Rom. 8. 36. ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Luc. 18. 29. εἵνεκα τιμῆς. Od. ξ'. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος. 2 Cor. 7. 12. γνώμης οὕνεκα. Ariſtoph. His adde

Γνὺξ *in genua*: ut γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο. Il. ε'.

Adverbia comparativi & ſuperlativi gradûs genitivum poſtulant, more adjectivorum (pag. 134.) ut μᾶλλον τοῦ δέοντος. Xenoph. πάντων μάλιστα. Plato.

Dativus ſequitur Adverbia

Congregandi, Ἅμα, συνάμα *ſimul, una cum*: ut ἅμα αὐτοῖς. Matth. 13. 29. συνάμα τῷ πατρὶ. Symeon. Paraph. ὁμοῦ *idem*: ut Θεοῖς ὁμοῦ *diis juvantibus*. Soph. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν, &c. *idem*: ut ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι. Il. ι. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρήσωμεν. Heliodor. l. 5. οἷς ὁμόθεν εἶ. Soph.

Item ſequentia, Ἐμπελαδὸν *prope*, ἐστὶ ἡ ἐμπελαδόν. Heſiod. Εὖ *bene*: ut ἵνα εὖ σοι γένηται. Epheſ. 6. 3. Μίγα *inter*: ut μίγα θυγατέρεσσιν. Orpheus.

Accuſativus ſequitur Adverbia.

Jurandi. Μὰ *non per*: ut μὰ Δία. Lucian. Νὴ *per*; ut νὴ τὸν Πλούτωνα. idem. Ναὶ *idem*: ut ναὶ τὸν Δία. Xenoph. item ναὶ μὰ Δία. idem. Οὐ interdum *non per* præcipuè apud Poetas: ut οὐ δᾶν, οὐ νύμφας. Theoc. Idyl. 5.

Ἀμφὶς *circum*: ut Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. Od. ό. v. 225.

Ὡς apud Atticos quando ſignificat *ad*: ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον pro πρὸς ἐμὲ. Heliodor. l. 5.

Nominativus ſequitur Adverbia

Demonſtrandi, Ἰδοὺ vel Ἴδε *ecce*: ut ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Joan. 19. 26. ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Joan. 19. 5.

Varii caſus poſt Adverbia

Genit. vel Dat.

Loci, Ἄμμιγα, ἀμμίγδην *inter*: ut μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Epig. ἄμμιγα νεκροῖς κεῖμαι. ibidem. ὧν σύ ποτ᾽ ἀμμίγδην. Nicand. ψίχεο καρδάμῳ ἀμμίγδην. idem.

Ἐγγὺς *prope*: ut ἐγγὺς τῆς πόλεως. Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ. Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτοῦ. Il. σ'. σφίσιν ἐγγύθεν. Od. ό. συνεγγὺς αὐτῆς & τοῖς ὑπάρχουσιν. Ariſtot. παρεγγὺς ταύτης. ibidem.

Ἑξῆς *immediate poſt* : ut ἑξῆς τοῦ Πλούτωνος θρόνον λαμβάνειν. Ariſtoph. ὁ μετὰ ἑξῆς τοῦ Καικίου καλεῖται Βορέας. Philo. ſic compoſitum ἐφεξῆς *idem*: ut ἐφεξῆς αὐτῶν. Galen. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις. Ariſtot.

Σχεδὸν & σχεδόθεν *prope* : ut σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς. Il. δ'. οἱ σχεδὸν ἤλυθε. Heſiod. στῆ δ' αὐτῶν σχεδόθεν. Od. τ'. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης. Arat. ſic αὐτοσχεδὸν *idem*; ἀγχήλων. Arat. δουρί. Steph.

Genitivus, rariùs Dativus.

Ἄγχι *prope*; ut Ἕκτορος ἄγχι γένωνται. Il. θ'. σφίσιν ἄγχι γένοιτο ψ'. ἀγχόθι *idem*; ut ἀγχόθι αὐτῆς. Il. ν'.

Ἐκποδὼν *procul*; ut τούτων ἐκποδὼν ἦμεν. Xenoph. ἐκποδὼν τοῖς νέοις *ſemotum eſſe à juvenibus*. Plutar.

Πλησίον *prope*; ut πλησίον τοῦ χωρίου. Joan. 4. 5. σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον. Euripid.

Item ἐπίπροσθεν *prius*; ut ἰδίων λυσιτελειῶν τὸ τῆς πατρίδος ἐπίπροσθεν ποιητέον. Heliodor. χρόνον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει. Plutar. in Pericle. legitur & πρόσθε δὲ οἱ δόρυ ἔσχε. Il. ρ'. v. 7.

Dativus, rariùs Genitivus.

Ἀνάπαλιν *ex diverſo*; ut ἀνάπαλίν σοι ἔχω. Hermog. ὥσπερ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιοῦσι. Stephan.

Ἔμπαλιν *idem*; ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις. Herodot. ἔμπαλιν αὐτοῦ τρέχειν *retrorſum currere*. Herodian.

Genitivus vel Accuſativus.

Ἄπαγε *apageſis*; ut ἄπαγε βεβήλων. Philo. ἄπαγε δούλην ὑπόνοιαν. Gregor.

Εἴσω *intus*; ut εἴσω τοῦ χάρακος. Plutar. πόλιν εἴσω. Od. ό.

Μέσφα *uſque ad*; ut μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείας. Il. θ'. μέσφα τὰ τῆς πόλεως πρυτανήϊα. Callimach.

Παρὲκ vel παρὲξ *extra*; ut παρὲξ ὁδοῦ. Il. κ'. παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν. Il. ί.

Πέριξ *circum*; ut πέριξ αὐτοῦ & πέριξ τὸ τεῖχος. Herodot.

Dativus vel Accuſativus.

Δεῦρο *adeſdum*; ut δεῦρό μοι ἐς φιλότητα. Muſæus. ἄγγελον δεῦρο κέλευθον. idem.

Genitivus, Dat. vel Accuſativus.

Ἄχρι, ις,
Μέχρι, ις *uſque ad*; ut μέχρις αἵματος. Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Act. 26. 22. rariùs dat. vel accuſ. ut μέχρι γήραος οὐδοῦ. Phocyl. μέχρί που τὰ ἐνύπνια. Bud. μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσα. Quint. Smyrn. l. 1. β'. v. 527. ſed μέχρις οὗ vel μέχρις ὅτου gen. ſolùm; ut μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων. Herodot. μέχρις ὅτου πληθύσης ἀγορῆς. idem.

Pleraque *exclamandi* adverbia varios, præcipuè genitivum, non rarò & plures ſimul caſus regunt.

Αἶ *heu*; omnes caſus, ut αἶ Αἶνος. Steph. αἶ τάλαν. Lucian. αἶ τῶν ἐλπίδων. idem. Αἶ τὸν Ἄδωνιν. Bion. αἶ μοι τῶν ἀγρῶν. Favorinus.

Αἰβοῖ *heu*; Nom. ut αἰβοῖ τάλας. Ariſtoph.

Βαβαὶ vel **παπαὶ** *heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Plato. παπαὶ τῶν ἐπαινῶν Ὁμήρου. Lucian.

Εὖγε *euge*; Nom. ut εὖγε ὁ καπάσαλος. Lucian. Gen. ut εὖγε τῆς προαιρέσεως. idem. Voc. ut εὖ δοῦλε. Matt. 25. 21.

Εὐοῖ *eua*; Voc. ut εὐοῖ Βάκχε. Nonn. Dionyſ.

Ἰοὺ *hei*; Gen. ἰοὺ βδελυμάτων. Ariſtoph.

Ἰὼ *hei*; nominat. ut Ἰὼ τάλας. Euripid. genit. ἰὼ θαυμάτων. idem. vocat. ἰὼ ταλαίφρον γύναι. Sophocl. dat. & genit. ἰώ μοι ἐμῶν νόστων. idem. genit. & nominat. ἰὼ τῶν γ᾽ ἐμῶν κακῶν ἐγώ. Euripid. in Supplicibus.

Οἴ *heu*; nominat. ut οἲ ἐγώ. Soph. dat. οἴ μοι. Ariſtoph. accuſat. οἴ ἐμὲ δειλήν. Epigram. dat. & nominat. οἴ μοι κακοδαίμων. Lucian. dat. & gen. οἴ μοι τῶν ἀγρῶν. idem. Dat. & Voc. οἴ μοι πάτερ. Lucian. Abdic. ὀττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. Lucian. Tyran. Οὐαὶ *væ*: ut οὐαὶ ὑμῖν, Matth. 23. 13, 14, &c.

Φεῦ *heu*; nominat. ut φεῦ τάλας. Soph. genit. φεῦ τοῦ ἀνδρός. Xenoph. accuſat. addit Stephanus ex Euripide.

Ὦ vel ὢ item ὤ pro οἴ, *exclamantis*, Voc. ut ὦ ἄνθρωπε. Rom. 8. 1. Nom. ut ὢ δειλαῖος ἐγώ. Lucian. Gen. ὢ τῆς συμφορᾶς. Lucian. Dat. ut ὤμοι τοῦ δειλοῦ. Favorinus. Accuſat. ut ὢ ἐμὲ δειλάν. Callimach. Nom. & Gen. ut ὢ γῆ τοῦ φθέγματος. Ariſtoph. Nom. & Dat. ut ὤμοι ἐγὼ Μήδεια. Apollon. Gen. & Accuſ. ut ὢ θαύματος τὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν θεόν. Nazianz. Dat. & Gen. ut ὤμοι μανίας τῆς σῆς. Lucian. Dat. & Voc. ut ὤμοι Πηλέος υἱέ. Il. σ'. *vocantis* Voc. ut ὦ Γανύμηδες φίλησόν με. Lucian. item ὦ οὗτος *heus tu*. Plato.

Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujuſmodi nomina. Gen. ut Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς. Plato. Ἡράκλεις τοῦ ψόφου. Lucian. Tyran. ὢ Ζεῦ τῆς θέας, τοῦ κάλλους, &c. Lucian. Dearum judicium.

Adverbia derivativa regunt caſus primitivorum ſuorum. Gen. ut ἀξίως τοῦ γένους. Lucian. λέγεις τοῦ σκώπτου ἐστοχασμένως. Heliodor. ὕστερον πάντων ἀπέθανε. Matth. 22. 27. ἦλθον πάρεργ᾽ ὁδοῦ. i.e. παρέργως *præter inſtitutum itineris*. Euripid. ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος. Galen. ὄμβρου δίκην. Herodian. Genit. vel Dat. ἀντίον, ἴα, κατεναντίον, ἐα, ἐξεναντίας, &c. *contra, ex adverſo*; ut ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος. Homer. ἀντία ἵζοντο τούτοις. Herodot. Ἶσις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίου τε καὶ σελήνης. Ariſtot. ἐξεναντίας τούτοις idem. Legitur ἐναντίον cum Accuſ. ut τίπτέ με εἰλήλουθας ἐναντίον. Quint. Smyrn. l. ί, v. 304. κυκλόθεν τοῦ θρόνου, Apoc. 4. 3. ἀκρόθι νυκτός. Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eoſdem ferè cum illis caſus adſciſcunt: ut ἀγχίθρονος ἕδρης. Nonn. πελάζω νεῶν, vide pag. 163. l. 29. μανίᾳ ὁμοστοιχος ἡ ὀργή. Plutar. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diverſitate ſignificationis diverſos regunt caſus; ut Ἅμα *ſimul*; dat. (uti prius) *præ*, genit. ut ἅμα πάντων Πίσον. Hom. hymn. in Mercur. v. 524. Ἀμφὶς *de*, Accuſat. ut εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα. Od. ψ'. v. 46. *circa*; Dat. ut πενθόμενοι ἀμφὶς ἄνακτι. Quint. Smyrn. l. β' v. 641.

Nonnunquam adverbiis adduntur præpoſitiones ante caſus; ut ἄχρι περὶ τὸν σκοπόν. Lucian. ἄχρις ὑπὸ τὴν πύλην. Iſocrat. ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα. Arat. ἄχρις ἐπ' ἀκτῆσιν. Apollon. Argon. l. 4. v. 1403. ἄχρις ἐπ' ὤμοις. Quint. Smyrn. l. δ. v. 259. ἄχρις ἐς ἠῶ idem. l. ζ'. v. 177. [ſic μέχρις] μέσφ' εἰς Σούνιον ἄκρον. Callimach. hymn. in Delum. v. 17. μέσφα παρ' οὐρήν. Arat. ἕως εἰς Βηθανίαν, Luc. 24. 50. ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην. Od. χ'. v. 323. ἀπόθεν ἐκ τῆς ὕλης. Xenoph. ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης. Il. κ'. v. 151. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου. Il. ε'. v. 322. ἑκὰς ἀπὸ τείχεος εἰμέν. Il. σ'. v. 156. ἔνερθ' ὑπὸ γῆς. Heſiod. μάλιστα ἐκ πάντων. Thucyd. περὶ πάντων. Lucian. Adduntur etiam adverbia; ut νόσφιν ἄτερθε πόνων. Heſiod. & plura ejuſmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis: ut τὰ περιττὰ τῶν Δελφῶν. Heliodor. Ἶσα Θεῷ, Philip. 2. 6. (i. e.) περιττός, ἴσος.

Poſtponuntur interdum adverbia quædam ſuis caſibus; ut τῶν μὲν κινδύνων πόῤῥω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγύς. Iſocrat.

Duæ negativæ vehementius negant; ut οὐ μὴ πίω, Luc. 22. 18. οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν, Joan. 15. 5. quandoque plures; ut οὐκέτι οὐ μὴ φάγω Luc. 22. 16. οὐ δυνατὸν οὐδὲ πώποτε οὐδὲν τούτων πράττειν. Plato. οὐδέποτε οὐδὲν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων. Demoſth. Hæ tamen, interventu verbi ſeparatæ, plerumque affirmant; ut οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ. Xenoph. τὸν Ὀδυσσέα μὴ οὐ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην. Lucian. Negativa particula interrogative poſita crebrius affirmat.

Regimen Adverbiorum cum modis.

Adverbia *ſimilitudinis*, *interrogationis*, item ſignificantia *quomodo*, ferè Indicativo junguntur; ut ὥστε λέων ἐν βουσὶ θόρεν, &c. ὡς Τρώεσσι μίγη, &c. Il. ε. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, Pſalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Joan. 11. 36. Interdum autem aliis modis, ratione ſenſûs; ut ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει. Symeon. Paraphr. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται. Il. α.

Adverbia *dubitativa* vel *dubitative* ſumpta adſciſcunt Optativum; ut τάχα τινὲς ἐπίσαιντο. Lucian. Encom. Demoſth. πυθόμενος εἰ σχολάζοι. Plutar. ἀνηρώτων ὅπῃ περιθυμοῖτο. Heliodor. l. 6. non rarò etiam Indicativum; ut τάχα εἰσόμεθα. Plato. οὐδ', εἰ μέλλουσι λήψεσθαι, ἴσασι. Iſocrat.

Adverbia *hortandi* junguntur Imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με. Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω. idem. ἴθι δὴ σκοπῶμεν. idem. ἰωῦ ἄγ' ἐρίσωμεν. Il. ά.

Quædam Adverbia *temporis*, *loci*, *optandi*, *prohibendi*, paucula etiam aliarum claſſium variis modis inſerviunt: quæ alphabeticè ſubjiciuntur.

Ἅμα *ſimulatque*, Indicat. infinit. ut ἅμα ἀκηκόαμέν τι. Demoſth. ἅμα τῷ τὸν λόγον ἀκοῦσαι. Chryſoſtom.

Αὐτίκα *idem*, Ind. ut αὐτίκα τε εἶδον, &c. Herodot.

Ἄχρι, ις, *donec*. Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχρι δὴ ἀφίκοντο πρέσβεις. Lucian. ver. hiſt. l. 2. ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα, Apoc. 17. 17. ἄχρι τοῦ διελθεῖν. Sophocl.

Εἴηγε *utinam*, Inf. ut εἴηγε τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον. Lucian. in lapſu. Huc referri poſſunt aliæ Optandi formulæ cum infinitivo; ut ὦ Ζεῦ τὴν πατέρα ἀποθανεῖν. Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱόν. Ιλ. ή. v. 79.

Εἴθε vel αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particula γὰρ, Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτόν. Lucian. Junon. & Jov. εἴθε σοι προτέρως ἐνέτυχον. idem. in Tyrannicid. εἴθε σε μὴ θνη εἶπ γενέσθαι [illegible]. Phocylid. εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα. Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περσίδος ἔσβεσο θράσος. Piſides.

Εἰσόκε vel εἰσότε *donec*, Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν. Il. ι. εἰσόκε τις θεὸς ἔμβαλε θάρσος. Apollon.

Ἐπεὶ *poſtquam*, cum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα, Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀναστάντε ὀρχησόμενοι. Xenoph. ἐπεὶ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας. Herodot. *quamprimum* Ind. ut ἐπεὶ ἀπεκρύψαμεν αὐτούς. Lucian, ver. hiſt. l. 2.

Ἐπειδὰν *poſtquam*, Sub. Opt. rariùs Ind. ut ἐπειδὰν ξηρανθῶσι. Luc. ver. hiſt. l. 2. ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι. idem. ἐπειδάν τις εἰσδέχηταί με. Lucian. Timon.

Ἐπειδὴ *idem*, Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν. Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις. Thucyd. ἐπειδὴ οὖν ἐκβῆναι τὴν ψυχήν. Plato. *quamprimum*. Ind. ut ἐπειδὴ ἤσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας. Lucian. ver. hiſt. l. 2.

Ἐπείκε *poſtquam*, Sub. ut ἐπείκε λίπῃ λευκ' ὀστέα θυμός. Od. λ'. ver. 224.

Ἐπείπερ *idem*, Ind. ut ἐπείπερ παρεσκευάσμεθα. Xenoph.

Ἐπὰν, ἐπεὰν *idem*, Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν δὲ εὕρετε, Matth. 2. 8. ἐπεὰν ἐνείκῃ. Herodot. ἐπὰν ἀπολείποι. Lucian Meretr. Dial. 3.

Ἔστε *donec*, Ind. rariùs Sub. rariſſimè infin. ut ἔστ' ἀπέψυξεν βίον. Soph. ἀρήγετ' ἔστ' ἐγὼ μόλω. idem. ἔστ' ἂν ἵκεσθαι. Εἰς δόμον. Orph. Achat. v. 101. *quamdiu*, Ind. ἐδίωξεν ἔστε σκότος ἦν. Arian.

Εὖτε *dum, quando*, Ind. Sub. Opt. ut εὖτ' ἔπλεον. Herodot. εὖθ' ἕρδωμεν. Od. ή. v. 202. εὖτε θέλοι. Hom. hymn. in Venerem, v. 37.

Ἕως *quamdiu*, Ind. rariùs Sub. ut ἕως ἐστὶ καιρός. Demoſth. Olynth. 1. καταγελῶνται οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τοῦ θεοῦ κρύπτηται. Nazianz. *donec*, Ind. interdum Sub. Opt. rariùs Infin. ut ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, Matth. 24. 39. ἕως προσεύξωμαι, Marc. 14. 32. ἕως ἀφίκοιτο. Demoſth. οὐκ ἀνῆκαν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι. Joſeph.

Ἦμος *quando*, Ind. rariùs Sub. ut ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ. Od. ί. ἦμος ἅπασα φύηται. Arat.

Ἡνίκα, πηνίκα, ὁπηνίκα *idem*, Ind. rariùs Sub. Opt. ut ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, 2 Cor. 3. 15. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο. Ariſtoph. ὁ πηνίκα θαῦμα κατείδομεν. Epigram. ἡνίκα δ' ἐθέλωσι. Homer. Batrachom. &c. πηνίκα κελεύσῃς δέοι. Lucian. Gallus.

Μέσφα *donec*, Ind. ut μέσφ' εἰστενόης. Apollon.

Μέχρι, ις *donec*, Sub. Inf. ut μέχρι καταντήσωμεν, Epheſ. 4. 13. μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι. Quint. Smyrn. l. ά. v. 827. *quamdiu* Ind. ut μέχρις ὀλίγα ἠδικούμην. Lucian Jud. vocal.

Μὴ cum compoſitis *ne, prohibentis*, Imp. Sub. interdum Opt. rariùs Inf. ut μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, Epheſ. 5. 18. μὴ θεομαχῶμεν, Act. 23. 9. μὴ λυσσωθείης. Phocylid. ψεύδεα μὴ βάζειν. idem. & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν, Luc. 9. 3. *ne forte*, Sub. Optat. interdum Ind. rariùs Imperat. ut σιώπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς. Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυντριβείην. idem. φοβούμεθα μὴ ἡμαρτήκαμεν. Thucyd. (ſic σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς σκότος ἐστὶ, Luc. 11. 35.) ἴδε μή σε ἀνιάτω. Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπου *idem*; ut μήποτ' ἐπιστρέψωσι, Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρῶν Ἀχαιοί. Il. ε. μήποτε θόρυβος ἔσται, Marc.14. 2. *Ne, deprecantis.* Opt. interdum Sub. rariſſimè Inf. ut μὴ γένοιτο, Rom.6.15. καὶ μή μοι ὀργισθῆτε. Dinarch. μὴ γὰρ ἂν οὕτω τοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν. Plutarch.

Οἷ *quo*, Opt. Ind. ut ἔφερεν ἄνεμος οἷ ἐθέλοι κυβερνήτης. Lucian. ver. hiſt. l. 2. οἷ κατασχήσουσι. Thucyd.

Ὅπη *prout*, Ind. Sub. ut ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστῳ. Il. υ. ὅπη τύχῃ. Plato. *ubi* vel *cum* Ind. Opt. ut ὅπη σφᾶς ἀποδεδράκει. Plutar. ὅπη παρείκοι. Eud. *quo* Opt. interdum Sub. ut πάπτηνεν ὅπη φύγοι. Il. ξ'. ὅπη φάγωσι περιβλέπωσι. Lucian de domo.

Ὅποι *quo, ubi*, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅποι βούληται. Demoſth. ὅποι πεμφθείην idem. ὅποι τύχῃ. Steph.

Ὅπου *ubi* Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ, Marc.9.44. ὅπου ἄν, ὅπου ἐάν, ὅπου ποτὲ *ubicunque* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, Marc.9.18. ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, Marc. 14.14. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης. Syneſ. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο, Marc. 6. 56.

Ὁππῆμος *quando* Sub. ut ὁππῆμος φορέῃσιν ἐχέτλην. Arat.

Ὅπως *quomodo* Ind. Opt. rariùs Sub. ut ἑώρων ὅπως ἐνεχήνεις. Lucian. merc. cond. ἀποσκοπῶν τὰ ἀπέκεινα ὅπως ἔχοι idem ver. hiſt. l. 2. λέξον ὅπως διανοῇ. Xen. *poſtquam* Ind. Opt. ut ὅπως ἐγένετο. Lucian. ὅπως γένοιτο νύξ. Herodot.

Ὅσον, ὅσα vel ὅσῳ *quantum, in quantum* Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρουσι. Iſocrat. ὅσον τεκμαίρεσθαι. Lucian. in lapſ. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. Plato. ſimiliter ὅσον, ἐς ὅσον ἐφ' ὅσον, &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα. Plutar. ἐς ὅσον βούλομαι. Thucyd. ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι idem. Ἐφ' ὅσον *quamdiu* Indic. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος, Matth. 9.1. Sic ἐν ὅτῳ *dum, donec*; ut ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα λογιζόμεθα. Lucian. ver. hiſt. l. 2.

Ὅταν, ὁπόταν *quando* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίσωσι, Matth.5.11. ὅταν δὲ βούλοιτο. Xen. ὅταν δώσουσι, Apoc.4.9. ὁπόταν οἰκτρὸν τὸ φαίνηται. Lucian. in Saltat. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο idem. ὁππόταν δὴ φθέγξομαι. Il. φ'.

Ὅτε *quando* Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι, Luc.2.22. ὅτε εἴπητε, Luc.13.35. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι. Il. α. ὁπότε idem. Opt. Ind. rariùs Sub. ut ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν. Lucian. in lapſ. ὁπότε ἐπείνασεν αὐτός, Luc. 6. 3. ὁππότε νεκροὶ αὖθις ἀναζήσωσι. Nonn. in Joan. cap. 5.

Οὐ μὴ & οὐδ' οὐ μὴ (pro οὐκ ἄν) *nullo modo* Sub. rariſſimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι, Luc. 21. 23. οὐδ' οὐ μὴ γένηται, Matth. 24. 21. οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14. 31. οὐδ' οὐ μὴ σβέσειε σπινθῆρα τοῦ θείου φωτός. Syneſ.

Ὄφελον vel ὤφελον *utinam* Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὤφελόν με ὀλέσθαι. Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἴης. Apoc. 3. 15. ὄφελον ἠνείχεσθέ μου 2 Cor. 11. 1.

Ὄφρα *donec* Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλεν. Il. ε. ver. 588. οὐ πιθόμην, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι. Od. ι. ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. Il. α. *quamdiu* Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν. Il. θ'. πινέμεναι ὄφρ' ἐθέλῃσιν. Il. δ'.

Πάρος *priusquam* Inf. rariùs Ind. ut πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι. Apollon. ἦ τοι χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει. Il. π'.

Πότε *quando* Ind. ἔμπειροι πότε δεῖ ποιεῖν. Liban.

Πρὶν *priusquam* Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι. Marc. 14. 72. πρὶν ἅπαντα εἴπω. Demoſt. Philip. 4. πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη. Plato. πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀποδοῦναι. Demoſth. de Cherſon. πρινὴ Infin. ut πρινὴ γνῶναι τὸν θεόν. 1 Reg. 3.

Πρότερον ἢ *priusquam* Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συντάξει. Ariſtot. πρότερον ἢ καθαίρηται. Plato. πρότερον ἢ τοὺς πολίτας ἐπιψηφίσασθαι τὸν νόμον. Plutar. πρότερον *idem* Inf. ut πρότερον ἀποστῆναι. Thucyd.

Ὡς vel ὥστε *utinam* Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος. Od. α. ὥς τ' ὤφελες. Il. γ'. *quamprimum* Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην. Theocrit. ὡς ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας. Demoſth. ὡσπερεὶ, ὡσπερανεὶ, ὡς ἄρα *ac ſi* Opt. interdum Ind. ut ὡσπερεὶ λέγοιμεν. Ariſtot. ὡσπερεὶ ἔλεγε. Chryſoſtom. ἐμέμηνεν ἡ δεξιὰ ὡς ἄρα τι ἐπιτάττοι. Liban. ὥσπερ ἂν *idem* Sub. ut ὥσπερ ἂν ἔχῃς. Demoſt. ὡς ὅτε *donec* Ind. ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἀείδει. Od. ρ'. Ὡς *quomodo*, Ind. rariùs Opt. ut συνιέντων ὡς δεῖ λαμβάνειν. Demoſt. de republ. διεξήει ὡς ἀναρπασθείη. L. c. V. hiſt. l. 1.

Regimen Conjunctionum.

Conjunctiones *copulativæ*, *connexivæ*, *disjunctivæ*, ſimiles caſus, modos, & (niſi ſenſus aliud poſtulat) tempora ante & poſt ſe habent; ut τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. Marc. 10, 19. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν. Heb. 11. 36. οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει. Matth. 6. 28. nonnunquam itidem *diſcretivæ*; ut οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. Marc. 10. 18. Interdum diverſos caſus; ut μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱός. Æſchin. in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιος θ'. Il. γ'. 277. Similes quandoq; modos ſed diverſa tempora (ſenſu non exigente) ut ἔρχου καὶ ἴδε. Joan. 11. 34. præſertim Indefinita; ut πώλησον καὶ δός. Marc. 10. 21. Item ſimilia tempora & diverſos modos: ut ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ ὑποκρίνει, ἢ παρακαλεῖται, ἢ ἕλκει. Æſchin. in Timarch. ὡς μὲν ἂν εἴποιτε καὶ συνίητε. Dem. Phil. 3. Nec ſimlia tempora nec ſimiles modos; ut πάσας οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω. Od. λ'. πέραινε καὶ μὴ παύσαιο. Lucian. Pſeudolog.

Conjunctiones *conditionales*, *cauſales*, *diſcretivæ*, *adverſativæ*, *potentiales* varios poſt ſe modos trahunt: quos ſequens exhibet tabella.

Ἂν *ſi* gaudet ſubjunctivo, interdum optativo & indicativo; ut ἂν θεὸς θέλῃ. Dem. Phil. 4. ἂν εἴποιμεν. idem. Phil. 3. ἂν ἐθέλωμεν. Idem de Cherſon.

Ἄνπερ *ſi*, ἄντε *ſive* Sub. rariùs Ind. ut ἄνπερ ἐξετάζητε. Idem. Phil. 3. ἄντε μεῖζον ἄντ' ἔλαττον ᾖ. idem ibidem. ἄντε πονηροῖς ἄντε ἀγαθοῖς γεγονότες ᾖ. Lucian. Demonax.

Ἂν *Potentiale* (uti & κεν) addit verbo ſignificationem τοῦ δυνάσθαι.

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, ſignificationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque ferè omnibus modis inſervit.

Potentiale Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. Plato. πάλαι μετενόησαν ἄν. Matth. 11. 11. οὐκ ἂν οἷός τ' ἦ τοῖς θάττοσιν ὁμοδρομεῖν. Alcidam. jungitur & Infinitivo; ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω. Demoſth. Olynth. 1. Item participio; ut οὐκ ὄντα οὔτ' ἂν γιγνόμενα λογοποιοῦσι. Thucyd. *Indefinitum* Sub. Ind. interdum Opt. ut ὃς ἂν ἀπολύσῃ. Matth. 19. 9. τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι. Il. ί. 167. ἐτιμωροῦντο οὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκοῦντας. Demoſt. Reperitur cum Imperativo; ut οἴμωζε μέντ' ἄν. Ariſtoph.

Ἅτε *quippe*, *eo quod* Ind. Sub. ἅτ' ὄλωλε κράτος. Laſcar. ἅτε δὴ ᾖ τὸ φαυλότερον. Plutar.

Διό, διότι, ἐφ' ὅ, ἀνθ' ὅτι, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧγε, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ὑπὲρ ὧν, οἷς, ἐφ' οἷς, item τὸ pro διὸ *eo quod* Ind. & Inf. poſtulant; ut διὸ μήτηρ ἀνδρὸς ἐκέκλητο. Liban. διὸ καὶ καταγεῖν τὸν Ἀλέξανδρον. Dem. de fœdere Alex. ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. Thucyd. κατατίθησιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι. Idem. Ex his quædam leguntur cum ſubjunctivo; ut διότι μὴ παιδεῦσαι διανοῇ. Lucian. in dialog. deorum. ἐποιήσατο ἐφ' ᾧτε ἐπαγάγῃ φρουράν. Pauſan. Τῷ *idem*, ſolum Infinit. ut τῇ ὀργῇ περιπέπτωκα, τῷ πρῶτός τις εἶναι. Dem. Epiſt. 2. Ὃ idem. Ind. ut χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε. Il. κ'. v. 530.

Εἰ vel αἰ *ſi* Ind. interdum Opt. rariùs Sub. ut εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ. Matth. 4. 3. αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι. Thucyd. εἰ δύναιντο. Act. 27. 39. αἴ τοι τις δώσαιμι, &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. εἰ καταλάβω. Philip. 3. 12. αἰ ᾗ λῇς. Plutar. Similiter compoſita εἴπερ, εἴγε *ſi*, εἴπως *ſi quo modo*, εἴποτε *ſiquando*, εἰ μή, εἰ μή γε, εἰ μήπερ γε, εἰ μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ *niſi*, εἴπη, εἴπου, εἰδέπου *ſicubi*;

ut εἴπερ συμπάσχομεν. Rom. 8. 17. εἴπερ ἐνδημῶν τυγχάνοι. Heliod. εἴπερ σε κατακτάνῃ. Il. χ'. v. 86. Poetica εἴκε, εἰδέκε, αἴκε. Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν νῆας ἕλῃ. Il. λ'. v. 115. εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο. Od. θ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντιάσομεν. Od. π'. v. 254.

Εἰ καὶ (interdum καὶ εἰ) *quamvis*, Ind. quandoque Sub. rarius Opt. ut εἰ καὶ μετεμελόμην. 2 Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰρηκὼς εἴη. Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνητε ἀγνοοῦντες διδάξω. Idem ibidem.

Εἴπερ *quamvis* Sub. rarius Ind. ut εἴπερ γάρ τε χόλον καταπέψῃ. Il. α'. εἴπερ βλάπτεται μόνον. Ariſtot.

Εἴτε *ſive* Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε. 1 Cor. 10. 31. εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν. 1 Theſ. 5. 10. εἴτε γνώμην εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν. Lucian. de lapſu.

Εἵνεκα *eo quod* Ind. ut μ' αἰνὸν ἔχειν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ. Hom. hymn. in Vener. v. 199.

Ἐὰν *ſi* Sub. interdum Opt. rarius Indicat. ut ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος. Luc. 2. 45. ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι. Demoſt. de claſſibus, ἐὰν πλέονος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας. Æſchin. in Timar. ſic ἐὰν οἴδαμεν. 1 Joan. 5. 5. Ἐὰν μὴ *quin*, ἐάν τε *ſive* Sub. ut ἐὰν μὴ λάβῃ. Marc. 10. 30. ἐάν τε οὖν γίγνηται, ἐάν τε πολλά. Ariſtoph.

Ἐὰν interdum ponitur *indefinite* pro ἂν cum Sub. rarius Opt. ut ὅσα ἐὰν δήσητε. Matth. 18. 18. εἰ ἐπίσχει τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο. Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ *quoniam*, *quandoquidem*, Ind. interdum Inf. Opt. ut &c. ut ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω. Luc. 1. 34. ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φρονοῦντας οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις. Xenoph. ἐπεί σφας ἴδοιεν προσορμήσαντας. Xenoph.

Ἐπειδὰν *idem*, Ind. Sub. ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήμαρτον. Liban. ἐπειδὰν δεδεγμένον ᾖ. Demoſt. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰδὴ *idem*, Ind. ut ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο. Luc. 11. 6. εἰδὴ ἐμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ. Il. α'.

Ἐπειὴ *idem*, Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι. Il. α'.

Ἐπείπερ, ἐπειδήπερ *idem*, Ind. rarius Optat. ut ἐπείπερ οὕτω κελεύεις. Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν. Luc. 1. 1. ἐπείπερ ἡγήσαιντο μηδὲν θεοὺς διαλαθεῖν. Xenoph.

Ἢν *ſi*, Sub. interdum Opt. rarius Ind. ut ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε. Lucian. in Reviviſc. ἢν γνοίης idem de aſtrolog. οὐκ ἀπόχρη τὸ κάλλος ἢν μὴ κεκόσμηται. Idem pro Imag. ἤνπερ, ἤνπεργε, ἤνπως *ſiquidem*, ἤνπου *ſicubi* Sub. ut ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ. Il. χ'. &c.

Ἵνα *ut* Sub. interdum Opt. rarius Ind. rariſſime Infinit. ut ἵνα πέσωσι Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοθείη. Eph. 6. 19. ἵνα χαριζόμενος ἐφαινόμην. Dem. Exord. Concion. 29. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε. 1 Cor. 4. 6. ἔστι μὴδ' οὖν ἵν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν. Conſtant. ex can. 24. concil. Antioch.

Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήθην. Lucian. Reviviſc. καίτοι περὶ πολλοῦ ποιησαίμην. Iſocrat.

Καίπερ *idem.* Ind. καίπερ μέλαιναν ἔχεις τὴν τρίχα. Theophraſt.

Κἂν *idem.* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε Demoſth. Exord. Concion. 24. κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι. Plato. κἂν ἐν τῇ γῇ ᾄδωσι. Lucian. Dial. Jovis & Junon.

Κἂν εἰ *idem.* Opt. Ind. ut κἂν εἰ διψῶσα τύχοι. Lucian. in Dial. Meretr. κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπάρχῃ. Demoſth.

Κἂν — εἰ κἂν *ſive*, Sub. ut οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνονται. Ariſtot.

Κἂν ὅτι *quamvis* Sub. ut κἂν ὅτι ἀκροποδητὶ ἑαυτὸν ἐπεγείρῃ. Lucian. Imag.

Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καί κε τὸ βουλοίμην. Il. β'. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται. Il. α'. καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην. Od. ι.

Μόνον, μόνον εἰ *ſi modo*, μόνον μὴ, μόνον εἰ μὴ *modo non*, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς. Syneſ. μόνον εἰ στήκητε. Greg. μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν. Iſocrat. μόνον μὴ καταγνωσθῶσι. Gregor, &c.

Ὅπου ὅπουγε *quandoquidem* Ind. ut ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι. 2 Pet. 2. 11. ὅπουγε ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἰατροί. Lucian. in lapſ.

Ὅπως *ut* Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως πληρωθῇ. Mat. 2. 23. παρέτεινεν ὅπως παύσηται τῆς ὕβρεως. Demoſth. Philip. 3. ἔστι καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι. Xenoph. οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν. Soph. *quod*, Ind. ut ἐγὼ δ', ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω. Idem.

Ὅσον *adeout*, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῆσαι Κλεόμβροτον. Plutar. ὅσον μὴ τὸ μὲν ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμπίων. Lucian. in Aetione. ὅσα μὴ *niſi quod*, Inf. ut ὅσα μὴ μισοπόνηρος εἶναι. Plutar. παρ' ὅσον *eo quod*, Ind. ut ἀρνοῦνται παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι. Phalar.

Ὅτι *quod*, *quoniam*, Ind. ſæpè etiam Opt. rariùs Sub. rariſſimè Infin. ut ὅτι οὐδέποτε ἔγνων. Matth. 7. 23. οὐδεὶς καυχήσαιτο ὅτι ἔχοι. Æſchin. Epiſt. 4. λόγιον ἦν ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ, &c. Diodor. l. 2. θεωρῶ ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι. Act. 27. 10. Μὴ ὅτι *etiamſi* Ind. ut τὴν γλῶτταν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν ἐστι μὴ ὅτι ἐν τῷ σώματι σκέπεται. Ariſtot. ὅτι μὴ *ne* Sub. ut φοβεῖται ὅτι μὴ πάντα πάθῃ. Xenoph. Ὅτι interdum redundat; ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι. Apoc. 3. 17. *dicis, ſum dives;* non verò *Tu dicis quod ego ſum dives.*

Ὄφρα *ut* Sub. rariùs Opt. vel Ind. ut ὄφρα τι εἴπῃ. Od. μ'. ὄφρα ἔπος εἴποιμι. ibidem. ὄφρα καὶ Ἕκτωρ εἴσεται, Il. θ'.

Πλὴν niſi, niſi quod, Ind. rariùs Inf. ut πλὴν χαίτην ἔχει. Ariſtot. τί ἂν πράττοις, τὰ πάντα πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν. Lucian. Auct. Vit. πλὴν εἰ idem Ind. interdum Opt. Sub. ut πλὴν εἴ τις ἀπέχεται. Plato. πλὴν εἰ λαμβάνοιμεν. Nazianz. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴπῃ. Demoſth. Epiſt. 4. πλὴν ὅτι idem, Ind. rariùs Opt. ut οὐδὲν διαφέρουσι πλὴν ὅτι ψήφισμα οὐ γράφουσι. Ariſtoph. πλὴν ὅτι δεύτερος εἴη. Plutar. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον idem Ind. ut πλὴν ὅσον ηὐξάμην. Syneſ. &c. Ex his quædam Inf. ut ἐσθῆτος γεγύμνωται πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα ἐπικρύπτειν. Lucian. Πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ἐὰν μὴ idem, Sub. ut πλὴν ἐὰν συμφέρῃ.. Iſocrat. &c.

Ὡς quod, Ind. interdum Opt. Sub. rariùs Infinit. ut ἔφησθα ὡς παραδέδωκά σε. Lucian. Timon. ἠκούσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων. Idem. v. hiſt. l. 2. λέγουσιν ὡς δίκαιον ᾖ. Euripid. in Heraclid. ὡς οὔτε καλὸν οὔθ' ὅσιον εἴη. Plutar. Ὡς ut, Opt. Sub. Inf. rariùs Ind. ut δόξω ἡμαρτηκέναι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι. Lucian. de lapſu. παραιτήσομαι ὡς μὴ ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα, &c. Idem ibidem. ἐξέδωκέ σε ὡς μηκέτι φέρειν. idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνήσουσιν οἱ ἀκούοντες. idem in Jov. Trag.

Ὥστε ut, adeo ut Inf. interdum Ind. ut ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι. Matth. 15. 34. ὥστε ἔδωκε. Joan. 3. 16. εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας ὥστε πρὸς Πέρσην ἀπεστάλκατε. Demoſt. litter. Philip. Utrumque ſimul modum; ut οὕτω συντελὴς ἦν ὥστε οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτως ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν, &c. Xenoph. Ὥστε itaque cum omnibus modis, ut ὥστε οὐκέτι εἰσί, &c. Marc. 10. 8. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους. 1 Theſ. 4. 18. ὥστε ἀπίωμεν. Lucian. Nept. & Triton. &c.

Adverbia vel Conjunctiones ſimiles plerumque modos cum aliis particulis ac ſeorſim adſciſcunt, modò ſignificatio non mutetur; ut ἄχρις donec, ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεύς. Act. 7. 18. ἄχρις οὗ μορφωθῇ. Galat. 4. 19. ἐπήνουν ἄχρι τοῦ ἐρυθριᾶν με. Lucian. in Zeux. πρὶν priuſquam, πρὶν ἢ συνελθεῖν. Matth. 1. 18. πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστόν. Luc. 2. 26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος ἔχοι, &c. Act. 25. 16. πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀποκτεῖναι. Antiphon. &c.

Particulæ ἄν, & κεν aliis adjunctæ adverbiis vel conjunctionibus eoſdem exigunt modos quos regunt ſolæ; ut εὖτε quando, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτωσι. Il. α'. εὖτ' ἄν τι μελίφρων ὕπνος ἀνείῃ. Il. γ', ὡς ſicut, quamprimum; ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα. Il. β'. ὡς ἂν ἔλθω. 1 Cor. 11. 34. ὥστε adeo ut; ὥστε ἂν ἄχθοιντο εἰκότως. Lucian. de domo, &c.

Ἂν ſæpius redundat; ut ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ. Euripid. τί δ' ἂν οἱ ἀγνοοῦντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν Lucian. Halcyon. Non raro ſubauditur, præſertim in Optativo; ut οὐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο. Lucian. Diog. & Crat. ἆρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντα. Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem ut τί οὖν ἀνέχωμαι ὑβριζομένη. Lucian. meretr. 3.

Ἂν *potentiale* poteſt verbo præponi vel poſtponi: ἂν *indeſinitum* poſtponitur.

Quædam Adverbia & Conjunctiones modis priùs deſcriptis junguntur in certâ ſignificatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè αἴθε & εἴθε, ferè adſciſcunt *in re præterita* Indicativum, *in re præſenti aut futura* Optativum; Sed affertur *in re præſenti* Indicat. ut εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν. Lucian. *in re præterita.* Optat. ut εἴθε μὴ λάβοις ποτε. Euripid. Adduntur hæc adverbia Optativis ob *vehementiam*: Indicativis ob *neceſſitatem.*

Hortandi adverbia junguntur frequentiùs primis perſonis Subjunctivi: ſecundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, μὴ, &c. gaudent præſenti & indefinitis omnium modorum, *in re præſenti* potiùs Imperativo vel Subjunctivo, *in præterita* Optativo, *in re futura* cæteris modis præterquam Indicat. οὐ pro μὴ non niſi futuro Indicativi.

Μὴ *ne forte*, *in re præterita* amat Indicativum; *in præſenti* aut *futura* Subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbo alicujus præteriti ſæpius Optativum: quandoque futurum, perfectum, rariùs præſens Indicativi:

Μὴ poſt verba *timendi*, affirmat; ut δέδοικα μὴ ἀποπλανῶ. Iſocrat. μὴ οὐ (uti & ὡς οὐ) negat; ut δέδοικα μὴ οὐκ ἔχω τοσαύτην σοφίαν. Xenoph.

Ἔστε *donec* cum præſenti Subjunctivi: *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Ὅτε, πότε perfectis vix adjunguntur.

Ὁπόταν *in re preterita.* Optat.

Οὐ μὴ cum futuris Indicativi.

Πρὶν cum præterito Indicativi: πρὶν ἂν *in re futura.* Subjunct. *in re præterita.* Optat.

2°. Conjunctiones.

Ἂν *potentiale*, *in re præſenti* vel *futura* deſiderat Optativum; *in re præ-*

præterita (addit Gaza *in re præſenti* vel *futura*) Indicativum. Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfecto; ut πάλαι ἂν ὀλώλατε. Demoſt. in Miciam. ἂν cum Infinitivo vel Participio non raro ſignificationem facit *rei futuræ* in præſenti vel indefinito.

Ἂν, ἐὰν, ἢν *ſi*, *in re præterita* cum Indicativo; *in præſenti*. Subjunct. Optat. itidem fere κἂν.

Ἵνα, ὅπως, ὡς pleiumque & ὄφρα ut; *in re præterita* amant Indicativum: in *re præſenti* & *futura* Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, ſæpius Optativum. Ἵνα μὴ in *re præterita* Optativum, in *futura* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiis ἅμα, μεταξύ; ex conjunctionibus ſæpe καίτοι, ſæpiſſimè καίπερ, item καὶ & περ ſeorſim, *quamvis*.

Per Indicativum multa Græcis, quæ Latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut οὐδὲν γὰρ οὕτω βραχὺ ὅπλον εἶχον ᾧ οὐκ ἐξικνοῦντο ἀλλήλων. Xenoph. οὐκ ἐζήτουν ῥήτορα δι᾽ ὅτου δουλώσουσι. Demoſth.

Nomina indefinita ὅς, ὅστις, ὅσπερ, οἷος, ὁποῖος, &c. adſciſcunt communiter indicativum, elegantiùs ſæpe optativum, quandoque ſubjunctivum; ut μακάριος, ὃς φάγεται. Luc. 14. 15. ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. Lucian. in fugitivis πυνθάνεται ὅστις ἐστὶν. Æſchin. epiſt. 4. οὐ συνίημι ὅ, τι καὶ λέγοι. Lucian. Pſeudolog. ὅστις ἵκοιτο. Heſiod. Theog. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ. Matth. 18. 4. (ſic ὅστις ἐπαυρῇ. Nicand.) ἠδίκει ὅσα κελεύοι, ἐκόλαζεν οὓς προστάττοι. idem in Tyrannicid.

Regimen Præpoſitionum.

Præpoſitiones regunt caſus, vel
- unum
  - Genitivum, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.
  - Dativum, ἐν, σύν.
  - Accuſativum, εἰς.
- duos, Genitivum, vel Accuſativum, διά.
- tres, Genitivum, Dativum, vel Accuſativum, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Genitivo ſoli junguntur, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ è vel *ex*, γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός. 1 Cor. 11. 12. à vel *ab*, ἐκ

νεοτηνεότητος. Matth. 19. 20. ἐκ θεοῦ ἐστι. Act. 5. 39. *extra*, ἐκ καπνοῦ κατέθηκα. Od. π'. v. 288. à vel *poſt*, ἐκ δείπνων ὕπνος. Euripid. Hecub. (ſic ἐκ δείπνου. Joan. 13. 4.) ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβοντα. Plato. à vel *ad*, καθῖσαι ἐκ δεξιῶν. Marc. 10. 40. *pro*, ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμῦναι. Demoſt. *propter*, παραιτούμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν. Demoſt. *ex*, *juxta*, ἐκ τῶν νόμων. Æſchin. *per*, ἐκ θαλάσσης. Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεται. Rom. 1. 17. *in*, τὸ ἐξ ὑμῶν. Rom. 12. 18. à vel *de*, ἐξ ὀνόματος εἰδέναι. Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάσθη. Theon. *abſque*, Δίδυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων (i. e.) ὁ πηρωθείς. Euſtath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*, ἐκ δὲ μόγοιο λαβρὸν ἀνασθμαίνοντες. Quint. Smyrn. l. δ'. v. 244. ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος vel ἐκ περιουσίας κρατεῖν. Bud. Viger. ἐκ πάσης ἐπιμελείας, &c.

In Compoſitione ſignificat *ex*, *extra*, ἐκβάλλω *ejicio*: *ab*, ἐξόμνυμι *abjuro*: *in*, ἐκφέρω (interdum) *infero*: *re*, ἐξωνέομαι *redimo*, ἐκκαλύπτω *revelo*: *abs*, *ſeorſim*, ἐξαρμόζω *ſejungo*: *augmentum*, ἐκπρεπής *valde decorus*, ἐξόφθαλμος *eminentes habens oculos*: *contrarium*, ἐξαίσιος *infauſtus*: Alias item inducit ſignificationes, ἐξουσία *potentia*, ἔκδικος *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω *excello*, (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*, πρὸ θυρῶν. Act. 5. 23. *præ*, *ſupra*, πρὸ δούλου δεσπότης. Proverb. *ante*, πρὸ νίκης ἐγκώμιον. Proverb. *ante*, *ob*, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν. Plutar. *pro*, μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν. Il. θ'. v. 57. πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος. Il. κ'. v. 286. πρὸ τῶν δὲ ἐρῶ. Soph. *præ*, *propter*, πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν. Il. ρ'. v. 667.

In Compoſitione ſignificat *præ*, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello*: *pro*, προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo*: *pro*, *vice*, προπράτωρ *venditoris inſtitor*: *ante*, πρόμαχος *anteſignanus*: *ante*, *ſub*, προάστειον *ſuburbium*: *ex*, προέρχομαι *exeo*: à vel *ex*, πρόρριζος *à radice avulſus*: *ad*, προϊκνέομαι *advenio*: *augmentum*, πρόδηλος *valde manifeſtus*, πρόπους *magnos habens pedes*. Alias inducit ſignificationes προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuſo*, &c.

Geminatur apud poetas; ut πρὸ πρὸ ὀφθαλμῶν. Apollon. l. 3. v. 453. προπροκυλίνδομαι. Il. χ'. v. 221.

Ἀπὸ à vel *ab*, ἐξουσία ἀπὸ θεοῦ. Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας. Luc. 2. 36. è vel *ex*, ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι. Xenoph. ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν. Matth. 3. 4. *de*, ἀπὸ πύργου καταπεσών. Lucian. ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκω. Iſocr. à, *poſt*, ἀπὸ δείπνου. Il. θ'. *abſque*, ἢ ἀπ' ἀνδρὸς οὖσα. Plutar. *præ*, ἀπὸ χαρᾶς. Luc. 24. 41. *propter*, οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου. Luc. 19. 3.

per, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος. Xenoph. per ſpatium, ἐξῆλθεν ἀπὸ σταδίων. Apoc. 14. 20. *ad, circiter,* ἀπὸ τρίτης ὥρας. Act. 2. 23. *pro,* ἀπὸ τῶν κοινῶν εἰσενεγκεῖν χρήματα. Plutar. *ad, à,* ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἐπιστρέψαι τὰς ναῦς. Thucyd. *cum,* οἷς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ἥρμοσαν. Diodor. ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο. Lucian. Toxat. *de,* κρεμήσεται ἀπὸ τοῦ πώγωνος. idem. *coram,* ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων. Act. 7. 45. *procul, præter, contra,* (ſæpius retracto accentu) *procul,* μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοιο. Il. β'. v. 29. *præter,* ἀπὸ δόξης. Conſtant. *contra,* αὐτῷ ἀπὸ θυμοῦ ἡ μέλαινα ψῆφος. Themiſt. τοῦτο ἀπὸ γνώμης ἦν. Julian. *relationem* vel *officium,* οἱ ἀφ' αἵματος. Philo. οἱ ἀπὸ βήματος. Plutar. *exemplum,* ἀπὸ προγόνων. 2 Tim. 1. 3. *pretium,* στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. Demoſt. *ſub perſona,* Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα. Tzetzes in Lycophr.

In Compoſit. ſignif. *à, ab, abs,* ἀποστρέφω *averto,* ἀποβάλλω *abjicio,* ἀπέχω *abſtineo; de,* ἀποβαίνω *deſcendo: ad,* ἀποδέχομαι *admitto,* ἀποδέω *adnecto: ex,* ἀποπτύω *expuo: extra,* ἀποσυνάγωγος *extra Synagogam ejectus: in,* ἀποβάπτω *intingo,* ἀποσκοπέω *in ſcopum intueor: procul,* ἀπόμαχος *procul pugnans: ſurſum,* ἀποβλέπω *ſuſpicio: re, rurſus,* ἀποκαθιστάνω *reſtituo: intro, inter,* ἀποφράττω *interſepio,* ἀποστέγω *intus cohibeo: contrarium,* ἀποκαλύπτω *revelo,* ἀπεύχομαι *imprecor: privationem,* ἀπόφημι *nego,* ἀπογίνομαι *morior: defectum,* ἀποζῶ *parce vivere: exemplar,* ἀπογράφω *deſcribo: augmentum,* ἀποτείνω *extendo.* Alias inducit ſignificationes, ἀποκρίνομαι *reſpondeo,* ἀπαργυρίζω *argento mutuo.*

Ἀντὶ *pro,* ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Matth. 5. 38. *præ,* ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρή. Iſocrat. *pro inſtar,* ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνήρ. Il. ι. *pro, propter,* ἀντ' ἀρετῆς τιμᾶσθαι. Demoſth. de corona. ἀντὶ τούτου. Epheſ. 5. 31. *contra,* ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω. Il. υ'. *ſuper,* χάριν ἀντὶ χάριτος. Joan. 1. 6.

In Compoſi. ſignif. *contra,* ἀντίχριστος *antichriſtus: pro, inſtar,* ἀντίθεος *divinus, inſtar dei: pro, vice,* ἀνθύπατος *proconſul, ad,* ἀντέχομαι *adhæreo: in,* ἀντιπηδάω *inſilio: ob,* ἀντικέλαδος *obvius: re,* ἀντασπάζομαι *reſaluto: con,* ἀντιπίμπρημι *concremo: pro,* ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν *defenſor rerum tuarum.* Iſocrat. *viciſſim,* ἀντιπελαργεῖν *vicem amoris rependere: e regione,* ἀντιπαρέρχομαι *e regione tranſeo; augmentum,* ἀντίπαις *puer adultus: pretium,* ἀντικτάομαι *pecunia emo.* Alias inducit ſignificationes ἀντιποιέομαι *vendico,* &c.

Dativo ſoli ἐν, σύν.

Ἐν *in,* ἐν λιμένι πλεῖν. Proverb. *in, ad,* ἐλθεῖν ἐν ἑλλάδι. Xenoph.

(ſic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. Luc. 7. 17.) *inter*, ὄνος ἐν μελίτταις. Proverb. *intra*, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι. Hippocrat. *ſuper*, ἐν ἐλεοῖσιν ἔθηκε. Il. ι. v. 215. *ad* vel *circa*, ἐν Μαντινείᾳ ἡττημένος. Xenoph. *uſque ad*, ἐν χρῷ κουρείας. Lucian. *contra*, ἐν ἐμοὶ θρασύς. Sophocl. *penes*, ἐν θεῷ τέλος. Demoſth. *ab*, ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀποταμών. Herodot. *abs*, ἐν σοὶ ἐσμέν. Sophocl. *apud*, ἐν ἑαυτῷ εἶναι. Lucian. *apud*, *prope*, ἀγορὴν ποιήσατο ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι. Il. θ. v. 489. *cum*, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις. Xenoph. Sic πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ. Epheſ. 6. 2. *pro*, *vice*, ἐν φαρμάκῳ ἐστί. Steph. *pro*, *pretio*, ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν. Demoſth. de corona. *à*, ἐν πολλῷ χρόνῳ. Plato. *coram*, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Plato. τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω. Eurip *per*, ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθαι νόμον μηδένα. Demoſth. Olynth. 3. *inter*, διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς. Matth. 16. 7. Vim omnium præpoſitionum habet in S S. literis per Hebraiſmum: *erga*, ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ. Luc. 21. 23. *propter*, ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται. Matth. 6. 7. *ad*, *apud*, ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ἐστί. Rom. 8. 34. *ad*, *ſecundum*, ἐν τῷ ὑποδείγματι. Heb. 4. 11. *per*, ἐν τῷ υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν. Heb. 1. 1. *per*, in jurando; ἐν τῷ οὐρανῷ. Matth. 5. 34. *de*, ἐν Ἠλίᾳ. Rom. 11. 2.

In compoſitione ſignificat *in*, ἔνειμι *inſum*, ἐμβάλλω *injicio*: *ad*, ἐγκαταλέγω *accenſeo*: *intus*, ἐναποκλείω *intus includo*: *in*, *contra*, ἐγκλάω *infringo*, *refragor*: *inter*, ἐνανθρωπίζω *inter homines verſor*: *augmentum*, ἐμβοάω *clamorem attollo*: *defectum*, ἐλλείπω *deficio*. Alias inducit ſignificationes, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo*, ἐμφορέομαι *ſatior*: Affertur ad Euſtathio cum accuſativo; ut ἐν ταῦτα, vel potius in compoſitione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*, σὺν θεῷ. Plato. *in*, φεύγωμεν σὺν νηυσί. Il. β'. *ſecundum*, σὺν τῷ νόμῳ. Xenoph. *præter*, σὺν πᾶσι τούτοις. Luc. 24. 21. *ad*, *tempus*, ἤλυθες — τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ. Theocrit. *poſt*, εἰ γάρ μ' ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτει πάλιν. Soph. Affertur etiam *ad*, πορεύσομαι σὺν ἀγῶνι. Antipho. σὺν πατρίδι βαίη. Favorinus.

In comp. ſignificat. *con*, σύνδουλος *conſervus*: *ſimul*, σύνδυο, συνάμφω: *in*, συγγινώσκω *ignoſco*; *augmentum*, συντελῶ *perfecte abſolvo*. Aliam inducit ſignificationem συνοξὺς *ſenſim acuminatus*, συνίστημι *commendo*, &c.

Accuſativo ſoli εἰς.

Εἰς *in*, ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα. Proverb. ἰδὼν ἐς πλησίον. Il. γ'. *ad*, ὗς εἰς κύλισμα. 2 Pet. 2. 12. *in*, *ſuper*, εἰς ὕδωρ γράφω. Proverb. *in*, *contra*, εἰς ἱερὸν πλημμελεῖν. Demoſth. *in*, *erga*, εἰς ἐμὲ εὔνοια. Xenoph.

uſque ad, εἰς ἠέλιον καταδύντα Δαίνυντο. Il. α. 601. *verſus*, εἰς Βορέην τετανυσμένος. Dionyſ. *poſt*, εἰς νέωτα ἐκτίσει. Lucian. ver. hiſt. l. 2. *intra*, ἀπεσώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον. Polyb. εἰς ἕκτην ἡμέραν προσαχθήσεται. Æſchin. *circiter*, εἰς τριακοσίους ἐγένοντο συνομόται. Pauſan. *circa, ad*, οἱ εἰς Ἴστρον στρατιῶται. Zoſimus. l. 4. εἰς ἑσπέραν. Ariſtoph. *propter*, ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος. Lucian. in Reviv. *apud*, εἰς ἅπαντας γνώριμον. Thucyd. *quoad*, θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικε. Il. γ'. *per*, in numerando εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόχος. Xenoph. *per*, in jurando, εἰς Ἱεροσόλυμα. Matth. 5. 35. *per, tempus*, μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν. Od. ξ'. v. 292. *inter*, εἰς τοὺς ἥρωας κατελέγη. Lucian. in Scythâ. In inſcriptionibus, *in vituperium* vel *in laudem*; εἰς Ἀσώτους. Epigr. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα. Homer. *de*, εἰς Χριστὸν λέγω. Epheſ. 5. 32. *in*, εἰς ἐκκλησίαν καθέζομαι. Xenoph. (ſic εἰς κοίτην εἰσί. Luc. 11. 7.) *pro*, εἰς ἐλάχιστον *pro minimo*, 1 Cor. 4. 3. *more*, τὰς τρίχας εὐθετίζει εἰς τὸ ἐπιεικόν. Lucian.

In compoſitione ſignificat *in*, εἰσάλλομαι inſilio, εἰσορόω *inſpicio*; *ad*, εἰσπλέω *adnavigo*, *intra* vel *intro*, εἰσαγωγὴ *introductio*; *ex*, εἰσακούω *exaudio*. Aliam inducit ſignificationem, εἰσωνία *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accuſativo διά.

Διὰ cum Genitivo: *per*, διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος. Rom. 5. 12. *per, in jurando*, διὰ πυρὸς ὀμνύειν. Demoſth. *per, à*, διὰ τοῦ πνεύματος. 1 Cor. 12. 8. *cum*, διὰ μέλανος γράψαι. 3 Joan. v. 13. *poſt*, διὰ δυεῖν ἡμερῶν. Dioſcor. ſic δι' ἡμερῶν. Marc. 2. 1. *propter*, δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητα ὁ θεὸς ὑπέστη. Nazianz. ſic δι' ὧν. 2 Pet. 1. 4. *in* (cum ablativo) ἡ κύρωσις τῆς ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστί. Plato. *in, præ*, διὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν πολιτείαν. Ariſtot. *in* (cum accuſativo,) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ. Act. 3. 16. *in, ad*, διὰ λόγων ἐλθεῖν. Plutar. διὰ μάχης ἰέναι. Thucyd. *inter*, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων. Il. μ'. v. 104. *pro*, δι' οὐδενὸς ποιεῖν. Sophocl. *ad*, κατέδυσε διὰ τριπόδων. Hom. hymn. in Apoll. v. 443. *uſque ad* διὰ τέλους. Iſocrat. *ex*, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα. Athen. ſic διὰ τοῦ στόματος. Matth. 4. 4. *alternationem*, διὰ τρίτης. Lucian. διά χρόνου λέγειν. Æſchyl.

Cum accuſativo: *propter*, τὸ σάββατον διά τὸν ἄνθρωπον. Marc. 2. 27. *per*, διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθην. Demoſth. ſic διὰ τὸ αἷμα. Apocal. 12. 11. *in*, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες. Soph. in Tyranno. *contra*, δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε. Thucyd. *inter*, φύγῃς διὰ πέτρας. Apollon. l. 2. v. 422.

In Compoſitione ſignificat *di* vel *dis* διαφωνέω *diſſono*; *per*, διαμένω *permaneo*; *trans*, διέρχομαι *tranſeo*; *de*, διαγράφω *deſcribo*; *circum*

circum, διαδέω *circumligo*, *ex*, vel *poſt*, διαδέχομαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtrecto*; *diſtinctionem*, διάχρυσος *auro intertextus*; *augmentum*, διαπρεπὴς *valde decorus*; *diminutionem*, διαμειδιάω *ſubrideo*; *immorationem*, διαβουλεύομαι *delibero*, διαγίνομαι *perſevero*: *more*, διευριπίζω *more Euripi reciprocor*. Alias inducit ſignificationes, διάψαλμα *pauſa inter cantandum*, διαφέρω *excello*, &c.

Genitivo, Dativo, vel Accuſativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Ἀμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀστέρων γραφή. Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι. Herodot. *propter*, μάχεσθον Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης. Il. π'. v. 825. *per*, *in obteſtando*. Φοίβου ἀμφὶ—λίσσομαι. Apollon. l. 2. v. 216. *ſupra*, ἀμφὶ πόνου ὁ πόνος. Herodot. *ad*, ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδομενῆος. Quint Smyrn. l. δ'. v. 284.

Cum Dativo, ferè apud poetas: *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ σοι ναίουσι. Il. π'. v. 235. ἀμφ' ὤμοισι βάλετο ξίφος. Il. λ'. v. 29. *de*, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος. Herodot. *pro*, ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. Il. γ'. v. 70. *pro*, *propter*, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ. Od. ά. v. 48. *prope*, ἤριπεν ἀμφ' αὐτῷ. Il. δ'. v. 493. *apud*, *cum*, Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω. Soph. *per*, ἀμφὶ κλίμαξι κατῄιον. Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 54. *per*, *à*, εἵλετο ἀξίνην δὲ ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ. Il. ν' v. 612. *contra*, λόγους ἀνέστα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, Τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ. Soph. *poſt*, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ Ἄλλοι ἕποντο. Quint. Smyrn. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε. idem. l. ά. v. 16. *ſuper*, κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ἕζετο. idem. l. δ'. v. 230. *cum*, πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι. Heſiod.

Cum Accuſativo: *circa*, ἀγρόμενοι Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. Il. ή. v. 135. *circa*, *commorationem*, ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω. Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τοὺς μυρίους. idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ δὲ καυλὸν φάσγανον ἐρραίσθη. Il. π'. v. 338. *propter*, *de*, νεῖκος ἐτύχθη Ἀμφὶ βοηλασίην. Il. λ'. v. 671. *ad*, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιούς. Il. ά. v. 409. *ad*, *relationem* τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον. Thucyd. *de*, νόμους τοὺς ἀμφὶ θυσίαν κατασταθέντας. Halicarn. l. 7. *cum*, ἐελδόμενος πονέεσθαι ἀμφ' Αἴαντα πελώριον. Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκρούς. Idem. l. γ'. v. 93.

In Compoſitione ſignificat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque* ἀμφίστομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus*; *augmentum*, ἀμφῆλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκος *ſubluſtris*; Aliam inducit ſignificationem, ἀμφιπονέω *conſumo*, &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rarius; *circum*, ἔλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας. Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150. 151.

Cum Dativo apud poetas; *cum*, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Il. ά. *in*,

135. ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα. Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέσῳ. Conſtant. *ſuper*, εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ. Il. ξ'. v. 352.

Cum Accuſ. *per*, ἀνὰ στρατόν. Il. α. v. 10. ſic ἀνὰ μέσον, Marc. 7. 3. *per, in numerando*, στρατιώτας ἐξιέναι κελεύει, ἀνὰ πέντε. Viger. *per, cum*, ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος. Halic. *circa*, ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν. Il. ξ'. v. 155. *in*, οἱ τὰ μὲν λόγια τοῦ Θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχουσι. Clemens Alexand. ſic ἀνὰ μέσον ἔσπειρε, Matth. 13. 25. *inter*, συνωμόσας ἀνὰ πρώτους. Xiphilin. ſic διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ, 1 Cor. 6. 5. *contra*, ἀνὰ ποταμὸν διεκόμισαν. Halicarn. *ad, in*, Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι Ἔλθον ἀν' ἰωχμόν, Il. θ'. v. 89. τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα. Od. ό. v. 80. *ad, ſecundum*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Clemens Alexand. *ſuper*, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην. Il. κ'. v. 466. *apud, prope*, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυράς. Il. ό. verſ. 488. *progreſſum & viciſſitudinem temporis*, πόλεις ἀνὰ χρόνον ἀφῃρέθησαν. Dionyſ. Halic. ἀνὰ μίαν, 2 Regum cap. 6. Significat etiam (ſine caſu plerumque) *circiter*, ἀνὰ μετρητὰς δύο, Joan. 2. 6. *ſigillatim* vel *ſinguli*, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον, Matth. 20. 9. *diſtributionem æqualium* (præcipuè apud medicos,) κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγκίαν μίαν. Viger.

In compoſitione ſignif. *re, retro*, ἀνατρέχω *recurro*; *re, rurſus, ſurſum*, ἀνάστασις *reſurrectio*; *re, rurſus, deorſum*, ἀναπίπτω *recido*; *re, ſeorſim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re, contra*, ἀνανεύω *renuo*; *ad*, ἀνάκειμαι *accumbo*; *ad, ſurſum*, ἀναβαίνω *aſcendo*; *e, ex*, ἀνάδυμι *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*; *ab, abs*, ἀνακλύζω *abluo*; *dis, di*, ἀνακρίνω *dijudico*; *per*, ἀναμένω *permaneo*; *ſub*, ἀνάγαιος *ſubterraneus*; *ſub, clam*, ἀναρπάζω *ſurripio*; *ſub, vice*, ἀνάδοχος *ſuſceptor, fidejuſſor*; *in, intro*, ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit ſignificationes, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuſo*, ἀνάλογος *ejuſdem rationis*, ἀναιρῶ *interficio*; interdum *reſpondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *ſuper* ἐφ' ἵππου περιῆγον αὐτόν. Xen. *ſupra*, ὁ ἐπὶ πάντων. Rom. 9. 5. *in* (cum ablativo,) βοῦς ἐπὶ γλώττης, Proverb. (cum accuſativo,) ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος. Xen. *penes*, ἐπὶ δήμου εἶναι. Demoſth. *ad*, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. Thucyd. ἐπὶ σκοποῦ τοξεύειν. Lucian. Emp. librorum, *coram*, ἐπὶ τοῦ βήματος, Act. 25. 10. *apud, cum*, ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω. Lucian. Rhet. ſic εὔχεσθε Σιγῇ ἐφ' ὑμείων. Il. ή. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, Joan. 21. 1. *verſus*, ἐπὶ Αἰγύπτου ῥέειν. Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευάζειν idem. *ergo*, ἐπὶ τῶν δεομένων χρηστός. Chryſoſt. *de*, ἐπὶ παιδὸς λέγων. Plato. *per*, κἀντεῦθεν ἐπὶ Θρᾴκης ἐχώρει. Zoſimus. *per, in numerando*, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεσσάρων τάττεσθαι. Viger. *per, tempus*, ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας idem. *per, in obteſtando*, πίστεις δοὺς ἐπὶ θεῶν. Halicarn. l. 5. *per, ex*, οὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγειν. Halicarn. *propter*, ἐφ' ἡδονῆς πάντα ποιοῦντες. Xenoph. *intra*, ἐπὶ νύκτης ἔσαν ἕκαστοι. Quint. l. δ'. v. 506. *præ, ex*, μόνῃ τῇ πόλει ὡς κυρίως ἄν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Ariſtid. Paneth. *poſt*, τοὺς ὑπασπιστὰς διαβαίνειν ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ τούτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων. Arrian. *more*, ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα. Lucian. *ab, officium*, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων. Demoſth. pro coronâ. ſic ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, Act. 12. 20. *tempore*, ἐπὶ Κρόνου. Lucian. Rhetorum magiſt. ſic ἐπὶ Ἐλισσαίου, Luc. 4. 27.

Cum Dativo : *ſuper*, ἐπὶ χθονί. Il. α'. v. 88, *ſupra*, νεκροὶ τριακόσιοι ἐπὶ χιλίοις. Plutar. *in*, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον. Pythagor. *in poteſtate*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. Plato. 2. de repub. *in, ad*, βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. Il. ά. v. 437. *in*, cum ſignificatione *ſucceſſionis*, βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες. Herodi. τεθνήξεσθαι ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ Lucian. *ad*, ἐπ' εὐδοξίᾳ ὁδός. Xenoph. *propter*, ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει idem. *propter, ad*, κτισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς, Epheſ. 2. 10. *poſt*, ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει. Od. ή. v. 120. *pro*, ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην. Lucian. *contra*, πολλὰ οἱ μαστροποὶ ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται idem. ſic τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισί, Luc. 12. 52. *juxta*, ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων. Il. ζ'. v. 15. *apud*, ὀλέσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. Il. β'. v. 3. *cum*, παλλακὴν ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικί. Liban. *cum, præter*, ὅταν κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ. Xen. *coram*, ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι, Apoc. 10. 11. *ex*, ἐπὶ νόμῳ γίγνεται. Plato. *a, ex*, ἐπὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον, Luc. 5. 5. *præ, ad*, ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι. Il. β'. v. 788. *per*, ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος, Act. 3. 16. *per, tempus*, ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν. Zonaras. *ſub*, μυθολογοῦσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεύς. Theophraſt. *de*, ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενος. Thucyd. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Luc. 1. 59. *de nomine*, Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν. Herodian. *ab*, ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ. Il. ύ. v. 315. *tempore*, ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ. Ariſtot. νῦν δείξαιτε ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι. Demoſth. pro coronâ. *reatum*, κακοῦργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ idem.

Cum Accuſativo : *ſuper*, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὴν ὄνον, Matth. 21. 5. *ſupra*, ῥὶς ἐπὶ χείλη. Theocrit. *ad*, ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων. Proverb. ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία, Luc. 10. 9. *ad, apud*, καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. Thucyd. ſic καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Matth. 9. 9. *ad, verſus*, ἐπιστρέψει ἐπὶ τὸ δόρυ. Polyb. ἐπ' ἀντολίην. Dionyſ. v. 222. *ad, circiter*, μεῖναι ἐπὶ χρόνον. Il. β'. v. 299. ſic ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην, Act. 3. 1. *ad, intra*, ὅτ' ἂν ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ. Dionyſ. v. 155. *uſque ad*, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον. Dionyſ. 10. *contra*, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς στρατεύεσθαι δεῖ. Lucian. ſic ἐφ' ἑαυτήν, Luc. 11. 17. *in*, (cum accuſat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον, Pſalm. 125. v. 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν. Ariſtot. *in, ſuper,* βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, Luc. 1. 33. *ſub,* ἐπὶ τὴν ἕω. Thucyd. ſic ἐπὶ τὴν αὔριον, Luc. 10. 35. τὴν πόλιν ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι. Viger. *propter,* ἐπὶ σοὶ ἀλγῶ, 1 Sam. 9. ἐπὶ βοῦν ἴτω. Od. γ'. v. 421. *inter,* εὐκλείη τ' ἀρετή τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους. Od. ξ'. v. 403. *per,* βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον. Il. β'. v. 665. *per, in jurando,* ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ. Hom. hymn. in Mercur. v. 516. *a, in,* αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες. Od. γ'. v. 101. χέλυν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων. Hymn. in Merc. 153.

In compoſitione ſignificat *in,* ἔπειμι *inſum,* ἐπιφέρω *infero: in, ſuper,* ἐπιγραφὴ *inſcriptio: in, contra,* ἐπαράομαι *imprecor: ad,* ἐπᾴδω *accino: ſuper,* ἐπιβιόω *ſupervivo: poſt,* ἐπιμηθεύομαι *poſt factum conſulo: præ* vel *ſuper,* ἐφίστημι *præficio: prope,* ἐπίτοκος *vicina partui: re,* ἐπισκευάζω *reficio: ſub,* ἐπιμαστίδιος *puer ſub mammis: proclivitatem,* ἐπίνοσος *morbis obnoxius; augmentum,* ἐπίδηλος *valde manifeſtus: diminutionem,* ἐπιψαύω *leviter attingo: ſeſqui,* ἐπόγδοος *ſeſquioctavus: contrarium,* ἐπιορκέω *pejero:* Alias inducit ſignificationes ἐπιτιμάω *reprehendo,* ἐπιτρέπω *permitto,* ἐπιδίδωμι (ſæpe) *creſco.*

Κατὰ cum Genitivo: *contra,* κατὰ Χριστοῦ, Pſalm. 2. 2. *de,* κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. 15. 15. *de, deorſum,* κατὰ πετρῶν ῥίπτειν. Plutar. *e* vel *ex,* κατὰ τοῦ τείχους κατακρεμάσας. Herodot. κατὰ πίδακος ὕδωρ κατείβετο. Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. *in,* (cum ablativo) ἄφωνα τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα. Lucian. *in, ſuper,* κατὰ γῆς πίπτειν. Halicar. ſic κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. 14. 3. *in ad,* κατὰ σκοποῦ τοξεύειν. Herodian. ſic ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. 8. 2. *per,* εἶσι κατ' οὔρεος. Od. ζ'. v. 102. (ſic καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, Luc. 23. 5.) *per, in jurando,* κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι. Lucian. ſic καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε, Heb. 6. 13. *ſub,* ἔδυ κατὰ γῆς. Lucian. *ad,* πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος. Hom. Batrachom. v. 81. *circa,* κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς. Od. π'. 344. *a* vel *poſt,* κατὰ νώτου γενόμενοι. Halicarn. *tempore,* κατὰ Λυσίου. Hermog.

Cum Dativo apud poetas: *a, ab,* κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. Heſiod. *in, intra,* κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ. Od. ά. v. 238. *inter,* τὰ μὲν δασόμεσθα κατά σφισι. Apollon. l. 3. v. 908.

Cum Accuſativo: *ſecundum,* κατὰ Ματθαῖον: *ſecundum, ad,* κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, Coloſ. 3. 10. *ſecundum, more,* κατ' Εἰλειθυῖαν μαιώσεταί σε. Lucian. *ſecundum, pro,* κατὰ δύναμιν. Plato. *circa,* κατὰ στῆθος περονᾶτο. Il. ξ'. v. 180. *circa, immorationem,* οἱ κατὰ μουσικήν. Plato. *circiter,* κατ' ἐννεακόσια ἔτη. Conſtant. *prope,* Κορίνθιοι κατὰ τοὺς Ἀθηναίους ναῦς εἶχον. Thucyd. ſic ἀκρότατον κατὰ χαλκόν. Il. ή. v. 164. *apud,* καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι.

λογιζόμενοι. Herodian. ſic τῶν κατ' Ἰουδαίους ἐθῶν, Act. 26. 3. *ad*, ἵκοντο κατὰ στρατόν. Il. ά. v. 484. ſic ἦλθε κατ' αὐτόν, Luc. 10. 33. *ad*, *verſus*, κατὰ Βοῤῥέαν ἑστηκώς. Thucyd. *in*, (cum ablativo) κατ' ὄναρ, Matth. 1.20. *in*, (cum accuſativo) καθ' ἕνα πάντες γενόμενοι. Halicarn. κατ' αὐτοῦ αἰὲν ὄρα. Il. π'. v.646. *penes*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη. Lucian. *inter*, κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ Κείμεθα. Od. ξ'. v.473. *intra*, κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι. Il. φ'. v.295. *coram*, *ob*, κατ' ὀφθαλμοὺς σοι λέγει. Ariſtoph. *per*, οὔτασε κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ. Hom. Batrachom. v. 213. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι. Dem. *per*, *cum*, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι. Thucyd. ſic κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει, Marc. 1. 27. *a*, κατὰ πόδας, κατ' οὐρὰν ἕπομαι. Lucian. *ex*, ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν. Il. ρ'. v. 86. ſic κατ' ἀνάγκην. Philem. v. 14. *propter*, κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα. Lucian. in Rhe. magiſtro. κατὰ θεὰν ἀφίξονται. Halicarn. ſic καθ' ὑστέρησιν, Philip. 4.11. *quoad* vel *reſpectum*, τὰ κατὰ Γάλβαν. Plutar. *quantum*, *ad* vel *de*, κατ' ἀτιμίαν λέγω, 2 Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο. Soph. *ſigillatim*, *ſingulis*, κατὰ μῆνα. Dem. ſic κατὰ μίαν σαββάτων, 1 Cor. 16.2. *diſtributionem*, κατ' ἄνδρα. Plutar. κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας. Il. β'. v.362. *Legitur cum nominativo*, εἷς καθ' εἷς, Marc. 14. 1.

In compoſitione ſignificat *de*, καταπέπτω *decoquo*; *de deorſum*, καταβαίνω *deſcendo* : *contra*, κατειπεῖν *contradicere* : *ſecundum*, *ex*, καταθύμιος *animo gratus* : *circum*, κατακαλύπτω *circumtego* : *ad*, κατάφημι *affirmo* : *re*, κατακρούω *reprimo* : *dis*, καταλύω *diſſolvo* : *augmentum*, κατοφάγω, κατεσθίω *avide deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter ſtudeo* : *diminutionem*, κατογυόω *enervo* : Alias inducit ſignificationes καταστρέφω *finio* vel *deſino* : καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo : *cum*, *ſimul*, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, Matth. 1.23. *cum*, *contra*, μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι, Apocal. 17. 14. *cum*, *in*, ποίει μηδὲν μετ' ὀργῆς. Iſocrat. *cum*, *a*, χαῖται ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῆς. Il. ψ'. v. 367. *in*, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης. Dem. de cor. *ſuper* vel *in*, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν. Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεος μετ' αὐτοῦ, Luc. 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶν, Act. 15. 4.

ἀεθμὸν

Cum Dativo, ferè poeticum : *in*, μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν. Lucian. θανεῖν μετὰ κύμασι. Heſiod. *cum*, ἀειθαὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν. Apollon. *cum*, *per*, μετὰ χερσὶν ἐρύσατο. Il. έ. v. 344. *inter*, τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν. Il. ά. v.368. *inter*, *intra*, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες. Il. λ'. v.413. *cum* vel *inter*, μετὰ πρώτοισι πονεῖτο. Il. ί. v.12. *poſt*, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι. Od. ί. v.365. *ad*, ἀλλοδαπῆσι μετ' ἀνδράσιν εἰμί. Apollon.

Cum Accuſativo : *poſt*, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία. Plato. *in*, (cum Ablat.)

Ablat.) βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας. Herodian. Sic Orph. de Cryſtallo. v.4. *in*, (cum Accuſat.) βίβλον μετὰ χεῖρας εἰληφώς. Eulalius. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει. Il. β'. v. 376. *in, ſuper,* μετ' ὄγμον ἔπιπτον Δράγματα. Il. σ'. v. 552. *per,* νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν. Herodian. *præter,* Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα. Il. ή. v. 228. *inter,* μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄεισον. Od. π'. v. 418. *ad,* ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαόν. Il. β'. v. 163. *contra,* ἤλιτε μετ' ἀθανάτους μάκαρας. Hesiod. *propter,* τὴν ποτε Νηλεὺς Γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος. Od. λ'. v. 281.

In compoſitione ſignificat *trans,* μεταφέρω *transfero: re, retro,* μεταπίπτω *recido,* μεταστρέφω *reverto: poſt,* μετάφρενον *dorſum,* μεταδόρπια *poſtcœnia: cum, con,* μετέχω *cum aliquo habeo, participo,* μεταδίδωμι *communico: cum* vel *poſt,* μετοίχομαι *eo cum aliquo* vel *poſt aliquem: ad,* μετέρχομαι *accedo: inter,* μέτειμι *interſum: di,* μεθίημι *dimitto: mutationem,* μετανοέω *reſipiſco,* μεταπαιδεύω *aliter inſtituo,* μεταδιδάσκω *dedoceo: ſurſum,* μετέωρος *ſublimis: augmentum,* μεταπρέπω *excello.* Alias inducit ſignificationes, μεταχθόνιος *ſublimis,* μεταπέμπω *accerſo,* μέθοδος *ordo* ſive *ratio rerum docendarum,* μεταπορεύομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) *ulciſcor.*

Παρὰ cum Genitivo: *a, ab,* παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου, Pſalm. 121.2. *e, ex,* φθεγξάμενος παρὰ νηός. Il. λ'. v. 602. *de,* μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα. Phocyl. *præ,* ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα. Euripid. Phœniſſ. *præter* vel *contra,* οὐδὲν παρὰ λόγου ποιεῖ σοφός. Rhen. *poſt,* παρ' ἡδονῆς λύπη. Adag. *ad* vel *prope,* παρὰ κροτάφων τε παρειαί. Hom. hymn. in Solemn. v. 11. *ad, comitatum* vel *relationem,* τὰ παρ' αὐτοῦ. Chryſoſt. οἱ παρ' αὐτοῦ, Marc. 3.21. *apud,* παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρεσκευάσθαι εἶν. Plato de leg.

Cum Dativo: *apud,* παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος, Pſalm. 130. 7. *prope, juxta,* παρὰ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε. Od. ό' v.487. *a,* φιλέεσθε παρ' αὐτῇ. Il. ν'. v. 627. Sic παρὰ θεῷ ἐκλεκτόν, 1 Pet. 2. 4. *in,* (cum ablat.) ἔστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία. Dem. de coronâ. εἰδυῖαι παρὰ ἔργῳ. Od. φ'. v. 239. *in, penes,* παρὰ σοὶ ἐστί. Lucian. Icarom. *in,* (cum accuſat.) παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. Il. ό. v. 280. *ad.* ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνει. Xen. (ſic παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε, Luc. 19.7.) ἵδρυσεν παρὰ δαιτί. Od ; .v.37. *cum,* παρ' ἀνέρι τῷ δε δαμῆναι. Il. ρ'. v. 421.

Cum Accuſativo: *contra,* παρὰ τὸν νόμον, Act. 18. 13. *præter,* παρὰ τὸ διατεταγμένον, Luc. 3. 13. *ſupra,* πὰρ δύναμιν. Il. ν'. v. 797. ſic ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, Pſalm. 4.53. *juxta,* κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει. Ariſtot. *ultra* vel *trans,* παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγον.

Plutar. *ex, extra,* παρὰ τὸ δεινὸν γινόμενος idem. *ad,* δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα. Plato. *ad relationem,* οἱ παρ' Εὔανδρον Ἀρκάδες. Plutar. *præ,* τί γὰρ ἄλλο, τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεοῦ μερίμνας; Synes. hymn. 9. *circa, immorationem,* οἱ παρὰ τὰ μαθηματικά. Lucian. *post,* παρὰ τὰ τρυφνὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος. Ariſtot. *infra,* ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, Pſalm. 8. 5. *in,* (cum ablat.) παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ. Aphthon. *in penes,* τὸ παρ' ἡμᾶς. Viger. *in,* cum accuſat.) παρὰ τὸ βέλτιστον μεταποιεῖ τὴν γνώμην. Plutar. *propter,* θεὸς ἐδόκουν παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων. Lucian de Alexandro. ſic παρὰ τοῦτο, 1 Cor. 12. 16. *pro,* παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι. Dem. de coronâ. *pro, ſecundum,* παρὰ τὰ μεγέθη τῶν πραγμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται. Philo. *a, ab,* ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι. Plato. frequentiùs in hujuſmodi etymologiis γραμματικὸς παρὰ τὰ γράμματα. *per,* εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. Dem. de coronâ. *inter,* cum caſu per gerundium ferè expoſito, οἷα ἐλάλει παρὰ τὸν πότον. Lucian. & παρὰ τὸ δεῖπνον αὐλεῖ. Plutar. *cum,* ἡ σιτοπομπεία παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομίζεται. Dem. de coronâ. *minus,* παρ' ἕνα. Lucian. ſic παρὰ μίαν, 2 Cor. 11. 24. *alternationem,* ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Dem. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκατέρῳ ἐντείνω. Ariſtoph.

In compoſitione ſignificat *ad,* πάρειμι *adſum: in, contra,* παράνομος *injuſtus: prope, ad,* παρακάθημαι *aſſideo: prope, fere;* παράμεσος *fere medius: prope, apud,* παραμένω *apud aliquem maneo: præter,* παραπλέω *prænavigo: trans,* παρέρχομαι *tranſeo:* ab vel *procul* παραπλάζομαι *aberro: ſub, clam,* παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clam accedo, irrepo: perperam* vel *malignitatem,* παρακούω *perperam audio,* παραλογίζομαι *falſa argumentatione utor: ſimul,* παραδυναστεύω *ſimul regno: comparationem,* παραβάλλω *conſero: augmentum,* παράτολμος *valde audax: diminutionem,* παραίτιος *partim in culpa,* interdum *utrumque,* παράσημος *illuſtris* vel *obſcuræ notæ;* Alias inducit ſignificationes, παρακαλέω *hortor, conſolor,* &c.

Περὶ cum Genitivo: *de,* περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. Proverb. *de, contra,* δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε. Herodian. ſic ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, Joan. 6. 41. *pro,* περὶ πάτρης τεθνάμεν. Il. ό. v. 496. [Sic περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε. 1 Pet. 3. 18.] περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου, &c. Iſocrat. *propter,* περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, Joan. 10. 33. *in,* [cum ablat.] ἠρώτησεν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐκχωρήσεως. Viger. *in, ſuper,* ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα. Od. έ. v. 130. *in, ſupra,* ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, 1 Cor. 7. 37. *in, erga,* διάνοιαν ἔχειν περὶ τῶν ἀδικουμένων. Dem. *a, ab,* μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν θεῶν τιμήν. Lucian. Halcyon. *præ,* ſæpe retracto accentu, περὶ vel πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων. Il. ά. v. 287. *circum,* τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο Ἡμερίς. Od. έ. v. 68. *e, ex,* πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται. Il. τ'. v. 230. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ ταρβοῦς πέρι. Soph. *ad*, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος σπεύσομεν. Il. ρ'. v. 120.

Cum Dativo: *circum, circa*, περὶ βωμοῖς χορεύειν. Herodian. l. 5. στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν. Xen. παιδ. 1. *apud*, πολλοὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἁμάξαις. Plutar. in Anton. *pro, de*, περὶ πάσῃ πόλει δεδιέναι. Thucyd. *pro, propter*, περὶ τῇ παρθένῳ βασιληΐῃ φιλονεικέειν. Lucian. Aſtrol. χωόμενος περὶ βουσί. Hom. hymn. in Mercur. v. 236. Apud poetas *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλει. Od. ό. v. 245. *in*, (cum ablat.) ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ. Il. χ'. v. 70. *in*, (cum accuſat.) ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ. Od. λ'. v. 423. πίπτοντα περὶ σφίσιν. Apollon. *ſuper*, περὶ ῥοδέοισιν ἔερση τήκεται. Apollon. Argon. l. 3. v. 1019. *a, ab*, περὶ δουρὶ πεπαρμένη. Il. φ'. v. 577. *cum*, περὶ βουσὶν ὑπέστη. Apollon. Argon. l. 3. v. 904. *inter*, εὔκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν idem. ibid. v. 1171.

Cum Accuſativo: *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία. Ariſtot. *circa, commorationem*, διατρίβειν περὶ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας δεῖ. Iſocrat. *circiter* vel *ad*, περὶ ἀρίστου ὥραν ἧκον. Xen. ſic περὶ μεσημβρίαν, Act. 22. 6. ſæpius additâ particulâ που, εἰς ἔτος ἤδη περί που τὸ ὀγδοηκοστὸν ἐληλακώς. Herodian. l. 7. *erga*, περὶ τοὺς γονεῖς τοιοῦτος γίνου, &c. Iſocrat. *contra*, περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα, περὶ δὲ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα. Dem. in Midiam. *ad*, ὡς ἔλθοιμι περὶ τοὺς φιλοσόφους. Lucian. Icarom. *ad, relationem*, τὰ περὶ ψυχήν. Iſocrat. *in*, περὶ τὴν ἀσθένειαν εἶναι. Plato. *ſupra*, περὶ νότον ἐπὶ βορρᾶν, Lucian. *per* vel *in*, περὶ πάντα, Tit. 2. 7. *de*, ἀναμιμνήσκειν περὶ τὰ ἀφροδίσια. Plato. *quoad*, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν, 1 Tim. 1. 19. *inſtar*, περὶ δάκτυλον τὸ πάχος ἔχω. Plutar. *cum, ſocietatem*, οἱ περὶ τὸν Παῦλον, Act. 21. 8.

In compoſitione ſignificat *circum*, περιάγω *circumduco*; *circa*, περικάρδιος *circa cor*; *in*, περιπίπτω *incido*; *re*, περιλείπω *relinquo*; *pro*, περιδίδωμι *do pro (aliquo;)* περιποιῶ *pro me facio, vendico*; *de, malignitatem*, περιορέω *deſpicio, contemno*; *per*, περικαής *peruſtus*; interdum *e, ex*, περιτρέπω *everto*, περιδύω *exuo*; *augmentum*, περικαλλής *admodum venuſtus*; περιδακρύω *ubertim fleo*; *excellentiam*, περιγίνομαι *ſuperior ſum, excello*; *utrinque*, περιδέξιος *ambidexter*: Aliam inducit ſignificationem, περιηγέομαι *deſcribo*, περίαλλα *vehementer*, &c.

Πρὸς cum Genitivo; *a, ab*, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες. Od. ξ'. v. 57. *ex*, ξεῖνος ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων. Od. θ'. v. 29. πρὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων καθεστάναι τὰς ἡγεμονίας. Diodor. l. 18. *ex, ſecundum*, πρὸς θυμοῦ. Viger. *ex genere*, ἐλεύθερος καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς τῆς μητρός. Æſchin. in Cteſiph. *de*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν. Epictet. *de, de-*

orſum, ἔπεσε φλὸξ πρὸς τοῦ οὐρανοῦ. V.T. *per*, *in obteſtando* vel *jurando*, πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς. Dem. in Cteſiph. οὐκ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. Il. τ'. v.188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρός. Xen. ſic Il. ά. v.339. *in*, *contra*, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον. Halicarn. *pro*, πρὸς ἐμοῦ λέγεις. Lucian. *a parte*, *ſecundum*, πρὸς τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι. Dem. ad Bœotum. *inſtar*, *loco*, πρὸς ὕβρεως λαμβάνων. Philo. *verſus*, πρὸς Βορέαο καταιβαταί. Od. ν'. v.110. *cum*, πρὸς ἕνδεκα βασιλέων βασιλεύσει. Herodot. *relationem*, οἱ πρὸς αἵματος. Soph. *officium* vel *decorum*, τὸ ἀῤῥενωπὸν οὐ πρὸς ἁβροῦ καὶ ἐρασμίου ῥήτορος. Lucian. ἄτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρός σου. Xen. *ad*, *in*, *pro*, cum ſignificatione *commodi* aut *incommodi*, τοῦτό μοι πρὸς κακοῦ γίνεται. Ariſtot. & πρὸς ἀγαθοῦ. Galen. ſic πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει, Act. 27. 34. Apud poetas *prope*, εὗδον πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες. Il. κ'. v.428. *ſub imperio*, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις. Il. ζ'. v.456. *in*, ναίουσι πρὸς Ἤλιδος. Od. φ'. v.347. ποτὶ *ad*, ποτὶ πτόλιος πέτετο. Il. χ'. v. 198.

Cum dativo: *ad*, νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι. Diodor. ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλει. Od. ζ'. v.310. *ad*, *apud*, πρὸς κεφαλῇ, Joan. 20.12. πρὸς ταῖς πύλαις. Lucian. ſic εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, Joan. 18.16. *ad*, vel *a*, *officium*, οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι. Herodian. l.3. *ad*, *in*, *contra*, νῆα ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξεν. Od. γ'. v.298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημένοις. Plut. in ed. c. liber. *ſupra*, *ad*, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε. Lucian. Macrob. *cum* vel *apud*, πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος. Plutar. *in*, (cum ablat.) πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν. Idem. ὅλος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει. Heliod. *in*, (cum accuſat.) ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ. Il. ά. v.245. *in*, *ad*, *commodum*, οὐ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι. Xen. *circa* vel *tenus*, πρὸς τοῖς μαστοῖς περιεζωσμένος, Apoc. 1.13. *ſub*, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου. Lucian. *uſque*, *ad*, πρὸς τῇ καταβάσει, Luc. 19.37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς εἰμί. Lucian. apud poetas *cum*, πρὸς αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει. Heſiod. ἔργ. l.1. v.209. *ſuper*, κεῖντο ποτὶ χθονί. Il. φ'. v.426. *a*, ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων. Od. λ'. v.423.

Cum accuſativo; *ad*, πρὸς τὴν ἔχοντ᾽ ὁ φθόνος ἕρπει. Soph. ὄνος πρὸς λύραν. Proverb. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν. Ariſtot. *uſque ad*, φίλος πρὸς βωμόν. Plutar. *quoad*, ἀὴρ ὕδατος ἀφέστηκε πρὸς τὴν καθαρότητα. Plato. *in* (cum accuſat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιῤῥεῖ. Baſil. *in*, (cum ablat.) πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη. Il. ζ'. v.467. *ad*, *in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιόπειον ἐπικεχρωσμένοι. Lucian. *ad*, *in*, *commorationem*, ἐγένετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν. Plutar. *penes*, πρὸς ἡμᾶς ἐστι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν. Philipp. ad Plutar. *erga*, δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, 2 Tim. 2.24.

2. 24. *contra*, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε. Euripid. ſic Act. 9. 15. *ſecundum*, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς τιμὰς νέμε. Plutar. ſic ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα. Luc. 12. 47. *apud*, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. Joh. 1. 1. *verſus*, χλαίεσκε πρὸς οὐρανόν. Il. θ'. v. 364. *inter*, τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας. Iſocrat. ad Demon. ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς. Luc. 9. 41. *circiter*, *ad*, εισῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. Demoſt. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην. Lucian. Toxar. ſic πρὸς ἑσπέραν ἐστί. Luc. 24. 29. *per*, φυσᾷν πρὸς ῥῖνας αἷμα. Soph. *per*, *in jurando*, πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι. Suid. *per*, *ex*, *modum*, πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν. Demoſt. de coronâ. πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν. Epheſ. 3. 4. *præ*, *comparationem*, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη. Proverb. ſic οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν. Rom. 8. 18. *cum*, πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι. Iſocrat. ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε. Il. ζ'. v. 235. *cum*, *apud*, ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς. Marc. 11. 31. *pro*, τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διαλλάττονται. Ariſtot. *a*, *ab*, πρὸς τὰς πράξεις οὐκ οἶνος οὐχ ὕπνος ἐκεῖνον ἐπεῖχε. Plutar, de Alexandro. *de*, ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Xenoph. ſic πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει. Heb. 1. 7.

In Compoſitione ſignificat *ad*, προσέρχομαι *adeo*: *ad*, *verſus*, πρόσβορρος *ad Boream ſitus*: *in*, προσδέομαι *indigeo*: *in*, *contra*, προσμειδιῶ *irrideo*: *prope*, πρόσγειος *terræ proximus*: *con*, προσομιλέω *converſor*, προσπάσχω *compatior*: *ob*, προσφορὰ *oblatio*: *ſimul*, προσαπόλλυμαι *ſimul pereo*: *ſurſum*, προσάντης *arduus*: *inſuper* προσδιηγέομαι *aliquid inſuper narro*: *augmentum*, προσερεθίζω *vehementer laceſſo*: *diminutionem*, προσψαύω *leviter attingo*: *nuper*, πρόσφατος *recens occiſus*: *in*, *ſuper*, προστίθημι (interdum) σοι ζημίαν *impono tibi mulctam*. Thycyd. Alias indicit ſignificationes προστάττω *impero*: προσκόπτω *impingo*: προστρέπω *ſupplico*; προσφέρομαι (interdum) *veſcor*.

Ὑπὲρ cum Genitivo; *ſuper*, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς. Proverb. *ſuper*, *contra*, εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε. 1 Cor. 4. 6. *ſupra*, ὑπὲρ τῶν κήπων ὄρος κέεται. Herodot. *de*, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. in vitâ Demoſth. *pro*, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Rom. 5. 8. *pro*, *a*, *parte*, εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Rom. 8. 31. *pro*, *ex*, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. Philip. 2. 13. *pro*, *vice*, ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιήσω. Dem. ſic ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι. Philem. v. 13. *pro*, *per*, *in obteſtando*, λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων. Apollon. Argon. ſic ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυρίου. 2 Theſſalon. 2. 1. *propter*, αἰσχύνομαι ὑπὲρ σοῦ Διός. Lucian. ſic ὑπὲρ βασιλείας πάσχετε. 2 Theſſalon. 1. 5. *ultra*, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου. Thucyd. *e*, *ex*, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὰ κατέστησαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας. Halicarn. ὑπὲρ κεκόππος ἀλύξῃ. Apollon. *per, in,* ὑπὲρ πόντοιο φέβονται. Quint. Smyrn.

Cum Dativo rariſſimé; *ſuper,* ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦνται. Anacr. Ode. 51. *ſuper, à,* οἱ δ' ἄρ ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι. Orph. Galactites v. 29.

Cum Accuſativo: *ſuper, per,* ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης. Od. ί. v. 260. *ſupra,* τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. Proverb. ſic ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου. Act. 26. 13. *ultra,* ὑπὲρ πέραν φρονεῖν. Lucian. *præter,* ὑπὲρ μοῖραν. Il. υ'. v. 337. *contra,* vel *præter,* ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν. Il. γ'. v. 299. *poſt,* ὁ δὲ ὑπὲρ τούτους Μίδας. Lucian. in dial. Menip. & Æaci. *alternationem,* ὑπὲρ μίαν *alternis diebus.* Viger.

In Compoſitione ſignificat, *ſuper,* ὑπερπερισσεύω *ſuperabundo: ſupra,* ὑπερνέφελος *qui eſt ſupra nubes,* ὑπεράνθρωπος *qui eſt ſupra hominem: pro,* ὑπερμαχέω, ὑπερασπίζω *propugno: pro, vice,* ὑπεραποθνήσκω *pro aliquo morior; præ, ante,* ὑπερθέω *præcurro; præ, ſupra,* ὑπερακοντίζω *optime omnium jaculor; trans,* ὑπερβαίνω *tranſgredior: præter,* ὑπέρμορον *præter fatum; ex,* ὑπερορίζω *extermino; augmentum,* ὑπερμαίνομαι *valde inſanio: malignitatem,* ὑπερφίαλος *perfidus,* ὑπερλιώως *ſuperbus:* Alias inducit ſignificationes ὑπερτίθεμαι (interdum) *differo, procraſtino,* &c.

Ὑπὸ cum Genitivo; *ſub,* ὑπὸ χθονός. Heſiod. Theogn. *ſub poteſtate,* Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο. Thucyd. *à,* ὑπὸ Θηβέων ἐφ' Ἡρακληίας στήλας. Herodot. *ex,* ὑπ' εὐνοίας χαίροντας. Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσῃσι λάβρον ὑπαὶ νεφέων. Il. ό. v. 625. *ex, ſecundum,* ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης. Od. ή. v. 263. *propter,* χλωρεὶ ὑπαὶ δείους. Il. ό. v. 4. *propter, de,* ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις. Plutar. *per,* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσιν Ἴωσι. Herodot. ſic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων. Apocal. 6. 8. *præ,* ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν. Ariſtoph. *cum,* καταβαίνων ὑπὸ λαμπάδων. Plutar. in Catone majore, *ad,* ἵκανε Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο. Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 175. *apud,* ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ἦν. Thucyd. *de,* ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων. Lucian. *in,* ἡμῖν ὑπ' εὐθίας μᾶλλον ἔσται πάντα. Xenoph. παιδ. l. 6.

Cum Dativo; *ſub,* ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος. Lucian. *ſub poteſtate,* ὑπὸ Πέρσῃσιν ἐστὶν Αἴγυπτος. Herodot. ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. Demoſth. *ſub perſona,* τρεῖς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει. Euſtath. in Iliad έ. *ſub, in,* κατακύψας ὑπὸ κόλπῳ. Od. ό. v. 468. ὑπὸ νυκτί. Apollon. *ſub, circiter,* ὑπ' ἠοῖ οἱ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες. Il. θ'. v. 530. *ſub auſpicio,* ὑπ' αἰθυίης πτερύγεσσι. Proverb. ἐϋμμελίω ὑπ' Ἐπειῷ. Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 41. *à, ab,* ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι. Il. ν'. v. 668.

λόχον ποιητέον ὑπὸ θεῷ ἀρξαμένοις. Nazianz. *ex*, Λήπειδε ὑπὸ χερσὶ περήσειν. Hom. hymn. in Mercur. v. 158. *ad*, ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν Od. ξ'. v. 469. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαίνειν. Lucian. Dial. Jovis & Cupid. *ad, ſecundum*, ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγειν τὸν βίον. Plato. *ad, prope*, τῶνδ' ὑπὸ χερσὶ πολλοί. Quint. l. έ. v. 58. *propter*, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπῃνεῖτο. Xiphilin. in Nerone. ὑπ' Ἄρει καὶ Ἕκτορι —Οὔτέ ποτε. Il. έ. v. 699. *propter, præ*, ἐκθανόντες ὑπὸ καύματι. Zoſimus. *infra*, vel *poſt*, ὑπ' αὐτῷ Ζήνων κατεκλίνετο. Lucian. Lapith. *cum*, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ παρῄει. Plutar. in Galba. *coram*, λέγω δὲ ὡς ὑπὸ θεῷ μάρτυρι. Nazianz. in epiſt. ad Cæſar.

Cum Accuſativo: *ſub*, ὑπὸ τὸν μόδιον. Matth. 5. 15. *ſub poteſtate*, ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι. Demoſth. de coronâ. ſic ὑπὸ νόμον. Rom. 6. 15. *ſub, ad*, οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι. Herodian. l. 3. *ſub, tempore*, ὑπὸ νύκτα. Ariſtot. *ſubter*, καὶ τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν. Plutar. *ad*, αἴσχιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. Il. β'. v. 216. *infra*, vel *poſt*, ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. Lucian. Lapith. *pone*, καί μιν κατακρύπτει ὑπὸ τὴν θύραν. Herodot. *in*, [cum Accuſativo] βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμφύσματα. Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

In Compoſitione ſignificat *ſub*, ὑπογράφω *ſubſcribo*; *ſub poteſtate*, ὕπειμι *ſubſum*, ὑποποιοῦμαι *mibi ſubjicio*: *ſub, clam*, ὑπαρπάζω *clam ſurripio*: *re, rurſus*, ὑπότροπος *redux*, ὑποστρέφω *revertor*: *re, ſeorſim*, ὑποχωρέω *recedo*: *inter*, ὑποκρούω *interpello*: *ex*, ὑποδύομαι (interdum) *emergo*. Od. ύ. v. 53. *diminutionem*, ὑποδείδω *ſubvereor*, ὑπόκωφος *ſurdaſter*: *augmentum*, ὑποπίνω *largius bibo*: *improbitatem*, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum*; *oblique*, ὑποβλέπω *obliquè intueor*: Alias inducit ſignificationes, ὑπόγυιος *propinquus*, ὑποκρίνομαι *ſimulo*, &c.

Plures ſimul præpoſitiones regunt caſus; ut ἀμφὶ περὶ στήθεσσι. Od. λ'. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνην. Il. β'. v. 305. περί τ' ἀμφί τε ταφρόν. Il. ρ'. v. 760. Interdum præpoſitio cum Adverbio; ut ἀπὸ νόσφι καρήνων. Quint. Smyrn. l. ά. v. 264. Quandoque plures præpoſitiones in unam dictionem coeunt; ut ὑπὲκ νεφέων. Hom. hymn. in Apoll. v. 428.

Præpoſitio apud poetas non rarò caſui ſuo poſtponitur; retracto accentu diſſyllaborum omnium, præter ἀνά, διά; ut θεοῦ πάρος. Il. τ'. v. 3. μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα. Il. έ. v. 824. ὄντε διὰ. Heſiod. ἔργ. v. 3. apud oratores περί; ut οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι. Lucian. Gallus. Item καταπαύδησις λυπέει φιλοπονίης κρατερῆς ὕπο. Hipp.

Inter præpoſitionem & caſum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ἐπὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν παρέρχομαι. Lucian. merced. cond. περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας. 2 Cor. 9. 1. apud poetas quælibet dictiones;

ones; ut ἀμφὶ δὲ πολλὴ Κόπρος ἔην κεφαλῇ. Il. ώ verſ. 163.

Revelluntur à verbis etiam Præpoſitiones; ut κατὰ γαῖα καλύπτοι. Il. ζ'. v. 464.

Præpoſitiones ſine caſibus migrant in adverbia; quædam etiam retrahunt accentum nempe πέρι, ἄπο; ut σὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τὰς ζάλας. Lucian. merced. cond. καὶ μικρόν τι πέρας. Idem in Tyranno. πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ᾽ ὕμμες. Od. φ'. v. 231. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ. Od. δ'. v. 324. πολλὸν ἄπο προφέρων. Il. π'. v. 669. Similiter præpoſitio cum caſu ſuo coaleſcens; ut ἐκποδὼν *procul, e medio,* ἐπέκεινα *ultra,* παραχρῆμα *extempore,* nonnunquam cum caſu non ſuo; ut ἐμποδὼν *impedimento.*

Præpoſitiones cum caſibus elegantiam pariunt; ut ἀπὸ τοῦ βελτίστου vel κρατίστου *optime,* ἐπὶ vel ὑπὸ πόδα χωρεῖν *retrocedere.* Xenoph. in Halicarn. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ *die ſequente* Herodian. & Polyb.

Præpoſitiones ſequente articulo & infinitivo uſurpantur pro adverbio vel conjunctione; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν. Luc. 14. 1. *cum veniſſet;* παρέδωκε τῷ Μινουκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι. Plutar. in Fab. Max. (i. e.) *ut non pugnaret;* πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ προδοὺς ἐξ Ἐρετρίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, ὁ αὐτὸς οὗτος οὐκ ἔθαψε. Demoſth. in Midiam. (i.e.) *præterquam quod,* &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι. Luc. 2. 21. (i. e.) *priuſquam concepiſſet.*

Præpoſitio in Compoſitione ſæpiſſimè regit caſum, quem extra Compoſitionem regebat; ut ὄχου παραστείχων. Soph. παρέστησαν αὐτῷ Act. 9. 39. παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Act. 27. 13. quia παρὰ *prope* regit tres caſus; in decompoſitis utravis præpoſitio; ut ἐγκάτθετο κόλπῳ. Il. ξ'. v. 223. ἐγκάτθετο νηδύι. Heſiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ præpoſitiones ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem quandoque ſuſtinent verborum ferè tertiæ perſonæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent conſtructionem & concordantiam; Ἄνα pro ἀνάστηθι; ut ἄνα εἰ μέμονας. Il. ι. v. 247. Ἂν pro ἀνέστη; ut ἂν δ᾽ Ὀδυσσεύς. Il. γ'. 268. ἂν δὲ Βορήϊοι υἷες. Apollon. Argo. l. 2. v. 494. Ἔνι, (interdum ἔν,) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro Compoſitis verbi εἰμὶ, per omnes numeros ferè tertiæ perſonæ; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος. Galat. 3. 28. ἔνι τοι φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί. Od. φ'. v. 288. ἔνι δὲ βόες. Quint. l. ἑ. verſ. 60. πάρα εἰς γε θεῶν. Il. ά. v. 98. πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι. Il. ψ'. v. 479. οὔτοι ἔπι δέος. Il. ά. v. 515. οὐ γάρ τις μέτα τοῖος. Od. φ'. v. 93. πέρι τοι μένος Od. μ'. v. 279. regimen; ut πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσι. Heſiod. ἐργ. v. 452. &c. Uſurpantur itidem pro Imperſonalibus; ut οὐκ ἔνι τῷ φθάνοντι παρελθεῖν. Demoſt. de coronâ. τὸ πίστι δ᾽ οὐ μέτα. Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

QUid & quotuplex ſit pes & carmen, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodiâ latinâ: Superſunt tria tantùm fuſiùs explicanda, Spiritus, Tempus ſive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

VOcales (præter υ) & diphthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones:

A in nonnullis aſpiratur; 1°. Nominibus, ἅβρα, *ancilla*, ᾅδης *Orcus*, αἷμα *ſanguis*, αἱμασιὰ *ſepes*, Αἷμος *Hæmus*, Ἅλαι *urbis nomen*, ἁλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plauſtrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *ſanctus*, ἁγνὸς *caſtus*, αἱμύλος *blandus*, αἱματηρὸς *cruentus*, ἁλὴς *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *ſimplex*. 2°. Verbis; ἅδω *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *ſalio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto, accendo, tango*. 3°. Adverbiis; ἅλις *ſatis*, ἅμα *ſimul*, ἅπαξ *ſemel*.

2°. E aſpiratur ante κ, ο, ψ, π, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *induciæ*, ἔορ *ſoror*, ἐώρα *ſuſpendium*.

Aſpirantur item ſequentia; 1°. Nomina, Εἵλως *ſervus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor ſolis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *Græcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη *herbæ nomen*, ἕρκος *ſeptum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Veſper*, ἕστωρ *paxillus temonis*, ἑδανὸς *ſuavis*, ἑταῖρος *ſocius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, εἷς, ἕξ, ἑπτὰ, ἑκατὸν. 2°. Verba, ἕζομαι *ſedeo*, εἱλέω *inſolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *ſequor*, ἕρδω *facio*, εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3°. Adverbia, ἕνεκα *gratia*, ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἒ ἕ *heu heu*.

3°. H ante β, γ, κ, σ aſpiratur, Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valde divinus*, ἤγανον *ſartago*, ἦκα *ſenſim*, ἤκεστος *ſtimulum non expertus*.

Aſpirantur & hæc; 1°. Nomina. Ἧδος *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *coætaneus*, ἡλικία *ſtatura*, ἥλιος *ſol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Juno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *dulcis*, ἥμερος *manſuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἥττων *minor*. 2°. Verbum, ἡμεκτέω *ægre fero*. 3°. Adverbium, ἡνίκα *quando*.

4°. I ante ε, ζ, ϛ, ππ, μ (ſequente vocali), aſpiratur. Sed Ἴϛρος *Iſter*, ἴϛαμαι *ſcio*, ἰοὺ *heu*.

His adde 1°. Nomina, Ἱδρὼς *ſudor*, ἱκανὸς *ſufficiens*, ἱκέτης *ſupplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύω *ſedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι ἱκάνω *venio*, conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non ſequente φ,) σ (ſequente vocali,) aſpiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis* & *nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aſpiratur articulus ὁ, ὃς; ſic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum ſimilibus: item ὁπ particula præfixa dictionibus plerumque aſpiratis; ut ὅπη, ὅπως, &c.

Aſpirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, οἷος *qualis*, ὅλος *totus*, οὗτος *hic*, οὗ *ſui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aſpiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam ſpiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω &c. Sed ὄρπη *ſeceſpita*, ἄρπιξ *ſpina*, ἀρπιαδος *palma*, Ὄρμενος *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum conſonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι ſervat ſpiritum thematis: ut ἕϛηκα ab ἵϛημι. Præfixum vocali aut diphthongo ejuſdem accipit ſpiritum; ut ἕειπα, ἑώρων, ab εἶπα, ὁράω.
Temporale augmentum ſervat ſpiritum mutabilis; ut ἀκούω, ἤκουον.
Reduplicatio præſentis verborum in μι aſpiratur; ut ἵϛημι.

Dictiones peregrinæ non obſervatis hiſce regulis ſervant Spiritum ſuæ originis; ut Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ ſervatur in derivativis; ut ὀκτὼ, ὄγδοος, ἕζομαι, ἕδος, ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in Compoſitis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω. Ἥρα, Ἡρακλῆς. ἅλς, ἁλκυὼν vel ἁλκυδὼν *halcyon*. Caſus recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθὴ, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ, &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & perſonas; ut ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι, &c.
Variatur ſpiritus in hiſce derivativis ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἅμυδις ab ἅμα *ſimul*, ἧδος *dulcedo* ab ἡδὺς, ἐσθὴς *veſtis* ab εἷμαι, ἱϛορία *hiſtoria*, ab ἴϛωρ: in Compoſitis ἐλεόθρεπτος & ἐλειότροφος *in palude nutritus*, ab ἕλος *palus*, Euſtath. ἔνδυο *celeriter* ab ἐν δύο. A pro ἅμα & ο pro ὁμοῦ levigatur: ut ἄκοιτις *uxor*, ὄτριξ (pro ὁμότριξ) *ſimiles habens pilos*.

ιος. Il. β΄. v. 765. Sed ἅπας aſpiratur, item ὅπατρος *eodem patre natus* Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diverſâ origine, diverſo notatur ſpiritu; ut ἴκμενος *humidus* ab ἰκμὰς *humor*, ἵκμενος *ventus ſecundus* ab ἱκνέομαι *venio*; ſic ἰήϊος *epitheton Apollinis* ab ἰάομαι *ſano*, ἱήϊος *idem* ab ἵημι mitto. Manente eâdem ſignificatione, dictiones quædam duplicem habent ſpiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς *connexio*, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς *indumentum*, ἕδνα & ἔδνα *dos*, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ *palus*, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη *polypi genus*, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος *herbæ genus*, ἑλλέβορος & ἐλλέβορος *elleborum*, ἕνος vel ἔνος *antiquus*, ἕρμακες & ἔρμακες *ſaxa in mari*, ἕρση vel ἔρση *ros*, ἕρσις vel ἔρσις *nexus*, ἑσμὸς vel ἐσμὸς *cœtus*, εὔστρα & εὕστρα *hordeum montanum*, ἑψία & ἐψία *colloquium*, ἴκελος vel ἵκελος *ſimilis*, ὄρκυνος & ὅρκυνος *piſcis genus*. Verba ἑλύω & ἐλύω *volvo*, ἕννύω & ἐννύω *induo*, εὔω & εὕω *uſtulo*.

Tempus.

Ratione temporis ſyllabæ ſunt longæ, breves, vel ancipites.

- 1°. Naturâ
  - Longæ, in quibus reperitur diphthongus vel vocalis naturâ longa, ſcilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
  - Breves, in quibus ε, ο.
  - Ancipites ſive communes; in quibus α, ι, υ: utpote quæ in pleriſque dictionibus pro arbitrio longæ ſunt vel breves.
- 2°. Poſitione
  - Longæ: Quævis vocalis ante duas Conſonantes aut duplicem poſitione longa eſt; ut ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί. Il. έ. verſ. 171.
  - Ancipites: Brevis ante mutam ſequente liquidâ communis redditur; ut μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον. Phocyl. v. 92. πολλοῦ μὲν ὄχλου πολλῶν δὲ τεθρίππων. Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιθὲς οὐκ ἀξῶ τὺ τέκνον μορμὼ, δάκνει ἵππος Idem Idyll. 15. v. 40. δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι. Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἑπτὰ δραχμῶν. Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κτ, πτ; ut ἥτε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς. Heſiod. Erg. v. 45. (ſic ἄνδρα μεμνηκόβον. Solon. ια. v. 9.) ἄκρον δάκτυλον κατα δάκνων. Hom. Batrach. v. 45. Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς. Od. δ΄. v. 83. Item ſequente liquidâ: ut λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος. Heſiod. Scut. Herc. v. 3.

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas ſimplices non rarò corripitur; ut οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον. Il. β'. v. 634. ἠδὲ Σκάμανδρος. Il. έ. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripiuntur ante vocalem ſequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ. Il. ά. v. 30. πειρᾷ ἐμεῖο γεραιέ. Il. ώ. v. 433. ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας. Il. β'. v. 748.

3. Uſu
- Longæ ſunt ſyllabæ, in quibus anceps ſemper producitur:
- Breves, in quibus ſemper corripitur.
- Ancipites, in quibus producitur vel corripitur.

Quantitas hujuſmodi vocalium ſpectatur vel in ultimis, vel prioribus ſyllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis ſyllabis.

* *Quæ vero differunt ſuis locis excipiuntur.*

Si anceps ſit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; ſi brevis vel communis, quantitatem ſervat in accuſativo & vocativo ſingularibus; ut Αἰνείας, Αἰνείαν, Αἰνεία, φιλία-ίαν, τράπεζα-αν, πᾶς-πᾶν, νηδύς-ὺν, μέλας-αν, ἔτυψα-αν.

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto, longâ ſunt; ut ἀκτίς-ῖν, Φόρκυς-υν.

Hæ duæ regulæ obſervari debent in ſequentibus.

A finita corripiuntur; ut τράπεζα, τέτυφα, τύψασα, ἵνα, ὦ ἱππότα.

producuntur Nomina
- 1°. In εα, αα, δα; ut θεά, Ἀθηνάα, βασιλίνδα.
- 2°. Polyſyllaba in αια; ut πελωναία.
- 3°. In ρα (non præcedente diphthongo;) ut χαρά, ἀκέστρα excipe, ἄγκυρα, γέφυρα, ὄλυρα, Κόρκυρα vel Κέρκυρα. Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίστρα.
- 4°. In εια; ut χρεία, ἐγχεία, βασιλεία: Excipiuntur quæ manant ab adjectivis in ης; ut ἀλήθεια ab ἀληθὴς: Fœminea; ut ἱέρεια, ἀγγελίεια. pag. 23. Nomina Urbium quæ à viris illuſtribus appellationem habent; ut Ἀντιόχεια. item Βατίεια *nomen collis*, κώδεια *caput*, νάπεια *ſinapi*.
- 4°. in ια; ut σοφία: præter verbalia in τεια; ut ψάλτεια: item Καλαύρεια *nomen loci*.
- 6°. Omnia fœminina ab Adjectivis in ος; ut λαύρα, ὁσία: præter δῖα, πότνια, ἴα & μία.
- 7°. Dualia in α; ut Μούσα.

His adde κόλλα cum compoſ. χρυσοκόλλα, &c. σικύα.

An

Αν finita corripiuntur: ut ἂν, ὦ Αἶαν.

Producuntur 1°. Maſculina in αν: ut Τιτάν. 2°. Adverbia; ut πέραν: Sed ἄπαν quando breve eſt.

Αρ finita brevia ſunt; ut νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur monoſyllaba κὰρ, ψάρ· γὰρ commune eſt.

Ας finita producuntur; ut Αἰνείας, Αἴας, τύψας. Corripiuntur nomina impariſyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος; ut λαμπὰς, μέλας, σέλας. Accuſativi plurales quintæ ſimplicium; ut Τιτᾶνας. Item Adverbia in ας; ut ἀτρέμας· ſed ἕκας interdum producitur.

I finita brevia ſunt; ut μέλι, τίθημι, τύπτησι, ἶφι, βίηφι. Adverbia oxytona in τὶ ſemper ferè longa ſunt; ut ἀνιδρωτὶ: in ιστὶ plerumque brevia; ut Αἰγυπτιστί.

Ιν finita brevia ſunt; ut πάλιν, ὄφιν: commune eſt τείν· ιν-ινος longa ſunt; ut ῥηγμίν.

Ις finita brevia ſunt; ut πόλις, δίς, ἀμοιβαδίς. Producuntur nomina monoſyllaba; ut λὶς *lævis*: τίς ſæpiùs breve. Diſſyllaba pleraque fœminina acutitona in ίς-ίδος, penultimâ longâ, producunt ultimam; ut ἀρτὶς, ἀψὶς, βαλβὶς, κληὶς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγίς. Item hyperdiſſyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus; ut βατραχὶς, κανονὶς, καλαμὶς, κεραΐς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σησαμίς. Communia ſunt ἀκρὶς, Περσὶς, νεβρὶς, νησίς: ſed πατρὶς plerumque breve eſt. Ις-ιθος longum eſt; ut μέρμις, ὄρνις.

Υ finita brevia ſunt; ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ: ſed ἄντικρυ commune eſt.

Υν finita corripiuntur; ut σύν: ſed υν-υνος producuntur; ut μόσυν.

Υρ finita producuntur; ut ψίθυρ.

Υς finita corripiuntur; ut βαθύς. Producuntur Subſtantiva oxytona, quæ declinantur per ύος; ut ἰλύς, ὀφρύς: item κώμυς. Sed ἰχθὺς, uti & ὀφρὺς in compoſitis, alicubi corripiuntur: ſic χέλυς.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante vocales plerumque corripiuntur.

Exceptiones.

1°. A penultima nominum in άων creſcentium per ο, longa eſt; ut Μαχάων. Item Ἑρμάων, Ποσειδάων.

Propria Oxytona, & fœminina in αῒς, producunt α; ut Θαΐς· ſed Ἀῒς communem habet.

Sequentia itidem producunt α penultimam; ut ἄϊξ, ἀὴρ, κράας, λαὸς, χαὸς, πάος. Alia antepenultimam; ut ἄαπτος, ἀκράαντος, ἀΐσσω, Ἀχαϊκὸς, Ἄονες, Βουγάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, τετράορος, ἐλάϊνος & ἐλαΐνεος.

In quibuſdam α communis eſt; ut ἀήρ· ſed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαὸς, δαΐζω, ἱλαὸς, φάος rariùs producuntur; ναὸς, ἄορ rariùs corripiuntur: in ἀάτω ſive ἀτάω utraque α per omnia communis eſt.

2°. I penultima nominum in ίων-ονος longa eſt; ut κίων βραχίων, Ὠρείων· exceptis comparativis quæ ferè brevia ſunt; ut ἡδίων· item χιών. Longa eſt in his κειὸς, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμὸς, παλίωξις, προΐωξις, Πιερὶς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, ſæpiùs tamen correptam; ut σοφία· ſed ἀεργία, αἰκία, ἀνία, καλιὰ, κονία, ὁρμιὰ, ςία ſæpiùs productam.

In hiſce ι communis eſt: ἰαίνω, ἰάχω, ἱερὸς, θριαὶ, θρῖον, λίαν, μνίον, οἴω, πιαίνω, πίον· Sed ἵεμαι, ἰὸς, rariùs brevia; ἠΐον & compoſita à δὶς δῖος ut ἔνδιος, rariùs longa.

3°. Υ in ſequentibus producitur. Ἐνυὼ, θυάς, ἰγνύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑετὸς, κυάνεος.

In his communis eſt, γύης (quod in compoſitis ſæpiùs breve) μύουρος, μύων, πύελος. Rarò corripiuntur εἰλυὸς, μυζὸς, Ὑάδες· κάρυον, κρόμμυον raro producuntur.

Α, ι, υ, ante μα in quamplurimis neutris producuntur: ſed κλίμα, κρίμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα, alicubi corripiuntur.

Α ante β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ν. π. ρ. σ. τ. φ. χ. corripitur.

Exceptiones.

Polyſyllaba in ατος præcedente ρ vel vocali ut plurimùm longa ſunt; ut ἀνίατος, Ἄρατος, ſic ἄπλατος. Corripitur ἐρατός· ἀάατος commune eſt.

Nomina in άτης Propria, Gentilia, & lapides ſignificantia, producunt α penultimam, ut Εὐφράτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης: ſed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur: Σπαρπάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσιος quartam à fine producunt: ſic Συρακόσιος.

Penultimæ α, ι, υ, circumflexæ ſimul omnes in catalogo infra ponuntur.

A in ſequentibus producitur: ἀβάλε, ἀγὴ, ἀδόλεσχος, ἀκῶν, ἀκούσιος, Ἄκις, Ἄσις nomen *fluvii*, ἀλυσωὶν, ἀμάρακος, Ἀπὶς, Ἀπύω, ἄπειρος, ἄτη, κάβηξ, δασὺς, δαλὸς, Δαμοίτας, Δάμων, δανὸς, διάκονος, διαμελεϊστὶ, δραπέτης, θάτερος, Ἰάπυξ, Ἰάσων, Ἰθαγενὴς, καναβινὸς, Καρὶς, κάρος, κλάδος, κοάλεμος, κόβαλος, κραίον, κρανόω, κρατὴρ, κνάκος, Λάδων, λαρὸς, νάνος, νάπυ & νάπεια, Ὀμφάλη, παΐζω, Πρίαπος, πτεράκης, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάπινον, σπάδιξ, Στυμφᾶλος, σφραγὶς, τάλας, πάρα, τραιὴς, φάλαινα, φαρὸς, φλυαρὸς, ψαρὸς, ψάρος, ὠρακιάω. Penultima longa eſt, in ἀλιγὴς, Ἄναπος, Σαρδανάπαλος.

Communis eſt α in his ἀμάω, Ἄρης, κάραβος, ἑανὸς, καλὸς, τραχὺς: Sed ἀλαὸς, ἁλίσκω, ἄριστον *prandium*, ἀτάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, τάγος, τάπης, rariùs producuntur: ἀεὶ, θάκος, φάρος rariſſimè corripiuntur. ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀπόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνὴρ in recto commune, in obliquis & in compoſitis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ν. π. σ. τ. φ. χ. brevis eſt.

Exceptiones.

Ιυη in diſſyllabis producitur: in hyperdiſſyllabis itidem, ſi longa præceſſerit; ut δίνη, ὑσμίνη.

I ante vel poſt ρ producitur; ut λιαρὸς, δριμύς. Brevia ſunt compoſita, & derivata à τρὶς, præter, τρίνακρις; brevia item ἔριφος, θρίδαξ, κρίνον, κρίσις, κριτὴς, κριτὸς, τρίβος, θρὶξ τριχὸς cum compoſitis, item materialia in ινος, ut κέδρινος, μύρρινος.

Nomina in ικη, ιτη, ιτης, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης: præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιτος, ut ἀδήριτος, ἀμιλώιτος.

I in ſequentibus legitur producta; Ἀγχίσης, Αἴγινα, ἀγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἄμνισος, Ἄμφισος, Διδὼ, διφάω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδες, ἶβις, Ἴδη, ἶδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἶλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλισσὸς, ἵμερος, ἰνίον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰτέα, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίνναμον, κίκυς, κίχορον, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κοκλάμανος, κύμινον, λιμὸς, μυρίλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Ὀϊλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὅρμινον, ὀρίγανον, παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πλέω, Πίσα, σίπνον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιληνὸς, σισύμβριον, σίσυφος, σιμὸς, σίφων, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, στίβη, στίφος, τίτυρος, τίβυρις, τιθωνὸς, τιμάω, τιτὰν, τίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλ[illegible] χλίδη, ψιλός.

In hiſce communis eſt; Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἵλαος, ἱμὰς, καρκίνος, κινέω, κόφινος, κόπινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδη, φίλος. Rariùs producuntur γιγὰς, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωρινὸς, ὀρθρινὸς, στίχος. rariùs corripitur ἱμείρω.

Υ ante β. δ. θ. κ. λ. ν. π. ρ. τ. φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque ſunt verbalia in υτηρ, υτης, υτος, υτωρ; ut λυτὴρ, μηνυτὴς, κωκυτὸς, ῥύτωρ. Leguntur tamen quædam in υτος interdum correpta; ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυτος: Pauca ſæpius brevia; ut ἀνήνυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum compoſitis; item θύτης.

Longa etiam diſſyllaba in υλη, υνη, υνος, præter μύλη, γευνῆ, πλυνός.

Adverbia in υδὸν producunt penultimam: ut βοτρυδὸν, ὠρυδὸν. excipe ῥυδόν.

Υ ante γ, μ, σ, χ, producitur. Terminationes verò aſcititiæ υμος & υμων corripiunt υ, ut ἤδυμος, δαιτυμών: corripitur item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μαρμαρυγὴ, μυχὸς, πύματος, πύσιος, τρύγη, ὑγιὴς, χύσις: Hæc θύταιος, ὑμὴν, φύσις, perrarò extendunt: θυγάτηρ in recto ſæpiùs corripit, in obliquis ſæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ. Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, ἀτρακτυλίς, ἀϋτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γρυπὸς, γυρὸς, ζύθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κοσχόλιον, Κόρκυρα ſive Κέρκυρα, κόβυλις, κυλύρα, κύριος, λάφυρον, λέπυρον, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύραινα, μύρον, μύριοι, μυλιάω, ὄλυρα, ὀϊζυρὸς, ὀνόγυρις, ὄρκυνος, πίτυρον, πλημμυρὶς, πυραμὶς, πυρὸς. Ῥύπαιος, ῥυτὴ, σκύτος, σύριγξ, σφυρὰ, Τυδεὺς, τυρὸς, τρυπάω, ὑβὸς, χυλὸς, χελύνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κεκρύφαλος, πάπυρος, ῥυτὶς, σιγύνη, σύλος, σφονδύλιον & σφονδύλειος, τρυφή, τρυφάω, πυρόεις, ὕδωρ; ſed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω, φυταλιά, φυτάλμιος, υ rariùs producunt.

In nominibus propriis, ancipites ferè communiter accipiuntur. In peregrinis ſervatur quantitas linguæ vernaculæ: ut Γερμανὸς *Germanus.*

Anceps diphthongi reſolutæ, vel diminutæ corripitur: ut πάϊς φυγή.

Veruntamen ſi quid ab hac ancipitum, ita poſitarum, quantitate diſſentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certiſſima eſt omnium norma, ſuo loco poteſt adſcribi; ut de his modo, incertis, certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio eſt dignoſcendæ quantitatis verborum.

Breviantur ancipites, quantum ſinit poſitio, in penultimis verborum deſinentium in γω, δω, θω, ακω, ανω, αρω, αφω, αχω, ικω, τω.

Pauca in άνω ſunt communia; ut αὐξάνω, ἱκάνω, οἰδάνω· aliqua longa; ut κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra præſens anceps eſt.)

Πύθω *putrefacio*, longum eſt: ἰάχω utramque vocalem habet communem.

Producuntur verba finita in ίβω, ίγω, ίθω, ίνω, ινῶ, ίφω, ύγω, ύω, ύρω, ύκω, ύχω, ύφω. Sed ὀρίνω, θίγω, τρίβω, communem habent penultimam; ἀμβλύω, ἀρτύω, ἐντύω, κύω, πτύω, rariſſimè correptam; γίνομαι, σίνομαι, τίνω ι communem; γλύφω, υ brevem habet.

Finita in άω brevia ſunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι, longa: άω poſt ρ vel vocalem commune eſt.

Communia ferè ſunt terminata in ίω & ύω; ut τίω, κωκύω. Longa ſunt κονίω, μηνίω, χρίω, μηνύω, μηρίω· paucula brevia ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ; ut γίγας-γίγασι, τύψας-τύψασι, ζευγνὺς-ζευγνῦσι, Τιτὰν-ᾶνος, ἀκτὶν-ῖνος, φόρκυν-υνος, ἄψις-ῖδος, ἐτυψάμην-ατο, τέτυφα-ατον.

Hæc regula vim habet in ſequentibus, tum nominum incrementis, tum verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in recto, ſi declinentur purè, ferè communes ſunt; ut δρῦς-υὸς, ſic ναῦς-αὸς.

Anceps ante duplicem in ultimâ recti plerumque breviatur in obliquis; ut αὖλαξ-ακος, ἧλιξ-ικος, στὺξ-στυγός. Verùm

A longum eſt in obliquis ſequentium: ῥάξ, θώραξ cum compoſitis, χορδαξ, ἴραξ, οἴαξ, Φαίαξ, φάψ.

I ferè longum eſt in obliquis nominum in ιξ-ιγος, gentilium in ιξ-ικος; ut τέττιξ, Θρῇικες· & monoſyllaborum in ιψ; ut ῥίψ· ſimiliter in hiſce αἶξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, ποάδιξ, φοῖνιξ, φρίξ, μάστιξ interdum corripit ι.

3°. Υ incrementum nominum in υξ-υκος longum eſt; ut βόμβυξ. Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πτύξ· βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum obliquis γὺψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ὄρτυξ, quod tamen alicubi breve eſt.

I nominum in ίων-ωνος, præcedente brevi corripitur; ut Κρονίων Κρονίωνος: Reliqua ferè in ίων ſervant quantitatem recti in obliquis:

quis; ut Κρονίων, Κρονίονος· Ὠρίων, Ὠρίωνος, antepenultimâ longâ.

Pauca in obliquis brevem habent, quæ in recto longa eſt: ut Ἀμφικτίων, Περικτίων-ίονος.

Υρ longum in recto, corripitur in obliquo: ut πῦρ, πυρός· ψίθυρ, μάρτυρ-υρος.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in præſenti & imperfecto per omnes voces & modos: ut κρίνω, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην.

Quantitas Indicativi ſervatur in ſimilibus temporibus aliorum modorum; uti & in participiis; ut κρίνω, κρῖνε, κρίνων.

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejuſdem & alterius vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμην, τυποῦμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa eſt in conjugatione quartâ: ut ἔκριναν μέγα νεῖκος. Od. σ'. v. 263. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam futuri quàm indefiniti primi frequentiùs brevis: ut ἣν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι. Il. ό. v. 234. ἔριν ἤρισε. Theocr. Idyl. 5. Ἔκλυσε δ' ἶνα idem. Idyl. 1. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultima poſt ρ vel vocalem commune eſt: ι, υ, poſt quamcumque literam ſæpiùs longæ: ut Ζεὺς εἴασε Κρονίων. Od. ι. 273. εἴασεν Ἕκτωρ. Il. κ'. v. 299. ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ. Od. κ'. v. 450. τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω. Il. ά. v. 29.

In voce activa, penultima Indefiniti ſecundi corripitur: ut ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. 1. quartæ conjugationis: ut ψαλῶ, κρινῶ.

Penultima perfecti activi aut medii plerumque brevis: ut τέτυφα, τέτυπα· Niſi quod anceps thematis, trium priorum conjugationum, uſu longa vel communis quantitatem retinet: ut βέβριθεν ἀλωά. Theocrit. Idyl. ί. v. 46. δένδρεα μακρὰ πεφύκει. Od. έ. v. 238.

Penultima tertii pluralis in ασι longa eſt; ut Μυρίαι ἑστήκασι. Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασι. Il. β'. v. 131.

Propria reduplicatio verborum, niſi obſtet poſitio, brevis eſt; Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι. Od. θ'. v. 245. τὸν Ἔρωτα διδάσκε. Bion. Idyl. 3. v. 4. Πιφαύσκω primam habet communem, γιγνώσκω ſæpiùs productam: ut ἀλλήλοισι πίφαυσκον. Il. κ'. v. 202. ὥς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων. Ibid. 478. ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς. Il. έ. v. 128. Sed νοήματα σεῖο γιγνώσκω. Nazianz. Impropria communis eſt; ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει. Il. ά. v. 25. βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιείς Ibid. v. 51.

A characteriſtica primæ conjugationis ubique corripitur in duali

& plurali, & in ſingulari imperativi, vocis activæ, & in toto paſſivo & medio tam ſingulari quàm plurali: ut ἵστατον ἀχνυμένῳ κῆρ. Il. ψ'. v. 248. τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρί. Il. σ'. v. 346. Ἵλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι. Theocrit. Idyl. 15. v. 143. ἵσταμαι ὅπποτε νεῖκος. Il. ν'. v. 171. &c.

Υ Quartæ Conjugationis in Indicativo ſingulari activæ vocis producitur: ut φύσις δείκνυσιν ἕκαστα. Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejuſdem vocis, & in toto paſſivo & medio corripitur: ut βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν αἶψα. Il. ώ. v. 785. δαίνυται εὔφρων. Il. ό. v. 99. Diſſyllaba vocis activæ ubique producunt υ: ut γαῖαν ἐδύτην. Il. ζ'. v. 19. αὐτίκ' ἔδυσαν. Il. σ'. v. 145. κλῦθί μευ ἀργυρότοξε. Il. ά. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in ſuam longam vertitur: Nam ἄϊον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, utì ἤκυον ab ἀκύω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυττον ab ὀρύττω, producit primam: ζεύγνυμι-υσι, quia τίθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδηκὼς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur: ut νικάω *vinco*, νίκη *victoria*, primâ longâ, κορὰ, κοράσιον, producta α: δίκη, δίκαιος, primâ brevi, ſed μανικὸς à μανία *furor*, πρᾶγος *negotium* ab ἔπραγον, producunt α, νιφόεις *nivoſus* & νιφὰς *nix* à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος *ſuffocatio* corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum: ut θωράκιον à θώραξ-ακος, ῥαγίζω à ῥάξ ῥαγὸς producunt α.

Compoſita ſimplicium quantitatem ferè ſequuntur: ut τιμὴ, ἄτιμος, ἀτιμάω. Eſt etiam ubi quantitatem eandem non habent: ut θεοῦ ἀτιμήσας ἑορτήν. Dionyſ. v. 1158. Πᾶν initiale in compoſitis corripitur, πανάποτμος, πανάχαιοι, &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος —— Bion. Epitaph. Adon. v. 56. —— ἀριστῆας παναχαιῶν. Il. β'. v. 404. τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον —— Il. ύ. v. 156. —— πρόπαν ἦμαρ —— Il. ά. v. 601. —— πάμπαν ἀμυνέειν. Il. ί. v. 435. In fine alicubi legitur productum; ut ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον. Theocrit. Idyl. 22. v. 86. ὗς, σῦς in compoſitione corripiuntur; ut ὑφορβὸς, συβώτης *ſubulcus*: ſic ἄσπιλος *immaculatus* corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & compoſita in αης ab ἄω *ſpiro* producunt α, ut ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ——&c. Od. έ. v. 368. —— ζέφυρός τε δυσαής. Od. έ. v. 295.

In compoſitione anceps immediatè præfixa poſteriori membro compoſiti corripitur, tàm in hiſce particulis α, δι, δυς, ἀει, ἐρι, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur: ἄφατος, ἀντιπάτης *obli-pes*, καλλιπάρῃος *formoſas habens genas*, τανύπεπλος *veſte longâ indutus*. α longam habent, ἄληκτος *indeſinens*, ἄλοφος *criſtam non habens*, ζάλευκος *valde albus*: communem ἀαγής.

Poetæ nonnunquam haſce de ancipitum quantitate negligunt regulas tum in ultimis tum in prioribus ſyllabis dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt: ut ὦ πύκτα Πολύδευκες —— Theocrit. Idyl. 22. v. 131. Αἶαν Ἰδομενεῦ τε —— Il. ψ'. v. 493. —βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν —— Orph. hymn. in Æſculapium — δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο. Il. ξ'. v. 503. κωρυκιῶτα μάκαρ ἐριούνιε —— Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος —— Il. φ'. v. 340. Longas corripiunt: ut αὐτ' ἄγαν εὐδαίμων —— Theogn. δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι —— Heſiod. —— καὶ χώραν ἀμείβει. Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt: ut —— χεύατο καὶ ἐγκλίνουσι. Oppian. l. 2. v. 95. εὗρον ἀέναον κρήνην —— Theocrit. Idyl. 22. v. 37. —— εἰν ἀνύδρῳ προβατικῇ. Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον καλέουσι —— Hom. hymn. in Apoll. v. 373. —— καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων. Nonn. Joann. c. 21. ὄρνιθες τε κεκρήγασι —— Epigram. l. 7. Longas corripiunt: ut θυνόμενος ἢ δίναις —— Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ἔμβαλε —— Orph. hymn. in Jovem Fulminant —— χόνις ἐστὶν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται. Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲν πολλῶν ταχυπτῆτ' —— Idem. 118.

Accentus.

Dictiones ſingulæ ſive ſimplices ſive compoſitæ unicum tantùm habent accentum, à quo dicuntur ἔντονοι: quædam tamen accentum quandoque exeunt, dictæ ἐγκλιτικαί: pauculæ carent, ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur articuli ὃ pro ὃς, ὅστις, vel τοῦτο· ἣ, οἳ, αἳ pro αὕτη, οὗτοι, αὗται· abſque ſubſtantivo poſiti, nec ſequente μὲν vel δὲ: ut * ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί. Il. α'. v. 389. αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε. Il. ζ. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Il. ψ'. v. 9. ὡς ἡ πορφυρέῃ —— Δύσατο. Il. ρ'. v. 551. οἱ δὴ νῦν

* *Encliticarum regulis apponuntur exempla ex SS.* Bibliis: *Editionis regiæ* Plantin. † *ex tribus editionibus* Rob. Steph. *anno* 1550. *folio.* 1549. & 1568. *in duodecimo.* † Henr. Steph. 1569. *fol.* † Bezæ *per* Hen. Steph. 1582. † *Bibl. Græc.* Francofurti 1597. *fol.* & Baſileæ 1545. *fol.* † *Bibl. Græcolat. per* Morinum Lutetiæ 1628. *fol.* Homeri *exempla ex* Euſtathio *Romæ.* 1542. † *Et per* Froben. Baſileæ 1560. † *Ex* Didymo Baſileæ 1535. *Ex* Spondano Baſileæ 1606. † *Ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* † Lectii, Aureliæ, Allobrogum 1606. Theocriti *ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* & 1579. *in duodecimo.* † Wintertoni *Cantabrigiæ* 1635. Heſiodi *ex editione* Henr. Steph. *fol.* 1566. † Heinſii 1603. † Wintertoni *Cantabrigiæ* 1635.

ἕαται. Il. γ'. v. 134. αἳ γάρ τε βοῶν προφερέσταταί εἰσι. Il κ'. v. 353. ἣ δ' ὁ μὲν ὣς κατὰ ἄστυ μένη. Theocrit. Idyll. 25. v. 45. ἣ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν. Il. ε'. v. 318. οἱ μὲν ἐκήρυσσον. Il. β'. v. 52. αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται. Il. ζ'. v. 90. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Marc. 12. 15. ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα. Il. ε'. v. 357. οἱ δὲ εἶπον. Luc. 9. 13. αἱ δέ τε ἔνθα. Il. β' v. 90.

Οὐ, οὐκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεστι κῆνσον δοῦναι ἢ οὔ. Marc. 12. 14. ὁ δὲ ἔφη, οὔ. Matth. 13. 29. οὐκ· ἀλλ' Αἴγωνος. Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς *ſic*, ubique acuitur; ut ὣς ἔφατ'. Il. α'. v. 33. ἀλλ' οὐδ' ὥς. Od. α'. v. 6. *ſicut*, quando in conſtructione poſtponitur: ut κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα. Il. ε'. v. 476. *quodammodo*, poſt καὶ: ut ἔστι μὲν ὥς. Ariſtot.

Ἐξ, ſi poſtponitur caſui, interdum acuitur; ut οὐ δὲ κακῶν ἔξ. Il. ξ'. v. 472. & Theocrit. Idyll. 25. v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbatur.

Omnes hæ voces ἄτονοι per compoſitionem auctæ accentum in ſe poſſunt recipere: ut νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται. Luc. 16. 25. ἥδε δέ οἱ, &c. Il. β'. v. 5. οἵδε. Il. α'. v. 302. αἵδε. Od. τ'. v. 373. ſic οὔκουν, εἴθε, ἔνθα, &c. hujuſmodi.

Encliticæ.

Τὶς indefinitum per omnes caſus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μὲ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὲ, σφὲ, σφίσι, σφᾶς. & σφῶ* *illi*, *illos*, &c.

Verbum φημὶ in omnibus perſonis præſentis Indicativi exceptâ 2ª. ſingulari. ſimiliter εἰμὶ 1ª. & 3ª. ſingularibus & 3ª. plurali: Sed † εἶ & εἷς 2ª. ſingularis & ἐστὸν 2ª. & 3ª. dualis vix unquam: ‖ ἐσμὲν, ἐστὲ ſæpius inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποθὶ, πῆ, ποῖ, ποῦ, πῶς. Item γὲ, τὲ, κὲ, κὲν, νυ, νυν, πὲρ, πὼ, ῥὰ, τοι, & plerumque θὴν †.

* σφῶ *illi*, εἰ μὴ σφω διέκριναν. Il. ρ'. v. 531. *vos*, εἰ δὴ σφῶ ἐριδαίνετον Il. α'. v. 574. † Εἶ *inclinat*. Franklin. cap. 8. ἐστὶν *ſemel in* Homero *inclinat* φίλτατοί ἐστον. Il. ι'. *v.* 198. *idque editione tantum* Spondani, Lectii, *&* Hen. Stephani, *&* Criſpini: *ſed in editione* Didymi, Euſtathii, *&c. ſervat.* ‖ Ἐσμὲν, ἐστὲ *in ſequentibus locis* Homeri *non inclinat*: ὁμήλικές ἐσμεν. Od. ο'. *v.* 196. νῦν θεοὶ ἐστὲ. Il. π'. *v.* 422. σχέτλιοι ἐστὲ θεοί. Il. ω'. *v.* 33. *&* Od. ε'. *v.* 118. † Θὴν *in* Homeri *editionibus ſexies inclinat.* Il. θ'. *v.* 448. κ'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. Od. ε'. *v.* 211. *ter non inclinat*, οὐ θὴν μιν. Il. β'. *v.* 276. Πηλεὺς θήν μοι. Il. ι'. *v.* 394. ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι. Od. π'. *v.* 92. *non inclinat itidem in* Theocrit. Idylliis ὔμμες θὴν. Id. 5. *v.* 111. τὺ θὴν. Id. 7. *v.* 83. αἶνος θὴν. Id. 14. *v.* 43.

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id eſt transferunt Accentum ſemper acutum, vel ſuum vel pro ſuo, in dictionis præcedentis finalem ſyllabam: idque fit, cùm præcedens dictio habeat.

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἄνθρωπός τις. Luc. 16. 1. ὅμοιός ἐστι. Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ exiſtente brevi; ut τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Matth. 26. 26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ eſt pes trochaicus, ut οὔτέ τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο, μέσφα τοι ἐχθές. Theocrit. Idyl. 2, v. 144. οὔτέ ποτε προτρέποντο. Il. ε. v. 700. & οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο. v. 701. αἴκέ ποθι. Il. α. v. 128. Sed εἰμὶ & φημί poſt voces hujuſmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cùm præceſſerit Enclitica nudata ſuo accentu, ut καθώς φασί τινες. Rom. 3. 8. ἆρά γέ πα. Theocrit. Idyll. 7. v. 149.

Amittunt accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultima, ut ὁ παῖς μου. Matth. 12. 18. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι. Matth. 5. 37. Vertunt autem gravem in acutum; ut Θεέ μου Θεέ μου. Matth. 27. 46. Θεοί ἐστε. Joan. 10. 34.

Encliticæ monoſyllabæ amittunt accentum poſt paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου. Matth. 12. 48. τὸ στόμα μου. Matth. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου. Matth. 9. 18. vel poſt circumflexum in penultima, quando ultima ſolâ poſitione longa eſt; ut χοῖνιξ μου. Diſſyllabæ verò non amittunt, ut σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. Rom. 11. 14. πόθεν ἐστί. Joan. 2. 9. σαόφρων ἐστί. Od. δ'. v. 148. χωρὶς νόμου ποτέ. Rom. 7. 9.

Verbum ἐστι retrahit accentum in penultimam, quando eſt initium orationis, vel immediatè ſequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quaſdam apoſtrophum paſſas τοῦτ', ἀλλ'; ut ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. 1 Cor. 15. 34. ὁ ἀγρός, ἔστιν ὁ κόσμος. Matth. 13. 38. οὐκ ἔστι μαθητής. Matth. 10. 24. εἰ ἔστι λόγος. Act. 13. 15. τοῦτ' ἔστι. Marc. 7. 2. ἀλλ' ἔστι. Joan. 7. 28. Item propter emphaſin apud Ariſtotelem, ut ἐνεργεία μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστι. Metaphyſ. l. 2. c. 10.

Addunt Grammatici, ὡς ἔστι.

Reliquæ omnes encliticæ ſervant accentum poſt quodvis punctum vel notam diſtinctionis; ut τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν. Philip. 1. 15. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι. Marc. 5. 41. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω. Marc. 2. 10. 2°. Propter emphaſin ἡ ῥίζα σέ. Roman. 11. 18. δώσω σοί. Marc. 6. 22. 23. 3°. Propter diſtinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακράν. Epheſ. 2. 13. ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας. Luc. 14. 9.

Pronomina poſt Præpoſitiones, & ἢ *vel*, ut plurimùm non inclinant, ut ἐκ σοῦ. Matth. 2. 6. ἐπὶ σοῦ. Act. 24. 19. Ἦ σέ γε Μοῦσα ἐδίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων. Od. θ. v.488.

Πρὸς ante pronomen encliticum in N. T. ſemper acuto notatur. ut πρός με. Matth. 3. 14. πρός τινα. Act.12. 12. &c. Sic πρός μιν, Theocrit. Idyll. 25.v.60. πρός με ποῦ που. Steph. t.3. col. 673. Ἐπὶ ſemper ante σε· Act.13.11.& 22.19.&c. Sic τὰ μὴ ἐπί σοι θέλεις ἐπί σοι εἶναι. Epictet. c.19.

Ἀμφὶ ante ἑ apud Homerum ſemper. Il. δ'. v. 497. Il. ό. v. 241. & 514. item Moſch. in Europ. v. 130. ſic ἀμφί μιν. Idem. v.118.

Legitur & ἀμφὶ σοι Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετά σε Cant. cap. 6. v. 1. μετὰ σε ibid. cap.1.v.4. Poſt Præpoſitiones à verbo divulſas, tum pronomina, tum aliæ encliticæ accentum non ſervant; ut ἔκ τοι ἐρέω. Il. ά. v. 203. τοῦ ἀπό σοι ἔθηκα. Cant. c. 7.v. 13. ἔκ τ' ὀνόμαζε. Il. ά. v.371.

Hæ ſunt regulæ de encliticis certæ & melioris notæ, ſtudioſorum fide & memoriâ digniſſimæ: à quibus tamen non raro diſſident emendatiſſimi codices; incertum, an propter ſitum & collocationem hujuſmodi.

Τὶς indefinitum ſæpè ſervat accentum ſuum cùm præponitur verbo ex quo pendet, ut οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι. Matth. 15. 32. ἵνα τὶς γνῷ. Marc. 9. 30. οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. Marc. 14. 36. οὐχ ἑτέρως τὶς ἐρεῖ. Theocrit. Epigra. 10. v. 3. εἰ πόκε τὶς χειρός μιν ἀνειρύσῃ. Moſch. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ poſt οὐκ in N. T. ſervat acutum in ultimâ per omnes perſonas (exceptâ tertiâ ſingulari,) ut οὐκ εἰμὶ ἱκανός. Matth.3.v.11. οὐκ ἐσμὲν. Rom.6. 15. οὐκ ἐστὲ. Joan. 15. 19. ὅτι οὐκ εἰσί. Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis ſi præcedens exuerit in ultimâ circumflexum, aut in penultimâ acutum, ſequens non inclinat, ut ἦ ῥά τι οἵ χ' ἡμεῖς. Il. ς'. v. 238. malè itaque in Bibliis græcolat. legitur μάρτυς γάρ μού ἐστι. Rom. 1.9.

Τὶ inclinans accentum ſæpe non recipit à ſequente encliticâ, ut οὐδέ τι πω. Il. ά. v. 108. & 124. οὐδέ τί μιν ibidem. v. 332. οὔτι μοι ibidem. v. 335. νύ τις ἐστί. Il. έ. v. 191. & Heſiod. ἔργ. l. 2. verſu ultimo.

In priorem monoſyllabam acutitonam accentu orbatam quandoque poſterior diſſyllaba non inclinat, præcipuè poſt pronomen; ut καλόν σοι ἐστί. Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μού ἐστι. Matth. 13. 11. μαθηταί μού ἐστέ. Joan. 8. 31. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστί. Act. 9. 15. μάρτυς γάρ μου ἐστί. Rom. 1. 9. κασίγνητος δέ τοι εἰμί. Il. ή. v. 48. οὔ σέ γε φημί. Theocrit. Idyl. 25. v. 38. ἔχθιστος δέ μοι ἐσσί. Il. ά. v. 176. μάλα πού σφίσι. Od. ζ'. v. 155. τά οἱ ποτὲ πατρί, &c. Il. δ'. v. 219.

Plures ſynencliticæ alternis ſæpiſſimè acuuntur & amittunt accentum, ut οὐ γάρ πω τινά φημι. Od. δ'. v. 141. ἤκεν τίς μοι ἐείσατο. Od. δ'. v. 80. λαληθήσεταί σοι τι σε δεῖ ποιεῖν. Act. 9. 6. & 10. 6.

Interdum poſteriori loco poſitæ duæ vel tres tono carent; ut εἴ ποτέ τοι τι. Od. δ'. v. 328. ἦ θήν πού τοι. Il. ν'. v. 813.

Occurrunt & aliæ ſervantes tonum ubi nulla prorſus veriſimilis ratio ſubeſſe videatur; ut ὅσσα ἐν οὐρανῷ εἰσί. Theocrit. Idyl. 25. v. 90. ἐπ' ἐσχατιῇ τινὸς ἀγροῦ. Moſch. in Megar. v. 97. πῶς δὴ φής. Il. δ'. v. 351. Ζεύς εἰμι. Moſch. in Europa. v. 151. εἰ μὴ σφᾶς ἄναπτω. Theocrit. Idyl. 16. v. 57. ὅτι ῥα. Il. ά. 156. ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος. Theocrit. Idyl. 25. v. 164.

Denique innumera pænè depromi poſſunt exempla à regulis multùm diſcrepantia, quæ exiſtimantur ab incuriâ potiùs typothetarum quàm authorum induſtriâ prodiiſſe in lucem. Proinde admonendi ſunt lectores, ut grammaticorum præceptis conſtanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs ſphalmatis in errorem ſe duci patiantur. Variis enim modis tum in iiſdem tum in diverſis exemplaribus tonum retinent, inclinant, amittunt; ἀπό σου. Matth. 12. 38. in editione: Bibl. Reg. Bibl. Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπὸ σοῦ in utroque Steph. Enclitica σοῦ in eodem contextu Apocal. 18. 14. bis poſita ſecundum diverſas editiones ſic variatur; ἀπό σου & ἀπὸ σοῦ inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl. Græc.—Francofurt. Utroque loco inclinat in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl.—Græc. Baſil, Bibl. Græco-Lat. Sic ἦ ῥα νύ μοι τι. Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοί τι. Il. ή. v. 48. Euſtath. ἦ ῥα νύ μοὶ τι. Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τι. Il. ή. v. 48. Didym. ἦ ῥα νύ μοι τι. Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τὶ. Il. ή. v. 48. editione Lectii. ἦ ῥα νύ μοί τι. Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τι. Il. ή. v. 48. editione Spondani. ἦ ῥα νὺ μοί τι. Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νὺ μοι τὶ. Il. ή. 48. Hen. Steph.

Regulæ accentuum in dictionibus ἐντόνοις.

1°. Generales; quæ reſpiciunt ſimul plures dictionum ſpecies, vel dictionis ejuſdem plures variationes.

2°. Speciales; quæ de ſingulis ſeparatim traduntur ſpeciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Generales regulæ.

Reg. 1ª. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem ſyllabam.

Circumflexus notat ſyllabam longam naturâ vel uſu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima eſt naturâ vel uſu longa.

Acutus quartam à fine ſyllabam non afficit. In hyperdiſſyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima eſt brevis; penultimam, quoties ultima longa eſt; ut ἄνθρωπος ἀνθρώπου· τύπτεμαι ἐτυπτόμην. Super ultimam non pingitur; ſemper tamen in interrogativo τίς, vel ante encliticas, vel punctum diſtinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu, quam ſeorſim poſita dictio, ſi tonum habuerit in fine, nec circumflexum, gravi notatur; quæ tamen ſyllaba dicitur acui, utì & dictio acutitona.

Aι & οι finales, ratione accentûs, pro brevibus habentur; ut ἄνθρωποι, εὖνοι, τύπτομαι· præter αι & οι in Optativis; ut τύψαι, τύπτοι· in ſyllabis contractis; ut εὖνοι, λεχοῖ· aliiſque circumflexis; ut παῦς· Itèm in adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à generali regula plurimæ dictiones ſimplices & poſitæ, quarum varietas pene infinita regulis comprehendi vix poteſt: de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Reg. 2ª. Longa naturâ vel uſu ante finalem naturâ brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur; ut σῶμα, εἶμι· Ante finalem ſolà poſitione longam ſæpius circumflectitur; ut αὖλαξ, χοῖνιξ· ſed λαίλαψ, μείραξ. Finales in ευ & ου, ſi tono afficiantur habent circumflexum; ut εὖ, ποῦ. excipe ἰδοὺ, ἰού.

Reg. 3ª. Monoſyllaba incontracta acuuntur; ut χθὼν, ὅς. Verba autem Monoſyllaba ſi fuerint producta circumflexum poſtulant, in quibuſcunque perſonis; ut ὦν, θῶ, εἷς. Sed φὴς 2ª. præſentis Indic. ut diſtinguatur à φῇς 2ª. Subjunct. Euſtat. Od. ή. v. 239.

Circumflectuntur quædam 1º. Nomina, βοῦς, γραῦς, δρῦς, λῖς μῦς, ναῦς, οἶς, οὖς, πῶυς, πᾶς, φῶς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2º. Adverbia; αὖ, νῦν, μῆν, οἷ, ὧ, ἦ, αἶ. 3º. Conjunct. οὖν.

Reg. 4ª. Gravis ſubintellectus, ſequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut πλακοὲντων πλακούντων· ποιεέτω ποιείτω.

Ex Acuto cum gravi poſt ſe ſubintellecto, fit Circumflexus; ut τειχέων τειχῶν, ποιέω ποιῶ.

Excipiuntur quidam caſus contracti; qui acuunt ultimam:

1°. Acuitur accuſativus ſingularis 4æ. contract. ut λεχώ· ſed αἰδὼς & ἠὼς apud quamplurimos circumflectunt accuſativum.

2°. Acuuntur Nominativi, Accuſativi, & Vocativi duales ὁλοπαθῶν in α & ω ut μνάα μνά, νόω νώ, νῶϊ νῴ, σφῶϊ σφῴ.

Compoſita ex nominibus proparoxyt. in ος, retracto accentu, acuunt penultimam: ut εὔνοος εὔνους, εὐνόου εὔνου. item ἄθροος & ἀθρόος ἄθρους, ἀθρόου ἄθρου, quibus adde compoſita in ηθης ab ἦθος & ηρης ab ἐρέσσω quæ penacuunt Genitivum pluralem: ut συνηθέων συνήθων τριηρέων τριήρων.

Reg. 5ª. Accentus ante ſyllabas contrahendas manet ante contractas; ut ποίεε ποίει, τείχεος τείχους.

Verùm nomina in εος antepenacuta, poſt contractionem circumflectunt ultimam in ους: ut ἀδελφίδεος ἀδελφιδοῦς, χρύσεος χρυσοῦς: item κάνεον κανοῦν caniſtrum.

Reg. 6ª. In Adjectivis & Participiis accentus manet ſuper eandem ſyllabam maſculini, fœminini, & neutrius generis per omnes caſus; ut καλὸς, ὴ, ὸν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, άουσα, άον. At εἷς ἕν, φαῦλος φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Reg. 1am. τυφθεὶς, εῖσα propter Reg. 2am.

Adjectiva hyperdiſſyllaba in ων & ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut βελτίων βέλτιον, αὐτάρκης αὔταρκες.

Duo hæc ἐλαχὺς λιγὺς acuunt antepenultimam fœminini ἐλάχεια, λίγεια.

Reg. 7ª. Accentus manet ſuper eandem ſyllabam vocis rectæ, & obliquæ ſive variatæ; ut λόγος λόγου, τριὰς τριάδος, τύπτω, τύπτε, τύπτοιμι, circumflexus itidem manet, manente longa: ut Ἑρμῆς, οῦ, ῆ, &c. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, &c. τυπτῶ, τυπτοῖμι, τυπτεῖν, τυπτῶ, -εῖς, &c. Exceptiones ad Reg. 7am.

Interdum mutatur ſpecies accentûs, interdum & ſedes.

Mutatur ſpecies Accentûs;

1ª. Acutus vertitur in circumflexum per Reg. 2am. in penultimâ nominum creſcentium; ut σωτὴρ σωτῆρος.

Nomina Oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi, 1æ, 2æ, & 3æ. ſimplicium per omnes numeros; ut κριτὴς, οῦ, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· τιμὴ, ῆς, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· θεὸς, οῦ, ῷ, οῖν, ῶν, οῖς.

Huc ſpectat uterque Articulus: Adjectiva etiam & Pronomina Oxytona in ος. quibus accedunt οὗ, οἷ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἧς, οὗ, ᾧ, ᾗ, ᾧ· Item ἐγὼ, ἐμοῦ· σὺ, σοῦ.

Oxytona in εὺς circumflectunt vocativum in εῦ; in ὼ & ὼς quartæ contract. Vocativum in οῖ; ut βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ, λεχὼ, ὦ λεχοῖ,

2a.

2°. Circumflexus vertitur in acutum, per Reg. 1am. σῶμα σώματος, Ἡρακλῆς έος, τυπτοῦ-έσθω, τυπτοῖμι-οίτην.

Nominativi, Accuſativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ quàm acutum gerunt; ut Sing. ὁ νοῦς. Dual· τὼ νώ· S. τὸ ὀστοῦν. D. τὼ ὀστώ.

Mutatur ſedes accentûs:

Per regulam 1am. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω, ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον, ἐτυπέτην· τύπτου, τυπτέσθω.

Per ſpeciales Anomalias variatur ſedes in Nominibus & Verbis.

In flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina Monoſyllaba Genitivum & Dativum ſingularem & Dativum pluralem acuunt in ultimâ; ut χείρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσί· πούς, ποδὸς, ποδὶ, ποσί· εἷς & ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ cum compoſitis μηδενὸς, μηδενὶ, &c. ſed οὐδέσι, μηδέσι in plurali. Per contractionem facta ſæpiùs penultimam circumflectunt; ut κῆρ, κῆρος, κῆρι: apud nonnullos interdum acuunt ultimam; ut κηρὸς, κηρί. Pronomen δεῖς, uti & participia, ſequuntur generalem regulam, ut δεῖς δεῖνος, θεὶς θέντος· quibus adde Ὦψ ὦπος *Nomen Viri*. In plurali πᾶς circumflectit penultimam dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nom. Acc. Voc. πυρά: κλεὶς circumflectit in ſingulari κλεῖν, in plurali κλεῖς. Πλάταια Nomen Urbis facit in plurali Πλαταιαὶ.

Genitivum & Dativum dualem & genit. pluralem circumflectunt in ultima; ut χειροῖν, χειρῶν. Quæ verò tonum habent in penultima genitivi ſingularis, vel circumflectuntur in recto, non habentia ν ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut λάων à λᾶς λᾶος; ſic δᾴδων, κράτων, παίδων, πάντων, φώτων *luminum*, item ὤτων ab οὖς. His adde θώων à θὼς, Τρώων à Τρὼς, φῴδων à φῴς, δμώων à δμὼς, ſed δμωῶν à δμωός.

Τὶς indefinitum ſervat accentum in ultimâ, genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τὶς, τινὰ, τινοῖν, τινῶν· τίς interrogativum acuit penultimam per omnes numeros; ut τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monoſyllaborum ſequuntur κύων & ἀρὴν ſyncopen paſſæ, ut κύων, κυνὸς, κυνὶ, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in caſibus metatheſin paſſis; ut δόρυος, δουρὸς, &c. γυνὴ etiam γυναικὸς (ab inuſitato γύναιξ) vide p. 19.) δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina 1æ. & 2æ. ſimpl. circumflectunt ultimam genitivi pluralis; ut τελώνης, τελωνῶν. μοῦσα, μουσῶν. πᾶσα πασῶν. ὀξεῖα-ειῶν, τετυφυῖα-υιῶν, τυφθεῖσα-σῶν, &c.

Fœmmina barytona adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam genitivi pluralis acuunt; ut ἅγιος, η, ἁγίων·

ἅγιος

ἄγιος, ἴα, ἀγίων· τυπτόμενος, μένη, μένων· item μεγάλη, μεγάλων ab inuſitato μέγαλος. Quatuor etiam Subſtantiva 1æ. ſimplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρήστων.

Penacuta ἴος unus & μία, cum Compoſitis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἴος, ἴα, ἴον. Gen. ἰοῦ, ἰᾶς, ἰοῦ. Dat. ἰῷ, ἰᾷ, ἰῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· οὐδεμία, οὐδεμιᾶς, &c.

∴ Retrahitur Accentus.

Vocativus nominum hyperdiſſyllaborum in ων ονος, vel ωνος; acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· εὐδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν-ῶνος, ὦ Πόσειδον.

Compoſita à φρὴν accentum in Vocativo ſervant; ut δαΐφρων, ὦ δαΐφρον· Sequentia vertunt penacutum in antecircumflexum per reg. 22am. Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων; ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον, &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπηδόν. Legitur etiam neutrum χάριεν & χαρίεν.

Subſtantiva in ης 1æ. contractorum acuunt antepenultimam Vocativi; ut Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἥρακλες & Ἡράκλεις ab Ἡρακλέης, ſimiliter συγγενής, ὦ σύγγενες. Quatuor Subſtantiva in ης 1æ. Simplicium penacuta retrahunt accentum in Vocativo; ut ἀκακήτης, δεσπότης cum Compoſitis, εὐρυόπης, μητιέτης. V. ὦ ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Quædam nomina in ηρ in aliis caſibus retrahunt, in aliis promovent Accentum:

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ, in Vocativo accentum retrahunt; ut ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ, &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accuſativo ſingulari, & in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo duali, ſyncopen paſſis; ut ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε, &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, poſt factam ſyncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi ſingularis; ut ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis; ut θυγατροῖν, θυγατρῶν· Penultimam acuunt Dativi pluralis; ut ἀνδράσι, θυγατράσι· Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes caſus impariſyllabicos ante ſyncopen: ut θυγατηρ, θυγατέρος, θυγατέρι, &c.

Non abs re erit integram flexionem Nominis in ηρ ob oculos ponere, ut variatio accentûs clariùs eluceſcat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρος θυγατρός. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ. Dual. N.A.V. θυγατέρε θύγατρε. G.D. θυγατέροιν θυγατροῖν.

Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατράσι. A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες θύγατρες.

Dictio compoſita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compoſitionem gerit, per omnes caſus, verſo gravi in acutum; ut ἥνπερ, οἵπερ, οὗτινος, ᾧτινι, ὧντινων, non ἥνπερ, οἷπερ, οὕτινος, ὥτινι, ὡντίνων: obſervatis encliticarum, non ἐντόνων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, οὔτε, εἴθε, &c. non μῆτε, οὖτε, εἶθε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus: Circumflectit ultimam futuri primi 4æ. & futuri ſecundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriuſque in mediâ; ut ἀπερῶ, τυπῶ· ἀπεροῦμαι, τυποῦμαι. Item penultimam 3æ. pluralis in præſenti verborum in μι; ut τίθημι, τιθεῖσι; ſed ἄημι, ἄεισι.

Imperativus: Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut τυποῦ, acuit ultimam indefiniti 2di. act. in ſequentibus εἰπὲ ἐλθὲ, εὑρὲ, interdum ἰδὲ, λα[illegible]. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di. medii ἧψου, πράπου, ἐνίσκου.

Subjunctivus: Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis paſſivis, & in præſenti & indefinito ſecundo activo verborum in μι; ut τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ.

Penultimam in perf. paſſ. circumflex. & in præſ. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in ναι tono afficit penultimam; ut πετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, στῆναι.

Infinitivus: Circumflectit ultimam indef. & fut. 2di. act. ut τυπεῖν.

Penultimam acuit indef. ſecundi medii: ut τυπέσθαι.

Accentum exigit in penultimâ indefiniti primi activi, & perfecti paſſivi: ut τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti ſecundi medii acuit in antepenultimâ: ut τυποῦ, τύπεσθε.

Tempora finita in μην variant ſedem accentûs in perſonis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo perfectum paſſivum & futurum ſecundum medium, præſens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum ſuper eandem ſyllabam: ut βεβοήμην, -ῆο· τυποίμην, -οῖο· ἱσταίμην & ἑσταίμην, -αῖο, &c. Quodſi verbum in μι ſit deponens, regulariter ſedem variat: ut δυναίμην, δύναιο, &c.

Indefinitum 1um. in tribus modis tonum plerunque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3â. perf. λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι: Infinit. λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λύσαι, ποίησαι, τέλεσαι. Penultima diſſyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut τύψαι, λέξαι: Ubique ſecundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmate tanquam ſynopſi clarius conſpiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A hâc generali regulâ multifariam receditur in quàm plurimis dictionibus: Varia enim eſt & incerta admodùm accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immenſam congeriem in faſciculum ſtringere, quid aliud eſt quàm oceanum ſimpulo infundere. Rectè enim Gaza, Πολυειδὴς καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ una magis recepta ſunt, in ſumma capita & claſſes terminatione & accentu diſcriminatas referre; operiſq; deſideratiſſimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ exhibere. Quibus, ſi arriſerint, addi poſſunt plura quæ deſunt: aut ſi viſum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operoſum hoc ſpemq; ſuperans inceptum, numeris aliquando omnibus abſolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & ſingulis de vocibus revolvendi conſulendique ſint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte ſuſpectos reddunt manifeſta paſſim & egregia præli emendatiſſimi ſphalmata: quin potiùs ad manum præſtò, ſit regula quæ certiùs multò & expeditiùs ſtudioſis, ſubinde hæſitantibus, ſuccurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps ſequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falſas modò ſed & ſibi diffidentes interdum appinxerint notas; & pro *theſauro carbones* obtruſerint quærentibus. Imprimitur enim ὀειδρόμος t.2.1460.l.15. ὀείδρομος 1461.l.1. ὀνομακλυτὴς t.2.269.B. ὀνομάκλυτος 1323.F. πυρὰ in Indice, πύρα t.3.623.E. Λιακος pro Αἰακὸς in Indice, & permulta hujuſmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas, perluſtrata atque diligenter collata ſunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ, Favorini, Budæi, & Conſtantini* (qui duo omnium mendoſiſſimè ſunt excuſi:) *Heſychii* denique ex quo dictiones minùs uſitatas poſt illum reliqui exeripſerunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non conſenſerint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito. Stephano primas deferimus, & tonos ex ipſo quaſi regulares præſcribimus: aliorumque inſigniores diſcrepantias in fine πολυτόνων ſubnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

1°. Hyperdiſſyllaba verbalia in τὴς, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητὴς· Item ἀγορατὴς, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατὴς· ἀναιρετὴς, εὑρετὴς, κασιγνητὴς. Inuſit. χαιτὴς *comatus*, ὁρατὴς *ſpectator*, γανιτὴς *prodigus*. Participalia in τὴς; ut ἐθελοντὴς.

Pauca item diſſyllaba, κριτὴς, κτιστὴς· & minus uſitata κλωστὴς, ληστὴς, ῥηστὴς, ψυκτὴς, τμητὴς.

Compoſita finita in φραστης, παιστης, στικτης; ut παραφραστὴς, συμπαιστὴς, βημαστικτὴς: Quædam ex λύτης & ῥαιστης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιστὴς, Ἰλιο-ῥαιστής. Item σωμετής.

2°. Denominativa in στης; ut ὠμηστής. Item αἰχμητὴς: quod tamen verbale eſſe vult Etymologus.

Siqua nomina harum aut ſequentium terminationum diſcrepent accentu referuntur ad ſedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione ſecundâ: Oxytona ſunt;

1°. Nonnulla in α viz. Appellativa in αλιὰ; ut φυταλιά.

Verbalia in ρὰ purum; ut χαρά.

Hypertriſſyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιὰ; ut *ἰωνιὰ violetum, κοινωνιὰ lilii planta.*

Alia particularia: *ἀγορὰ concio, ἀγυιὰ vicus, αἱμασιὰ ſepes, ἀλωὰ area, ἀνθρακιὰ ſtrues carbonum, ἀρὰ, ἀρειὰ comminatio, ἀραιὰ ventriculus, ἀχυρμιὰ acervus palearum, Αὐγειαὶ nomen Urbis, γενεὰ generatio, δωρεὰ donum, διεγγυὰ fide juſſio, ἐσχατιὰ extremitas, ζειρὰ ſagulum, θαλαμιὰ receptaculum remi, Θεσπιαὶ loci nomen, ἱμονιὰ funis, Κεγχρεαὶ Cenchreæ, μακρὰ ſolium, μητρυιὰ noverca, μυρμηκιὰ formicarum caverna, νευρὰ nervus, ὀργυιὰ ulna, ὁρμιὰ linea piſcatoria, οὐρὰ cauda, παρειὰ maxilla, παιδιὰ luſus, πατριὰ familia, περιστερὰ columba, Πλαταιαὶ nomen Urbis, πλευρὰ latus, πρασιὰ areola, πυρὰ & πυρκαϊὰ rogus, σειρὰ catena, σκιὰ umbra, σκοπιὰ ſpeculum, σπογγιὰ ſpongia, σποδιὰ cinis, στοὰ porticus, στρατιὰ exercitus, τρασιὰ locus ubi ſiccantur ficus, τροχιὰ curſus, τροχηλιὰ orbita rotæ, φορβειὰ paſtus, χειὰ* vel *χιὰ latibulum ſerpentis.*

Inuſitata, *ἀκαινὰ boum ſtimulus, ἀλωπὰ vulpes, ἀμμὰ mater, ἀντικαρὰ humeri pars, χεραιαὶ vetulæ matronæ, θημονιὰ cumulus, θοιὰ jugum mulorum κοιαὶ ſphæræ, λαβὰ gutta, λϊπαὶ præfecturæ, μαμηρὰ* vel *μαμιρὰ medicamenti genus, μωὰ cantilena quædam, ὀρὰ pellis ovina, ὁρμειαὶ impetus, στειλειὰ manubrium ſecuris, σφειαὶ minæ, τεφρὰ cinis, Φλοιὰ Proſerpina, ψιὰ gaudium.*

2°. Multa in η. Finita in γὴ, δὴ, ωὴ; ut ὀργὴ, χορδὴ, ζωή.

Hyperdiſſyllaba in ωλὴ, ωκὴ, & ωχὴ, ωρὴ, ωτή; ut παυσωλὴ, ἀκωκὴ, ἀνακωχὴ, ἐλπωρὴ, καλαμωτή.

Verbalia in η ſervantia characteriſticam temporis; ut γραμμὴ, διδαχὴ, φυγὴ, στιγή· Verbalia itidem in μονὴ; ut πλησμονή.

At quæ oriuntur ex præſenti Barytonorum ferè ſunt penacuta.

His adde particularia: *Ἀβιληνὴ nomen loci, Αἰγαὶ nomen inſulæ, αἰχμὴ cuſpis, ἀκὴ* (pro quo legitur *ἠκὴ* & *κηκὴ*) *acies, ἀκμὴ vigor, ἀκοστὴ hordeum, ἀλυστὴ gluma, ἀλκὴ robur, ἀορτὴ arteria magna, ἀρετὴ virtus, ἀρχὴ principium, ἀστεροπὴ* & *στεροπὴ fulgur, αὐλὴ ſtabulum, Ἀφρικὴ Africa, βιοτὴ vita, βουλὴ conſilium, γαμφηλὴ* (rariùs *γαμφὴ*) *maxilla, γεντιανὴ gentiana herba, γυνὴ mulier, δοιὴ dubitatio, δραχμὴ drachma, ἑλικὴ ſalix, ἑορτὴ feſtum,*

festum, εὐλαὶ *vermes,* εὐχὴ *precatio,* ἡδονὴ *voluptas,* θηλὴ *papilla,* θηλονὴ *nutrix,* θυηλὴ *sacrificium,* καλλονὴ *pulchritudo,* καρφυλαὶ *strata ex festucis,* κεφαλὴ & κορυφὴ *caput,* κριθὴ *hordeum,* λιταὶ *preces,* μορφὴ *forma,* μοτὴ *linamentum,* ὀμφὴ *vox,* ὀπὴ *foramen,* ὁπλὴ *ungula,* οὐλὴ *cicatrix,* ὀχὴ *cibus,* Παγασαὶ *loci nomen,* παλαιστὴ *palmus,* παλλακὴ *pellex,* πιμελὴ *pinguedo,* ποινὴ *pœna,* πυγὼν *mensuræ genus,* ῥιπαὶ *sublica,* σπουδὴ *studium,* σιγλαὶ *ciphræ,* σκαφὴ *vasculum,* σταφυλὴ *uva,* σπιθαμὴ *spithama,* σχολὴ *otium,* ὑπναλὴ *aspis somno necans,* φλογμὴ *flamma,* φοινικὴ *palma,* φυλὴ *tribus,* χηλὴ *unguis,* χολὴ *ira,* ὠτειλὴ *cicatrix,* ψωλὴ *pudendum,* ὠβὴ *tribus.* Quibus adde ex præsenti Barytonorum orta hæc; βοσκὴ *cibus,* ὀφειλὴ *debitum,* τριβὴ *attritio,* ψυχὴ *anima.*

Inusit. ἀβοαὶ *preces,* αἰπολὴ *caprile,* ἀλυχὴ *fastidium,* ἀμυκαλαὶ *cuspides,* ἀμφὴ *aula,* ἀπελλαὶ *sacraria,* ἀχαὶ *optata,* βασιλὴ *regnum,* βρυταὶ *reliquiæ,* γλυκὴ *herbæ genus,* γυπαὶ *vulturum nidi,* δηλὴ *voluntas,* ἐδωκαθὴ *cibus,* ἐθμὴ *vapor,* εἰαὶ *leguminum purgationes,* ἐνθλιβὴ *afflictio,* ἑρκατὴ *custodia,* ἑρμὴ *exitus,* Θεραμναὶ *fanum Dioscurorum,* θεμιστὴ *lex,* θιναὶ *acervi arenarum,* ἰσθλὴ *caprina seu ovina pellis,* καλαῤῥυγαὶ *aquæ ductus,* καπηδαὶ *præsepia,* κοδομαὶ *hordei exiccatio,* κονθυλαὶ *tumores,* κορθὴ *extremæ sagittæ pars,* ληνὴ *torcular,* μωνιὴ *neglectus,* οἰχμὴ *famula,* ὀρχμαὶ *septa,* ὑννὴ *vomer,* ὑρχὴ *instrumentum nauticum,* χειμὴ *hyems,* χιλὴ *pabulum,* χροιὴ *corpus.*

Fœminina in α & η deducta à masculinis in ος servant eorum accentum; ut θεὸς, θεά· ἀδελφὸς, ἀδελφή. Pleraq; in οια ex οα habentia ι epentheticum; ut ποιά, ῥοιά, χροιά, ψοιά· sic ζειὰ pro ζέα, δειρὴ pro δέρη.

Multa Substantiva 1æ. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in ος, tonum in ultima habent; ut δεξαμενὴ *receptaculum,* εἰαμενὴ vel ἰαμενὴ *locus fruticosus*; Item propria Ἀλαλκομεναὶ, Κλιζουμεναί.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in ος.

1°. Nomina finita in αὸς, ανὸς, ηὸς, ιὸς, ηγὸς, ωγὸς, σσὸς; ut ἀγλαὸς, ἀγανὸς, ἀϊζηὸς, υἱὸς, φηγὸς, ἀρωγὸς, νεοσσός.

2°. Adjectiva in κὸς, νὸς, πὸς, * τὸς; ut λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός. In λὸς, si non præcesserit ι vel υ; ut καλός. Item νεογιλὸς *recens natus,* παχυλὸς *crassus.* In ρὸς; ut ξηρός: exceptis primitivis pronominibus, comparativis in τερὸς: præter ἱερὸς, δεξιτερὸς, ἀριστερός.

* *Adjectivorum tonos ubi & flexionem sequuntur pronomina; ut* αὐτός.

3°. Substantiva verbalia in τὸς & τρὸς: ut κοπετὸς, ἰατρός. In ηλὸς, στὸς; ut πηλὸς, ἱστός. Substantiva omnia in μὸς, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμός: ut ἀλεμὸς *jactantia,* θεμὸς *præceptum,* λεμὸς *guttur.*

Quædam adjectiva in μὸς; ut ἁμὸς *unus,* δοχμὸς & λοχμὸς *obliquus,*

liquus, ἐμὸς *meus*, θερμὸς *calidus*, ἰταμὸς *temerarius*, ὁμὸς *ſimilis*, σιμὸς *ſimus*, ὠμὸς *crudelis*.

Hyperdiſſyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς; ut Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρός.

Propria, item nomina piſcium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λευκανὸς, κυπρεανὸς, φασιανός. In ιὸς nomina avium; ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Subſtantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1°. In κὸς: Αἰακὸς *Æacus*, Ἀνακοὶ *Dioſcuri*, ἀσκὸς *uter*, ἀστακὸς *cancri genus*, Δαμασκὸς *Damaſcus*, δοκὸς *trabs*, θριγκὸς *pinnæ murorum*, ὁλκὸς *tractus*, σηκὸς *ſtabulum*, φακὸς *lenticula*, φαρμακὸς *veneficus*, φολκὸς *ſtrabo*, φωνασκὸς *vocis Magiſter*, χαλκὸς *æs*, ψιττακὸς (& σιττακὸς) *pſittacus*.

Inuſitata, ἀρκὸς *auxilium*, βοσκὸς *paſtor*, πεικὸς *lana*, πλακὸς *peccatum*, σκιθακὸς *trachurus piſcis*, σφηκὸς *criſtæ in galea*, κακκὸς & καπκὸς *parvus digitus*, κικκὸς *gallus*, λελικκὸς *piſcis*, παλλακὸς *mœchus*, ὑστακὸς *paxillus*.

2°. In λὸς: ἀσχαλὸς *funis nauticus*, αἰγιαλὸς *littus*, αἰγιθαλὸς *avis quædam*, αὐλὸς *tibia*, γαυλὸς *mulctra*, δαλὸς & δαυλὸς *fax*, ἐλλὸς *hinnulus*, θαλλὸς *ramus oleaginus*, θολὸς *atramentum ſepiæ*, καυλὸς *caulis*, κορυδαλὸς *galerita*, μοχλὸς *vectis*, μυελὸς *medulla*, ὀβελὸς *veru*, ὀβολὸς *obolus*, ὀμφαλὸς *umbilicus*, σελλὸς *jactator*, φαλλὸς *phallus*, φελλὸς *ſuber*, χιλὸς & χειλὸς *pabulum*, χυλὸς *ſuccus*, ψωλὸς *apella*.

Inuſitata, ἀδαλὸς *fuligo*, ἀστραλὸς *ſturnus*, Αὐαλὸς *Bacchus*, βδαλοὶ *aciculæ marinæ*, βρωθαλλὸς *ſcaturigo*, γυλλὸς *quadrangulus lapis*, εἰλὸς *pondus*, ἰλὸς *lutum*, ἰταλὸς *taurus*, κνωαλὸς *morio*, κιλλὸς *aſinus*, μαλλὸς *lana*, μασχαλὸς *tunica*, μυλλὸς *ſtrabo*, μυλλοὶ *placentæ*, παγελὸς *pedis talus*, σφαλὸς *cippus*, ὑολλὸς *ſuum volutabrum*.

3°. In νὸς: ἀμνὸς *agnus*, βουνὸς *collis*, ἑλλεδανὸς *vinculum*, ἐρινὸς *caprificus*, ἰπνὸς *furnus*, καπνὸς *fumus*, κεραυνὸς *fulmen*, κρημνὸς *præcipitium*, κρουνὸς *ſcatebra*, ληνὸς *torcular*, λιχανὸς *index*, οὐρανὸς *cœlum*, παιδνὸς *puer adultus*, ῥινὸς *pellis*, πλυνὸς *balneum*, Σιληνὸς *Silenus*, τιθηνὸς *educator*, φανὸς *lampas*, χαλινὸς *frænum*, ὠκεανὸς *oceanus*.

Inuſitata, ἀζηνοὶ *cygni*, ἀκορνοὶ *bruchi*, ἀκρουνοὶ *termini*, ἀτταγεινὸς *ſcepinus*, βλινὸς *titio*, γλαυνὸς *fulgor*, γρυνὸς *torris*, γρουνοὶ *trunci querni*, ἐμπηνὸς *clavis*, κρυμνὸς *glacies*, Λιβυρνοὶ *gens Illyrica*, ξηνὸς *ſtipes*, ὁδεινὸς *dux viæ*, πιδανὸς *libum*, περκνὸς *aquilæ genus*, σκεπινὸς *ſcepinus piſcis*, χλουνὸς *aurum*.

4°. In πὸς: ἀταρπὸς ſeu ἀτραπὸς *via*, γρυπὸς *qui naſo eſt adunco*, καρπὸς *fructus*, κομπὸς *jactator*, μαστρωπὸς *leno*, μολπὸς *cantor*, ὀπὸς *ſuccus*, τροπὸς *lorum*.

5°. In ρὸς: ἀγρὸς *ager*, ἀφρὸς *ſpuma*, γαμβρὸς *gener* ἑκυρὸς ſocer, θαιρὸς cardo, θησαυρὸς theſaurus, θορὸς genitura, καιρὸς tempus, κηρὸς cera, λιμβρὸς nox obſcura, Λοκροὶ Locri, μηρὸς femur, νεβρὸς hinnulus, Νευροὶ Sarmatæ, νεφρὸς ren, ξυρὸς novacula, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς ſerum lactis, οὐρὸς alveus, πενθερὸς ſocer, πυρὸς triticum, σειρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς ſcrobs, σκιρὸς ſcrupus, σορὸς loculus, σταυρὸς crux, σωρὸς cumulus, τυρὸς caſeus, φιτρὸς caudex, φρουρὸς cuſtos, χορὸς chorus.

Inuſit. ἀγκερὸς cerebrum, ἀλτρὸς merces, ἀγαρὸς nuncius, ὀρὸς pratum, δειρὸς collis, ἐσχαρὸς piſcis genus, λαγγερὸς ſmilax, λαχρὸς grabbatulus, λικροὶ cervinorum cornuum rami, ναιθροὶ hinnuli, ὀξηρὸς acetum, ὀχρὸς vector, χερὸς littus.

6°. In τὸς: ἀετὸς aquila, ἀλαλητὸς clamor, ἁμαξιτὸς & ἁμαξητὸς veſtigium currus, ἀρπετὸς milvus, ἀταρπιτὸς callis, Βοιωτὸς Bœotus, γλουτὸς nates, γωρυτὸς & χαρυτὸς pharetra, ἐνιαυτὸς annus, Ἰαπετὸς Iapetus, κιβωτὸς arca, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς pulvis, κοντὸς contus, λωτὸς lotus, μοτὸς linamentum, μυττωτὸς genus edullii alliati, ὀχετὸς canalis, πρωκτὸς anus, πυρετὸς febris, σκηπτὸς fulmen, στρατὸς exercitus, συρφετὸς colluvies, Ὑμηττὸς Hymettus.

Inuſit. ἀλοιτὸς puer meritorius, ἀλτὸς merces, ἀζαυτὸς pulvis, ἀστρυγετὸς lutoſus agger, βυτοὶ mortuorum repoſitoria, ῥακτὸς fragmentum, καιετοὶ fiſſuræ, κιχητὸς thuribulum, κυλλατοὶ oculi, θυττοὶ vaſa, λοιτὸς peſtis, λυστὸς ſcyphus, λυττοὶ loca ardua, ὀλαιτὸς & ὀλατὸς blatero, ὀρτὸς ara, παγητὸς barba, τραπητὸς muſtum.

Alia quædam tum Subſtantiva, tum Adjectiva particularia in ος. Oxytona.

1°. In ὸς purum;

In εὸς: ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς frater, γαλεὸς felis, ἐλεὸς menſa coquinaria, ἐνεὸς mutus, ἑὸς ſuus, ἐρινεὸς caprificus, ἐτεὸς verus, ἠλεὸς ſtultus, Θεὸς Deus, θυρεὸς ſcutum, ἰλεὸς ileus morbus, κελεὸς avis quædam, κενεὸς vacuus, κηδεὸς mortuus, κολεὸς vagina, κωλεὸς membrum, λοχεὸς inſidiæ, νεὸς novale, πτελεὸς ulmus, τεὸς tuus, στελεὸς ſecuris manubrium, στερεὸς ſolidus, συφεὸς hara, σωρεὸς cumulus, φωλεὸς cavernæ.

Inuſit. ἀλεὸς calidus, ἀντρεοὶ annuli nautici, ἀντακεοὶ cete ingentia, εἰλεὸς caverna, μελεὸς vanus, φλεγεὸς ruber, φρυνεὸς rubeta.

In ιὸς: ἀνεψιὸς conſobrinus, Ἀσκληπιος Æſculapius, βιὸς arcus, δεξιὸς dexter, ἰὸς ſagitta, καλιὸς caſa, κριὸς aries, κωβιὸς gobio, πολιὸς canus, σκολιὸς obliquus.

Inuſitat. γαλιὸς hortus, γωλιοὶ ſpeluncæ maritimæ, ὑβιὸς & ὑβλιὸς gibboſus, φαληριὸς ſplendidus.

In οὸς: θοὸς velox, ὀλοὸς & ὀλοιὸς pernicioſus.

Inuſit. κολοὸς tumultus.

In υὸς: εἰλυὸς & ἰλυὸς antrum, νυὸς nurus, Τιτυὸς Tityus.

Inuſit. ἀκουὸς auditor, μικυὸς parvus, μισυὸς dimidia corporis parte albus.

In ωὸς : ἐῤῥωὸς *aper*, ζωὸς *vivus*, θωὸς *avis*, κολῳὸς *tumultus*, λαγωὸς *lepus*, πατρωὸς *vitricus*.

In αιὸς : ἀλαιὸς *vetus*, ἀραιὸς *tenuis*, Ἀχαιοὶ *Græci*, βαιὸς *parvus*, γεραιὸς & γηραιὸς *ſenilis*, δηναιὸς *diuturnus*, ἐλαιὸς & κελαιὸς *avis quædam*, κραταιὸς *fortis*, λαιὸς *lævus*, παλαιὸς *antiquus*, σκαιὸς *obliquus*, συφαιὸς *ſubulcus*, φαιὸς *fuſcus*.

Inuſit. βαγαιὸς *magnus*, ζαιὸς *piſcis genus*, πελλαιὸς *fuſcus*, χαιὸς *probus*.

In ειὸς : Ἀλφειὸς *Alpheus fluvius*, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς *agnus adultus*, ἀφνειὸς *opulentus*, ἐλειὸς *glis*, Ἀπειὸς *Epeus*, θαμειὸς *frequens*, Ὀλμειὸς *Holmeus fluvius*, ταρφειὸς *denſus*, φατειὸς *celebris*.

Inuſitat. ἀλειὸς *pauper*.

In οιὸς : γλοιὸς *ſordidus*, δοιοὶ *duo*, κλοιὸς *ſupplicii genus*, κολοιὸς *graculus*, Οἰὸς populi nomen, ποιὸς *triticum*, φλοιὸς *cortex*, κοττυλοιοὶ *aves domeſticæ*. Inuſitat. κεσιὸς *morboſus*.

2°. In ὸς Impurum.

In βὸς : ἀμοιβὸς *mutuus*, ἀμορβὸς *comes*, βολβὸς *bulbus*, ὑβὸς *curvus*, κολοβὸς *mutilus*, κλωβὸς *caverna*, λοβὸς & λωβὸς *pars auris*, ῥαιβὸς *loripes*, στραβὸς *ſtrabus*, Σαβοὶ *Bacchi ſacerdotes*, ὑβὸς *gibboſus*.

Inuſit. βυβὸς & βωβὸς *mutus*, θαμβὸς *attonitus*, θραμβὸς *torridus*, καλυβὸς *thalamus*, κλαμβὸς *mutilatus*, λομβὸς *recutitus*, μαδιβὸς *ligo*, σκαμβὸς *obliquus*, σκιμβὸς *claudus*, στιλβὸς *fulgidus*.

In γὸς : ἀγὸς & ταγὸς *dux*, ἀμολγὸς *mulgendi tempus*, ἀεργὸς *otioſus*, γοργὸς *velox*, ζυγὸς *jugum*, θριγγὸς *pinnæ*, λαγὸς *lepus*, λοιγὸς *peſtis*, μογγὸς *qui per nares ſonum edit*, μολγὸς *bulga*, *cæcus*, πελαργὸς *ciconia*, Πελασγοὶ *Pelaſgi*, στραγγὸς *tortuoſus*, ταγγὸς *rancidus*.

Inuſit. ἀμοργὸς *qui exugit*, βραγὸς *palus*, κλαγγὸς *lac*, κραγὸς *clamor*, κραυγὸς *picus*, λαφυγγὸς *nugator*, ῥογὸς *horreum*, στραγὸς *imprudens*.

In δὸς : ἀδελφιδὸς *frater*, ἀοιδὸς *poeta*, Ἰνδὸς *Indus*, λορδὸς *incurvatus*, Λυδὸς *Lydus*, μαδὸς *glaber*, νωδὸς *edentulus*, ὁδὸς *via*, ὀπαδὸς *comes*, ὀρυμαγδὸς *gravis ſtrepitus*, οὐδὸς *limen*, πηδὸς *gubernaculum navis*, σποδὸς & σπληδὸς *cinis*, φειδὸς *parcus*.

Inuſit. ἀλινδὸς *curſus*, ἀφιδὸς *inimicus*, βυδοὶ *muſici*, γανδὸς *verſutus*, ἐδὸς *edax*, κλιδὸς *cumulus*, λαφυδοὶ *clavi in aratro*, στιβδὸς *verbero*, ὑδὸς *nepos*.

In ζὸς : μαζὸς (& μαθὸς) *mamma*, πεζὸς *pedes*, πρωϊζὸς *matutinus*, χθιζὸς *heſternus*.

Inuſit. ἀκοντιζὸς *jaculus ſerpentis genus*, βυζὸς *confertus*, ωυζὸς *ventoſus*.

In θὸς : ἀγαθὸς *bonus*, αἰθὸς *niger*, βοηθὸς *auxiliator*, βυθὸς *profunditas*, ἑφθὸς *coctus*, κανθὸς *oculi angulus*, μισθὸς *merces*, ξουθὸς *flavus*, ξανθὸς *rufus*, ὀρθὸς *rectus*, ὁρμαθὸς *ordo*, σκινθὸς *urinator*, στρουθὸς *paſſer*, τιτθὸς *mammilla*, τυτθὸς *parvus*.

Inuſit. κηθὸς *auxiliator*, κνυθὸς *parvus*, λαθὸς *turpis*, ῥυθὸς *mutus*.

In ξὸς· ἰξὸς *viſcus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὸς *acuminatus*.

Inuſit. Ἀοξοὶ *coqui*, ἀπαξοὶ *monachi*.

In σὸς· βλαισὸς vel βλεσὸς *blæſus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis & fluvii nomen*, πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiſcella*, χρυσὸς *aurum*.

Inuſit. Αἰσοὶ *Dii*, βυρσὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γνυπισὸς *otioſus*, κεισὸς *herbæ ſpecies*, κλωσὸς & κινσὸς *herbæ genus*, κορσὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus ſerotinus*.

In φὸς· ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibboſus*, κωφὸς *ſurdus*, ὀρφὸς *nomen piſcis*, πομφὸς *bulla*, σκνιφὸς *viſu hebes*, σοφὸς *ſapiens*, σομφὸς *inanis*, στυφὸς *abſtrictorius*.

Inuſit. ἀλφὸς *albus*, λαφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *mutæ cicadæ*, συφὸς *hara*, ταρφὸς *denſus*.

In χὸς· ἀικχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λεχὸς *gravida*, μοιχὸς *mæchus*, μοναχὸς *ſolitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐρχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *ſeptum*, τροχὸς *rota*.

Inuſit. ἀτυχὸν *mediocre*, βρυγχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, καναχὸς *obſtreperus*, σικχὸς *injucundus*.

In ψὸς· γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, καψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, ſi activè ſignificent, acuuntur in ultima; ut τομεὺς *ſector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*, item σκοπὸς *ſpeculator* vel *meta*.

Genitivi oxytoni cum fiunt recti retinent tonum; ut δμῶς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *ſervus*.

Oxytona compoſita.

Omnia in ικὸς; ut ἀρχιτεκτονικός.

Subſtantiva in μὸς: vel derivata à compoſitis; ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *aſcenſus*: vel compoſita cum verbali in μὸς; ut μηλιανθμὸς *cauda*.

Gentilia in ος oxytona tonum retinent in compoſitis; ut φιλαχαιός.

Compoſita in -αγὸς, -ηγὸς, -αγωγὸς, -αλγὸς, -αμοιβὸς, -αοιδὸς, -ανεψιὸς, -αριστερὸς, -αρωγὸς, -εψὸς, -βοσκὸς, -ημερινὸς, -κλειτὸς, κλυτὸς, -λοιχὸς, -μολγὸς, -εργος, -οεργὸς, -ουργὸς, -ωργὸς, ολκὸς, -ποιὸς, -πομπὸς, -φορβὸς, -ωδὸς, -ωπὸς, -ωρὸς vel ουρὸς ab οὖρος *cuſtos*, -πηγὸς à πήγνυμι, -απὸς à δάπεδον; ut ξεναγὸς *hoſpes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum inſtitutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poetarum amans*, αὐτανεψιὸς *conſobrinus*, ἐπαριστερὸς *ſiniſter*. ἐπαρωγὸς *auxiliator*, πορνοβοσκὸς *leno*, μυρεψὸς *unguentarius*, καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longe celebris*, δουρικλυτὸς *haſta celebris*, κνισολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui equos mulget*,

get, συνεργὸς ὑποεργὸς vel ὑπουργὸς *adjutor*, γεωργὸς *agricola*, ἐφολκὸς *attractorius*, βελουλκὸς *tela attrahens*, νεωλκὸς *trahens navem*, ὀργανοποιὸς *organorum fabricator*, νεκροπομπὸς *qui mortuos deducit*, συφορβὸς *ſubulcus*, τραγῳδὸς *tragœdus*, σκυθρωπὸς *tetricus*, πυλωρὸς *janitor*, κηπουρὸς *hortulanus*, ἀλοπηγὸς *ſalarius*, ἡμεδαπὸς *noſtras*.

Verbalia in τὸς ex compoſitis nata, quorum ſimplex nullum eſt; ut ἐυλογητός.

Verbalia in τὸς cum præpoſitione compoſita ex αἰνέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω tonum habent ſimplicis; ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατός.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτὸς *apertus*, ἀντιμισθωτὸς *mercede dignus*, ἀπολαυστὸς *voluptuarius*, ἀπευκτὸς *deprecabilis*, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς, *demonſtratus*, διαιρετὸς *diviſus*, ἐξαιρετὸς *electus*, περιαιρετὸς *exemptilis*, προαιρετὸς *arbitrarius*, διαστατὸς *ſeparabilis*, εἰσιτητὸς, προσιτὸς *acceſſibilis*, εἰσποιητὸς *adoptatus*, ἐκκλητὸς *evocatus*, ἐκλεικτὸς *qui delingitur*, ἐκλεκτὸς *electus*, ἐκπιεστὸς *expreſſus*, ἐμπλαστὸς *ad illinendum aptus*, καταπλαστὸς *illitus*, ἐμπνευστὸς *inflatus*, ἐκπλυτὸς *elutus*, ἐγκαυστὸς *inuſtus*, ἐγκολαπτὸς *inciſus*, ἐκπορευτὸς *procedens*, ἐμπλεκτὸς *implicitus*, ἐπακουστὸς *auſcultabilis*, ἐπαγαπητὸς *chariſſimus*, ἐπακτὸς *inductus*, κατακτὸς *fragilis*, ἐπευκτὸς *optabilis*, ἐπιβουλευτὸς *inſidioſus*, ἐπιδερκτὸς *viſibilis*, ἐπεικτὸς *ſubditus*, ἐπιθυμητὸς *deſiderabilis*, ἐπιμωμητὸς *reprehenſibilis*, ἐπισκευαστὸς *inſtauratitius*, ἐπιστητὸς *ſub ſcientiam cadens*, ἐπιτεχνητὸς *arte elaboratus*, ἐφαπτὸς, συναπτὸς *continuus*, ἐφικτὸς *attingibilis*, καθαπτὸς *ligatus*, καταθνητὸς *mortalis*, καθαιμακτὸς *cruentatus*, μεταπειστὸς *qui perſuadere poteſt*, περιπεταστὸς *extenſus*, περιοριστὸς *definitus*, προσπλωτὸς *adnavigabilis*, προσρητὸς *ſalutatus*, μετακινητὸς *mutabilis*, παραρρητὸς *prece flectendus*, παραιτητὸς *expetitus*, παρακελευστὸς *admonitus*, παρεκτμητὸς *abſciſſus*, παρηγορητὸς *conſolabilis*, προορατὸς *prævidendus*, προσβλητὸς *adjectus*, συμβλητὸς *conferendus*, προσδεκτὸς *gratus*, προσπορπαστὸς *inſibulatus*, συνετὸς *intelligens*, συγγνωστὸς *ignoſcibilis*, συγκομιστὸς *comportatus*, συγκεραστὸς *temperatus*, συνωμοτὸς *conjuratus*, συνοιστὸς, συμφορητὸς, συμφερτὸς *collatitius*, ὑποιστὸς, ὑποστατὸς *tolerabilis*: item ἀνακογχυλιαστὸς *quo fauces colluuntur*. Tonum vero retrahunt ſi illis accedat compoſitio: præter καθοδηγὸς, προοδηγὸς *dux viæ*, συμπεριαγωγὸς *qui adjuvat in deducendo*, ἐπιδημιουργὸς *cui murorum cura commiſſa eſt*, συνδημιουργὸς *adminiſter in munere fungendo*, συνεκλεκτὸς *unà electus*, συνιεροποιὸς *qui una ſacra facit*, ὑποχαροπὸς *aliquantulum fulvus*.

Omnia in ος, ſi componantur cum α, δυς & ευ, tonum habent in priori; exceptis ἀεργὸς *otioſus*, ἀϊδνὸς *non viſibilis*, ἀγανὸς *lætus*, ἀγαυρὸς *ſuperbus*, ἀμυδρὸς *hebes*, εὐεργὸς & εὐποιὸς *beneficus*, εὐωπὸς *formoſus*.

Inuſit. ἀδαμνὸς *indomitus*, ἀκηλητὸς *intemeratus*, ἀϊῤῥὸς *ineffabilis*, ἀδαιὸς *indiviſus*.

Alia quædam particularia: ἀθηρηλοιγὸς *ventilabrum*, βουλυτὸς *tempus ſolvendi boves*, βροτολοιγὸς *pernicioſus mortalibus*, δαφοινὸς *valde cruentatus*, ἐννυὸς *nurus*, ἐπαινὸς *crudelis*, ἐπακουὸς *auditor*, ἐπισμυγερὸς *ærumnoſus*, ἐχθοδοπὸς *odioſus*, ἐμβαθυνὸς *profundus*, θυρειγὸς *qui fores aperit*, ἠβαιὸς *parvus*, καπυρὸς *rufus*, καταριγηλὸς *horribilis*, λευκερινεὸς *genus ficus*, μετοπωρινὸς, φθινοπωρινὸς *Autumnalis*, μυλωθρὸς *molitor*, νεογνὸς *recens natus*, νωδὸς *edentulus*, ὀρειπελαργὸς *montana ciconia*, ποδαβρὸς *qui delicatis eſt pedibus*, ποδαγρὸς *qui podagra laborat*, προκοπὸς *progreſſus*, προπερυσινὸς *qui anni eſt abhinc tertii*, πυραμητὸς *meſſis tritici*, στενυγρὸς *arctus*, συμβοηθὸς *auxiliator*, τηλουρὸς *remotus*, τρισοϊζυρὸς *ter infelix*, συγκοινωνὸς *particeps*, συνοπαδὸς *comes in itinere*, τροχοπεδὸς *rota*, ὑπερεκπερισσὸς *ſuperabundans*.

Inuſit. ἀυπλαοὶ *panis fragmenta*, δημεχθηλὸς *populo inviſus*, ὀρθοσταδὸς *qui recte ſtat*, φθοροικὸς *qui domus conſumit*, περιβυνὸς *montoſus*, περιδεινὸς *gravis*.

N. B. Neutra in ος omnia ſunt barytona, & ſequuntur generales regulas.

In ον,

Pleraque finita in μον & τον ſunt Oxytona; ut ἐρετμὸν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον: ἀγαρικὸν *agaricum*, γωλεὰ *ſpeluncæ*, ἐλεὸν *menſa coquinaria*, ἐρινεὸν *caprificus*, ἱερὸν *templum*, λοετρὸν vel λουτρὸν *lavacrum*, πηδὸν *gubernaculum navis*, πλευρὸν *latus*, πτερὸν *ala*, πυρεὸν *igniarium*, στειλειὸν *manubriũ ſecuris*, σφυρὸν *malleolus pedis*, ὠὸν *ovũ*.

Inuſit. ἀνθηλὸν *indumentum*, ἀμεργὸν *fatum*, ἀπελλὸν *populus arbor*, ἀσυλὸν *veſtimenti genus*, αὐαρὰ *Ponticæ nuces*, αὐληρὸν *frænum*, ἀχιὰ *molles lanæ*, βαιοσὸν *profunditas*, γαβαθὸν *patina*, ἐξαρὸν *pelvis*, ἐδωνὰ *tranſtra navis*, ἰκνὰ *educationis præmia*, κηφὸν *argentum*, καυκὸν *cauliculus*, κελεβρὰ *parva jumenta*, γναιὸν *caniſtrum*, κυθνὸν *pharmacum*, σαβανὸν *pannus aſperior*, λαξερὸν *grabbatulus*, μαλερὸν *farina*, μαῤῥὸν *inſtrumentum ferreum*, ναρὸν *ſcopa*, ὀρὸν *prælum*, πεδαιμὰ *patinæ*, φαρικὸν, φαριακὸν *herba venenata*, ψαλὸν *frænum*.

Huc refer numeralia hæc, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐνναπὶν.

In quartâ declinatione

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λεὼς à λαὸς. Acuitur etiam Ἀπολλὼς.

In quinta declinatione: ſub qua comprehenduntur declinationes contractorum:

Nomina in αν, ιν vel ις, ινος, ας-αδος, in ηρ, ευς, & ω Oxytona ſunt; ut Τιτὰν, ἀκτὶς vel ἀκτὶν, λαμπὰς, σωτὴρ, βασιλεὺς, λεχώ. Item. ἐγώ.

Fœminina in ις-ιδος; ut φροντίς. Exceptis fœmininis in τις, quæ ſequuntur accentum maſculinorum in της, pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης εος; ut ἀληθής. Exceptis hyperdiſſyllabis in ήκης & ήρης: ſed ἀνήκὴς *acie carens*, περιηκὴς, περιήκὴς *præacutus*, πυριηκὴς *igne acuminatus*, ἀλγηρὴς *moleſtus*, ἀχθηρὴς *gravis*, ἀεινηρὴς *difficilis*, ἀσχαληρὴς *aqua habens latera*, πενθηρὴς *luctuoſus*, ἀπηρὴς *non mutilatus*. Paucula Subſtantiva in ὴς, ῆτος, βραδυτὴς *tarditas*, δηϊοτὴς *pugna*, ἐσθὴς *veſtis*, ποτὴς *potus*, πινυτὴς *ſapientia*, item ἀργὴς-ῆτος, & -έτος *albus*.

Adjectiva in ύς; ut ὀξύς.

Subſtantiva in τύς; ut ἐδητύς. Item ἀχλὺς *tenebræ*, δαγὺς *cryſtallus*, δελφὺς *uterus*, ἐμὺς & ἀμὶς *mus aquaticus*, ἐριννὺς *furia*, ἰγνὺς *poples*, ἰλὺς *limus*, ἰξὺς *lumbus*, ἰσχὺς *robur*, ἰχθὺς *piſcis*, κροκὺς *floccus*, λιγνὺς *fuligo*, νηδὺς *alveus*, ὀϊζὺς *ærumna*, πληθὺς *turba*, Τηθὺς *Tethys*, χλαμὺς *chlamys*.

Inuſit. ὀχλὺς *lapis rotunda ſpecie*, ἀγγὺς *triſtitia*, διοννὺς *veſtis muliebris*, οἰσὺς *viminis genus*, πυθρὺς *murmur*.

Subſtantiva in ην; ut αὐχήν. ſic ἀπτὴν *implumis*.

Localia & nomina menſium in ὼν; ut νυμφὼν. Ἀνθεστηριών.

Derivativa in ων ab Indefinito ſecundo vel perfecto medio: ut σταγὼν, τρυγὼν *turtur*, ſic λοφογρὼν *puſtula*.

Finita in εδὼν & ηδὼν: ut ἀηδὼν, Σαρπηδὼν, σηπεδὼν, Μακεδὼν.

Nomina hyperdiſſyllaba in εὼν, υὼν, υμὼν; ut κενεὼν, ἀλκυὼν, δαιτυμὼν. Verbalia in εμὼν; ut ἡγεμὼν, κηδεμὼν.

Particularia, ἀγὼν *certamen*, ἀγκὼν *cubitus*, αἰὼν *ævum*, ἀκροχορδὼν *verruca*, ἀλαζὼν *jactator*, ἀλκυδὼν *alcedo*, Ἀμαζὼν *Amazon*, ἀρηγὼν *auxiliator*, Βαβυλὼν *Babylon*, βουβὼν *inguen*, γαγγαμὼν *omentum*, γοργὼν *ſtrix*, εἰκὼν *imago*, ἑκὼν *volens*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἡγεμὼν *dux*, ἠϊὼν *littus*, θηλαμὼν *nutrix*, θημὼν *acervus*, κανὼν *norma*, Κερατὼν *ara Apollinis*, Κιθαιρὼν *Cithæron mons*, κιὼν *multitudo vermium*, κλαδὼν *ramulus*, κολοφὼν *ſummitas*, κοπρειὼν *ſcarabeus*, κραταιγὼν *nomen herbæ*, λαγὼν *ilia*, λειμὼν *pratum*, Μαραθὼν *Marathon*, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, μορμὼν *larva*, μυὼν *muſculus*, Ὀλιζὼν *urbs Theſſaliæ*, Παφλαγὼν *Paphlagoniæ incola*, Παιὼν *Apollo*, πετασὼν *petaſo*, πλατυμὼν *latitudo*, πλειὼν *annus*, πρηὼν *vertex montis*, πυγὼν *menſuræ genus*, Πυθὼν *urbs Phocidis*, ῥυμβὼν *ſpiræ ſerpentis*, σιαγὼν *maxilla*, Σιδὼν *Sidon*, σινδὼν *ſindon*, σπαδὼν *contractio*, στραβὼν *ſtrabus*, σχαδὼν *favus*, ταὼν *pavo*, τελαμὼν *lorum*, τυφὼν *procella*, χειμὼν *hyems*, χελιδὼν *hirundo*, χελὼν *mugil*, χιτὼν *tunica*, χιὼν *nix*, χλιδὼν *armilla*, item χρεὼν *debitum*.

Inuſitata: *ἀμπελιὼν avis vites inſectans*, Ἀργανθὼν *nomen montis*, *ἀχθὼν torris*, *βαιτὼν vir vilis*, *γαρμαφὼν candor*, *γιγγρὼν deus rebus venereis præfectus*, *γνυπῶνες puſillanimi*, *κοινὼν particeps*, *κοσχυλαγόνες ſponſæ*, *κραγγὼν pica*, *κραγὼν carcer*, *λαγγὼν mercator*, *λογγὼν lapis pertuſus*, *μυδὼν caro rugoſa*, *πιληγόνες* vel *πιλαγόνες gigantes*, *προμαχὼν propugnaculum*, *τραπεζὼν ſacerdotale officium*, *σαφῶνες retia*.

Plurima Hebraicæ originis: ut Ἀαρὼν, Ἀβαδδὼν, ἀῤῥαβὼν, Σιὼν, &c.

Nonnulla aliarum terminationum: ut *ἀνδριὰς ſtatua*, *ἱμὰς lorum*, *ἀχὼρ ulcus*, *ἰχὼρ ſanguis*, *αἰδὼς pudor*, *ἠὼς aurora*, *ἱδρὼς ſudor*, *ἐυρὼς mucus*, *ὀδοὺς dens*.

Inuſitat. *ἰὼξ clamor*, Βομβὰξ *Bacchi nomen*, *ἀσγυρὰξ uva*, *αὐλὶξ vena*, *ἀθρὶψ vermiculus*, *αἰὸρ vir*, *ἀκὸρ uter*, *ἰθὺρ ferrum axis*, *ἀβὰς ſtultus*, *ἀφθὰς Bacchi nomen*, *βαδὰς cinædus*, Ἐδὰς *nomen Mercurii*, Ἐνὼς, Ἐμμαὺς Compoſita quint. decl.

Omnia in ὰς ἄδος, ὶς ίδος acuunt ultimam; ut *δειρὰς*, *πολυδειράς· τομὶς*, *ἐκτομίς*.

Compoſita cum monoſyllabo verbali 2æ. perfecti paſſivi finita in ς etiam præcedente α; ut *προβλὴς prominens*, *ἀσπιδαποβλὴς deſertor militiæ*, *ἀκμὴς indefeſſus*, *οἰνοβρὼς vinoſus*, *ἀγνὼς ignarus*.

Similiter in ξ & ψ, ſi componantur cum præpoſitione terminatâ in vocalem; ut *καταπὴξ palus*, *παραβλὼψ ſtrabus*; item *ἄτριψ non contritus*, *κυνοβλὼψ impudens*.

Compoſita pleraque etiam à πλὴξ, ῥὼξ, ῥὰξ, τρὼξ cum dictione quâlibet præcedente; ut *νωτοπλὴξ tergo percuſſus*, *πυκνοῤῥὼξ denſos acinos habens*, *κυαμοτρὼξ fabarum arroſor*. Quædam à κλεὶς, χρὼς, ὢψ; ut *δικλεὶς clavis gemina*, *κατακλεὶς quod claudendis foribus adhibetur*: à *χρὼς cutis*, *μελαγχρὼς*, *τακεροχρὼς*, *ζοφεροχρὼς*: à χρὼς pro *χροῦς color*, *μελιχρὼς*, *μολιβδοχρὼς*, *οἰνοχρὼς· βοὼψ piſcis nomen*, *γλαυκὼψ cæſios habens oculos*, *δεινὼψ torvus*, *εὐὼψ qui formoſis eſt oculis*, *λιπαρὼψ pinguis*, *μονὼψ unoculus*, *τυφλὼψ cæcus*, *ὑδρὼψ hydropicus*: Et in ωπὶς inde deducta *αἱμαλωπὶς ſanguinea*, *κυκλωπὶς cyclopica*, & minus uſitata *μετωπὶς frontis faſcia*, *παρωπὶς* & *προσωπὶς perſona muliebris*, *ὑπωπὶς thapſia*: Perpauca in υς, *πτερυγωκὺς penna celer*, *ὑψιβαθὺς profundus*. In ιν, *ἀπειρωδὶν partus dolorum non expertus*.

Εἶς in fine compoſitorum acuitur; ut *μηδεὶς*, *καθεὶς*.

Compoſita ex ſimplicibus oxytonis in longam finitis, ſi monoſyllaba non fuerint, ſervatâ terminatione, ſervant tonum in fine; ut *πειρατὴς*, *ἀρχιπειρατής· φορὰ*, *ἀναφορὰ*, *ἐπαναφορά· ἀλαζὼν*, *φιλαλαζών· βασιλεὺς*, *μισοβασιλεὺ:.*

Voces Hebraicæ uſitatiſſimè acuuntur in fine: ut Ἀβραὰμ, Δαβὶδ, Ὡσαννὰ, Ῥαββὶ, Ἡλὶ Ἡλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnullæ etiam ex Hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεέμ, Ζαρὰ, Μελχισεδὲκ, Σαλὰ, Φαρὲς, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potiſſimùm depromptæ, in proprias accentuum claſſes diſtribuuntur.

Quod ſi terminentur more Græcorum, præſertim in ος & ίας, notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Subſtantiva in ίνδα, ύα acuunt penultimam; ut *βασιλίνδα ludi genus*, *νεκύα mortuorum catalogus*.

Item minùs uſitata ἀραχίδνα, *ὀθόννα plantæ genus*, *ἰζέλα bonum omen*, *μαςγύνα vas urinarium*, *μαρίλα carbonum pulvis*, *ὀξίνα occa*.

In ος; Nomina finita in ίλος, ίσκος, λέος, ύλος; ut ὀργίλος, νεανίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τέος; ut πρακτέος, ἐξιτητέος, συνεκποτέος. Nonnulla particularia: *αἴολος varius*, *ἀντίος contrarius*, *Βαλίος equi nomen*, *ἐννέα novem*, *ἡλίκος*, *πηλίκος*, *quantus*, &c. *γομφίος dens molaris*, *μεγάλος magnus*, *μυρίος infinitus*, *νυμφίος ſponſus*, *Ὀδίος viri nomen*, *ὀλίγος parvus*, *ὁσπίχος quantulus*, *παρθένος virgo*, *σκορπίος ſcorpius*, *σποδίος cinereus*.

Inuſit. *ἀγκύνος miniſter*, *ἀέλος matutinus*, *ἀηδόνος pullus*, *αἰκάλος aſſentator*, *ἀνερύσκος herba*, *ἰάδος tortuoſus*, *ἰάλοι thalami*, *ἰζέλος ſcorpius marinus*, *κανθαρέος herbæ genus*, *καρχαρέος aſper*, *μορμύρος piſcis*, *ὀρρωδίος metus*, *πλησίος propinquus*, *στεργάνος fimus*, *στραβάλος tortuoſus*, *συῤῥάδος adulterinus*, *ταρβαρέος terribilis*.

Penacuuntur compoſita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, ſi activè ſignificent, & exponantur per accuſativum nominis; ut *μητροκτόνος Matricida*, ſive *matrem cædens*, *οὐρανοδρόμος* ad *Cœlum currens*, *αἰθεροδρόμος currens* per *aerem*, *ὀρειτύπος in montibus cædens* (ſubaudito accuſativo) *ligna*. Similiter decompoſita; ut *συγκληρονόμος cohæres*.

Quædam deſcendunt à perfectis, quorum thema non eſt in uſu: *viz.* finita in βόρος; ut *δημοβόρος populum abſumens:* plerǽque etiam in ηγόρος; ut *δημηγόρος orator*. Alia mutant characteriſticam perfecti: Qualia ſunt finita in δόκος & πλάθος; ut *ἰοδόκος ſagittarum receptor*, *κοροπλάθος qui imagunculas fingit*.

Paroxytona quædam à *νέμω*, *μάχομαι*, *δρέμω*, ſeu potius *τρέχω*, *πείρω*; *neutraliter* vel *paſſive* ſignificantia; ut ἐρημονόμος *in deſerto paſtus*, ὀρεινόμος & ὀρεσινόμος *in montibus paſcens*, πατρονόμος *à patre paſtus*, οἰονόμος *ſolus paſcens*, ἀθυρονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *geſticulator*, ἀψιμάχος *veles*, γεῤῥοφορμάχος *qui pilo pugnat*, ἐγρεμάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος *qui verbis pugnat*, μονομάχος *gladiator*, ναυμάχος *qui e navi dimicat*, ὁπλομάχος *bellator armatus*. χειρομάχος *manibus pugnans*, ἡμεροδρόμος *diurnus curſor*, λαιψηροδρόμος *velociter currens*, νυκτοδρόμος *qui noctu currit*, ὁπλιτοδρόμος *armatus curſor*, οὐριοδρόμος *vento ſecundo currens*, παταγοδρόμος *cum fragore currens*, νυκτιπόρος *noctu iter faciens*, ναυσιπόρος *navi trajiciens*, παιδοπόρος *liberis tranſitum præbens*. His adde εὑρεσιλόγος *blatero*, συμμιολόγος *tacitus*, ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit*, μονοφάγος *qui ſolus comedit*, &c.

Nonnulla loco nominis compoſita cum adverbio, aut aliâ dictione; ut ἀδηφάγος *avide edens*, ἀειφόρος *ſemper ferens*, ἀποφόρος *male ſeipſum ferens*, ἀρτιτόκος *quæ recens peperit*, ὠμοτόκος *abortivum fœtus*, ἑκηβόλος *longe jaculans*, ἰθυπόρος *recta procedens*, πυγμάχος *pugil*, ταχυδρόμος *celeriter currens*, τηλεβόλος *longe jaculans*, ὀπισθονόμος *qui retropaſcitur*, τηλεσκόπος *longe cernens*: item μιαιφόνος *cæde pollutus*, μιγονόμος *terra ubi promiſcue paſcunt omnes*; & quædam alia.

Reperiuntur etiam compoſita cum præſenti activo verbi circumflexi; omnia à πολέω; ut ὀνειροπόλος: item μογιλάλος *ægre loquens*, ὀξυλάλος *qui acute loquitur*, πλαστολάλος *ficta loquens*, νευρολάλος *per nervos loquens*, νεκροκόσμος *libitinarius*, δειπνολόχος *cœnæ inſidians*. Sic λαθροδάκνος *clam mordens*. Pleraque cum perfecto activo ωρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effoſſor*: Rariora cum perf. paſſivo; ut λεωβάτος *via trita*.

Compoſita ab ἀντίος, σόος, πλόος ‖ *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius*, ἀρευσσόος *bellicoſus*, ἁπλόος *ſimplex*: adde & decompoſita, ut ὑπεναντίος, &c.

Item ἁβρογόος *molles gemitus edens*, ἀειπάρθενος *ſemper virgo*, †ψευδοπάρθενος *falſa virgo*, ἀνθοκρόνος *floridus*, βουβουκόλος *bubulcus*, ἱπποβουκόλος *equiſo*, ὀπισθοκαμπύλος *incurvus*, θυρσόλογχος *haſta*, *ſignum cæleſte*, κορυθαιόλος *varia indutus galea*, φριξολόφος *horrendas habens jubas*.

Subſtantiva in ιον triſyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis diſſyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *paſſerculus* à στρουθός, παιδίον *puerculus* à παῖς παιδός.

Multa in ιον à barytonis profecta, quæ hic Subjunguntur.
Minus uſitata præfixis obeliſcis notantur tam in hoc
quàm ſequentibus Catalogis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βῖκος. Βλαυτίον *ſandaliolum* à βλαύτη. Βιβλίον *charta papyracea* à βίβλος.

βύβλος. Βράγχιον *ſpiraculum piſcis* à βράγχος. Δελτίον *libellus* à δέλτος. Εἰρίον *lana* ab εἶρος. Θαμνίον *frutex* à θάμνος. Θηκίον *repoſitorium* à θήκη. Θρομβίον *grumus* à θρόμβος. Θυννίον *parvus thynnus* à θύννος. Ἰγδίον *mortarium* ab ἴγδη. Ἰσχίον *coxa* ab ἰσχὺς. Καδίον *parvus cadus* à κάδος. Καρφίον *parva feſtuca* à κάρφος. Κηπίον *hortulus* à κῆπος. Κοιτίον *lectulus* à κοίτη. Κοκκίον *granulum* à κόκκος. Κρανίον *caput* à κράνη. Κωπίον *remulus* à κώπη. Λοφίον *collis* à λόφος. Λυχνίον *lucernula* à λύχνος. Μοσχίον *vitulus novellus* à μόσχος. †. Μαμμίον *matercula* à μάμμη. † Μυστρίον *panis excavatus* à μύστρον. Ναυλίον *nablium* à ναῦλα. Νευρίον *nervus parvus* à νεῦρον. Νησίον *parva inſula* à νῆσος. Ξιφίον *gladiolus herba* à ξίφος. Οἰκίον *domuncula* ab οἶκος. † Ὀρφνίον *pulla veſtis* ab ὄρφνη. Πεδίον *parvus campus* à πέδον. Πηνίον *ſtamen* à πήνη. Πιλίον *pileolus* à πῖλος. Πλατίον *palmula* à πλάτη. Πλινθίον *later* à πλίνθος. Πυξίον *buxea tabula* à πύξος. Πυργίον *parva turris* à πύργος. Πωλίον *pullulus* à πῶλος. Ποιμνίον *grex* à ποίμνη. Ῥαβδίον *virgula* à ῥάβδος. † Ῥαείον *infans* à ῥάεσς. Ῥιζίον *radicula* à ῥίζα. Ῥινίον *limula* à ῥίνη. Ῥυμβίον *ſpira* à ῥύμβος. Ῥυγχίον *roſtellum* à ῥύγχος. † Σακκίον *ſacculus* à σάκκος. Σιτίον *frumentum* à σῖτος. Σκαφίον *ſcapha* à σκάφη. Σκυμνίον *catulus* à σκύμνος. Σκιμπίον *baculus* à σκίμπων. Σμηνίον *alveare* à σμῆνος. Σμιλίον *ſcalpellum* à σμίλη. Σπαθίον *ſpathula* à σπάθη. Σπογγίον *ſpongiola* à σπόγγος. Σπαρτίον *funiculus* à σπάρτος. † Σπιζίον *fringilla* à σπίζα. Σταμνίον *amphora* à στάμνος. Σφαιρίον *ſphærula* à σφαῖρα. Σχιδίον *aſſula* à σχίδαξ. Σχοινίον *funiculus* à σχοῖνος. Τειχίον *parva mœnia* à τεῖχος. Τεκνίον *filiolus* à τέκνον. Τομίον *fruſtum* à τόμος. Τονίον *funiculus torcularis* à τόνος. Τρυχίον *panniculus* à τρύχος. Τυχίον vel τυκίον *inſtrumentum fabrile* à τύχος vel τύκος. † Ὑδρίον *aquula* ab ὕδωρ. Φορτίον *onus* à φόρτος. Φρυνίον *rubeta* à φρῦνος. Φυσκίον *folliculus* à φύσκη. Χαρτίον *chartula* à χάρτης. Χοιρίον *porcellus* à χοῖρος. Χονδρίον *patina* à χόνδρος. Χυτρίον *ollula* à χύτρα. Χωνίον *inſtrumentum fuſorium* à χῶνος. Χωρίον *regio* à χῶρος. Ψυγίον *vas in quo aqua refrigeratur* à ψύχος.

Primitiva quædam in ιον non valdè uſitata; ὀμφίον *indumentum*, ἄντιον *inſtrumentum textorium*, γαγγίον *morbus quidam*, ἠρίον *monumentum*, ἴκριον *tabulatum*, κεσλίον *alga*, λιδρίον *ſcutella*, μνασίον *menſuræ genus*, σαυνίον & σιγυνίον *jaculum barbaricum*.

Rara ſunt hypertriſyllaba penacuta in ίον, cujuſcunque fuerint originis; ut τυραννίον *aula regia* à τύραννος, ἱμαντίον *uva morbus*, ab ἱμάς-άντος. Pauca Compoſita; ut ἀμπεδίον, ὀροπεδίον à πεδίον.

Particularia in ον, ut ὀστέον *os*, βομβύλον *vaſculum*.

Permulta in ίτις, è quibus pleraque rariùs uſitata: Ἀλαβαστρίτης, ſeu ἀλαβαστίτης *lapis alabaſtrites*, ἀλοΐτης *aloes frutex*, βαλανίτης *glandem referens*, βολβίτης *animalis genus*, βοτρυΐτης *botryitis*, γαγγίτης *in Gange nata*, διφθερίτης *pelliceam tunicam geſtans*, δρυΐτης *herbæ genus*, ἐπικληρείτις & πατρικληρείτις *virgo ex aſſe hæres*, ζεφυρείτις *Zephyritis*, ἡπατίτης *hepatica vena*, κυανίτης *ad cyanum vergens*, λιπερνίτης *mendica*, λυχνίτης *lucernaria*, νεφρίτης *morbus renum*, ὀζαινίτης *ozænas olens*, ὁλοκωνίτης *olus quoddam ſilveſtre*, ὀστρακίτης *oſtracitis*, στερνίτης *inferior coſta*, συρματίτης *ex purgamentis contracta*, τραπεζίτις & ἐντραπεζίτις *quæ ad menſam alitur*, τομΐτις *tomitana*, φαρμακίτις *medicamentaria*, χονδρείτις *craſſa ſimila*, χρυσίτις *aureola*, χωρείτις *villica*. His adde αἱματιάτις *farti genus*, ἰσάτις *herbæ genus*, ἀκατάλις *bacca juniperi*.

Nomina verò pleraque in ιτις apud diverſos Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut ἀκῖτις, ἀκίτις, & ἄκιτις *acuta*.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, ſupra traditas.

Declinat. 1æ. Simpl. Tonum in penultima induunt.

Hyperdiſſyllaba quædam:

1°. Verbalia in της: ἀγρώστης *venator*, ἀγύρτης *circulator*, ἀήτης *ventus*, αἰσυμνήτης *rex*, ἀκμήτης *qui eſt in vigore*, ἀλήτης *erro*, ἀλείπτης *unctor*, ἀλοίτης *peccator*, ἀρότης *arator*, γενειήτης *barbatus*, γεννήτης *cognatus*, γυμνήτης *miles levis armaturæ*, δεσμώτης *captivus*, διώκτης *perſecutor*, δυνάστης *dynaſta*, ἐργάτης *operarius*, ἐπείκτης *qui urget*, ἡβήτης & alicubi ἡβώτης *impuber*, ἠπειρώτης *qui continentem habitat*, ἠπύτης *præco*, ἰδιώτης *idiota*, καταῤῥάκτης *cataracta*, κομήτης *cometa*, κυβερνήτης *gubernator*, ὀμότης *jurator*, μονώτης *ſolitarius*, πλανήτης *planeta*, σκοπιήτης *ſpeculator*, σφενδονήτης *qui funda utitur*, ὑφάντης *textor*. Infrequentius occurrunt βαβάκτης *nugator*, γυιήτης *claudus*, θυροκοπήτης *qui pulſat januam*, εὐνήτης *maritus*, κεκράκτης *clamoſus*, κελευθήτης *viator*, κεφαλήτης *lapis angularis*, κηλήστης *qui demulcet*; κλοιώτης *incarceratus*, κενήτης *miniſter*, λαφύκτης *belluo*, μυσίκτης *cantor*, ὀρνεώτης *auceps*, σκηνήτης *qui in tentoriis habitat*, ὑφειλήτης & φιλήτης *fur*.

2°. Denominativa in στης: ἀργέστης *albus*, γενέστης *cognatus*, ὀρέστης *monticola*, πενέστης *famulus operarius*, χρεώστης *fænerator*.

Declin. 2æ. Penacuuntur nonnulla:

In α: *viz.* in λία, ἁλία *cœtus*, ἀτασθαλία *nequitia*, διδασκαλία *doctrina*, θαλία *convivium*, τροχαλία *trochlea*.

Inuſitata, ἀλία *profectio*, ἁσπαλία *piſcatus*, βαλία *morbus oculorum*, ἰαλία *vox*, κακαλία *genus herbæ*, κρυπταλία *clavis*, χαλία *quies*.

In ρα purum; *μόρα tribus*; item *μοῖρα fatum*. Localia in *ωνια*: *ἁλωνία area, γωνία angulus, ὀσπειωνία* ab *ὄσπειον oſpratura.*

In η: nempe in *γη* minus uſitata; *ἄγη ſtupor, γέλγη ſarcina variarum mercium, ἔοργη cochleare, εὐέργη tudicula, ζώγη herbæ ſpecies, θήγη repoſitorium, κράγγη clangor, λάγη lactis menſura, μάργη inſania, σάγη armatura, σαλάγη clamor, Σέλγη* urbs *Piſidiæ, στάγη capſa, τάγγη rancor, ὕσγη herbæ genus.* In *δη*; *ἴγδη mortarium, Ἴδη Ida, σίδη, σίβδη malum punicum, πέδη pedica.* In *ώλη*: *ἐειώλη turbo.*

Inuſitat. In *ώρη*: *καφώρη* & *σκαφώρη vulpes, κιχώρη oleris genus, λαιμώρη noctiluca, ποδοράρη velox* : item *εἴδη ſpecies, λύγδη populus alba.*

Verbalia in η ſervantia characteriſticam temporis. Derivata, 1°. à perfecto paſſivo; *βρώμη victus, γνώμη ſententia, δαίτη epulum, δέσμη faſciculus, θέρμη calor, ἐπιλήσμη oblivio, λόχμη locus inſidiis aptus, μνήμη memoria, ξύμη pruritus, πλήμη* vel *πλήμμη æſtus maris, ῥύμη impetus, ῥώμη robur, στάθμη amuſſis, τόρμη meta, τράμη* & *τρύμη foramen, χάσμη* & *χήμη hiatus, χάρμη gaudium, χρήμη indigentia.*

Inuſit. *εἰσίθμη introitus, ἴσμη ſcientia.* 2°. à Perf. act. *μαλάχη malva, φρίκη horror*; Inuſit. *λυμάχη dolor, παλάχη ſors.* 3°. ab Indef. primo activo, *θήκη theca* : Inuſit. *καταχήνη hiatus.* 4°. ab Indef. 2do. activo, *ἁρπάγη harpago, βλάβη damnum, καλύβη tugurium, κάπη præſepe, κνίδη urtica, μάχη pugna, πάγη laqueus, πάθη calamitas, σκάφη ſcapha, τύχη fortuna.* 5°. à Perf. med. *λόγχη ſors, φθόη tabes.* 6°. Verbalia à præſenti circumflexo orta; *ἄλη error, ἄμη fax, ἄνθη efflorescentia, αἴνη laus, ἀπάτη fraus, βλάστη germen, δαπάνη ſumptus, δίκη juſtitia, εἴλη agmen, ἥβη juventus, θοίνη epulum, κόμη coma, λήμη* & pro illo *γλήμη lippitudo, λύπη dolor, λώβη injuria, μελέτη cura, μάλκη* & *νάρκη torpor, νίκη victoria, παλάμη palma, πλάνη error, σόβη muſcarium, στίβη pruina, τέχνη ars, τρύγη vindemia, χνόη lanugo, χραίσμη auxilium* : Inuſit. *δόκη opinio, τάρβη terror.*

Fœminea à maſculinis deducta; ut *τιθηνή nutrix* à *τιθηνός, υἱωνή neptis* à *υἱωνός, ψιττάκη pſittica* à *ψιττακός.*

Declin. Impariſyllab.

Finita omnia in *ήρης, ήκης, ώκης, ώδης*, per εος inflexa, penultimam habent acutam; ut *τριήρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πεζώδης* : Item compoſita ab *ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, στέλεχος, ἄντα*; ut *χαλκέγχης, κακοήθης, βαθυκήτης, παμμεγέθης, μακροστελέχης κατάντης.* In *ωλης* ab *ὄλλυμι*; ut *πανώλης.*

Alia quædam compoſita in ης: αὐθάδης *arrogans*, αὐτάρκης *ſufficiens*, εὐρυστήθης *qui lato eſt pectore*, καλαμοφθόγγης *calamo canens*, ποδάρκης *pedibus celer*, φιλαλήθης *amans veritatis*.

Inuſit. ἀδιέρης *incorruptus*, ἀπλήγης *invulneratus*, αὐθιμάδης *indigens*, ἀφάκης *ſtolidus*, ἐπανάγκης *neceſſarius*, εὐθυμήδης *gratioſus*, ζαμελῆς *grande melos habens*.

Nonnulla in ηρ: Δημήτηρ *Ceres*, εἰνάτηρ *uxor fratris*, θυγάτηρ *filia*, μήτηρ *mater*, πάνθηρ *panther*, φράτηρ *qui eſt ex eadem curia*.

Paucula in εδων, εων, υων, υμων; ut φλέδων *nugator*, ἀκέων *tacitus*, Ἀμφιτρύων *Amphitryon*, ἐγκύμων *gravidus*.

Paroxytona compoſita, quorum ſimplicia ſunt Oxytona & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia compoſita: 1°. quæ deſinunt in monoſyllabum longum: ut αὐτόχειρ, ἀντίπους; exceptis oxyt. pag. 250. 2°. quæ ultimam ſimplicis longam mutant in alteram longam; ut ὀλβιογάστωρ: 3°. Compoſita finita in ην & ιν; ut ἀρχιποίμην, πανυγλώχιν. 4°. Adjectiva in ις longum; ut χρυσήλκτις. Subſtantiva autem, immò & Adjectiva comp. à κρηπὶς, tonum in ultimâ ſervant, quod alibi admonendum erat pag. 250. l. 17.

Similiter ab ὀδοὺς, λειμὼν, χίτων, facta adjectiva: καρχαρόδους *aſperos habens dentes*, βαθυλείμων *profunda habens paſcua*, χαλκοχίτων *ærea indutus tunica*. Item compoſita à κριτὴς cum nomine; ut ὀνειροκρίτης.

Partic. παραχαράκτης *falſus monetarius*, χαμεύνη *lectus humi ſtratus*, κατάρα *diræ*. Minus uſitata; ἐργολήπτης *exactor operis*, ῥινοκολούστης *narium amputator*, τοιχωρύκτης vel τειχορύκτης *murorum perfoſſor*, βορβορότρης *lutoſum foramen habens*, διόπη *inauris*, μετόπη *vox artis architectonicæ*, γυναικάνηρ *ſemivir*, εὐπάτηρ *bono patre natus*, ὀβριμοπάτηρ *valido patre natus*, πλατυγάστηρ *qui lato eſt ventre*.

Non multum ἀτόπως attexere hic licebit regulam p. 251. l. 14. prætermiſſam.

Propria in ιος triſſyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut Ὁδίος, Ῥοδίος, Τυχίος· quibus adde compoſita à κόλλα & θέναρ, ut χρυσοκόλλα *auri glutinum*, ὀπισθέναρ *ima pars manus*. Item φρυνέϊνος *rubeta*, ταινίον *pectorale*, ψαμμίον *arenula* à ψάμμος, per incuriam omiſſa pag. 251. &c.

Paroxytona peregrina ſive Græco-barbara.

Voces Latino-græcæ tonis ferè regularibus veſtiuntur; ut κουστωδία, σπεκουλάτωρ, Νίγερ, φόρον.

Finita in ατος vel ατον penacuta ſunt; ut Πιλάτος, φουρτουνάτος, σπάτον.

Hujus farinæ multa occurrunt apud Juriſtas & Hiſtoricos; ut ληγάτος, μανδάτον: quibus interdum contra regulas acuitur penultima longa ante finalem brevem; ut κανδήλα *candela*. Addi poterant plura alia, πισκῖνα *piſcina*, σαγῖτα *ſagitta*, βετερᾶνος *veteranus*, μαλεδῖκτος *maledictus*, παλλῖον *pallium*, &c.

Quædam ex Hebræis penacutis facta, acuunt penultimam; ut Ἄβελ, Βάαλ, Ἐλεάζερ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab oxytonis oriunda: ut Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάῤῥα, Σάρων, Σίμων, Σουσάννα, &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdiſſyllaba quartæ Simp. antepenultimam acuunt tam ſimplicia quàm compoſita; ut ἵλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων· compoſita itidem impariſyllabicè flexa à γέλως & κέρας nata; ut φιλόγελως, μονόκερως· item δύσερως.

Compoſita cum quâvis dictione & verbo, ſi paſſivè ſignificent, ſunt antepenacuta; ut μητρόκτονος *a matre occiſus*, ἀρτίτοκος *nuper editus*, ἀπόφορος *non ferendus*.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati; ut Ἀπελλῆς, τιμῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς.

Diminutiva in ᾶς & δς; ut Ζηνᾶς, Διονῦς.

Partic. in ᾶς, πελεκᾶς *pelicanus*. Inuſit. ἀνδᾶς *dominus*, μαεικᾶς *cinædus*.

In ῆς: γυμνῆς *miles levis armaturæ*, δασπλῆς *terribilis*.

Compoſita retinent in ultimâ circumflexum ſimplicis, non monoſyllabi; ut Ποσειδῶν, Ἱπποποσειδῶν.

Græco-barbara circumflexa propria, variæ terminationis. In ᾶ: Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Κανᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In ᾶς; Ἀρτεμᾶς, Βαῤῥαβᾶς, Θαδδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκαδᾶς, Σατανᾶς, Χουζᾶς. In ᾶν: Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς: Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In ῆ: Γεθσημανῆ. In αῦ: Ἡσαῦ, Ῥαγαῦ. In οῦς: Ἰησοῦς. Similiter compoſita: Βαριωνᾶς, Βαριησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

PEnultimam habent circumflexam; 1°. Nomina finita in αῖος, εῖος (deducta ab oxytonis), οῖος, ῷος, εῖον, οῖον, ῷον; ut τειπαῖος, ἀνδρεῖος ab ἀνδρός, αἰδοῖος, ἀθῷος, γελοῖον *jocus*, Ἡρῷον *monumentum Herois*. 2°. Subſtantiva in ῖνος; ut ὀλῖνος, ἐχῖνος, ἰκτῖνος: præcipue propria derivativa ſive diminutiva: ut Νῖνος, γελασῖνος, ἐρυθρῖνος.

Pauca etiam adjectiva, non multùm uſitata, ἀγχιστῖνοι *conferti*, γελωτῖνος *ridiculus*, γεγγῖνος *differens*, λασῖνος *demens*, παλακῖνος *bellicoſus*, προμνηστῖνοι *alius ante alium*. Quædam in ῖτις, præſertim ab ίτης: ut φρενῖτις *delirium*, ἀργυρῖτις ab ἀργυρίτης.

Particularia: *αὐλαῖον aulæum, ἐκεῖνος ille, ἑταῖρος ſocius, ὀπαῖον foramen ſornacis, νεᾶνις juvencula, τιλφῶσα nomen fœminæ.* Minùs occurrentia: *Ἀβακαῖνον urbs Siciliæ, Ἀβαρβαραῖαι Nymphæ quædam, ἀχῆσκος calathus, ἀκνῆστις ſpina dorſi, ἀντῖος ſupplex, ἀπλῆγις veſtis genus, ἐραῖα ramus olivæ, κεραπαῖον picturæ firmamentum,* Νυμφαῖον *rupis nomen, πανδοῦρα inſtrumentum muſicum, σαβῆρος annulus, τιτυρῖνος fiſtula paſtoralis.*

Antecircumflexa quædam in εῖος à barytonis oriunda. *Ἀργεῖος Argivus, ἀρκτεῖος urſinus, ἀστεῖος urbanus,* Βακχεῖος *Bacchius,* Ἑρκεῖος *Herceus, ἑταιρεῖος ſodalitius,* Καδμεῖος *Cadmeus, καρνεῖος* Apollinis epithetum, *μαντεῖος vaticinus, μουσεῖος muſicus, νυμφεῖος ad Nymphas pertinens, μεγαλεῖος magnificus, ὀθνεῖος externus, οἰκεῖος domeſticus.* Inuſit. *ἀγχεῖος vicinus, λυκεῖος terribilis, ὀχεῖος admiſſarius.*

Compoſita: Omnia terminata in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον; ut *ἡμιτεταρταῖος, ζαχρεῖος, ὑπανοῖος, ἡρωελεγεῖον metri genus.* Omnia itidem in οῦτος, οῦχος, ῆλιξ; ut τοσοῦτος, ῥαβδοῦχος, ἀρχιδᾳδοῦχος, ὁμῆλιξ. Plurima in ῶπις ab ὢψ-ωπὸς; ut γλαυκῶπις. Pauca in οῦργος, & in οῦρος ab οὐρὰ cauda; ut *κακοῦργος maleficus, πανοῦργος vafer, βαυκοπανοῦργος inſolens,* Λυκοῦργος *Lycurgus,* Ἀρκτοῦρος *Arcturus, κολοβοῦρος mutilus cauda, στελεφοῦρος* plantago, item *κοθοῦρεις vulpes.* Quædam in πῶλις à πωλέω *vendo,* λαχανοπῶλις, ἱματιοπῶλις, ἀστεροπῶλις, χυτροπῶλις. Particularia, *ἀρχεταῖρος princeps ſociorum, βιοδῶρος victum largiens, δασπλῆτις terribilis.* Inuſit. *ἀμφισφαῖρα calcei genus, ἐνωτοκοῖτοι populi auribus contecti, ἐπιγῆτις herbæ genus, ἐρημοδῶκος qui ſolus cauſam agit, κυνοπρῆστις animal quoddam, μαψαῦρα levis ventus, οὐβρῶστις fames, χλωροσαῦρα viridis lacerta.* Græco-barbara; Εὖα, Ἰοῦστος, κοῦμι, Νῶε, Σεκοῦνδος, Συρακοῦσαι, Τῖτος.

Antecircumflexa diſſyllaba.

Diſſyllaborum penultima anceps, ſi juxta regulas producatur & tonum habeat, plerunque circumflectitur; ut γρῖφος & *γρῖφον rete, δρῖλος lumbricus,* Ἶρις *Iris,* Ἶρος *Irus, ῥῖγος frigus*: vide pag. 225. l. 14. Anceps itidem (præcipuè *υ*) ante *μα* purum in verbalibus diſſyllabis circumflectitur; ut *δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα.* vid. 224. l. 21.

Subjicitur catalogus particularium nominum, quorum penultimæ *α, ι, υ,* ancipites circumflectuntur.

Ἆλτις *agilis.* Γλῖνον *genus arboris.* Γῦρος *gyrus.* Δῖνος *vortex.* Δῖος *divinus,*

divinus, divus. † Θῶος *impetus.* † Ἶνις *filius.* Ἶπος *preſſura.* Ἶφις *celer.* Κᾶλον *lignum.* Κῦδος *gloria.* Κῦρος *autoritas.* Κῦφι *Cyphi.* Κῦφος *gibbus.* † Κρᾶθις *nomen fluvii.* Λᾶας *lapis.* Μῖμος *mimus.* Μῖσος *odium.* Μῦθος *ſermo.* † Μῦρμος *formica.* Μῦσος & † Μῦος *ſcelus.* † Μῦκος *impurus.* Νῖκος *victoria.* Νῦσος *claudus.* Πῖνον *cerviſia.* Πῖος, πῖαρ *pinguedo.* Πῖσος *pratum.* Πνῖγος *ſuffocatio.* Πρᾶγος, Πρᾶξις *actio.* Πρᾶυς *mitis.* Ῥᾶξις *fractio.* Σῖτος & Σῖτον *panis.* Σμῦλον *ligo.* Σπῖλος *macula.* Σῦκον *ficus.* Τῖφος *palus.* Τῖφυς *Tiphys.* Φᾶρος *palla.* Φᾶσις *Phaſis.* Φρῦνος *rubeta.* Φῦλον *tribus.* Χλῖδος *paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia terminationes præcedentium claſſium, accentus verò diverſos, utpote qui à generali regulâ 1mâ & 2dâ non recedunt.

1°. Barytona terminata more Oxytonorum:

Regulæ generalis accentum ſervant in priori, contra ſpeciales regulas de terminationibus recti; præcipuè reg. pag. 242. l. 34. &c.

Subſtantiva in εμος; ut ἄνεμος. Hyperdiſſyllaba Primitiva in ηλος; ut βέβηλος, κάμηλος: Item adjectiva diſſyllaba, ut δῆλος. Adjectiva hyperdiſſyllaba in υνος; ut πίσυνος. Materialia & colorem connotantia in ινος; ut λίθινος, κόκκινος. Superlativa in τος; ut ἄριστος, πλεῖστος. Finita in ατος non verbalia; ut πύματος: ſic θάνατος, κάματος. Numeralia in τος non præcedente σ; ut πέμπτος, item πόστος. Multa in ις redundantia in genitivo (contra regul. pag. 249.) ut θέμις, ιδος, ιστος: Plura in ιδος vel ιος; ut βᾶρις *navis oneraria*, Πάρις *Paris*, σύβαρις *deliciæ*, μῆτις *conſilium*, τίγρις *tigris*, τῆλις *fænogræcum*, &c.

Compoſita omnia retrahunt tonos ſimplicium, quæ terminantur in brevem; ut φιλόσοφος, παμποίκιλος, πάροικος. Excipiuntur Oxytona (pag. 246.) Paroxytona (pag. 252.) circumflexa (pag. 257.) antecircumflex. (pag. 258.)

Compoſita ab α, δυς, & ευ, eximuntur à numero Oxytonorum in ος; (p. 246.) ut ἀνάγωγος, εὐάγωγος, δυσάγωγος, &c. Huc refer δύσνοος, εὔνοος (pag. 252. l. 26.)

Adjectiva compoſita in ις ιδος, ι brevi, ſunt antepenacuta; ut δύσελπις. Subſtantiva item compoſita, non oriunda à ſimplicibus in ις, ut ἄκοιτις, ἵππουρις. Compoſita quoque à δεσμὸς (contra reg. p. 246. l. 28.); ut σύνδεσμος.

Quædam compoſita in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον, retrahunt accentum in antepenultimam contra reg. p. 258. l. 15. nempe compoſita à γῆ, ἀλωαῖος, ἐσχαῖος, λεῖος, οἰκεῖος, παρειά, σπονδεῖος, βοῦς, γελοῖος, φλοιὸς, λεία; ut ὑπόγαιος, ἐπαλώαιος, πρόχαιος, ἀωρόλειος, φιλοίκειος, κεῖος, καλλιπάρειος, διαπόνδειος, δωδεκάβοιος, φιλογέλοιος, τανύφλοιος, ἀκρόλειον.

Accedunt hiſce particularia non pauca diverſimode terminata, quæ juxta ordinem ſuprà poſitum ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in ος:

Aliqua nomina in αος, αυος, υος: ut ἵλαος *propitius*, αὖος *ſiccus*, πήχυος *cubitalis*, σῶος *ſalvus*.

Inuſit. ἄος *ſpiritus*, Δέριος *nomen fluvii*, ἴαυος *cubile*.

Subſtantiva quædam:

1°. In μος tam primitiva, quàm derivata, ſive verbalia; ut Αἷμος *Hæmus*, ἄμμος & ψάμμος *arena*, ἄρταμος *coquus*, βρῶμος *fætor*, γάμος *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus*, κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comeſſatio*, μῶμος *reprehenſor*, ὄγμος *ſulcus*, οἶμος *ſemita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, πλόμος & φλόμος *verbaſcum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος, Σάμος *locorum nomina*, σῖμος *piſcis*, σκινδάλαμος *aſſula*, σκόλυμος *carduus*, τόρμος *modiolus rotæ*, χῶμος *agger*, ὦμος *humerus*.

Inuſit. βόρμος *avena*, ζεῦμος *turbo*, ἔλαμος *via*, κάσχαμος *hedera*, κίνερμοι *piſces quidam*, κνῆμος *radius rotæ*, κόμμοι *molares*, μάμμος *ſervus*, λίνμος *arena*, μύρμος *metus*, νάθμος & νάθυμος *ſaxum in mari latens*, νίρμος *pediculus*, νοῦμμος *nummus*, ὄλαυμος *blatero*, ὄρυμος *ara*.

2°. In σος: βύσσος *byſſus*, βρέσσος *echini ſpecies*, κυπάρισσος *cupreſſus*, νάρκισσος *narciſſus*, Νέσσος *Neſſus*, ὄσσος *oculus*.

Inuſit. ζεάσσος *barritus*, θρίσσος *piſcis genus*, κόσσος *colaphus*, μάλασσος *collum*, σόσσος *dioptra*. Adde & λῶρος *lorum*, οἴναρος *pedamentum*.

3°. In τος: ἔμετος *vomitus*, ἕργετος *ſepimentum*, κάπετος & σκάπετος *fovea*, πότος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam.

1°. In κος: ἄρεσκος *blandus*, θαῦκος *audax*. Inuſit. λαῦκος *terribilis*.

2°. In λος: ἄλλος *alius*, βάταλος *mulieroſus*, δαίδαλος *ingenioſus*, δείελος *meridianus*, ἴκελος *ſimilis*, ἔωλος *heſternus*, ἴξαλος *impetuoſus*, κόβαλος *loquax*, κοῖλος *cavus*, κόλος *mancus*, λάλος *loquax*, μάχλος *laſcivus*, ὅλος *totus*, πέμπελος *ſenex*, σκίταλοι ι ί *es*, φαῦλος *parvus*, φίλος *amicus*. Item ἧλος *clavus*, ζῆλος *fervor*, φῆλος *inſidiator*.

Inuſit. δίαλος (pro δῆλος) *manifeſtus*, ἴωλος *niger*, κίνδωλος *maleficus*, μίγδαλος *commixtus*, μίσελος *ſordidus*, σίπαλος *deformis*.

3°. In νος: αἴθινος *ardens*, αἴλινος *lamentabilis*, ἀνθρώπινος *humanus*, ἄσμενος *libens*, βάσκανος *invidus*, δύστηνος *infelix*, ἔνος & ἕνος *antiquus*, κοράκινος *corvinus*, ἰκμαλος *madidus*, μαλθάκινος *mollis*, μόνος *ſolus*, ξένος *hoſpes*, ὄδμηνος *olidus*, πέπανος *maturus*, πρεῖνος *alatus*, σύϊνος *ſuillus*, σάννος *fatuus*, ταλαύρινος *audax*, τρύγινος *fecatus*, τρύχνος *mollis*, χαῦνος *laxus*.

4°. In ρος: ἄκρος *extremus*, ἁλίαρος *ſalſus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *ſuperbus*, δεύτερος *ſecundus*, θοῦρος *impetuoſus*, κάρχαρος *aſper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρος *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitioſus*, λόφυρος *criſta inſignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curioſus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πόνηρος *laborioſus*, σκαῦρος *qui extantes habet talos*, σκόλυθρος *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*. Inuſit. κύβειρος *impudens*, ῥάρος *robuſtus*.

5°. In τος: ἄητος *magnus*, ἕκαστος *unuſquiſque*, λήϊτος *publicus*, οὗτος *hic*. Inuſit. ἄμβλυτος *obtuſus*, μάψαυτος *fruſtraneus*, νῆτος *plenus*, πλάκτης *errabundus*. Quibus adduntur quædam Subſtantiva in στος: ἄκαστος *acer, arbor*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *ciſtus*, Λώπιστος *Palamedis nomen*, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Compoſita ſequentia in ἄγωγος, ἄμοιβος, &c. (pag. 246.) acuunt antepenultimam: 1°. Subſtan. pleraque ut Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱεράμοιβοι *vates ſacri*, μαίνυεργος *piſcis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æſopus*, &c. 2°. Adjectiva quædam; ut παράγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *a Deo honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque focillatus*, ἑκάεργος *procul arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui eſt præter opus*, περίεργος *curioſus*, πολύεργος *operoſus*, ὠκύπομπος *celeriter vehens*, ναυσίπομπος *naves promovens*, πολύφορβος *multa nutriens*, πάμφορβος *omnibus pabulum præbens*, μονόφορβος *ſolus paſcens*.

In τον quædam (contra reg. 248.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *ſtercus boum*, βρύτον *potus hordeaceus*, θρέπτρον *educationis præmium*, θύϊστον *potus aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *ſabbatum*, σκῆπτρον *ſceptrum*, σπάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, πίλτον *condimenti genus*, φρύγετον *ſartago*. Inuſit. καίατα *foveæ*, κύβιτον *os cubiti*, λαΐτον *archivum*, item κίκιμον *fimus cornicis*, μόρμον *pars currus*.

In quintâ declinatione, &c.

1°. In ις-ιδος: (contra reg. 249.) ἄγρωστις *herbæ genus*, ἄμυστις *largus hauſtus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις *Dea quædam*, αὖλις *aula*, γύννις *effœminatus*, δάπις *tapes*, δαῦπις vel δῆπις *fax*, ὀπίδεις *pars corporis*, ἔρις *lis*, Ἶβις *avis quædam*, Ἶσις *Iſis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *naſus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τρᾶμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, τᾶλις *nubilis*.

Inuſit. βάλλις *herbæ genus*, βρύτιδες *mulieres quædam*, δέλλιδες *veſpæ*, ἐρείκιδες *hordea craſſius diviſa*, θράνιτιδες ſive θρανίτιδες [κῶπαι] *remi quidam*, ἔπιδες *captioſæ argumentationis*, τρόπηλις *faſciculus alliorum*, φιλέταιρις *herbæ nomen*.

2°. Paucula in υς & τυς (contra reg. 249.) ἥμισυς *dimidius*, θῆλυς *fœmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἴτυς *circumferentia*, Κότυς *Deus turpitudinis*, μάρτυς *teſtis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum ceræ*.

Inuſit. μόττυς *exolutus, languidus*, πόλτυς *pluteus*, φῖτυς *pater*.

Nonnulla in ξ (contra reg. p. 250. l. 2.) ut ἀντίπηξ *arcula*, ἐπίτεξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia paroxytonorum.

Quædam Nomina: contra regulam pag. 251.

In ιλος: αἴγιλος *herba capris grata*, ἄργιλος *terra argilla*, βάρβιλος *arbor Perſica*, ξύσιλος *raſilis*, ὅμιλος *agmen*, στρόβιλος *turbo*.

Inuſit. ἄρκιλοι *catuli urſorum*, εἴσπνιλος *amator*, ἔχυλος *locus ubi tenetur temo*, κάμιλος *funis nauticus*, κέκιλος *qui vocem edit exilem*, κόρθιλος *avis genus*, τάγιλος *parcus*, item ἄδισκος *menſuræ genus*.

In υλος: ἀήσυλος & αἴσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, κάνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *cotyla poculi genus*, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *ſtrepitus aquæ*, σπόνδυλος & σφόνδυλος *vertebra*. Minus uſitat. αἴγυλος *abſceſſus inter nares*, αἴδυλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάκχυλος *panis libatorius*, βούκυλος *ovillus*, ἴτυλος *orbus*, κόρδυλος *piſcis genus*, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

In λεος: ἔλεος *miſericordia*, ἵλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισάλεος *pulverulentus*, μέλεος *vanus*, τέλεος *perfectus*, ὑάλεος & ὑέλεος *vitreus*, χαμαίλεος *chamæleon*.

Compoſita omnia cum nomine à præterito medio verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamſi activè ſignificent: ut γαιήοχος. Alia quædam: ἁλίδρομος *mare percurrens*, βούπορος *boves transfigens*, βούτυπος *boves cædens*, ἐγχέσπαλος *haſtam vibrans*, θεόστεργος *Deum amans*, κερτόμος *cor ſcindens*, μακρόδρομος *longa ſtadia percurrens*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντότροφος & πάντροφος *omnia nutriens*, συγκαμήδορος *fatuus*, ὑγρόπορος *humida permeans*.

In ιον Proparoxytona quædam orta ab oxytonis (contra reg. p. 252.) Αὔλιον *ſtabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tuſſilago*, à βήξ-χός. Βλαίσια *blæſa*, à βλαισά. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βούνιον *napi genus*, à βουνός. † Γάνδιον *arcula*, à γανδός. Γάστριον *edulii genus*, à γαστὴρ-στρός. † Γλούτιον *naticulæ*, à γλουτός. Κίσσιον *parva hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτείς-ενός. † Λάβιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepuſculus*, a λαγός. † Λόβιον *gibba pars hepatis*, à λοβός. † Μόργιον *genus menſuræ*, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύριον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπός. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥάξ-γός. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva victima*,

ctima, ἀ σφαγῆ. Σχόλια *commentarii*, ἀ σχολῆ. † Φήγιον *parva fagus*, ἀ φηγός. Φλέβιον *parva vena*, ἀ φλὲψ-βός. Φόρβιον *nomen herbæ*, ἀ φορβή.

Proparoxytona terminationes habentia antecircumflexorum.

Nomina quædam :

1. In αιος (contra reg. pag. 257.) ἀγέλαιος *rudis*, ἀγόραιος *faſtus dies*, Ἀθήναιος *Athenæus*, Ἀχέσταιος *nomen nautæ*, Βαρτίμαιος *viri Nomen*, βέβαιος *firmus*, βίαιος *violentus*, δείλαιος *miſerabilis*, δίκαιος *juſtus*, ἔλαιος *olea agreſtis*, ἐπιπόλαιος *ſuperficialis*, κράταιος *herbæ nomen*, μάταιος *vanus*, προσφάταιος *recens*, Ὑμέναιος *Hymenæus*. Compoſita, ἀκροκνέφαιος *veſpertinus*, ἀποτρόπαιος *malorum averſor*, προστρόπαιος *ſupplex*, ἔμπαιος *peritus*, λευκόφαιος *ex albo & fuſco mixtus*, περιδέραιος *circumcollaris*, περιτόναιος *circumtentus*, σύνναιος *cohabitator*.

Inuſit. κάγκαιοι *bulbi*, κέραιος *palus*, κύλλαιος *cincinnus*, μάλαιος *vanus*, μίσκαιος *hortus*, σίραιος *defrutum*.

2. In ειος, quæ deſcendunt ab oxytonis: (contra reg. p. 257.) ἀέτειος *aquilinus*, αἴγειος *caprinus*, Ἀπέλλειος *ad Apellem ſpectans*, ἄρνειος *agninus*, Ἀσκληπίειος *ad Æſculapium pertinens*, αὔλειος *ſtabularius*, Ἀχίλλειος *Achilleus*, βασίλειος *regius*, βόειος *bovinus*, Βόρειος *Borealis*, βρότειος *mortalis*, γόργειος *terribilis*, ἐπιτήδειος *idoneus*, θήρειος *ferinus*, Ἡράκλειος *Herculeus*, θάλειος *virens*, Θηρίκλειος *ad Thericlem ſpectans*, καθάρειος *purus*, κεραύνειος *fulmineus*, κύνειος *caninus*, λάγειος *leporinus*, νέβρειος *hinnuleus*, Ὀδύσσειος *Ulyſſeus*, οἴειος *ovinus*, παίδειος *puerilis*, περιστέρειος *herba quædam*, προίκειος *dotalis*, στρούθειος *paſſerinus*, σύειος & ὕειος *ſuillus*, χήνειος *anſerinus*, ὠκεάνειος *ad Oceanum ſpectans*. Comp. ἐμφώτειος *ad baptizatum pertinens*, περιτόνειος *circumtentus*. Inuſit. γέγειος *antiquus*, item πάρειος *mitis*. Comp. ἄποιος *qualitatis expers*, γονόρροιος *qui ſeminis profluvio laborat*.

3. In ειον : Ἀλαλκομένειον *urbs Bæotiæ*, Ἀνάκειον *templum Dioſcurorum*, ἄρκειον *herbæ genus*, γένειον *barba*, γήτειον *plantæ genus*, δάνειον *fœnus*, ἐχίειον *herbæ genus*, Ἡρώειον *monumentum Herois*, θέειον pro θεῖον *ſulphur*, Ἴσειον *fanum Iſidis*, καστάνεια *nuces caſtaneæ*, μηχάνειον *machina lignea*, κηρύκειον *caduceus*, κλιμάκειον *ſcala*, κυάθειον *cyathus*, κώνειον *cicuta*, Λαύρειον *locus Atticæ*, Λαύτεια *dona quædam*, Λέπρειον *nomen urbis*, οἰσύπειον *ſordida ovium lana*, Ὀλυμπίειον *nomen loci*, ὄστρεια *oſtrea*, πήνειον *ſtamen*, Σίγειον *Sigeum*, σκιάδειον *umbraculum*, τροχάλειον *orbis*, ὑμένειον *membranula*, χειρώνειον *centaurium*, χέλειον *operimentum teſtudinis*. Compoſita : ἐπίνειον *navale*, [illegible] *malum Punicum*.

Inuſit. Ἥλειον *fanum ſolis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *ſeneſcentia*, ἐπίσειον *pubes*, ζώτειον & ζάστειον *piſtrinum*, μελίδειον *favus*, μνήτεια *dona nuptialia.*

Addi poſſunt plura ſubſtantiva in ειον, ab adjectivis in ειος manantia; ut βασίλειον *regia* à βασίλειος, γόργειον *terriculamentum* à γόργειος, κυκλώπειον *mons Libyæ* à κυκλώπειος, Λύκειον *Gymnaſium Atticum* à Λύκειος, Ὄνειον *mons Corinthi* ab ὄνειος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γόμορρα, Ἔφραθα, Σόδομα, Σάρεπτα; ſed Σαρεπτὰ 1. Reg. 17. 9.

In numeralibus compoſitis minor numerus poſtpoſitus retinet accentum; ut δεκαδύο: major rejicit regulariter; ut δυώδεκα.

ΔΙ'ΤΟΝΑ ſive ΠΟΛΥ'ΤΟΝΑ.

Nomina variis notata accentibus, in cæteris prorſus invariata.

A

Ἀβληχρὸς Ἄβληχρος	*debilis*
† Ἄβως † Ἀβὼς	*mutus.*
Ἄγκαλος Ἀγκαλὸς	*faſciculus.*
† Ἀγρηνὸν † Ἄγρηνον	*reticulum.*
† Ἀγριβεὸς † Ἀγρίβεος	*origanum.*
Ἄγροικος Ἀγροῖκος	*ruſticus.*
Ἀγυιὰ Ἄγυια	*vicus.*
Ἀγχίαλος Ἀγχιαλὸς	*Nom. Urbis.*
Ἀδαῖος Ἀδαιὸς	*ſufficiens.*
Ἁδρότης Ἁδροτὴς	*vigor.*
Ἁδρόχωεος Ἁδροχῶεος	*uberem habens terram.*
† Ἀιερὸς † Ἄιερος	*imperitus.*
Ἀέλλοπος Ἀελλόπος Ἀελλοπὸς	*velox inſtar turbinis.*
Ἄθροος Ἀθρόος	*conſertus.*
Αἰγίαλος Αἰγιαλὸς	*N. Urbis.*
Αἱμάλωψ Αἱμαλὼψ	*cruenta ſuffuſio in oculis.*
Αἷμος Αἱμὸς	*ſaltus.*
Αἰολόμητις Αἰολομῆτις	*vaſer.*
Αἰπόλη Αἰπολὴ	*caprile.*
Ἀκάνθιον Ἀκανθίον	*herba ſpinæ-ſimilis.*
† Ἀκρεὰ † Ἄκρεα	*crura.*
† Ἀκεινος † Ἀκεινὸς	*genus leguminis.*
† Ἀκεστὴς † Ἀκέστης	*ſanator.*
† Ἀκεσταὶ † Ἀκέσται	*vehicula.*
Ἀκὶς Ἄκις	*cuſpis.*
Ἀκρέμων Ἀκρεμὼν	*ramus.*
Ἀλάλη Ἀλαλὴ	*tumultus.*
Ἀλετὸς Ἄλετος	*molendiactio.*
† Ἄλητον † Ἀλητὸν	*farina.*
Ἁλὴς Ἅλης	*confertus.*
Ἀλεωρὰ Ἀλεώρα	*effugium.*
† Ἄλλομος † Ἀλλόμος	*cæcus.*
Ἄλμα Ἅλμα	*ſaltus.*
† Ἀλοῖται † Ἀλοιταὶ	*publica ſcorta.*
Ἀμαμηλὶς Ἀμάμηλις	*genus pyri.*
Ἁμαξία Ἁμαξιὰ	*via plauſtralis.*
Ἀμπρεὸν Ἄμπρεον	*lorum.*
Ἀμπέλινος † Ἀμπελινός	*viteus.*
† Ἀμόργη Ἀμοργὴ	*amurca.*

Ἀμυγδά-

Ἀμυγδάλη	amygdalus.
Ἀμυγδαλῆ	
Ἄμφιον	indumentum.
Ἀμφίον	
Ἄμφωτις	diota.
Ἀμφῶτις	
Ἀμφωτὶς	
Ἀνακαμψέρως	herba quadam.
Ἀνακάμψερως	
Ἀνδρότης	virilitas.
Ἀνδροτὴς	
† Ἄνη	effectus.
† Ἀνὴ	
† Ἀνόπαια	avis genus.
† Ἀνοπαῖα	
Ἀντηεὶς	pila.
Ἀντῆεις	
Ἀντήεις	
† Ἀντάκαιοι	cete ingentia.
† Ἀντακαῖοι	
† Ἀνθών	urbs Theſſaliæ.
† Ἄνθων	
Ἀπομαγδαλία.	offa canibus objecta.
Ἀπομαγδαλιὰ.	
Ἀπφῦς	pater.
Ἀπφὺς	
Ἀργὰς	ſerpens.
Ἀργᾶς	
Ἄργας	
Ἀργῆς	albus.
Ἀργὴς	
Ἁρματροχία	orbita.
Ἁρματροχιὰ	
Ἀρτοπῶλις	piſtrix.
Ἀρτοπωλὶς	
Ἀρειοπάγος	Areopagus
Ἀρειόπαγος	

Ἆσθμα	halitus.
Ἄσθμα	
Ἀσκλήπιον	Æſculapii fanum.
Ἀσκληπιῖον	
† Ἄστυρον	oppidulum.
† Ἀστυρὸν	
Ἀττάγας	attagen.
Ἀτταγᾶς	
Ἀτταγὰς	
Ἀχὴν	pauper.
Ἄχην	
Ἀχρεῖος	inutilis.
Ἄχρειος	

B

Βαιὼν	gobius.
Βαίων	
Βαλιὸς	celer.
Βάλιος	
† Βένδις	Diana.
† Βενδὶς	
Βολβίον	parvus bolbus.
Βόλβιον	
Βομβυλίος	apis genus.
Βομβύλιος	
Βόρος	edax.
Βορός	
Βύβαλις	lorum bubulum.
Βυβαλὶς	
Βραδυτὴς	tarditas.
Βραδύτης	
Βράγχια	ſpiracula piſcium.
‖ Βραγχία	

Γ

† Γαῖος	bos operarius.
† Γαιὸς	
Γαισὸς	contus.
Γαῖσος	
Γαλλὸς	ſpado.
Γάλλος	
† Γάρνον	pars rotæ.
† Γαρνὸν	
† Γαυσὸς	claudus.
† Γαῦσος	
Γίγγλυμος	ſpecies διαρθρώσεως.
Γιγγλυμὸς	
Γλαὺξ	noctua.
Γλαῦξ	
Γλίσχρος	parcus.
Γλισχρὸς	
Γοργύρα	canalis ſubterraneus.
Γόργυρα	
Γύλιος	vas militare.
Γυλιὸς	
Γυμνοπαιδιὰ	nudorum luſus.
Γυμνοπαιδία	
† Γύπη	vulturum nidus.
† Γυπὴ	

Δ

Δαιδαλέος	affabre factus.
Δαιδάλεος	
Δάλιον	facula.
Δαλίον	
Δαῦλος	hirſutus.
† Δαυλὸς	
Δειελινὸς	veſpertinus.
Δειέλινος	
Δειλινὸς	
Δείλινος	
† Δήγηρες	paſſeres.
† Δηγῆρες	
Δίκροος	bifidus.
Δικρόος	
Δικρὸς	biceps.
Δίκρος	
† Δίκυμα	gemellipara.
† Δικῦμα	
Δολιχὸς	ſtadium.
Δόλιχος	

Δορπιστὸς	tempus prandendi.
Δόρπιστος	
Δόχμη	palma.
Δοχμὴ	
Δυσάντης	inauſpicatus.
Δυσαντὴς	

E

Ἐθελημὸς	voluntarius.
Ἐθέλημος	
Εἴειον	lana.
Εἰείον	
Ἔκπλυτος	elutus.
Ἐκπλυτὸς	
Ἐλεᾶς	avis genus.
Ἐλέας	
Ἑλειόνομος	in palude degens.
Ἑλειονόμος	
Ἐπητὴς	prudens.
Ἐπήτης	
Ἐπικέρας	fœnogræcum.
Ἐπίκερας	
Ἔρεμβοι	Troglodytæ.
Ἐρεμβοὶ	
Ἐρεσσὸς	Urbs in Leſbo.
Ἔρεσσος	
Ἔρινον	caprificus.
Ἐρινὸν	
Ἔρινος	
Ἐρινὸς	
Ἑρκίον	ſeptum.
Ἕρκιον	
Ἑρμαῖος	mercurialis.
Ἕρμαιος	
Ἐρυθρινὸς	rubellio.
Ἐρυθρῖνος	
Εὔασλις	pulchras habens ſpicas.
Εὐασλὶς	
Εὔκλεια	celebritas.
Εὐκλεία	

Z

Ζαμψὴς	vehemens.
Ζαμψης	
Ζύθος	potus hordeaceus.
Ζῦθος	
Ζώντειον	piſtrinum.
Ζωντεῖον	

H

Ἠλύγη	obſcuritas.
Ἠλυγὴ	
Ἡμιθνὴς	ſemimortuus.
Ἡμιθνῆς	

Θ

Θαλαμιὰ	foramen per quod remus exeritur.
Θαλαμία	
Θαλῆς οῦ	Thales.
Θάλης-ητος	
† Θεμιστὸς	legitimus.
† Θέμιστος	
Θόλος	atramentum.
† Θολὸς	
Θορὸς	genitura.
† Θόρος	
Θρανίον	ſella.
Θράνιον	
Θεῖον	ficulnea frons.
Θείον	
Θυμὸς	glandula.
Θύμος	

I

Ἰάπετος	Iapetus.
Ἰαπετὸς	
Ἵδρωα	puſtulæ ex æſtivo calore.
Ἱδρῶα	
Ἰκτῖνος	milvus.
Ἴκτινος	
Ἴπνος	furnus.
Ἰπνὸς	
Ἶπος	muſcipula.
Ἰπὸς	
Ἷπος	
Ἶρις	Iris, dea, vel arcus.
Ἴρις	
Ἰστριανὸς	Iſtri incola.
Ἰστρίανος	
Ἰστριανὶς	
Ἰστρίανις	
Ἰχθὺς	piſcis.
Ἰχθῦς	
Ἰωρὸς	janitor.
Ἴωρος	

K

Καλλίεργος	pulchre factus.
Καλλιεργὸς	
Καλαῦροψ	pedum.
Καλαύροψ	
Κάλπις	urna.
Καλπὶς	
Καρκῖνος	cancer.
Καρκίνος	
Καταπλαστὸς	illitus.
† Κατάπλαστος	
† Καυρὸς	malus.
† Καῦρος	
Κέβλη	caput.
Κεβλὴ	
Κατωφάγας	lurco.
Κατωφαγᾶς	
Κεγχρεαὶ	N. loci.
Κεγχρέαι	
Κέρκουρος	navigii genus.
Κερκοῦρος	
† Κηδὰρ	locus tenebroſus.
† Κήδαρ	
Κηπίον	genus tonſuræ.
Κήπιον	

Κήρυλος

Κήρυλος	halcyonum masculus.
Κηρύλος	
† Κιλλὸς	aſinus.
† Κίλλος	
Κίτρειον	malum citreum.
Κιτρείον	
Κλείσιον	ſtabulum.
Κλεισίον	
Κλυδὼν	fluctus.
Κλύδων	
Κνακὸς	niger albis maculis aſperſus.
Κνᾶκος	
Κνισσολοιχὸς	lambens pinguedinem.
Κνισσολοῖχος	
† Κονιατὴς	tector.
† Κονιάτης	
† Κόρθος	novellum germen.
† Κορθὸς	
Κορυθαιόλος	variam indutus galeā.
Κορυθαίολος	
† Κοστὴ	hordca.
† Κόσται	
† Κόττος	gallus.
† Κοττὸς	
Κρανίον	caput.
Κράνιον	
Κρὰς	caput.
Κρᾶς	
Κριγὴ	ſtridor.
Κρίγη	
Κροκύδειλος	animal quoddā.
Κροκυδειλὸς	
Κρώβυλος	cincinnus.
Κρωβύλος	
Κτήδων	tridens.
Κτηδῶν	
Κύανος	color cæruleus.
Κυανὸς	

Κύμβιον	cymbium.
Κυμβίον	
Κυπρῖνος	cyprinus piſcis.
Κύπρινος	
Κυνόσουρα	Cynoſura.
Κυνοσουρὰ	
† Κυσὸς	nates.
† Κύσος	
† Κύφαι	ſpecies ſquillæ.
† Κυφαὶ	
Κωλέα ἣ	membrum.
† Κωλεὰ ἡ	
† Κωμακὸν	genus aromatis.
† Κώμακον	

Λ

Λάμπη	ſpuma vino innatans.
Λαμπὴ	
Λαμυρὸς	loquax.
Λάμυρος	
† Λαρκὸς	corbis.
† Λάρκος	
Λασίωνες	teſqua
Λασιῶνες	
† Λέμφος	ſtolidus.
† Λεμφὸς	
Λεπυρὸν	putamen ovis.
Λέπυρον	
Λεδκος	N. navis.
Λαδκὸς	
† Ληδίον	veſtis attrita.
† Λήδιον	
Λίρος	impudens.
Λῖρος	
Λιρὸς	
Λόπος	cortex.
Λοπὸς	
Λοφία	cervix.
Λοφιὰ	
Λόφιον	theca criſtæ.
Λοφίον	
† Λύγη	obſcuritas.
† Λυγὴ	
Λύχνιον	lucernula.
† Λυχνίον	

M

Μάγαδις	inſtrumentum muſicum.
Μαγαδὶς	
Μάζα	maza genus pultis
Μᾶζα	
† Μέδιμνος	medimnus.
† Μεδίμνος	
Μελάγχρως-ω,	niger
Μελαγχρὼς -ῶτος	
† Μελλονύμφιος	qui ſponſus futurus eſt.
† Μελλονυμφίος	
Μηδικὴ	herba medica.
Μηδίκη	
† Μισητὴ	mulier deteſtanda.
† Μισήτη	
Μολόθουρος	herbæ nomen.
† Μολοθοῦρος	
Μονιὸς	ſolitarius.
Μόνιος	
Μορμολύκειον	larva.
Μορμολυκεῖον	
Μόσχιον	novellum germen.
Μοσχίον	
Μόχθηρος	laborioſus.
Μοχθῆρος	
Μύλων	piſtrinum.
Μυλὼν	
† Μυσάχνη	libidinoſa mulier.
† Μυσαχνὴ	
Μυχὸς	penetrale.
† Μύχος	
† Μῶκος	ſtultus.
† Μωκὸς	

Μωρὸς Μῶρος	idem.

N

Νεοσσία Νεοσσιὰ	nidus.
‖Νιφετοβλητὴς ‖Νιφετοβλήτης	nivosus.
Νιφόβολος Νιφοβόλος	nivibus obrutus.
Νοθεῖα Νόθεια	ſpuriorum bona.
Νομάδειος Νομαδεῖος	paſcuus.

Ξ

Ξήριον Ξηρίον	medicamentum aridum.
Ξυστὶς Ξύστις	veſtis crocea.

O

*Ὄαι *Ὀαὶ	pelles ovinæ. Euſt.
*Ὄγκιον *Ὀγκίον	vas repoſitorium.
*Ὁδουρὸς ‖ Ὀδούρος	viarum obſeſſor.
Οἰκουρὸς Οἰκοῦρος	domus cuſtos
Οἶσος Οἰσὸς	ſalix.
*Ὀλαὶ *Ὄλαι	hordea.
*Ὀλιγόγονος *Ὀλιγογόνος	paucos generans.
‖ *Ὄλος ‖ Ὀλὸς	atramentum ſepiæ.
*Ὄπτανος Ὀπτανὸς	toſtus.
‖ Ὀρείτυπος ‖ Ὀρειτύπος	qui cædit ligna in montibus.
*Ὀργυιὰ *Ὄργυια	ulna.
*Ὀσφὺς ‖ Ὀσφὸς	lumbus.
‖ *Ὄσχος ‖ Ὀσχὸς	ſcrotum.
Ὀφρὺς ‖ Ὀφρὸς	ſupercilium.
*Ὀχὸς *Ὄχος	capax.

Π

Παλιμβακχεῖος Παλιμβάκχειος	genus pedis metrici.
Παρδακὸς Πάρδακος	humidus.
Παρανυμφίος †Παρανύμφιος	ſponſus.
‖Πελὸς ‖Πέλος	niger.
Πελλὸς Πέλλος	fuſcus.
Πηγὸς Πῆγος	ſal.
Πῆδον Πηδὸν	gubernaculum navis.
Πλησίος Πλήσιος	propinquus.
Πῖλος Πίλος	pileus.
Ποία Ποιὰ	herba.
Ποδώκης | Ποδωκὴς	pedibus celer.
Πολτὸς Πόλτος	puls.
Πολυωπὸς Πολύωπος	foraminoſus.
Πόνηρος ‖ Πονῆρος	laborioſus.
Πρόκριτος Προκριτὸς	prælatus.
Πρόσθετος Προσθετὸς	appoſitus.
Προσωπεῖον Προσώπειον	larva.
Πτέρις Πτερὶς	filix.
Πτίλος Πτιλὸς	glaber.
Πτοία Πτοιὰ Πτοῖα	pavor.
‖ Πύος ‖ Πυὸς ‖ Πῦος	coloſtra.
Πύρινος Πυρινὸς	igneus.
Πωλητὴς Πωλήτης	venditor.

P

Ῥαβδὸς Ῥᾶβδος ‖ *Ῥάβδος	virga.
‖ Ῥαῖκος ‖ Ῥαικὸς	græcus.
‖ Ῥαπὶς *Ῥάπις	virga.
Ῥάριον ‖ Ῥαρίον	infans.
‖ *Ῥέμβος ‖ Ῥεμβὸς	erro
Ῥηχὸς Ῥῆχος	ſepes.
*Ῥοδη Ῥοδὴ	frutex roſam ferens.
*Ῥύμβος Ῥυμβὸς	turbo.
*Ῥυτη Ῥυτὴ	ruta.

Σ

Σακέσπα-λος Σακεσπά-λος	vibrans ſcutum.
Σάβος Σαβὸς	Bacchi Sacerdos.
Σάργος Σαργὸς	ſargus piſcis.
Σαρδινὸς Σάρδινος	Sardianus.
Σάρος Σαρὸς	verriculum.
Σαρπηδὼν-όνος Σαρπήδων-οντος	N. viri
Σαῦρα ‖Σαυρα	lacerta.
Σίγλαι Σιγλαὶ	cyphræ.
Σίκυος Σικυὸς	cucumis.
‖Σκέλεαι ‖Σκελεαὶ	femoralia.
Σκύμνος Σκυμνὸς	catulus.
Σμῖλος ‖Σμίλος	taxus.
Σομφὸς Σόμφος	cucurbita ſylveſtris.
‖Σπάργη ‖Σπαργὴ	libido.
Σπεῖρα Σπείρα	ſpira.
Σταῖς Σταὶς	farina.
Στεγιτὴ ‖Στεγίτη	meretrix.
‖Στιγὼν ‖Στίγων	ſtigmaticus.
Στιφος Στῖφος	turma.
Στρούθιος Στρουθίος	ſtrutheus.
Στυφόκομπος Στυφοκόμπος	pugnax.
Συγκύνηγος Συγκυνηγὸς	convenator.
Σύνθετος Συνθετὸς	compoſitus.
Σφυρὰ Σφύρα	malleus.
Σφυρείον Σφύρειον	malleolus.

Τ

‖Τακῶνες ‖Τάκωνες	paſtilli.
Ταχυτὴς Ταχύτης	celeritas.
Ταως Ταῶς	pavo.
Τετανὸς Τέτανος	extenſus.
Τηλεκλη-τὸς Τηλέκλη-τος	e longinquo vocatus.
Τηλουρὸς Τήλουρος Τηλοῦρος	remotus.
Τίτθη Τιτθὴ	nutrix.
Τριβακὸς Τρίβακος	tritus.
Τριτόμη-νις Τριτομη-νὶς	tertius dies menſis.
Τροχιὰ Τροχία	curſus.
Τρόχιλος Τροχίλος	regulus.
Τρυβλίον Τρύβλιον	patina.
Τυμβοχοὴ Τυμβοχόη	contumulatio.
Τύννος Τυννὸς	parvus.
Τυρόκνηστις Τυροκνῆστις	caſeiradula.
Τύφος Τῦφος	fumus.

Υ

Ὑδρίον Ὕδριον	hydria.
‖Ὕη ‖Ὑὴ	Semele.
Ὑηνὸς ‖Ὕηνος	porcinus.
Ὑπερικὸν Ὑπέρικον	frutex hypericum.
Ὕρχαι Ὑρχαὶ	vaſa victilia.
Ὑψιπορος Ὑψιπόρος	altigradus.

Φ

Φαινομηρὶς ‖Φαινόμηρις	oſtendens femur.
Φακῆ Φακὴ	lens.
Φάρμακοι Φαρμακοὶ	Magi.
‖Φερνὴ ‖Φέρνη	dos.
Φιμὸς Φίμος	camus.
Φλιὰ Φλία	limen.
Φοῖνιξ Φοίνιξ	ruber.
Φορβεά Φορβέα	paſtus.

Φόρμιον

Φόρμιον Φορμίον	ſportula.
† Φράδη † Φραδὴ	prudentia.
Φῦκος Φύκος	alga.
Φυλακὸς Φύλακος	cuſtos.
Φύσα Φῦσα	follis.
Φυστὴ Φύστη	maza ex farina & vino.
Φώριον Φωρίον	furtum.

X

Χάλκεια Χαλκεῖα	feſta in honorem Vulcani.
Χαρώνειον Χαρωνεῖον	porta per quam ducebantur ad ſupplicium damnati.
Χορδαψὸς Χόρδαψος	tumor inteſtinus.
Χορείον Χόρειον	membranula.
Χορταῖος Χορταιὸς	hirſutus.

Ψ

Ψάλιον † Ψαλίον	frænum.
Ψοιὰ Ψοῖα Ψοία	lumbus.
Ψόα Ψῶα	fœtor.
Ψωχὸς Ψῶχος	terra arenoſa.

Ω

Ὦα Ὥα	pellis ovina.
Ὦτος Ὠτὸς	nycticorax.

In ſacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam, acuunt vel circumflectunt ultimam; Γεδεὼν-ῶν, Ελιοὺ-οῦ, Ιασὴ-ῆ, Μανασσὴ-ῆ. Ναυὴ-ῆ, Σινὰ-ᾶ, Συμεὼν-ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum maximè Atticam, variantia accentum; ut ἑτοῖμος, ἕτοιμος; ἔρημος, ἐρῆμος: ὅμοιος, ὁμοῖος, &c. quæ ſunt alterius loci.

Idem nomen diverſo veſtitur accentu propter diverſas acceptiones, mutato interdum ſpiritu: idque propter diverſitatem.

1°. Significationis:

Idem compoſitum ſi *active* ſignificet penacutum eſt; *paſſive*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος *longe videns*, τηλέσκοπος *longe viſus*, ναυμάχος *pugnans e navi*, ναύμαχος *ad pugnam navalem idoneus*, &c. Juxta regulas p. 251. l. 26, &c. Et pag. 257. l. 4.

Compoſita in πέτης, à πίπτω ſunt oxytona; ab ἵπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπετὴς *ex alto cadens*, ὑψιπέτης *alte volans*.

Verbalia in τὸς connotantia *tempus* & *actionem* variant accentum: Quando enim ſignificatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* ſive *fructus*, ultimam: ut ἄμητος, ἄροτος, δείπνητος, νέωτος, τρύγητος: ἀμητὸς, &c. Itâ unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Euſtathius, Didymus, Heſychius quoque decernunt: Budæus, Conſtantinus, Stephanus ex adversâ parte ſtantes, ſub *temporis* ſignificatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam fere acuunt.

> Diſcrimen hoc in optimis quibuſque exemplaribus obſervâſſe ſe profitetur Stephanus, & diverſam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnopere

illum permovit canon ex Heſychio [ad vocem ἄμυντις] depromptus: cujus verba ſunt: ἄμυντις, τὸ παρόντης ὀξυωμοδήνης, αὐτὰ τὰ τεθειωσμένα· τὸ δὲ τελεστικάς, ὁ καιρός. Potuit tamen animadvertiſſe tonos regulæ adverſantes in ſingulis hujuſmodi vocibus apud Heſychium ſignari. At neq; per omnia ſibi conſtant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Conſtantinus, Budæus: vocem enim δυσάντητος eodem, quo Euſtathius, tono inſignit Stephanus; Conſtantinus & Budæus eam ipſam vocem ſub utrâque ſignificatione cùm accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate quâ ſolet uti, diſceſſit Stephanus, Euſtathium Suidæ opponens [in voce δύσζητος] qui duo planè totidem verbis ſunt ἰσόψηφοι. Conſtantinus & Budæus in verbalibus hujuſcemodi tonos interdum confundi [ad ἄφερτος] Stephanus illa à quibuſdam διττολογεῖσθαι [in ἄμυντος] ingenuè agnoſcunt. Quid itaque dicendum? Profectò Heſychii diſcrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus diſcordia, cum illis tamen nonnullibi conſenſus, Conſtantinus denique Budæi & Stephani conceſſio, id ſuadent, ut voces hæ omnes è numero διττολογουμένων habeantur, nec ampliùs ſtudioſis faceſſant negotium.

2°. Originis; ut ἀναγωγὸς *extractorius*, ἀνάγωγος *intractabilis*: ἁπλόος *ſimplex*, ἄπλοος *innavigabilis*: ἁλυκὸς *ſalſus*, ἄλυκος *lupis carens*, &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία *regnum*, βασίλεια *regina*.

Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν. Theocrit. Idyl. 8. v. 19. Ἆρες Ἄρες βροτολοιγὲ —— Il. ε. v. 31. σκῦλον *ſpolia*, Luc. 11. 22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτῃ Callimach. Steph. t. 3. 1133. H. θάκος *ſedes*, Steph. t. 1. 1487. F. θᾶκος Steph. t. 1. 1488. B. σίνος *damnum*, Nicand. Theriac. v. 1. σῖνος Steph. tom. 3. p. 786. cum conſimilibus. Huc refer diſſyllaba multa verbalia in μα; ut χρῖμα Rom. 2. 2. & ἐς κρίμα δισσὸν ἔβην. Nonn. Obliquos itidem Monoſyllaborum habentes tonum in penultima; ut μυὸς, μύες & μύες: Πῶς μύες ἐν βατράχοισι —— Hom. Βατραχ. v. 6. μύες Steph. t. 2. p. 991. E. Hujuſmodi dictiones oratoribus uſitatiſſimè penacuuntur; ut ἶπες Steph. t. 1. c. 1727. C.

4°. Declinationis; ut ἀντιὰς-άδος *tonſilla*, ἀντίας-ίου *tumor tonſillarum*, Παλλὰς-άδος *Pallas dea*, Πάλλας-αντος *Pallas vir*: λεπὰς-άδος *concha*, λέπας-ατος *rupes*: ἀνεμοσκέπης-ου *tegens a vento*, ἀνεμοσκεπὴς-έος *a vento tectus*: θεομίσης-ου *dei oſor*, θεομισὴς-έος *deo exoſus*: ἡ ἁλία *cœtus*, τὰ ἅλια *feſtum apud Rhodios*: ἡ διδασκαλία *doctrina*, τὰ διδασκάλια *minervalia*: ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια *feſtum Apollinis*: ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια *feſtum tabernaculorum*: ἡ καλύπτρα *tegumentum*, τὰ κάλυπτρα *tegumenta*: ἡ κερασία *ceraſus arbor*, τὰ κεράσια *ceraſi fructus*: ἡ λοχεία *partus*, τὰ λόχεια *purgamenta*:

ἡ οὐρὰ *cauda*, τὰ οὖρα *impetus*; ἡ μαγγάνα *vas vinarium*, τὰ μάγγανα *præſtigiæ*: ἡ ὀφρύα *ſupercilium*, τὰ ὄφρυα *clivi montium*: ἡ Πρυτανεία *magiſtratus*, τὰ Πρυτάνεια *vadimonium*: ἡ στραγγαλιὰ *tortus funis*, τὰ στράγγαλια *grumi*: ὁ ζυγὸς & τὸ ζύγος *jugum*, ὁ θαλλὸς & τὸ θάλλος *germen*; ὁ οὐδὸς & τὸ οὖδος *pavimentum*: Ἀσὶς-ίδος *Aſia*, ἄσις-εως *limus*: ἀκρὶς-ίδος *locuſta*, ἄκρις-εως *ſummitas*: κιστὶς-ίδος & κίστις-εως *ciſta*: κοπὶς-ίδος *gladius*, κόπις-εως *ſcurra*: Item ἀρὶς-ίδος *ſcobina fabri*, ἄῤῥις-ινος *naſo carens*: cum pluribus aliis.

Adjectiva in της compoſita ab ετος variant nonnunquam cum accentu declinationem; ut δωδεκαετὴς-έος : δωδεκαέτης-ου. vide Steph. tom. 1. c. 1293. l. E. &c. 1294. l. G.

Pauca *interrogative* ſumpta acuunt priorem, *indefinite* ultimam; ut ποῖος, ποιός : πόσος, ποσός.

Idem nomen appellativum tonum gerit in poſteriore, proprium ſæpius in priore:

Ἀβὰς *ſtultus.*
Ἄβας *Nomen viri.*
Ἀδελφὸς *frater.*
Ἄδελφος *Nom. viri.*
Αἰγὼν *ovile.*
Αἴγων *Nom. viri.*
Αἰόλος *varius.*
Αἴολος *Æolus.*
Ἀκεστὴς *medicus.*
Ἀκέστης *Nom. viri.*
Ἀκὶς *cuſpis.*
Ἄκις *Nom. fluvii.*
Ἀλαιὸς *vetus.*
Ἀλαῖος *Apollo.*
Ἀνδρὼν *conclave.*
Ἄνδρων *N. viri.*
Ἀργὸς *otioſus.*
Ἄργος *Argus.*
Ἀστὴρ *ſtella.*
Ἄστηρ *N. urbis.*
Αὐγὴ *ſplendor.*
Αὔγη *N. mulieris.*
Ἀρετὴ *dimiſſio.*
Ἀρέτη *N. inſulæ.*
Ἀρεὺς *ſtuma.*
Ἄρευς *N. viri.*
Βαιὸς *parvus.*
Βαῖος *N. viri.*
Βηλὸς *limen.*
Βῆλος *Belus.*
Βλαστὸς *germen.*
Βλάστος *N. viri.*
Γλαυκὸς *cæſius.*
Γλαῦκος *N. viri.*
Δειρὴ *collum.*
Δεῖρη *N. urbis.*
Διογενὴς *nobilis.*
Διογένης *Diogenes.*
Ἑλίκη *ſalix.*
Ἕλικη *Urſa major.*
Ἐλπὶς *ſpes.*
Ἔλπις *N. viri.*
Ἐπαινετὸς *laudabilis.*
Ἐπαίνετος *N. viri.*
Ἐπικυδὴς *glorioſus.*
Ἐπικύδης *N. viri.*
Εὐανθὴς *floridus.*
Εὐάνθης *N. viri.*
Εὐσθενὴς *robuſtus.*
Εὐσθένης *N. viri.*
Ἡραῖος *Junonius.*
Ἥραιος *N. viri.*
Ἱππὼν *ſtabulum.*
Ἵππων *N. viri.*
Ἰωνιὰ *violetum.*
Ἰωνία *Ionia.*
Καλλισθενὴς *fortis.*
Καλλισθένης *N. viri.*
Καρπὸς *fructus.*
Κάρπος *N. viri.*
Κατωρεὴς *deorſum vergens.*
Κατώρης *N. fluvii.*
Κηρὸς *cera.*
Κῆρος *N. fluvii.*
Κλειτὸς *celebris.*
Κλεῖτος *N. viri.*
Κορωνὸς *elatus.*
Κόρωνος *N. viri vel montis.*
Κουρικὸς *tonſorius.*
Κούρικος *N. Emporii.*
Κυδνὸς *inclytus.*
Κύδνος *N. viri.*
Λαγὸς *lepus.*
Λάγος *N. viri.*
Λευκὸς *albus.*
Λεῦκος *N. viri.*
Λιγὺς *ſtridulus.*
Λίγυς *Ligur.*
Λωτὸς *lotus.*

Λῶτος Nomen viri.
Μαλακὸς mollis.
Μάλακος N. viri.
Μελανωπὸς niger.
Μελάνωπος N. viri.
Νησὶς inſula.
Νῆσις N. urbis.
Ξανθὸς flavus.
Ξάνθος N. equi & fluvii.
Ξενὼν hoſpitium.
Ξένων N. viri.
Ξουθὸς flavus.
Ξοῦθος N. viri.
Ὀχὴ cibus.
Οχη N. montis.
Ὀνεῖον ſtabulum aſinorum.
Ὄνειον N. montis.
Ὀρθὸς rectus.
Ὄρθος N. viri & canis.
Παρθενικὴ virgo.
Παρθενίκη N. fœminæ.
Πολυαρκὴς multis ſufficiens.
Πολυάρκης N. viri.
Πολυκλειτὸς valde celebris.
Πολύκλειτος Polycletus.
Πρασιὰ areola.
Πρασία N. urbis.
Πυλαῖος qui foris eſt.
Πύλαιος N. viri.
Πυῤῥὸς rufus.
Πύῤῥος Pyrrhus.
Ῥιπὴ impetus.
Ῥίπη N. urbis.
Ῥοδὼν roſarium.
Ῥόδων N. viri.
Ῥυμὸς temo.
Ῥύμος N. fluvii.
Στρατὸς } exercitus.
Στρατιὰ }
Στράτος } N. urbium.
Στρατία }
Σφηλὸς deceptor.
Σφῆλος N. viri.
Τρωικὸς Trojanus.
Τεῦκρος Teucer.
Τραχὼν locus aſper.
Τράχων N. loci.
Τυρὸς caſeus.
Τύρος Tyrus.
Φαιδρὸς } lætus, a.
Φαιδρὰ }
Φαῖδρος } Phædrus, a
Φαῖδρα }
Φοινικὴ palma.
Φοινίκη Phœnicia.
Φροντὶς cura.
Φρόντις N. viri.
Φυλακὴ cuſtodia.
Φυλάκη N. urbis.
Χειὰ ſerpentis latibulum
Χία Chia.
Χιὼν nix.
Χίων N. viri.
Χλιδὼν armilla.
Χλίδων N. viri.
Χρηστὸς bonus.
Χρῆστος N. viri.
Ψυχρὸς frigidus.
Ψύχρος N. fluvii.

Sic

Ἀθηναῖος Athenienſis.
Ἀθήναιος N. viri.
Ληναῖος torcularis.
Λήναιος Lenæus, Bacchus.

Rariùs in obliquis; ut

Ὢψ Ὠπὸς vultus.
Ὢψ Ὦπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Subſtantivum in prioribus ſyllabis, frequentiùs tonum habet:

Αἰθὸς ardens.
Αἶθος ardor.
Αἰθρὸς ſerenus.
Αἶθρος pruina.
Αἰνὸς Ἐπαινὸς crudelis.
Αἶνος Ἔπαινος laus.
Αἰπὸς altus.
Αἶπος altitudo.
Ἀσφοδελὸς aſphodeli ferax.
Ἀσφόδελος aſphodelus.
Βατὸς pervius.
Βάτος rubus.
Βροτὸς mortalis.
Βρότος ſanies.
Γονὸς fœcundus.
Γόνος proles.
Γυρὸς curvus.
Γύρος gyrus.
Δανὸς aridus.
† Δάνος donum.
Δεινὸς crudelis.
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς vorticoſus.
Δῖνος vortex.

Δολιχὸς	*longus.*
Δόλιχος	*legumen.*
Ἐμετὸς	*vomitu ejectus*
Ἔμετος	*vomitus.*
† Ἐτεὸς	*verus.*
Ἔτος	*annus.*
† Θαμβὸς	*attonitus.*
Θάμβος	*ſtupor.*
Θερμὸς	*calidus.*
Θέρμος	*lupinus.*
Ἰλλὸς	*ſtrabus.*
Ἴλλος	*oculus.*
Καλὸς	*bonus.*
Κάλος	*rudens.*
† Κληρὸς	*ſorte datus.*
Κλῆρος	*ſors.*
Κλιτὸς	*declivis.*
Κλίτος	*declivitas.*
‖ Κνυθὸς	*parvus.*
‖ Κνύθος	*parva ſpina.*
‖ Κραδαλὸς	*vibratilis.*
‖ Κράδηλος	*ramus ficulneus.*
Κραταιὸς	*fortis.*
Κράταιος	*herbæ nomen.*
Κυρτὸς	*curvus.*
Κύρτος	*naſſa.*
Κυφὸς	*gibboſus.*
Κύφος	*N. urbis.*
Κῦφος	*gibbus.*
Λαρὸς	*dulcis.*
Λάρος	*larus vel gravis.*
Λοχὸς	*gravida.*
Λόχος	*cohors.*
Μαδὸς	*glaber.*
‖ Μάδος	*pſilothrum.*
Μανὸς	*rarus.*
† Μάνος	*ornamentum quoddam.*
‖ Νεννὸς	*ſtultus.*
Νέννος	*avunculus.*
† Ὀκνὸς	*piger.*
Ὄκνος	*pigritia.*
Ὀναγρὸς	*aſinarius.*
Ὄναγρος	*onager.*
Πευκεδανὸς	*amarus.*
Πευκέδανος	*herbæ nomen.*
Ποτὸς	*potabilis.*
Πότος	*potatio.*
‖ Πωρὸς	*cæcus.*
Πῶρος	*callus.*
Σιγηλὸς	*taciturnus.*
Σίσηλος	*narciſſus herbæ*
Σιμὸς	*ſimus.*
Σίμος	*piſcis genus.*
Σιτὸς	*eſculentus.*
Σῖτος	*frumentum.*
Σπαρτὸς	*ſatus.*
Σπάρτος	*rudens.*
Στυφὸς	*aſtringens.*
‖ Στύφος	*lucrum.*
† Ταρφὸς	*denſus.*
Τάρφος	*denſitas.*
Τομὸς	*ſcindens.*
Τόμος	*fruſtum.*
† Ὑαλὸς	*ſplendidus.*
Ὕαλος	*vitrum.*
Ὑβὸς	*gibboſus.*
† Ὕβος	*gibbus.*
Ὑδρὼψ	*hydropicus.*
Ὕδρωψ	*hydrops.*
‖ Ὑφὸς	*gibboſus.*
Ὕφος	*textile.*
Φορὸς	*ferax.*
Φόρος	*tributum.*
Χαὸς	*antiquus.*
Χάος	*chaos.*
Ψαρὸς	*agilis.*
Ψάρος	*ſturnus.*
Ὠμὸς	*crudelis.*
Ὦμος	*humerus.*
Ὠχρὸς	*pallidus.*
Ὦχρος	*pallor.*

His adde paucula variantia cum accentu ſpiritum:

Ἁγνὸς	*caſtus.*
Ἄγνος	*frutex.*
† Ἠλὸς	*ſtultus.*
Ἧλος	*clavus.*
† Οἰάτης	*comatus.*
Οἰάτης	*N. gentis.*

Similiter multa nomina in priori, participia vero ὁμόγραπτα, in poſteriori accentum habent; ut *δράκων draco, δρακὼν cernens*: Ἴων *Ion*, Ἀμφίων *Amphion*, Ὑπερίων *ſol*, *ἰὼν vadens, ἀμφιὼν circumiens, ὑπεριὼν ſupergrediens*: Κίων *columna, κιὼν vadens*: Τύχων *N. viri, τυχὼν ſortitus*. Præſertim circumflexa; ut Δόλων *N. viri, δολῶν inſidioſe agens*: *ἐλάσσων minor, ἐλασσῶν minuens*: *ἥσσων minor*, *ἡσσῶν* inuſitat. *ſuperans*: *Θήρων N. viri, θηρῶν venans*: Ἱέρων *N. viri, ἱερῶν ſacrificans*: *κρότων ricinus, κροτῶν plaudens*: *μείων minor, μειῶν minuens*: Μύρων *Myron*, μυρῶν ungens: Νίκων N. viri, νικῶν vincens: Πολέμων N. viri, πολεμῶν bellum gerens: Πλούτων Pluto, πλουτῶν diteſcens: Σάρων Deus nauticus, σαρῶν verrens: Σίμων Simon, σιμῶν impendens: Τίμων N. viri, τιμῶν honorans: Τρίτων Triton, τριτῶν tertio faciens: Τρύφων N. viri, τρυφῶν luxurians: Φίλων Philo, φιλῶν amans: Χίλων N. viri, χιλῶν paſcens.

Contrà non pauca nomina participiis, plerunque barytonis in ν & ος, conſimiliter ſcripta, tonum in ultima accipiunt; ut δεξαμενὴ receptaculum, δεξαμένη capiens: (p.243.) Ἀκεσαμενὸς N. viri, ἀκεσάμενος medicatus: Ἀλεξαμενὸς N. viri, ἀλεξάμενος adjuvans. Nonnulla etiam in ων; ut ἀγὼν certamen, ἄγων ducens: εἰκὼν imago, εἴκων cedens, ἀρηγὼν, ἀρήγων, &c. vide pag. 106.

Alia quædam differunt accentu juxta regulas generales; ut κῆρ cor ex κέαρ, κὴρ fatum: φῶς lumen ex φάος, φὼς vir: κερδαλῆ pellis vulpina ex κερδαλέη, κερδαλὴ vulpes.

Multa alia nomina ſignificatione diſcrepant & accentu, ſeriatim hìc ſubſcripta.

Ἀγανὸς mitis.
† Ἄγανος fractus.
Ἄγη admiratio.
† Ἀγὴ fractio.
Ἀγελαῖος armentalis.
† Ἀγέλαιος rudis.
Ἀγοραῖος forenſis.
Ἀγόραιος dies judicialis.
Ἀγὸς dux.
Ἄγος veneratio.
Ἄθροος tranquillus.
Ἀθρόος confertus.
Ἀθῷος innocens.
Ἄθωος Incola montis Athô.
Αἶμος ſaltus.
† Αἰμὸς collum.
Ἀκμηνὸς adultus.
† Ἄκμηνος jejunus,
† Ἀλαβὴ fuligo.
† Ἀλάβη carbo.
Ἀλαλητὸς clamor.
Ἀλάλητος ineffabilis.
† Ἆλτος agilis.
† Ἀλτὸς merces.
Ἀμφότερος uterque.
Ἀμφοτερὸς N. viri.
Ἄνθεια Veneris, urbis & piſcis nomen.
† Ἀνθεῖαι horæ.
Ἀραῖος devotus.
Ἀραιὸς tenuis.
Ἀργέστης ventus quidam.
Ἀργεστὴς velox.
Ἀργῆς † Ἀργὴς albus.
† Ἄργης ſerpens.
Ἄρκος urſus.
Ἀρκὸς auxilium.
Ἄρνειος agninus.
Ἀρνειὸς agnus adultus.
† Ἀρνεῖος nomen menſis.
† Ἄρος utilitas.
† Ἀρὸς pratum.
Ἁρπαγὴ rapina.
Ἁρπάγη Harpago, hamus.
Αὐλητὴς tibicen.
† Αὐλήτης ſtabularius.
Αὖλις tentorium.
Αὐλὶς Aulis urbs.

B

Βαλιὸς varius vel celer
Βάλιος equi nomen.
† Βάλιος orbus oculis.
† Βήχιον tuſſilago herba.

† Βηχίον *tuſſicula.*
Βίος *vita.*
Βιὸς *arcus.*
Βλιτὸς *titio.*
Βλίνος *piſcis.*
Βλῆχρον *filix.*
Βληχρὸν *genus leguminis.*
Βουπλὴξ *boves feriens.*
† Βούπληξ *à bobus percuſſus.*
Βροῦχος *locuſta, eruca.*
Βρουχὸς *præco.*
Βυσσὸς *profunditas.*
Βύσσος *Byſſus.*
†

Γ

Γαῦλος *genus navigii.*
Γαυλὸς *mulctra.*
Γελοῖος *ridiculus.*
Γέλοιος *qui riſum movet.*
† Γρυύος }
† Γρῦος } *gryps.*
† Γρυοὶ *trunci querni.*

Δ

Δαῦλος *hirſutus.*
† Δαυλὸς *torris.*
Δημὸς *pinguedo.*
Δῆμος *populus.*
Δοκὸς *trabs.*
† Δόκος *opinio.*

E

† Εἶλος *frænum.*
† Εἰλὸς *pondus.*
† Ἑλαιὸς *veneficus.*
† Ἔλαιος *olea agreſtis.*
Ἔλεος *miſericordia.*
Ἐλεὸς *menſa coquinaria.*
Ἐλευσὶς *N. urbis.*
† Ἔλευσις *adventus.*

Ἑλικὼν *Helicon.*
† Ἕλικων *filum tortum.*
Ἐξαίρετος *eximius.*
† Ἐξαιρετὸς *ejectitius.*
Ἐπίβατος *obnoxius.*
Ἐπιβατὸς, *aſcenſu facilis.*

Z

Ζωὴ *vita.*
† Ζώη *flos lactis.*

Θ

Θάλειος *virens.*
† Θαλεῖος *purus.*
† Θαλάμαι *pars navium.*
† Θαλαμαὶ *fanum Dioſcurorum.*
Θεὰ *dea.*
Θέα *ſpectatio.*
Θόλος *tholus, ædificium rotundum.*
Θολὸς *ſordes.*
Θορὸς *genitura.*
† Θόρος *admiſſarius.*
Θυεία *mortarium.*
† Θύεια *Thya, arbor.*
Θυμὸς *animus.*
Θύμος *thymus.*
Θυρσὸς *corona.*
Θύρσος *haſta.*

I

Ἰὸς *telum.*
Ἴος *unus.*
Ἶπος *muſcipula.*
Ἰπος *preſſura.*
Ἴψος *ſuber.*
† Ἰψὸς *hedera.*
Ἶρις *arcus cœleſtis.*
Ἰρὶς *unguentum.*

K

Καθαπτὸς *ligatus.*
† Κάθαπτος *connexus.*
Καθεῖς *unuſquiſque.*
Καθεὶς *dimittens.*
Καιρὸς *tempus.*
Καῖρος *licium.*
Καλαμώτη *ſepes.*
† Καλαμῶται, εἶδος ἰχθύος.
Κάμπη *eruca.*
Καμπὴ *curvatura.*
Καταλύτης *hoſpes.*
Καταλυτὴς *diſſolutor.*
Κάτεργος *excultus.*
† Κατεργὸς *antiquatus.*
Κηδεὸς *mortuus.*
† Κήδεος *cura dignus.*
Κῆνσος *cenſus.*
† Κηνσὸς *herbæ genus.*
† Κίκκος *cicada.*
† Κικκὸς *gallus.*
Κίων *columna.*
Κιὼν *multitudo vermium.*
† Κλαδὼν *ramus.*
† Κλάδων *thyrſiger.*
Κνημὸς *collis.*
† Κνῆμος *rotæ radius.*
† Κοιὰ *ſphæra.*
† Κοία *furtum.*
Κομμὸς *planctus.*
† Κόμμοι *dentes molares.*
Κόμπος *crepitus.*
Κομπὸς *jactator.*
Κοράκινος *corvinus.*
Κορακῖνος *piſcis genus.*
† Κραγγὼν *pica.*

† Κράγγονες crangines, piſcis genus.
† Κρόγος opitulatio.
† Κρογὸς clamor.
Κουρῆτες Curetes.
Κούρητες Curetes juniores.
Κῦδος gloria.
† Κύδος convitium.

Λ

Λαβὴ prehenſio.
† Λάβη excuſatio.
Ληνὸς torcular.
† Λῆνος lana.
Λιτὴ preces.
† Λίτη janua.
Λῦτρον aqua ſordida.
Λυτρὸν lavacrum.
Λύγος ſalix.
† Λυγὸς genus præli.
Λύκειος lupinus.
† Λυκεῖος terribilis.

M

Μειλιγὸς blandus.
Μείλινος fraxineus.
Μετάπειστος cui aliquid perſuaſum eſt.
Μεταπειστὸς qui perſuaderi poteſt.
Μνάσιον herba Ægytica.
† Μνασίον genus menſuræ.
Μοχθηρὸς improbus.
Μόχθηρος laborioſus.
Μυκὴ mugitus.
Μύκη repoſitorium.
† Μυκὸς mutus.
† Μύκος impurus.
Μυλλοὶ placentæ.
Μύλλοι mulli.
Μυρίοι infiniti.
Μύριοι decies mille.
† Μύρμος formica.
† Μύρμος metus.

N

Νέος novus.
Νεὸς novale.
Νησὶς Inſula.
Νῆσις nendi actio.
Νοθεία ſpuritas.
Νόθεια ſpuriorum bona.
Νομαῖος in paſcuis degens.
† Νόμαιος legitimus.
Νόμος lex.
Νομὸς paſcuum.
Νυμφίος ſponſus.
Νύμφιος ſponſalis.

O

Ὄγμος ſulcus.
† Ὀγμὸς Hercules.
Οἶος ſolus.
Οἰὸς N. populi.
Ὀλίζων minor.
Ὀλιζὼν urbs Theſſaliæ.
Ὅλκιον vaſculum.
† Ὁλκίον gubernaculum navis.
Ὅρμος ſtatio.
† Ὁρμὸς corrigia calceorum.
Ὄρος mons.
Ὀρὸς ſerum lactis.
Ὄῤῥος corporis pars.
Ὀῤῥὸς ſerum lactis.
Οὖρος cuſtos.
Οὐρὸς alveus.

Π

Παιδιὰ luſus.
Παιδία diſciplina.
Παίων Pannonia oriundus.
Παιὼν Apollinis Epitheton.
Πεδυτὴς ligator.
Πεδήτης ligatus.
Πεδίον campus.
† Πέδιον parva pedica.
Πέμπτος quintus.
Πεμπτὸς miſſus.
Πρειδεινὸς gravis.
† Πρείδεινος, πειρατὴς.
Πηδὸς latior remi pars.
† Πῆδος fagus.
Πίνος ſordes.
† Πῖνος homo ſordidus, pinus.
Πλείων plus.
Πλειὼν annus.
Πλυνὸς balneum.
† Πλυνίος qui lavatur.
Πονηρὸς improbus.
Πόνηρος laborioſus.
Πότης potor.
Ποτὴς potus,
Προχόη vaſculum.
Προχοὴ oſtium fluvii.
Πυθὼν urbs Phocidis.
Πύθων N. ſerpentis.
Πωλίον pullulus.
Πώλιον pullium.

P

Ῥοιὰ malus Punica.
† Ῥοῖα volutabrum equorum.

Σ

Σάρδινος ſardius.
Σαρδῖνος piſcis quidam.

Σάρων libidinoſus.
Σαρὼν rete.
Σίγλαι inaures.
Σιγλαὶ cyphræ.
Σκάφη ſcapha.
†Σκαφὴ foſſio.
† Σκίρρος tumor, ſordes.
† Σκιρρὸς ſcrupus.
Σκύμνος catulus leonis.
Σκυμνὸς catulus aliorum animalium.
Σκνιφὸς parcus.
Σκνῖφος tenebræ.
Σπάδων eunuchus.
Σπαδὼν contractio.
Σταφυλὴ uva.
Σταφύλη perpendiculum.
Στρουθίον paſſerculus.
Στρούθιον ſtruthium herbæ.
Συνεργὸς cooperarius.
Συνέργος opitulator.

T

Τρόπος modus.
Τροπὸς lorum.
Τρόχος curſus.
Τροχὸς rota, currens.
Τυφῶν Typhon,
Τυφὼν convolutio aeris procelloſi.

Υ

Ὑδρίον aquula.
Ὕδριον parva hydria.

Φ

Φανίον facula.
† Φάνιον camarina.
Φάρος inſula.
Φᾶρος veſtis.
Φαρμάκων qui læſus eſt pharmacis.
|| Φαρμακῶν officina tinctoris.
Φάσις dictio.
Φᾶσις N. fluvii.
Φιλητὰς amator.
Φιλήτης fur.
|| Φίλινος cannæus.
|| Φιλῖνος amicus.
|| Φλέδων nugator.
|| Φλεδὼν nugæ.
|| Φράτης vir ejuſdem curiæ.
|| Φρατὴς curialis.
Φυγὴ fuga.
|| Φύγη natura.
Φωρὰ furtum.
|| Φώρα investigatio.

X

Χαλκίον æs.
Χάλκιον N. urbis.
Χεῖλος labrum.
|| Χειλὸς pabulum.
Χιὰ latibulum ſerpentis.
|| Χῖαι calceamenta.
Χίος Chios inſula.
Χῖος Chius incola.

Ψ

|| Ψιὰ gaudium.
|| Ψία vulpes.
Ψυχὴ anima.
Ψύχη papilio.

Nonnulla tono & ſpiritu differunt:

Ἐδὸς vorax, Ἕδος ſedes, Ἕλειος paluſtris, Ἐλειὸς glis.

Quædam & ſubſcripto ι:

Ἀδὴς injucundus.
ᾍδης Pluto.
Ἄσις limus.
ᾎσις cantio.
Κληδὸς cumulus.
Κλῆδος ſepes.
Λαγωὸς lepus.
Λαγῷος leporinus.
Πατρωὸς vitricus.
Πατρῷος paternus.
Ὠὸν ovum.
Ὦον cœnaculum.

Porro

Porrò multa fœminina & neutralia adjectiva à Subſtantivis diſtinguuntur accentu, & interdum ſpiritu.

Fœminina.

Ἁδρὰ *craſſa.*
Ἅδρα *N. urbis.*
Αἰπεινὰ *alta.*
Αἴπεια *N. oppidi.*
Γαληνὴ *tranquilla.*
Γαλήνη *tranquillitas.*
Γλαυκὴ *cæſia.*
Γλαύκη *N. mulieris.*

Δολιχὴ *longa.*
Δολίχη *N. inſulæ.*
Ἐχθρὰ *inimica.*
Ἔχθρα *odium.*
Θερμὴ *calida.*
Θέρμη *calor.*
Κακὴ *mala.*
Κάκη *malitia.*

Κιῤῥὰ *fulva.*
Κίῤῥα *N. urbis.*
Λιπαρὰ *pinguis.*
Λιπάρα *N. inſulæ.*
Μόνη *ſola.*
Μονὴ *mora.*
Σπαρτὴ *ſeminata.*
Σπάρτη *funis ſparteus,* &c.

Neutra.

Ζωὸν *vivum.*
Ζῷον *animal.*
Καλὸν *pulchrum.*
Κᾶλον *lignum.*

Κηλὸν *aridum.*
Κῆλον *telum.*
Πᾶν *omne.*
Πὰν *Pan.*

Πολιὸν *canum.*
Πόλιον *herba.*
Στιλβὸν *fulgidum.*
Στίλβον *fulgens,* &c.

Caſus recti ab obliquis, penè innumerabiles: ut δῖος *divinus,* Διὸς *Jovis:* ὁ ἀχυρὼν *palearium,* τῶν ἀχύρων *palearum.*

Dialectica & figurata tum à vulgaribus, tum inter ſe; ut κενὸς *vacuus,* κεῖνος *ille:* κρῆς *caput,* Κρὴς *Cres.*

Denique dictiones infinitæ συστοιχειώδεις, quatenus diſtinctæ partes orationis, diſtinctis inſigniuntur tonis; ut Κλειὼ *Clio,* κλείω *celebro:* ἔρεις *lites,* ἐρεῖς *dices:* ἀδὴν *glandula,* ἄδην *ſatis:* διακενὴς *inanis,* διακενῆς *inaniter:* ἀρὰ *imprecatio,* ἄρα *igitur,* ἆρα *numquid:* ἢ *vel,* ἣ *ſua,* ἦ *erat,* ᾗ *huic,* ἡ *hæc,* &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diverſi à Stephani accentibus toni vel ſpiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potiùs operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur; utpote quæ ſub illius prelo, aliàs licet feliciſſimo, non diſſimile tamen infortunium videntur ſubiiſſe.

B. notat Budæum. C. Conſtantinum. E. Euſtathium. F. Favorinum. H. Heſychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios ſic notantur.

Ἄγαυρος H. ἄζαυλος H. ἄθριψ B. Αἶγαι H. αἰγίθαλος F. S. αἰγώλιος B. C. αἱμασία. B. C. αἶμος *collum.* F. ἄκοργοι. B. ἀκόστη. B. ἀκρεσάτης. B. C. ἀλέστη. B. C. ἀμυκάλαι. F. ἀμόκαλαι. B. ἄνακοι. H. ἄναεροι. F. ἄοξοι C. ἀρήγων B. ἄρκος *auxilium* B. F. ἄργος *pratum* B. H. ἄσωπος C. ἄτειψ C. ἄτυχον B. Αὐγεῖαι H. αὐτανέψιος B. C. βῦνος

νος. B. βρύκος C. H. F. βύδος C. γαγγάμων F. γάνδος F. H. γαῦλος *mulctrum* H. γλύκη E. γωλέα B. C. δείρη H. δεξαμένη S. δουνδς B. C. δείη & δοῖα B. δόχμος C. F. εἶλος *pondus* C. εἰσποίητος B. ἔκτατος B. C. ἑλίκη *ſalix* B. ἔμπηνος B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψιος B. C. ἐπάκυος B. C. ἐπιδημίουργος B. C. ἐπίεικτος H. ἐπισμύγερος B. εὔωπος B. F. S. ἔφολκος F. H. ζεῖρα E. θοία F. θυμοραϊστης F. H. ἴλεος B. H. ἱππόμολγος B. κάλλιος H. κολόφων F. κόμμος *luctus* H. κόμπος *jactator* F. H. κόντος B. C. H. κρίθη H. κρινωνία C. S. κτίσις E. F. H. λῆναι B. λόετρον B. C. λόμβος B. λοῦτρον *balneum* F. λόχος *puerpera* B. λύτος E. Μαραθῶν C. μηβύα B. μύλλος *placenta* B. C. *ſtrabo* F. H. Μῶα E. S. νέος *novale* F. οἶος *populi nomen* S. ὀλίζων N. *urbis* H. ὅλμειος H. ὀργυία F. ὄρτος C. πῦδνος H. πειρατης E. περίδεινος F. πέρκνος B. πῆδος *remus* H. πιλάγονες *ſenes* F. H. περνοβόσκος B. C. πρασία E. πρόσπλωτος B. C. Σιλῆνος H. σπάδων *contractio* H. σπογγία F. σταφύλη *uva* H. στείλεος F. στερόπη *fulgur* H. συγκοίνωνος B. C. συγκόμιστος B. C. σιώπατος F. σύφορβος B. C. σχάδονες S. τμήτης H. τόμος *ſcindens* F. H. τρόπος *lorum* H. τυφῶν *procella* F. φάεικον F. H. φιλαλάζων B. φίτρος H. φλέδων *nugæ* H. φυταλία F. χόρδη H.

Paroxytona Stephani.

Ἄγκονος B. C. αἴολος *varius* B. H. ἀνθόκερκος B. ἄρκος *urſa* C. ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος B. Βαάλ S. Βήχιον *tuſſicula* B. βλαύτιον B. βειωτὸς B. Βυσσὸς *byſſus* H. γόμφιος B. δαιτὴ S. δέλπιον B. C. δεσμὴ B. δοκὸς *expectatio* H. ἐπιβουκόλος B. ἐπικληνεῖτης B. ἑσωλαὶ H. εὐρεσίλογος B. ἶβις S. ἴκειον E. ἰὸς *unus* F. κάδιον B. C. κόκκιον B. κῦδος *convitium* E. F. S. κῦφος N. *urbis* B. C. κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴρ B. C. μνάσιον *menſuræ genus* F. μονόμαχος B. μορμὸν C. μύστιον B. μυτὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζὼν *parvus* H. S. ὀρθοπέδιον B. ὀστρακῖτης B. C. ὀρεινόδρομος B. C. πανθὴρ B. Πιλᾶτος F. S. πῖτυς F. πλατῖον B. πλήστος B. F. S. ποίμνιον E. πολυχνιΐς B. πύγμαχοι B. C. ῥίζιον C. σκίμπον B. C. σπίζα B. C. F. τανυγλώχιν B. τόμιον E. τροχὸς *curſus* H. τύχιον B. C. ὑωνὴ B. φιλητὴς *fur* S. φρεώρυχος H. ψευδοπάρθενος B. C.

Circumflexa Stephani.

Γυμνῆς S. B. δασπλῆς B. C. δάσπλης H.

Antecircumflexa Stephani.

Ἀλῶα *feſtum* E. γελωτῖνος B. δαῖτις C. F. δημὸς C. δημὸς *populus* ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo*, προπερισπωμένως ſcribi affirmat H. ἐραία F. ἔρκειος B. ζαχρειὸς B. ἶνις S. ἶφις C. S. κᾶλον B. C. S. κρατευτὸν H. κῦδος *gloria* H. Κρᾶθις B. λᾶας E. S. λουτρὸν *aqua, qua lavamur* B. C. F. H. μῖμος S. μυκὸς *improbus* B. C. μύρμοι *formicæ* C. μύσος B. C. νεανὶς F. νεᾶνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πῖγος H. σπῖλος S. τῖφος F. S. φᾶρος *veſtis* H. S. φρῦνος H. S.

Proparoxytona Stephani.

Ἀθῶος *incola montis Atho* E. H. ἀθωὸς *idem* B. C. ἁγιεῖον E. ἁγιαφὸς B. C. ἀμβλυτὸς B. Ἀνακεῖον E. ἀπιλλεῖος C. ἀτεργάτης B. ἀχιλλεῖος F. γελοιὸς *risum movens* E. γοργεῖον F. εὐαγωγὸς B. C. H. κηλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λοφυρὸς B. λυκεῖος *lupinus* B. C. S. μυγδαλοὶ B. μιτύλος C. ναυσικλυτὸς affirmat Euſt. C. παντοτρόφος C. πεπανὸς B. F. H. σιπαλὸς H. σκινδαλαμὸς B. στρυθίον *herba* F. H. ταλαυεινὸς F. ἐπιπηλὶς S.

Ex hoc laborioſo & non inutili ſcrutinio & collatione tonorum facilè perſpexerint ſtudioſi lectores, quàm veriſimillima ſit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm meritò autem ſuſpecta poſterior: viderintque an meliùs voces illæ, de quibus diſſidetur, in cenſum πολυτόνων conſcribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omiſſa alios non fugerint accuratè perquirentes, poſt ſimile factum examen, in ſuos quæque locos diſtribuantur, diſcrepantiis quoque in hunc ἑτεροτονίας faſciculum rejectis. A ſedulâ enim hâc exploratione commodè effectum dabitur, ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoſcantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando abſolvantur.

Submonendus eſt verò, qui vocum accentus ſupra poſitarum in Stephano quæſitum iverit, ut non per Indicem tantum, ſed per Tomos pariter inveſtiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσαγωγὸς, ὀσμύλος, πίαρ, σίπιον, πάγη, τρυγινὸς, &c. quæ in tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πῖαρ, σιπίον, παγὴ, τρύγινος: interdum & tomus; uterque perraró; ut δείμος in Indice & δειμὸς in tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Heſychium, Conſtantinum & Budæum, ſæpiſſimè; per Suidam interdum, & Euſtathium, & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falſiſſimè cum diverſis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλος, μοχλοὶ; πάγη, παγὴ in Heſych. ἀμυστὶς, τὴν ἄμυστιν. καπέτοιο col. 392. l. 1. καπετὸς & καπετὸν l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, ſed σκάπετος col. 662. l. 55. in Conſt. νίκος & νῖκος, ἄυος & ἆυος in B. ὑερχὸς & ὕερχον, βιὸς & βίος in S. πελεκᾶς & πελέκας in indice Euſt. πλειῶν annus ὀξυτόνως ſcribi dicitur: & plura his conſimilia.

At quid errata librorum vili excuſorum tam acriter perſtringimus, ubi leviuſcula ejuſmodi σφαλμάτα in codicibus immenſo ſumptu, curâq; impenſiſſimâ magnificè editis & ad invidiam uſque perornatis, reſperſa paſſim comperiantur: qualia ſunt in Bibliis complutenſibus, πεποιθῶς Deut. 33. v. 12. προφῆται Neh. 6. v. 7. ποίμνιον Gen. 30. 35. atque alibi; Nomina propria cum incertis accentibus ſcribuntur,

tur, Ἄμεραμ. Exod.6.v.20. Ἀμερὰμ, ibi Ἰασάχαρ. Gen.30.v.18. Ἰσαχὰρ Apocal.7.v.7. Quibus addi poſſunt fœdiora παρεῤῥήματα viz. ἱδρῶτηπ pro ἱδρῶτι. Gen. 3.v.19. παρεθῆναι pro παραθεῖναι. Marc.8.v.7. Ἀβερὰμ pro Ἀμερὰμ. Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes omninò libros infeſtiſſimè graſſanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certiùs remedium adhiberi poteſt, quàm univerſa & ſingula, quotquot uſpiam extant, ad regulas claſſeſque vel præſcriptas vel, ſi opus fuerit, alias aſcribendas reducere, propriiſque ſub ſignis collocare & inſtruere; adeóq; pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat ſylloge vocabulorum inſcripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; utì Stephanus in frontiſpicio: de quo alibi huc affert Elogium; Laudatur in opuſculo Cyrillus, &c. Theſ. tom.7. p.101.

Non poteſt tamen non mirari qui attentè legerit, unde in catalogum irrepſerit dictionum nova progenies, tonorum inuſitata notatio; unde tam manifeſtæ hallucinationes, permulta ἄτοπα, ζυγὰ ἄζυγα: ἃ πολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorſus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λακὼν ſortitus, λάχως quaſi, σινῶν lædens, σιδηρὸς ferreus, &c.

Perperam locati hi toni in ſequentibus; διαθνὴ, εὐπείθη, ἰὰ, Ἴνδος, κονὶς, κρίος, λαβρὸς, μενοείκης, οὐρα-ας, πτύχη, παρεῖμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur ſub titulo διαφόρως τονουμένων vocabula elementis & accentu planè eadem; ut ἄτερπος, Ἄτροπος: δῆλος, Δῆλος: λὶς, λὶς: εὐθὺς, εὐθὺς: ἔοικα, ἔοικα: πάσασθε, πάσασθαι, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diverſis vel iiſdem accentibus ſignata: Si enim voces variè notatas coacervare ſategerit quiſpiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus ſyllabarum, genera, caſus, tempora, numeri, dialectus, ſpecies deniq; & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ conſarcinavit author iſte ſuum Miſcellaneum, poterit non univerſa modò Lexica, ſed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes in συζυγίας id genus ineptiſſimas redigere. Quales ſunt; οὐδὲν, οὐθέν: στρατιὰ, στρατεία: ἑταῖρος, ἕτερος: οἶμος, οἴμη: παίδευσις, παιδεία: οἰκεῖοι, οἰκῆες: γῆρας, γήρασις: ἐλαιὼν, ἐλεῶν: πιὼν, πεινῶν: ἐοικὸς, ἐοικώς: ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις: σιγὴ, σιγῆ: ὁ στάχυς, οἱ στάχυς: ἡ θύρα, αἱ θύραι: ἱδρύμενος, ἱδρυμένος: ψάλλω, ψαλῶ: δία, Δία: οὗτος, οὕτως, οὐ ποσὶ. νῦν, νυνί: aliáque non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc, ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratiſſimus ſpongiâ obliteretur, & evileſcat: quin potiùs ut abſterſis, quæ forſan ab aliis temere inſperſæ ſunt, maculis, repurgatior denuo eniteſcat; adeóq; non indignus nomine & famâ clariſſimorum V.V. Cyrilli aut, ſiquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itemque Stephani, qui Theſauro ſuo hanc quaſi Gemmam adjectam, poſteris in pretio habendam, tranſmiſit.

Verborum Accentus.

PRæſens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκȣ́ω, ἀκȣ́ομαι, ἵϛημι per reg. 1am. κεῖμαι per reg. 2am. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4am. ſed εἰμὶ ſum, φημὶ dico; contra reg. 1am. & 2am. * χρὴ contra reg. 3am. acuuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ ſpeciales pag. 239. at * ἐχρῆν circumflectit ultimam; contra Reg. 1am.

** χρὴ debuit circumflecti, ſed acuitur ob differentiam* τȣ̃ χρῆ *ex* χράω *Euſt. & Etym.*

*** ἐχρῆν ὤφελε βαρύνεσθαι, *&c. in Indice Euſtathii : ſed* ἐχρῆν *ob rationem ab ipſo allatam ad* Οδ. κ΄. *v. 60.*

In Compoſitis: Præſens Indicativi, Imperativus per omnia, generales ſequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum ſervant ſimplicium, viz.

Themata compoſitorum generalem regulam 1am. obſervant; ut ἀπόκειμαι : ἀτιμάω-ῶ : ἀτιμάομαι-ῶμαι : ἔνειμι, κατάθημι, ἀπόχρη. Quædam tamen à ſimplicibus non variant: Pauca ſcilicet inuſitata in μι ex diſſyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι (quæ & ipſa in præſenti vix leguntur;) ut ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι, & ἀποκτᾶμαι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι: Sic ἐνῆμαι ab ἧμαι. Perſonæ etiam monoſyllabæ circumflexum in compoſitis ſervant; ut ἄπειμι, ἀπεῖς, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus ſimplicium tonum poſſident; ut ἀφιῶ, ἀφῆκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖμαι, κατέχεον, καταχεῶ, ἐκχεῶ, (vidi p. 239.) Nonnulla vero compoſita, ſpreto ſimplicium accentu, ſequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut εὗδον ἐκάθευδον : ἥμην ἧσο & ἐκαθήμην ἐκάθησο, &c. Rurſus abjecto augmento redit circumflexus ſimplicis; ut καθήμην καθῆσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpoſitionis abjiciendam retinent; ut εἶκον ὑπόεικον: περὶ & πρὸ non item (propter regulam p. 41.) Similiter compoſita ab οἶδα; ut σύνοιδα, συνοῖδα. Legitur & ἔξωσα, Act. 7.45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμβαλλε, λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde compoſita ab oxytonis ἐλθὲ, &c. p. 239. διέλθε, ἔξευρε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus vero Indefiniti ſecundi, cujus ſimplex monoſyllabon eſt, penultimam acuit; ut ἀπόδος, ἀπόθες. Sed compoſita ab οὗ leguntur ſæpe cum accentu invariato; ut προῦ, προσοῦ, ἀφοῦ. Ex circumflexo diſſyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἀφίκου, ἐπιλάβου.

In reliquis modis compoſita tono ſimplicium afficiuntur; ut καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθέσθαι.

Verba autem in μι 1mæ & 2dæ conjugationis, præter tonos ſimplicium, à generalibus etiam regulis accentum ſibi adſciſcunt, præſertim in Indefinitis 2dis ſubjunctivi medii 2dæ conjugationis; ut apud Thucyd. editionis H. Stephani ἐνίστηται, p. 284. lin. 24. ἐπανίστηται. p. 173. lin. 8. καταστῇ. Lucia. Prom. ὑπερτίθοιτο. Herod. l. 3. pag. 92. ἐγκατάθοιντο. Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἀπόθωμαι. Theocr. Id. 8. v. 70. προσθῆσθε. Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic. κατάθηται. Heſiod. ἐργ. l. 2. μ, 219. κατάθηται & καταθῆσθε apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compoſitis verbi τίθημι. Cruſius habet ἀπόδωμαι à δῶμαι p. 988.

Indefinita ſecunda compoſitorum ex σχῶ & σπάω generalibus tantùm regulis conformes habent accentus in Optativo & Subjunctivo; ut ὑπέρσχῃ. Il. δ. 249: ἐπίσποιτο. Herodot. l. 1. p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλῦθι. Il. α. v. 37. κεῖναι & hujuſmodi.

Uſu varians quantitatem, variat accentum; ut πίε, πῖε, à πίω, —— ὅδε μιν πίεν ἶσα τέκεσσιν. Il. ν. v. 176. —— ὃ περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης. Il. ε. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares ſunt; exceptis ſequentibus.

Participia in εις, ως, υς, ους; in ας verborum in μι; & in ων Indefiniti 2di. acuunt ultimam; ut τυφθεὶς, τιθεὶς, τετυφὼς, ζευγνὺς, διδοὺς, ἱστὰς, τυπών. ἴσας *ſciens*, penultimam.

In activâ voce Fut. 1um. 4tæ. & Fut. 2um. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum accentus

IN Etymologiâ ſupra expoſiti, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione diſſident, neglectis aliis, ſtrictim percenſere, &, ſiquid prius omiſſum, modò ſe obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in η, υ, αι, ει, δον, ξ, ας, ις, υς, τος; ut ἰὴ, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, σχεδὸν, ὀδὰξ, ἑκὰς, χωρὶς, ἐγγὺς, ἐκτὸς.

Derivativa in ι, τι, στι, την; ut οὐχὶ, ἀκονιτὶ, Ῥωμαϊστὶ, ἐθελοντήν: Item in δα ex δον more neutralium; ut σχεδὰ ex σχεδόν: ἀναφανδὰ ex ἀναφανδόν.

Particularia, θαμὰ, δηθὰ, ὀψὲ, ἰδοὺ, ἰοὺ, ἐλεδὸν, αὐθωρὸν, ἰὼ, ἐπισχερὼ, ἐνσχερὼ, ἐκποδὼν, ἐμποδὼν, προποδὼν, εὐὰν, ἀμήν.

Paroxytona: finita in ακις vel ακι, ικα, δρα; ut πολλάκις vel πολλάκι, αὐτίκα, σφόδρα: In όθεν vel όθε, όθι, όφιν vel όφι; ut κυκλόθεν, οἴκοθε, οἴκοθι, ποντόφιν vel ποντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, πᾶς, παντός, ἐκτὸς, ἔνδον dimanant; ut οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Compoſita quoque, cum finalibus particulis, νυν, πη, μοι, που, πω, περ, πως, τοι; ut μέντοίνυν, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι, γέτοίπου, οὔπω, οὐδέπωπως, ἐπειδήπερ, μέντοι. Cum initiali particulâ ὁπ; ut ὅπου, ὅποι, &c.

Particularia; ἄβαλε interdum ἀβάλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπείκεν, ἠρέμα, τηνικάδε.

Circumflexa: finita in οῖ, εῦ, οῦ, χῆ, χῶς; ut ἀρμοῖ, ἰεῦ, ἀγχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monoſyllaba longa ab articulo derivata; ut οἷ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter, ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, αἶ, αὖ, ὦν, μῶν, νῦν, ἐκεῖ, εἰκῆ, ἑξῆς, Ἰαῦ, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia; ἆρα, ἶφι, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla ſuperiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: ſcilicet Ἤδη, πάντη: πάνυ, πάγχυ, πρόχνυ: πάλαι: ἔνδον: ἅπαξ, πέριξ: πέλας, πέρας: Ἄλις, ἄχρις, μέχρις, μόγις, μόλις, αὖθις; Item Ἄλλυδις, ἄμυδις, ἅμακις, ἄντικρυς, ὕψι, ἔκητι; & primitiva, ἄρτι, ἄχρι, ἔτι, μέχρι, ἄγχι, νόσφι, πέρυσι, (p. 207.) Οἴκοι: Ἄνδα.

Particulæ γε, ζε, σε, αι, item θεν, θε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μέντοιγε, εὖγε: Ἀθήναζε, χαμάζε: ἄλλοσε, ἐκεῖσε: ἐπὰν, ὅταν: ἐκεῖθεν, δήπουθεν: Ἰσμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε; ut ὧδε, οἴκαδε.

Compoſita tonum gerunt poſterioris ſimplicis, non enclitici; ut καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παρευθὺς, ἐπειδὴ, οὐδὲ, ὁπωσδὴ, ὡσπερανεὶ, μονονοὺ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσοῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποτῆλε, &c. Vocales itidem caſuales cum particulis coalitæ; ut καθὸ, παραχρῆμα, ὅτιπλεῖστον, τονυνέχον, καθεκάστην.

Excipiuntur compoſita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in ιχα, ut ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤγουν, οὔκουν, οὔμενουν, μέντοιπου antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum ſuum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præceſſerint, ὁστισοῦν, ὁστισδὴ, ὁποιοσοῦν, ὁποιοστισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτοῦν, ὁποιοσδήποτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἥτισοῦν, ἅτιναοῦν, οὗτινοσοῦν, ᾧτινιοῦν, &c. ὁποιασοῦν, ὁποιαντινοῦν, ὁποιοιτινεσοῦν, &c.

Δὲ particula adjuncta adjectivis τοῖος, τόσος acuit penultimam; ut τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν: Il. β'. 120. ſervato acuto ſuper longam; ut τοιήδε, τοιήνδε, — τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, Od. δ'. v. 149. ſed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut τοιοῦδε. Od. ι. v. 4. τοιῆδε, Il. γ'. v. 157. Sunt qui in certis caſibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut οἱόσπερ, ὁποιόσπερ *qualiſcunque*, Steph. t. 3. p. 454. B. Δὲ quando eſt particula localis adjuncta accuſativo, aut etiam genitivo propter ſubintellectum accuſativum, more encliticæ tranfert vel amittit accentum; ut οἶκονδε, Ἀΐδόσδε, Φθίηνδε, ἀγορήνδε.

Derivativa in ως accentum retinent genitivorum in ων, à quibus manant; ut πονηρῶς *improbe*, πονήρως *laborioſe*. Variant hæc, αὐθάδως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, προσάντως, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβριθῶς *gravate*, originem deducere videntur ex genitivis, ἀγνώτων, ἀνάκτων, βεβριθότων, extrito, τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, cum adverbiaſcunt, ſervant tonum; ut εὐθὺς δηρὸν, εἴη, ἀμέλει, πλησίον, ἅδην, ὁμοῦ. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut οὐδ' εἰ πενταέτες γε καὶ ἑξάετες. Οδ. γ'. v. 115. Sic ἄηθες, ἐπίτηδες.

2°. In α; ut σφόδρα à σφοδρὸς. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα, ex ταχέα, ὠκέα.

3°. Particularia. ἕκητι, ἐλεὸν, ἡσυχῆ.

Δίτονα ſive Πολύτονα.

1°. Eâdem manente ſignificatione: Αἲ vel αἶ *heu*, ἄσσον, & ἆσσον *propius*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intus*, εὐθύπορον & εὐθυπορὸν *recto tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *ſuper caput*, κατένωπα & κατενῶπα *coram*, παρὲξ & πάρεξ *extra*, πρωῒ & πρῶϊ *mane*, πὴ & πη *quare*:

2°. Diverſæ originis; ut ἀτέχνως ab ἄτεχνος, ἀτεχνῶς ab ἀτεχνής: ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδής: διαπαντὸς à διὰ παντὸς, διάπαντος à δι' ἄπαντος: ἐπίτηδες ex neutro, ἐπίτηδες pro ἐπιτηδείως: κατακρῆθεν ἐκ τοῦ κάρη, κατάκρηθεν ἀντὶ τοῦ κατ' ἄκρης Euſt.

3°. Diverſæ ſignificationis: οὐκοῦν *nonne*, οὔκουν *non ſane*.

Quædam *indefinite* ſumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogative* accepta ſemper in priore.

Ὁτὲ & ὅτε interdum *aliquando*:	Ὅτε *quando?*
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando?*
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde?*
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi?*

Conjunctionum accentus legantur pag. 120.

Præpoſitiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ.

Diſſyllabæ pro verbis uſurpatæ, in primâ acuuntur; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. οὐκ οἱ ἔνι φρένες· οὐδ' ἠβαιαί Il. ξ'. v.146.

Itidem poſtpoſitæ caſibus: apud oratores περὶ; ut εἰρήνης πέρι Herodot. apud poetas cæteræ diſſyllabæ; ut θεοῦ πάρα Il. τ'. v.4. præter ἀνὰ, διὰ; μὴ συνεμπέσῃ ἡ ἀνὰ τῇ Ἄνακλητικῇ, ἡ δὲ τῇ Δία αἰτιατικῇ Gaza p. 602. Non raro tamen negligitur iſte ἀναβιβασμὸς etiam in reliquis; ut Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος Il. β'. v. ult. ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος Il. β'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem reſcribit Wintertonus in v.51.& 130. l.1. Ἐργ. Heſiodi) ſatis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpoſitionis, quæ inter adjectivum & Subſtantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μητιόεντος Heſiod. Ἐργ. lib. 1. v.51. ἱεροῖς ἔπι βωμοῖς ibid.v.135. Quod ſi alia dictio interjecta præpoſitionem ab utrovis ſeparaverit, onus in fine eſt; ut Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ibid. v.132. In ſuperioribus verò locis Stephanus, utì in præpoſitionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ ſtatuunt. Quin & præpoſitio caſui poſtpoſita, & Synalœpham paſſa, ſecundùm Gazam & Wintertonum deſtituitur accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τόνδε μέτ' Heſiod. Ἐργ. l.2. v.186. δόμων κάτ' Ὀδ. χ'. v. 291.

Hic quemadmodum ſuperiùs fine nominum, ſubjungantur paucula ἑτερότονα; nempe ea quæ in lexicis quibuſdam, aliam, quàm quæ modò ex Stephano appicta eſt, notationem ſubeunt:

Ἀνάδυμι B.C. ἀπόσκλημι S. πρόσω F. κάτισχον Euſt. qui (ad verſum 569. Il. ά.) canonem præſcribit retrahendi in compoſito tonum ſimplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis eſt. Ἤρεμα & ἠρεμᾶ S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτόσχεδον B. C. οὐκοῦν H. χάμαζε & χαμάζε B.C. χάμαζε H. χαμάζε S. Τοῖός-δε B.C. ſic in Ind. Stephani: ſed in tomo rectiùs τοιός δε. οὐκοῦν in Indice, in tomo οὔκουν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum eſt: à quâ duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura eſt quadruplex: 1°. Orthographiæ, 2°. Etymologiæ, 3°. Syntaxeos, 4°. Proſodiæ.

Figuræ Orthographiæ:

Metatheſis & Antitheſis.

Metatheſis eſt literarum tranſpoſitio; ut γουνὸς pro γόνυος; præcipuè ante vel poſt ρ; ut κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antitheſis eſt literarum commutatio; ut πόρσω pro πόῤῥω; ſæpiſſimè ττ pro σσ; ut θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibuſdam vocibus dici poſſunt:

Metaplaſmus, Protheſis, Aphæreſis, Epentheſis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplaſmus

Eſt mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 2æ. ſimplicium; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Singulari & plurali 3æ. ſimplicium; ut παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Protheſis

Eſt appoſitio literæ vel ſyllabæ in principio dictionis; ut σμικρὸς pro μικρός. Sæpe præfigitur ε; ut ἐέλδομαι pro ἔλδομαι, ἑώρακα pro ὥρακα. Anadiploſis dicta eſt, quando prima vocis ſyllaba vel conſona iteratur; ut κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphæreſis

Eſt ablatio literæ vel ſyllabæ à principio; ut αἶα pro γαῖα: frequentiùs ε aufertur; ut μοῦ pro ἐμοῦ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἄρσις quoties reduplicatio perfecti tollitur; ut δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epentheſis

Eſt interpoſitio literæ vel ſyllabæ in medio; ut πτόλις pro πόλις, ἔννεπε pro ἔνεπε. Adſciſcitur ſæpe ι poſt ε, υ poſt ο; ut ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc figura inſignitur appellationibus, vocatur enim 1°. Epectaſis, quâ interponitur vocalis, vel conſona cum vocali, augens ſyllabas; ut ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, ἐδήδοκα pro ἔδωκα. 2°. Parentheſis, ſeu propriè dicta Epentheſis, per quam ſubjunctiva præpoſitivæ adjicitur; ut καλαὶς pro καλὰς. 3°. Diplaſiaſmus, duplicatio conſonæ ejuſdem; ut ὁππότερος pro ὁπότερος. 4°. Paremptoſis interpoſitio conſonæ diverſæ; ut μαλθακὸς pro μαλακός.

Syncope

Eſt ablatio literæ vel ſyllabæ è medio dictionis; ut οἶμαι pro οἴομαι, εὑράμενος pro εὑρησάμενος. Heb. 9.12. Ex genitivis 5æ. excidunt ε, δ, τ; ut πατρὸς pro πατέρος, p.9. πήχειος pro πήχειδος, p.21. κέραος pro κέρατος, p.12. &c. Varie & hæc figura appellatur. 1°. propriè Syncope, quum exciditur ſyllaba; ut κυνὸς pro κύονος. 2°. Ellipſis, quando vocalis adimitur ſubjunctiva; ut ἕταρος pro ἑταῖρος, 3°. Parellipſis, quæ conſonam tollit unam ex geminatis; ut ἔριπτον pro ἔῤῥιπτον. 4°. Ecthlipſis, quæ conſonam quamcunque aliam extrudit; ut πήχεος, κέραος, &c.

Paragoge

Eſt adjectio in fine; ut ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs; ut ὅτοισι pro ὅτοις, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. ſimplicium, & 1æ. contractorum augentur ſyllabis φι & φιν. In nominibus 2æ. α vel η ſemper immediatè præcedunt φι & φιν; ut ὑεσνίαφι, εὐνῆφι verſo ſæpe α in η; & utriſque nonnunquam in ο; ut βίηφι pro βία, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρα, αὐτόφι pro αὐτῆ. Nominibus in ος & ον 3æ. & genitivis fœmininorum in ὼν όνος 5æ. adhæreſcunt φι vel φιν, abjectâ ultimâ conſonâ σ vel ν; ut στρατόφι à στρατὸς, ὀστεόφι ab ὀστέον, μελεδονόφι à μελεδὼν-όνος: his adde ναῦφι à ναῦς. Il. θ'. v.474. Ex nominibus 5æ. neutra tantum in ος aſſumunt φι vel φιν, verſo ο in ε; ut στήθεσφι pro στῆθος: legitur & ἐρέβεσφι. Il. ί. v.568. Hæ voces indeclinabiles uſurpantur per omnes numeros & caſus.

Apocope

Eſt detractio à fine; ut ἔει pro ἔειον.

Mutationem hanc ſuſtinent nomina 5æ. ſimplicium per omnes caſus ſingulares. Nom. ut δῶ pro δῶμα. G. ut Αἴαν pro Αἴαντος. D. ut δαῒ pro δαΐδι. A. ut Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. V. ut ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. In duali & plurali 5æ. contractorum ε & α finales ſæpe auferuntur; ut γέρα &c. pag. 12.

Non rarò plures ſimul concurrunt figuræ; ut οἶσθα pro οἴδασθα, ab οἴδας per Peragogen & Syncopen; ἐτήτυμος pro ἔτυμος per Protheſin & Antitheſin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphôſes, quales ἆλτο pro ἄλετο, &c. prorſus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha ſeu Thlipſis

Eſt eliſio vocalis ante vel poſt alteram; complexa in ſe Apocopen & Aphæreſin: modò enim fini, modò initio literam vel ſyllabam detrahit, Utriuſque index Apoſtrophus eſt. Græci enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in ſcriptione prorsùs omittunt; contrà quàm faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel uſu brevis ante vocalem vel diphthongum ſequentem eliditur; ut ἐπ' ἐμέ. Relicta tenuis conſona, ante vocalem ſpiritu aſpero notatam, in aſpiratam vertitur; ut ἐφ' ἡμᾶς. vide p. 3. Apud poetas diphthongi αι, rariùs οι, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut Βούλομ' ἐγὼ Il. ά. v.117. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ Il. ζ'. v.165. Rariſſimè longæ η vel ου; ut εἰλαπίν' ἠὲ γάμος Od. ά. v.226. εὐφρόσυν' ὀλβιόμοιρα Orph. hymn. in lunam. ἑκαστοτέρω ἐμ' ἀποικεῖς pro ἐμοῦ. Theocrit. Idyl. 15. v. 7. Elidunt interdum poetæ brevem ante conſonam, præſertim in præpoſitione παρὰ; ut παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clauſulæ, ſicuti in fine carminis poetæ, utuntur ſynalœphâ, ſi dictio inſequentis membri à vocali inceperit;

rit; ut οὐ μὰ Δί᾽. ἐπὶ τὸ Κρεῖσσον γὰρ &c. Lucian. Menipp. & Æac. ὡς οἷόν τε μάλιστ᾽, ἀποδείξασθε Demosth. in Midiam. —ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν᾽ Αὐτοῦ — Il. θ΄. v.206,207.

Eliſionem pro arbitrio negligunt poetæ; ut τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας Il. γ΄. v.204. Oratores conſtanter obſervant in præpoſitionibus: περὶ tamen & πρὸ poetis, eædem & ἀμφὶ oratoribus, vix unquam admutilantur.

Eſt tamen, ubi in proſâ aliæ quædam præpoſitiones non eliduntur: apud Demoſthenem de coronâ, ἀντὶ ſemel; ut ἀντὶ Ἑλλήνων· ἐπὶ decies in ψηφίσμασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in proſâ interdum patiuntur ſynalœpham; frequentiores in α finitæ: quarum exempla ſuppetunt ex Demoſthenis oratione de cor. per Morellium editâ Pariſ. Anno 1570.

Subſtantiva neutra 5æ. ſimpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα. rariùs in ſingulari; ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. ſimpl. in plurali; ut ἄλλα, ἕτερα, πολλὰ, ὅσα, σύμμαχα. 5æ. ſimpl. in plurali; ut πάντα cum compoſitis: in accuſativo etiam maſculino ſingulari, alicubi.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali; ut ὄντα, προσόντα: & in accuſativo ſingulari maſculino: ut γράψαντα, ἐροῦντα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potiſſimum in ε, 2æ. pluralis: ut ἀπαγγείλατε, βούλεσθε, ἐστὲ, ἔχετε, ἥκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε: in ο, 3æ. ſingularis; ut γένοιτο, ἐβούλετο, ἐξεπέμπετο, ἐξήρπαστο, ἐπορεύετο, ᾤχετο. 3æ. itidem pluralis: ut ἐγίνοντο: infrequentiùs in ι, ſive 1æ. optativi: ut εἴποιμι: ſive 3æ. verborum in μι: ut δεῖ, cum compoſitis. Perpauca in α: ut οἶδα.

Adverbia tam in α finita, quam in aliâ brevi: ut ἡνίκα, δεῦρο, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur: ἀλλὰ, δὲ, τέ, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τοῦτο, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur thlipſis eleganter γοργότητος ſive celeritatis causâ: ut ἂν δ᾽ ἐφ᾽ ἃ: ἀλλ᾽ ἐφ᾽ οἷς: ἀδ᾽ ἀφ᾽ ἧς: ταῦτ᾽ ἐσθ᾽ ἅ: ἔπειθ᾽ ὅσον δεῖ μάλισθ᾽: ἅπανθ᾽ ὅσα βούλεσθ᾽ ὑμεῖς: &c. Demoſth. de cor. Perfrequenter apud poetas: ut χαλέπ᾽ ἄλγε᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι Il. έ. v.384.

In Novo Teſtamento ſolæ ferè præpoſitiones & ἀλλὰ vocalem abjiciunt. Ἀμφί, ἀνά, περί, πρό, nunquam amittunt, reliquæ in ſequentibus locis ſervant.

Ἀντὶ Matth.2.22.5.38.17.27. Luc.11.11.

Ἀπὸ Matth.1.17.2.1.8.11.15.1.20.29.24.27.27.9.51.57. Marc.3.8.22.7.1.4.10.46.15.38.43. Luc.8.43.16.18.19.42.23.51.24.13.47. Act.1.4.12.17.27.25.7.8.26.11.27. Rom.11.26.15.19. 1 Cor.7.10. Galat.4.24. Coloſſ.1.7. Heb.11.34. 2 Tim.2.19. Jud.14. Apocal.1.5.7.2.16.12.

Διὰ Matth.4. 14.8.17.12. 17.27.9. Johan.1.17. Act.10.36.28.25 Rom.2.16.5.21.7.25.16.27. 2 Cor.4.5.11.14.5.7. Galat.1.1. Epheſ. 1.5.3.9. Philipp.1.11. Tit.3. 6. Heb.7.9. 1 Pet.2.5.4.11.

Ἐπὶ Matth.10.18.21.5.24.7. Marc.2.21.26.13.8.9.16.18. Luc.3. 2.4.25.27.11.17.15.7. bis. 21.10. Act.4.9.13.31.19.10.34. Rom.10. 19. Eph.2.10. 1 Theſſalon.4.7. Heb.11.30.

Κατὰ Luc. 23.17. Act. 3.17.22.3.26.3. Rom.3.5.16.25. 1Cor.3.3. 9.8.15.32. 2 Cor.11.21. Galat.1.11.2.2.3.15.4.28. Eph.3.3. Philip. 2.3. Philem. 14. bis. 1 Pet. 4.6.

Μετὰ Matth.26.69.Marc.1.29.15.28.Luc.22.37. Johan.3.25. Act. 7.45.24.18.27.10.28.17. 1Cor.6.6. 2 Cor.6.15,16. Galat.1.18.3.17. Philip.4.6. 2 Theſſal.3.12. 1 Tim.2.9.4.3.4.14.6.6. Heb.7.21.9.19. 10.22.11.9.12.28.

Παρὰ Matth. 28.15. Marc.10.27. Luc.19.7. Johan.1.40.5.34.41. 44.Galat.1.12.

Ὑπὸ Matth.2.17.3.3.8.9.11.7. Marc.1.9. Luc.7.8.24.21.24. Act. 10.22. bis. 1Cor.4.3.10.29. Galat.3.22.4.2.5.15. Jacob.3.4. Jud.12. 1 Pet.2.4.

Ἀλλὰ in his Matth.9.18. Marc.2.17.22.17.5. Joh.6.39.10.1.11. 51.54. 1Cor.6.6.8. & 11. bis. 15.39. 2 Cor.1.9.2.13.9.12. Heb.5.4. Galat.4.2.17. 2 Johan. v.5. Apocal.10.7.

Aliæ dictiones per N.T. vix unquam perimuntur: legitur tamen τοῦτ' ἔςι Matth.27.46. Marc.7.2. Rom.10.6,7,8.

Eſt ubi δὲ cum compoſitis privatur vocali Matth.18 6. Marc.3.29. 8.35. Luc.10.8.10. 1Cor.14.21. Heb.8.4.9.18.25.13.5.

Omiſſio hæc Synalœphæ in ſacrâ paginâ, ſtudioſis in imitationem minimè commendatur.

Denique in ſolutâ oratione ratio & norma Synalœphæ eſt Euphonia, & numerus oratorius: In eâdem clauſulâ quandoque eædem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de cor. εἶθ' Ἡγέσιππος, εἶτα Ἀριςοφῶν pag. 148. l. 1. οὔτε ἄποινα, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν p. 181. l. 27. μήτ' ὄντι, μήτε ὢν p.172. l. 15. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων: ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην: ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν: ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐτριταγωνίςεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν: ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον: ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολίτευσαι, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος p.148. l.10.11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici ſcriptores concurſum plurium vocalium tam in diverſis quam in eiſdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxiè devitant: proinde uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in pluribus, ubi coeunt, priorem, quantùm licet, conſonâ ν ἐφελκυςικῷ claudunt; alias ſæpe elidunt.

In

In initio dictionum: Initialis brevis poſt finalem longam apud poetas non rarò perimitur; ut ὦ 'γαθέ Theocrit. Id. 5. v. 16. ἢ 'ρετῇ Euripid. ἀρετὴ 'στι Theogn. v. 147. μέλλω 'ξεμεῖν & ποιῶ 'σκεδασμένα Ariſtoph.

Ubicunque hæc eliſio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces ſynalœpham pati, propter continuationem ſoni: properantiùs enim efferuntur, nullo facto interſtitio, ac ſi eſſent vox una.

Synalœpha propriè dicta dictiones (poſt factam thlipſin, ſynæreſin vel craſin) in unam contrahit.

Thlipſis fit: vel per apocopen; ut τἀργύρειον ταυτὸ Ariſtot. vel per aphæreſin; ut τἄργα τἀμά Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem ſequentem; ut μὴ 'νδίκει pro μὴ ἐνδίκει Ariſtoph. τὤντρῳ pro τῷ ἄντρῳ Theocrit.

Articulus præpoſitivus nonnunquam abjicit longam ante brevem; ut ἐκ τ' ἀφανοῦς Lucian. παρὰ τἀνδρός; Ariſtoph. ἐν τἀγαθῷ Dionyſ. Semper ferè ante longam; ut θἠμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου Ariſtoph. θἠμέρᾳ pro τῇ ἡμέρᾳ Sophocl.

Synæreſis valde infrequens eſt; ut θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον Ariſt.

Uſitatiſſima Craſis; ubique ſubſcripto ι diphthongi, ſi exciderit; ut τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι Lucian.

Occurrunt hæ voces in N.T. per craſin coalitæ; κἀγὼ Matth. 16. 18. κἀμοὶ Luc. 1. 3. κἀμὲ Joh. 7. 28. κἀκεῖνος Luc. 11. 7. κἀκεῖ Matth. 5. 13. κἀκεῖθεν Act. 14. 26. τοὐναντίον Galat. 2. 7. τοὔνομα Matth. 27. 57. τουτέστι Rom. 7. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc craſis pro varietate dictionum, quæ coaleſcunt, uſitatiores quaſdam mutationes, per præpoſitivum ὁ & copulativum ϗ, deſcribere ſuffecerit.

Articulus ὁ vel οἱ, ſequente α; τὸ ſequente η vel οι; τὰ cum ο, communiter fit ω; ut ὤνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὦρνες pro οἱ ἄρνες: θἄμισυ pro τὸ ἥμισυ: τὠκίδιον pro τὸ οἰκίδιον. τὤστέα pro τὰ ὀστέα. ὁ vel τὸ ſequente ε vel ο; οἱ ſequente ο, fit ου; ut οὑμὸς pro ὁ ἐμὸς, οὔλυμπος pro ὁ Ὄλυμπος, τοὐμφανὲς pro τὸ ἐμφανὲς, τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, οὑμοὶ pro οἱ ἐμοί: ο cum ε interdum fit ω; ut ὤλαφος pro ὁ ἔλαφος.

Καὶ, ſequente α, ε, vel ει, fit κα; ut κἀν, κἀγὼ, κᾆτα: ſequente οι vel ο, fit κω; κῷνον pro ϗ οἶνον vel ϗ ὄνον.

Πρὸ etiam, ſequente ε vel ο, contrahitur in ου; προὔργου, προὐλίγου pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίγου.

Voces per ſynalœpham contractæ unico notantur accentu, cujus ſedes ſemper eadem eſt; ut τἀρχαῖα, ὤνθρωπος. Diſſyllabæ penultimam, priùs acutam, ex craſi modò productam, circumflectunt; ut τοὖργον, τοὖπος, ὦνδρες.

Spiritus vtriuſq; dictionis ſervatur, quoties utraque à vocali incipit

&

& prior eſt diſſyllaba; ut ἐγᾦδα. Prior monoſyllaba tametſi eliſa, ſuo ſpiritu poſteriorem notat; ut ἅπαθον pro ἃ ἔπαθον, ὥδωνις pro ὁ Ἄδωνις. Quod ſi prior incipiat à conſona, poſterioris ſpiritus remanet loco apoſtrophi; ut τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως: amittitur frequentiùs in τȣτέςι.

Propter vocalem aſpiratam ſequentis, præcedens conſona tenuis aſpiratur, notam aſpirationis in ſe ſæpiſſimè abſorbens; ut θαμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φρȣ̃δος pro πρόοδος, φροιμιάζω pro προοιμιάζω. Similiter cum vocalis in fine non ſit eliſa; ut θοιμάτιον.

Hujuſmodi voces colliſæ ſi non cohæreant, ſuæ notæ ſingulis appinguntur; ut ὠ'ξ, χ' ὠ'κ, ὦ'νθρωπε.

Verùm immunem quaſi à legibus licentiam ſibi indulgent ſcriptores, qui in vocibus per ſynalœpham conflatis tum ſpiritum tum accentum variant: nonnulli enim valdè ἀνωμάλως ſcribunt ὥλλοι pro ὦλλοι, ὥρνες pro ὦρνες &c. in quibus diſſyllaba longa ante brevem acuitur, ſpiritúſque nominis, non præeuntis articuli appingitur; contra regulas modò præſcriptas.

Obtruditur quandoque ſpiritus tenuis pro aſpirato; ut ἐμȣ̓ποδώμει pro ἐμοὶ ὑποδώμει Laſcar. 95. pag. quandoque conſona tenuis; ut Κὤπαν ex κ' ὤπαν pro χὤπαν Id. 7. v. 53. rariùs conſona & nota aſpiratæ; ut θὤτερον Id. 11. v. 32.

Τȣ̃νεκα potiùs vox compoſitiva quàm per figuram contracta, conſonam cum ſpiritu tenuem habet; in qua ἕνεκα ε cum ſpiritu penitus amittit, defectu per apoſtrophum ſuprà notato. Idem de aliis, ſiqua iſtiuſmodi reperiantur, judicium eſto.

At neque prorſus authores eadem ſemper utuntur ſcriptura: legimus in Herodoto ὦλλοι l. 1. p. 18. ὤλλοι l. 2. p. 103. Sic apud Portum lexico Ionico, ſed in Dorico ὤλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumque ponit ὦλλοι, ὤλλοι. At meliùs alibi analogiæ memor, ὥειςος quàm ὤειςος ſcribendum docet. Rectè Stephanus ſuo in Indice exponit ὥειςος, ὁ ἄειςος: ὦειςε ὦ ἄειςε: qui accuratè & diligenter conſimilibus analogam notationem adſcribit; ut ὧλλος, ὧλλοι, non ὥλλος, ὤλλοι. Quod ſi alia ſcriptio obvenerit; ut in Theocrito per ipſum edito Id. 18. v. 19. σφάλμα cenſendum eſt: aut, quod in Porti excuſationem dici poteſt, dialectus. Caninius vult ὤειςος *Æolice*, ὥειςος *Ionice*, (rectiùs *communiter*) ſcribi p. 70.

Sunt qui ſpiritum utriuſque addunt; ut ʽοὐπίτροπος, ὁ' πίτροπος Steph. in Ind. & Tom. 3. Theſ. & Paralipom. p. 85. Idem tamen regularius in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico ſpiritu articuli; ut οὑμὸς, οὕπερος &c.

Probè diſtinguere oportet ſynalœpham quæ fit per ſolam thlipſin ab ea quæ conſurgit ex craſi: diverſæ enim ſunt & nota & quantitas.

Craſis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut τἀμά: Thlipſis quantitatem non mutat, & notam poſtponit; ut τ᾽ἀμὰ. Utraque admittit coalitionem: quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus ſola thlipſis intervenit; ut τὰ ᾽μα: ſervato accentu prioris. Paralip. p. 85.

Porro poſt quamcunque eliſionem cautè obſervetur ſcriptura, ne oriatur de voce mutata dubium; ut γαλήν᾽ ὁρῶ Ariſt. ran. *tranquilla video*, non γαλῆν ὁρῶ *muſtellam video*: τήνδ᾽ ἐμοῦσ᾽ εἰσάγων Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non τήνδε μοῦσ᾽ εἰσάγων *hanc muſam inducens*. Adhibenda eſt cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷος τε εἰμὶ ſignificat *qualiſcunque ſum*, οἷός τε εἰμὶ *poſſum*.

Solebant ex priſcis ſcriptoribus nonnulli ſpiritum dictionis in compoſitione poſtpoſitæ ſervare; ut ᾽Ενὑάλιος, μελιηδὴς: interdum & tenuem pro aſpero accipere; ut ᾽Ευαἴμων. Diſtinctionis ergò adhibuerunt tenuem in propriis; aſperum in appellativis; ut Φίλἴππος *Philippus*, φίλἵππος *amans equorum*: ſic ἀσχίαλος & ᾽Ασχίαλος vide Euſtath. Il. έ. v. 79. & Od. ά. v. 105. Idem factitarunt nonnulli in compoſitis cum πρὸ, poſt contractionem; ut προὑχώρει, προὕβαινε &c. quam ſcripturam meritò Stephanus rejicit Paralip. p. 87.

Cæterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controverſia oboritur, an vocalis ι loco ſuo excluſa perpetuo ſubnotari debeat: quam ſubſcribendam autoritas & ratio poſtulant juxta reg. p. 3. Veritatem hanc ità univerſim amplexi ſunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus noſtras devenerunt (Sylburgio, Gualptero & Rhenio exceptis) diverſum ſenſerit. In emendatiſſimis exemplaribus punctum habent ſubjectum, Laſcaris; ut κᾀγὼ p. 98. Gaza; ut κᾀπὶ p. 601. l. 5. Cleonardus cum Anteſign. ut κᾳμοὶ &c. p. 229. Moquotus; ut κᾳμοῦ &c. p. 224. Ramus: ut κᾀγὼ p. 294. Scotus: ut κᾀκεῖνος &c. p. 314. Caninius: ut κᾐγὼν &c. p. 23. Cruſius: ut κᾀγὼ p. 877. l. 5. Gretzerus: ut κᾆν &c. p. 298. Voſſius p. 160. &c. S.S. Biblia editionum omnium, Libri à Stephanis excuſi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budæus, Wolfius, Scaliger, Caſaubonus, &c. Aliorum, qui multo plurimi ſunt, nomina miſſa facimus: quæ infra in teſtimonium rei non diſſimilis adducuntur.

Subſcriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Heſychius, Favorinus, Euſtathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demoſthene, & præ aliis Wintertonus: quibus eliſa ι ex diphthongo præcedente, præcipuè ϗ, aboletur: ut ϗ ἂν κἄν: & ſubnotatur ſolum ex ſequenti: ut ὁ αἰπόλος, ᾠπόλος. Argumenti, quod afferunt, ſenſum faciliùs aſſequentur tyrones, ſi meminerint: 1°. quod propter vocalium concurſum fit thlipſis. 2°. quod vocales per craſin duæ vel plures in unam coeunt. 3°. Si per craſin facta vocalis rurſus ſubjectum recipiat ι, in diphthongum migrat per ſynæreſin: Quibus præcognitis argutè diſputat Wintertonus (forſan, ex Etymologo, ad voces τῇμῇ vel ἐμῷκυμόρῳ; aut ex Porto, ad vocem ὦλλοι) fieri non poſſe ſynæreſin ex ι media inter vocales per craſin coaleſcentes, ideoq; thlipſin inducit, quæ abradit ι intermediam antequam Craſis extremas collidit, nempe ex ϗ ἂν καὶ ἂν, κᾆν, ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum ſanè θλίψεως commentum! Subtiliſſima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius figuræ, quàm expeditè fit craſis, ϗ ἄν, κᾄν; οἱ ἄλλοι, ᾤλλοι? Diphthongi elidi ſubjunctivam, manente præpoſitivâ, quis in poeſi conceſſerit? in proſâ quis tulerit? Poſt vocales, non inter ipſas, poſitam ι excidere, & ſubnotari? ſatis dogmaticé. In extremis vel medio, ubique ι immutabilis eſt; ſubſcriptio ipſius non ex poſitione, ſed ἀμεταβολίᾳ provenit; quæ cum omninò ſit mutationis expers, ſemper poſt craſin ſupereſt integra, non interempta, non variata, niſi ubi in locum illius ſuccedit altera Subjunctiva; ut ἐμοὐποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει: aliàs individua comes vel adhæret vel ſubjicitur; ut τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον; ϗ ἐγὼ, κᾀγώ.

Quod ſi duæ ſimul ι concurrant, punctum unum utriuſque index eſt; ut ϗ εἶτα κᾆτα.

Laſcaris cum quibuſdam aliis mentionem θλίψεως facit, minimè ſanè rejiciendam, ſi ſignificet *extruſionem* non *expunctionem* vocalis ι; quam quidem per craſin ſolvi, loco extrudi, & infrà poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum ſubnotat, ubi thlipſin agnoſcit p. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τῇμῇ, τῷμῷ & ἐμῷκυμόρῳ) dicit: ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, ϗ κίρναται τὸ η vel ω cum ε εἰς η vel ω, χωρὶς τοῦ ἰῶτα: ex quibus verbis exiſtimantur alii θλίψεως aſſerendæ rapuiſſe anſam, quæ ab Authore non datur. Euſtathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus, &c. elidunt ι & appingunt ι ſub η vel ω. Æmilius Portus, qui (ad voces ὤλλοι, ὤρνες) θλίψιν exponit, alibi ſubjunctâ ι facit ſynæreſin; ut κᾆξ, κᾀμφιστειλαμψία, &c. in Lexico Dorico. Cùm itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adverſariis, ex generali regulâ, uſuque probatiſſimo retinenda ſemper eſt ipſius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem ſcriptorum penè omnium ſcapham impellere nituntur. Permovit fortaſſe eos omiſſum aliquando hoc punctum, vel diſtinctionis causâ; ut χὢ pro ϗ ὁ, χὡ pro ϗ ὁ: vel etiam more Dorico; ut rectè Scotus p. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda eſt diſceptatio de puncto verbis ſubſcripto, præcipue Infinitis in ᾷν.

Infinitivus in ᾶν ſub ſe exigit ι. per. reg. p. 5. l. 19.

Gaza format præſens infinitivi à præſenti indicativi, addito ν, p. 216. l. 2. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus infinitivis*) Laſcaris itidem p. 259. qui diſertis verbis fatetur ſubſcribi ἀναλόγως p. 200. & rurſus p. 293. ubi ſubnotationem puncti fuſiùs perſequitur. Grammaticos ſui ſæculi idem ſenſiſſe perhibet Urbanus p. 212. Poſterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Cruſius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerſon, Voſſius, atque alii quos vidimus: Editiones omnes SS. Bib. veteres ſcholiaſtæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, conſtanter ſubnotant. Idem faciunt Viri Ἑλληνικώτατοι, (quibus ſingulis ſpecimen unius ſaltem operis hic adjicitur:) Julius Pollux in Onomaſtico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demoſthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Euſebii Cronicis, Caſaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chryſoſtomo, Carolus Morellius in editione patrum Pariſienſi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demoſthene 1527. in Themiſtio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliis, Salmaſius in commentariis ad Simplicium, Heinſius in ſuis annotationibus ad poetas, Wintertonus in minoribus poetis, Duportus in Eccleſiaſte. Quid opus eſt catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quaſi conſenſu ſubnotationem comprobant. Ratio ſubnotandi eſt.

1ª. Regula ſuperiùs poſita. 2ª. Analogia, cujus ſuprà meminit Laſcaris, τιμάειν τιμᾷν, ſicut τιμάεις τιμᾷς: præſertim quum ι ſit quodammodo characteriſtica infinitivi activi; ideoq; Æoles adſcribunt ι verſo ᾷν in αις, ut γελαῖς pro γελᾷν. 3ª. Diſtinctio: quis enim, dempto ι, genit. Doricum τιμᾶν, νικᾶν, & infinitivum τιμᾷν νικᾷν poterit internoſcere?

Ex veteribus tamen nonnulli, pauciores ex modernis ſubſcriptionem negligunt. Theodoſium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuiſſe docet regula ab aliis per manus tradita & accepta. Heſychium, Favorinum, Euſtathium, Didymum editiones ſolæ in id conſenſiſſe arguunt. Quibus accenſeri poſſunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Joſepho, Gulielmus Morellius in Demoſthene, Claudius Morellius in Libanio & Chryſoſtomo, Sonnius in Dionyſio Areopagitâ & Baſilio, Aldus in Platone membranis impreſſo & in Iſocrate, aliique perpauci obſcurioris notæ, quia ex incuriâ forſan, ne dicam inſcitiâ, punctum hoc omiſiſſe exiſtimentur.

Theodoſius, & Herodianus hujus ſententiæ Patres præſens infinitivi circumflexi ab imperfecto arceſſunt: Dura nimis & anomala formatio; cum tempora ſimilia à ſimilibus formari uno omnes ore clamitent.

Præſens ab imperfecto manare? præpoſterum! Βοᾷ βοᾷν, ſimpliciſſima, penè nulla mutatio: ἐβόα βοᾶν, abſona multiplex & prodigioſa detorſio; non ſignificatio, non accentus, non ſyllabarum numerus ſervatur, magno opere vexatur tota dictio, ut ſemiliterula tandem perimeretur.

Perimendi cauſam Etymologus adjecit; *verba*, inquiens, τὸ ἀνεκφώνητον *ante ν non admittere*: Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmuteſcere intelligit, ut quæ conſtituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212.) *quæ nullum edit ſonum*; ſubſcripta enim vocalis ſonum addit, licet confuſum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At ſilens vel ſonans quidni ante ν perinde atque alias conſonas ſcribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ἐῳνοχόει, ἐπῄνουν, πέφῃνα, μέμῃνα, &c. Si ν finale intelligat; in illis itaque apocopen paſſis πέφῃν᾽, μέμῃν᾽ num ι expungitur? Quinimò nec ι, in verbo magis quam nomine, auribus diſplicet Atticis; quorum genitivus dualis ὄρεῳν, εὔγεῳν, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῷν, σφῷν! Quid multa? Infinitivus in ῆν pro εῖν ι mutum ante ν retinet; ut ἐλθῇν: vide Laſcarin p. 293. ſic χανῇν in Lexico Dorico Porti.

Subtilius conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs ſpuriam, non magis tamen ferendam, ex præſenti commentus eſt (pag. 212. editionis Venet. 1557.) in fine enim præſentis —άει, ſolvit dipthongum ει. elidit, ι, relictas αε contrahit; ambagibus hiſce uſus, ut à communi opinione, & quaſi à viâ regiâ ſolus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione infinitivis in ȣ̃ν thlipſin inducunt ante factam craſin: ubi tamen ȣ ex όει tam in verbis, quàm nominibus poteſt per craſin ſolam coaleſcere; ut μελιτόεις μελιτȣ̃ς, χρυσόειν χρυσȣ̃ν: in quibus neceſſariò excidit ι, nec ſubſcribitur; quoniam ȣ non eſt è numero diphthongorum quæ punctum ſibi ſubjiciunt (p. 2.) vel quia υ pro ι ſufficitur, & Æolicè redit; ut ὑψοῖς pro ὑψȣ̃ν. Laſcaris p. 259. l. ult.

Urbani argutias paucis complexus eſt Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec ſibi conſtans, adjungit *quoſdam ſubſcribere, quoſdam non ſubſcribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani diſſentit, ut in editione ipſius (contra reg. p. 212.) apponat ι & paradigmati Infinitivi pag. 380. & exemplo regulæ pag. 212.

Vetuſtiores ſiquis pergat objicere codices puncto carentes, Heſychium & Favorinum; optimos ſanè anthores hâc ex parte peſſimè in exemplum adducit; qui, non minus in præſenti Indicativi quam Infinitivi, frequenter egent ſubſcriptione; ut ἡβᾷ ἡβᾷν, ὁρᾷ ὁρᾷν, ὀργᾷ ὀργᾷν, ὁρμᾷ ὁρμᾷν, item ἐργᾷ pro ἐργάσῃ, &c. Idem dicendum eſt de

Euſtathio per Frobenium edito, in quo præſentis punctum deſideratur ſæpiùs quàm ſubjicitur; ut μνωοινᾶς. Od. β'. v. 275. & v. 286. μνωοινᾷ. Od. β'. v. 34. δαμνᾷ. Il. ξ'. v. 199. ὁρᾷ. Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deeſt nonnunquam in Didymo, ut δαμνᾷ. Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excuſus 1526. non in fine magis infinitivi quàm ſubjunctivi, atque etiam in dativis nominum deſtituitur punctis: iiſdem orbati & mutili conſpiciuntur alii antiquioribus typis exſcripti: adeo ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus ſubnotationem hujus ι raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuiſſe in uſu.

Litem nonnulli haud diſſimilem movent de verbis 4æ. quæ habent penultimam αι, negantes ſubſcribi ι ſub η inde oriundo in perfecto vel Indef. 1°. contra reg. pag. 43. l. 3.

Punctationem perfecti decernunt, Gaza (p. 181. τὸ δὲ παρακείμενον μέσον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς ῃ) Laſcaris (pag. 292. τρέπει) τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφει.) Diphthongum αι præſentis in impropriam ῃ indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Cruſius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè univerſa Grammaticorum ſynodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius ſcribunt πέφῃνα, & πέφῃνα: adeóque mirandum eſt in tam claro ſole cæcutiiſſe, alioqui perſpicaciſſimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti ſubnotationem æquè ac perfecti admittendam ſuadet analogia, cum ſibi tam cognata ſint & perſimilia ἔφῃνα, πέφῃνα: Eámq; ob cauſam non inſcite Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroque tempore confodiendum. Nam ſi duo hæc tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α ſimplicem, ex quâ facta η punctum in neutro ſub ſe reciperet: Sin in utriuſq; formatione recurratur ad thema (quod in perfecto fieri debere modò oſtenſum eſt,) penultima ejus αι in ῃ verſa ſub utroque pariter punctum ἀναλόγως expetit. vide p. 3. Quod rectè admonent Cruſius p. 144. & Gualterus p. 512. adhibendum in Infinitivo *propter rudiores*; quibus conſultum eſſe oportet, hâc quaſi virgulâ indigitante radicem, à quâ multùm diſceſſit. Stephanus per Theſaurum ſubſcriptionem hanc quàm maximè obſervat; ut in his ἔφῃνα, ἐμίῃνα, ἐσήμῃνα, &c. quam retinet per omnes modos in Indefinitis verbi αἴρω; ut ἀπῇρα, ἐξᾷρω, διᾷραι, ἐπᾴρας, ἠρᾴμην, ἀντᾴρασθαι, &c. Paſſor (in Lexico N. T. ad verbum ᾄρω) ut plurimùm dicit reſumi ι in Indefinito primo, quæ in futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adeſſe*. Quid itaque Wintertonus punctum hoc tam rigidè proſcribit? prolixe diſſerens contra ἐμίῃνα ad verſum 62. Heſiod. Scut. Hercul.) quod non à Stephano tantùm atque aliis, verùm ab ipſis Euſtathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus,) ſubnotatur. Quid in partes ſuas trahit congeriem Grammaticorum (ad verſum 80. Heſiod. Ἐργ. l. 1.) hoc tantum arguens, quod nemo ſanus in dubium vocat, formari indefinitum à futuro; ubi intereà παραλογιζόμενος, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in perfecto vel indefinito, neutiquam reſpicere præſentis diphthongum: Quod ſi affirmare fuiſſet auſus de perfecto (& ſanè indefiniti parem rationem ex ipſius argumentatione ſatis conſtat.) Gaza cum reliquis, quos advocat teſtes, adverſis illum ſuffragiis obruiſſent.

Inveniri autem indefinitum verbi αἴρω, cum ᾳ μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur Stephanus; ipſe interim punctum ſubjungens. Quid enim? Si in unâ voce deliquerit vulgus ſcriptorum, ideóne ſententiam mutaverit vir prudens? & in univerſum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α Atticum pro η omnes μονοφθόγγως efferunt; ut ἐμίανα. Addit Paſſor ſub α adeſſe & abeſſe ι more Hebraici *dageſch* quod ex literâ *ſchevata* ſæpè ſolet excidere. Quòd ſiquis dixerit in grammaticis raram eſſe mentionem indefiniti ſubſcripti, frequenter perfecti; reſponderi poteſt, cùm ſit una utriuſque ratio, canonem non eſſe iterandum, neque cramben bis ponendam diſcentibus. Verùm nec ſilentio eorum danda omnino erit venia, qui nec ſolùm in indefinitis hujuſmodi, quorum numerus minor intra conjugationis 4æ. tribum unam concluditur, ſed etiam in perſonis verborum omnium, quæ (juxta reg. p. 37. ad finem) exigunt ι ſubſcriptum, vel parum admodùm vel prorſus nihil de puncti hujus adnotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, ſi permiſſerint adverſarii, id dicendum cupimus, quòd idem illi rectiùs nobiſcum judicaverint; & in ſubnotandis tam ſynaloœphis, Infinitivis in ᾷν, perfectis mediis, indefinitis primis, quàm perſonis cujuſcunque modi vel temporis, ad generalem normam velut invariabilem cynoſuram confugiendum cenſuerint, punctúmque ab illâ conſtanter dirigendum. Cui per omnia ſi religiosè adhæſerint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & ſubleſtâ fide decipientur editionum, in quibus, ut ſummâ curâ & artificio ſplendidiſſimè elaboratis, nunquam non inerunt ſphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἐργᾶ. Gen. 4. 12. ᾤκησεν. Gen. 4. 16. βοᾶ. Gen. 4. 10. ἀγαπᾶ. Proverb. 3. 12. ἀγαπᾶν & ἀγαπᾷν. Marc. 12. v. 33. atq; alia complura de quibus p. 281.

Hujus denique regulæ beneficio continget; ut ſublatis hinc docentium altercationibus, inde diſcentium difficultatibus, quas leviuſculi iſti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint progreſſus, & compendioſius iter ad Athenas.

Figuræ

Figuræ Syntaxeos

Tres ſunt: Enallage, Ellipſis, Pleonaſmus.

Enallage

Eſt permutatio quævis dictionum in ſyntaxi.

1°. Numeri, Generis, vel utriuſque: alio nomine dicta Syntheſis vel potiùs Σύνεσις, per quam dictiones ſenſu non voce congruunt; nempe ſubintelligitur ut plurimùm altera vox, quâcum ſit concordantia.

Numeri: Nomen multitudinis ſingulare ſæpe jungitur verbo plurali; necnon adjectivo vel relativo, generis quandoq; diverſi; ut ὁ λεὼς χαίρουσι. Lucian. πᾶσα πόλις κεχηνότες ἀκούουσι. Idem. Ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. Il. γ'. Cum utroq; ſimul numero interdum conſtruitur; ut σωθήσεται γυνὴ ἐὰν μείνωσι. 1 Timoth. 2. 15. ubi γυνὴ pro *ſexu* ponitur.

Similiter partitivo ſingulari reſpondet relativum plurale; ut—ὅστις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί. Soph. δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷς refertur ad πρώτην & δευτέραν.

Maſculinum vel fœmininum plurale interdum verbo adjungitur ſingulari; ut ἐξερρύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερά. Ariſtot. uſitatiùs poetis; ut ἠχεῖται ὀμφαί. Pindar. Verbum ἐστι ſic uſurpatur; ut οὐκ ἔστιν οἵτινες ἀπέχουσι. Plato. Et ἦν itidem; ut οὐκ ἦν βοτάναι. Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum pluralibus cohærent apud poetas; ut καμέτην δέ μοι ἵπποι. Il. δ'. v. 27. νῶϊ δὲ χαζώμεσθα. Il. ε'. v. 34. ὀνόματα ὁμοίω. Ariſtoph. Nebul. κόρακες κρώξαντε. Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Il. β'. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμή. Od. δ'. v. 442. γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τραγοσκελέα. Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλείων) Matth. 12. v. 42. τεκνία μου οὓς ὠδίνω. Galat. 4. v. 19.

Numeri & generis; ut τὼ χεῖρε ἃς ὁ θεὸς ἐποίησε. Xen. ——πόσιες δὲ παγχυτικὰ λύματ' ἔχευαν φαρμακόεις, &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακόεσσαι. πᾶσα Ἱεροσόλυμα. Matth. 2. 3. (i.e.) πόλις.

2°. Caſûs: Vocatur hæc Antiptoſis, quâ caſus pro caſu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι—ἀνεχόμενοι pro ἀνεχομένους. Epheſ. 4. v. 1. 2. τοῖς Συρακοσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, ὁρῶνὑπὲρ τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν. Thucyd. pro ὁρῶσι. οὐ προσεκτέον ἡμῖν ἐστι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτουσι. Dinar. pro εἰδόσι. φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι'. Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non rarò uſurpatur pro vocativo præcipuè cum articulo; ut ὁ παῖς ἐγείρου. Luc. 8. v. 54. (vide pag. 129. l. 37) Vocativus poeticè pro nominativo; ut ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο — Il. θ'. v. 442. ἠχέτα τέττιξ. Heſiod. interdum pro accuſativo, & genitivo; ut εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην. Il. α'. v. 498. ἠχέτα πόντον Orpheus προτέρω πόδες ἱππότα θηρός. Arat. (vide Euſtath. ad verſum 68. Od. γ'.)

Quinetiam caſus verbo tribuuntur alii quàm ſui; ut ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ἐλθόντι δοῦναι —— Soph. pro Ἀχίλλεια ὅπλα δοῦναι.

Antecedens, quod eſſet alterius casûs, ponitur ſæpe in caſu ſui relativi; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν pro ἀρχῇ. ſic περὶ τοῦ τέκνου ἐμοῦ, ὃν ἐγέννησα, Ὀνήσιμον. Philem. v. 10. pro Ὀνησίμου. Regitur aliquando à præpoſitione: ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. Act. 21. 16. pro Μνάσωνα. quandoque à relativo regitur in diverſo numero: ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε. Iſocrat. pro οὐκ ἔστι πόλις ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt qui ellipſin potiùs notant in hâc conſtructione: deeſſe tamen id perperam dicitur quod ſine pleonaſmo addi vix poteſt: inſolens enim, ſi non planè inaudita, hæc conſtructio: ἄγοντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro genitivo abſolutè poſito uſurpatur accuſativus, &c. (vide p. 159.) Non rarò & genitivus abſolutè ponitur pro alio caſu: ut ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων ἐπαύσαντο τοῦ παραυτίκα. Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται. προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινόν, οὐ προσιδόντων αὐτῶν. Thucyd. pro προσιδόντας αὐτούς. —— σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς Βουκαῖός τ' ἀλέγοι —— Τοῖα παραφραδέντος, &c. Nicand. Theriac. v. 4. 5. 7. pro παραφραδέντα.

Sæpiſſimè poſt Infinitivum ponitur accuſativus pro alio caſu; ut Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο φύλακας εἶναι τῶν Ἀθηναίων. Herodot. l. 7. pro φύλαξι. ἐδόκει ἡμῖν ὑπερθεμένους τὴν ναῦν ἀναβιβάσασθαι. Lucian. v. hiſt. l. 2. pro ὑπερθεμένοις.

Interdum verbo duos caſus regenti apponuntur ſimul utrique, neglecta etiam ratione concordantiæ: ut ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο. Il. π'. v. 531. pro εὐξαμένῳ. ἀκούω enim regit genitivum & dativum pag. 147. Interdum nomini: ut τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. 1 Cor. 16. 21. Huc refer κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε. Act. 17. 2. magis perſpicuè ὁ Παῦλος.

Ad Enallagen caſûs ſpectat ſubmutatio caſuum quæ dicitur Hypallage: ut ἀφαιρῶ σοῦ τοῦτο vel σὲ τούτου, &c. vide p. 159. 160. 161.

3°. Vocis ſeu ſignificationis: Activa quædam ſignificationem paſſivam vel neutram induunt: ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω *reficior, revaleſco*, ἀπαλλάττω *liberor*, τελῶ *cenſeor*, μεταβάλλω *mutor*, ἀσκέω *exerceor*, &c. ut ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου. Galen. ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρων. Plutar. τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾷον. Ariſtot. Probl. εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην. Lucian. μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν. Menand. ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς. Iſocrat. quibus adde κατάπαυσε. Jerem. 6. v. 25. &c. Subauditur in his ferè accuſativus nominis reciproci: ut ἀνέλαβεν ἑαυτόν. Demoſth.

Paſſiva quoque & neutra interdum activam habent ſignificationem: ut σὺ ἀπεστράφης με. Jerem. c. 15. v. 6. βεβούλευται. c. 27. v. 45. κοινωνοὺς πεποίηται. Demoſth. (vide p. 53.) cum pluribus aliis utriuſque ſortis.

4°. Modi: Infinitivus ſæpiſſimè loco imperativi ponitur (vide p. 178.) interdum Subjunctivus; ut τὸ τρίτον μέρος ἡ τετρὰς ἔχῃ. Demoſth. de claſſibus. Item Optativus: ut εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο. Æſchin. addito ut plurimum ἂν: ut αὐτὸς ἂν εἰδείης. Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter: ut — οὐ μὴν δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Παύσῃ τε θυμοῦ —— Euripid. οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, &c. Legitur Imperativus pro futuro Indicativi: ut οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι. Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita temporum omnium habent ſignificationes: ut ὡμοιώθη ἡ βασιλεία. Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιοῦται, &c. In Indicativo tamen, ſæpius perfecti: In Imperativo & Infinitivo, præſentis: In Optativo & Subjunctivo, futuri.

Eſt ubi alia omnia tempora pro ſe invicem accipiuntur, præſertim in ſacris Bibliis.

Pro futuro, Præſens in his ubique: ἔδομαι, φάγομαι *edam*, πίομαι *bibam*, νέομαι, βέομαι *ibo*, ἐλῶ *impellam*, &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum: ut N. ἀλλὰ σῶσαι δεήσει. Π. οὐκ ἐξῆν. Lucian. Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, ſæpiuſculè præſens, indefinitum vel præteritum: ut ἐγείρομαι. Mat. 27. 63. παιδίον ἐγεννήθη. Iſ. 9. 5. συγκέκαυται ἡ γῆ, καὶ ἔσται λαὸς ὡς κατακεκαυμένος. Ib. v. 19.

Pro indefinito vel præterito, quandoq; præſens: ut φαίνεται. Mat. 2. 13.

Pro præſenti, contrà præterita: ut ἔοικα, οἶδα. Lucian. (vide p. 53.)

Eſt & alia Enallage dicta Ἀντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis altera. Adjectivum pro adverbio, p. 125. Adverbium vel

Infinitivus pro nomine, pag. 128. Participium pro adverbio, Subſtantivo &c. pag. 181. &c.

Ellipſis

Eſt defectus unius vel plurium dictionum in contextu:

1°. Nominis: In adjectivis vel articulis fœmininis certa quædam ſubſtantiva ſubintelligenda ſunt, præcipuè casûs obliqui.

Βουλή.	ut μίαν βουλεύσομεν Il. β΄. v. 379. i.e. βουλήν.
Γῆ.	τὴν ξηρὰν Pſalm. 95. 5. i.e. γῆν.
Γυνή.	εἴγε συμβαίη γεραιῷ νέαν ἔχειν Xen. i.e. γυναῖκα.
Γραμμὴ vel γωνία.	πρὸς ὀρθὴν Euclid. i.e. γραμμὴν vel γωνίαν.
Δίκη.	ἀξίαν ἀποτίνειν Lucian. i.e. δίκην: εὐθείας κρίνετε Pſalm. 53.1. i.e. δίκας.
Δορά.	ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Adag. i.e. δορᾷ.
Ἡλικία.	ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ Syneſ. ep.68. i.e. ἡλικίας.
Ἡμέρα.	τῇ ἐπιφωσκούσῃ Matth. 28. i.e. ἡμέρᾳ.
Θάλασσα.	ἐφ' ὑγρὴν Od. ά. v.97. i.e. θάλασσαν.
Μερὶς vel μοῖρα.	ἐείζειν περὶ ἴσης Il. λ΄. v.423. i.e. μερίδος vel μοίρας.
Ναυμαχία.	μίαν ναυμαχήσαντες Ariſtoph. i.e. ναυμαχίαν.
Ναῦς.	τριήρης Thucyd. i.e. ναῦς.
Ὁδὸς.	τὴν ἐπὶ θάνατον ἰέναι, & ἑτέραν ἐκτρέπονται Lucian. i.e. ὁδόν.
Πληγή.	δαρήσεται πολλάς, ὀλίγας Luc. 12.47,48. i.e. πληγάς.
Πνοή.	οἱ Ἐτησίαι λεγόμενοι & αἱ ἀπογαῖαι γίνονται Ariſtot. i.e. πνοαί.
Τέχνη.	ἡ ῥητορικὴ παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς Ariſtot. Rhetor. 1. i.e. τέχνη.
Φονὴ vel γνώμη.	ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι Luc. 14. 18. i.e. φωνῆς vel γνώμης.
Χώρα.	εἰς ὅλην περίχωρον Matth. 14. 35. κατ' ἰδίαν Matth. 24.3. i.e. χώραν.
Ψῆφος.	τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ σώζουσαν φέρεις Lucian. Hermog. & τὴν ἀναιροῦσαν ſeu καθαιροῦσαν τιθέναι Dem. i.e. Ψῆφον.
Ὑπόνοια.	διὰ κενῆς Pſalm. i.e. ὑπονοίας.
Ὥρα.	πρωΐας Matth. 21.18. & ὀψίας Matth. 27.57. i.e. ὥρας.
	In quibuſdam nentris ;
Διάστημα.	πύργων ὄντων δι' ὀλίγου Thucyd. lib. 3. i.e. διαστήματος.
Ἱμάτιον.	οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες Matth. 11.8. i.e. ἱμάτια.

Μέρος.	ἄχρι ἡμίσεος ἑψηθὲν Dioſcorid. i.e. μέρους.
Ῥῆμα vel ἔπος.	δι' ὀλίγων ἔγραψα 1 Pet. 5, 12. i.e. ῥημάτων.
Τάγμα vel πλῆθος.	πᾶν τὸ στρατιωτικὸν Herodian. l. 2. τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων Thucyd. l. 2. i.e. τάγμα &c.
Ὕδωρ.	ποτήριον ψυχροῦ Matth. 10. 40. i.e. ὕδατος.
	In paucioribus maſculinis; ut
Πυρετός.	τεταρταίους λύει Dioſcor. l. 2. i.e. πυρετούς.
Ὕπνος.	ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης Lucian. i.e. ὕπνον.
Χρόνος.	ἐκ τοσούτου Plato. ἐκ πολλοῦ Thucyd. l. 5. δι' ὀλίγου Idem. l. 2. i.e. χρόνου.

Ponitur genitivus, omiſſo priore ſubſtantivo; ut εἰς ᾅδου Act. 2. 27. i.e. οἶκον. ἀγαθοῦ δαίμονος ἐγχέαι Athen. i.e. κύλικα. εἴθε μοι τούτου γένοιτο i.e. κτῆσις vel χρῆσις.

Frequenter genitivus nominis proprii uſurpatur, ſubaudito appellativo; ut Δημοσθένης Δημοσθένους i.e. υἱὸς Demoſt. de cor. Μαρία Ἰακώβου i.e. μήτηρ Luc. 24. 10.

Uſitatiſſimè cum articulo nominis intellecti; ut Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου Matth. 4. 21. i.e. υἱόν· ſic τὴν αὐτοῦ φιλέει. Il. ι. v. 342. i.e γυναῖκα. Quandoque participium unà cum nomine ſubintelligitur; ut Μαρία ἡ Ἰακώβου Matth. 27. 56. i.e. μήτηρ δοκοῦσα, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & nomen partitivum; ut τῶν παρόντων μήτε ψέγε, μήτε ἐπαίνει Polyænet. i.e. τινά. τῶν τρισχιλίων κατελέγην Lyſias i.e. εἷς vel τὶς. (ſic ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι Luc 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenuſtè ſupprimuntur; ut ἐν γαστρὶ ἔχουσα Matth. 1. 18. i.e. βρέφος, &c.

Ellipſis verbi: De verbo ſubſtantivo dictum eſt pag. 124.

Ἔστι (*officium eſt*) quandoque reticetur; ut τὸ πενίαν φέρειν οὐ παντός. Sext. τὸ ἀρετῆς εὖ ποιεῖν Ariſtot.

In epiſtolarum inſcriptionibus ſæpè omittitur verbum εὔχομαι, aut aliud ſimile; ut Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Iſocrat. Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ &c. 1 Corinth. 1. 1, 2.

Ellipſis Adverbii: ἕνεκα paſſim, idque eleganter pag. 138. &c.

Ὦ itidem ante vocativum; ut Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Demoſth. ſic ἄνδρες ἀδελφοὶ Act. 13. 26.

Φεῦ ante genitivum; ut τῆς ἀναιδείας.

Ellipſis Conjunctionis, Copulativæ defectus vocatur Aſyndeton; ut ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα Plutarch.

Ὡς ante infinitivum; ut ἑνὶ λόγῳ εἰπεῖν Lucian. vide p. 178. l. 10.
Ἵνα ante ſubjunctivum; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος Matth. 7. 4. Similiter μὴ: ut εἴσῃ, ὀρχῶμαι μόνον Lucian.

Ellipſis Præpoſitionis: Uſitatiſſimè κατὰ, διὰ, vide pag. 138. 143. 157. &c.

Præpoſitiones ſæpè ſubaudiuntur ante caſus quos regunt: ut ποίου κέκραγας ἀνδρὸς Steph. i.e. περί. πεφύλαξο Παντιίων ἀνέμων Arat. i.e. ἀπό. κουφίσαι ἑαυτὸν τοῦ σκίμποδος Herodian. i.e. ἐπί.

Ellipſis plurium dictionum: Frequens eſt Ellipſis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præſertim ſcenicis; ut ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς Plutar. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, uſitatiſſima eſt Ellipſis, dicta Apoſiopeſis; ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonaſmus

Eſt exceſſus unius vel plurium dictionum.

Ἄττα poſt certas voces redundat: ut ποῖ' ἄττα, πόλλ' ἄττα, ὀλίγ' ἄττα, τηνίκ' ἄττα.

Αὐτὸς paſſim in N. T. ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ὅσος Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, εἶναι, &c. ut ἔφη εἰπεῖν Xenoph. ἑκὼν εἶναι Bud. Additur verbis infinitivus cognatæ ſignificationis; ut βῆ δ' ἰέναι Il. έ. v. 167. Quædam & participia; ut ἔφη λέγων Herodot. l. 5. vide ὢν [p. 164.] Ἔχων & φέρων alicubi; ut παίζεις ἔχων Lucian. φλυαρεῖς ἔχων Plato. ὑπεξέδυεν ἑαυτὸν φέρων Æſchin.

Porrò dictiones cujuſcunque generis in oratione πλεονάζουσι; ut ἐν τῇ καὶ ἐν Μέμφι, &c. Herodot. l. 2. Ἄγριον ἄγριον ἕλκος Bion. Id. 1.

Pleonaſmi ſpecies eſt Periphraſis.

Χρῆμα cum genitivo nominis uſurpatur pro ipſo nomine; ut ἐξαίρετον χρῆμα τοῦ νεανίου *eximius juvenis*, & τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον *quanti labores* Ariſtoph. μέγα χρῆμα συὸς *magnus aper* Herodot. Similiter παῖδες vel υἷες; ut ἰατρῶν παῖδες pro ἰατροί. υἷες Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοὶ Il. ά. v. 162.

Apud poetas nomen qualitatis cum genitivo perſonæ ipſam perſonam circumloquitur; ut ἲς Τηλεμάχοιο Od. π'. v. 476. interdum cum adjectivo Proprio; ut βίη Ἡρακληείη Il. λ'. v. 689. item ἲς βίης Ἡρακληείης Heſiod.

Multa verba auxiliaria cum infinitivis vel participiis ponuntur pro verbis finitis; ut ἔοικα γελάσεσθαι pro γελάσομαι Lucian. ἦλθον ἀπολέσθαι pro ἀπώλοντο Diodor. ἦλθον ἀναιρεθῆναι i. e. ἀνῃρέθησαν Plutarch.

Pro verbo paſſivè vel neutraliter ſignificante adhibetur adjectivum ejuſdem, cum verbo ſubſtantivo; ut διάφορος ἐγενόμην pro διέφερον Iſocrat.

Accedit figuris hiſce Syntaxeos figura Diſpoſitionis, Hyperbaton ſive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον eſt figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione; utpote ſitu non communi & debito diſpoſitarum; ut καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς—καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωοποίησε Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Proſodiæ

Aliæ ſunt *Dictionis*: aliæ *Carminis*: utriuſque generis uſus præcipuus eſt in poeſi.

Figuræ Dictionis; Synecphoneſis, Diæreſis, Tmeſis, Syſtole, Diaſtole, Cæſura.

Synecphoneſis

Quæ & Synæreſis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ — Il. ά. v.374. Θεοῖσιν ἐπιδεξάμενος — Pythagor. v. 49. Καὶ σφέας φωνήσας — Il. δ'. v.284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 4. (vide Il. π'. v.527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι Heſiod. Ἐργ. l.1.v.149. Pro brevi rariùs; ut Ὄρσεο πέπον — Il έ. v.109.

Interdum longa ante brevem colliditur; ut Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν— Il. ρ'. v.461. ſic Heſiod. Ἐργ. v. 5. Longa etiam ante longam, & in diverſis dictionibus; ut Ἦ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσι — Il. έ. v. 466. ſæpiſſime ἢ ante οὐ; ut Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας — Il. έ. v.349. Ἦ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησε — Il. ί. v. 533. Ἦ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν — Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæreſis

Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit; ut Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς — Il. γ'. v.314. ᾗδον ἐλύσαο— Il. ώ. v. 685.

Tmeſis

Membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius vel plurium dictionum; ut — κατὰ γαῖα κάλυψε Il. ξ'. v. 114.

Syſtole

Syllabam longam corripit; ut — λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι Od. λ'. v. 303.

303.——ἀλλὰ βούλεσθε. Od. π'. v. 387. ——δέκα δῶρα δώσω καὶ εἴκοσι Epigram. l. 7.

Breviatur interdum αι finalis ante conſonam; ut εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Il. ι. v. 414.

Item vocalis ante σ & alteram conſonam; ut Ὤκυμον, ἡδύοσμον. ——Ammian. ep. 17. αι terminatio pluralis 1æ. & 2æ. ſimplicium; ut ——μετὰ τροπὰς ἠελίοιο. Heſiod.

Diaſtole ſive Ectaſis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος——Il. δ'. v. 135. Ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσι——Hom. Batrachom. v. 156. Ἄστα σὺ μὴ δείδιθι——Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis: 1°. ante liquidam; ut——μέλος ἀείδω. Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη——Il. ε. v. 358. 2°. ante aſpiratam; ut——ἴδον αἰόλον ὄφιν. Il. μ'. v. 208. plerumque vocalem aſpiratam; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν——Il. ε. v. 7. Ἣ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη——Il. δ'. v. 86.

Non raró voces monoſyllabæ præſertim ante liquidam extenduntur; ut——διὰ δὲ μέγα τεῖχος ἄραξα. Heſiod. Scut. Hercul. v. 364.

Cæſura

Extendit ſyllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες——Il. ξ'. v. 421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν——Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. Il. α'. v. 45.

Plures ſimul figuræ interdum congeruntur; ut——οὔ με μάλα ῥεῖα Νικήσει——Il. υ. v. 102. Cæſura & Synecphoneſis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & ſupergreditur Licentia Poetica.

Nullis enim legibus conſtricti poetæ, longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eâdem dictione, in eodem verſu & producunt & corripiunt: Et, ſive metri cogantur neceſſitate; ſive numerorum varietati, elegantiæ, ſymphoniæ ſtudeant; ſive etiam furori ſuo & αὐθαδίᾳ obſequuntur; cunctis ſuperiorem regulis ſibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poematis abundant: paucula hic indigitantur.——τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται. Theocrit. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆές τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. Il. ψ'. v. 2.——ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει. Il. α. v. 342. Οὐράνιον περικάλυμμα βάλλεις——Orph. Hymn. 18. v. 17. Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα θεῆς——Quint. Smyrn. lib. ιβ'. v. 109. Τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς.——Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου. Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, φέρβε στάχυν, οἶτε θερισμόν. Callimach. hymno in Cererem. v. 136.

Cæterùm monendi ſunt lectores, ne errata editionum pro licentiâ deputent poeticâ: ubi enim alii codices habent——αὐτοῦ δ' ἐλάειν

——Il. α. v. 4. ——rectius legendum ſuggerit Step.—— αὐτοὺς δὴ ἑλώρια, ſic —— ἢ δ' ἄνακτα —— Il. ζ' v. 176. Froben.—— ἢ δὴ ἄνακτα. Steph.

! Plura in hanc rem diſſerit Stephanus in Scholiis ad carmen Heſiodi 268. Νῦν δὴ ἐγὼ —— p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis: Ἀντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis, ſive Hypermetrum, Dialyſis.

Ἀντιποδία

Eſt quâ pes pro pede ponitur; idque multifariàm.

1°. Spondæus in quinto loco hexametri conſtituitur; ut Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Il. γ'. v. 179. cujuſmodi verſus ſpondaicus vocatur.

2°. Anapæſtus, initio plerumque hexametri; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρήκηθεν ἄητον. Il. ι. v. 5.

3°. Iambus in hexametro; ut Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα —— Il. α. v. 70.

4°. Amphibrachius; ut Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα —— Il. α'. v. 193.

5°. Pes proceleuſmaticus, ſive τετράβραχυς; ut τρέσε δ' Ἀΐδης ἐνέροισι. Heſiod. Theogn. v. 850.

Brachycatalexis ſive Acatalexis

Eſt, quâ ſyllaba vel pes finalis deſideratur; ut ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον Pindar. Ζεῦ τεαὶ γὰρ ὧραι. Idem.

Hypercatalexis ſive Hypermetrum

Eſt, quâ ſyllaba præter juſtam metri diſpoſitionem ſuperabundat: ut Ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναστομίοιο χαλινοῦ. Tryphidior. v. 95. niſi quis hic malit duplicem fingere ſynecphoneſin, & ſyllabas colliſas breviare.

Dialyſis

Eſt, quâ dictio in fine poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in principio ſequentis; ut Πυκνὰ δινεῦντες ἀπ' ὠρανῶ αἰθέ——
——ρος διὰ μέσσω. Sapph. ode. 1.

UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE